

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-99-22

Druk nr 2478
Warszawa, 13 lipca 2022 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o kuratorach sądowych.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o kuratorach sądowych

Art. 1. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. Dzień 25 czerwca ustanawia się świętem kuratorskiej służby sądowej.”;

2) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. 1. Kurator zawodowy, wykonując czynności służbowe poza siedzibą zespołu kuratorskiej służby sądowej, kurator społeczny, wykonując swoje zadania, oraz aplikant kuratorski, odbywając szkolenie praktyczne poza siedzibą zespołu kuratorskiej służby sądowej, są obowiązani okazać legitymację służbową w taki sposób, aby zainteresowany miał możliwość odczytać i zanotować numer i organ, który wydał legitymację, oraz nazwisko kuratora lub aplikanta.

2. Kuratorom zawodowym, kuratorom społecznym oraz aplikantom kuratorskim mogą być wydane znaki identyfikacyjne.

3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze zarządzenia, wzory znaków identyfikacyjnych kuratora zawodowego, kuratora społecznego oraz aplikanta kuratorskiego.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. 1. Kuratora zawodowego mianuje, przenosi do innego sądu lub zespołu kuratorskiej służby sądowej albo zawiesza w pełnieniu obowiązków służbowych prezes sądu okręgowego z urzędu albo na wniosek kuratora okręgowego, z zastrzeżeniem określonych w ustawie uprawnień Ministra Sprawiedliwości.

2. Prezes sądu okręgowego rozwiązuje z kuratorem zawodowym stosunek pracy z urzędu, na wniosek prezesa sądu rejonowego albo kuratora okręgowego.

3. Czynności z zakresu stosunku pracy podejmuje wobec kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego prezes sądu okręgowego.

4. Czynności z zakresu stosunku pracy podejmuje wobec kuratora zawodowego prezes sądu rejonowego, z wyjątkiem zastrzeżonych dla prezesa sądu okręgowego.”;

4) w art. 5:

- a) w ust. 1:
- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) nie był prawomocnie skazany za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe;”,
 - pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) posiada:
 - a) tytuł zawodowy magistra uzyskany po ukończeniu studiów na kierunku psychologia lub prawo lub na kierunku związanym z kształceniem w zakresie psychologii, pedagogiki, socjologii lub prawa lub
 - b) tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera albo równorzędny – uzyskany po ukończeniu studiów na innym kierunku i ukończeniu studiów podyplomowych w zakresie psychologii, pedagogiki, socjologii lub prawa;”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Minister Sprawiedliwości, na wniosek prezesa sądu okręgowego, może, w szczególnie uzasadnionych przypadkach, zwolnić aplikanta kuratorskiego z pozostałej do odbycia części aplikacji kuratorskiej i złożenia egzaminu kuratorskiego.”,
- c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Aplikantowi kuratorskiemu spełniającemu wymagania, o których mowa w ust. 1 pkt 6 albo ust. 2, prezes sądu okręgowego niezwłocznie proponuje nawiązanie stosunku pracy przez mianowanie go kuratorem zawodowym.”;
- 5) po art. 5 dodaje się art. 5a i art. 5b w brzmieniu:
„Art. 5a. Prezes sądu okręgowego, po uzyskaniu od Ministra Sprawiedliwości informacji o przydzieleniu nowego stanowiska kuratorskiego, organizuje, w drodze konkursu, nabór na stanowisko kuratora zawodowego albo na aplikację kuratorską.
Art. 5b. 1. Konkurs na stanowisko kuratora zawodowego polega na przeprowadzeniu rozmowy kwalifikacyjnej, która ma na celu wyłonienie najlepszego kandydata.
2. Prezes sądu okręgowego informuje o konkursie przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej sądu oraz może poinformować w inny sposób, w szczególności przez umieszczenie ogłoszenia w prasie.

3. Konkurs przeprowadza komisja konkursowa powołana przez prezesa sądu okręgowego.

4. Komisja konkursowa składa się z przewodniczącego, którym jest prezes sądu okręgowego bądź wyznaczony przez niego wiceprezes, oraz trzech członków: sędziego wizytatora, kuratora okręgowego bądź jego zastępcy i kuratora zawodowego.

5. Podczas rozmowy kwalifikacyjnej komisja ocenia predyspozycje kandydata do wykonywania pracy na stanowisku kuratora zawodowego i ocenia je w skali od 0 do 20 punktów, przy czym każdy z członków komisji przyznaje od 0 do 5 punktów.

6. Do zatrudnienia na stanowisku kuratora zawodowego zostaje zakwalifikowany kandydat, który w trakcie konkursu uzyskał najwyższą liczbę punktów.

7. W razie uzyskania przez dwóch lub więcej kandydatów tej samej liczby punktów komisja dokonuje w drodze głosowania wyboru kandydata, biorąc pod uwagę dodatkowe osiągnięcia i kwalifikacje przydatne do wykonywania pracy na stanowisku kuratora zawodowego. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos przewodniczącego. Przewodniczący komisji sporządza pisemne uzasadnienie wyboru kandydata, wskazując w szczególności, które dodatkowe osiągnięcia i kwalifikacje kandydatów wzięto pod uwagę.”;

6) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stopnie służbowe nadaje prezes sądu okręgowego:

- 1) na wniosek kuratora okręgowego;
- 2) na wniosek prezesa sądu rejonowego, kierownika zespołu lub zainteresowanego kuratora zawodowego, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego;
- 3) z urzędu, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego.”;

7) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. 1. Kuratorowi specjaliście, posiadającemu co najmniej 20-letni okres pracy w zawodzie kuratora zawodowego, w tym co najmniej 5-letni okres pracy jako kurator specjalista, oraz znaczący dorobek zawodowy może być nadany przez Ministra Sprawiedliwości tytuł honorowy dyplomowanego kuratora specjalisty.

2. Minister Sprawiedliwości nadaje tytuł honorowy dyplomowanego kuratora specjalisty na wniosek prezesa sądu okręgowego lub kuratora okręgowego albo z urzędu, po zasięgnięciu opinii prezesa sądu okręgowego.”;

8) w art. 10 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Pracodawca, w ramach posiadanych środków finansowych, zapewnia kuratorowi zawodowemu warunki i środki finansowe do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1.”;

9) w art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości ogłasza do dnia 30 września, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Sprawiedliwości, dane obejmujące średnie obciążenie pracą kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.”;

10) w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wynagrodzenie zasadnicze kuratorów zawodowych na równorzędnych stopniach służbowych jest równe i stanowi, odpowiednio do rangi stopnia służbowego, wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość określa ustawa budżetowa.”,

b) uchyla się ust. 1a,

c) ust. 1b i 2 otrzymują brzmienie:

„1b. Kwota bazowa, o której mowa w ust. 1, jest waloryzowana corocznie średniorocznym wskaźnikiem wzrostu wynagrodzeń ustalonym na podstawie przepisów o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.

2. Kuratorowi okręgowemu, zastępcy kuratora okręgowego, kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej oraz kuratorom, o których mowa w art. 37b ust. 1 i art. 38 ust. 2, przysługuje dodatek funkcyjny stanowiący procent kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1.”,

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Kuratorowi zawodowemu, z wyjątkiem kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego oraz kuratorów, o których mowa w art. 37b ust. 1 i art. 38 ust. 2, w tym rzecznikowi dyscyplinarnemu, może być przyznany na czas określony dodatek specjalny z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych, w tym za zastępowanie osoby długotrwale nieobecnej w pracy, lub za wykonywanie innych czynności poza zwykłym zakresem obowiązków do wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego, w ramach posiadanych środków określonych na wynagrodzenia osobowe kuratorów zawodowych.

5. Kuratorowi zawodowemu, z wyjątkiem kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego oraz kuratorów, o których mowa w art. 31 ust. 1, art. 31a ust. 1, art. 37b ust. 1 i art. 38 ust. 2, przysługuje dodatek za pracę terenową w wysokości 50% kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1, z tym że kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej dodatek taki przysługuje w wysokości 12,5% kwoty bazowej. W okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1 albo art. 24 ust. 1, dodatek ten nie przysługuje.”,

e) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Kuratorowi zawodowemu w przypadkach wymagających ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych, niezależnie od dodatku za pracę terenową, na uzasadniony wniosek kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej przekazany za pośrednictwem kuratora okręgowego, w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu, na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, może być przyznany przez prezesa sądu okręgowego ryczałt na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych do wysokości 25% kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1. W razie przyznania tego ryczałtu jest on płatny do dnia 20. następnego miesiąca za miesiąc poprzedzający.

5b. Kierownikowi ośrodka kuratorskiego przysługuje miesięczny ryczałt w wysokości 110%, a kuratorowi zawodowemu prowadzącemu zajęcia w ośrodku kuratorskim – 80% kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1, płatny do dnia 20. każdego miesiąca. Ryczałt ten przyznaje prezes sądu rejonowego na wniosek kierownika ośrodka kuratorskiego.”,

f) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, mnożniki wynagrodzenia zasadniczego kuratorów zawodowych i aplikantów kuratorskich, stawki dodatku funkcyjnego i patronackiego oraz szczegółowe warunki przyznawania dodatku patronackiego i dodatku specjalnego, uwzględniając rangę zawodu kuratora.”;

11) w art. 17:

a) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Minister Sprawiedliwości, wyrażając zgodę, określa wymiar tego urlopu.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku udzielenia kuratorowi zawodowemu urlopu dla poratowania zdrowia prezes sądu okręgowego wskazuje termin rozpoczęcia urlopu oraz informuje Ministra Sprawiedliwości o terminach jego rozpoczęcia i zakończenia.”;

12) po art. 17 dodaje się art. 17a i art. 17b w brzmieniu:

„Art. 17a. Pracodawca zapewnia kuratorowi zawodowemu, na jego wniosek lub za jego zgodą, pomoc psychologiczną.

Art. 17b. 1. Kuratorowi zawodowemu pokrzywdzonemu przestępstwem w związku z wykonywaniem czynności służbowych przysługuje od pracodawcy, na jego wniosek, zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Zwrot kosztów zastępstwa procesowego, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wydatki rzeczywiście poniesione do wysokości stawki określonej przepisami o ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej odpowiednio przez adwokata albo radcę prawnego z urzędu.

3. Zwrot kosztów zastępstwa procesowego, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje kuratorowi zawodowemu, który uczestniczył w postępowaniu karnym w charakterze oskarżyciela posiłkowego i na rzecz którego sąd zasądził wydatki związane z ustanowieniem pełnomocnika.”;

13) w art. 23 w ust. 2 wyrazy „Kodeksu postępowania karnego” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 1375), zwanej dalej „Kodeksem postępowania karnego””;

14) w art. 24 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1, nie powinno trwać dłużej niż 3 miesiące; na wniosek kuratora okręgowego lub z urzędu może zostać przedłużone na czas określony, nie dłużej jednak niż do prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego.”;

15) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Stosunek pracy z kuratorem zawodowym wygasa w przypadkach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320, z 2021 r. poz. 1162 oraz z 2022 r. poz. 655), zwanej dalej „Kodeksem pracy”, lub w razie:

1) prawomocnego ukarania karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 52 ust. 3 pkt 5;

- 2) prawomocnego orzeczenia przez sąd środka karnego w postaci pozbawienia praw publicznych lub zakazu wykonywania zawodu kuratora zawodowego;
- 3) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.

2. Stosunek pracy z kuratorem zawodowym wygasa również z dniem utraty przez niego obywatelstwa polskiego.”;

16) w art. 27 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) otrzymania negatywnej oceny pracy, potwierdzonej ponowną taką oceną, która nie może być dokonana przed upływem roku i po upływie 2 lat od sporządzenia poprzedniej oceny;
- 2) zniesienia sądu lub jego reorganizacji, jeżeli nie jest możliwe przeniesienie kuratora do innego sądu rejonowego w tym samym okręgu;”;

17) w art. 28:

- a) w ust. 1 wyraz „likwidowanym” zastępuje się wyrazem „zniesionym”;
- b) w ust. 3 wyrazy „o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu” zastępuje się wyrazami „o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy”;

18) w art. 30 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od decyzji w sprawach wypowiedzenia lub rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, przeniesienia na inne stanowisko bądź zawieszenia w pełnieniu obowiązków kurator może, w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia, wnieść odwołanie do Ministra Sprawiedliwości.”;

19) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Minister Sprawiedliwości może delegować kuratora zawodowego, za jego zgodą, do pełnienia czynności administracyjnych w urzędzie obsługującym Ministra Sprawiedliwości związanych z nadzorem nad pracą kuratorów sądowych, na czas określony nie dłuższy niż 2 lata albo na czas nieokreślony.

2. Kuratorowi, o którym mowa w ust. 1, mogą być powierzone obowiązki na stanowiskach urzędniczych, z wyłączeniem stanowisk dyrektora generalnego, dyrektora departamentu lub biura. W przypadku powierzenia kuratorowi delegowanemu obowiązków na stanowisku pracy należącym do służby cywilnej stanowisko to uważa się za obsadzone.

3. Kurator, o którym mowa w ust. 1, z dniem rozpoczęcia delegowania traci stanowisko kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kierownika zespołu

kuratorskiej służby sądowej, kierownika ośrodka kuratorskiego, delegata do Krajowej Rady Kuratorów, członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji oraz rzecznika dyscyplinarnego i nie może być powołany na żadne z tych stanowisk w czasie delegowania.

4. Delegowanie kuratora, o którym mowa w ust. 1, następuje z sądu rejonowego, w którym jest zatrudniony.

5. Kurator, o którym mowa w ust. 1, w czasie delegowania nie może wykonywać zadań, o których mowa w art. 1.

6. Kurator, o którym mowa w ust. 1, ma prawo do wynagrodzenia zasadniczego odpowiedniego do rangi stopnia służbowego oraz dodatku za wieloletnią pracę.

7. Kuratorowi, o którym mowa w ust. 1, jest przyznawany przez Ministra Sprawiedliwości dodatek zadaniowy w wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego.

8. W szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z rodzajem i zakresem wykonywanych zadań dodatek zadaniowy może przekraczać wysokość, o której mowa w ust. 7.

9. Minister Sprawiedliwości może kierować kuratora, o którym mowa w ust. 1, za jego zgodą, do udziału w różnych formach podnoszenia kwalifikacji zawodowych w zakresie problematyki dotyczącej powierzonych mu obowiązków.

10. Koszty podnoszenia kwalifikacji zawodowych, o których mowa w ust. 9, są pokrywane z części budżetowej „Sprawiedliwość”, której dysponentem jest Minister Sprawiedliwości.

11. Kurator, o którym mowa w ust. 1, może być odwołany z delegowania lub z niego ustąpić w każdym czasie. Kurator ten wraca do pracy w zespole kuratorskiej służby sądowej, w którym pracował bezpośrednio przed delegowaniem.”;

20) po art. 31 dodaje się art. 31a i art. 31b w brzmieniu:

„Art. 31a. 1. Minister Sprawiedliwości może delegować kuratora zawodowego, za jego zgodą, do nadzoru nad czynnościami realizowanymi przez Uczelnię, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1064, 1728 i 2448 oraz z 2022 r. poz. 655 i 1115), w ramach aplikacji kuratorskiej.

2. Do kuratora zawodowego, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 31 ust. 1, 3–8 i 11.

Art. 31b. 1. Prezes sądu okręgowego, na wniosek kuratora okręgowego lub z urzędu, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego, może delegować kuratora, za jego zgodą, do wykonywania zadań kuratora zawodowego w innym sądzie rejonowym na obszarze danego okręgu, na czas określony.

2. Jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości, delegowanie kuratora do wykonywania zadań kuratora zawodowego w innym sądzie rejonowym może nastąpić nawet bez jego zgody, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Delegowanie kuratora bez jego zgody może być powtórzone nie wcześniej niż po upływie 3 lat od czasu zakończenia poprzedniego delegowania.

3. Niedopuszczalne jest delegowanie do sądu rejonowego mającego siedzibę w innej miejscowości kobiety w ciąży lub osoby sprawującej opiekę nad dzieckiem w wieku do 14 lat, a także w przypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne kuratora, bez zgody tych osób.

4. Kurator, o którym mowa w ust. 1 albo 2, może być odwołany z delegowania w każdym czasie.”;

21) w art. 32:

a) uchyla się ust. 1,

b) w ust. 2 po wyrazie „nastąpić” skreśla się wyraz „także”;

22) w art. 33 w ust. 1 wyraz „likwidacji” zastępuje się wyrazem „zniesienia”;

23) art. 34 i art. 35 otrzymują brzmienie:

„Art. 34. 1. Jeżeli jest to konieczne ze względu na szczególne potrzeby sądu, kuratora można przenieść do innego zespołu kuratorskiego albo sądu rejonowego położonego w tej albo innej miejscowości w tym samym okręgu sądowym, zachowując dotychczasowe wynagrodzenie.

2. Na wniosek kuratora można przenieść go do innego zespołu kuratorskiego albo sądu rejonowego położonego w tej albo innej miejscowości w tym samym okręgu sądowym.

3. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 1 i 2, dokonuje prezes sądu okręgowego w porozumieniu z prezesami sądów rejonowych, między którymi ma nastąpić przeniesienie.

4. Na wniosek kuratora Minister Sprawiedliwości może przenieść go do sądu rejonowego w innym okręgu sądowym, w tej albo innej apelacji.

5. Przeniesienie, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4, nie powoduje rozwiązania stosunku pracy.

6. W przypadku przeniesienia kuratora do innej miejscowości przysługuje mu zwrot uzasadnionych kosztów przeniesienia, diety i zwrot kosztów podróży, z wyjątkiem przypadku, gdy przeniesienie nastąpiło na wniosek kuratora.

7. Niedopuszczalne jest przeniesienie do sądu mającego siedzibę w innej miejscowości kobiety w ciąży lub osoby sprawującej opiekę nad dzieckiem w wieku do 14 lat, a także w przypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne kuratora, bez zgody tych osób.

8. Od decyzji prezesa sądu okręgowego w sprawie przeniesienia przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości w terminie 7 dni od dnia jej doręczenia.

Art. 35. 1. Kuratorską służbę sądową na obszarze właściwości sądu okręgowego stanowią kuratorzy sądowi, którzy wykonują czynności służbowe na obszarze właściwości sądu rejonowego, oraz kurator okręgowy, jego zastępca albo zastępcy i kuratorzy, o których mowa w art. 37b ust. 1 i art. 38 ust. 2, którzy wykonują czynności służbowe na obszarze właściwości sądu okręgowego.

2. Nadzór nad działalnością kuratorów sądowych wykonuje kurator okręgowy, z zastrzeżeniem określonych w ustawie uprawnień sądu, prezesa sądu lub Ministra Sprawiedliwości.”;

24) po art. 35 dodaje się art. 35a–35d w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. Prezes sądu okręgowego wykonuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratora okręgowego, w szczególności przez:

- 1) sporządzenie rocznego planu nadzorczego;
- 2) sporządzenie sprawozdania z realizacji rocznego planu nadzorczego;
- 3) kontrolowanie równomierności obciążenia pracą kuratorów sądowych w okręgu;
- 4) kontrolowanie sprawności i prawidłowości podejmowanych przez kuratora okręgowego czynności nadzorczych;
- 5) wydawanie zarządzeń nadzorczych.

2. Prezes sądu rejonowego informuje prezesa sądu okręgowego o nieprawidłowościach w działalności zespołu kuratorskiej służby sądowej w kierowanym przez siebie sądzie.

3. Wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością prezesów sądów okręgowych w zakresie działalności kuratorów sądowych na obszarze apelacji wykonuje prezes sądu apelacyjnego.

4. Prezes sądu apelacyjnego w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 3:

- 1) ustala kierunki wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanego przez prezesów sądów okręgowych działających na obszarze apelacji;
- 2) koordynuje czynności z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanego przez prezesów sądów okręgowych działających na obszarze apelacji;
- 3) zatwierdza i przesyła Ministrowi Sprawiedliwości przedłożone mu przez prezesa sądu okręgowego sprawozdanie z realizacji rocznego planu nadzorczego;
- 4) kontroluje wykonywanie obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów okręgowych działających na obszarze apelacji;
- 5) wydaje zarządzenia nadzorcze.

5. Czynnościami z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego są ponadto:

- 1) wizytacja, obejmująca pełną działalność kuratora okręgowego lub zespołu kuratorskiej służby sądowej;
- 2) lustracja, obejmująca wybrane zagadnienia z działalności kuratora okręgowego lub zespołu kuratorskiej służby sądowej.

6. Wizytację lub lustrację przeprowadza się zgodnie z rocznym planem nadzorczym albo doraźnie.

7. Doraźną wizytację lub lustrację zarządza prezes sądu okręgowego albo prezes sądu apelacyjnego stosownie do potrzeb, w szczególności przy uwzględnieniu wyników sprawowanego nadzoru administracyjnego.

8. Wizytację lub lustrację, obejmującą działalność zespołu kuratorskiej służby sądowej, przeprowadza kurator okręgowy lub zastępca kuratora okręgowego.

9. Wizytację lub lustrację, obejmującą działalność kuratora okręgowego lub jego zastępcy, przeprowadza prezes sądu okręgowego albo prezes sądu apelacyjnego.

10. Wizytacji lub lustracji nie może przeprowadzać osoba będąca małżonkiem, krewnym albo powinowatym osoby, której działalność jest kontrolowana, lub pozostająca z nią w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności kontrolującego.

Art. 35b. 1. Zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratorów sądowych obejmuje analizę i ocenę prawidłowości oraz skuteczności wykonywania przez prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych wewnętrznego nadzoru administracyjnego.

2. Minister Sprawiedliwości sprawuje zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratorów sądowych, w ramach którego w szczególności:

- 1) ustala ogólne kierunki wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanego przez prezesów sądów apelacyjnych, w tym również w oparciu o wyniki analiz, o których mowa w pkt 3;
- 2) kontroluje wykonywanie obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych, w szczególności przez analizę sprawozdań, o których mowa w art. 35a ust. 1 pkt 2;
- 3) analizuje informacje statystyczne dotyczące działalności kuratorów sądowych;
- 4) organizuje narady nadzorcze dla kuratorów okręgowych;
- 5) wydaje zarządzenia nadzorcze.

3. W przypadku stwierdzenia istotnych uchybień w działalności kuratorów sądowych w danym okręgu lub niewykonania zarządzeń, o których mowa w ust. 2 pkt 5, Minister Sprawiedliwości może zarządzić:

- 1) przeprowadzenie lustracji działalności nadzorczej prezesa sądu okręgowego;
- 2) przeprowadzenie lustracji działalności kuratora okręgowego lub zespołu kuratorskiej służby sądowej.

4. Zarządzając przeprowadzenie czynności, o których mowa w ust. 3, Minister Sprawiedliwości wyznacza prezesowi sądu apelacyjnego zakres i termin ich przeprowadzenia.

Art. 35c. Osobami, które mają prawo wglądu w dokumentację dotyczącą wykonywania obowiązków służbowych przez kuratorów sądowych oraz mogą żądać wyjaśnień, są: prezes sądu apelacyjnego, prezes sądu okręgowego, prezes sądu rejonowego, kurator okręgowy, zastępca kuratora okręgowego, kierownik zespołu i sędzia wizytator.

Art. 35d. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb sprawowania nadzoru administracyjnego nad działalnością kuratorów sądowych, a także sposób dokumentowania czynności nadzorczych, mając na uwadze zapewnienie sprawności i skuteczności nadzoru oraz zapewnienie prawidłowego wykonywania czynności nadzorczych.”;

25) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Kuratora okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości.

2. Kurator okręgowy jest powoływany na okres 4 lat, najwyżej na dwie kolejne kadencje i nie może być powołany na stanowisko kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego albo kuratora, o którym mowa w art. 38 ust. 2, przed upływem 6 lat od zakończenia pełnienia tej funkcji.

3. Kuratorem okręgowym może być ten, kto:

- 1) posiada co najmniej 10-letni staż pracy kuratorskiej;
- 2) posiada stopień kuratora specjalisty, a wyjątkowo – stopień starszego kuratora zawodowego;
- 3) wyróżnia się umiejętnościami w zakresie zarządzania i kierowania.

4. Minister Sprawiedliwości odwołuje kuratora okręgowego, jeżeli ten zrzekł się stanowiska albo nie wypełnia obowiązków nałożonych przez ustawę.

5. Minister Sprawiedliwości może zawiesić kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków służbowych, jeżeli zostało wszczęte przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne. Prezes sądu okręgowego informuje Ministra Sprawiedliwości o wydaniu zarządzenia, o którym mowa w art. 52e ust. 1. Przepis art. 24 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

6. Minister Sprawiedliwości przed powołaniem, odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków służbowych może zasięgnąć opinii okręgowego zgromadzenia kuratorów.

7. W przypadku zawieszenia kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków służbowych prezes sądu okręgowego zarządza przeprowadzenie wobec kuratora okręgowego czynności z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego, o których mowa w art. 35a ust. 5 pkt 1 albo 2.

8. Kurator okręgowy nie może być kierownikiem ośrodka kuratorskiego oraz prowadzić w nim zajęć.

9. Kurator okręgowy po upływie kadencji, po odwołaniu ze stanowiska albo po utracie stanowiska wraca do pracy w zespole kuratorskiej służby sądowej, w którym pracował bezpośrednio przed powołaniem na stanowisko kuratora okręgowego.”;

26) w art. 37:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie;

„1. Kurator okręgowy odpowiada przed prezesem sądu okręgowego za funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej w okręgu i reprezentuje kuratorów sądowych wobec organów sądu.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kurator okręgowy ma obowiązek dbać o równomierne obciążenie pracą kuratorów w ramach poszczególnych zespołów kuratorskiej służby sądowej oraz między poszczególnymi zespołami tej służby w okręgu.”,

c) w ust. 2:

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) kontrola i ocena pracy kuratorów sądowych oraz aplikantów kuratorskich; w uzasadnionych przypadkach dokonanie kontroli i oceny pracy kuratora lub aplikanta kurator okręgowy może zlecić kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej;”,

– po pkt 13 dodaje się pkt 13a w brzmieniu:

„13a) wskazanie pierwszego i drugiego zastępcy, w przypadku gdy Minister Sprawiedliwości powoła dwóch zastępców kuratora okręgowego;”,

– w pkt 15 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 16 w brzmieniu:

„16) sporządzenie oraz przedłożenie prezesowi sądu okręgowego sprawozdania z przeprowadzonych w danym roku wizytacji lub lustracji, o których mowa w art. 35a ust. 8.”,

d) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Skargi i wnioski dotyczące działalności kuratora okręgowego rozpoznaje prezes sądu okręgowego.”;

27) po art. 37 dodaje się art. 37a i art. 37b w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Minister Sprawiedliwości, mając na uwadze stan osobowy kadry kuratorskiej w okręgu, może powołać zastępcę kuratora okręgowego, a jeżeli uzna to za konieczne – dwóch zastępców kuratora okręgowego.

2. Do zastępcy kuratora okręgowego stosuje się odpowiednio przepisy art. 36 oraz art. 37.

3. W przypadku niepowołania kuratora okręgowego, jego nieobecności albo w sytuacji, o której mowa w art. 36 ust. 7, pierwszy zastępca kuratora pełni obowiązki kuratora okręgowego.

Art. 37b. 1. W przypadku niepowołania kuratora okręgowego, jego nieobecności albo w sytuacji, o której mowa w art. 36 ust. 7, przy jednoczesnym niepowołaniu albo nieobecności zastępcy kuratora okręgowego, prezes sądu okręgowego deleguje z sądu rejonowego do sądu okręgowego kuratora zawodowego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków kuratora okręgowego.

2. Kurator, o którym mowa w ust. 1, jest delegowany do czasu powołania kuratora okręgowego, ustania jego nieobecności albo ustania zawieszenia w przypadku, o którym mowa w art. 36 ust. 7, na czas określony nie dłuższy niż 6 miesięcy. Jego odwołanie z delegowania może nastąpić w każdym czasie.

3. Do kuratora, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 35a ust. 9, art. 36 ust. 3 i 8 oraz art. 37.”;

28) w art. 38:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Czynności z zakresu obsługi biurowej kuratora okręgowego i jego zastępcy albo zastępców wykonuje sekretariat kuratora okręgowego.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kurator okręgowy kieruje pracami sekretariatu, o którym mowa w ust. 1.”,

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kurator, o którym mowa w ust. 2, jest delegowany na czas określony. Jego odwołanie z delegowania może nastąpić w każdym czasie. Przepisy art. 35a ust. 9 oraz art. 36 ust. 3 i 8 stosuje się odpowiednio.”;

29) w art. 39 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Siedzibą zespołu jest miejscowość, w której siedzibę ma sąd rejonowy.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, za zgodą Ministra Sprawiedliwości, dopuszcza się wskazanie jako siedziby zespołu innej miejscowości niż miejscowość, w której siedzibę ma sąd rejonowy.”;

30) w art. 40 dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Kadencja kierownika zespołu trwa 4 lata.

4. Kierownik zespołu może być powołany na kolejne kadencje.

5. Kierownika zespołu odwołuje się, jeżeli ten zrzekł się stanowiska albo nie wypełnia obowiązków nałożonych przez ustawę.”;

31) po art. 40 dodaje się art. 40a w brzmieniu:

„Art. 40a. 1. Kierownika zespołu, w przypadku jego nieobecności, zastępuje wyznaczony przez niego kurator zawodowy, o czym kierownik zespołu informuje prezesa sądu rejonowego oraz kuratora okręgowego.

2. Kuratorowi zawodowemu, o którym mowa w ust. 1, w czasie zastępowania kierownika zespołu przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 169b § 2, 5–7 i 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53, 472, 1236 i 2054 oraz z 2022 r. poz. 22 i 655).”;

32) w art. 41:

a) w ust. 1:

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) dbałość o równomierne obciążenie pracą kuratorów zespołu;”;

– uchyla się pkt 13,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kierownik zespołu wykonuje obowiązki kuratora w wymiarze nie mniejszym niż 50% przeciętnego obciążenia pracą przypadającego na członka zespołu, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób – nie mniejszym niż 35% tego obciążenia.”;

c) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Jeżeli w zespole są wykonywane orzeczenia w sprawach karnych oraz w sprawach rodzinnych i nieletnich, kierownik zespołu wykonuje obowiązki kuratora w wymiarze, o którym mowa w ust. 2, odnoszącym się do przeciętnego obciążenia pracą przypadającego na członka zespołu będącego odpowiednio kuratorem dla dorosłych albo kuratorem rodzinnym.”;

33) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. 1. W zespole tworzy się sekretariat.

2. Sekretariat zespołu tworzy się spośród urzędników lub innych pracowników sądowych, a przy jego liczbowej obsadzie uwzględnienia się potrzeby zespołu.

3. Kierownik zespołu kieruje pracami sekretariatu, o którym mowa w ust. 1.”;

34) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:

„Art. 42a. 1. Minister Sprawiedliwości, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr kuratorskiej służby sądowej oraz potrzeby wynikające z obciążenia jej pracą w poszczególnych sądach, przydziela nowe stanowiska kuratorskie poszczególnym sądom rejonowym w ramach posiadanych środków finansowych.

2. W przypadku zwolnienia stanowiska kuratora zawodowego prezes sądu okręgowego, w którego okręgu stanowisko zostało zwolnione, w terminie 7 dni od dnia zwolnienia stanowiska zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 1, przydziela stanowisko danemu albo innemu sądowi rejonowemu.”;

35) w art. 46 w ust. 1:

- a) w pkt 3 po wyrazie „opiniowanie” dodaje się wyraz „projektów”;
- b) w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) wskazywanie przedstawiciela, o którym mowa w art. 79 ust. 1 pkt 2.”;

36) w art. 47:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W okręgach sądowych, w których powołano dwóch zastępców kuratora okręgowego, pod nieobecność kuratora okręgowego okręgowemu zgromadzeniu kuratorów przewodniczy pierwszy zastępca kuratora okręgowego, a w razie jego nieobecności – drugi zastępca kuratora okręgowego.”;
- b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. W przypadku nieobecności kuratora okręgowego, przy jednoczesnym niepowołaniu albo nieobecności zastępcy kuratora okręgowego, okręgowemu zgromadzeniu kuratorów przewodniczy kurator zawodowy najstarszy służbą spośród obecnych.”;

37) w art. 48 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W posiedzeniach okręgowego zgromadzenia kuratorów uczestniczą, bez prawa głosu, aplikanci kuratorscy.”;

38) w art. 50 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Posiedzenie okręgowego zgromadzenia kuratorów może zwołać również prezes sądu okręgowego.”;

39) art. 51 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 51. 1. Do zadań okręgowego zgromadzenia kuratorów należy:
- 1) wybór członków sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji;
 - 2) zgłaszanie prezesowi sądu okręgowego raz w roku do dnia 31 marca dwóch kandydatów na członka komisji konkursowej, o której mowa w art. 5b ust. 4;
 - 3) zgłaszanie prezesowi sądu okręgowego raz w roku do dnia 31 marca dwóch kandydatów na członka komisji konkursowej, o której mowa w art. 72 ust. 4;

- 4) wysłuchanie informacji kuratora okręgowego o działalności kuratorskiej służby sądowej i wyrażenie opinii w tym zakresie;
- 5) wyrażenie opinii w sprawach osobowych kuratorów zawodowych przedstawionych przez kuratora okręgowego i Ministra Sprawiedliwości;
- 6) występowanie do Ministra Sprawiedliwości o podjęcie niezbędnych działań dotyczących funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej.

2. Możliwości kandydowania na stanowisko, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, są pozbawieni członkowie okręgowego zgromadzenia kuratorów, przeciwko którym toczy się postępowanie dyscyplinarne – do czasu zakończenia tego postępowania, a kuratorzy, o których mowa w art. 31 ust. 1, art. 31a ust. 1, art. 37b ust. 1 i art. 38 ust. 2 – w okresie delegowania.”;

- 40) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Odpowiedzialność dyscyplinarna kuratorów zawodowych”;

- 41) w art. 52:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kurator zawodowy ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za oczywiste i rażące naruszenie obowiązków kuratora lub zasad etyki zawodowej.”,

- b) uchyla się ust. 2,

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Karami dyscyplinarnymi są:

- 1) upomnienie;
- 2) nagana;
- 3) nagana z pozbawieniem możliwości uzyskania wyższego stopnia służbowego przez okres 2 lat;
- 4) usunięcie z zajmowanego stanowiska;
- 5) wydalenie ze służby kuratorskiej.”,

- d) dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu:

„4. Kara upomnienia i kara nagany oznaczają wytknięcie ukaranemu niewłaściwego postępowania.

5. Kara nagany z pozbawieniem możliwości uzyskania wyższego stopnia służbowego przez okres 2 lat oznacza wytknięcie ukaranemu niewłaściwego postępowania i brak możliwości awansu służbowego przez okres 2 lat.

6. Kara usunięcia z zajmowanego stanowiska oznacza usunięcie z zajmowanego dotychczas stanowiska.

7. Kara wydalenia ze służby kuratorskiej oznacza zwolnienie ze służby kuratorskiej, a jej wymierzenie pociąga za sobą utratę możliwości ponownego ubiegania się o przyjęcie do służby kuratorskiej przez okres 10 lat.”;

42) po art. 52 dodaje się art. 52a–52e w brzmieniu:

„Art. 52a. 1. W przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi prezes sądu okręgowego przeprowadza z kuratorem zawodowym rozmowę dyscyplinującą udokumentowaną w formie notatki. Z upoważnienia prezesa sądu okręgowego rozmowę dyscyplinującą przeprowadza kurator okręgowy.

2. Rozmowę dyscyplinującą, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się w terminie do 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Rozmowa ta polega na wytknięciu kuratorowi zawodowemu niewłaściwego postępowania oraz uprzedzeniu go o możliwości wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i wymierzenia kary dyscyplinarnej w przypadku ponownego popełnienia czynu, za który kurator ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną.

3. Notatkę, o której mowa w ust. 1, włącza się do akt osobowych na okres 5 miesięcy.

4. W terminie 5 dni od dnia przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej kurator zawodowy może złożyć sprzeciw do prezesa sądu okręgowego. Złożenie sprzeciwu skutkuje wszczęciem postępowania wyjaśniającego, a zebrane dotychczas materiały stają się materiałami tego postępowania.

Art. 52b. 1. Powzięciem wiadomości o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego jest uzyskanie takiej informacji w dowolnej formie przez prezesa sądu okręgowego, prezesa sądu rejonowego, kuratora okręgowego, kierownika zespołu lub rzecznika dyscyplinarnego.

2. Prezes sądu rejonowego, kurator okręgowy, kierownik zespołu lub rzecznik dyscyplinarny informują prezesa sądu okręgowego o możliwości popełnienia przez kuratora zawodowego przewinienia dyscyplinarnego w terminie 7 dni od dnia powzięcia takiej wiadomości. Kierownik zespołu przekazuje tę informację za pośrednictwem kuratora okręgowego.

Art. 52c. 1. Kuratorowi zawodowemu wymierza się karę dyscyplinarną współmierną do popełnionego przewinienia dyscyplinarnego oraz stopnia zawinienia.

2. Przy wymierzaniu kary dyscyplinarnej uwzględnia się okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarного, jego skutki, w tym następstwa negatywne dla służby, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na obwinionym obowiązków, pobudki działania, zachowanie obwinionego przed popełnieniem przewinienia dyscyplinarного i po jego popełnieniu, dotychczasowy przebieg i okres zatrudnienia, oceny pracy, a także istotne w sprawie okoliczności – zarówno łagodzące, jak i obciążające.

3. Na zaostrzenie wymiaru kary mają wpływ następujące okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarного:

- 1) działanie z motywacji zasługującej na szczególne potępienie, w stanie nietrzeźwości albo w stanie po spożyciu alkoholu lub użyciu podobnie działającego środka;
- 2) popełnienie przewinienia dyscyplinarного przez kuratora zawodowego przed zatarciem wymierzonej mu kary dyscyplinarnej;
- 3) poważne skutki przewinienia dyscyplinarного, zwłaszcza istotne zakłócenie realizacji zadań kuratorskiej służby sądowej lub naruszenia dobrego imienia kuratorskiej służby sądowej;
- 4) działanie w obecności innego kuratora, wspólnie z nim lub na jego szkodę.

4. Na złagodzenie wymiaru kary mają wpływ następujące okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarного:

- 1) nieumyślność jego popełnienia;
- 2) podjęcie przez kuratora zawodowego starań o zmniejszenie jego skutków;
- 3) brak należytego doświadczenia zawodowego lub dostatecznych umiejętności zawodowych;
- 4) dobrowolne poinformowanie bezpośredniego przełożonego o popełnieniu przewinienia dyscyplinarного przed wszczęciem postępowania sprawdzającego.

5. Okoliczności, o których mowa w ust. 1–4, uwzględnia się wyłącznie w stosunku do kuratora zawodowego, którego one dotyczą.

Art. 52d. Postępowanie dyscyplinarne obejmuje:

- 1) postępowanie wyjaśniające;
- 2) postępowanie przed sądami dyscyplinarnymi obu instancji;
- 3) postępowanie wykonawcze.

Art. 52e. 1. Prezes sądu okręgowego, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie popełnienia przez kuratora zawodowego przewinienia dyscyplinarного, zarządza przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego przez rzecznika dyscyplinarного.

Kuratora, co do którego wydano zarządzenie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, uważa się za obwinionego.

2. Nie wszczyna się postępowania wyjaśniającego po upływie 90 dni od dnia powzięcia wiadomości o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

3. Jeżeli z powodu nieobecności w pracy kurator nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg terminu, o którym mowa w ust. 2, nie rozpoczyna się, a rozpoczęty termin ulega zawieszeniu do dnia stawienia się kuratora w pracy.

4. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat. Zawieszenie postępowania dyscyplinarnego wstrzymuje bieg tego terminu.

5. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie następuje wcześniej niż przedawnienie karne.

6. Zarządzenie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie prezesa sądu okręgowego;
- 2) datę wydania zarządzenia;
- 3) podstawę prawną;
- 4) datę uzyskania informacji uzasadniających wszczęcie postępowania wyjaśniającego;
- 5) określenie okoliczności stanowiących przedmiot postępowania wyjaśniającego;
- 6) podpis prezesa sądu okręgowego.

7. Celem postępowania wyjaśniającego jest w szczególności:

- 1) ustalenie, czy czyn, którego popełnienie zarzucono kuratorowi, został popełniony i czy kurator jest jego sprawcą;
- 2) wyjaśnienie przyczyn i okoliczności popełnienia czynu, o którym mowa w pkt 1;
- 3) zebranie i utrwalenie dowodów w sprawie.

8. Rzecznik dyscyplinarny kończy postępowanie wyjaśniające w terminie 3 miesięcy od dnia wydania zarządzenia, o którym mowa w ust. 1. W szczególnych przypadkach, przede wszystkim ze względu na zawiły charakter sprawy, postępowanie wyjaśniające za zgodą prezesa sądu okręgowego może być przedłużone na czas oznaczony, nie dłuższy niż 9 miesięcy od dnia wydania zarządzenia, o którym mowa w ust. 1.

9. Jeżeli w toku postępowania wyjaśniającego zostały ujawnione inne okoliczności wskazujące na możliwość popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, rzecznik

dyscyplinarny może poszerzyć zakres okoliczności stanowiących przedmiot postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w ust. 6 pkt 5.

10. Rzecznik dyscyplinarny w toku postępowania wyjaśniającego może wezwać kuratora zawodowego do złożenia pisemnego oświadczenia dotyczącego przedmiotu tych czynności w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Rzecznik dyscyplinarny może również odebrać od kuratora zawodowego oświadczenie ustne. Niezłożenie oświadczenia przez kuratora zawodowego nie wstrzymuje dalszego biegu postępowania.

11. Jeżeli w toku postępowania wyjaśniającego zachodzą podstawy do wystąpienia z wnioskiem o ukaranie do sądu dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny przedstawia kuratorowi zawodowemu zarzuty na piśmie oraz odbiera od niego wyjaśnienia, chyba że odebranie tych wyjaśnień nie jest możliwe. Obwiniony może w terminie 14 dni od dnia przedstawienia zarzutów na piśmie złożyć wnioski o przeprowadzenie dowodów.

12. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, w zależności od jego wyników, rzecznik dyscyplinarny występuje do sądu dyscyplinarnego z wnioskiem o ukaranie obwinionego albo wydaje postanowienie o odmowie skierowania takiego wniosku.

13. Wniosek o ukaranie zawiera dokładne określenie czynu, który jest przedmiotem postępowania, wykaz dowodów uzasadniających wniosek oraz uzasadnienie.

14. Po złożeniu wniosku o ukaranie rzecznik dyscyplinarny może wystąpić do prezesa sądu okręgowego o zawieszenie kuratora zawodowego w pełnieniu obowiązków służbowych. Przepisy art. 24 ust. 2 i 3 stosuje się.

15. Odpis postanowienia o odmowie skierowania wniosku o ukaranie doręcza się prezesowi sądu okręgowego oraz kuratorowi okręgowemu.

16. Prezes sądu okręgowego w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpisu postanowienia, o którym mowa w ust. 15, może wnieść sprzeciw od tego postanowienia. Wniesienie sprzeciwu jest równoznaczne z obowiązkiem wystąpienia przez rzecznika dyscyplinarnego do sądu dyscyplinarnego z wnioskiem o ukaranie, a wskazania prezesa sądu okręgowego co do dalszego toku postępowania są wiążące dla rzecznika dyscyplinarnego.”;

43) uchyla się art. 53;

44) w art. 54:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach dyscyplinarnych kuratorów zawodowych orzekają:

- 1) w pierwszej instancji – sąd dyscyplinarny w sądzie okręgowym, zwany dalej „sądem dyscyplinarnym pierwszej instancji”, w składzie 3-osobowym;
 - 2) w drugiej instancji – sąd okręgowy w składzie 3 sędziów.”,
- b) uchyla się ust. 2 i 3,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Do orzekania w sądzie dyscyplinarnym pierwszej instancji są uprawnieni kuratorzy zawodowi pełniący służbę w danym okręgu, z wyjątkiem kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kuratorów, o których mowa w art. 31 ust. 1, art. 31a ust. 1, art. 37b ust. 1 i art. 38 ust. 2, oraz rzecznika dyscyplinarnego.”;
- 45) w art. 55:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kurator zawodowy jest obowiązany wykonywać czynności związane z powierzonymi mu obowiązkami członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji. Wykonywanie obowiązków członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji jest niezależne od wykonywania pozostałych obowiązków służbowych kuratora zawodowego.”,
 - b) uchyla się ust. 2 i 3,
 - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kadencja sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji trwa 6 lat.”,
 - d) dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:

„5. Kadencja członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji wygasa przed jej upływem w przypadku:

 - 1) rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy;
 - 2) ukarania kuratora zawodowego karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 52 ust. 3.

6. Prezes sądu okręgowego może odwołać członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji przed upływem kadencji, jeżeli zostało przeciwko niemu wszczęte postępowanie dyscyplinarne lub postępowanie karne o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub o umyślne przestępstwo skarbowe.

7. Po upływie kadencji członkowie sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji pełnią swoje obowiązki do zakończenia prowadzonego przez nich postępowania

dyscyplinarnego, chyba że zachodzi potrzeba prowadzenia postępowania dyscyplinarnego od początku.”;

46) w art. 56 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Skład sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji wyznacza prezes sądu okręgowego w kolejności alfabetycznej, z listy członków odpowiedniego sądu.

2. Składowi sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji przewodniczy najstarszy służbą kurator zawodowy.”;

47) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. Członkowie sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji są niezawisli i podlegają tylko ustawom.”;

48) w art. 58:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Rzecznika dyscyplinarnego powołuje na 4-letnią kadencję prezes sądu okręgowego spośród kuratorów zawodowych pełniących służbę w danym okręgu.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku nieobsadzenia stanowiska rzecznika dyscyplinarnego, wyłączenia go od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym albo jego długotrwałej nieobecności jego zadania wykonuje sędzia wizytator wskazany przez prezesa sądu okręgowego.”,

c) uchyla się ust. 3;

49) w art. 59 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) składanie wniosków o ukaranie, jeżeli wyniki postępowania wyjaśniającego to uzasadniają;”;

50) po art. 59 dodaje się art. 59a w brzmieniu:

„Art. 59a. 1. Rzecznik dyscyplinarny podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym, jeżeli:

- 1) sprawa dotyczy go bezpośrednio;
- 2) jest małżonkiem, krewnym lub powinowatym obwinionego lub osoby przez niego pokrzywdzonej w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania karnego;
- 3) był świadkiem czynu;
- 4) między nim a obwinionym lub osobą pokrzywdzoną przez obwinionego zachodzi stosunek osobisty mogący wywołać wątpliwości co do jego bezstronności.

2. Rzecznika dyscyplinarnego można wyłączyć od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym także z innych uzasadnionych przyczyn.

3. O okolicznościach uzasadniających wyłączenie od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym rzecznik dyscyplinarny zawiadamia niezwłocznie prezesa sądu okręgowego.

4. Wyłączenie rzecznika dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym może nastąpić również na wniosek obwinionego lub jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony.

5. Prezes sądu okręgowego wydaje niezwłocznie decyzję o wyłączeniu albo odmowie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym.

6. Do dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 5, rzecznik dyscyplinarny podejmuje czynności niecierpiące zwłoki.”;

51) w art. 60:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy obwiniony, który nie ma obrońcy z wyboru, wnosi o ustanowienie obrońcy z urzędu, przewodniczący składu sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji wyznacza obrońcę spośród adwokatów lub radców prawnych.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Przed wyznaczeniem obrońcy przewodniczący składu sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji zwraca się do właściwej okręgowej rady adwokackiej lub rady okręgowej izby radców prawnych o wskazanie adwokata lub radcy prawnego.

4. Właściwa okręgowa rada adwokacka lub rada okręgowej izby radców prawnych wskazuje adwokata lub radcę prawnego niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 tygodni od dnia doręczenia wniosku o wskazanie adwokata lub radcy prawnego, zawiadamiając o tym przewodniczącego składu sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji. W zawiadomieniu właściwa okręgowa rada adwokacka lub rada okręgowej izby radców prawnych wskazuje imię i nazwisko tego adwokata lub radcy prawnego oraz jego adres do doręczeń.”;

52) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Art. 61. 1. Sąd dyscyplinarny pierwszej instancji rozpoznaje sprawę dyscyplinarną na rozprawie.

2. Doręczając stronom wezwania na rozprawę, sąd dyscyplinarny pierwszej instancji wzywa strony do złożenia wniosków dowodowych w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

3. Wniosek dowodowy złożony po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, sąd dyscyplinarny pierwszej instancji może pozostawić bez rozpoznania, chyba że strona wykaże, że wniosek nie mógł zostać złożony w terminie z przyczyn od niej niezależnych.

4. Sąd dyscyplinarny pierwszej instancji wzywa obwinionego do przedstawienia w terminie, o którym mowa w ust. 2, wyjaśnień na piśmie oraz wskazania obrońcy, jeżeli go ustanowił. Niezłożenie wyjaśnień w tym terminie nie wstrzymuje dalszego postępowania.”;

53) po art. 61 dodaje się art. 61a–61e w brzmieniu:

„Art. 61a. 1. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawie lub posiedzeniu zawiadomionego obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

2. Jeżeli nie można rozpoznać sprawy z powodu usprawiedliwionej nieobecności obwinionego, a nie ma on obrońcy, sąd dyscyplinarny pierwszej instancji wyznacza mu obrońcę z urzędu, określając termin dla obrońcy do zapoznania się z materiałami sprawy. Do wyznaczenia obrońcy stosuje się odpowiednio przepisy art. 60 ust. 2–4.

Art. 61b. 1. Postępowanie dyscyplinarne jest jawne.

2. Sąd dyscyplinarny pierwszej instancji może wyłączyć jawność postępowania dyscyplinarnego ze względu na moralność, bezpieczeństwo państwa i porządek publiczny oraz ze względu na ochronę życia prywatnego stron lub inny ważny interes prywatny.

3. W przypadku wyłączenia jawności postępowania dyscyplinarnego ogłoszenie orzeczenia jest jawne.

Art. 61c. Jeżeli w toku rozprawy ujawni się inne przewinienie, oprócz objętego wnioskiem o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej, sąd może wydać co do tego przewinienia orzeczenie tylko za zgodą rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego lub jego obrońcy; w razie braku zgody rzecznik dyscyplinarny prowadzi w tym zakresie odrębne postępowanie dyscyplinarne.

Art. 61d. Po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego przeciwko kuratorowi zawodowemu, sąd lub prokurator przesyła akta sprawy właściwemu prezesowi sądu okręgowego. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie było wszczęte, prezes sądu okręgowego wydaje zarządzenie, o którym mowa w art. 52e ust. 1, chociażby w postępowaniu karnym został wydany wyrok uniewinniający.

Art. 61e. 1. W razie rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy kuratora zawodowego wszczęte postępowanie dyscyplinarne umarza się.

2. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego, o którym mowa w ust. 1, może nastąpić na wniosek rzecznika dyscyplinarnego w terminie 2 lat od dnia umorzenia postępowania.”;

54) w art. 62 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom, prezesowi sądu okręgowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 64 ust. 3, także prezesowi sądu rejonowego, nie później niż w terminie 7 dni od dnia jego ogłoszenia.”;

55) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Art. 63. 1. Od wydanego w pierwszej instancji orzeczenia sądu dyscyplinarnego oraz postanowienia i zarządzenia, zamykających drogę do wydania orzeczenia, przysługuje stronom odwołanie.

2. Odwołanie wnosi się do sądu okręgowego właściwego miejscowo dla obszaru, w którym obwiniony jest zatrudniony, za pośrednictwem sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji. Termin do wniesienia odwołania wynosi 30 dni i biegnie dla każdego uprawnionego od dnia doręczenia orzeczenia lub zarządzenia.

3. Odwołanie rozpoznaje się w terminie 3 miesięcy od dnia wpłynięcia do sądu okręgowego.

4. Sąd okręgowy rozpoznaje sprawę dyscyplinarną na rozprawie na podstawie dowodów znajdujących się w aktach sprawy, chyba że uzna, iż niezbędne dla prawidłowego rozpoznania sprawy jest bezpośrednio przeprowadzenie dowodów z wyjaśnień obwinionego, zeznań świadków, opinii biegłych lub innych istotnych dowodów.

5. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem wydane przez sąd okręgowy doręcza się stronom, prezesowi sądu okręgowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 64 ust. 3, także prezesowi sądu rejonowego.

6. W postępowaniu przed sądem okręgowym stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym pierwszej instancji.

7. Od orzeczenia sądu okręgowego przysługuje kasacja.”;

56) w art. 64 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Przewodniczący składu sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji przesyła odpis prawomocnego orzeczenia sądu dyscyplinarnego prezesowi sądu, w którym kurator zawodowy jest zatrudniony.

3. Wykonanie orzeczenia co do kar wymienionych w art. 52 ust. 3 pkt 3–5 należy odpowiednio do prezesa sądu okręgowego albo prezesa sądu rejonowego.”;

57) uchyla się art. 65;

58) art. 66 i art. 67 otrzymują brzmienie:

„Art. 66. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego i ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz. 1138).

Art. 67. Odpis prawomocnego orzeczenia skazującego na karę dyscyplinarną dołącza się do akt osobowych kuratora zawodowego.”;

59) uchyla się art. 68;

60) w art. 70:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) odpisu orzeczenia sądu dyscyplinarnego o ukaraniu karą upomnienia – po roku od jej uprawomocnienia;

2) odpisu orzeczenia sądu dyscyplinarnego o ukaraniu karą przewidzianą w art. 52 ust. 3 pkt 2–4 – po upływie 2 lat, a karą przewidzianą w art. 52 ust. 3 pkt 5 – po upływie 10 lat od jej uprawomocnienia.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W szczególnie uzasadnionym przypadku prezes sądu okręgowego, na wniosek ukaranego, może zarządzić usunięcie z jego akt osobowych orzeczenia o ukaraniu jedną z kar, o których mowa w art. 52 ust. 3 pkt 2–4, po upływie połowy odpowiednich terminów określonych w ust. 1.”;

61) w art. 72 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2–16 w brzmieniu:

„2. Prezes sądu okręgowego informuje o konkursie na aplikację kuratorską przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej sądu oraz może poinformować o konkursie w inny sposób, w szczególności przez umieszczenie ogłoszenia w prasie.

3. Konkurs, o którym mowa w ust. 2, przeprowadza komisja konkursowa powołana przez prezesa sądu okręgowego.

4. Komisja konkursowa składa się z przewodniczącego, którym jest prezes sądu okręgowego bądź wyznaczony przez niego wiceprezes, oraz trzech członków: sędziego wizytatora, kuratora okręgowego bądź jego zastępcy i kuratora zawodowego, wyznaczonego spośród kandydatów, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 3.

5. Członek komisji konkursowej zostaje wyłączony z udziału w jej pracach, jeżeli kandydat pozostaje z nim w stosunku:

- 1) małżeństwa;
- 2) pokrewieństwa albo powinowactwa do trzeciego stopnia;
- 3) przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 4) osobistym tego rodzaju, że mogłoby wywołać wątpliwości co do jego obiektywizmu.

6. Powody wyłączenia trwają pomimo ustania małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli.

7. Konkurs, o którym mowa w ust. 2, ma na celu sprawdzenie wiedzy, umiejętności, predyspozycji oraz zdolności ogólnych kandydata, niezbędnych do wykonywania pracy na stanowisku aplikanta kuratorskiego.

8. Konkurs, o którym mowa w ust. 2, składa się z trzech etapów:

- 1) pierwszego – obejmującego wstępną weryfikację zgłoszeń kandydatów pod kątem spełnienia wymogów formalnych przystąpienia do konkursu;
- 2) drugiego – pisemnego, polegającego na rozwiązaniu testu, składającego się z 30 pytań jednokrotnego wyboru oraz udzieleniu odpowiedzi na jedno z dwóch pytań opisowych;
- 3) trzeciego – rozmowy kwalifikacyjnej.

9. Jeżeli żaden z kandydatów nie został dopuszczony do trzeciego etapu konkursu, prezes sądu okręgowego zarządza przeprowadzenie kolejnego konkursu na aplikację kuratorską.

10. Do zatrudnienia na stanowisku aplikanta kuratorskiego zostaje zakwalifikowany kandydat, który w trakcie konkursu, o którym mowa w ust. 2, uzyskał najwyższą liczbę punktów.

11. W przypadku uzyskania przez dwóch lub więcej kandydatów tej samej liczby punktów komisja dokonuje w drodze głosowania wyboru kandydata, biorąc pod uwagę dodatkowe osiągnięcia i kwalifikacje przydatne do wykonywania pracy na stanowisku aplikanta kuratorskiego. Przewodniczący komisji sporządza pisemne uzasadnienie

wyboru kandydata, wskazując w szczególności, które dodatkowe osiągnięcia i kwalifikacje kandydatów wzięto pod uwagę.

12. Komisja konkursowa po przeprowadzeniu konkursu, o którym mowa w ust. 2, na podstawie jego wyników może wyłonić rezerwową listę kandydatów, mając w szczególności na uwadze możliwość zatrudnienia większej liczby aplikantów kuratorskich, rezygnację kandydata bądź ustanie stosunku pracy z aplikantem kuratorskim przed ukończeniem aplikacji. Rezerwowa lista kandydatów jest ważna do następnego konkursu, jednakże nie dłużej niż 12 miesięcy od dnia przeprowadzenia konkursu, na podstawie którego została sporządzona.

13. Z przebiegu konkursu, o którym mowa w ust. 2, sporządza się protokół obejmujący w szczególności:

- 1) imiona i nazwiska kandydatów, którzy przystąpili do konkursu;
- 2) wyniki i oceny uzyskane przez poszczególnych kandydatów;
- 3) wskazanie kandydata albo listy kandydatów zakwalifikowanych do zatrudnienia, a jeżeli komisja wyłoniła rezerwową listę kandydatów – także wskazanie tej listy.

14. Informację o wynikach konkursu, o którym mowa w ust. 2, w tym imiona i nazwiska kandydatów, prezes sądu okręgowego umieszcza w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej sądu.

15. Kandydatowi, po okazaniu dokumentu tożsamości, udostępnia się do wglądu protokół przebiegu konkursu, o którym mowa w ust. 13, w części obejmującej wyniki i oceny tego kandydata.

16. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzenia konkursu na aplikację kuratorską, w szczególności sposób i tryb działania komisji konkursowej, przebieg konkursu, zakres wiedzy podlegającej sprawdzeniu w trakcie konkursu, a także szczegółowy zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, uwzględniając konieczność prawidłowego, terminowego i efektywnego przeprowadzenia konkursu na aplikację kuratorską i przebiegu konkursu oraz zapewnienia zachowania bezstronności pracy komisji konkursowej.”;

62) w art. 73:

- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przy określeniu czasu trwania umowy, o której mowa w ust. 1, bierze się pod uwagę okres trwania aplikacji, czas niezbędny do przystąpienia do egzaminu kuratorskiego i uzyskania jego wyniku.”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prezes sądu okręgowego informuje Rektora-Komendanta Uczelni o zatrudnieniu aplikanta kuratorskiego w terminie 7 dni od dnia podpisania umowy o pracę.

3. Prezes sądu okręgowego może przedłużyć czas trwania umowy, o której mowa w ust. 1, na wniosek aplikanta, na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy, jeżeli aplikant nie przystąpił do egzaminu z przyczyn od niego niezależnych lub nie zdał go w pierwszym terminie.”;

63) art. 75 i art. 76 otrzymują brzmienie:

„Art. 75. 1. Aplikacja kuratorska ma na celu:

- 1) zapoznanie z organizacją i działalnością sądu, zakładów dla nieletnich, placówek opiekuńczo-wychowawczych i leczniczo-terapeutycznych oraz zakładów penitencjarnych;
- 2) teoretyczne i praktyczne przygotowanie do wykonywania zawodu kuratora sądowego;
- 3) sprawdzenie przydatności do wykonywania zawodu kuratora sądowego.

2. Zajęcia teoretyczne w ramach aplikacji kuratorskiej są realizowane przez Uczelnię.

3. Koszty zajęć teoretycznych realizowanych przez Uczelnię są pokrywane przez sąd okręgowy na podstawie umowy zawartej z Uczelnią.

4. Kierując się koniecznością zapewnienia aplikantom kuratorskim właściwego poziomu kształcenia, Rektor-Komendant Uczelni określa, w drodze zarządzenia, wysokość kosztów zajęć teoretycznych dla jednego aplikanta.

5. Rektor-Komendant Uczelni, w porozumieniu z Krajową Radą Kuratorów, opracowuje program zajęć teoretycznych i przedstawia go Ministrowi Sprawiedliwości, który w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia może wnieść wiążące uwagi. Po uwzględnieniu uwag Ministra Sprawiedliwości do programu zajęć teoretycznych Rektor-Komendant Uczelni przekazuje ten program prezesom sądów okręgowych i Krajowej Radzie Kuratorów.

6. Kurator okręgowy odpowiada za organizację szkolenia praktycznego aplikantów kuratorskich.

7. Aplikant kuratorski odbywa szkolenie praktyczne w zespole wykonującym orzeczenia w sprawach karnych oraz w zespole wykonującym orzeczenia w sprawach rodzinnych i nieletnich, po 6 miesięcy w każdym z tych zespołów. Jeżeli w zespole są wykonywane orzeczenia w sprawach karnych oraz w sprawach rodzinnych i nieletnich, aplikant odbywa szkolenie praktyczne po 6 miesięcy w zakresie wykonywania orzeczeń przez kuratorów dla dorosłych oraz w zakresie wykonywania orzeczeń przez kuratorów rodzinnych.

8. Aplikantowi wyznacza się dwóch patronów – jednego spośród kuratorów dla dorosłych, a drugiego spośród kuratorów rodzinnych. Każdy z patronów pełni swoją funkcję przez 6 miesięcy, odpowiednio w czasie, kiedy aplikant odbywa szkolenie praktyczne w zakresie dotyczącym wykonywania orzeczeń w sprawach karnych albo w zakresie wykonywania orzeczeń w sprawach rodzinnych i nieletnich.

9. Jeżeli aplikant kuratorski odbywa szkolenie praktyczne w zespole wykonującym orzeczenia w sprawach karnych oraz w zespole wykonującym orzeczenia w sprawach rodzinnych i nieletnich, każdy z kierowników tych zespołów wyznacza jednego patrona. Jeżeli w zespole są wykonywane orzeczenia w sprawach karnych oraz w sprawach rodzinnych i nieletnich, patronów aplikanta wyznacza kierownik tego zespołu.

10. Patron czuwa nad prawidłowym przebiegiem szkolenia praktycznego aplikanta, odpowiednio w zakresie dotyczącym wykonywania orzeczeń w sprawach karnych albo wykonywania orzeczeń w sprawach rodzinnych i nieletnich, oraz opiniuje aplikanta.

11. Prezes sądu okręgowego wydaje potwierdzenie odbycia aplikacji kuratorskiej zawierające w szczególności: imię, nazwisko, imię ojca oraz datę i miejsce urodzenia aplikanta kuratorskiego.

12. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, organizację i sposób odbywania aplikacji kuratorskiej, zakres zajęć teoretycznych i szkolenia praktycznego oraz wzór dokumentu potwierdzającego odbycie aplikacji kuratorskiej, mając na względzie konieczność jednolitej i obiektywnej oceny wiedzy i kwalifikacji aplikantów.

Art. 76. Aplikant kuratorski za naruszenie swoich obowiązków ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach obowiązujących kuratorów zawodowych.”;

64) w art. 77 po wyrazie „przepisy” dodaje się wyrazy „art. 4 ust. 4,”;

65) w art. 78 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisję egzaminacyjną powołuje Rektor-Komendant Uczelni.”;

66) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Art. 79. 1. Komisja egzaminacyjna składa się z:

- 1) przewodniczącego, którym jest Rektor-Komendant Uczelni bądź osoba przez niego wyznaczona z grona nauczycieli akademickich Uczelni posiadająca co najmniej stopień doktora;
- 2) czterech członków, w tym co najmniej jednego przedstawiciela Ministra Sprawiedliwości oraz co najmniej jednego przedstawiciela Krajowej Rady Kuratorów.

2. Przewodniczący zawiadamia Ministra Sprawiedliwości oraz Przewodniczącego Krajowej Rady Kuratorów o konieczności wskazania przedstawicieli, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Przedstawicielem Ministra Sprawiedliwości w komisji egzaminacyjnej może być w szczególności kurator zawodowy, o którym mowa w art. 31 ust. 1.

4. O składzie komisji egzaminacyjnej oraz terminie i miejscu egzaminu przewodniczący zawiadamia Ministra Sprawiedliwości, Przewodniczącego Krajowej Rady Kuratorów, członków komisji oraz, za pośrednictwem prezesów sądów okręgowych, podlegających egzaminowi aplikantów co najmniej na miesiąc przed wyznaczonym terminem egzaminu kuratorskiego.”;

67) w art. 80:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Egzamin kuratorski przeprowadza się 4 razy w roku w terminach wyznaczonych przez Ministra Sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii Rektora-Komendanta Uczelni.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Aplikant przystępuje do egzaminu kuratorskiego w pierwszym możliwym terminie po odbyciu aplikacji kuratorskiej.

1b. Prezes sądu okręgowego informuje Rektora-Komendanta Uczelni o odbyciu przez aplikanta aplikacji kuratorskiej w terminie 7 dni od dnia jej ukończenia.”;

68) art. 82 otrzymuje brzmienie:

„Art. 82. Członkom komisji konkursowej na aplikację kuratorską oraz członkom komisji egzaminacyjnej egzaminu kuratorskiego wynagrodzenie nie przysługuje.”;

69) po art. 87 dodaje się art. 87a w brzmieniu:

„Art. 87a. 1. Kuratorowi społecznemu, na jego wniosek lub za jego zgodą, pomoc psychologiczną zapewnia sąd rejonowy, w którym pełni on swoją funkcję.

2. Kuratorowi społecznemu pokrzywdzonemu przestępstwem w związku z wykonywaniem czynności służbowych przysługuje od sądu rejonowego, w którym pełni on swoją funkcję, na jego wniosek, zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego. Przepisy art. 17b ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.”;

70) w art. 91:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) za czynności zlecone przez sąd na podstawie art. 598⁶ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.¹⁾).”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kuratorowi społecznemu przysługuje miesięczny ryczałt za prowadzenie zajęć w ośrodku kuratorskim w wysokości 80% kwoty bazowej, o której mowa w art. 14 ust. 1, przyznawany przez prezesa sądu rejonowego, na wniosek kierownika ośrodka kuratorskiego, płatny do dnia 20. każdego miesiąca.”;

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wynosi 4%, a w przypadku określonym w ust. 1 pkt 3 i 4 – 10% kwoty bazowej, o której mowa w art. 14 ust. 1.”.

Art. 2. Przepis art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w zakresie dotyczącym posiadanego wykształcenia, nie ma zastosowania do:

- 1) kuratorów zawodowych mianowanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) aplikantów kuratorskich, którzy rozpoczęli aplikację kuratorską przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. 1. Kurator okręgowy i zastępca kuratora okręgowego, powołani na podstawie przepisów dotychczasowych, pełnią obowiązki do czasu powołania kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego na podstawie art. 36 ust. 1 lub art. 37a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1981, 2052, 2262, 2270, 2289, 2328 i 2459 orz z 2022 r. poz. 1, 366, 480, 807, 830, 974, 1098, 1301 i 1371.

2. Minister Sprawiedliwości, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, powołuje kuratora okręgowego i zastępcę kuratora okręgowego na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Kuratorowi zajmującemu stanowisko kuratora okręgowego albo zastępcy kuratora okręgowego przysługuje prawo powrotu do pracy w zespole kuratorskiej służby sądowej, w którym pracował bezpośrednio przed powołaniem na kuratora okręgowego albo zastępcę kuratora okręgowego.

Art. 4. 1. Kierownik zespołu kuratorskiej służby sądowej powołany na podstawie przepisów dotychczasowych pełni obowiązki do czasu powołania kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

2. Prezes sądu okręgowego, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, powołuje kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 5. 1. W terminie 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy tworzy się sekretariat kuratora okręgowego na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W zespole kuratorskiej służby sądowej, w którym nie ma sekretariatu zespołu, w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy tworzy się sekretariat zespołu na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy osoby będące aplikantami kuratorskimi stają się aplikantami kuratorskimi w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Aplikacja kuratorska rozpoczęta i niezakończona przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych.

3. W 2022 r. egzamin kuratorski odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych. Komisje egzaminacyjne powołane na podstawie przepisów dotychczasowych pozostają właściwe w sprawach egzaminu kuratorskiego w 2022 r.

4. Do wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin kuratorski w 2022 r. stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczęte i niezakończone prawomocnym orzeczeniem przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy toczy się na podstawie przepisów dotychczasowych.

2. W przypadku uchylenia przez Sąd Apelacyjny w Warszawie zaskarżonego orzeczenia sądu dyscyplinarnego drugiej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, sąd dyscyplinarny rozpoznaje ją na podstawie przepisów dotychczasowych.

3. Członkowie sądów dyscyplinarnych pierwszej instancji oraz członkowie sądu dyscyplinarnego drugiej instancji powołani przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pełnią swoje obowiązki do dnia zakończenia rozpoznania sprawy w danej instancji.

4. Kadencje rzeczników dyscyplinarnych powołanych na podstawie przepisów dotychczasowych wygasają po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. Do dnia powołania rzeczników dyscyplinarnych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą rzecznicy dyscyplinarni, o których mowa w ust. 4, pełnią dotychczasowe obowiązki.

6. Okręgowe zgromadzenie kuratorów dokonuje wyboru członków sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

7. Prezes sądu okręgowego, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, powołuje rzecznika dyscyplinarnego.

Art. 8. Okres przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 52e ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do przewinień dyscyplinarnych popełnionych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 9. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 14 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba opracowania nowelizacji ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167)

Projektowana ustawa będzie stanowić obszerną nowelizację ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych, zwanej dalej: „u.k.s.”, która jest podstawowym aktem prawnym regulującym istotę, ustrój, organizację oraz zadania kuratorskiej służby sądowej.

Ustawa weszła w życie w dniu 1 stycznia 2002 r. i łącznie była nowelizowana dziesięciokrotnie. Ostatnie nowelizacje miały miejsce w 2014 r. i w 2019 r., przy czym w tym ostatnim przypadku wyłącznie w zakresie służącym stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2).

W blisko dwudziestoletnim okresie obowiązywania ustawy zdiagnozowano szereg negatywnych zjawisk w funkcjonowaniu kuratorskiej służby sądowej, mających swoje źródło w wadliwych rozwiązaniach ustrojowych i organizacyjnych, rzutujących bezpośrednio na poziom jakości pracy kuratorów sądowych i sprawność prowadzonych przez nich postępowań związanych z wykonywaniem orzeczeń sądowych. Wśród wadliwych i nieadekwatnych w stosunku do obecnych potrzeb kuratorskiej służby sądowej rozwiązań należy wskazać m.in. na:

- brak spójnych z ustawą z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2072, z późn. zm.), zwaną dalej: „u.s.p.”, rozwiązań ustrojowych związanych z pozycją Ministra Sprawiedliwości wobec sądów powszechnych, obejmujących nadzór ministra nad kuratorską służbą sądową i zasady delegowania kuratorów zawodowych do Ministerstwa Sprawiedliwości oraz przenoszenie etatów między sądami,
- niejasne, niepełne i budzące wątpliwości interpretacyjne unormowania regulujące stosunek pracy zawodowego kuratora sądowego (rozwiązanie/wygaśnięcie stosunku pracy), przysługujące dodatki do wynagrodzenia, nadzór nad służbą na wszystkich jego szczeblach oraz delegowanie/przeniesienie kuratora zawodowego do innego zespołu lub sądu w innej miejscowości,

- niejasne i niejednolite zasady naboru do służby kuratorskiej, przebiegu aplikacji i przeprowadzenia egzaminu kuratorskiego,
- wadliwe materialne i proceduralne zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej utrudniające w bardzo wysokim stopniu możliwość wydalenia ze służby kuratorskiej osób, które naruszyły prawo, rażąco uchylały się od wykonywania obowiązków lub nadużyły uprawnień,
- nieprzystające do rzeczywistości standardy obciążenia pracą kuratora zawodowego,
- różnice w poziomie obciążenia pracą kuratorów sądowych z różnych zespołów i z różnych okręgów wynikające z braku mechanizmów umożliwiających skuteczne przeciwdziałanie takim zjawiskom.

Na potrzebę wprowadzenia zmian w wybranych obszarach wskazywały:

1) opracowania Instytutu Wymiaru Sprawiedliwości:

- *Bezpieczeństwo kuratorów sądowych w świetle badania ankietowego*, A. Janus-Dębska, M. Gronkiewicz-Ostaszewska, Warszawa 2016¹,
- *Bezpieczeństwo pracy kuratora sądowego*, P. Kobes, Warszawa 2016²,
- *Skuteczność i celowość prowadzenia długoletnich (trwających od co najmniej 3 lat) nadzorów wykonywanych przez kuratorską służbę sądową w sprawach małoletnich – raport z badań aktowych*, A. Prusinowska-Marek, Warszawa 2016³;

2) wystąpienia Najwyższej Izby Kontroli:

- wystąpienie pokontrolne z dnia 22 lutego 2018 r. nr LWR 410.027.01.2017, dotyczące kontroli P/17/10 – *Wykonywanie obowiązków przez kuratorów sądowych*,
- Informacja o wynikach kontroli z dnia 28 czerwca 2018 r. nr LWR.430.002.2018 – *Wykonywanie obowiązków przez kuratorów sądowych*. W powyższym dokumencie wskazano, że mimo prawidłowego wywiązywania się z zadań wyznaczonych kurateli sądowej „funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej jest jednak obciążone licznymi, istotnymi mankamentami o charakterze systemowym [...]. Zasady podejmowania i wykonywania pracy przez kuratorów sądowych nie były jednolite i przejrzyste, a standardy obciążenia pracą nie przystawały do obecnych realiów. Minister

¹ Źródło: https://iws.gov.pl/wp-content/uploads/2018/08/TWS_Janus-D%C4%99bska-A.-Gronkiewicz-Ostaszewska-M._Bezpiecze%C5%84stwo-kurator%C3%B3w.pdf; dostęp w dniu 13.06.2021 r.

² Źródło: https://iws.gov.pl/wp-content/uploads/2018/08/TWS_Kobes-P.-Bezpiecze%C5%84stwo-pracy-kurator%C3%B3w.pdf; dostęp w dniu 13.06.2021 r.

³ Źródło: https://iws.gov.pl/wp-content/uploads/2018/08/Prusinowska-Marek-A._Skuteczno%C5%9B%C4%87-i-celowo%C5%9B%C4%87-d%C5%82ugotwa%C5%82ych-nadzor%C3%B3w-kuratorskich.pdf; dostęp w dniu 13.06.2021 r.

Sprawiedliwości miał ograniczony wpływ na funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej w ramach sprawowanego nad nią nadzoru administracyjnego. Nieprecyzyjne były również uregulowania dotyczące bezpośredniego nadzoru nad pracą kuratorów sądowych sprawowanego przez kuratorów okręgowych oraz kierowników zespołów kuratorskiej służby sądowej. W konsekwencji, choć zadania w tym zakresie aktywnie prowadzono, ich bezpośrednia realizacja wiązała się z istotnymi utrudnieniami.”;

3) interpelacje kierowane do Ministra Sprawiedliwości.

Głównymi celami proponowanej interwencji legislacyjnej są poprawa funkcjonowania i organizacji kuratorskiej służby sądowej oraz poprawa jakości i efektywności pracy kuratorów.

Jak wskazano w Informacji o wynikach kontroli z dnia 28 czerwca 2018 r. nr LWR.430.002.2018 *Wykonywanie obowiązków przez kuratorów sądowych*, efektywność pracy kuratora zależna jest od wielu czynników, do których zaliczyć należy m.in.: warunki organizacyjne jego funkcjonowania, w tym środki techniczne do realizacji zadań; właściwe i niepozostawiające wątpliwości uregulowania zakresu i sposobu wykonywania zadań w systemie prawnym; pozytywny odbiór i zaufanie społeczne, które są równie ważne jak posiadane przez kuratora kompetencje; wykształcenie i przygotowanie merytoryczne do wykonywania zadań powierzonych kuratorom sądowym.

„Środowisko kuratorów od wielu lat wskazuje na wątpliwości interpretacyjne dotyczące m.in. obowiązujących przepisów wykonawczych. [...]. Ponadto środowisko kuratorów stale podnosi, iż obowiązujące niezmiennie od 2003 r. standardy obciążenia pracą kuratorów zawodowych w szczególności: nie przystają do aktualnej specyfiki pracy kuratorów zawodowych; nie obejmują pełnego katalogu czynności wykonywanych przez kuratorów zawodowych (np. przeprowadzanych wywiadów środowiskowych); nie uwzględniają wpływu poszczególnych kategorii spraw na zakres faktycznie wykonywanych obowiązków, a w konsekwencji wymagają pilnej zmiany.”.

Ponadto podniesiona została kwestia, że „kuratorzy sądowi wskazują na istotne i liczne trudności w codziennym wykonywaniu obowiązków, a także wyrażają zaniepokojenie rosnącym zagrożeniami dla ich zdrowia i życia podczas wykonywania czynności służbowych. Niewątpliwie kolejnymi czynnikami niesprzyjającymi sprawnej realizacji zadań kuratorów sądowych są wątpliwości interpretacyjne wynikające z obowiązujących przepisów oraz sygnalizowane nadmierne obciążenie pracą (m.in. w wyniku braku uwzględnienia w standardach obciążenia pracą kuratorów zawodowych takich zadań jak: przeprowadzanie wywiadów środowiskowych, uczestnictwo w posiedzeniach zespołów interdyscyplinarnych i pracach grup roboczych, czy też udział kuratora w kontaktach rodziców z dzieckiem). [...] Nieprecyzyjne były również

uregulowania dotyczące bezpośredniego nadzoru nad pracą kuratorów sądowych, sprawowanego przez kuratorów okręgowych oraz kierowników zespołów kuratorskiej służby sądowej. W konsekwencji, choć zadania w tym zakresie aktywnie prowadzono, ich bezpośrednia realizacja wiązała się z istotnymi utrudnieniami.”.

Zakłada się, że cele w zakresie poprawy funkcjonowania i organizacji kuratorskiej służby sądowej oraz poprawy jakości i efektywności pracy kuratorów zostaną osiągnięte przez m.in. sanację instytucji nadzoru nad kuratorami sądowymi, precyzyjne określenie roli i kompetencji Ministra Sprawiedliwości, prezesa sądu apelacyjnego, prezesa sądu okręgowego i prezesa sądu rejonowego, właściwe unormowanie stosunku pracy zawodowego kuratora sądowego, w tym przesłanek jego rozwiązania i wygaśnięcia, modyfikację struktury organizacyjnej kuratorskiej służby sądowej, polegającą w szczególności na zmianie zasad i trybu powoływania kuratorów okręgowych, wprowadzenie kadencyjności kierowników zespołów kuratorskiej służby sądowej, odstąpienie od określania standardów obciążenia pracą kuratora zawodowego, uzdrowienie rozwiązań w zakresie postępowania dyscyplinarnego, wprowadzenie jasnych i jednolitych zasad naboru do służby kuratorskiej, przebiegu tej aplikacji i przeprowadzenia egzaminu kuratorskiego, a także zapewnienie możliwości racjonalnego wykorzystania kadry przez uelastycznienie zasad przenoszenia i delegowania kuratorów między zespołami i sądami.

Nie uda się osiągnąć zamierzonych przez ustawę celów w inny sposób niż przez jej zmianę w projektowany sposób.

II. Regulacje szczegółowe

1. Dzień kuratorskiej służby sądowej

Wychodząc naprzeciw postulatom środowiska kuratorów sądowych, projektodawca wprowadza regulację zakładającą ustanowienie dnia 25 czerwca świętem kuratorskiej służby sądowej. Wybór daty nie jest przypadkowy. W dniu 7 lutego 1919 r. Naczelnik Państwa Józef Piłsudski podpisał dekret o utworzeniu specjalnych sądów pokoju dla nieletnich w Warszawie, Łodzi i Lublinie, powołując przy nich urząd stałych opiekunów sądowych. Natomiast w dniu 25 czerwca 1929 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie przekształcenia instytucji opiekunów sądowych na kuratorów nieletnich przy sądach grodzkich i przy sądach dla nieletnich. Od tamtej pory pojęcie kuratora sądowego zaczęło wpisywać się w strukturę wymiaru sprawiedliwości.

W wymiarze formalnym ustanowienie święta kuratorskiej służby sądowej może nastąpić wyłącznie w drodze ustawy, stąd – na zasadach analogicznych do innych grup

zawodowych – proponuje się wprowadzenie do ustawy o kuratorach sądowych przepisu w proponowanym brzmieniu.

2. Status kuratora sądowego

Jednym z istotniejszych czynników mających wpływ na zapewnienie optymalnych warunków do wykonywania zadań przez kuratorów sądowych jest zapewnienie im jak największego poziomu bezpieczeństwa w związku z wykonywanymi przez nich obowiązkami służbowymi. Projekt wychodzi naprzeciw postulatom środowiska kuratorskiego i wprowadza nowe rozwiązania umożliwiające kuratorowi sądowemu zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego, oraz uzyskanie pomocy psychologicznej.

Projekt zakłada, że kuratorowi zawodowemu, pokrzywdzonemu przestępstwem w związku z wykonywaniem czynności służbowych, przysługuje od pracodawcy, na jego wniosek, zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego. Kuratorowi społecznemu natomiast zwrot powyższych kosztów przysługuje od sądu rejonowego, w którym pełni swoją funkcję. Zwrot kosztów zastępstwa procesowego obejmuje wydatki rzeczywiście poniesione, do wysokości stawki określonej przepisami o ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata albo radcę prawnego z urzędu.

Jednocześnie projekt zakłada, że zwrot kosztów zastępstwa procesowego nie przysługuje kuratorowi sądowemu uczestniczącemu w postępowaniu karnym w charakterze oskarżyciela posiłkowego, na rzecz którego sąd zasądził wydatki związane z ustanowieniem pełnomocnika. Rozwiązanie to ma przeciwdziałać uzyskaniu przez kuratora bezpodstawnego przysporzenia.

Proponowana regulacja znajduje uzasadnienie w wynikach pracy związanej z monitorowaniem w Ministerstwie Sprawiedliwości zdarzeń kryzysowych wpływających na bezpieczeństwo funkcjonowania sądów powszechnych, w tym dotyczących przypadków czynnej napaści na kuratorów sądowych. Monitorowanie powyższych zdarzeń jest realizowane na podstawie raportów doraźnych przesyłanych przez dyrektorów sądów, które dotyczą zdarzeń zagrażających życiu lub zdrowiu, gróźb lub zniewag i innych zdarzeń mających miejsce na terenie m.in. obiektów sądowych (zob. m.in. § 9 ust. 2 pkt 2 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 lipca 2015 r. w sprawie utworzenia Centrum Zarządzania Kryzysowego Ministra Sprawiedliwości; Dz. Urz. Min. Sprawiedl. poz. 178, z późn. zm.).

Z danych ministerstwa wynika, że przekazane przez sądy raporty wskazują następującą liczbę zachowań godzących w bezpieczeństwo kuratorów sądowych:

- 1) w 2018 r. – 12;
- 2) w 2019 r. – 37;
- 3) w 2020 r. – 29.

Wprowadzając do niniejszej regulacji rozwiązanie umożliwiające kuratorowi sądowemu zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego, projektodawca miał ponadto na uwadze rozwiązanie dotyczące innych grup funkcjonariuszy publicznych, o których mowa w art. 66b ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882, z późn. zm.), art. 71b ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 1061, z późn. zm.), art. 164a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1064, z późn. zm.) oraz art. 142b ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 575, z późn. zm.).

Poniższa tabela przedstawia porównanie rozwiązań w zakresie ochrony prawnej funkcjonariuszy publicznych z projektowanym dla kuratorów sądowych rozwiązaniem obejmującym zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym.

Ochrona prawna funkcjonariuszy publicznych	Zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym dla kuratorów sądowych wg projektu
<p>Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji</p> <p>Art. 66b. 1. Policjantowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem czynności służbowych przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.</p> <p>2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia jednostka organizacyjna Policji, w której policjant pokrzywdzony przestępstwem pełni służbę, a jeżeli jednostka ta nie ma zapewnionej obsługi prawnej realizowanej przez radców prawnych lub adwokatów, ochronę prawną zapewnia właściwa miejscowo komenda wojewódzka Policji albo Komenda Stołeczna Policji.</p> <p>3. W przypadku braku możliwości zapewniania ochrony prawnej przez jednostkę organizacyjną Policji, o której mowa w ust. 2, policjantowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia policjantów, o którym mowa w art. 99 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku.</p>	<p>Art. 17b. 1. Kuratorowi zawodowemu pokrzywdzonemu przestępstwem w związku z wykonywaniem czynności służbowych przysługuje od pracodawcy, na jego wniosek, zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.</p> <p>2. Zwrot kosztów zastępstwa procesowego, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wydatki rzeczywiście poniesione do wysokości stawki określonej przepisami o ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej odpowiednio przez</p>

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez policjanta kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadkach, o których mowa w ust. 3 oraz w art. 66a ust. 1 i 3, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o których mowa w ust. 3 i w art. 66a ust. 2, kierując się koniecznością korzystania przez policjanta z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez policjanta na ochronę prawną.

Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej

Art. 71b. 1. Funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem czynności służbowych przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia jednostka organizacyjna Straży Granicznej, w której funkcjonariusz pokrzywdzony przestępstwem pełni służbę, a jeżeli jednostka ta nie ma zapewnionej obsługi prawnej realizowanej przez radców prawnych lub adwokatów, ochronę prawną zapewnia komenda właściwego miejscowo oddziału Straży Granicznej albo Komenda Główna Straży Granicznej.

3. W przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony prawnej przez jednostkę organizacyjną Straży Granicznej lub komendę, o której mowa w ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 103 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadkach, o których mowa w ust. 3 oraz w art. 71a ust. 1 i 3, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o których mowa w ust. 3 oraz w art. 71a ust. 2, kierując się koniecznością korzystania przez funkcjonariusza z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez funkcjonariusza na ochronę prawną.

Ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej

Art. 164a. 1. Funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, w związku z wykonywaniem czynności służbowych przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia jednostka organizacyjna Służby Więziennej, w której

adwokata albo radcę prawnego z urzędu.

3. Zwrot kosztów zastępstwa procesowego, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje kuratorowi zawodowemu, który uczestniczył w postępowaniu karnym w charakterze oskarżyciela posiłkowego i na rzecz którego sąd zasądził wydatki związane z ustanowieniem pełnomocnika.”

Art. 87a. 1. Kuratorowi społecznemu, na jego wniosek lub za jego zgodą, pomoc psychologiczną zapewnia sąd rejonowy, w którym pełni on swoją funkcję.

2. Kuratorowi społecznemu pokrzywdzonemu przestępstwem w związku z wykonywaniem czynności służbowych, przysługuje od sądu rejonowego, w którym pełni on swoją funkcję, na jego wniosek, zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego. Przepisy art. 17b ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

funkcjonariusz pokrzywdzony przestępstwem pełni służbę, a jeżeli jednostka ta nie ma zapewnionej obsługi prawnej realizowanej przez radców prawnych lub adwokatów, ochronę prawną zapewnia właściwy miejscowo okręgowy inspektorat Służby Więziennej albo Centralny Zarząd Służby Więziennej.

3. W przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony prawnej przez jednostkę organizacyjną Służby Więziennej, o której mowa w ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 56 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadkach, o których mowa w ust. 3 oraz w art. 164 ust. 2 i 4, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o których mowa w ust. 3 oraz w art. 164 ust. 3, kierując się koniecznością korzystania przez funkcjonariusza z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez funkcjonariusza na ochronę prawną.

Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa

Art. 142b. 1. Funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem zadań lub czynności służbowych przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia funkcjonariuszowi SOP.

3. W przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony prawnej przez SOP funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 162 ust. 14, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadkach, o których mowa w ust. 3 oraz w art. 142a ust. 1 i 3, kierując się koniecznością korzystania przez funkcjonariusza z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez funkcjonariusza na ochronę prawną.

Za zasadnością wprowadzenia regulacji obejmującej zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym dla kuratorów sądowych przemawia znacznie większe podobieństwo rodzaju zagrożeń, którym oni podlegają, do zagrożeń, które dotyczą funkcjonariuszy Policji czy Służby Więziennej, niż do zagrożeń dotyczących innych grup

pracowników sądownictwa. Zgodnie bowiem z treścią art. 3 u.k.s. kuratorzy sądowi wykonują swoje zadania w środowisku podopiecznych, także na terenie zamkniętych zakładów i placówek ich pobytu, w szczególności na terenie zakładów karnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz leczniczo-rehabilitacyjnych. Czas pracy kuratora zawodowego – jak wskazuje art. 13 u.k.s. – jest określony wymiarem jego zadań. Kurator wykonuje obowiązki służbowe w terenie oraz pełni dyżury sądowe ustalone przez prezesa sądu rejonowego po zasięgnięciu opinii kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej. Zatem specyfika pracy kuratorów sądowych, diametralnie różniąca się od rodzaju zadań realizowanych przez inne grupy zawodowe zatrudnione w sądownictwie, sprawia, że istnieje potrzeba wprowadzenia takiego rozwiązania dotyczącego tej grupy zawodowej.

Praca ze szczególnymi kategoriami osób, tj. sprawcami przestępstw, osobami uzależnionymi, posiadającymi różnego rodzaju zaburzenia oraz z rodzinami dysfunkcyjnymi, wiąże się z narażeniem na duży stres oraz poważnym obciążeniem psychicznym. Przeciwdziałanie negatywnym skutkom tej pracy wymaga, w ocenie projektodawcy, wprowadzenia rozwiązania, które umożliwi kuratorom sądowym uzyskanie potrzebnej pomocy psychologicznej. Projekt zakłada zatem, że pracodawca zapewnia kuratorowi zawodowemu, na jego wniosek lub za jego zgodą, pomoc psychologiczną. Kuratorowi społecznemu taką pomoc zapewnia sąd rejonowy, w którym pełni on swoją funkcję.

Liczne wątpliwości interpretacyjne budziło ustalenie organu właściwego do podejmowania decyzji kadrowych w sprawach kuratorskiej służby sądowej. Zawarte w projekcie przepisy uzupełniają tę lukę prawną przez wskazanie, iż czynności z zakresu stosunku pracy podejmuje wobec kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego prezes sądu okręgowego, natomiast takie czynności wobec kuratora zawodowego podejmuje prezes sądu rejonowego, z wyjątkiem zastrzeżonych dla prezesa sądu okręgowego.

Akt mianowania kuratora zawodowego każdorazowo wskazuje konkretny sąd rejonowy, w którym wykonuje on obowiązki służbowe. Tym samym sąd rejonowy staje się pracodawcą dla kuratora zawodowego, mimo że nawiązanie (rozwiązanie) z nim stosunku pracy następuje w drodze aktu organu usytuowanego niejako poza faktycznym pracodawcą, na innym szczeblu władzy służbowej. Co istotne, stosunek pracy kuratora zawodowego jest realizowany w konkretnym sądzie rejonowym, a prezes sądu rejonowego, jako kierownik tego zakładu pracy, wykonuje wobec kuratora wiele spośród uprawnień pracodawcy, np. co do organizacyjno-porządkowych aspektów procesu pracy. Podział uprawnień pracodawcy między podmioty usytuowane na różnych szczeblach władzy służbowej, w tym prezesa sądu

okręgowego, jest znamieny dla służbowych stosunków pracy, np. w przypadku zawodu sędziego czy prokuratora.

Natomiast w odniesieniu do kuratora zawodowego pełniącego funkcję kuratora okręgowego bądź jego zastępcy projekt legitymizuje stan faktyczny, jaki ma miejsce obecnie, wskazując, że podmiotem dokonującym wobec kuratora okręgowego i jego zastępcy czynności z zakresu prawa pracy jest prezes sądu okręgowego.

Projektowana regulacja rozszerza w istocie kompetencje prezesa sądu okręgowego, który może podejmować decyzje wobec kuratora zawodowego w postaci mianowania, przenoszenia do innego sądu lub zespołu kuratorskiej służby sądowej oraz zawieszania w czynnościach nie tylko na wniosek kuratora okręgowego, ale także z urzędu.

W zakresie uprawnień prawnopracowniczych projektowane zmiany przyznają prezesowi sądu okręgowego większą niż dotychczas swobodę w podejmowaniu decyzji kadrowych wobec kuratora zawodowego. Podejmując decyzje personalne, prezes nie będzie musiał czekać na stosowny wniosek kuratora okręgowego, lecz będzie mógł działać z własnej inicjatywy. Projekt przewiduje również większą niezależność prezesa sądu okręgowego w zakresie możliwości rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, czego będzie mógł dokonać z urzędu, na wniosek prezesa sądu rejonowego albo kuratora okręgowego.

Celem powyższych zmian jest usprawnienie i odformalizowanie procedur rozstrzygania spraw kadrowych kuratorów zawodowych oraz zwiększenie sprawności kadrowej sądów przez umożliwienie podejmowania szybkich decyzji personalnych.

Mając na uwadze zmiany, które zaszły w czasie obowiązywania ustawy o kuratorach sądowych w zakresie szkolnictwa wyższego, projekt ustawy dostosowuje nazewnictwo w obszarze wymaganego od kandydata na kuratora zawodowego wykształcenia do obowiązującej nomenklatury odnoszącej się do dziedzin nauk i dyscyplin naukowych⁴.

Prezes sądu okręgowego będzie obowiązany niezwłocznie złożyć aplikantowi kuratorskiemu, który zdał egzamin kuratorski bądź też został zwolniony z pozostałej do odbycia części aplikacji kuratorskiej i złożenia egzaminu kuratorskiego, propozycję nawiązania stosunku pracy w drodze mianowania go kuratorem zawodowym.

Projektowana zmiana ma na celu zagwarantowanie zatrudnienia na stanowisku kuratora zawodowego osobie, która spełnia wszystkie ustawowe wymagania, w tym zdała egzamin kuratorski kończący okres przygotowania do wykonywania zawodu w ramach aplikacji kuratorskiej. Aplikant kuratorski jest zatrudniany na zwolnionym etacie kuratora zawodowego

⁴ Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz. U. poz. 1818).

przydzielonym do danego sądu przez Ministra Sprawiedliwości. Zatem jego zatrudnienie wiąże się nie tylko z obsadzeniem tego etatu, ale wskazuje też na potrzebę wyszkolenia i zatrudnienia w danym sądzie kuratora zawodowego. W związku z powyższym w budżecie sądu są zabezpieczone środki finansowe na poziomie wynagrodzenia kuratora zawodowego, a nie wynagrodzenia aplikanta kuratorskiego. Ponadto osoba, która ukończyła aplikację, zdała egzamin kuratorski i wyraża chęć bycia kuratorem zawodowym, powinna być bez zbędnej zwłoki mianowana kuratorem. Wprowadzenie tej normy zapobiegnie sytuacji, w której aplikant kuratorski, zatrudniony przez prezesa sądu okręgowego na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony, po zdaniu egzaminu kuratorskiego nadal będzie oczekiwał na nawiązanie stosunku pracy na podstawie mianowania na kuratora zawodowego. Analogicznie regulacja będzie oddziaływać na osoby zwolnione przez Ministra Sprawiedliwości z pozostałej do odbycia części aplikacji kuratorskiej i złożenia egzaminu kuratorskiego.

Zaproponowane zmiany przewidują pozostawienie prezesowi sądu okręgowego prerogatywy związanej z nadawaniem stopni służbowych: kuratora zawodowego, starszego kuratora zawodowego i kuratora specjalisty, przyznając mu jednocześnie kompetencję do podejmowania czynności związanych z awansem z urzędu oraz poszerzając katalog podmiotów uprawnionych do wnioskowania o awans zawodowy kuratora. Prezes sądu okręgowego nadaje zatem stopień służbowy na wniosek uprawnionego podmiotu, tj. kuratora okręgowego albo prezesa sądu rejonowego, kierownika zespołu lub zainteresowanego kuratora zawodowego, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego, bądź też z urzędu, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego.

Projektowana ustawa wprowadza tytuł honorowy dyplomowanego kuratora specjalisty, co niewątpliwie wpłynie motywująco na dalszy rozwój zawodowy kuratorów. Projekt przewiduje, że kuratorowi specjaliście posiadającemu co najmniej 20-letni okres pracy w zawodzie kuratora zawodowego, w tym co najmniej 5-letni okres pracy jako kurator specjalista, oraz znaczący dorobek zawodowy, na wniosek prezesa sądu okręgowego lub kuratora okręgowego albo z urzędu, po zasięgnięciu opinii prezesa sądu okręgowego, może być nadany przez Ministra Sprawiedliwości tytuł honorowy dyplomowanego kuratora specjalisty. Przy czym należy podkreślić, iż nie jest to kolejny stopień na ścieżce awansu zawodowego, ale przede wszystkim ultrafakultatywne wyróżnienie za szczególne zasługi.

Przyjmuje się, że w skali roku tytuł honorowy dyplomowanego kuratora specjalisty może być nadawany kilku kuratorom, a ich liczba nigdy nie zbliży się do 1% kuratorów zajmujących stanowisko kuratora specjalisty. Na powyższe założenie mają wpływ następujące przesłanki:

- w odróżnieniu od stopni służbowych tytuł ten będzie nadawany przez Ministra Sprawiedliwości, co ma podkreślić jego szczególny charakter,
- możliwość nadania tytułu honorowego dyplomowanego kuratora specjalisty w świetle projektowanych przepisów będzie fakultatywna i jednocześnie uzależniona od spełnienia przez kuratora specjalistę (najwyższy stopień awansu służbowego) warunków posiadania co najmniej 20-letniego okresu pracy w zawodzie kuratora zawodowego, w tym co najmniej 5-letniego okresu pracy jako kurator specjalista, oraz znaczącego dorobku zawodowego,
- zakłada się, że awans będzie swego rodzaju „ukoronowaniem” kariery kuratorskiej,
- nadanie tego tytułu będzie mieściło się w zakresie dostępnych środków finansowych i etatowych.

Ponadto za rozwiązaniem, zgodnie z którym Minister Sprawiedliwości miałby prawo nadać ten tytuł nie tylko na wniosek, ale także z urzędu, przemawia umożliwienie zainicjowania tego procesu również bez wniosku prezesa sądu czy kuratora okręgowego. Chodzi o sytuację, kiedy Minister posiada wiedzę o możliwym spełnianiu przez danego kuratora przesłanek do nadania tego tytułu, a brak jest stosownego wniosku ze strony prezesa sądu okręgowego lub kuratora okręgowego.

Zgodnie z obowiązującym przepisem art. 10 u.k.s. kurator zawodowy jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego, których organizację określa odrębna ustawa. Ten ustawowy obowiązek podnoszenia kwalifikacji, czyli kształcenia ustawicznego, nie zawsze może być realizowany w sposób zadowalający, gdyż decyzja o sfinansowaniu szkoleń w praktycznym wymiarze zależy od dyrektorów sądów i środków, jaki na ten cel przeznaczają. Ta skądinąd prozaiczna przyczyna stanowi najczęstszą przeszkodę dla udziału kuratorów zawodowych w szkoleniach i podnoszenia przez nich kompetencji zawodowych. Należy przy tym zauważyć, że stworzenie warunków do podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez pracownika jest jednym z podstawowych obowiązków pracodawcy, także tych określonych w Kodeksie pracy. Zasadne jest zatem, aby dyrektorzy sądów byli zobowiązani do zabezpieczania środków na szkolenia, gdyż to oni z ramienia pracodawcy odpowiadają za gospodarkę finansową sądów.

Projekt regulacji dokonuje zmiany brzmienia art. 13 ust. 3 u.k.s., polegającej na odstąpieniu od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości. Jednocześnie wprowadza rozwiązanie, zgodnie z którym Minister Sprawiedliwości ogłasza do 30 września, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Sprawiedliwości, dane obejmujące średnie obciążenie pracą

kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

Wydane na podstawie art. 13 ust. 3 u.k.s. rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 czerwca 2003 r. w sprawie standardów obciążenia pracą kuratora zawodowego (Dz. U. poz. 1100), zwane dalej: „rozporządzeniem o standardach”, przewiduje odpowiednio: w kurateli dla dorosłych od 20 do 35 dozorów własnych, od 30 do 60 dozorów powierzonych, do 50 innych spraw, przy czym łącznie do 120 spraw, w tym 50 spraw własnych, natomiast w kurateli rodzinnej od 15 do 25 nadzorów własnych, od 20 do 40 nadzorów powierzonych, do 50 innych spraw, przy czym łącznie do 100 spraw, w tym do 50 własnych. Natomiast § 2 rozporządzenia o standardach wskazuje, że standardy obciążenia pracą kuratorów zawodowych nie obejmują przeprowadzania wywiadów środowiskowych oraz obecności przy kontaktach rodziców z dziećmi ustalonych przez sąd opiekuńczy.

Zauważyć należy, że rozporządzenie o standardach skupia się na sprawowanych przez kuratorów dozorach i nadzorach, określając zakresy obciążenia tymi sprawami przez wskazanie górnej i dolnej wartości liczbowej obciążenia. Pozostałe zadania kuratorskie rozporządzenie o standardach określa jako „inne sprawy”, podając liczbowo górną wartość obciążenia. Wskazuje ono także górne wartości obciążenia kuratorów sprawami łącznie. Powyższe wartości ustala odrębnie dla poszczególnych pionów.

Tak skonstruowana treść rozporządzenia o standardach od samego początku powodowała wątpliwości interpretacyjne. W celu ujednoczenia praktyki jego stosowania w piśmie z dnia 10 lipca 2003 r. o znaku DSP VIII 7005/15/03 Minister Sprawiedliwości wydał opinię dotyczącą prawidłowej interpretacji, w której wyrażony został następujący pogląd: „ustawodawca określając standardy obciążenia pracą kuratora zawodowego, wskazał przeciętne normy obciążenia w celu standaryzacji czyli wprowadzenia jednolitych norm obciążenia kuratorskiej służby sądowej. Gdyby intencją ustawodawcy było określenie granicznych norm, najniższych czy najwyższych norm obciążenia, wówczas należałoby w miejsce standardów posłużyć się słowem „limit”. W związku z powyższym, jeżeli w konkretnym sądzie rejonowym ilość orzeczeń podlegających wykonaniu, przypadających na kuratora zawodowego jest niższa lub wyższa niż określony w rozporządzeniu standard, to taka sytuacja nie stoi w sprzeczności z przepisami omawianego rozporządzenia. Należy w szczególności podkreślić, że zawodowy kurator sądowy nie może odmówić wykonania orzeczeń sądowych jeżeli jego referat przekracza określone standardem normy.”.

Wątpliwości interpretacyjne dotyczące rozporządzenia o standardach przejawiały się także w licznych interpelacjach oraz zapytaniach kierowanych do Ministerstwa

Sprawiedliwości. Na jedno z wystąpień Rzecznika Praw Obywatelskich (znak: RPO-517732-YII/714/05/JZ) w zakresie wątpliwości dotyczących obciążenia pracą kuratorów udzielono odpowiedzi pismem z dnia 16 kwietnia 2008 r. o znaku DWOiP-II-760-4/08, w którym czytamy: „Wypracowany i wprowadzony w 2007 roku formularz sprawozdania statystycznego MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej, miał na celu opisanie językiem statystyki całego obszaru pracy kurateli sądowej, a także zobrazowanie i wyciągnięcie konkretnych wniosków z wykrytych nierównomierności w obciążeniu kuratorów w różnych częściach kraju. Sprawozdanie to, jest wnikliwie analizowane i na podstawie wyników, podejmowane są decyzje, co do przyznawania etatów kuratorskich w poszczególnych okręgach sądów okręgowych. Dane statystyczne stanowią podstawę do podejmowania takich decyzji, co niewątpliwie zmniejszy różnice w obciążeniach kuratorów w całym kraju. Ministerstwo Sprawiedliwości rozważy zmianę przepisów dotyczących określenia standardów pracy kuratora sądowego, jednakże problem ów jest bardzo skomplikowany i niejednoznaczny. Należy bowiem mieć na uwadze i odpowiednio zważyć różne racje, w tym zwłaszcza budżetowe oraz organizacyjne.”.

W odpowiedzi Ministra Sprawiedliwości na interpelację z dnia 20 marca 2012 r. w sprawie sytuacji kurateli sądowej w Polsce wskazano, że „Ministerstwo Sprawiedliwości prowadzi obecnie wstępne prace studyjne polegające na m.in. analizie danych oraz opracowaniu metody pozwalającej ustalić mierniki obciążenia kuratorów sądowych oraz normy określające zakres obciążenia pracą. Do czasu przeprowadzenia kompleksowych prac analitycznych dotyczących możliwości przyjęcia rozwiązań prawnych postulowanych przez środowisko zawodowe kuratorów sądowych normatywne usankcjonowanie wywiadów środowiskowych w standardach obciążenia pracą tej grupy zawodowej nie jest uzasadnione.”⁵.

Treść przytoczonych powyżej dokumentów pozwala stwierdzić, iż rozporządzenie o standardach nie przyczyniło się w żadnej mierze do poprawy funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej, wywołując przy tym liczne wątpliwości interpretacyjne od początku jego obowiązywania. Ponadto, mimo podejmowania prac analitycznych, nie dokonano jego nowelizacji. Faktem jest natomiast, że na przestrzeni lat wzrosła liczba etatów kuratorskich, których limit w roku 2000 wynosił 3761⁶. Niemniej jednak decyzje o przydziale etatów do

⁵ Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości na interpelację nr 2826, posła Waldemara Sługockiego z dnia 15 marca 2012 r., w sprawie sytuacji kurateli sądowej w Polsce - źródło: <http://www.sejm.gov.pl/sejm7.nsf/InterpelacjaTresc.xsp?key=4FAE4C4E>; dostęp w dniu 12.04.2021 r.

⁶ Odpowiedź podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości na interpelację nr 3403, w sprawie zwiększenia liczby zadań realizowanych przez kuratorów sądowych, pana posła Eugeniusza Grzeszczaka z dnia 26 marca 2012 r., źródło - <http://www.sejm.gov.pl/sejm7.nsf/InterpelacjaTresc.xsp?key=61837F94>; dostęp w dniu 12.04.2021 r.

poszczególnych sądów okręgowych podejmowane były po dokonaniu analizy danych statystycznych, które stanowiły podstawę takich decyzji.

Powyższe fakty stały się punktem wyjścia do rozważań w kierunku rezygnacji z określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w formie rozporządzenia. W toku prac koncepcyjnych nad zmianą ustawy ostatecznie pogląd ten – jako uzasadniony – utrwalił się i podjęto decyzję o rezygnacji z rozporządzenia o standardach. Za słuszością podjętej decyzji przemawiają argumenty szczegółowo omówione poniżej. W tym miejscu jedynie na marginesie należy wspomnieć, iż bezsporne pozostaje, że każdorazowe obciążenie pracą kuratora zawodowego i tak będzie zależało od wpływu spraw do sądu, od rodzaju wydawanych orzeczeń, liczby etatów kuratorskich w danym zespole oraz od efektywności zawodowej samego kuratora.

Rozporządzenie o standardach a faktyczne obciążenie zadaniami

Wielokrotnie podnoszone i niezrozumiałe w środowisku kuratorskim było wyłączenie spod standaryzacji wywiadów środowiskowych, których liczba od zawsze stanowiła znaczne obciążenie pracą. Wprawdzie wywiad środowiskowy to czynność jednorazowa, podejmowana na zlecenie sądu lub uprawnionego organu, niemniej jednak czasochłonna, gdyż przeprowadzana w „terenie”, tj. w miejscu zamieszkania, pobytu czy w miejscu pracy podopiecznego. Dla zobrazowania obciążenia kuratorskiej służby sądowej wywiadami środowiskowymi przedstawiono poniższe zestawienie tabelaryczne.

	za rok 2017 ⁷	za rok 2018 ⁸	za rok 2019 ⁹	za rok 2020 ¹⁰
Liczba wywiadów we wszystkich fazach postępowania karnego w pionie karnym	256 117	235 481	236 256	180 670
Liczba wywiadów we wszystkich fazach	322 413	335 353	376 298	297 516

⁷ Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2017 (wersja z dnia 23.11.2018 r.).

⁸ Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2018 (wersja z dnia 20.04.2020 r.).

⁹ Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2019.

¹⁰ Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2020 (wersja z dnia 23.02.2020 r.).

postępowania sądowego w pionie rodzinnym				
--	--	--	--	--

Wśród zadań, które wyłączono ze standaryzacji, znalazły się także sprawy dotyczące udziału kuratora w kontaktach rodzica z dzieckiem. Podkreślić należy, że sprawy te również stanowią znaczne obciążenie pracą kuratorów rodzinnych, bowiem kontakty bardzo często trwają po kilka godzin oraz zdarza się, że są wykonywane w dni ustawowo wolne od pracy. Nadto sprawy o kontakty wykonywane są przez kuratorów miesiącami czy nawet latami, a sami kuratorzy nie mają uprawnień do występowania z wnioskiem o ich modyfikację.

Poniżej zestawienie przedstawiające liczbę kontaktów wykonywanych w okresie statystycznym w latach 2017–2020.

	za rok 2017 ¹¹	za rok 2018 ¹²	za rok 2019 ¹³	za rok 2020 ¹⁴
Liczba spraw – udział kuratora w kontaktach rodzica z dzieckiem	19 710	22 431	25 805	18 835

Biorąc natomiast pod uwagę dozory i nadzory, które jako jedyne zadania zostały wyszczególnione w rozporządzeniu, zauważyć należy, że na przestrzeni ostatnich lat ich liczba spada, co przedstawia poniższe zestawienie zawierające dane według stanu na ostatni dzień okresu statystycznego.

	za rok 2018 ¹⁵	za rok 2019 ¹⁶	za rok 2020 ¹⁷
Liczba dozorów w pionie karnym	89 556	73 220	60 820

¹¹ Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2017 (wersja z dnia 23.11.2018 r.).

¹² Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2018 (wersja z dnia 20.04.2020 r.).

¹³ Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2019.

¹⁴ Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2020 (wersja z dnia 23.02.2020 r.).

¹⁵ Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2018 (wersja z dnia 20.04.2020 r.).

¹⁶ Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2019.

¹⁷ Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2020 (wersja z dnia 23.02.2020 r.).

Liczba nadzorów w pionie rodzinnym	127 003	124 896	120 925
------------------------------------	---------	---------	---------

Spadek liczby nadzorów niewątpliwie jest związany z postępującym niżem demograficznym, ale nie bez znaczenia jest także prowadzona przez państwo polityka prorodzinna nastawiona na dbałość o zaplecze socjalne rodzin oraz wspieranie ich chociażby przez wprowadzenie instytucji asystenta rodziny.

Natomiast obserwowany spadek liczby orzekanych, a tym samym przekazywanych do wykonania kuratorowi sądowemu dozorów, wiąże się ze spadkiem liczby przestępstw. Z pewnością wpływ na taki stan rzeczy ma też prowadzona polityka karna państwa, ukierunkowana na propagowanie oddziaływań resocjalizacyjnych przy jednoczesnym orzekaniu kar wolnościowych, w tym zwłaszcza kary ograniczenia wolności, której liczba w referatach kuratorskich w ostatnich latach wciąż wzrasta.

	za rok 2018 ¹⁸	za rok 2019 ¹⁹	za rok 2020 ²⁰
Liczba wykonywanych kar ograniczenia wolności w pionie karnym	98 011	112 681	124 474

Ponadto liczba zadań danego rodzaju wykonywanych w jednym zespole może znacznie różnić się od liczby takich zadań w innym zespole. Wpływ na taką sytuację może mieć właściwość miejscowa zespołu kuratorskiej służby sądowej. Sztandarowym przykładem może być usytuowanie zakładu karnego na obszarze właściwości danego zespołu, co będzie generowało znacznie większą liczbę spraw związanych z przygotowaniem skazanego do życia po zwolnieniu.

Nadto należy podkreślić, że wśród zadań, jakie od czasu obowiązywania rozporządzenia o standardach przybyły kuratorom do wykonania, pojawiło się m.in. wykonywanie orzeczeń w systemie dozoru elektronicznego czy uczestnictwo w posiedzeniach zespołów interdyscyplinarnych i pracach grup roboczych. Obywa te zadania są czasochłonne. Dodatkowo

¹⁸ Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2018 (wersja z dnia 20.04.2020 r.).

¹⁹ Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2019.

²⁰ Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2020 (wersja z dnia 23.02.2020 r.).

pierwsze z nich wymaga wykonywania wielu czynności technicznych i prawnych, ale również i prowadzenia oddziaływań resocjalizacyjnych.

Mając powyższe na uwadze, należy stwierdzić, że liczba i rodzaj spraw prowadzonych przez kuratorską służbę sądową podlega zmianom, na co wpływ ma wiele czynników. Katalog zadań realizowanych przez kuratorską służbę sądową nie jest zamknięty i może być zmieniany w toku prac legislacyjnych. Nadto na liczbę i rodzaj zadań kuratorskich wpływ może mieć polityka karna czy socjalna, skala przestępczości w kraju czy zmienna struktura demograficzna (co obecnie obserwujemy na przykładzie dozorów i nadzorów). Rodzaj zadań wykonywanych w danym zespole może być uzależniony od jego lokalizacji i wielości instytucji, w których zadania kuratorzy wykonują (np. duży zakład karny położony na obszarze właściwości danego zespołu może generować dużą liczbę spraw związanych z przygotowaniem skazanego do życia po zwolnieniu).

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że standaryzowanie obciążeń pracą kuratorów, polegające na wskazywaniu konkretnych zadań (na wzór dozorów i nadzorów) i przypisywaniu im wartości liczbowych w drodze rozporządzenia w jednakowych zakresach dla całej służby, wydaje się być całkowicie nieracjonalne.

Odstąpienie od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości a relokacja etatów

Prowadzona przez Ministra Sprawiedliwości polityka relokacji etatów przyczynia się do wyrównania obciążenia pracą kuratorów zawodowych w skali kraju. Przy dokonywaniu analizy obciążenia pracą kuratorów zawodowych w danym sądzie brane są pod uwagę wykonywane przez nich zadania, wymienione w sprawozdaniu z działalności kuratorskiej służby sądowej – MS-S40r. W tym miejscu należy podkreślić, że taka analiza uwzględnia również zadania, które rozporządzenie wyłącza ze standardów obciążenia, a które są pracochłonne; mowa tu o wywiadach środowiskowych oraz o udziale kuratora przy kontaktach rodziców z dziećmi.

Zatem należy stwierdzić, że określone w rozporządzeniu standardy obciążenia pracą nie są podstawą decyzji o przesunięciu czy pozostawieniu etatu, co prowadzi do wniosku, że istnienie rozporządzenia pozostaje bez wpływu na politykę etatyzacji.

Odstąpienie od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości a nadzór nad równomiernym obciążeniem pracą kuratorów zawodowych

Odstąpienie od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości nie spowoduje dowolności w zakresie przydziału spraw do referatów poszczególnych kuratorów, ponieważ zgodnie z projektem na każdym etapie sprawowanego nadzoru nad kuratorską służbą sądową obowiązkiem będzie kontrola równomiernego obciążenia kuratorów pracą.

Zgodnie z projektem kierownik zespołu będzie zobowiązany do podejmowania działań mających na celu równomierne obciążenie pracą kuratorów zespołu. Podobny obowiązek będzie spoczywał na kuratorze okręgowym. Kurator okręgowy będzie miał obowiązek dbać o równomierne obciążenie pracą kuratorów w ramach poszczególnych zespołów kuratorskiej służby sądowej oraz między poszczególnymi zespołami tej służby w okręgu. Ponadto prezes sądu okręgowego, wykonując wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratora okręgowego, będzie kontrolował równomierne obciążenie pracą kuratorów sądowych w okręgu.

W projekcie usankcjonowana została dotychczasowa praktyka relokacji etatów, będąca jednocześnie formą nadzoru Ministra Sprawiedliwości nad równomiernym obciążeniem pracą kuratorów w kraju. Minister Sprawiedliwości, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr kuratorskiej służby sądowej oraz potrzeby wynikające z obciążenia jej pracą w poszczególnych sądach, będzie przydzielał nowe stanowiska kuratorskie poszczególnym sądom rejonowym. Ponadto w przypadku zwolnienia stanowiska kuratora zawodowego prezes sądu okręgowego, w którego okręgu stanowisko zostało zwolnione, w terminie 7 dni od dnia zwolnienia stanowiska będzie zawiadamiał o tym Ministra Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości będzie przydzielał stanowisko danemu albo innemu sądowi rejonowemu.

Mając na uwadze dbałość o równomierne obciążenie pracą, prezes sądu okręgowego będzie mógł skorzystać ze swoich ustawowych uprawnień i przenieść kuratora do innego sądu lub zespołu. Projekt przyznał także Ministrowi Sprawiedliwości uprawnienie do przeniesienia kuratora zawodowego, na jego wniosek, do sądu rejonowego w innym okręgu sądowym, w tej albo innej apelacji.

Podsumowując, należy stwierdzić, że odstąpienie od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości nie spowoduje dowolności w obciążaniu pracą poszczególnych kuratorów, albowiem równomierne

obciążenie pracą będzie zabezpieczone stosownymi narzędziami kontrolnymi na każdym etapie sprawowanego nadzoru nad kuratorską służbą sądową.

Efektywność zawodowa a obciążenie pracą oraz wpływ na statystykę

Zgodnie z art. 1 u.k.s. kuratorzy wykonują zadania o charakterze wychowawczo-resocjalizacyjnym, diagnostycznym, profilaktycznym i kontrolnym. Podobny profil zadań kuratorskich wymienia u.s.p. (art. 147 § 2). Wydaje się zatem, że taka kolejność profilów zadań nie jest przypadkowa, co przesądza o wychowującym modelu kurateli sądowej²¹.

Ustawodawca, decydując się na te, a nie inne cechy zadań kuratorskich, nakreślił ich specyfikę, wskazując jednocześnie na cele działań mających przede wszystkim doprowadzić do sytuacji, w której podopieczny będzie przestrzegał porządku prawnego albo będzie w sposób prawidłowy wywiązywał się ze swoich obowiązków opiekuńczych. Dlatego działania kuratora muszą koncentrować się przede wszystkim na zapobieganiu zjawiskom negatywnym i utrwalaniu pozytywnych efektów²².

Zgodnie z art. 11 pkt 1 u.k.s. zawodowy kurator sądowy jest obowiązany do występowania w uzasadnionych przypadkach z wnioskiem o zmianę lub uchylenie orzeczonego środka. Zatem w przypadku osiągnięcia pozytywnych i trwałych efektów w procesie wychowawczym czy resocjalizacyjnym kurator powinien wystąpić do sądu z odpowiednim wnioskiem, w tym także mającym na celu zakończenie oddziaływań kuratorskich wobec podopiecznego. Dlatego należy stwierdzić, że skuteczność działań kuratora powinna się przekładać także na długość trwania postępowania wykonawczego.

Należy w tym miejscu zauważyć, że obowiązywanie rozporządzenia o standardach i wskaźniki, jakie w nim określono, determinują działania mające na celu utrzymanie standardu posiadanych spraw w referencie, a nie sprawne i szybkie prowadzenie oddziaływań resocjalizacyjnych zmierzających ostatecznie do właściwego zakończenia sprawy. Można wyobrazić sobie sytuację, że kurator na ostatni dzień okresu statystycznego będzie miał w referencie zaledwie kilka spraw wyłącznie dlatego, że postępowania prowadził szybko i sprawnie, a metody resocjalizacyjne czy wychowawcze, którymi się posługiwał, przyczyniły się do osiągnięcia celów w krótkim czasie.

Należy także podnieść, że aktualnie górne wartości standardów, w tym w szczególności dotyczące dozorów, w wielu zespołach nie są osiąmane. Co istotne, w niektórych zespołach

²¹ K. Gromek, *Ustawa o kuratorach sądowych. Komentarz*, wyd. II, LexisNexis, 2005, LEX/el, teza 2.

²² T. Jedynek, *Komentarz do art. 1 ustawy o kuratorach sądowych*, Lex/el, teza 4.

osiągnięcie dolnych wartości standardów także stanowi problem. Dlatego, aby kurator nie musiał stawać przed dylematem sporządzenia wniosku o uchylenie nadzoru/dozoru przed końcem okresu statystycznego wyłącznie z uwagi na zachowanie standardu w referencie, rozporządzenie o standardach powinno przestać obowiązywać.

Podsumowując, należy stwierdzić, że odstąpienie od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, wyrażonych w konkretnych wartościach, znajdzie swoje odzwierciedlenie w przekazywanych przez kuratorów danych statystycznych oraz przyczyni się do szybszego i sprawniejszego wykonywania zadań kuratorskich.

Brak rozporządzenia o standardach to także możliwość scedowania na konkretnego kuratora zadań, do których wykonywania ma najlepsze predyspozycje. Wydaje się, że taka praktyka sprzyjałaby sprawności i szybkości prowadzonego postępowania oraz przyczyniłaby się do zwiększenia efektywności resocjalizacyjnej.

Nadto takie rozwiązanie pozwoliłoby na wyłonienie się specjalizacji kuratorskich. Przykładem takiej specjalizacji może być „kurator penitencjarny” zajmujący się zadaniami związanymi z przygotowaniem skazanego do życia po zwolnieniu z zakładu karnego. „Instytucja ta poniekąd już została wprowadzona do kodeksu karnego wykonawczego, ale jak dotąd nie miała szans się rozwinąć. Przyczyn takiego stanu rzeczy można doszukiwać się po stronie kuratorów sądowych, gdyż często wyrażają oni pogląd, że w ich pracy wiele innych zadań jest ważniejszych niż przygotowanie skazanego do wyjścia na wolność.”²³.

Zatem wydaje się, że odstąpienie od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości pozwoli na doskonalenie się kuratorów w konkretnych zadaniach, a nawet na wyłonienie specjalizacji kuratorskich, co niewątpliwie znajdzie odzwierciedlenie w szybszym i sprawniejszym wykonywaniu orzeczeń sądowych.

Rozporządzenie o standardach a system czasu pracy kuratorów zawodowych

Rozważając zasadność określania standardów obciążenia pracą kuratorów w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, należy brać pod uwagę także system ich czasu pracy. Zgodnie z treścią art. 3 u.k.s. kuratorzy sądowi wykonują swoje zadania w środowisku podopiecznych, także na terenie zamkniętych zakładów i placówek ich pobytu, w szczególności na terenie zakładów karnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz

²³ M. Korzecka-Piber, K. Stasiak, *Przygotowanie skazanego do życia na wolności. Ocena modelu białostockiego*, [w:] *Zarys metodyki pracy kuratora sądowego*, red. K. Stasiak, LexisNexis, Warszawa 2018, s. 570.

lecniczo-rehabilitacyjnych. Czas pracy kuratora zawodowego – jak wskazuje art. 13 u.k.s. – jest określony wymiarem jego zadań. Kurator wykonuje obowiązki służbowe w terenie oraz pełni dyżury sądowe ustalone przez prezesa sądu rejonowego po zasięgnięciu opinii kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej. Podobny system czasu pracy obowiązuje sędziów, prokuratorów czy komorników.

Poniższa tabela zawiera porównanie projektowanych rozwiązań z rozwiązaniami występującymi u wskazanych wyżej grup zawodowych.

		Kuratorzy wg projektu
System czasu pracy	Sędziowie ²⁴ Art. 83. Czas pracy sędziego jest określony wymiarem jego zadań.	Art. 13. 1. Czas pracy kuratora zawodowego określony jest wymiarem jego zadań.
	Prokuratorzy ²⁵ Art. 99. Czas pracy prokuratora jest określony wymiarem jego zadań.	
	Komornicy ²⁶ Art. 30. 1. Czas pracy komornika jest określony wymiarem jego zadań.	
Obciążenie pracą (standardy, limity prowadzonych spraw)	Sędziowie Brak liczbowo wskazanych limitów czy standardów § 68. 1. W podziale czynności dla <u>każdego sędziego</u> , asesora sądowego i referendarza sądowego uwzględnia się: 1) przydział do wydziału lub wydziałów sądu, a w razie przydziału w ramach wydziału do wydzielonej sekcji również wskazanie sekcji; 2) wskaźnik procentowy udziału w przydziale wpływających do wydziału spraw przy zachowaniu zasad wymienionych w dalszej części przepisu ²⁷ .	Brak liczbowo wskazanych limitów czy standardów Kierownik zespołu wykonuje obowiązki kuratora w wymiarze nie mniejszym niż 50% przeciętnego obciążenia pracą przypadającego na członka zespołu, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób – nie mniejszym niż 35% tego obciążenia.
	Prokuratorzy Brak liczbowo wskazanych limitów czy standardów Art. 32. § 1. Prokurator bezpośrednio przełożony oraz zwierzchnik służbowy zapewniają równomierne obciążenie obowiązkami służbowymi podległych im prokuratorów. § 2. W przypadku prokuratorów pełniących funkcje dopuszcza się zmniejszenie obciążenia obowiązkami służbowymi w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 3 § 1 pkt 1, 2 i 7.	

²⁴ Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2072, z późn. zm.).

²⁵ Ustawa z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2021 r. poz. 66, z późn. zm.).

²⁶ Ustawa z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1168, z późn. zm.).

²⁷ Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2046).

	<p>Komornicy Limity dotyczą spraw, w których następuje wybór komornika przez wierzyciela²⁸.</p>	
Obciążenie pracą a polityka etatyzacji	<p>Sędziowie Art. 20a. § 1. Minister Sprawiedliwości, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego, potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych sądów, przydziela nowe stanowiska sędziowskie oraz asesorskie poszczególnym sądom.</p>	<p>Art. 42a. 1. Minister Sprawiedliwości, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr kuratorskiej służby sądowej oraz potrzeby wynikające z obciążenia jej pracą w poszczególnych sądach, przydziela nowe stanowiska kuratorskie poszczególnym sądom rejonowym w ramach posiadanych środków finansowych. 2. W przypadku zwolnienia stanowiska kuratora zawodowego prezes sądu okręgowego, w którego okręgu stanowisko zostało zwolnione, w terminie 7 dni od dnia zwolnienia stanowiska zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 1, przydziela stanowisko danemu albo innemu sądowi rejonowemu.</p>
	<p>Prokuratorzy Art. 79. § 1. Prokurator Krajowy, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego, przydziela nowe stanowiska prokuratorskie i asesorskie poszczególnym jednostkom organizacyjnym prokuratury, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr prokuratury.</p>	
	<p>Komornicy Art. 66. 3. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Komorniczej, w terminie do dnia 1 kwietnia każdego roku, określa limit przyjęć na aplikację z podziałem na poszczególne izby komornicze, mając na względzie liczbę oraz stopień obciążenia pracą komorników pełniących służbę na obszarze poszczególnych izb.</p>	
Nadzór	<p>Sędziowie Art. 37b. § 1. Prezes sądu, w ramach wewnętrznego nadzoru administracyjnego, w szczególności: 3) bada prawidłowość przydzielania sędziom, asesorom sądowym i referendarzom sądowym spraw oraz równomiernego obciążenia ich pracą.</p>	<p>Art. 35a. 1. Prezes sądu okręgowego wykonuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratora okręgowego, w szczególności przez: 3) kontrolowanie równomierności obciążenia pracą kuratorów sądowych w okręgu.</p> <p>Art. 37. 1a. Kurator okręgowy ma obowiązek dbać o równomierne obciążenie pracą kuratorów w ramach poszczególnych zespołów kuratorskiej służby sądowej oraz między poszczególnymi zespołami tej służby w okręgu.</p> <p>Art. 41. 1. Do obowiązków kierownika zespołu należy wykonywanie działań niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania kuratorskiej</p>
	<p>Prokuratorzy Art. 32. § 1. Prokurator bezpośrednio przełożony oraz zwierzchnik służbowy zapewniają równomierne obciążenie obowiązkami służbowymi podległych im prokuratorów. Art. 37. § 1. Prokurator kierujący powszechną jednostką organizacyjną prokuratury określa strukturę organizacyjną jednostki, uwzględniając konieczność efektywnej realizacji zadań. § 2. Prokurator kierujący powszechną jednostką organizacyjną prokuratury określa szczegółowy podział obowiązków służbowych w tej jednostce, uwzględniając konieczność zapewnienia równomiernego obciążenia obowiązkami służbowymi oraz doświadczenie zawodowe prokuratorów w prowadzeniu określonej kategorii spraw.</p>	

²⁸ Art. 10 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych.

	<p>§ 65. 1. Wewnętrzny nadzór służbowy prokurator przełożony sprawuje przez:</p> <p>1) kontrolę obciążenia i wydajności pracy podległych prokuratorów;</p>	<p>służby sądowej w zakresie działań zespołu, a w tym:</p> <p>1a) dbałość o równomierne obciążenie pracą kuratorów zespołu;</p>
	<p>Komornicy (rozbudowany system nadzoru)</p> <p>Art. 167. 1. Organami nadzoru administracyjnego są:</p> <p>1) Minister Sprawiedliwości;</p> <p>2) prezesi właściwych sądów apelacyjnych;</p> <p>3) prezesi właściwych sądów okręgowych;</p> <p>4) prezesi właściwych sądów rejonowych.</p> <p>2. Prezesi właściwych sądów apelacyjnych, sądów okręgowych oraz sądów rejonowych, w ramach nadzoru administracyjnego, podejmują wszelkie niezbędne czynności pozwalające zapewnić prawidłowość działania komorników, których kancelarie mają siedziby na obszarze ich właściwości.</p> <p>3. Organy nadzoru administracyjnego mogą żądać od organów samorządu komorniczego informacji na temat członków samorządu komorniczego w zakresie niezbędnym do realizowania ustawowych zadań.</p>	

Mimo podobnie sformułowanego systemu czasu pracy jak u kuratorów sądowych, wobec wyżej wymienionych grup zawodowych, tj. sędziów, prokuratorów i komorników, ustawodawca nie wprowadził rozwiązania polegającego na określeniu standardów obciążenia pracą. Biorąc to pod uwagę, zasadne wydaje się, że również wobec kuratorów nie powinny być określone, w drodze rozporządzenia, takie standardy.

Reasumując, propozycja zakładająca odstępienie od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości podyktowana jest tym, że:

- liczba i rodzaj spraw prowadzonych przez kuratorską służbę sądową podlegają periodycznej fluktuacji, co – w przypadku chęci utrzymania adekwatnych do rzeczywistości standardów obciążenia pracą kuratora zawodowego – powodowałoby konieczność ich aktualizowania,
- istnienie określonych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości standardów obciążenia pracą nie ma znaczenia dla konieczności realizacji przez kuratora zawodowego obowiązków ustawowych, nawet jeżeli ich liczba przekracza te standardy. W tym kontekście określanie standardów wydaje się bezprzedmiotowe. Ustawodawca „określając standardy obciążenia pracą kuratora zawodowego, wskazał przeciętne normy obciążenia w celu standaryzacji czyli wprowadzenia jednolitych norm obciążenia kuratorskiej służby sądowej. Gdyby intencją ustawodawcy było określenie granicznych norm, najniższych czy

najwyższych norm obciążenia, wówczas należałoby w miejsce standardów posłużyć się słowem „limit”. W związku z powyższym, jeżeli w konkretnym sądzie rejonowym ilość orzeczeń podlegających wykonaniu, przypadających na kuratora zawodowego jest niższa lub wyższa niż określony w rozporządzeniu standard, to taka sytuacja nie stoi w sprzeczności z przepisami omawianego rozporządzenia. Należy w szczególności podkreślić, że zawodowy kurator sądowy nie może odmówić wykonania orzeczeń sądowych jeżeli jego referat przekracza określone standardem normy.”²⁹,

- czas pracy kuratora zawodowego jest określony wymiarem jego zadań, a inne grupy zawodowe wykonujące obowiązki służbowe w takim systemie czasu pracy, np. sędziowie, prokuratorzy, nie mają określonych standardów obciążenia pracą,
- mimo odstąpienia od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, projekt zmian w ustawie wprowadza instrumenty, które mają zagwarantować wyrównane obciążenie pracą kuratorów zawodowych w skali całego kraju, takie jak:
 - relokacja etatów będąca jednocześnie formą nadzoru Ministra Sprawiedliwości nad równomiernym obciążeniem pracą kuratorów w kraju. Minister Sprawiedliwości, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr kuratorskiej służby sądowej oraz potrzeby wynikające z obciążenia jej pracą w poszczególnych sądach, będzie przydzielał nowe i zwolnione stanowiska kuratorskie poszczególnym sądom rejonowym,
 - na każdym poziomie nadzoru sprawowanego nad kuratorską służbą sądową obowiązkiem będzie kontrola równomiernego obciążenia pracą kuratorów, tj.:
 - kierownik zespołu ma dbać o równomierne obciążenie pracą kuratorów zespołu,
 - kurator okręgowy ma dbać o równomierne obciążenie pracą kuratorów w ramach poszczególnych zespołów kuratorskiej służby sądowej oraz między poszczególnymi zespołami tej służby w okręgu,
 - prezes sądu okręgowego ma kontrolować równomierność obciążenia pracą kuratorów sądowych w okręgu,

²⁹ Stanowisko Ministerstwa Sprawiedliwości wyrażone w piśmie z dnia 10 lipca 2003 r., znak: DSP VIII 7005/15/03.

- prezes sądu apelacyjnego ma kontrolować wykonywanie obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów okręgowych działających na obszarze apelacji,
- Minister Sprawiedliwości ma kontrolować wykonywanie obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych.

Mając na uwadze konieczność zagwarantowania przejrzystości w zakresie aktualnych obciążeń pracą kuratorów zawodowych, projekt wprowadza rozwiązanie polegające na ogłaszaniu przez Ministra Sprawiedliwości do 30 września, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Sprawiedliwości, danych obejmujących średnie obciążenia pracą kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. Informacje te będą sporządzane na podstawie danych statystycznych o działalności kuratorskiej służby sądowej pozyskiwanych w ramach statystyki publicznej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 459, z późn. zm.). W odniesieniu do sporządzania informacji statystycznych dotyczących kuratorskiej służby sądowej należy mieć na uwadze przepisy § 1 pkt 27 i 28 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 stycznia 2021 r. w sprawie wzorów formularzy statystycznych w sądach powszechnych i wojskowych (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z 2021 r. poz. 4), które wprowadzają formularze statystyczne: MS-S40o – sprawozdanie z działalności kuratorskiej służby sądowej i MS-S40r – sprawozdanie z działalności kuratorskiej służby sądowej. Powyższe dane będą obejmowały informacje o wykonywanych przez kuratorów zadaniach, których rozporządzenie o standardach nie obejmuje albo określa je jako „inne sprawy”, np. przeprowadzone wywiady środowiskowe, obecność przy kontaktach rodziców z dziećmi, ustalonych przez sąd opiekuńczy, wykonywanie kar ograniczenia wolności i prac społecznie użytecznych, wykonywanie kar, środków karnych i środków zabezpieczających w systemie dozoru elektronicznego czy uczestnictwo w posiedzeniach zespołów interdyscyplinarnych i pracach grup roboczych. Te informacje pozwolą dokonać ich porównania z aktualnymi obciążeniami pracą kuratorów zawodowych w poszczególnych zespołach, umożliwiając osobom odpowiedzialnym za funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej, poczynając od prezesa sądu okręgowego, przez kuratora okręgowego, a kończąc na kierowniku zespołu, właściwe wywiązywanie się z obowiązku dbania o równomierne obciążenie pracą kuratorów w zespole, a także między poszczególnymi zespołami tej służby w okręgu.

Projekt przewiduje, że osobami uprawnionymi do otrzymania dodatku funkcyjnego są kurator okręgowy, zastępca kuratora okręgowego, kierownik zespołu kuratorskiej służby

sądowej oraz kurator delegowany z sądu rejonowego do sądu okręgowego (delegowany na podstawie art. 36 ust. 1 albo art. 38 ust. 2 u.k.s.).

Rozwiązania obejmujące przyznawanie dodatku funkcyjnego mają na celu zrekompensowanie uprawnionym pracownikom większej odpowiedzialności lub dodatkowych zadań, które wykonują w swojej pracy zawodowej.

Zgodnie z projektem kuratorowi zawodowemu może być przyznany na czas określony dodatek specjalny do wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego, w ramach posiadanych środków określonych na wynagrodzenia osobowe kuratorów zawodowych. Przy czym tego dodatku nie przyznaje się kuratorowi okręgowemu, zastępcy kuratora okręgowego oraz kuratorowi delegowanemu z sądu rejonowego do sądu okręgowego, a więc kuratorom realizującym zadania na obszarze sądu okręgowego.

Projekt wprowadza zmianę sposobu naliczania dodatku specjalnego. Obecnie stanowi on procent wynagrodzenia zasadniczego powiększonego o kwotę należnego dodatku funkcyjnego, natomiast projektowana regulacja zakłada, że będzie on naliczany procentowo wyłącznie od kwoty wynagrodzenia zasadniczego. W ocenie projektodawcy ukształtowanie wysokości dodatku specjalnego jako świadczenia pieniężnego zależnego od dwóch zmiennych, tj. od wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego, jest rozwiązaniem wyraźnie faworyzującym osoby „funkcyjne”, a przez to dyskryminującym pozostałych kuratorów zawodowych. Jego utrzymanie, przy jednoczesnym wprowadzeniu do u.k.s. innych projektowanych zmian, skutkowałoby tym, że za wykonanie tej samej pracy w zespole kuratorskiej służby sądowej, wynikającej z okresowego zwiększenia obowiązków służbowych, kurator zawodowy, który nie jest kierownikiem zespołu, otrzymałby niższy dodatek specjalny od kuratora zawodowego pełniącego tę funkcję.

Za przyjęciem rozwiązania, zgodnie z którym kuratorowi okręgowemu, zastępcy kuratora okręgowego oraz kuratorowi delegowanemu z sądu rejonowego do sądu okręgowego nie przyznaje się tego dodatku specjalnego z tytułu pełnienia tych funkcji, przemawia brzmienie przepisu art. 37 ust. 2 pkt 15 u.k.s. Wprost stanowi on, że do zakresu działania kuratora okręgowego w szczególności należy wykonywanie innych czynności zleconych przez prezesa sądu okręgowego. Wykładnia literalna tego przepisu jednoznacznie prowadzi do wniosku, że jakiegokolwiek czynności zlecone kuratorowi okręgowemu lub jego zastępcy przez prezesa sądu okręgowego nie uzasadniają przyznania dodatku specjalnego. Z uwagi na to, że nikt inny nie może zlecać kuratorom funkcyjnym czynności, to nie ma podstaw do przyznawania im dodatków specjalnych za czynności podejmowane w sądzie okręgowym.

Ponadto na konieczność wprowadzenia powyższych zmian wskazują nieprawidłowości w zakresie zasadności i trybu przyznawania dodatków specjalnych kuratorom okręgowym i ich zastępcom ze środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe zawodowych kuratorów sądowych oraz pojawiające się problemy związane z finansowaniem dodatków specjalnych dla kuratorów zawodowych za prowadzenie zajęć w ośrodkach kuratorskich. Od 2019 r. w Ministerstwie Sprawiedliwości jest prowadzona bieżąca, kwartalna kontrola wypłacanych dodatków specjalnych kuratorom okręgowym i ich zastępcom. Do resortu docierają informacje o niewypłacie – z uwagi na brak środków finansowych – dodatków specjalnych zawodowym kuratorom sądowym pracującym w ośrodkach kuratorskich, przy jednoczesnym, często nieuzasadnionym, wypłacie dodatków specjalnych kuratorom okręgowym i ich zastępcom, w tym za czynności wynikające ze zwykłego zakresu obowiązków. Taka praktyka ma pośredni wpływ na likwidację ośrodków kuratorskich, a przez to również na brak możliwości orzekania przez sądy rodzinne środka wychowawczego polegającego na skierowaniu nieletniego do ośrodka kuratorskiego.

Skierowanie do ośrodka kuratorskiego nieletniego sprawcy czynu karalnego lub wykazującego przejawy demoralizacji jest jednym ze środków wychowawczych orzekanych przez sądy rodzinne w postępowaniu w sprawach nieletnich³⁰. Ośrodki kuratorskie są placówkami o charakterze nieizolacyjnym, spełniającymi funkcję resocjalizacyjną, wychowawczą, profilaktyczną, diagnostyczną i kontrolną. Do ich zadań należą w szczególności: powstrzymanie rozwoju przestępczości nieletnich, prawidłowa socjalizacja nieletnich, wszechstronny rozwój nieletnich będących w zainteresowaniu sądu rodzinnego w związku z orzeczonym przez sąd środkiem wychowawczym, zmiana ich postaw w kierunku społecznie pożądanym, kształtowanie umiejętności społecznych i nauka życia w społeczeństwie.

Należy wskazać, że uprzednio funkcjonowały przepisy, które w sposób precyzyjny określały zasady wynagradzania kuratorów sądowych za pracę w ośrodkach kuratorskich. Z dniem 1 marca 1991 r. weszło w życie zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 stycznia 1991 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia trybu i zasad tworzenia kuratorskich ośrodków pracy z młodzieżą oraz określenia ich organizacji i zakresu działania (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. poz. 14). Po tej zmianie, zgodnie z ówczesnie obowiązującym § 17 ust. 1 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 kwietnia 1983 r. w sprawie ustalenia trybu i zasad tworzenia kuratorskich ośrodków pracy z młodzieżą oraz określenia ich organizacji i

³⁰ Środek wychowawczy przewidziany w art. 6 pkt 6 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2018 r. poz. 969).

zakresu działania (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. poz. 15, z późn. zm.), kierownik ośrodka otrzymywał miesięczny ryczałt w wysokości do 50%, a kuratorzy sądowi prowadzący zajęcia – ryczałt w wysokości do 30% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce uspołecznionej przewidzianego na kwartał poprzedzający wypłatę tej należności, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego stosownie do przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym.

Aktualnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 października 2001 r. w sprawie ośrodków kuratorskich (Dz. U. poz. 1294), które weszło w życie z dniem 29 października 2001 r., nie obejmuje sposobu wynagradzania osób pracujących w ośrodku. Do kwestii związanej z wynagradzaniem kuratorów pracujących w ośrodku odnosi się natomiast rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie wynagrodzeń kuratorów zawodowych i aplikantów kuratorskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 145, z późn. zm.). Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia za prowadzenie zajęć w ośrodku kuratorskim kuratorowi może być przyznany dodatek specjalny. Powyższe świadczy jedynie o fakultatywności jego przyznania. Jednocześnie, jak wynika z obecnie obowiązującego art. 14 ust. 4 u.k.s., dodatek taki maksymalnie może wynosić 40% wynagrodzenia zasadniczego powiększonego o kwotę przyznanego dodatku funkcyjnego. Jak się podkreśla w piśmiennictwie, taka sytuacja spowodowała duże dysproporcje między ośrodkami kuratorskimi funkcjonującymi przy różnych sądach rejonowych w zakresie wysokości wynagrodzeń za pracę w nich. Dysproporcje te, poza brakiem precyzji w zakresie regulacji prawnych, są też konsekwencją braku wystarczających środków w funduszu płac dla kuratorów zawodowych. Z pewnością jest to sytuacja niekorzystna, która negatywnie wpływa na funkcjonowanie ośrodków kuratorskich (P. Kozłowski, K. Stasiak, *Ośrodek Kuratorski. Ujęcie prawne, organizacyjne i metodyczne*, Warszawa 2018, s. 45).

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, projekt ustawy zakłada ujednoczenie zasad wynagradzania kuratorów sądowych w związku z prowadzeniem zajęć w ośrodku kuratorskim, przez wprowadzenie miesięcznego ryczałtu przyznawanego przez prezesa sądu rejonowego na wniosek kierownika ośrodka zarówno kuratorom zawodowym, jak i społecznym. Przyjęto, iż wysokość ryczałtu dla kuratora zawodowego będącego kierownikiem ośrodka kuratorskiego wynosi 110% kwoty bazowej, natomiast w odniesieniu do kuratorów zawodowych i społecznych prowadzących zajęcia w ośrodku kuratorskim ryczałt ten wynosi 80% kwoty bazowej.

Proponowana wysokość ryczałtów w ocenie projektodawcy jest adekwatna do niezbędnego nakładu pracy w ośrodku kuratorskim. Należy wskazać, że kurator zawodowy,

będący jednocześnie kierownikiem ośrodka kuratorskiego albo prowadzącym w nim zajęcia, realizuje te zadania obok swoich obowiązków kuratora zawodowego. Pełnienie tej funkcji nie zwalnia kuratora zawodowego z jego obowiązków członka zespołu kuratorskiego. Kurator – kierownik ośrodka kuratorskiego, poza swoimi standardowymi obowiązkami związanymi z wykonywaniem zadań w zespole kuratorskim, wykonuje szereg czynności związanych z organizowaniem i koordynowaniem pracy ośrodka, a także prowadzi zajęcia z uczestnikami w wymiarze 6 godzin zegarowych tygodniowo. Należy zatem podkreślić, że praca w ośrodku kuratorskim, zarówno dla jego kierownika, jak i dla pozostałych kuratorów zawodowych, którym powierzono obowiązki w ośrodku, stanowi dodatkowe, istotne obciążenie.

Ponadto na zasadność wprowadzenia zmian obejmujących przyznawanie ryczałtów kuratorom pracującym w ośrodkach kuratorskich wskazują:

- 1) zatwierdzony przez Ministra Sprawiedliwości Plan działalności Ministra Sprawiedliwości, którego celem jest usprawnienie systemu wykonywania środków wychowawczych przez zwiększenie liczby ośrodków kuratorskich działających w strukturach sądów rejonowych;
- 2) Strategia Sprawne i Nowoczesne Państwo 2030 i wynikająca z niej Strategia Rozwoju Kapitału Ludzkiego, zgodnie z którą w ramach projektu „Zmniejszenie zjawiska przestępczości nieletnich” Ministerstwo Sprawiedliwości planuje stopniowe zwiększanie liczby funkcjonujących ośrodków kuratorskich do około 200 do roku 2030;
- 3) obowiązek realizowania przez Ministra Sprawiedliwości zadań wynikających z ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1956, z późn. zm.); zadania te są realizowane między innymi w ośrodkach kuratorskich, natomiast urząd obsługujący Ministra Sprawiedliwości z tych działań co roku się sprawozdaje.

Projektowana regulacja wprowadza przepis wyłączający uprawnienie do dodatku terenowego w sytuacjach, w których kurator zawodowy czynności terenowych – z istoty rzeczy – nie podejmuje, tj. w okresie pełnienia funkcji kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego, delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Szkoły Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości, delegowania z sądu rejonowego do sądu okręgowego (na podstawie art. 36 ust. 1 albo art. 38 ust. 2 u.k.s.) oraz w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1 albo art. 24 ust. 1 u.k.s.

Stosownie do art. 14 ust. 5 u.k.s. kuratorowi zawodowemu przysługuje dodatek za pracę terenową w wysokości 50% kwoty bazowej, z tym że kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej dodatek taki przysługuje w wysokości 12,5% kwoty bazowej.

Obowiązujące przepisy regulujące zasady wynagradzania zawodowych kuratorów sądowych ukształtowały dodatek za pracę terenową jako składnik wynagrodzenia za pracę kuratora. Zgodnie z intencją ustawodawcy celem dodatku za pracę w terenie jest zrekompensowanie wydatków kuratora zawodowego związanych z wykonywaniem obowiązków w terenie, w szczególności kosztów przemieszczania się do miejsca zamieszkania podopiecznych, rodzin objętych nadzorem kuratorskim itp. Dodatek ten przysługuje kuratorowi zawodowemu niezależnie od wymiaru czasu pracy poświęcanego na wykonywanie pracy w terenie, w szczególności nie powinien ulegać proporcjonalnemu zmniejszeniu, mimo faktycznego niewykonywania czynności służbowych spowodowanego usprawiedliwioną nieobecnością w pracy związaną przykładowo z przebywaniem na urlopie wypoczynkowym czy zwolnieniu chorobowym.

Dodatek ma charakter zryczałtowany, jest niezależny od skali obciążenia kuratora zawodowego pracą i rodzaju pracy wykonywanej w danym okresie rozliczeniowym. Rodzaj pracy, do której są zobowiązani zawodowi kuratorzy sądowi, polega na wykonywaniu zadań nie tylko w siedzibie zespołu kuratorskiej służby sądowej działającego przy sądzie rejonowym, lecz także w terenie. Wynika to wprost z brzmienia art. 3 ust. 1 u.k.s., który stanowi, że kuratorzy sądowi wykonują swoje zadania w środowisku podopiecznych, także na terenie zamkniętych zakładów i placówek ich pobytu, w szczególności na terenie zakładów karnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz leczniczo-rehabilitacyjnych. Przedmiotem stosunku pracy łączącego kuratora zawodowego z pracodawcą (tj. sądem rejonowym) jest wykonywanie określonych w przepisach zadań związanych z realizacją orzeczeń sądów również poza siedzibą zespołu kuratorskiego. Z założenia dodatek za pracę terenową ma rekompensować wszelkie wydatki ponoszone przez zawodowego kuratora sądowego związane z poruszaniem się w terenie obejmującym zakres jego właściwości miejscowej, w tym przemieszczania się samochodem prywatnym. Ustawodawca nie ustalił, z jakich środków komunikacji może korzystać kurator. Wybór odpowiedniego środka transportu należy do samego kuratora wykonującego zadania w terenie.

Biorąc jednak pod uwagę, że inaczej sytuacja przedstawia się, gdy czynności służbowe są wykonywane przez kuratorów na zwartym terenie miejskim, z szerokim dostępem do komunikacji publicznej, a inaczej – na terenie, do którego nie można taką komunikacją dotrzeć w sposób dogodny albo tej komunikacji w ogóle nie ma, należy uznać za uzasadnioną projektowaną regulację przewidującą możliwość uzyskania przez kuratora zawodowego ryczałtu na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych. Możliwość taka jest związana z koniecznością ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów

służbowych, np. z częstym i regularnym wykonywaniem czynności służbowych na rozległym obszarze, pozbawionym dostępu do komunikacji publicznej lub z utrudnionym dostępem do tej komunikacji.

Zgodnie z projektem regulacji kuratorowi zawodowemu w przypadkach wymagających ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych, niezależnie od dodatku terenowego, na uzasadniony wniosek kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej przekazany za pośrednictwem kuratora okręgowego, w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu, na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, może być przyznany przez prezesa sądu okręgowego ryczałt na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych do wysokości 25% kwoty bazowej. W przypadku przyznania tego ryczałtu, jest on płatny do dnia 20 następnego miesiąca za miesiąc poprzedzający.

Pod przesłanką ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych należy rozumieć drastycznie większe koszty ponoszone przez danego kuratora w związku z realizacją czynności służbowych, w odniesieniu do kosztów ponoszonych przez pozostałych kuratorów zawodowych w tym zespole.

Prezes sądu okręgowego, na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, może przyznać kuratorowi zawodowemu ryczałt na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych. Jednak ten ryczałt może być przyznany jedynie na podstawie należycie uzasadnionego wniosku kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej. Taki wniosek powinien zatem zawierać argumentację prezentującą ponadprzeciętne – na tle pozostałych kuratorów zawodowych w tym zespole – używanie samochodu prywatnego do celów służbowych przez zainteresowanego kuratora.

Ponadto warunkiem koniecznym do przyznania kuratorowi ryczałtu na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych jest posiadanie przez sąd odpowiednich środków finansowych. Należy bowiem zaznaczyć, że takie działanie jest możliwe jedynie w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu.

Projekt przewiduje regulację dającą podstawę do przyznawania kuratorowi społecznemu, ale także kuratorowi zawodowemu, ryczałtu za czynności zlecone przez sąd na podstawie art. 598⁶ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.), określając jego wysokość na 10% kwoty bazowej. O zasadności przyznania takiego ryczałtu rozstrzygnął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 21 października 2010 r. w sprawie o sygn. akt III CZP 107/10.

Odnosząc się do projektowanej zmiany w art. 17 u.k.s., należy podkreślić, że zgodnie z

wypracowaną praktyką Minister Sprawiedliwości udziela kuratorowi zawodowemu urlopu dla poratowania zdrowia, wskazując jego wymiar. Natomiast o terminie jego rozpoczęcia decyduje prezes sądu okręgowego. Obecnie obowiązująca regulacja art. 17 ust. 1 i 2 u.k.s. nie wprowadza ograniczeń co do liczby urlopów dla poratowania zdrowia udzielonych w czasie całego okresu zatrudnienia kuratora zawodowego bądź też okresu, jaki musi upłynąć między poprzednim i kolejnym urlopem.

Jedynym ograniczeniem dotyczy czasu trwania urlopu dla poratowania zdrowia (jednorazowo nie może on przekraczać sześciu miesięcy) oraz łącznego okresu nieświadczenia pracy z powodu niezdolności do pracy (urlop dla poratowania zdrowia nie może być udzielony, jeżeli kurator zawodowy z powodu choroby nie pracował nieprzerwanie przez rok).

Przez wzgląd na ograniczenie wynikające z art. 17 ust. 2 u.k.s., istotne jest zatem, aby okres urlopu dla poratowania zdrowia, łącznie z okresem niezdolności do pracy wskutek choroby, nie przekroczył roku. Biorąc pod uwagę, iż urlop dla poratowania zdrowia jest udzielany w celu polepszenia stanu zdrowia kuratora zawodowego, a okres trwania tego urlopu może być dzielony na części, kurator, któremu udzielono urlopu dla poratowania zdrowia, ponownie nabywa uprawnienie do ubiegania się o kolejny urlop, jeżeli wróci do pracy, nawet na kilka dni. Poza tym w okresie powrotu do pracy kurator zawodowy może uprawdopodobnić (np. przez przedłożenie dokumentacji medycznej), że udzielenie kolejnego urlopu dla poratowania zdrowia doprowadzi do polepszenia stanu jego zdrowia.

Okoliczności te każdorazowo ocenia Minister Sprawiedliwości, jako organ udzielający urlopu dla poratowania zdrowia.

Niedopuszczalna jest zatem sytuacja, w której kurator zawodowy otrzymałby bezpośrednio następujący po sobie kolejny urlop dla poratowania zdrowia w wymiarze 6 miesięcy, a między kolejnymi okresami urlopu nie wystąpiła przerwa³¹.

Z uwagi na brak możliwości udzielenia kuratorowi zawodowemu jednorazowo urlopu dla poratowania zdrowia w wymiarze dłuższym niż 6 miesięcy, w przypadku ponownego ubiegania się przez kuratora zawodowego o urlop dla poratowania zdrowia w wymiarze 6 miesięcy badaniu podlega, czy nastąpiła przerwa po zakończeniu wcześniej udzielonego urlopu.

W związku z powyższym zdecydowano o wprowadzeniu obowiązku informowania Ministra Sprawiedliwości o terminie rozpoczęcia i zakończenia udzielonego urlopu dla poratowania zdrowia przez prezesa sądu okręgowego. Projektodawca doprecyzował ponadto,

³¹ Por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 1999 r., sygn. akt I PKN 426/99, Lex/el.

że, wyrażając zgodę na urlop dla poratowania zdrowia, Minister Sprawiedliwości określa jednocześnie jego wymiar.

Odnosząc się do projektowanej zmiany w art. 24 ust. 2 u.k.s., należy wskazać, że wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko kuratorowi zawodowemu może skutkować zawieszeniem go w pełnieniu obowiązków służbowych. Projekt regulacji modyfikuje dotychczasowe rozwiązanie dotyczące możliwej długości trwania tego zawieszenia (tj. nie dłużej niż 3 miesiące). Przewiduje bowiem, że zawieszenie to nie powinno trwać dłużej niż 3 miesiące; na wniosek kuratora okręgowego lub z urzędu może zostać przedłużone na czas określony, nie dłużej jednak niż do prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego.

W zakresie przepisów dotyczących wygaśnięcia stosunku pracy z kuratorem zawodowym proponuje się zmianę w art. 26 u.k.s. przez dodanie, iż stosunek pracy z kuratorem zawodowym wygasa z mocy prawa w przypadku ukarania go karą dyscyplinarną wydalenia ze służby kuratorskiej, prawomocnego orzeczenia przez sąd środka karnego w postaci pozbawienia praw publicznych lub zakazu wykonywania zawodu kuratora zawodowego, prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.

W celu usunięcia pojawiających się wątpliwości interpretacyjnych związanych z regulacją, iż wygaśnięcie stosunku pracy następuje także z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, stanowiącego *de facto* oświadczenie woli jednej ze stron stosunku pracy, co z kolei stoi w sprzeczności z przyjętym w literaturze pojęciem wygaśnięcia stosunku pracy, proponuje się odpowiednią zmianę przepisu art. 26 ust. 1 u.k.s. Pozostawienie regulacji odwołującej się do przypadków wygaśnięcia stosunku pracy określonych w k.p., wydaje się wystarczające.

W ustawie projektuje się ponadto, że stosunek pracy z kuratorem zawodowym wygasa również z dniem utraty przez niego obywatelstwa polskiego, a nie jak w dotychczas obowiązującym stanie prawnym – z chwilą zrzeczenia się przez niego obywatelstwa polskiego; powyższe ma na celu doprecyzowanie terminu faktycznego wygaśnięcia stosunku pracy kuratora zawodowego. Zgodnie z art. 51 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2022 r. poz. 465), zwanej dalej: „ustawą o obywatelstwie polskim”, utrata obywatelstwa polskiego następuje po upływie 30 dni od dnia wydania postanowienia przez Prezydenta RP, o ile w postanowieniu nie wskazano innego terminu. Zatem sam moment zrzeczenia się obywatelstwa polskiego, rozumiany jako złożenie

oświadczenia wnioskodawcy o zrzeczeniu się obywatelstwa polskiego (zob. art. 48 ust. 1 pkt 1 ustawy o obywatelstwie polskim), nie jest tożsamy z chwilą utraty tego obywatelstwa.

W zakresie przepisów dotyczących rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym proponuje się zmianę polegającą na wydłużeniu okresu na dokonanie ponownej oceny pracy kuratora po otrzymaniu przez niego pierwszej oceny negatywnej. Proponuje się, aby ocena ta nie mogła być dokonana przed upływem roku od sporządzenia poprzedniej oceny (obecnie okres ten wynosi 4 miesiące). Ponadto zakreślony został termin do dokonania ponownej oceny pracy kuratora zawodowego do 2 lat od sporządzenia poprzedniej oceny.

Biorąc pod uwagę skutki podwójnej negatywnej oceny pracy kuratora zawodowego, ocena ta powinna obejmować wszystkie aspekty pracy kuratora. Najbardziej optymalnym wydaje się zatem, aby druga kontrola i ocena pracy kuratora nastąpiły po upływie roku, a maksymalnie do 2 lat od wystawienia pierwszej negatywnej oceny.

Zgodnie z założeniem projektowanej zmiany, podwójna negatywna ocena pracy kuratora zawodowego będzie okolicznością uzasadniającą wypowiedzenie stosunku pracy, pod warunkiem że odstęp między tymi ocenami nie będzie krótszy niż rok, przy czym okres roku odnosi się do sformułowania oceny, nie zaś do samego terminu rozpoczęcia bądź zakończenia kontroli.

Projekt przewiduje uchylenie art. 32 ust. 1 u.k.s. Za podjęciem takiego działania przemawiają następujące argumenty³²:

- 1) wszystkie wymienione w nim przesłanki spełniają warunki uruchomienia reżimu odpowiedzialności dyscyplinarnej i to właśnie w trybie postępowania dyscyplinarnego powinno nastąpić weryfikowanie ich zaistnienia, a wymierzenie kary dyscyplinarnej wydalenia z pracy – skutkować wygaśnięciem stosunku pracy. Poważne wątpliwości budzi możliwość rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika niezależnie od reżimu odpowiedzialności dyscyplinarnej. Prowadzi to bowiem do deprecjacji tej odpowiedzialności, gdyż sięgając po art. 32 ust. 1 u.k.s. można w prostszy i łatwiejszy sposób osiągnąć cel;
- 2) trudno zgodzić się z tym, aby kara dyscyplinarna wydalenia ze służby kuratorskiej powodowała konieczność złożenia dodatkowego oświadczenia woli o rozwiązaniu stosunku pracy; kara taka wiąże się na gruncie innych pragmatyk pracowniczych z wygaśnięciem stosunku pracy, a więc podejmowanie dodatkowej czynności prawnej rozwiązującej stosunek pracy jest wówczas zbędne;

³² Argumenty zostały zaczerpnięte z opinii Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów z 27 września 2019 r. o znaku RL-033-28/19 o projekcie ustawy o kuratorskiej służbie sądowej (UD358) z dnia 31 maja 2019 r.

3) zastrzeżenia nasuwa sposób sformułowania zdania wstępnego w art. 32 ust. 1 u.k.s., z którego wynika, że rozwiązanie stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika następuje *ex lege* („Stosunek pracy z kuratorem zawodowym ulega z mocy prawa...”). Stosunek pracy nie może się sam rozwiązać, gdyż skutek w postaci rozwiązania następuje z mocy czynności prawnej.

Projektowana regulacja wprowadza zmianę w art. 35 ust. 1 u.k.s., polegającą na uznaniu, że kuratorską służbę sądową na obszarze właściwości sądu okręgowego stanowią kuratorzy sądowi (a więc zarówno kuratorzy zawodowi, jaki i kuratorzy społeczni), którzy wykonują czynności służbowe na obszarze właściwości sądu rejonowego, oraz kurator okręgowy, jego zastępca albo zastępcy i kuratorzy, o których mowa w art. 37b ust. 1 i art. 38 ust. 2, którzy wykonują czynności służbowe na obszarze właściwości sądu okręgowego. Powyższa zmiana ma na celu doprecyzowanie miejsca służby kuratorów sądowych i obszaru wykonywanych przez nich czynności służbowych.

Projekt ustawy zakłada (dodawany art. 3a), że kurator zawodowy, wykonując czynności służbowe poza siedzibą zespołu kuratorskiej służby sądowej, kurator społeczny, wykonując swoje zadania, oraz aplikant kuratorski, odbywając szkolenie praktyczne poza siedzibą zespołu kuratorskiej służby sądowej, są obowiązani okazać legitymację służbową w taki sposób, aby zainteresowany miał możliwość odczytać i zanotować numer i organ, który wydał legitymację, oraz nazwisko kuratora lub aplikanta. Ponadto projekt zawiera upoważnienie ustawowe do wydania przez Ministra Sprawiedliwości zarządzenia, w którym określi on wzory znaków identyfikacyjnych kuratora zawodowego, aplikanta kuratorskiego oraz kuratora społecznego, w celu umożliwienia osobom biorącym udział w czynnościach służbowych wykonywanych przez kuratorów łatwą identyfikację tych funkcjonariuszy publicznych.

Projektowane zmiany, polegające na pominięciu w nowym brzmieniu art. 14 ust. 1 wyrazów „ustaloną według zasad określonych w ust. 1a i ust. 1b” oraz uchyleniu dotychczasowego ust. 1a w brzmieniu: „W 2003 r. kwotę bazową dla zawodowych kuratorów sądowych ustala się w wysokości 1667,70 zł”, mają charakter dostosowujący. Nie wiążą się one z wprowadzeniem żadnych nowych rozwiązań odnoszących się do sposobu ustalania wynagrodzenia zasadniczego kuratorów zawodowych.

Charakter dostosowujący mają też zmiany brzmienia art. 27 ust. 1 pkt 2, art. 28 ust. 1 i art. 33 ust. 1 u.k.s. polegające na zastąpieniu odpowiednio wyrazu „likwidacji” wyrazem „zniesienia”, a wyrazu „likwidowanym” wyrazem „zniesionym”. Zgodnie bowiem z art. 20 u.s.p. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzeń, tworzy i znosi sądy. Nowelizowany przepis zakłada jednocześnie, iż w sytuacji zniesienia sądu bądź jego reorganizacji, warunkiem

rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym będzie brak możliwości przeniesienia go do pracy na stanowisku kuratora zawodowego w tym samym okręgu.

Podobnie charakter dostosowujący ma zmiana brzmienia art. 28 ust. 3 u.k.s., polegająca na zastąpieniu wyrazów „o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu” wyrazami „o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy”.

W celu doprecyzowania terminów przewidzianych w ustawie, projekt przewiduje zmiany brzmienia art. 30 ust. 1.

3. Pozycja Ministra Sprawiedliwości wobec kuratorskiej służby sądowej

Projekt zawiera zmiany ukierunkowane na wprowadzanie modelu skutecznego nadzoru nad działalnością kuratorów sądowych oraz dookreślające organy uprawnione do wykonywania tego nadzoru z wyznaczeniem jego zakresu. Proponowane rozwiązania wyrażają przekonanie, że każdy organ odpowiedzialny za kuratorską służbę sądową powinien dysponować adekwatnymi narzędziami zapewniającymi prawidłowe funkcjonowanie tej służby.

Projekt zakłada wprowadzenie modelu zewnętrznego nadzoru administracyjnego Ministra Sprawiedliwości nad działalnością kuratorów sądowych sprawowanego za pośrednictwem prezesów sądów apelacyjnych. Przywracając zewnętrzny nadzór administracyjny Ministra Sprawiedliwości nad działalnością kuratorów sądowych, projektodawca dostrzega mankamenty rozwiązań wynikających z braku stosownych instrumentów na gruncie przepisów u.k.s. (art. 35 ust. 2), u.s.p. (art. 37g) i aktów wykonawczych do u.s.p. regulujących kwestię powyższego nadzoru. Obowiązujące rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie nadzoru administracyjnego nad działalnością administracyjną sądów powszechnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1166) nie przewiduje regulacji w omawianym zakresie, ograniczając się w § 15 ust. 5 do odesłania, zgodnie z którym do kontroli działalności sekretariatów zespołów kuratorskiej służby sądowej przepisy o kontroli sekretariatu wydziału sądu stosuje się odpowiednio, nie przewidując regulacji dotyczących nadzoru Ministra Sprawiedliwości nad kuratorami sądowymi (§ 17–22 w rozdziale „Nadzór zewnętrzny”). W tym miejscu należy podkreślić, że rozwiązania takie funkcjonowały do dnia 28 marca 2012 r., kiedy na mocy art. 25 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1192) utraciło moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 2002 r. w sprawie trybu sprawowania nadzoru nad działalnością administracyjną sądów (Dz. U. poz. 1564). Przepisy ostatniego z rozporządzeń w kwestii uprawnień organu centralnego w sprawach nadzoru nad działalnością kuratorów przewidywały

między innymi, że Minister Sprawiedliwości sprawuje nadzór nad działalnością administracyjną sądów osobiście oraz przez właściwą służbę nadzoru wyodrębnioną w Ministerstwie Sprawiedliwości (§ 1) oraz że odpis sprawozdania z kontroli zespołu kuratorskiej służby sądowej oraz sprawozdanie z wykonania zaleceń pokontrolnych przez sądu okręgowego przesyła również właściwym przedmiotowo komórkom organizacyjnym Ministerstwa Sprawiedliwości, zaś osoby powołane w Ministerstwie Sprawiedliwości do nadzoru nad kuratorską służbą sądową, po zapoznaniu się ze sprawozdaniem, mogą zwracać się o stosowne wyjaśnienia i uzupełnienia jego treści (§ 26 ust. 3 i 4).

Propozycja zawarta w projektowanej ustawie zmierza do sanowania ułomności istniejącego systemu nadzoru nad kuratorską służbą sądową. Podkreślić bowiem należy, że Rekomendacje nr R(92)16 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 19 października 1992 r. w sprawie europejskich reguł dotyczących sankcji i środków alternatywnych oraz Rekomendacje CM/Rec(2010)1 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 20 stycznia 2010 r. w sprawie reguł probacji jednoznacznie zalecają uporządkowanie służby probacyjnej według zasad funkcjonujących w sferze administracji państwowej. Reguła nr 41 pierwszego z wymienionych dokumentów stanowi wprost, że „personel zawodowy (służby probacyjnej) będzie podlegał organom władzy wykonawczej określonym przepisami prawa. Organa te określą obowiązki, prawa i kompetencje podległych im pracowników, a także będą sprawować nad nimi nadzór oraz przeprowadzać oceny wyników ich pracy”. W memorandum wyjaśniającym do tej reguły Komitet Ministrów Rady Europy wskazał, że służbę probacyjną powinna tworzyć kadra zawodowych pracowników podległych organom władzy wykonawczej. Do kompetencji organu władzy wykonawczej powinno należeć nie tylko wykonywanie zadań funkcyjnych (rekrutacja i wybór pracowników, wypłata wynagrodzenia, awansowanie pracowników itd.), ale również ustalanie norm, czyli określanie obowiązków, praw i kompetencji pracowników. Organ ten powinien również wykorzystywać wszelkie dostępne metody nadzorowania pracy personelu służby probacyjnej, a zwłaszcza oceny jego efektywności.

Należy również podkreślić wyraźny i merytorycznie nieuzasadniony rozdźwięk między rozwiązaniami w dziedzinie nadzoru nad kuratorską służbą sądową a nadzorem nad innymi służbami zajmującymi się wykonywaniem orzeczeń sądowych. Służba Więzienna (art. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej) i personel zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich (art. 95 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich) w sposób jednoznaczny podlegają zwierzchniemu, bezpośredniemu nadzorowi Ministra Sprawiedliwości połączonemu z kompetencją powoływania i odwoływania (z zastrzeżeniem stosownych rygorów) kadry kierowniczej i zarządzającej.

Podobnie rzecz przedstawia się z komórkami windykacyjnymi sądów powszechnych, które w obecnym stanie prawnym podlegają dyrektorom sądów odpowiedzialnym przed Ministrem Sprawiedliwości oraz przez niego powoływanym i odwoływanym (por. art. 31a i art. 32 u.s.p.).

Nadzór Ministra Sprawiedliwości nad służbami wykonawczymi jest zatem pewną prawidłowością – standardem zgodnym z zaleceniami organizacji międzynarodowych, koniecznym dla zachowania spójności i efektywności całego systemu wykonywania orzeczeń. Nie istnieją przekonujące argumenty merytoryczne ani praktyczne, które uzasadniałyby inne ukształtowanie tego nadzoru w przypadku kuratorów sądowych, zwłaszcza że dotychczasowe rozwiązania okazały się niewydolne.

Ponadto projektodawca ma na uwadze wnioski sformułowane w wystąpieniu pokontrolnym Najwyższej Izby Kontroli (zwanej dalej: „NIK”) z dnia 22 lutego 2018 r. nr LWR 410.027.01.2017, dotyczącym kontroli P/17/10 *Wykonywanie obowiązków przez kuratorów sądowych*. W powyższym wystąpieniu wskazano, że ze względu na wyniki kontroli „wskazujące na liczne mankamenty funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej, w tym w szczególności związane z nadzorem nad tą służbą według NIK zachodzi potrzeba ukończenia przez Ministra prac legislacyjnych mających na celu ich wyeliminowanie.”.

Projektowane zmiany zakładają zatem wprowadzenie zewnętrznego nadzoru administracyjnego Ministra Sprawiedliwości nad działalnością kuratorów sądowych. Zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratorów sądowych obejmuje analizę i ocenę prawidłowości oraz skuteczności wykonywania przez prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych wewnętrznego nadzoru administracyjnego. W ramach tego nadzoru Minister Sprawiedliwości będzie umocowany w szczególności do ustalania ogólnych kierunków wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanego przez prezesów sądów apelacyjnych, kontrolowania wykonywania obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych, analizowania informacji statystycznych dotyczących działalności kuratorów sądowych, organizowania narad nadzorczych dla kuratorów okręgowych, a także wydawania zarządzeń. Ponadto w przypadku stwierdzenia istotnych uchybień w działalności kuratorów sądowych w danym okręgu lub niewykonania zarządzeń, Minister Sprawiedliwości będzie mógł zarządzić przeprowadzenie lustracji działalności nadzorczej prezesa sądu okręgowego oraz przeprowadzenie lustracji działalności kuratora okręgowego lub zespołu kuratorskiej służby sądowej. Zarządzając przeprowadzenie tych czynności, Minister Sprawiedliwości będzie wyznaczał prezesowi sądu apelacyjnego zakres i termin ich przeprowadzenia.

Zgodnie z projektowaną regulacją Minister Sprawiedliwości może delegować kuratora zawodowego, za jego zgodą, do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości, związanych z nadzorem nad pracą kuratorów sądowych. Kuratorowi temu mogą być powierzone obowiązki na stanowiskach urzędniczych, z wyłączeniem stanowiska dyrektora generalnego, dyrektora departamentu lub biura.

Przewiduje się, że kurator delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości zachowa prawo do wynagrodzenia zasadniczego odpowiedniego do rangi stopnia służbowego oraz dodatku za wieloletnią pracę.

Nadto kurator zawodowy piastujący stanowisko kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, kierownika ośrodka kuratorskiego, delegata do Krajowej Rady Kuratorów, członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji oraz rzecznika dyscyplinarnego, z dniem rozpoczęcia delegowania do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości będzie je tracił i nie będzie mógł być powołany na żadne z tych stanowisk w czasie delegowania. Ponadto w związku z delegowaniem kurator, o którym mowa w projektowanym art. 31 ust. 1, nie będzie mógł wykonywać zadań wymienionych w art. 1 ustawy. Wyłączenia te są podyktowane troską o transparentność w podejmowaniu wszelkich działań przez kuratorów delegowanych w związku ze zleconymi zadaniami wykonywanymi na rzecz reprezentowanego urzędu.

Projekt ustawy precyzuje jednocześnie, iż delegowanie kuratora zawodowego będzie następować z sądu rejonowego, w którym jest zatrudniony. W odniesieniu do kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego oznacza to, że z chwilą utraty stanowiska wraca on do pracy w zespole kuratorskiej służby sądowej, w którym pracował bezpośrednio przed powołaniem na dane stanowisko, i stąd nastąpi delegowanie do Ministerstwa Sprawiedliwości.

Kurator zawodowy z chwilą delegowania będzie tracił prawo do dodatku funkcyjnego związanego ze sprawowaną funkcją, a także dodatek za pracę terenową, dlatego w tych okolicznościach przyznanie mu dodatku zadaniowego będzie w pełni uzasadnione, w szczególności ze względu na rodzaj wykonywanych zadań (czynności nadzorcze) i rangę urzędu, w którym pełni czynności.

Minister Sprawiedliwości będzie przyznawał kuratorowi delegowanemu do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości dodatek zadaniowy w wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, związanych z rodzajem i zakresem wykonywanych zadań, dodatek zadaniowy może przekraczać tę wysokość.

Zaprojektowana wartość dodatku zadaniowego jest optymalna. Obniżenie jej wiązałoby się z tym, że wynagrodzenie kuratora delegowanego, w szczególności wykonującego czynności nadzorcze nad pracą kuratorów zawodowych, byłoby niższe od wynagrodzenia przysługującego kuratorowi okręgowemu.

Należy także podkreślić, że projektowane przepisy nie przewidują przyznania kuratorowi, o którym mowa w projektowanym art. 31 ust. 1 u.k.s., dodatku specjalnego ani funkcyjnego, dlatego przyznanie dodatku zadaniowego nie powinno budzić jakichkolwiek wątpliwości.

Nadto przyznanie dodatku zadaniowego kuratorowi, o którym mowa w projektowanym art. 31 ust. 1, legitymizuje dotychczasową praktykę, zgodnie z którą kuratorom delegowanym do Ministerstwa Sprawiedliwości jest przyznawany, na podstawie art. 88 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1233, z późn. zm.), dodatek zadaniowy w wysokości od 40% do 80% wynagrodzenia zasadniczego.

W celu ułatwienia podnoszenia kwalifikacji zawodowych kuratora delegowanego do Ministerstwa Sprawiedliwości wprowadza się możliwość kierowania go, za jego zgodą, do udziału w różnych formach doskonalenia zawodowego w zakresie problematyki dotyczącej powierzonych mu obowiązków. Koszty takich szkoleń są pokrywane z części budżetowej „Sprawiedliwość”, której dysponentem jest Minister Sprawiedliwości.

Przewiduje się, że kurator może być delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości na czas określony, nie dłuższy niż 2 lata, albo na czas nieokreślony. Nadto projekt zakłada, iż ten kurator może być odwołany z delegowania lub z niego ustąpić w każdym czasie. Kurator ten wraca do pracy w zespole kuratorskiej służby sądowej, w którym pracował bezpośrednio przed delegowaniem.

Projekt zakłada również, że Minister Sprawiedliwości może delegować kuratora zawodowego, za jego zgodą, do nadzoru nad czynnościami realizowanymi w ramach aplikacji kuratorskiej przez Uczelnię, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, tj. Szkołę Wyższą Wymiaru Sprawiedliwości. Do tej osoby stosuje się odpowiednio wskazane przepisy dotyczące kuratora delegowanego do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości.

Zgodnie z projektowaną regulacją przyznaje się Ministrowi Sprawiedliwości uprawnienie do przeniesienia kuratora zawodowego, na jego wniosek, do sądu rejonowego w innym okręgu sądowym, w tej albo innej apelacji. Konstrukcja ta – w sytuacji zmiany miejsca zatrudnienia – gwarantuje utrzymanie ciągłości tego zatrudnienia i zachowanie uprawnień z tego wynikających.

Projekt przewiduje unormowanie na poziomie ustawowym kompetencji Ministra Sprawiedliwości do dysponowania stanowiskami kuratorskimi. Prowadzona dotychczas polityka relokacji etatów przyczynia się do wyrównania obciążenia pracą kuratorów zawodowych w skali kraju. Podstawą decyzji w tym zakresie są przekazywane dane statystyczne, które podlegają szczegółowej analizie pod kątem obciążenia kuratorów zawodowych danego sądu zadaniami wymienionymi w sprawozdaniu MS-S40r. Zgodnie z projektem Minister Sprawiedliwości, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr kuratorskiej służby sądowej oraz potrzeby wynikające z obciążenia jej pracą w poszczególnych sądach, przydziela nowe stanowiska kuratorskie poszczególnym sądom rejonowym. Natomiast w przypadku zwolnienia stanowiska kuratora zawodowego, prezes sądu okręgowego, w którego okręgu stanowisko zostało zwolnione, w terminie 7 dni od dnia zwolnienia stanowiska zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości, na podstawie powyższych kryteriów, przydziela stanowisko danemu albo innemu sądowi rejonowemu.

4. Nadzór wewnętrzny nad kuratorską służbą sądową oraz kwestia zwierzchnictwa służbowego

W ocenie projektodawcy konieczna jest maksymalna unifikacja uregulowań dotyczących nadzoru wewnętrznego nad działalnością kuratorów sądowych i wewnętrznego nadzoru administracyjnego nad działalnością sądów i to w taki sposób, aby nie utrudniać pracy sądów i nie rozbudowywać biurokracji. Biorąc powyższe pod uwagę, celowe jest wprowadzenie do ustawy przepisów o nadzorze dotyczących prezesa sądu okręgowego i prezesa sądu apelacyjnego. Należy bowiem podkreślić, że zgodnie z art. 9a § 2 u.s.p. zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością sądów sprawuje Minister Sprawiedliwości, natomiast zgodnie z art. 37a § 1 u.s.p. prezes sądu apelacyjnego sprawuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością administracyjną sądu apelacyjnego oraz sądów okręgowych i rejonowych działających na obszarze apelacji.

Zgodnie z projektem regulacji prezes sądu okręgowego wykonuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratora okręgowego. W ramach tego nadzoru prezes sądu okręgowego jest obowiązany w szczególności do sporządzenia rocznego planu nadzorczego, sporządzenia sprawozdania z realizacji rocznego planu nadzorczego, kontrolowania równomierności obciążenia pracą kuratorów sądowych w okręgu, kontrolowania sprawności i prawidłowości podejmowanych przez kuratora okręgowego czynności nadzorczych, a także wydawania zarządzeń nadzorczych. Prezes sądu rejonowego informuje prezesa sądu

okręgowego o nieprawidłowościach w działalności zespołu kuratorskiej służby sądowej w kierowanym przez siebie sądzie.

Wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością prezesów sądów okręgowych w zakresie działalności kuratorów sądowych na obszarze apelacji wykonuje prezes sądu apelacyjnego. W ramach tego nadzoru prezes sądu apelacyjnego ustala kierunki wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanego przez prezesów sądów okręgowych działających na obszarze apelacji, koordynuje czynności z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanego przez prezesów sądów okręgowych działających na obszarze apelacji, zatwierdza i przesyła Ministrowi Sprawiedliwości przedłożone mu przez prezesa sądu okręgowego sprawozdanie z realizacji rocznego planu nadzorczego, kontroluje wykonywanie obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów okręgowych działających na obszarze apelacji oraz wydaje zarządzenia nadzorcze.

Czynnościami z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego są ponadto: wizytacja – obejmująca pełną działalność kuratora okręgowego lub zespołu kuratorskiej służby sądowej oraz lustracja – obejmująca wybrane zagadnienia z działalności kuratora okręgowego lub zespołu kuratorskiej służby sądowej. Wizytację lub lustrację przeprowadza się zgodnie z rocznym planem nadzorczym albo doraźnie. Doraźną wizytację lub lustrację zarządza prezes sądu okręgowego albo prezes sądu apelacyjnego, stosownie do potrzeb, w szczególności przy uwzględnieniu wyników sprawowanego nadzoru administracyjnego.

Wizytację lub lustrację, obejmujące działalność kuratora okręgowego lub jego zastępcy, przeprowadza prezes sądu okręgowego albo prezes sądu apelacyjnego. Natomiast wizytację lub lustrację, obejmujące działalność zespołu kuratorskiej służby sądowej, przeprowadza kurator okręgowy lub zastępca kuratora okręgowego. Wizytacji lub lustracji nie może przeprowadzać osoba będąca małżonkiem, krewnym albo powinowatym osoby, której działalność jest kontrolowana, lub pozostająca z nią w takim stosunku prawnym lub faktycznym, że może to budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności kontrolującego.

Projekt zmian w ustawie zakłada, że osobami, które mają prawo wglądu w dokumentację dotyczącą wykonywania obowiązków służbowych przez kuratorów sądowych oraz mogą żądać wyjaśnień, są: prezes sądu apelacyjnego, prezes sądu okręgowego, prezes sądu rejonowego, kurator okręgowy, zastępca kuratora okręgowego, kierownik zespołu i sędzia wizytator. Powyższe rozwiązanie wynika z potrzeby wzmocnienia uprawnień właściwych podmiotów oraz wyposażenia ich w narzędzia niezbędne do przeciwdziałania niepożądanym zjawiskom.

Proponuje się przy tym, że Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb sprawowania nadzoru administracyjnego nad działalnością kuratorów sądowych oraz sposób dokumentowania czynności nadzorczych.

Projektowana nowelizacja przyznaje prezesowi sądu okręgowego uprawnienie do delegowania kuratora do wykonywania zadań kuratora zawodowego w innym sądzie rejonowym na obszarze danego okręgu, na czas określony. Delegowanie następuje na wniosek kuratora okręgowego lub z urzędu, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego. W tym przypadku wymagana jest zgoda kuratora zawodowego na delegowanie.

Dodatkowo przyznano prezesowi sądu okręgowego uprawnienie do delegowania kuratora zawodowego, niezależnie od jego woli, do innego sądu rejonowego, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Ten przypadek delegowania może nastąpić tylko wówczas, gdy wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości, przez co jest realizowany nadrzędny cel poprawy sprawności funkcjonowania tego systemu. Niemniej jednak projekt wprowadza ograniczenia takiego działania polegające na tym, że delegowanie kuratora bez jego zgody może być powtórzone nie wcześniej niż po upływie 3 lat od czasu zakończenia poprzedniego delegowania oraz niedopuszczalne jest delegowanie kuratora bez jego zgody do sądu rejonowego mającego siedzibę w innej miejscowości w przypadku kobiety w ciąży lub osoby sprawującej opiekę nad dzieckiem w wieku do 14 lat, a także w przypadkach, gdy stoją temu na przeszkodzie ważne względy osobiste lub rodzinne kuratora.

Ponadto kurator delegowany do wykonywania zadań kuratora zawodowego w innym sądzie rejonowym na obszarze danego okręgu, niezależnie od tego, czy delegowanie nastąpiło za jego zgodą czy bez niej, może być odwołany z tego delegowania w każdym czasie.

Nowelizacja przewiduje zmianę brzmienia przepisu art. 34 u.k.s. Wynika ona z konieczności wyeliminowania pojawiających się wątpliwości interpretacyjnych związanych z jego stosowaniem i ma na celu jego doprecyzowanie w taki sposób, aby nie budziło wątpliwości, że kuratora zawodowego, ze względu na szczególne potrzeby sądu, można przenieść między poszczególnymi zespołami w ramach jednego sądu rejonowego albo między sądami rejonowymi. Należy mieć jednak na uwadze, że za każdym razem przeniesienie będzie wiązało się z przeniesieniem do innego zespołu, który z kolei jako komórka organizacyjna sądu jest jego integralną częścią i poza jego strukturami nie może funkcjonować.

Ponadto projekt regulacji daje możliwość przeniesienia kuratora zawodowego, na jego wniosek, do sądu rejonowego w innym okręgu sądowym, w tej albo innej apelacji. Przeniesienie takie będzie prerogatywą Ministra Sprawiedliwości.

W odniesieniu do obowiązującego stanu prawnego wprowadzona została zmiana polegająca na tym, że w przypadku gdy służbowe przeniesienie do innej miejscowości nastąpiło na wniosek kuratora, nie będzie mu przysługiwał zwrot uzasadnionych kosztów przeniesienia, diety i zwrot kosztów podróży.

W projekcie doprecyzowano, że przeniesienie, o którym mowa w art. 34 ust. 1, 2 i 3a, nie rozwiązuje stosunku pracy.

Projekt przewiduje dwa sposoby obsadzenia wolnego stanowiska w kuratorskiej służbie sądowej. Prezes sądu okręgowego, po uzyskaniu informacji o przydzieleniu nowego stanowiska, będzie mógł zdecydować, czy nabór na to stanowisko odbędzie się w drodze konkursu na stanowisko kuratora zawodowego czy też w drodze konkursu na aplikację kuratorską. Konkurs na stanowisko kuratora zawodowego będzie polegał na przeprowadzeniu rozmowy kwalifikacyjnej, której celem będzie wyłonienie najlepszego kandydata. Natomiast w przypadku konkursu na aplikację kuratorską projektowana regulacja zakłada, że Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzenia tego konkursu, w szczególności sposób i tryb działania komisji konkursowej, przebieg konkursu, zakres wiedzy podlegającej sprawdzeniu w trakcie konkursu, a także szczegółowy zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi.

5. Status kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego i kierownika zespołu

Obowiązujące rozwiązania kształtujące formalną podległość kuratora okręgowego, w tym prawo jego powoływania i odwoływania (zob. art. 36 u.k.s.), prezesowi sądu okręgowego zdecydowanie nie sprzyjają jakości i efektywności pracy kuratora okręgowego. Minister Sprawiedliwości, jako organ organizacyjnie usytuowany na najwyższym szczeblu nadzoru administracyjnego nad sądownictwem, odpowiedzialny za prawidłowe funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej, powinien mieć narzędzia umożliwiające realny wpływ na kształtowanie polityki kadrowej i nie może być pozbawiony wpływu na obsadę kadry zarządzającej służbą podległą nadzorowi ministra.

Zgodnie z projektowaną ustawą kuratora okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości. Kurator okręgowy jest powoływany na okres 4 lat, najwyżej na dwie kolejne kadencje i przed upływem 6 lat od zakończenia pełnienia tej funkcji nie może być powołany na stanowisko kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego albo kuratora delegowanego do sądu okręgowego z sądu rejonowego w celu udzielania kuratorowi okręgowemu pomocy przy wykonywaniu zadań.

Projektowana regulacja wydłuża do 10 lat niezbędny staż pracy kuratorskiej dla kandydata na kuratora okręgowego. W ocenie projektodawcy dotychczasowy 7-letni staż pracy kuratorskiej jest niewystarczający do pełnienia tej funkcji.

Projekt przyznaje Ministrowi Sprawiedliwości uprawnienie w zakresie odwołania kuratora okręgowego. Konieczność odwołania zachodzi, gdy kurator okręgowy zrzekł się stanowiska albo nie wypełnia obowiązków nałożonych przez ustawę. Ponadto Minister Sprawiedliwości może zawiesić kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków służbowych, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie niewypełniania przez niego obowiązków nałożonych przez ustawę. W przypadku zawieszenia kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków służbowych, prezes sądu okręgowego zarządza przeprowadzenie wobec kuratora okręgowego czynności z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego w postaci wizytacji albo lustracji.

Projektowana regulacja zakłada, że Minister Sprawiedliwości przed powołaniem, odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków służbowych może zasięgnąć opinii okręgowego zgromadzenia kuratorów.

Zgodnie z projektowanymi przepisami kurator okręgowy nie może być kierownikiem ośrodka kuratorskiego oraz prowadzić w nim zajęć. Przepis ten umożliwia właściwą realizację przez kuratora okręgowego obowiązku wynikającego z ustawy, którym jest nadzór merytoryczny nad ośrodkami kuratorskimi.

Projekt ustawy przewiduje, że kurator okręgowy po upływie kadencji, po odwołaniu ze stanowiska albo po utracie stanowiska wraca do pracy w zespole kuratorskiej służby sądowej, w którym pracował bezpośrednio przed powołaniem na stanowisko kuratora okręgowego.

W kwestii zadań realizowanych przez kuratora okręgowego projektodawca proponuje ich uzupełnienie i doprecyzowanie, eksponując obowiązek dbania o równomierne obciążenie pracą kuratorów w ramach poszczególnych zespołów kuratorskiej służby sądowej oraz między poszczególnymi zespołami tej służby w okręgu. Do zakresu działania kuratora okręgowego należy także sporządzenie oraz przedłożenie prezesowi sądu okręgowego sprawozdania z przeprowadzonych w danym roku wizytacji lub lustracji.

Skargi i wnioski dotyczące działalności kuratora okręgowego rozpoznaje prezes sądu okręgowego. Przepis ten pozostaje w bezpośrednim związku z art. 37 ust. 1 u.k.s., który stanowi, że kurator okręgowy odpowiada przed prezesem sądu okręgowego za funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej w okręgu. Ponadto powyższe rozwiązanie jest spójne z brzmieniem art. 41b § 1 u.s.p., zgodnie z którym organem właściwym do rozpatrzenia skargi lub wniosku dotyczących działalności sądu jest prezes sądu.

Na poziomie sądu okręgowego, gdzie funkcję pełni kurator okręgowy, utrzymuje się możliwość powołania zastępcy kuratora okręgowego. Projekt regulacji zakłada, że Minister Sprawiedliwości może powołać zastępcę kuratora okręgowego, a jeżeli uzna to za konieczne – dwóch zastępców kuratora okręgowego. W przypadku gdy Minister Sprawiedliwości powoła dwóch zastępców kuratora okręgowego, obowiązkiem kuratora okręgowego jest wskazanie pierwszego i drugiego zastępcy. Do zastępcy kuratora okręgowego odpowiednio stosuje się określone przepisy dotyczące kuratora okręgowego.

Zgodnie z intencją projektodawcy powołanie zastępcy kuratora okręgowego nie jest obligatoryjne. Z porównania stanu kadry kuratorskiej w najmniejszym okręgu sądowym z takim stanem w największym okręgu oraz przekładająca się na te stany osobowe liczba obowiązków kuratorów okręgowych w tych okręgach wynika brak racjonalnych powodów do powoływania w tym pierwszym okręgu zastępcy kuratora okręgowego. Należy mieć również na względzie rozwiązania pozwalające wspomagać kuratora okręgowego w realizacji jego ustawowych zadań, w tym przez delegowanie kuratora do pomocy (art. 38 ust. 2) oraz stworzenie sekretariatu kuratora okręgowego, o którym mowa w art. 38 ust. 1. Ponadto projektodawca proponuje zmianę polegającą na określeniu zastępstwa za nieobecnego kuratora okręgowego, który nie posiada „stałego” zastępcy.

Wyjaśniając powód, dla którego kurator okręgowy został pozbawiony możliwości składania wniosku o powołanie swojego zastępcy, należy wskazać, że Minister Sprawiedliwości, jako organ odpowiedzialny za prawidłowe funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej, będzie miał realny wpływ na kształtowanie polityki kadrowej, w tym obsadę kadry zarządzającej służbą podległą jego nadzorowi. Przyjęcie rozwiązania, zgodnie z którym powołanie zastępcy odbywałoby się na wniosek kuratora okręgowego, ograniczałoby wpływ ministra na tę politykę kadrową. Zadania zastępcy kuratora okręgowego, zwłaszcza w czasie nieobecności kuratora okręgowego, będą tożsame z zadaniami kuratora okręgowego (powoływanego – zgodnie z projektem – przez ministra), zatem spójne i logiczne wydaje się przyznanie Ministrowi Sprawiedliwości kompetencji do powoływania również zastępcy kuratora okręgowego według własnego uznania. Nadto zgodnie z treścią art. 37b projektu w trakcie nieobecności kuratora okręgowego prezes sądu okręgowego deleguje do sądu okręgowego kuratora zawodowego wskazanego przez siebie spośród kuratorów zawodowych z sądów rejonowych tego okręgu sądowego, w celu pełnienia obowiązków kuratora okręgowego.

Projektodawca dostrzega mankamenty ustawy, w której dotychczas brak było rozwiązania dla sytuacji, kiedy w okręgu nie ma urzędujących kuratora okręgowego ani jego

zastępcy. W celu wyeliminowania mogących się pojawiać w powyższym zakresie wątpliwości interpretacyjnych projekt zakłada, że w przypadku braku kuratora okręgowego albo w sytuacji zawieszenia kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków służbowych, przy jednoczesnym braku zastępcy kuratora okręgowego, prezes sądu okręgowego deleguje z sądu rejonowego do sądu okręgowego kuratora zawodowego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków kuratora okręgowego. Kurator ten jest delegowany do czasu powołania kuratora okręgowego albo ustania zawieszenia kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków, na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy. Jego odwołanie z delegowania może nastąpić w każdym czasie. Do osoby pełniącej tę funkcję stosuje się odpowiednio wskazane przepisy dotyczące kuratora okręgowego.

Projekt przewiduje, że czynności z zakresu obsługi biurowej kuratora okręgowego i jego zastępcy albo zastępców wykonuje sekretariat kuratora okręgowego. Pracami tego sekretariatu kieruje kurator okręgowy.

Powyższe uregulowanie doprecyzowuje kwestię wykonywania czynności biurowych związanych z ustawowymi zadaniami kuratora okręgowego. Projektowane rozwiązanie nie wprowadza nowych, nieznanych wcześniej rozwiązań, a jedynie porządkuje istniejącą organizację pracy w zakresie wykonywania czynności biurowych związanych z zakresem zadań kuratora okręgowego.

Zapewnienie stałości obsługi biurowej kuratorowi okręgowemu, jego zastępcy oraz kuratorom delegowanym do sądu okręgowego, w celu pomocy kuratorowi okręgowemu w wykonywaniu jego zadań, ma na celu odciążenie wymienionych wyżej osób od czynności kancelaryjno-biurowych, umożliwiając tym samym wykonywanie zadań merytorycznych, wynikających z ustawowych obowiązków. Przy czym należy podkreślić, że utworzenie sekretariatów kuratora okręgowego nastąpi w terminie 5 lat od wejścia w życie ustawy i będzie odbywało się w ramach posiadanych przez sądy środków finansowych i etatów.

Dotychczas do obsługi kuratora okręgowego i jego zastępcy prezes sądu okręgowego wyznaczał urzędników lub innych pracowników sądu. Z danych statystycznych Ministerstwa Sprawiedliwości na I półrocze 2021 roku³³ wynika, że w 13 spośród 46 okręgów sądowych do obsługi biurowej kuratorów okręgowych i ich zastępców nie skierowano żadnych etatów pracowników sądów, co oznacza, że w okręgach tych czynności kancelaryjno-biurowe były wykonywane osobiście przez kuratorów okręgowych.

³³ Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie statystyczne z działalności kuratorskiej służby sądowej – MS-S40o.

Biorąc powyższe pod uwagę, jest w pełni uzasadnione wprowadzenie regulacji zapewniającej ciągłość działania kuratora okręgowego przy wykonywaniu jego ustawowych zadań, nawet mimo faktycznej jego nieobecności w miejscu pracy, np. spowodowanej wykonywaniem czynności nadzorczych w sądzie rejonowym.

Realizacji zadań przypisanych kuratorowi okręgowemu ma sprzyjać utrzymanie dotychczasowego rozwiązania, do którego należy zaliczyć możliwość delegowania kuratora zawodowego z sądu rejonowego do sądu okręgowego w celu udzielania pomocy kuratorowi okręgowemu. Stosownie zatem do regulacji zawartych w projekcie kurator ten jest delegowany na czas określony, a jego odwołanie z delegowania może nastąpić w każdym czasie. Do osoby pełniącej tę funkcję stosuje się odpowiednio wskazane przepisy dotyczące kuratora okręgowego.

Projekt regulacji wprowadza rozwiązanie, zgodnie z którym pełnienie funkcji kierownika zespołu jest ograniczone 4-letnią kadencją, ale może być przedłużane o kolejne kadencje. Określa ponadto dwie przesłanki do odwołania kierownika zespołu, jeżeli zrzekł się on stanowiska albo nie wypełnia ustawowych obowiązków.

Wśród proponowanych rozwiązań przewiduje się doprecyzowanie i uzupełnienie zadań kierownika zespołu. Wskazać należy, iż jego nowym obowiązkiem jest dbałość o równomierne obciążenie pracą kuratorów zespołu. Jednocześnie ze względu na obligatoryjność utworzenia sekretariatu zespołu i utrzymanie rozwiązania, zgodnie z którym kierownik zespołu kieruje pracami sekretariatu, uchylony został obowiązek koordynowania przez kierownika obsługi biurowej zespołu. Ponadto nowością jest określenie miesięcznego obciążenia kierownika zespołu obowiązkami kuratora w wymiarze nie mniejszym niż 50% przeciętnego obciążenia pracą przypadającego na członka zespołu, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób – nie mniejszym niż 35% tego obciążenia.

Projekt ustawy zakłada jednocześnie, że jeżeli w zespole są wykonywane orzeczenia w sprawach karnych oraz w sprawach rodzinnych i nieletnich (tzw. zespół połączony), kierownik zespołu, w zależności od tego, czy jest kuratorem dla dorosłych czy też kuratorem rodzinnym, wykonuje obowiązki kuratora w wymiarze odnoszącym się do przeciętnego obciążenia pracą przypadającego na członka zespołu będącego odpowiednio kuratorem dla dorosłych albo kuratorem rodzinnym.

Kierownika zespołu, w przypadku jego nieobecności, zastępuje wyznaczony przez niego kurator zawodowy, o czym kierownik zespołu informuje prezesa sądu rejonowego oraz kuratora okręgowego.

Projekt regulacji przewiduje, że kuratorowi zawodowemu zastępującemu kierownika zespołu, w czasie tego zastępstwa, przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 169b ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2021 r. poz. 53, z późn. zm.), dalej zwanej: „k.k.w.”. Celem projektowanego przepisu jest zagwarantowanie osobie zastępującej kierownika możliwości realizacji zadań wynikających z k.k.w.

Uwzględniając możliwość wprowadzenia rozwiązań paralelnych do tych, które zostały przyjęte na gruncie organizacji działania sekretariatu kuratora okręgowego w sądzie okręgowym (art. 38 ust. 1 u.k.s.), przewiduje się, że w zespole kuratorskiej służby sądowej tworzy się sekretariat. Przy czym sekretariat zespołu tworzy się spośród urzędników lub pracowników sądowych, a przy jego ilościowej obsadzie uwzględnienia się potrzeby zespołu. Wymieniona propozycja nie zmienia zasady powołania sekretariatów przy zespołach kuratorskich, ale umożliwi elastyczne reagowanie na potrzeby zespołu. Należy jednocześnie podkreślić, że utworzenie sekretariatów zespołów nastąpi w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy i będzie odbywało się w ramach posiadanych przez sądy środków finansowych i etatów. Ponadto zostaje utrzymane rozwiązanie, zgodnie z którym pracami sekretariatu kieruje kierownik zespołu.

Utworzenie sekretariatów w zespołach kuratorskiej służby sądowej, które obecnie nie mają tych sekretariatów, odciąży kuratorów zawodowych od wykonywania czynności kancelaryjno-biurowych, pozwalając im skupić się na wykonywaniu ustawowych obowiązków.

Jak wynika z danych statystycznych dotyczących działalności kuratorów sądowych na dzień 30 czerwca 2021 r., w Polsce funkcjonowało 555³⁴ zespołów kuratorskiej służby sądowej, z czego bez obsługi administracyjnej było 16 zespołów, co oznacza, że w tych zespołach czynności kancelaryjno-biurowe były wykonywane osobiście przez kuratorów zawodowych.

Zgodnie z art. 147 § 2 u.s.p. kuratorzy sądowi działają w sądzie, a więc w ramach zdefiniowanego ustroju organów sprawujących wymiar sprawiedliwości i czuwających nad prawidłowym wykonywaniem wydawanych orzeczeń oraz wewnętrznej struktury organizacyjnej sądów określonej w u.s.p. oraz w wydanych na jego podstawie aktach wykonawczych. Służba kuratorska natomiast jest zorganizowana na poziomie sądu okręgowego (kurator okręgowy) oraz sądu rejonowego (zespoły kuratorskie). Zgodnie z brzmieniem art. 39 ust. 1 u.k.s. zespoły kuratorskiej służby sądowej tworzy się w sądzie. Przepis ten jednak w dotychczasowym brzmieniu rodził wątpliwości, czy chodzi w nim tylko o

³⁴ Źródło: Ministerstwo Sprawiedliwości, Sprawozdanie MS-S40 – z działalności kuratorskiej służby sądowej za I półrocze 2021 (wersja z dnia 21.07.2021 r.).

organizacyjne i funkcjonalne przyporządkowanie zespołu (stanowiącego instytucjonalne zaplecze dla wykonywania obowiązków przez kuratorów), czy również określa jego siedzibę.

W związku z powyższym należało wskazać miejsce lokacji zespołów kuratorskich – będących komórkami organizacyjnymi sądu funkcjonującymi w jego strukturze – przez ustalenie, że siedzibą zespołu jest miejscowość, w której siedzibę ma sąd rejonowy. Jednocześnie przewiduje się, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach, za zgodą Ministra Sprawiedliwości, dopuszcza się wskazanie innej miejscowości niż miejscowość, w której siedzibę ma sąd rejonowy, jako siedziby zespołu. Tak określone miejsce tworzenia i lokacji zespołów kuratorskich jest spójne z regulacjami dotyczącymi organizacji sądów powszechnych i doprecyzowuje ich umiejscowienie w strukturze sądu rejonowego.

6. Samorząd zawodowy

W zakresie funkcjonowania samorządu kuratorskiego większość proponowanych regulacji uzupełnia bądź doprecyzowuje dotychczasowe rozwiązania, spośród których należy wyróżnić prerogatywy Krajowej Rady Kuratorów.

Projekt precyzuje zakres uprawnień Krajowej Rady Kuratorów w procesie legislacyjnym. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem przepisu do zadań Rady należy opiniowanie aktów prawnych dotyczących kuratorów sądowych oraz występowanie z inicjatywą opracowania aktów prawnych dotyczących kuratorów sądowych i kurateli sądowej. Należy zauważyć, że Krajowa Rada Kuratorów, jako ustawowy reprezentant kuratorów sądowych oraz naczelny organ samorządu zawodowego kuratorów, posiada prawo do partycypacji w procesie konsultowania projektów aktów normatywnych dotyczących kuratorów sądowych. Nie jest to jednak prawo wprost odnoszące się do uczestniczenia w procesie legislacyjnym, polegające na współdziałaniu w prowadzeniu merytorycznych prac nad aktem prawnym lub założeniami do niego, lecz uprawnienie do opiniowania przygotowanego przez Ministra Sprawiedliwości projektu aktu prawnego. Opinia ma przy tym charakter niewiążący organu odpowiedzialnego za projekt oraz dla organów uczestniczących w tworzeniu prawa na dalszych etapach postępowania prawodawczego (Rada Ministrów, Sejm, Senat, Prezydent RP). Opracowanie projektu dokumentu rządowego, w tym projektu aktu normatywnego, należy wyłącznie do kompetencji właściwego członka Rady Ministrów, który uzgadnia projekt z innymi członkami Rady Ministrów, a następnie prowadzi proces uzgodnień, konsultacji publicznych z podmiotami, organizacjami i instytucjami oraz obywatelami, których projektowana regulacja bezpośrednio dotyczy (uchwała nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów; M.P. z 2022 r. poz. 348).

Skierowanie do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania projektu dokumentu rządowego, który podlega wpisowi do właściwego wykazu prac legislacyjnych albo wykazu prac programowych Rady Ministrów, następuje po wpisaniu projektu do danego wykazu. Konsultacje społeczne bez wątpienia mogą przyczynić się do racjonalizacji procesu legislacyjnego, umożliwiając prawodawcy odpowiednio wczesne zapoznanie się z opinią adresatów projektowanych norm do planowanej regulacji. Konsultacje społeczne w toku przygotowywania projektów aktów prawnych stanowią też okazję do tego, by zawczasu usunąć istotne rozbieżności między projektodawcą a adresatami, ułatwiając w konsekwencji adaptację nowych rozwiązań prawnych.

Mając na uwadze powyższe, jak również fakt, iż pojęcie „akt prawny” odnosi się co do zasady do rezultatu tworzenia prawa przez właściwy organ państwowy lub organ do tego upoważniony, propozycja zmiany brzmienia przepisu art. 46 ust. 1 pkt 3 u.k.s., polegająca na wprowadzeniu sformułowania „projektów aktów prawnych”, wydaje się w pełni uzasadniona.

Z uwagi na propozycje zmian regulujących przebieg aplikacji kuratorskiej, a także mając na celu dbałość o właściwy poziom przygotowania merytorycznego kandydatów do służby kuratorskiej, katalog zadań Krajowej Rady Kuratorów został poszerzony o dodatkowe uprawnienie polegające na wskazywaniu przedstawiciela wchodzącego w skład komisji egzaminacyjnej, powoływanej przez Rektora-Komendanta Szkoły Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości do przeprowadzenia egzaminu kuratorskiego dla aplikantów kuratorskich.

Mając na względzie zabezpieczenie sprawnej organizacji okręgowych zgromadzeń kuratorów oraz uniknięcie pojawiających się w praktyce sporów kompetencyjnych, skutkujących nieprawidłowościami w funkcjonowaniu kuratorskiej służby sądowej w okręgu, proponuje się zmianę polegającą na tym, że w okręgach sądowych, w których powołano dwóch zastępców kuratora okręgowego, pod nieobecność kuratora okręgowego okręgowemu zgromadzeniu kuratorów przewodniczy pierwszy zastępca kuratora okręgowego, a w przypadku jego nieobecności – drugi zastępca kuratora okręgowego. Projekt uzupełnia ponadto istniejącą dotychczas lukę prawną związaną z brakiem regulacji dotyczącej przewodniczenia zgromadzeniu okręgowemu kuratorów w sytuacji nieobecności kuratora okręgowego, przy jednoczesnym braku albo nieobecności zastępcy kuratora okręgowego. Dodany przepis przewiduje, że w opisanej sytuacji okręgowemu zgromadzeniu kuratorów przewodniczy kurator zawodowy najstarszy służbą spośród obecnych.

Projektowana regulacja wprowadza możliwość zwoływania okręgowego zgromadzenia kuratorów przez prezesa sądu okręgowego, niezależnie od przedmiotu tego zgromadzenia. Dotychczas prezes mógł zwołać zgromadzenie jedynie w celu zasięgnięcia opinii w

przedmiocie odwołania kuratora okręgowego. W związku z tym, że zgodnie z projektem do zadań okręgowego zgromadzenia kuratorów poza rolą opiniodawczą należy m.in. wybór członków sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji, zgłaszanie kandydatów na członków komisji konkursowych, powoływanych przez prezesa sądu okręgowego w celu wyłonienia najlepszego kandydata na stanowisko kuratora zawodowego albo przeprowadzenia naboru na aplikację kuratorską, prezes będzie miał możliwość zwoływania posiedzeń zgromadzenia także w tych przypadkach.

Projekt wprowadza rozwiązanie, zgodnie z którym w posiedzeniach okręgowego zgromadzenia kuratorów uczestniczą, bez prawa głosu, aplikanci kuratorscy.

Ze względu na to, że kuratorzy zawodowi wykonują zawód zaufania publicznego, bardzo istotnym elementem takiego ich usytuowania jest działalność samorządu zawodowego. Szczególnie ważne jest, aby samorządność była właściwie postrzegana i realizowana nie tylko przez kuratorów zawodowych, ale także przez kandydatów do tego zawodu. Aplikanci kuratorscy przechodzą kształcenie zawodowe i naturalnie wydaje się, że w ramach takiego kształcenia powinni mieć możliwość zaobserwowania w praktyce działalności samorządu zawodowego. Najbardziej sprzyjającą temu okazją są obrady okręgowego zgromadzenia kuratorów. Potrzeba obowiązkowego udziału aplikantów kuratorskich w obradach okręgowego zgromadzenia kuratorów, bez prawa głosu, wydaje się uzasadniona.

Projekt częściowo modyfikuje zakres zadań okręgowego zgromadzenia kuratorów:

- z uwagi na projektowane zmiany w modelu odpowiedzialności dyscyplinarnej kuratorów zawodowych, zakładające m.in. likwidację sądów dyscyplinarnych drugiej instancji oraz przyznanie prezesowi sądu okręgowego prawa do powoływania rzecznika dyscyplinarnego, z katalogu zadań zgromadzenia okręgowego kuratorów zostają usunięte uprawnienia w zakresie wyboru kandydata na członka sądu dyscyplinarnego drugiej instancji oraz rzecznika dyscyplinarnego,
- mając na uwadze poprawę funkcjonowania i organizacji kuratorskiej służby sądowej, w tym efektywność w zakresie powoływania i odwoływania kuratora okręgowego, projekt przewiduje usunięcie rozwiązania polegającego na obowiązkowym uzyskiwaniu opinii okręgowego zgromadzenia kuratorów w przedmiocie odwołania kuratora okręgowego,
- w związku z propozycjami dotyczącymi szczegółowego określenia zasad organizacji konkursów na stanowisko kuratora zawodowego i na aplikację kuratorską oraz zmianami w zakresie powoływania komisji egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminu kuratorskiego, do zadań okręgowego zgromadzenia kuratorów należeć będzie zgłaszanie kandydatów na członków komisji konkursowych powoływanych przez prezesa sądu

okręgowego w celu wyłonienia najlepszego kandydata na stanowisko kuratora zawodowego albo przeprowadzenia naboru na aplikację kuratorską, przy jednoczesnym uchyleniu prawa do zgłaszania kandydata do komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin kuratorski.

7. Nabór na aplikację kuratorską, aplikacja kuratorska i egzamin kuratorski

Dotychczasowe przepisy w sposób niedostateczny regulowały zasady naboru na aplikację kuratorską, zasady jej przebiegu oraz zasady przeprowadzania egzaminu kuratorskiego. Na brak jednolitych zasad naboru aplikantów i przebiegu aplikacji kuratorskiej wskazywała także Najwyższa Izba Kontroli w Informacji o wynikach kontroli z dnia 28 czerwca 2018 r. nr LWR.430.002.2018 *Wykonywanie obowiązków przez kuratorów sądowych*.

Proponowane rozwiązania legislacyjne mają na celu wprowadzenie jasnych i precyzyjnych zasad naboru nowej kadry kuratorskiej oraz przebiegu aplikacji.

Zgodnie z projektem prezes sądu okręgowego informuje o konkursie na aplikację kuratorską przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu, na stronie internetowej sądu i w Biuletynie Informacji Publicznej oraz może poinformować w inny sposób, w szczególności przez umieszczenie ogłoszenia w prasie. W celu przeprowadzenia konkursu prezes sądu okręgowego powołuje komisję konkursową składającą się z przewodniczącego, którym jest prezes sądu okręgowego bądź wyznaczony przez niego wiceprezes, oraz trzech członków: sędziego wizytatora, kuratora okręgowego bądź jego zastępcy i kuratora zawodowego wyznaczonego spośród kandydatów zgłoszonych przez okręgowe zgromadzenie kuratorów.

Recypując treść przepisu art. 3b ust. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2018 r. poz. 577), projektodawca wprowadza rozwiązanie polegające na wyłonieniu przez komisję konkursową rezerwowej listy kandydatów, mając w szczególności na uwadze możliwość zatrudnienia większej liczby aplikantów kuratorskich, rezygnację kandydata bądź ustanie stosunku pracy z aplikantem kuratorskim przed ukończeniem aplikacji. Lista rezerwowa kandydatów zachowa swoją ważność do następnego konkursu, jednakże nie dłużej niż 12 miesięcy od przeprowadzenia konkursu, na podstawie którego została sporządzona.

Szczegółowy sposób i tryb przeprowadzenia konkursu na aplikację kuratorską, w szczególności sposób i tryb działania komisji konkursowej, przebieg konkursu, zakres wiedzy podlegającej sprawdzeniu w trakcie konkursu, a także szczegółowy zakres i sposób

udostępniania informacji kandydatowi, określi, w drodze rozporządzenia, Minister Sprawiedliwości.

Projekt doprecyzowuje cele aplikacji kuratorskiej, którymi są zapoznanie z organizacją i działalnością sądu, zakładów dla nieletnich, placówek opiekuńczo-wychowawczych i leczniczo-terapeutycznych oraz zakładów penitencjarnych, teoretyczne i praktyczne przygotowanie do wykonywania zawodu kuratora sądowego oraz sprawdzenie przydatności do wykonywania tego zawodu.

Projekt wprowadza *novum* w zakresie realizacji zajęć teoretycznych w ramach aplikacji kuratorskiej oraz organizacji i realizacji egzaminu kuratorskiego. Zgodnie z projektem zajęcia teoretyczne w ramach aplikacji kuratorskiej są realizowane przez jednostkę organizacyjną podległą Ministrowi Sprawiedliwości, tj. Szkołę Wyższą Wymiaru Sprawiedliwości, zwaną dalej także „Uczelnią”.

Szkoła Wyższa Wymiaru Sprawiedliwości, będąca publiczną uczelnią zawodową służb państwowych, kształcąca i wychowująca obecnie funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz osoby cywilne, została utworzona rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lipca 2018 r.³⁵ Jej oferta jest skierowana do osób zainteresowanych zdobywaniem wiedzy związanej z obszarem bezpieczeństwa społecznego, resocjalizacji, readaptacji społecznej osadzonych oraz zagadnieniami związanymi z profilaktyką społeczną oraz wstąpieniem w szeregi Służby Więziennej³⁶. Ze względu na realizowane przez kuratorów sądowych zadania o charakterze wychowawczo-resocjalizacyjnym, diagnostycznym, profilaktycznym i kontrolnym, związane z wykonywaniem orzeczeń sądu (por. art. 1 u.k.s.), profil Uczelni w sposób szczególny predestynuje tę placówkę do organizowania zajęć teoretycznych w ramach aplikacji kuratorskiej.

Nadzór nad Uczelnią – w zakresie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej – sprawuje Minister Sprawiedliwości. Zgodnie z projektowaną nowelizacją Minister Sprawiedliwości będzie sprawował zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratorów sądowych. Wejście w życie rozwiązania zakładającego organizowanie i realizowanie zajęć teoretycznych w ramach aplikacji kuratorskiej przez Uczelnię sprawi, że będzie ona kształciła pracowników dwóch służb: więziennej i kuratorskiej, z których każda

³⁵ Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lipca 2018 r. w sprawie utworzenia Wyższej Szkoły Kryminologii i Penitencjarystyki w Warszawie (Dz. U. poz. 1461).

³⁶ Źródło: <https://swws.edu.pl/ksztalcenie-informacje-o-studiach-i-stopnia-stacjonarne/>; dostęp w dniu 15.06.2021 r.

zajmuje się wykonywaniem orzeczeń sądowych i jednocześnie podlega nadzorowi Ministra Sprawiedliwości.

Ponadto należy podkreślić, że organizowanie przez Uczelnię zajęć teoretycznych w ramach aplikacji kuratorskiej umożliwi uczestnictwo w tych zajęciach wszystkim aplikantom kuratorskim w kraju na szczeblu centralnym. Jednocześnie takie rozwiązanie przyczyni się do zapewnienia wysokiego poziomu merytorycznego zajęć. Natomiast jednolity poziom kształcenia zapewni przyszłym kuratorom zawodowym należyte przygotowanie do realizacji powierzanych zadań.

Rektor-Komendant Uczelni, w porozumieniu z Krajową Radą Kuratorów, opracowuje program zajęć teoretycznych, a następnie przedstawia go Ministrowi Sprawiedliwości, który w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia może wnieść wiążące uwagi.

Projekt regulacji przewiduje, że prezes sądu okręgowego informuje Rektora-Komendanta Uczelni o zatrudnieniu aplikanta kuratorskiego w terminie 7 dni od podpisania umowy o pracę. Zagwarantuje to szybkie pozyskanie informacji przez Uczelnię o liczbie osób, które należy objąć szkoleniem teoretycznym.

Utrzymuje się rozwiązanie, zgodnie z którym aplikacja kuratorska trwa rok. Jednocześnie uchyla się przepis art. 73 ust. 2 u.k.s. przewidujący możliwość skrócenia aplikacji kuratorskiej do 9 miesięcy. W ocenie projektodawcy, mającego na względzie jak najlepsze przygotowanie aplikantów do wykonywania zawodu kuratora sądowego, aplikant kuratorski powinien odbyć aplikację w całości.

Zgodnie z art. 73 ust. 1 u.k.s. prezes sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego, zatrudnia aplikanta kuratorskiego na podstawie umowy o pracę, zawartej na czas określony, uwzględniając możliwość jej rozwiązania przed upływem terminu. Projekt uzupełnia powyższą regulację, stanowiąc, że przy określeniu czasu trwania tej umowy bierze się pod uwagę okres trwania aplikacji, czas niezbędny do przystąpienia do egzaminu kuratorskiego i uzyskania jego wyniku. Ponadto prezes sądu okręgowego może przedłużyć czas trwania umowy na wniosek aplikanta na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy, jeżeli aplikant nie przystąpił do egzaminu z przyczyn od niego niezależnych lub nie zdał go w pierwszym terminie.

Za organizację szkolenia praktycznego aplikantów kuratorskich odpowiada kurator okręgowy. Aplikant kuratorski odbywa szkolenie praktyczne w zespole wykonującym orzeczenia w sprawach karnych oraz w zespole wykonującym orzeczenia w sprawach rodzinnych i nieletnich, po 6 miesięcy w każdym z tych zespołów. Jeżeli w zespole są wykonywane orzeczenia w sprawach karnych oraz w sprawach rodzinnych i nieletnich, aplikant

odbywa szkolenie praktyczne po 6 miesięcy w zakresie wykonywania orzeczeń przez kuratorów dla dorosłych oraz w zakresie wykonywania orzeczeń przez kuratorów rodzinnych.

Aplikantowi ustanawia się dwóch patronów, jednego spośród kuratorów dla dorosłych, a drugiego spośród kuratorów rodzinnych. Każdy z patronów pełni swoją funkcję przez 6 miesięcy, odpowiednio w czasie, kiedy aplikant odbywa szkolenie praktyczne w zakresie dotyczącym wykonywania orzeczeń w sprawach karnych albo w zakresie wykonywania orzeczeń w sprawach rodzinnych i nieletnich.

Jeżeli aplikant kuratorski odbywa szkolenie praktyczne w zespole wykonującym orzeczenia w sprawach karnych oraz w zespole wykonującym orzeczenia w sprawach rodzinnych i nieletnich, każdy z kierowników tych zespołów ustanawia jednego patrona. Jeżeli w zespole są wykonywane orzeczenia w sprawach karnych oraz w sprawach rodzinnych i nieletnich, patronów aplikanta ustanawia kierownik tego zespołu. Patron czuwa nad prawidłowym przebiegiem szkolenia praktycznego aplikanta odpowiednio w zakresie dotyczącym wykonywania orzeczeń w sprawach karnych albo wykonywania orzeczeń w sprawach rodzinnych i nieletnich oraz opiniuje aplikanta.

Zmiany dotyczą również organizacji egzaminu kuratorskiego. Zgodnie z projektem regulacji komisję egzaminacyjną powołuje Rektor-Komendant Uczelni. Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którym jest Rektor-Komendant Uczelni bądź osoba przez niego wyznaczona z grona nauczycieli akademickich Uczelni posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora, oraz 4 czterech członków. W składzie komisji musi znaleźć się co najmniej 1 przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości oraz co najmniej 1 przedstawiciel Krajowej Rady Kuratorów. Przedstawicielem Ministra Sprawiedliwości w komisji egzaminacyjnej może być w szczególności kurator zawodowy delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości. O składzie komisji egzaminacyjnej oraz terminie i miejscu przeprowadzenia egzaminu przewodniczący zawiadamia Ministra Sprawiedliwości, Przewodniczącego Krajowej Rady Kuratorów, członków komisji oraz, za pośrednictwem prezesów sądów okręgowych, podlegających egzaminowi aplikantów – co najmniej na miesiąc przed wyznaczonym terminem egzaminu kuratorskiego.

Egzamin kuratorski przeprowadza się 4 razy w roku. Aby Rektor-Komendant Uczelni posiadał wiedzę o osobach uprawnionych do przystąpienia do egzaminu po odbyciu aplikacji kuratorskiej, projekt przewiduje, że prezes sądu okręgowego informuje Rektora-Komendanta Uczelni o ukończeniu przez aplikanta aplikacji kuratorskiej w terminie 7 dni od jej ukończenia.

Minister Sprawiedliwości wyznacza terminy egzaminów kuratorskich w porozumieniu z Rektorem-Komendantem Uczelni. Aplikant przystępuje do egzaminu w pierwszym możliwym terminie po ukończeniu aplikacji.

Nadto projekt zawiera upoważnienie Ministra Sprawiedliwości do wydania rozporządzenia określającego organizację i tryb odbywania aplikacji kuratorskiej, w tym zakres uczestnictwa przedstawicieli kuratorów zawodowych w procesie szkolenia aplikantów, zakres zajęć teoretycznych i praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu oraz wzór dokumentu potwierdzającego odbycie aplikacji kuratorskiej.

Projekt regulacji zakłada całkowitą rezygnację z wynagradzania członków komisji konkursowej na aplikację kuratorską oraz członków komisji egzaminacyjnej egzaminu kuratorskiego. Zmiana ta porządkuje dotychczasowy stan prawny. Art. 82 u.k.s. w dotychczasowym brzmieniu odsyłał do regulacji prawnych zawartych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 2002 r. w sprawie aplikacji sądowej (Dz. U. poz. 1283), które zostało uchylone ustawą z dnia 29 marca 2007 r. o zmianie ustawy o Krajowym Centrum Szkolenia Kadr Sądów Powszechnych i Prokuratury oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 64). W związku z brakiem nowych uregulowań w tym zakresie powstała luka prawna powodująca liczne zapytania kierowane do Ministra Sprawiedliwości w sprawie wynagradzania członków komisji egzaminacyjnej. Minister Sprawiedliwości w dniu 13 października 2009 r. zajął stanowisko w sprawie o znaku DWOiP-II-5313-1212/09 – podtrzymywane wielokrotnie w kolejnych pismach przekazywanych do poszczególnych okręgów sądowych, w tym również np. w piśmie z dnia 9 października 2019 r. o znaku DNA-VI.5052.9.2019 – informujące, że w związku z brakiem odpowiednich uregulowań prawnych dotyczących kwestii wynagrodzenia dla członków komisji egzaminacyjnej dla aplikantów kuratorskich, do czasu powstania nowych uregulowań prawnych w tej materii, postulowanym rozwiązaniem w dalszym ciągu pozostaje wynagradzanie ich na podstawie umów cywilnoprawnych z zastrzeżeniem, że wysokość tego wynagrodzenia powinna być zbliżona do wynagrodzenia, jakie otrzymywali członkowie komisji egzaminacyjnej dla aplikantów kuratorskich na podstawie nieobowiązującego już rozporządzenia w sprawie aplikacji sądowej.

Całkowita rezygnacja z wynagradzania członków komisji konkursowej na aplikację kuratorską oraz członków komisji egzaminacyjnej egzaminu kuratorskiego wiąże się z tym, że praca w danej komisji będzie realizowana w ramach obowiązków wynikających ze stosunku pracy łączącego danego członka komisji z jego pracodawcą. Jednocześnie należy podkreślić, że odejście od wynagradzania członków komisji egzaminacyjnych nie stanowi *novum*. Podobne

rozwiązanie jest stosowane w ramach funkcjonowania innych grup zawodowych zatrudnionych w sądach powszechnych. Prawo o ustroju sądów powszechnych nie przewiduje wynagradzania członków komisji przeprowadzających nabór kandydatów na stanowisko referendarza sądowego (art. 149a u.s.p.) ani też nie przewiduje wynagrodzenia dla komisji przeprowadzającej konkurs na asystenta sędziego (art. 155a u.s.p.), mimo iż waga tych konkursów ma doniosłe znaczenie i wpływ na zwiększenie merytorycznej kadry sądownictwa powszechnego.

8. Postępowanie dyscyplinarne

Projekt wprowadza istotne zmiany w zakresie przebiegu postępowania dyscyplinarnego kuratorów zawodowych. W ocenie projektodawcy postępowanie dyscyplinarne w obecnym kształcie jest długotrwałe i nieefektywne, a wadliwe materialne i proceduralne zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej utrudniają w bardzo wysokim stopniu możliwość wydalenia ze służby kuratorskiej osób, które naruszyły prawo, rażąco uchylały się od wykonywania obowiązków lub nadużyły uprawnień. Ponadto brak przejrzystych zasad i procedur prowadzenia tego postępowania, w przypadku popełnienia przez kuratora zawodowego przewinienia dyscyplinarnego, ma negatywny wpływ na powinność pracodawcy w zakresie zapewnienia właściwych warunków pełnienia służby przez członków tej grupy zawodowej.

Celem projektowanych zmian jest potrzeba zagwarantowania optymalnego i skutecznego przebiegu postępowania dyscyplinarnego przy zapewnieniu odpowiedniego poziomu dyscypliny służbowej. Przejrzyste zasady i procedury prowadzenia postępowania dyscyplinarnego pozwolą ograniczyć zachowania niepożądane z punktu widzenia prawidłowego przebiegu służby, co w konsekwencji przyczyni się do poprawy efektywności jej pełnienia oraz wzrostu poczucia stabilizacji i bezpieczeństwa pracy kuratorów zawodowych.

W porównaniu do aktualnie obowiązującego stanu prawnego projekt wprowadza następujące zmiany.

- a) Kurator zawodowy ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za oczywiste i rażące naruszenie obowiązków kuratora lub zasad etyki zawodowej, przy czym *novum* jest rozszerzenie odpowiedzialności dyscyplinarnej kuratora o przesłankę nieprzestrzegania zasad etyki zawodowej, zrezygnowanie z możliwości wymierzania kary porządkowej oraz doprecyzowanie, że przewinienie dyscyplinarne musi być „oczywiste” i „rażące”.
- b) W katalogu kar dyscyplinarnych jest przewidziany nowy rodzaj kary – upomnienie, natomiast usunięta z tego katalogu została kara nagany z ostrzeżeniem. Kary zostały zdefiniowane.

- c) W pierwszej instancji orzeka sąd dyscyplinarny w sądzie okręgowym, w składzie 3-osobowym, natomiast w drugiej instancji orzeka sąd okręgowy w składzie 3 sędziów.

W celu zapewnienia możliwie największego poziomu niezależności oraz wysokich kwalifikacji moralnych u członków sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji, projekt zakłada wyłączenie możliwości kandydowania na stanowisko członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji tych członków okręgowego zgromadzenia kuratorów, przeciwko którym toczy się postępowanie dyscyplinarne – do czasu zakończenia tego postępowania, a także kuratorów delegowanych do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości i do nadzoru nad czynnościami realizowanymi w ramach aplikacji kuratorskiej przez Uczelnię oraz kuratorów delegowanych z sądu rejonowego do sądu okręgowego – w okresie delegowania.

Jednocześnie przewiduje się, że do orzekania w sądzie dyscyplinarnym pierwszej instancji są uprawnieni wszyscy kuratorzy zawodowi pełniący służbę w danym okręgu, z wyjątkiem kuratora okręgowego, jego zastępcy, kuratora delegowanego do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości, kuratora delegowanego do nadzoru nad czynnościami realizowanymi w ramach aplikacji kuratorskiej przez Uczelnię, kuratora delegowanego z sądu rejonowego do sądu okręgowego oraz rzecznika dyscyplinarnego.

Kurator zawodowy jest obowiązany wykonywać czynności związane z powierzonymi mu obowiązkami członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji. Wykonywanie obowiązków członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji jest niezależne od wykonywania pozostałych obowiązków służbowych kuratora zawodowego.

Kadencja członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji wygasa przed jej upływem w przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy albo ukarania go karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 52 ust. 3.

Projektowana regulacja zakłada, że skład sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji wyznacza prezes sądu okręgowego w kolejności alfabetycznej, z listy członków odpowiedniego sądu. Składowi temu przewodniczy najstarszy służbą kurator zawodowy. Członkowie sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji są niezawiśli i podlegają tylko ustawom.

Prezes sądu okręgowego może odwołać członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji przed upływem kadencji, jeżeli zostało przeciwko niemu wszczęte postępowanie dyscyplinarne lub postępowanie karne o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub o umyślne przestępstwo skarbowe.

Po upływie kadencji członkowie sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji pełnią swoje obowiązki do zakończenia prowadzonego przez nich postępowania dyscyplinarnego, chyba że zachodzi potrzeba prowadzenia postępowania dyscyplinarnego od początku.

- d) W przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, zamiast dotychczasowego rozwiązania przewidującego wymierzenie kary porządkowej upomnienia, prezes sądu okręgowego przeprowadza z kuratorem zawodowym rozmowę dyscyplinującą, udokumentowaną w formie notatki. Z upoważnienia prezesa sądu okręgowego tę rozmowę przeprowadza kurator okręgowy.

Rozmowę dyscyplinującą przeprowadza się w terminie do 30 dni od dnia powzięcia wiadomości o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Polega ona na wytknięciu kuratorowi zawodowemu niewłaściwego postępowania oraz uprzedzeniu go o możliwości wszczęcia postępowania dyscyplinarnego i wymierzenia kary dyscyplinarnej w przypadku ponownego popełnienia czynu, za który kurator ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną.

Notatkę z rozmowy dyscyplinującej włącza się do akt osobowych na okres 5 miesięcy. Relatywnie krótki okres przechowywania w aktach osobowych tej notatki jest podyktowany koniecznością dostosowania środków represyjnych do wagi popełnionego przewinienia dyscyplinarnego w kontekście obowiązujących przepisów dotyczących zatarcia kar dyscyplinarnych.

W terminie 5 dni od dnia przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej kurator zawodowy może złożyć sprzeciw do prezesa sądu okręgowego. Złożenie sprzeciwu skutkuje wszczęciem postępowania wyjaśniającego, a zebrane dotychczas materiały stają się materiałami tego postępowania.

- e) Zdefiniowane zostało pojęcie „powzięcia wiadomości o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego”, którym jest uzyskanie takiej informacji w dowolnej formie przez prezesa sądu okręgowego, prezesa sądu rejonowego, kuratora okręgowego, kierownika zespołu lub rzecznika dyscyplinarnego.

Prezes sądu rejonowego, kurator okręgowy, kierownik zespołu lub rzecznik dyscyplinarny informują prezesa sądu okręgowego o możliwości popełnienia przez kuratora zawodowego przewinienia dyscyplinarnego, w terminie 7 dni od powzięcia takiej wiadomości. Kierownik zespołu przekazuje tę informację za pośrednictwem kuratora okręgowego.

- f) Określenie ogólnych dyrektyw wymiaru kary wskazujących, że kuratorowi zawodowemu wymierza się karę dyscyplinarną współmierną do popełnionego przewinienia dyscyplinarnego oraz stopnia zawinienia.

Przy wymierzaniu kary dyscyplinarnej uwzględnia się okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, jego skutki, w tym następstwa negatywne dla służby, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na obwinionym obowiązków, pobudki działania, zachowanie obwinionego przed popełnieniem przewinienia dyscyplinarnego i po jego popełnieniu, dotychczasowy przebieg i okres zatrudnienia, oceny pracy, a także istotne w sprawie okoliczności, zarówno łagodzące, jak i obciążające.

Zgodnie z projektem na zaostrzenie wymiaru kary mają wpływ następujące okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego:

- 1) działanie z motywacji zasługującej na szczególne potępienie, w stanie nietrzeźwości albo w stanie po użyciu alkoholu lub podobnie działającego środka;
- 2) popełnienie przewinienia dyscyplinarnego przez kuratora zawodowego przed zatarciem wymierzonej mu kary dyscyplinarnej;
- 3) poważne skutki przewinienia dyscyplinarnego, zwłaszcza istotne zakłócenie realizacji zadań kuratorskiej służby sądowej lub naruszenia dobrego imienia kuratorskiej służby sądowej;
- 4) działanie w obecności innego kuratora, wspólnie z nim lub na jego szkodę.

Natomiast na złagodzenie wymiaru kary mają wpływ następujące okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego:

- 1) nieumyślność jego popełnienia;
- 2) podjęcie przez kuratora zawodowego starań o zmniejszenie jego skutków;
- 3) brak należytego doświadczenia zawodowego lub dostatecznych umiejętności zawodowych;
- 4) dobrowolne poinformowanie bezpośredniego przełożonego o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego przed wszczęciem postępowania sprawdzającego.

Okoliczności, o których mowa powyżej, uwzględnia się wyłącznie w stosunku do kuratora zawodowego, którego one dotyczą.

- g) Wskazanie, że postępowanie dyscyplinarne obejmuje postępowanie wyjaśniające, postępowanie przed sądami dyscyplinarnymi obu instancji oraz postępowanie wykonawcze.
- h) Określenie trybu i sposobu prowadzenia postępowania wyjaśniającego oraz zdefiniowanie przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego.

Prezes sądu okręgowego, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie popełnienia przez kuratora zawodowego przewinienia dyscyplinarnego, zarządza przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego przez rzecznika dyscyplinarnego. Zarządzenie to zawiera: oznaczenie prezesa sądu okręgowego, datę wydania, podstawę prawną, datę uzyskania informacji uzasadniających wszczęcie postępowania wyjaśniającego, określenie okoliczności stanowiących przedmiot postępowania wyjaśniającego i podpis prezesa sądu okręgowego. Kuratora, co do którego wydano zarządzenie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, uważa się za obwinionego.

Nie wszczyna się postępowania wyjaśniającego po upływie 90 dni od dnia powzięcia wiadomości o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Jeżeli z powodu nieobecności w pracy kurator nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg wspomnianego terminu nie rozpoczyna się, a rozpoczęty termin ulega zawieszeniu do dnia stawienia się kuratora w pracy. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 5 lat. Zawieszenie postępowania dyscyplinarnego wstrzymuje bieg tego terminu. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie następuje wcześniej niż przedawnienie karne.

Celem postępowania wyjaśniającego jest w szczególności ustalenie, czy czyn, którego popełnienie zarzucono kuratorowi, został popełniony i czy kurator jest jego sprawcą, wyjaśnienie przyczyn i okoliczności popełnienia czynu oraz zebranie i utrwalenie dowodów w sprawie.

Zasadą jest, że postępowanie wyjaśniające należy ukończyć w terminie 3 miesięcy od dnia wydania przez prezesa sądu okręgowego zarządzenia o przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego przez rzecznika dyscyplinarnego. Jednakże w szczególnych przypadkach, przede wszystkim ze względu na zawiły charakter sprawy, postępowanie wyjaśniające za zgodą prezesa sądu okręgowego może być przedłużone na czas oznaczony, nie dłuższy niż 9 miesięcy od wydania zarządzenia. Ponadto, jeżeli w toku postępowania wyjaśniającego zostały ujawnione inne okoliczności wskazujące na możliwość popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny może poszerzyć zakres okoliczności stanowiących przedmiot postępowania wyjaśniającego.

Rzecznik dyscyplinarny w toku postępowania wyjaśniającego może wezwać kuratora zawodowego do złożenia pisemnego oświadczenia dotyczącego przedmiotu tych czynności, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Rzecznik dyscyplinarny może również odebrać od kuratora zawodowego oświadczenie ustne. Niezłożenie oświadczenia przez kuratora zawodowego nie wstrzymuje dalszego biegu postępowania.

Jeżeli w toku postępowania wyjaśniającego zachodzą podstawy do wystąpienia z wnioskiem o ukaranie do sądu dyscyplinarnego, rzecznik dyscyplinarny przedstawia kuratorowi zawodowemu zarzuty na piśmie oraz odbiera od niego wyjaśnienia, chyba że odebranie tych wyjaśnień nie jest możliwe. Obwiniony może w terminie 14 dni od dnia przedstawienia zarzutów na piśmie złożyć wnioski o przeprowadzenie dowodów.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, w zależności od jego wyników, rzecznik dyscyplinarny występuje do sądu dyscyplinarnego z wnioskiem o ukaranie obwinionego albo wydaje postanowienie o odmowie skierowania takiego wniosku. Wniosek o ukaranie powinien zawierać dokładne określenie czynu, który jest przedmiotem postępowania, wykaz dowodów uzasadniających wniosek oraz uzasadnienie. Rzecznik dyscyplinarny, po złożeniu wniosku o ukaranie, może wystąpić do prezesa sądu okręgowego o zawieszenie kuratora zawodowego w pełnieniu obowiązków służbowych.

Odpis postanowienia o odmowie skierowania wniosku o ukaranie doręcza się prezesowi sądu okręgowego oraz kuratorowi okręgowemu. Prezes sądu okręgowego, w terminie 30 dni od doręczenia odpisu tego postanowienia, może złożyć sprzeciw. Wniesienie sprzeciwu jest równoznaczne z obowiązkiem wystąpienia przez rzecznika dyscyplinarnego do sądu dyscyplinarnego z wnioskiem o ukaranie, a wskazania prezesa sądu okręgowego co do dalszego toku postępowania są wiążące dla rzecznika dyscyplinarnego.

- i) Przyznanie prezesowi sądu okręgowego prawa do powoływania rzecznika dyscyplinarnego, na 4-letnią kadencję, spośród kuratorów zawodowych pełniących służbę w danym okręgu. W przypadku nieobsadzenia stanowiska rzecznika dyscyplinarnego, wyłączenia go od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym albo jego długotrwałej nieobecności jego zadania wykonuje sędzia wizytator, wskazany przez prezesa sądu okręgowego.
- j) Określenie podstaw wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym. Rzecznik dyscyplinarny podlega wyłączeniu, jeżeli:
 - 1) sprawa dotyczy go bezpośrednio;
 - 2) jest małżonkiem, krewnym lub powinowatym obwinionego lub osoby przez niego pokrzywdzonej w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania karnego;
 - 3) był świadkiem czynu;
 - 4) między nim a obwinionym lub osobą pokrzywdzoną przez obwinionego zachodzi stosunek osobisty mogący wywołać wątpliwości co do jego bezstronności.

Rzecznika dyscyplinarnego można wyłączyć od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym także z innych uzasadnionych przyczyn. O okolicznościach

uzasadniających wyłączenie od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym rzecznik dyscyplinarny zawiadamia niezwłocznie prezesa sądu okręgowego. Wyłączenie rzecznika dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym może nastąpić również na wniosek obwinionego lub jego obrońcy, jeżeli został ustanowiony. Prezes sądu okręgowego wydaje niezwłocznie decyzję o wyłączeniu lub odmowie wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym. Natomiast do dnia wydania tej decyzji rzecznik dyscyplinarny podejmuje czynności niecierpiące zwłoki.

- k) Wskazanie, że w przypadku gdy obwiniony, który nie ma obrońcy z wyboru, wnosi o ustanowienie obrońcy z urzędu, przewodniczący składu sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji wyznacza obrońcę spośród adwokatów lub radców prawnych; rezygnacja z rozwiązania umożliwiającego wyznaczenie obrońcy spośród kuratorów.

Powyższa zmiana ma zagwarantować jak najlepszą ochronę praw obwinionego kuratora. Przed wyznaczeniem obrońcy przewodniczący składu sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji zwraca się do właściwej okręgowej rady adwokackiej lub rady okręgowej izby radców prawnych o wskazanie adwokata lub radcy prawnego. Właściwa okręgowa rada adwokacka lub rada okręgowej izby radców prawnych wskazuje adwokata lub radcę prawnego niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 2 tygodni od dnia doręczenia wniosku o wskazanie adwokata lub radcy prawnego, zawiadamiając o tym przewodniczącego składu sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji. W zawiadomieniu właściwa okręgowa rada adwokacka lub rada okręgowej izby radców prawnych wskazuje imię i nazwisko tego adwokata lub radcy prawnego oraz jego adres do doręczeń.

- l) Określenie szczegółowego trybu i sposobu prowadzenia postępowania dyscyplinarnego.

Projekt zakłada, że sąd dyscyplinarny pierwszej instancji rozpoznaje sprawę dyscyplinarną na rozprawie. Doręczając stronom wezwania na rozprawę, sąd dyscyplinarny pierwszej instancji wzywa strony do złożenia wniosków dowodowych w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Wniosek dowodowy złożony po upływie tego terminu sąd dyscyplinarny może pozostawić bez rozpoznania, chyba że strona wykaże, że wniosek nie mógł zostać złożony w terminie z przyczyn od niej niezależnych. Ponadto sąd dyscyplinarny pierwszej instancji wzywa obwinionego do przedstawienia wyjaśnień na piśmie oraz wskazania obrońcy, jeżeli go ustanowił. Niezłożenie wyjaśnień w terminie określonym przez sąd nie wstrzymuje dalszego postępowania.

Nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawie lub posiedzeniu zawiadomionego obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy. Jeżeli nie można rozpoznać sprawy z powodu usprawiedliwionej nieobecności obwinionego, a nie

ma on obrońcy, sąd dyscyplinarny pierwszej instancji wyznacza mu obrońcę z urzędu, określając termin dla obrońcy do zapoznania się z materiałami sprawy.

Postępowanie dyscyplinarne jest jawne. Sąd dyscyplinarny pierwszej instancji może wyłączyć jawność postępowania dyscyplinarnego ze względu na moralność, bezpieczeństwo państwa i porządek publiczny oraz ze względu na ochronę życia prywatnego stron lub inny ważny interes prywatny. W przypadku wyłączenia jawności postępowania dyscyplinarnego orzeczenie ogłaszane jest jawne.

Jeżeli w toku rozprawy ujawni się inne przewinienie, oprócz objętego wnioskiem o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej, sąd może wydać co do tego przewinienia orzeczenie tylko za zgodą rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego lub jego obrońcy; w przypadku braku zgody rzecznik dyscyplinarny prowadzi w tym zakresie odrębne postępowanie dyscyplinarne.

Po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego przeciwko kuratorowi zawodowemu, sąd lub prokurator przesyła akta sprawy właściwemu prezesowi sądu okręgowego. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie było wszczęte, prezes sądu okręgowego zarządza przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego przez rzecznika dyscyplinarnego, chociażby w postępowaniu karnym został wydany wyrok uniewinniający.

W przypadku rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy kuratora zawodowego wszczęte postępowanie dyscyplinarne umarza się. Wznowienie tego postępowania może nastąpić na wniosek rzecznika dyscyplinarnego w ciągu 2 lat od umorzenia postępowania.

Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom, prezesowi sądu okręgowego, Ministrowi Sprawiedliwości, a w przypadku, o którym mowa w art. 64 ust. 3, także prezesowi sądu rejonowego, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia jego ogłoszenia.

Od wydanego w pierwszej instancji orzeczenia sądu dyscyplinarnego oraz postanowienia i zarządzenia zamykających drogę do wydania orzeczenia, przysługuje stronom odwołanie. Odwołanie wnosi się do sądu okręgowego, właściwego dla obszaru, w którym obwiniony pełni służbę, za pośrednictwem sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji. Termin do wniesienia odwołania wynosi 30 dni i biegnie dla każdego uprawnionego od dnia doręczenia orzeczenia lub zarządzenia.

Odwołanie powinno być rozpoznane w terminie 3 miesięcy od dnia wpłynięcia do sądu okręgowego. Sąd okręgowy rozpoznaje sprawę dyscyplinarną na rozprawie na podstawie dowodów znajdujących się w aktach sprawy, chyba że uzna, iż niezbędne dla prawidłowego rozpoznania sprawy jest bezpośrednie przeprowadzenie dowodów z wyjaśnień obwinionego, zeznań świadków, opinii biegłych lub innych istotnych dowodów.

Orzeczenie, wraz z uzasadnieniem, wydane przez sąd okręgowy, doręcza się stronom, prezesowi sądu okręgowego, a w przypadku, o którym mowa w art. 64 ust. 3, także prezesowi sądu rejonowego. W postępowaniu przed sądem okręgowym stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym pierwszej instancji. Od orzeczenia sądu okręgowego przysługuje kasacja.

Przewodniczący składu sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji przesyła odpis prawomocnego orzeczenia sądu dyscyplinarnego prezesowi sądu, w którym kurator zawodowy pełni służbę. Wykonanie orzeczenia co do kar wymienionych w art. 52 ust. 3 pkt 3–5 u.k.s. należy odpowiednio do prezesa sądu okręgowego albo prezesa sądu rejonowego.

m) Wskazanie, że odpis prawomocnego orzeczenia o ukaraniu karą dyscyplinarną dołącza się do akt osobowych kuratora zawodowego. Prezes sądu okręgowego zarządza z urzędu usunięcie z akt osobowych kuratora:

- 1) odpisu orzeczenia sądu dyscyplinarnego o ukaraniu karą upomnienia – po roku od jej uprawomocnienia;
- 2) odpisu orzeczenia sądu dyscyplinarnego o ukaraniu karą nagany, nagany z pozbawieniem możliwości uzyskania wyższego stopnia służbowego przez okres 2 lat, usunięcia z zajmowanego stanowiska – po upływie 2 lat, a karą wydalenia ze służby kuratorskiej – po upływie 10 lat od jej uprawomocnienia.

W szczególnie uzasadnionym przypadku prezes sądu okręgowego, na wniosek ukaranego, może zarządzić usunięcie z jego akt osobowych orzeczenia o ukaraniu karą nagany, nagany z pozbawieniem możliwości uzyskania wyższego stopnia służbowego przez okres 2 lat albo usunięcia z zajmowanego stanowiska po upływie połowy odpowiednich terminów określonych w ust. 1.

III. Przepisy przejściowe i końcowe

Kwestia doboru przez ustawodawcę przepisów przejściowych, dotyczących skutków nowelizacji, podlega ocenie z punktu widzenia celów proponowanych zmian ustawodawczych. Do tych zaś należy poprawa funkcjonowania i organizacji kuratorskiej służby sądowej, stanowiącej jeden z ważnych elementów funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości *sensu largo*.

Mając powyższe na uwadze, projektodawca zakłada, że:

- 1) kurator okręgowy i zastępca kuratora okręgowego, powołani na podstawie przepisów dotychczasowych, pełnią obowiązki do czasu powołania kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego na podstawie art. 36 ust. 1 lub art. 36a ust. 1 u.k.s.; Minister Sprawiedliwości, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, powołuje kuratora okręgowego i zastępcę kuratora okręgowego na podstawie przepisów ustawy zmienionej w art. 1; kuratorowi zajmującemu stanowisko kuratora okręgowego albo zastępcy kuratora okręgowego przysługuje prawo powrotu do pracy w zespole kuratorskiej służby sądowej, w którym pracował bezpośrednio przed powołaniem na kuratora okręgowego albo zastępcę kuratora okręgowego;
- 2) kierownik zespołu, powołany na podstawie przepisów dotychczasowych, pełni obowiązki do czasu powołania kierownika zespołu na podstawie projektowanego art. 40 ust. 1 u.k.s.; prezes sądu okręgowego, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, powołuje kierownika zespołu na podstawie przepisów ustawy zmienionej w art. 1;
- 3) w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy tworzy się sekretariat kuratora okręgowego na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy zmienionej w art. 1;
- 4) w zespole kuratorskiej służby sądowej, w którym nie ma sekretariatu zespołu, w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, tworzy się sekretariat zespołu na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy zmienionej w art. 1;
- 5) z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy osoby będące aplikantami kuratorskimi stają się aplikantami kuratorskimi w rozumieniu ustawy; aplikacja kuratorska rozpoczęta i niezakończona przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych;
- 6) w 2022 r. egzamin kuratorski odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych; komisje egzaminacyjne powołane na podstawie przepisów dotychczasowych pozostają właściwe w sprawach egzaminu kuratorskiego w 2022 r.; do wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin w 2022 r. stosuje się przepisy dotychczasowe;
- 7) postępowanie dyscyplinarne wszczęte, lecz niezakończone prawomocnie przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, toczy się według przepisów dotychczasowych;
- 8) w przypadku uchylecia przez Sąd Apelacyjny w Warszawie zaskarżonego orzeczenia sądu dyscyplinarnego drugiej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, sąd dyscyplinarny rozpoznaje ją na podstawie przepisów dotychczasowych;

- 9) członkowie sądów dyscyplinarnych pierwszej instancji oraz członkowie sądu dyscyplinarnego drugiej instancji powołani przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy pełnią swoje obowiązki do dnia zakończenia rozpoznania sprawy w danej instancji;
- 10) kadencje rzeczników dyscyplinarnych powołanych na podstawie przepisów dotychczasowych wygasają po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy;
- 11) do dnia powołania rzeczników dyscyplinarnych na podstawie przepisów ustawy zmienionej w art. 1, rzecznicy dyscyplinarni, o których mowa w ust. 4, pełnią dotychczasowe obowiązki;
- 12) okręgowe zgromadzenie kuratorów dokonuje wyboru członków sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy;
- 13) prezes sądu okręgowego powołuje rzecznika dyscyplinarnego w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy;
- 14) okres przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 52e ust. 4 ustawy zmienionej w art. 1 stosuje się do przewinień dyscyplinarnych popełnionych po wejściu w życie projektowanej ustawy.

Projekt regulacji przewiduje, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14 ust. 7 u.k.s. zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tego przepisu, w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Konieczność wydania projektowanego rozporządzenia wynika z nadania nowego brzmienia art. 14 u.k.s.

Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.) i nie podlega notyfikacji w trybie przewidzianym w tym rozporządzeniu.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

W celu spełnienia wymogu, o którym mowa w § 42 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt został skierowany do Koordynatora OSR.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o kuratorach sądowych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Michał Woś, Sekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Anna Łubińska-Bujak, Główny Specjalista ds. legislacji, Departament Legislacyjny Prawa Karnego, 22 52 12 285</p>	<p>Data sporządzenia 23.06.2022</p> <p>Źródło inicjatywa własna</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD249</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowana ustawa będzie stanowić nowelizację ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167), zwanej dalej: „ustawą”, która jest podstawowym aktem prawnym regulującym istotę, ustrój, organizację oraz zadania kuratorskiej służby sądowej.

Ustawa ta weszła w życie w dniu 1 stycznia 2002 r. i łącznie była nowelizowana dziesięciokrotnie. W okresie obowiązywania ustawy zdiagnozowano szereg negatywnych zjawisk w funkcjonowaniu kuratorskiej służby sądowej, mających swe źródło w nieefektywnych rozwiązaniach ustrojowych i organizacyjnych, rzutujących bezpośrednio na poziom jakości pracy kuratorów sądowych i sprawność prowadzonych przez nich postępowań związanych z wykonywaniem orzeczeń sądowych.

Wśród tych rozwiązań, nieadekwatnych w stosunku do obecnych potrzeb kuratorskiej służby sądowej, należy wskazać m.in. na:

- brak spójnych z ustawą z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2072, z późn. zm.), zwaną dalej: „u.s.p.”, rozwiązań ustrojowych związanych z pozycją Ministra Sprawiedliwości wobec sądów powszechnych obejmujących nadzór ministra nad kuratorską służbą sądową, zasady delegowania kuratorów zawodowych m.in. do Ministerstwa Sprawiedliwości, przenoszenie „etatów” między sądami,
- niejasne, niepełne i budzące wątpliwości interpretacyjne unormowania regulujące stosunek pracy zawodowego kuratora sądowego, przysługujące dodatki do wynagrodzenia, nadzór nad służbą na wszystkich jej szczeblach, delegowanie (przeniesienie) kuratora zawodowego do innego zespołu lub sądu w innej miejscowości,
- niejasne i niejednolite zasady naboru do służby kuratorskiej, przebiegu aplikacji i przeprowadzenia egzaminu kuratorskiego,
- nieprawidłowe materialne i proceduralne zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej utrudniające możliwość wydalenia ze służby kuratorskiej osób, które naruszyły prawo, rażąco uchylały się od wykonywania obowiązków lub nadużyły uprawnień,
- obowiązujące standardy obciążenia pracą kuratora zawodowego,
- różnice w poziomie obciążenia pracą kuratorów sądowych z różnych zespołów i z różnych okręgów wynikające z braku mechanizmów umożliwiających skuteczne przeciwdziałanie takim zjawiskom.

Na potrzebę wprowadzenia zmian w wybranych obszarach wskazywały:

- opracowania Instytutu Wymiaru Sprawiedliwości:
 - *Bezpieczeństwo kuratorów sądowych w świetle badania ankietowego*, A. Janus-Dębska, M. Gronkiewicz-Ostaszewska, Warszawa 2016¹,
 - *Bezpieczeństwo pracy kuratora sądowego*, P. Kobes, Warszawa 2016²,
 - *Skuteczność i celowość prowadzenia długoletnich (trwających od co najmniej 3 lat) nadzorów wykonywanych przez kuratorską służbę sądową w sprawach małoletnich – raport z badań aktowych*, A. Prusinowska-Marek, Warszawa 2016³,

¹ Źródło: https://iws.gov.pl/wp-content/uploads/2018/08/IWS_Janus-D%C4%99bska-A.-Gronkiewicz-Ostaszewska-M._Bezpiecze%C5%84stwo-kurator%C3%B3w.pdf; dostęp w dniu 13.06.2021 r.

² Źródło: https://iws.gov.pl/wp-content/uploads/2018/08/IWS_Kobes-P.-Bezpiecze%C5%84stwo-pracy-kurator%C3%B3w.pdf; dostęp w dniu 13.06.2021 r.

³ Źródło: https://iws.gov.pl/wp-content/uploads/2018/08/Prusinowska-Marek-A._Skuteczno%C5%9B%C4%87-i-celowo%C5%9B%C4%87-d%C5%82ugotwa%C5%82ych-nadzor%C3%B3w-kuratorskich.pdf; dostęp w dniu 13.06.2021 r.

- wystąpienia Najwyższej Izby Kontroli:
 - wystąpienie pokontrolne z dnia 22 lutego 2018 r. nr LWR 410.027.01.2017, dotyczące kontroli P/17/10 *Wykonywanie obowiązków przez kuratorów sądowych*”,
 - Informacja o wynikach kontroli z dnia 28 czerwca 2018 r. nr LWR.430.002.2018 *Wykonywanie obowiązków przez kuratorów sądowych*.

W powyższym dokumencie wskazano, że mimo prawidłowego wywiązywania się z zadań wyznaczonych kurateli sądowej „funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej jest jednak obarczone licznymi, istotnymi mankamentami o charakterze systemowym [...]. Zasady podejmowania i wykonywania pracy przez kuratorów sądowych nie były jednolite i przejrzyste, a standardy obciążenia pracą nie przystawały do obecnych realiów. Minister Sprawiedliwości miał ograniczony wpływ na funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej w ramach sprawowanego nad nią nadzoru administracyjnego. Nieprecyzyjne były również uregulowania dotyczące bezpośredniego nadzoru nad pracą kuratorów sądowych, sprawowanego przez kuratorów okręgowych oraz kierowników zespołów kuratorskiej służby sądowej. W konsekwencji, choć zadania w tym zakresie aktywnie prowadzono, ich bezpośrednia realizacja wiązała się z istotnymi utrudnieniami.”
- interpelacje kierowane do Ministra Sprawiedliwości.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Głównymi celami proponowanej interwencji legislacyjnej są poprawa funkcjonowania i organizacji kuratorskiej służby sądowej oraz poprawa jakości i efektywności pracy kuratorów.

Jak wskazano w Informacji o wynikach kontroli z dnia 28 czerwca 2018 r. nr LWR.430.002.2018 *Wykonywanie obowiązków przez kuratorów sądowych* – efektywność pracy kuratora jest zależna od wielu czynników, do których należy zaliczyć m.in.: warunki organizacyjne jego funkcjonowania, w tym środki techniczne do realizacji zadań; **właściwe i niepozostawiające wątpliwości uregulowania zakresu i sposobu wykonywania zadań w systemie prawnym**; pozytywny odbiór i zaufanie społeczne, które są równie ważne jak posiadane przez kuratora kompetencje; wykształcenie i przygotowanie merytoryczne do wykonywania zadań powierzonych kuratorom sądowym.

„Środowisko kuratorów od wielu lat wskazuje na wątpliwości interpretacyjne dotyczące m.in. obowiązujących przepisów wykonawczych. [...] Ponadto środowisko kuratorów stale podnosi, iż obowiązujące niezmiennie od 2003 r. standardy obciążenia pracą kuratorów zawodowych w szczególności: nie przystają do aktualnej specyfiki pracy kuratorów zawodowych; nie obejmują pełnego katalogu czynności wykonywanych przez kuratorów zawodowych (np. przeprowadzanych wywiadów środowiskowych); nie uwzględniają wpływu poszczególnych kategorii spraw na zakres faktycznie wykonywanych obowiązków, a w konsekwencji wymagają pilnej zmiany.”

Ponadto podniesiona została kwestia, że „kuratorzy sądowi wskazują na istotne i liczne trudności w codziennym wykonywaniu obowiązków, a także wyrażają zaniepokojenie rosnącym zagrożeniem dla ich zdrowia i życia podczas wykonywania czynności służbowych. Niewątpliwie kolejnymi czynnikami niesprzyjającymi sprawniej realizacji zadań kuratorów sądowych są **wątpliwości interpretacyjne wynikające z obowiązujących przepisów oraz sygnalizowane nadmierne obciążenie pracą (m.in. w wyniku braku uwzględnienia w standardach obciążenia pracą kuratorów zawodowych takich zadań jak: przeprowadzanie wywiadów środowiskowych, uczestnictwo w posiedzeniach zespołów interdyscyplinarnych i pracach grup roboczych, czy też udział kuratora w kontaktach rodziców z dzieckiem).** [...] Nieprecyzyjne były również uregulowania dotyczące bezpośredniego nadzoru nad pracą kuratorów sądowych, sprawowanego przez kuratorów okręgowych oraz kierowników zespołów kuratorskiej służby sądowej. W konsekwencji, choć zadania w tym zakresie aktywnie prowadzono, ich bezpośrednia realizacja wiązała się z istotnymi utrudnieniami.”

Zakłada się, że cele w zakresie poprawy funkcjonowania i organizacji kuratorskiej służby sądowej oraz poprawy jakości i efektywności pracy kuratorów zostaną osiągnięte przez m.in.

- ✓ sanację instytucji nadzoru nad kuratorami sądowymi,
- ✓ precyzyjne określenie roli i kompetencji Ministra Sprawiedliwości, prezesa sądu apelacyjnego, prezesa sądu okręgowego i prezesa sądu rejonowego,
- ✓ właściwe unormowanie stosunku pracy zawodowego kuratora sądowego, w tym przesłanek jego rozwiązania i wygaśnięcia,
- ✓ modyfikację struktury organizacyjnej kuratorskiej służby sądowej, polegającą w szczególności na zmianie zasad i trybu powoływania kuratorów okręgowych,
- ✓ wprowadzenie kadencyjności kierowników zespołów kuratorskiej służby sądowej,
- ✓ odstąpienie od określania standardów obciążenia pracą kuratora zawodowego,
- ✓ zmianę rozwiązań w zakresie postępowania dyscyplinarnego,
- ✓ wprowadzenie jasnych i jednolitych zasad naboru do służby kuratorskiej, przebiegu tej aplikacji i przeprowadzenia egzaminu kuratorskiego, a także
- ✓ zapewnienie możliwości racjonalnego wykorzystania kadry przez uelastycznienie zasad przenoszenia i delegowania kuratorów między zespołami i sądami.

Rozwiązania, które zostaną ujęte w projektowanej ustawie, zakładają:

w zakresie dnia kuratorskiej służby sądowej:

- wprowadza się regulację zakładającą ustanowienie dnia 25 czerwca świętem kuratorskiej służby sądowej. Wybór daty nie jest przypadkowy. W dniu 7 lutego 1919 r. Naczelnik Państwa Józef Piłsudski podpisał dekret o utworzeniu specjalnych sądów pokoju dla nieletnich w Warszawie, Łodzi i Lublinie, powołując przy nich urząd stałych opiekunów sądowych. Natomiast 25 czerwca 1929 r. zostało wydane rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie przekształcenia instytucji opiekunów sądowych na kuratorów nieletnich przy sądach grodzkich i przy sądach dla nieletnich. Od tamtej pory pojęcie kuratora sądowego zaczęło wpisywać się w strukturę wymiaru sprawiedliwości. W wymiarze formalnym ustanowienie święta kuratorskiej służby sądowej może nastąpić wyłącznie w drodze ustawy, sąd – na zasadach analogicznych do innych grup zawodowych – proponuje się wprowadzenie do ustawy o kuratorach sądowych przepisu w proponowanym brzmieniu.

w zakresie statusu kuratora zawodowego:

Projekt wychodzi naprzeciw postulatowi środowiska kuratorskiego i wprowadza nowe rozwiązania umożliwiające kuratorowi sądowemu zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego, oraz uzyskanie pomocy psychologicznej.

- umożliwienie kuratorowi sądowemu uzyskania zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego:

Projekt zakłada, że kuratorowi zawodowemu, pokrzywdzonemu przestępstwem w związku z wykonywaniem czynności służbowych, przysługuje od pracodawcy, na jego wniosek, zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego. Kuratorowi społecznemu natomiast zwrot powyższych kosztów przysługuje od sądu rejonowego, w którym pełni swoją funkcję. Zwrot kosztów zastępstwa procesowego obejmuje wydatki rzeczywiście poniesione, do wysokości stawki określonej przepisami o ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata albo radcę prawnego z urzędu.

Jednocześnie projekt zakłada, że zwrot kosztów zastępstwa procesowego nie przysługuje kuratorowi sądowemu uczestniczącemu w postępowaniu karnym w charakterze oskarżyciela posiłkowego, na rzecz którego sąd zasądził wydatki związane z ustanowieniem pełnomocnika. Rozwiązanie to ma przeciwdziałać uzyskaniu przez kuratora bezpodstawnego przysporzenia.

Proponowana regulacja znajduje uzasadnienie w wynikach pracy związanej z monitorowaniem w Ministerstwie Sprawiedliwości zdarzeń kryzysowych wpływających na bezpieczeństwo funkcjonowania sądów powszechnych, w tym dotyczących przypadków czynnej napaści na kuratorów sądowych. Monitorowanie powyższych zdarzeń jest realizowane w oparciu o raporty doraźne przesyłane przez dyrektorów sądów, które dotyczą zdarzeń zagrażających życiu lub zdrowiu, gróźb lub zniewag i innych zdarzeń mających miejsce na terenie m.in. obiektów sądowych (zob. m.in. § 9 ust. 2 pkt 2 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 lipca 2015 r. w sprawie utworzenia Centrum Zarządzania Kryzysowego Ministra Sprawiedliwości; Dz. Urz. Min. Sprawiedl. poz. 178, z późn. zm.).

Z danych Ministerstwa wynika, że przekazane przez sądy raporty wskazują następującą liczbę zachowań godzących w bezpieczeństwo kuratorów sądowych:

- 1) w 2018 r. – 12;
- 2) w 2019 r. – 37;
- 3) w 2020 r. – 29.

Wprowadzając do niniejszej regulacji rozwiązanie umożliwiające kuratorowi sądowemu zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego, projektodawca miał ponadto na uwadze rozwiązania dotyczące innych grup funkcjonariuszy publicznych, o których mowa w art. 66b ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882, z późn. zm.), art. 71b ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. 2022 r. poz. 1061, z późn. zm.), art. 164a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1064, z późn. zm.) oraz art. 142b ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 575, z późn. zm.).

Tabela poniżej przedstawia porównanie rozwiązań w zakresie ochrony prawnej funkcjonariuszy publicznych z projektowanym dla kuratorów sądowych rozwiązaniem obejmującym zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym.

Ochrona prawna funkcjonariuszy publicznych		Zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym
	Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji Art. 66b. 1. Policjantowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem czynności służbowych przysługuje, na jego wniosek,	Art. 17b. 1. Kuratorowi zawodowemu, pokrzywdzonemu przestępstwem w związku z wykonywaniem czynności

bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia jednostka organizacyjna Policji, w której policjant pokrzywdzony przestępstwem pełni służbę, a jeżeli jednostka ta nie ma zapewnionej obsługi prawnej realizowanej przez radców prawnych lub adwokatów, ochronę prawną zapewnia właściwa miejscowo komenda wojewódzka Policji albo Komenda Stołeczna Policji.

3. W przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony prawnej przez jednostkę organizacyjną Policji, o której mowa w ust. 2, policjantowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia policjantów, o którym mowa w art. 99 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez policjanta kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadkach, o których mowa w ust. 3 oraz w art. 66a ust. 1 i 3, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o których mowa w ust. 3 i w art. 66a ust. 2, kierując się koniecznością korzystania przez policjanta z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez policjanta na ochronę prawną.

Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej

Art. 71b. 1. Funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem czynności służbowych przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia jednostka organizacyjna Straży Granicznej, w której funkcjonariusz pokrzywdzony przestępstwem pełni służbę, a jeżeli jednostka ta nie ma zapewnionej obsługi prawnej realizowanej przez radców prawnych lub adwokatów, ochronę prawną zapewnia komenda właściwego miejscowo oddziału Straży Granicznej albo Komenda Główna Straży Granicznej.

3. W przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony prawnej przez jednostkę organizacyjną Straży Granicznej lub komendę, o której mowa w ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 103 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadkach, o których mowa w ust. 3 oraz w art. 71a ust. 1 i 3, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o których mowa w ust. 3 oraz w art. 71a ust. 2, kierując się koniecznością korzystania przez funkcjonariusza z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez funkcjonariusza na ochronę prawną.

Ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej

Art. 164a. 1. Funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny, w związku z wykonywaniem czynności

służbowych, przysługuje od pracodawcy, na jego wniosek, zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Zwrot kosztów zastępstwa procesowego, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wydatki rzeczywiście poniesione, do wysokości stawki określonej przepisami o ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej odpowiednio przez adwokata albo radcę prawnego z urzędu.

3. Zwrot kosztów zastępstwa procesowego, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje kuratorowi zawodowemu, który uczestniczył w postępowaniu karnym w charakterze oskarżyciela posiłkowego i na rzecz którego sąd zasądził wydatki związane z ustanowieniem pełnomocnika.

Art. 87a. 1. Kuratorowi społecznemu, na jego wniosek lub za jego zgodą, pomoc psychologiczną zapewnia sąd rejonowy, w którym pełni on swoją funkcję.

2. Kuratorowi społecznemu pokrzywdzonemu przestępstwem w związku z wykonywaniem czynności służbowych, przysługuje od sądu rejonowego, w którym pełni on swoją funkcję, na jego wniosek, zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego. Przepisy art. 17b ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

służbowych przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia jednostka organizacyjna Służby Więziennej, w której funkcjonariusz pokrzywdzony przestępstwem pełni służbę, a jeżeli jednostka ta nie ma zapewnionej obsługi prawnej realizowanej przez radców prawnych lub adwokatów, ochronę prawną zapewnia właściwy miejscowo okręgowy inspektorat Służby Więziennej albo Centralny Zarząd Służby Więziennej.

3. W przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony prawnej przez jednostkę organizacyjną Służby Więziennej, o której mowa w ust. 2, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 56 ust. 3, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku.

4. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadkach, o których mowa w ust. 3 oraz w art. 164 ust. 2 i 4, a także podmioty właściwe w sprawie zwrotu kosztów ochrony prawnej, o których mowa w ust. 3 oraz w art. 164 ust. 3, kierując się koniecznością korzystania przez funkcjonariusza z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez funkcjonariusza na ochronę prawną.

Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa

Art. 142b. 1. Funkcjonariuszowi pokrzywdzonemu przestępstwem, o którym mowa w art. 222, art. 223 lub art. 226 Kodeksu karnego, w związku z wykonywaniem zadań lub czynności służbowych przysługuje, na jego wniosek, bezpłatna ochrona prawna w postępowaniu karnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego.

2. Ochronę prawną, o której mowa w ust. 1, zapewnia funkcjonariuszowi SOP.

3. W przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony prawnej przez SOP funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 162 ust. 14, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadkach, o których mowa w ust. 3 oraz w art. 142a ust. 1 i 3, kierując się koniecznością korzystania przez funkcjonariusza z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez funkcjonariusza na ochronę prawną.

Za zasadnością wprowadzenia regulacji obejmującej zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym dla kuratorów sądowych przemawia znacznie większe podobieństwo rodzaju zagrożeń, którym oni podlegają, do zagrożeń, które dotyczą funkcjonariuszy Policji czy Służby Więziennej, niż do zagrożeń dotyczących innych grup pracowników sądownictwa. Zgodnie z treścią art. 3 ustawy kuratorzy sądowi wykonują swoje zadania w środowisku podopiecznych, także na terenie zamkniętych zakładów i placówek ich pobytu, w szczególności na terenie zakładów karnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz leczniczo-rehabilitacyjnych. Czas pracy kuratora zawodowego – jak wskazuje art. 13 ustawy – jest określony wymiarem jego zadań. Kurator wykonuje obowiązki służbowe w terenie oraz pełni dyżury sądowe ustalone przez prezesa sądu rejonowego, po zasięgnięciu opinii kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej. Zatem specyfika pracy kuratorów sądowych, diametralnie różniąca się od rodzaju zadań realizowanych przez inne grupy zawodowe zatrudnione w sądownictwie, sprawia, że istnieje potrzeba wprowadzenia powyższego rozwiązania dotyczącego tej grupy zawodowej.

- umożliwienie kuratorowi sądowemu uzyskania pomocy psychologicznej:
Praca ze szczególnymi kategoriami osób, tj. sprawcami przestępstw, osobami uzależnionymi, posiadającymi różnego rodzaju zaburzenia oraz z rodzinami dysfunkcyjnymi, wiąże się z narażeniem na duży stres oraz poważnym obciążeniem psychicznym. Przeciwdziałanie negatywnym skutkom tej pracy wymaga w ocenie projektodawcy wprowadzenia rozwiązania, które umożliwi kuratorom sądowym uzyskanie potrzebnej pomocy psychologicznej. Projekt zakłada zatem, że pracodawca zapewni kuratorowi zawodowemu, na jego wniosek lub za jego zgodą, pomoc psychologiczną. Kuratorowi społecznemu taką pomoc zapewni sąd rejonowy, w którym pełni on swoją funkcję.
- ustalenie organu właściwego do podejmowania decyzji kadrowych w sprawach kuratorskiej służby sądowej:
Zawarte w projekcie przepisy uzupełniają lukę prawną przez wskazanie, iż czynności z zakresu stosunku pracy podejmuje wobec kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego prezes sądu okręgowego, natomiast takie czynności wobec kuratora zawodowego podejmuje prezes sądu rejonowego, z wyjątkiem zastrzeżonych dla prezesa sądu okręgowego.
Akt mianowania kuratora zawodowego każdorazowo wskazuje konkretny sąd rejonowy, w którym wykonuje on obowiązki służbowe. Tym samym sąd rejonowy staje się pracodawcą dla kuratora zawodowego, mimo że nawiązanie (rozwiązanie) z nim stosunku pracy następuje w drodze aktu organu usytuowanego niejako poza faktycznym pracodawcą, na innym szczeblu władzy służbowej. Co istotne, stosunek pracy kuratora zawodowego jest realizowany w konkretnym sądzie rejonowym, a prezes sądu rejonowego, jako kierownik tego zakładu pracy, wykonuje wobec kuratora wiele spośród uprawnień pracodawcy, np. co do organizacyjno-porządkowych aspektów procesu pracy. Podział uprawnień pracodawcy między podmioty usytuowane na różnych szczeblach władzy służbowej, w tym prezesa sądu okręgowego, jest znamieny dla służbowych stosunków pracy, np. w przypadku zawodu sędziego czy prokuratora.
W odniesieniu do kuratora zawodowego pełniącego funkcję kuratora okręgowego bądź jego zastępcy projekt legitymizuje stan faktyczny, jaki ma miejsce obecnie, wskazując, że podmiotem dokonującym wobec kuratora okręgowego i jego zastępcy czynności z zakresu prawa pracy jest prezes sądu okręgowego.
Projektowana regulacja rozszerza kompetencje prezesa sądu okręgowego, który może podejmować decyzje wobec kuratora zawodowego w postaci mianowania, przenoszenia do innego sądu lub zespołu kuratorskiej służby sądowej oraz zawieszania w czynnościach nie tylko na wniosek kuratora okręgowego, ale także z urzędu.
W zakresie uprawnień prawnopracowniczych projektowane zmiany przyznają prezesowi sądu okręgowego większą niż dotychczas swobodę w podejmowaniu decyzji kadrowych wobec kuratora zawodowego. Podejmując decyzje personalne, prezes nie będzie musiał czekać na stosowny wniosek kuratora okręgowego, lecz będzie mógł działać z własnej inicjatywy. Projekt przewiduje również większą niezależność prezesa sądu okręgowego w zakresie możliwości rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, czego będzie mógł dokonać z urzędu, na wniosek prezesa sądu rejonowego albo kuratora okręgowego.
Celem powyższych zmian jest usprawnienie i odformalizowanie procedur rozstrzygania spraw kadrowych kuratorów zawodowych oraz zwiększenie sprawności kadrowej sądów przez umożliwienie podejmowania szybkich decyzji personalnych.
Mając na uwadze zmiany, które zaszły w czasie obowiązywania ustawy o kuratorach sądowych w zakresie szkolnictwa wyższego, projekt ustawy dostosowuje nazewnictwo w obszarze wymaganego od kandydata na kuratora zawodowego wykształcenia do obowiązującej nomenklatury odnoszącej się do dziedzin nauk i dyscyplin naukowych.
Prezes sądu okręgowego będzie zobowiązany do niezwłocznego złożenia aplikantowi kuratorskiemu, który zdał egzamin kuratorski bądź też został zwolniony z pozostałej do odbycia części aplikacji kuratorskiej i złożenia egzaminu kuratorskiego, propozycji nawiązania stosunku pracy w drodze mianowania na kuratora zawodowego.
Projektowana zmiana ma na celu zagwarantowanie zatrudnienia na stanowisku kuratora zawodowego osobie, która spełnia wszystkie ustawowe wymagania, w tym zdała egzamin kuratorski kończący okres przygotowania do wykonywania zawodu w ramach aplikacji kuratorskiej. Aplikant kuratorski jest zatrudniany na zwolnionym etacie kuratora zawodowego przydzielonym do danego sądu przez Ministra Sprawiedliwości. Zatem jego zatrudnienie wiąże się nie tylko z obsadzeniem tego etatu, ale wskazuje też na potrzebę wykształcenia i zatrudnienia w danym sądzie kuratora zawodowego. W związku z powyższym w budżecie sądu są zabezpieczone środki finansowe na poziomie wynagrodzenia kuratora zawodowego, a nie wynagrodzenia aplikanta kuratorskiego. Ponadto osoba, która ukończyła aplikację, zdała egzamin kuratorski i wyraża chęć bycia kuratorem zawodowym, powinna być bez zbędnej zwłoki mianowana kuratorem. Wprowadzenie tej normy zapobiegnie sytuacji, w której aplikant kuratorski zatrudniony przez prezesa sądu okręgowego na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony, po zdaniu egzaminu kuratorskiego nadal będzie oczekiwać na nawiązanie stosunku pracy na podstawie mianowania na kuratora zawodowego. Analogicznie regulacja będzie oddziaływać na osoby zwolnione przez Ministra Sprawiedliwości z pozostałej do odbycia części aplikacji kuratorskiej i złożenia egzaminu kuratorskiego.
- projektowana ustawa wprowadza tytuł honorowy dyplomowanego kuratora specjalisty, co niewątpliwie wpłynie motywująco na dalszy rozwój zawodowy kuratorów. Projekt przewiduje, że kuratorowi specjaliście, posiadającemu co najmniej 20-letni okres pracy w zawodzie kuratora zawodowego, w tym co najmniej 5-letni okres pracy jako kurator specjalista, oraz znaczący dorobek zawodowy, na wniosek prezesa sądu okręgowego lub kuratora okręgowego albo z urzędu, po zasięgnięciu opinii prezesa sądu okręgowego, może być nadany przez Ministra Sprawiedliwości tytuł

honorowy dyplomowanego kuratora specjalisty. Przy czym należy podkreślić, iż nie jest to kolejny stopień na ścieżce awansu zawodowego, ale przede wszystkim ultrafakultatywne wyróżnienie za szczególne zasługi.

- zmiana brzmienia art. 13 ust. 3 ustawy polegająca na odstąpieniu od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości. Jednocześnie wprowadza się rozwiązanie, zgodnie z którym Minister Sprawiedliwości ogłasza do 30 września, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Sprawiedliwości, dane obejmujące średnie obciążenie pracą kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

Wydane na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 czerwca 2003 r. w sprawie standardów obciążenia pracą kuratora zawodowego (Dz. U. z 2003 r. poz. 1100), zwane dalej: „rozporządzeniem o standardach”, przewiduje odpowiednio: w kurateli dla dorosłych od 20 do 35 dozorów własnych, od 30 do 60 dozorów powierzonych, do 50 innych spraw, przy czym łącznie do 120 spraw, w tym 50 spraw własnych, natomiast w kurateli rodzinnej od 15 do 25 nadzorów własnych, od 20 do 40 nadzorów powierzonych, do 50 innych spraw, przy czym łącznie do 100 spraw, w tym do 50 własnych. Natomiast § 2 rozporządzenia wskazuje, że standardy obciążenia pracą kuratorów zawodowych nie obejmują przeprowadzania wywiadów środowiskowych oraz obecności przy kontaktach rodziców z dziećmi ustalonych przez sąd opiekuńczy.

W toku prac koncepcyjnych nad zmianą ustawy o kuratorskiej służbie sądowej podjęto decyzję o rezygnacji z rozporządzenia o standardach.

Uzasadnieniem podjęcia takiej decyzji są poniżej przedstawione argumenty.

Rozporządzenie o standardach a faktyczne obciążenie zadaniami

Wielokrotnie podnoszoną kwestią w środowisku kuratorskim było wyłączenie spod standaryzacji wywiadów środowiskowych, których liczba stanowiła znaczne obciążenie pracą. Wywiad środowiskowy to czynność jednorazowa, podejmowana na zlecenie sądu lub uprawnionego organu, niemniej jednak czasochłonna, gdyż przeprowadzana w „terenie”, tj. w miejscu zamieszkania, pobytu czy w miejscu pracy podopiecznego. Dla zobrazowania obciążenia kuratorskiej służby sądowej wywiadami środowiskowymi przedstawiono poniższe zestawienie tabelaryczne:

	2017 ⁴	2018 ⁵	2019 ⁶	2020 ⁷
<i>Liczba wywiadów we wszystkich fazach postępowania karnego w pionie karnym</i>	256 117	235 481	236 256	180 670
<i>Liczba wywiadów we wszystkich fazach postępowania sądowego w pionie rodzinnym</i>	322 413	335 353	376 298	297 516

Wśród zadań, które wyłączono ze standaryzacji, znalazły się także sprawy dotyczące udziału kuratora w kontaktach rodzica z dzieckiem. Podkreślić należy, że sprawy te również stanowią znaczne obciążenie pracą kuratorów rodzinnych, bowiem kontakty bardzo często trwają po kilka godzin oraz zdarza się, że są wykonywane w dni ustawowo wolne od pracy. Dodatkowo sprawy o kontakty wykonywane są przez kuratorów miesiącami czy nawet latami, a sami kuratorzy nie mają uprawnień do występowania z wnioskiem o ich modyfikację. Poniżej zestawienie przedstawiające liczbę kontaktów wykonywanych w okresie statystycznym w latach 2017–2020.

	za rok 2017 ⁸	za rok 2018 ⁹	za rok 2019 ¹⁰	za rok 2020 ¹¹
Liczba spraw – udział kuratora w kontaktach rodzica z dzieckiem	19 710	22 431	25 805	18 835

Biorąc natomiast pod uwagę dozory i nadzory, które jako jedyne zadania zostały wyszczególnione w rozporządzeniu, zauważyć należy, że na przestrzeni ostatnich lat ich liczba spada, co przedstawia poniższe zestawienie zawierające dane według stanu na ostatni dzień okresu statystycznego.

	za rok 2018 ¹²	za rok 2019 ¹³	za rok 2020 ¹⁴
Liczba dozorów w pionie karnym	89 556	73 220	60 820

⁴ Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2017.

⁵ Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2018.

⁶ Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2019.

⁷ Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2020.

⁸ Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2017.

⁹ Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2018.

¹⁰ Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2019.

¹¹ Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2020.

¹² Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2018.

¹³ Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2019.

¹⁴ Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2020.

Liczba nadzorów w pionie rodzinnym	127 003	124 896	120 925
------------------------------------	---------	---------	---------

Spadek liczby nadzorów jest związany m.in z postępującym niżem demograficznym, prowadzoną przez państwo polityką prorodzinną, dbałością o zaplecze socjalne rodzin oraz wspieranie ich chociażby przez wprowadzenie instytucji asystenta rodziny. Natomiast obserwowany spadek liczby orzekanych, a tym samym przekazywanych do wykonania kuratorowi sądowemu dozorów, wiąże się ze spadkiem liczby przestępstw. Wpływ na taki stan rzeczy ma także prowadzona polityka karna państwa ukierunkowana na propagowanie oddziaływań resocjalizacyjnych przy jednoczesnym orzekaniu kar wolnościowych, w tym zwłaszcza kary ograniczenia wolności, której liczba w referatach kuratorskich w ostatnich latach znacznie wzrosła.

	za rok 2018 ¹⁵	za rok 2019 ¹⁶	za rok 2020 ¹⁷
Liczba wykonywanych kar ograniczenia wolności w pionie karnym	98 011	112 681	124 474

Należy podkreślić, że wśród zadań, jakie od czasu obowiązywania rozporządzenia o standardach przybyły kuratorom do wykonania, pojawiło się m.in. wykonywanie orzeczeń w systemie dozoru elektronicznego czy uczestnictwo w posiedzeniach zespołów interdyscyplinarnych i pracach grup roboczych. Obydwa te zadania są czasochłonne. Dodatkowo pierwsze z nich wymaga wykonywania wielu czynności technicznych i prawnych, ale również i prowadzenia oddziaływań resocjalizacyjnych.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że standaryzowanie obciążeń pracą kuratorów polegające na wskazywaniu konkretnych zadań (na wzór dozorów i nadzorów) i przypisywanie im wartości liczbowych w drodze rozporządzenia w jednakowych zakresach dla całej służby wydaje się być nieefektywne.

Odstąpienie od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości a relokacja etatów

Prowadzona przez Ministra Sprawiedliwości polityka relokacji etatów przyczynia się do wyrównania obciążenia pracą kuratorów zawodowych w skali kraju. Przy dokonywaniu analizy obciążenia pracą kuratorów zawodowych w danym sądzie brane są pod uwagę wykonywane przez nich zadania, wymienione w sprawozdaniu z działalności kuratorskiej służby sądowej – MS-S40r. W tym miejscu należy podkreślić, że taka analiza uwzględnia również zadania, które rozporządzenie wyłącza ze standardów obciążenia, a które są pracochłonne – mowa tu o wywiadach środowiskowych oraz o udziale kuratora przy kontaktach rodziców z dziećmi.

Zatem należy stwierdzić, że określone w rozporządzeniu standardy obciążenia pracą nie są podstawą decyzji o przesunięciu czy pozostawieniu etatu, co prowadzi do wniosku, że istnienie rozporządzenia pozostaje bez wpływu na politykę etatyzacji.

Odstąpienie od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości a nadzór nad równomiernym obciążeniem pracą kuratorów zawodowych

Odstąpienie od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości nie spowoduje dowolności w zakresie przydziału spraw do referatów poszczególnych kuratorów, ponieważ zgodnie z projektem na każdym etapie sprawowanego nadzoru nad kuratorską służbą sądową obowiązkiem będzie kontrola równomiernego obciążenia kuratorów pracą.

Zgodnie z projektem kierownik zespołu będzie zobowiązany do podejmowania działań mających na celu równomierne obciążenie pracą kuratorów zespołu. Podobny obowiązek będzie spoczywał na kuratorze okręgowym. Kurator okręgowy będzie miał obowiązek dbać o równomierne obciążenie pracą kuratorów w ramach poszczególnych zespołów kuratorskiej służby sądowej oraz między poszczególnymi zespołami tej służby w okręgu. Ponadto prezes sądu okręgowego, wykonując wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratora okręgowego, będzie kontrolował równomierne obciążenie pracą kuratorów sądowych w okręgu.

W projekcie została usankcjonowana dotychczasowa praktyka relokacji etatów, będąca jednocześnie formą nadzoru Ministra Sprawiedliwości nad równomiernym obciążeniem pracą kuratorów w kraju. Minister Sprawiedliwości, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr kuratorskiej służby sądowej oraz potrzeby wynikające z obciążenia jej pracą w poszczególnych sądach, będzie przydzielał nowe stanowiska kuratorskie poszczególnym sądom rejonowym. Ponadto w przypadku zwolnienia stanowiska kuratora zawodowego prezes sądu okręgowego, w którego okręgu stanowisko zostało zwolnione, w terminie 7 dni od dnia zwolnienia stanowiska będzie zawiadamiał o tym Ministra Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości będzie przydzielał stanowisko danemu albo innemu sądowi rejonowemu.

Mając na uwadze dbałość o równomierne obciążenie pracą, prezes sądu okręgowego będzie mógł skorzystać ze swoich ustawowych uprawnień i przenieść kuratora do innego sądu lub zespołu. Projekt przyznał także Ministrowi Sprawiedliwości uprawnienie do przeniesienia kuratora zawodowego, na jego wniosek, do sądu rejonowego w innym

¹⁵ Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2018.

¹⁶ Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2019.

¹⁷ Sprawozdanie MS-S40 z działalności kuratorskiej służby sądowej za rok 2020.

okręgu sądowym, w tej albo innej apelacji.

Podsumowując, należy stwierdzić, że odstąpienie od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości nie spowoduje dowolności w obciążaniu pracą poszczególnych kuratorów, albowiem równomierne obciążenie pracą będzie zabezpieczone stosownymi narzędziami kontrolnymi na każdym etapie sprawowanego nadzoru nad kuratorską służbą sądową.

Efektywność zawodowa a obciążenie pracą oraz wpływ na statystykę

Zgodnie z art. 1 ustawy kuratorzy wykonują zadania o charakterze wychowawczo-resocjalizacyjnym, diagnostycznym, profilaktycznym i kontrolnym. Podobny profil zadań kuratorskich wymienia u.s.p. (art. 147 § 2).

Zgodnie z art. 11 pkt 1 ustawy zawodowy kurator sądowy jest obowiązany do występowania w uzasadnionych przypadkach z wnioskiem o zmianę lub uchylenie orzeczonego środka. Zatem w przypadku osiągnięcia pozytywnych i trwałych efektów w procesie wychowawczym czy resocjalizacyjnym, kurator powinien wystąpić do sądu z odpowiednim wnioskiem, w tym także mającym na celu zakończenie oddziaływań kuratorskich wobec podopiecznego. Dlatego należy stwierdzić, że skuteczność działań kuratora powinna się przekładać także na długość trwania postępowania wykonawczego.

Należy zauważyć, że obowiązywanie rozporządzenia o standardach i wskaźniki, jakie w nim określono, determinują działania mające na celu utrzymanie standardu posiadanych spraw w referencie, a nie sprawne i szybkie prowadzenie oddziaływań resocjalizacyjnych zmierzających ostatecznie do właściwego zakończenia sprawy.

Należy także podnieść, że aktualnie górne wartości standardów, w tym w szczególności dotyczące dozorów, w wielu zespołach nie są osiąmane. Co istotne, w niektórych zespołach osiągnięcie dolnych wartości standardów także stanowi problem. Dlatego, aby kurator nie musiał stawać przed dylematem sporządzenia wniosku o uchylenie nadzoru lub dozoru przed końcem okresu statystycznego wyłącznie z uwagi na zachowanie standardu w referencie, rozporządzenie o standardach powinno przestać obowiązywać.

Podsumowując, należy stwierdzić, że odstąpienie od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości wyrażonych w konkretnych wartościach znajdzie swoje odzwierciedlenie w przekazywanych przez kuratorów danych statystycznych oraz przyczyni się do szybszego i sprawniejszego wykonywania zadań kuratorskich.

Rozporządzenie o standardach a system czasu pracy kuratorów zawodowych

Zgodnie z treścią art. 3 ustawy kuratorzy sądowi wykonują swoje zadania w środowisku podopiecznych, także na terenie zamkniętych zakładów i placówek ich pobytu, w szczególności na terenie zakładów karnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz leczniczo-rehabilitacyjnych. Czas pracy kuratora zawodowego – jak wskazuje art. 13 ustawy – jest określony wymiarem jego zadań. Kurator wykonuje obowiązki służbowe w terenie oraz pełni dyżury sądowe ustalone przez prezesa sądu rejonowego, po zasięgnięciu opinii kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej. Podobny system czasu pracy obowiązuje sędziów, prokuratorów czy komorników.

Poniższa tabela zawiera porównanie projektowanych rozwiązań z rozwiązaniami występującymi u wskazanych wyżej grup zawodowych

		kuratorzy wg projektu
System czasu pracy	Sędziowie Art. 83. Czas pracy sędziego jest określony wymiarem jego zadań.	Art. 13. 1. Czas pracy kuratora zawodowego jest określony wymiarem jego zadań.
	Prokuratorzy Art. 99. Czas pracy prokuratora jest określony wymiarem jego zadań.	
	Komornicy Art. 30. 1. Czas pracy komornika jest określony wymiarem jego zadań.	
Obciążenie pracą (standardy, limity)	Sędziowie Brak liczbowo wskazanych limitów czy standardów § 68. 1. W podziale czynności dla <u>każdego sędziego</u> , asesora sądowego i referendarza sądowego uwzględnia się: 1) przydział do wydziału lub wydziałów sądu, a w razie przydziału w ramach wydziału do wydzielonej sekcji również wskazanie sekcji;	Brak liczbowo wskazanych limitów czy standardów Kierownik zespołu wykonuje obowiązki kuratora w wymiarze nie mniejszym niż 50% przeciętnego

	<p>2) wskaźnik procentowy udziału w przydziale wpływających do wydziału spraw przy zachowaniu zasad wymienionych w dalszej części przepisu¹⁸</p> <p>Prokuratorzy Brak liczbowo wskazanych limitów czy standardów art. 32. § 1. Prokurator bezpośrednio przełożony oraz zwierzchnik służbowy zapewniają równomierne obciążenie obowiązkami służbowymi podległych im prokuratorów. § 2. W przypadku prokuratorów pełniących funkcje dopuszcza się zmniejszenie obciążenia obowiązkami służbowymi w zakresie realizacji zadań, o których mowa w art. 3 § 1 pkt 1, 2 i 7.</p> <p>Komornicy Limity dotyczą spraw w których następuje wybór komornika przez wierzyciela¹⁹.</p>	<p>obciążenia pracą przypadającego na członka zespołu, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób nie mniejszym niż 35% tego obciążenia</p>
<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">Obciążenie pracą a polityka etatyzacji</p>	<p>Sędziowie Art. 20a. § 1. Minister Sprawiedliwości, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego, potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych sądów, przydziela nowe stanowiska sędziowskie oraz asesorskie poszczególnym sądom.</p> <p>Prokuratorzy Art. 79. § 1. Prokurator Krajowy, po zasięgnięciu opinii Prokuratora Generalnego, przydziela nowe stanowiska prokuratorskie i asesorskie poszczególnym jednostkom organizacyjnym prokuratury, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr prokuratury.</p> <p>Komornicy Art. 66 ust. 3 Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Komorniczej, w terminie do dnia 1 kwietnia każdego roku, określa limit przyjęć na aplikację z podziałem na poszczególne izby komornicze, mając na względzie liczbę oraz stopień obciążenia pracą komorników pełniących służbę na obszarze poszczególnych izb.²⁰</p>	<p>Art. 42a. 1. Minister Sprawiedliwości, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr kuratorskiej służby sądowej oraz potrzeby wynikające z obciążenia jej pracą w poszczególnych sądach, przydziela nowe stanowiska kuratorskie poszczególnym sądom rejonowym w ramach posiadanych środków finansowych. 2. W przypadku zwolnienia stanowiska kuratora zawodowego, prezes sądu okręgowego, w którego okręgu stanowisko zostało zwolnione, w terminie 7 dni od dnia zwolnienia stanowiska, zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 1, przydziela stanowisko danemu albo innemu sądowi rejonowemu, przekształca je albo je znosi.</p>
<p style="writing-mode: vertical-rl; transform: rotate(180deg);">nadzór</p>	<p>Sędziowie Art. 37b. § 1. Prezes sądu, w ramach wewnętrznego nadzoru administracyjnego, w szczególności: 3) bada prawidłowość przydzielania sędziom, asesorom sądowym i referendarzom sądowym spraw oraz równomiernego obciążenia ich pracą.</p> <p>Prokuratorzy Art. 32. § 1. Prokurator bezpośrednio przełożony oraz zwierzchnik służbowy zapewniają równomierne obciążenie obowiązkami służbowymi podległych im prokuratorów. Art. 37. § 1. Prokurator kierujący powszechną jednostką organizacyjną prokuratury określa strukturę organizacyjną jednostki, uwzględniając konieczność efektywnej realizacji zadań. § 2. Prokurator kierujący powszechną jednostką organizacyjną prokuratury określa szczegółowy podział obowiązków służbowych w tej jednostce, uwzględniając konieczność zapewnienia równomiernego obciążenia</p>	<p>Art. 35a. 1. Prezes sądu okręgowego wykonuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratora okręgowego, w szczególności przez: 3) kontrolowanie równomierności obciążenia pracą kuratorów sądowych w okręgu;</p> <p>Art. 37.1a. Kurator okręgowy ma obowiązek dbać o równomierne obciążenie pracą kuratorów w ramach poszczególnych zespołów kuratorskiej służby sądowej oraz między poszczególnymi zespołami tej służby w okręgu.</p> <p>Art. 41. 1. Do obowiązków kierownika zespołu należy wykonywanie działań</p>

¹⁸ Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2046).

¹⁹ Art. 10 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1168, z późn. zm.).

²⁰ Ustawa z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych.

	<p>obowiązkami służbowymi oraz doświadczenie zawodowe prokuratorów w prowadzeniu określonej kategorii spraw.</p> <p>§ 65. 1. Wewnętrzny nadzór służbowy prokurator przełożony sprawuje przez:</p> <p>1) kontrolę obciążenia i wydajności pracy podległych prokuratorów;</p>	<p>niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej w zakresie działań zespołu, a w tym:</p> <p>1a) dbałość o równomierne obciążenie pracą kuratorów zespołu;</p>
	<p>Komornicy (rozbudowany system nadzoru)</p> <p>Art. 167. 1. Organami nadzoru administracyjnego są:</p> <p>1) Minister Sprawiedliwości;</p> <p>2) prezesi właściwych sądów apelacyjnych;</p> <p>3) prezesi właściwych sądów okręgowych;</p> <p>4) prezesi właściwych sądów rejonowych.</p> <p>2. Prezesi właściwych sądów apelacyjnych, sądów okręgowych oraz sądów rejonowych, w ramach nadzoru administracyjnego, podejmują wszelkie niezbędne czynności pozwalające zapewnić prawidłowość działania komorników, których kancelarie mają siedziby na obszarze ich właściwości.</p> <p>3. Organy nadzoru administracyjnego mogą żądać od organów samorządu komorniczego informacji na temat członków samorządu komorniczego w zakresie niezbędnym do realizowania ustawowych zadań.</p>	

Mimo podobnie sformułowanego systemu czasu pracy jak u kuratorów sądowych, wobec wyżej wymienionych grup zawodowych, tj. sędziów, prokuratorów i komorników, ustawodawca nie wprowadził rozwiązania polegającego na określeniu standardów obciążenia pracą. Biorąc to pod uwagę, zasadne wydaje się, że również wobec kuratorów nie powinny być określane, w drodze rozporządzenia, takie standardy.

Reasumując, propozycja zakładająca odstępianie od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości podyktowana jest tym, że:

- liczba i rodzaj spraw prowadzonych przez kuratorską służbę sądową podlegają okresowej fluktuacji, co – w przypadku chęci utrzymania adekwatnych do rzeczywistości standardów obciążenia pracą kuratora zawodowego – powodowałoby konieczność ich aktualizowania,
- istnienie określonych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości standardów obciążenia pracą nie ma znaczenia dla konieczności realizacji przez kuratora zawodowego obowiązków ustawowych, nawet jeżeli ich liczba przekracza te standardy. W tym kontekście określanie standardów wydaje się bezprzedmiotowe. Ustawodawca „określając standardy obciążenia pracą kuratora zawodowego, wskazał przeciętne normy obciążenia w celu standaryzacji czyli wprowadzenia jednolitych norm obciążenia kuratorskiej służby sądowej. Gdyby intencją ustawodawcy było określenie granicznych norm, najniższych czy najwyższych norm obciążenia, wówczas należałoby w miejsce standardów posłużyć się słowem „limit”. W związku z powyższym, jeżeli w konkretnym sądzie rejonowym ilość orzeczeń podlegających wykonaniu, przypadających na kuratora zawodowego jest niższa lub wyższa niż określony w rozporządzeniu standard, to taka sytuacja nie stoi w sprzeczności z przepisami omawianego rozporządzenia. Należy w szczególności podkreślić, że zawodowy kurator sądowy nie może odmówić wykonania orzeczeń sądowych jeżeli jego referat przekracza określone standardem normy.”,
- czas pracy kuratora zawodowego jest określony wymiarem jego zadań, a inne grupy zawodowe wykonujące obowiązki służbowe w takim systemie czasu pracy, np. sędziowie, prokuratorzy, nie mają określonych standardów obciążenia pracą,
- mimo odstępiania od określania standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, projekt zmian w ustawie wprowadza instrumenty, które mają zagwarantować wyrównane obciążenie pracą kuratorów zawodowych w skali całego kraju, takie jak:
 - relokacja etatów będąca jednocześnie formą nadzoru Ministra Sprawiedliwości nad równomiernym obciążeniem pracą kuratorów w kraju. Minister Sprawiedliwości, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr kuratorskiej służby sądowej oraz potrzeby wynikające z obciążenia jej pracą w poszczególnych sądach, będzie przydzielał nowe i zwolnione stanowiska kuratorskie poszczególnym sądom rejonowym,
 - na każdym poziomie nadzoru sprawowanego nad kuratorską służbą sądową obowiązkiem będzie kontrola równomiernego obciążenia pracą kuratorów, tj.:
 - kierownik zespołu ma dbać o równomierne obciążenie pracą kuratorów zespołu,
 - kurator okręgowy ma dbać o równomierne obciążenie pracą kuratorów w ramach poszczególnych zespołów kuratorskiej służby sądowej oraz między poszczególnymi zespołami tej służby w okręgu,

- prezes sądu okręgowego ma kontrolować równomierność obciążenia pracą kuratorów sądowych w okręgu,
- prezes sądu apelacyjnego ma kontrolować wykonywanie obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów okręgowych działających na obszarze apelacji,
- Minister Sprawiedliwości ma kontrolować wykonywanie obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych.

Mając na uwadze konieczność zagwarantowania przejrzystości w zakresie aktualnych obciążeń pracą kuratorów zawodowych, projekt wprowadza rozwiązanie polegające na ogłaszaniu przez Ministra Sprawiedliwości do 30 września, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Sprawiedliwości, danych obejmujących średnie obciążenie pracą kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. Informacje te będą sporządzane na podstawie danych statystycznych o działalności kuratorskiej służby sądowej pozyskiwanych w ramach statystyki publicznej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 459, z późn. zm.). W odniesieniu do sporządzania informacji statystycznych dotyczących kuratorskiej służby sądowej należy mieć na uwadze § 1 pkt 27 i 28 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 stycznia 2021 r. w sprawie wzorów formularzy statystycznych w sądach powszechnych i wojskowych (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. poz. 4), który wprowadza formularze statystyczne: MS-S40o – sprawozdanie z działalności kuratorskiej służby sądowej i MS-S40r – sprawozdanie z działalności kuratorskiej służby sądowej. Powyższe dane będą obejmowały informacje o wykonywanych przez kuratorów zadaniach, których rozporządzenie o standardach nie obejmuje albo określa je jako „inne sprawy”, np. przeprowadzone wywiady środowiskowe, obecność przy kontaktach rodziców z dziećmi, ustalonych przez sąd opiekuńczy, wykonywanie kar ograniczenia wolności i prac społecznie użytecznych, wykonywanie kar, środków karnych i środków zabezpieczających w systemie dozoru elektronicznego czy uczestnictwo w posiedzeniach zespołów interdyscyplinarnych i pracach grup roboczych. Te informacje pozwolą dokonać ich porównania z aktualnymi obciążeniami pracą kuratorów zawodowych w poszczególnych zespołach, umożliwiając osobom odpowiedzialnym za funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej, poczynając od prezesa sądu okręgowego, przez kuratora okręgowego, a kończąc na kierowniku zespołu, właściwe wywiązywanie się z obowiązku dbania o równomierne obciążenie pracą kuratorów w zespole, a także między poszczególnymi zespołami tej służby w okręgu.

– uregulowanie kwestii związanej z dodatkami funkcyjnymi:

Projekt przewiduje, że osobami uprawnionymi do otrzymania dodatku funkcyjnego są kurator okręgowy, zastępca kuratora okręgowego, kierownik zespołu kuratorskiej służby sądowej oraz kurator delegowany z sądu rejonowego do sądu okręgowego (delegowany na podstawie art. 36 ust. 1 albo 38 ust. 2 ustawy).

Rozwiązania obejmujące przyznawanie dodatku funkcyjnego mają na celu zrekompensowanie uprawnionym pracownikom większej odpowiedzialności lub dodatkowych zadań, które wykonują w swojej pracy zawodowej.

Zgodnie z projektem kuratorowi zawodowemu może być przyznany na czas określony dodatek specjalny do wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego, w ramach posiadanych środków określonych na wynagrodzenia osobowe kuratorów zawodowych. Przy czym tego dodatku nie przyznaje się kuratorowi okręgowemu, zastępcy kuratora okręgowego oraz kuratorowi delegowanemu z sądu rejonowego do sądu okręgowego, a więc kuratorom realizującym zadania na obszarze sądu okręgowego.

Projekt wprowadza zmianę sposobu naliczania dodatku specjalnego. Obecnie stanowi on procent wynagrodzenia zasadniczego powiększonego o kwotę należnego dodatku funkcyjnego, natomiast projektowana regulacja zakłada, że będzie on naliczany procentowo wyłącznie od kwoty wynagrodzenia zasadniczego. W ocenie projektodawcy ukształtowanie wysokości dodatku specjalnego jako świadczenia pieniężnego zależnego od dwóch zmiennych, tj. od wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego, jest rozwiązaniem wyraźnie faworyzującym osoby „funkcyjne”, a przez to dyskryminującym pozostałych kuratorów zawodowych. Jego utrzymanie, przy jednoczesnym wprowadzeniu do ustawy innych projektowanych zmian, skutkowałoby tym, że za wykonanie tej samej pracy w zespole kuratorskiej służby sądowej, wynikającej z okresowego zwiększenia obowiązków służbowych, kurator zawodowy, który nie jest kierownikiem zespołu, otrzymałby niższy dodatek specjalny od kuratora zawodowego pełniącego tę funkcję.

Za przyjęciem rozwiązania, zgodnie z którym kuratorowi okręgowemu, zastępcy kuratora okręgowego oraz kuratorowi delegowanemu z sądu rejonowego do sądu okręgowego nie przyznaje się tego dodatku specjalnego z tytułu pełnienia tych funkcji, przemawia brzmienie art. 37 ust. 2 pkt 15 ustawy. Wprost stanowi on, że do zakresu działania kuratora okręgowego w szczególności należy wykonywanie innych czynności zleconych przez prezesa sądu okręgowego. Wykładnia literalna powyższego przepisu jednoznacznie prowadzi do wniosku, że jakiegokolwiek czynności zlecone kuratorowi okręgowemu lub jego zastępcy przez prezesa sądu okręgowego nie uzasadniają przyznania dodatku specjalnego. Z uwagi na to, że nikt inny nie może zlecać kuratorom funkcyjnym czynności, to nie ma podstaw do przyznawania im dodatków specjalnych za czynności podejmowane w sądzie okręgowym.

Ponadto na konieczność wprowadzenia powyższych zmian wskazują nieprawidłowości w zakresie zasadności i trybu przyznawania dodatków specjalnych kuratorom okręgowym i ich zastępcom ze środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe zawodowych kuratorów sądowych oraz pojawiające się problemy związane

z finansowaniem dodatków specjalnych dla kuratorów zawodowych za prowadzenie zajęć w ośrodkach kuratorskich. Od 2019 r. w Ministerstwie Sprawiedliwości jest prowadzona bieżąca, kwartalna kontrola wypłacanych dodatków specjalnych kuratorom okręgowym i ich zastępcom. Do ministerstwa docierają informacje o niewypłacaniu – z uwagi na brak środków finansowych – dodatków specjalnych zawodowym kuratorom sądowym pracującym w ośrodkach kuratorskich, przy jednoczesnym, często nieuzasadnionym, wypłacaniu dodatków specjalnych kuratorom okręgowym i ich zastępcom, w tym za czynności wynikające ze zwykłego zakresu obowiązków. Taka praktyka ma pośredni wpływ na likwidację ośrodków kuratorskich, a przez to również na brak możliwości orzekania przez sądy rodzinne środka wychowawczego polegającego na skierowaniu nieletniego do ośrodka kuratorskiego.

Skierowanie do ośrodka kuratorskiego nieletniego sprawcy czynu karalnego lub wykazującego przejawy demoralizacji jest jednym ze środków wychowawczych orzekanych przez sądy rodzinne w postępowaniu w sprawach nieletnich²¹. Ośrodki kuratorskie są placówkami o charakterze nieizolacyjnym, spełniającymi funkcję resocjalizacyjną, wychowawczą, profilaktyczną, diagnostyczną i kontrolną. Do ich zadań należy w szczególności powstrzymanie rozwoju przestępczości nieletnich, prawidłowa socjalizacja nieletnich, wszechstronny rozwój nieletnich będących w zainteresowaniu sądu rodzinnego w związku z orzecznym przez sąd środkiem wychowawczym, zmiana ich postaw w kierunku społecznie pożądanym, kształtowanie umiejętności społecznych i nauka życia w społeczeństwie.

Należy wskazać, że uprzednio funkcjonowały przepisy, które w sposób precyzyjny określały zasady wynagradzania kuratorów sądowych za pracę w ośrodkach kuratorskich. Z dniem 1 marca 1991 r. weszło w życie zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 stycznia 1991 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia trybu i zasad tworzenia kuratorskich ośrodków pracy z młodzieżą oraz określenia ich organizacji i zakresu działania (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. poz. 14). Po tej zmianie, zgodnie z ówczesnie obowiązującym § 17 ust. 1 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 kwietnia 1983 r. w sprawie ustalenia trybu i zasad tworzenia kuratorskich ośrodków pracy z młodzieżą oraz określenia ich organizacji i zakresu działania (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. poz. 15, z późn. zm.), kierownik ośrodka otrzymywał miesięczny ryczałt w wysokości do 50%, a kuratorzy sądowi prowadzący zajęcia – ryczałt w wysokości do 30% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce społecznej przewidzianego na kwartał poprzedzający wypłatę tej należności, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego stosownie do przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym.

Aktualnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 października 2001 r. w sprawie ośrodków kuratorskich (Dz. U. poz. 1294), które weszło w życie z dniem 29 października 2001 r., nie obejmuje sposobu wynagradzania osób pracujących w ośrodku. Do kwestii związanej z wynagradzaniem kuratorów pracujących w ośrodku odnosi się natomiast rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie wynagrodzeń kuratorów zawodowych i aplikantów kuratorskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 145, z późn. zm.). Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia za prowadzenie zajęć w ośrodku kuratorskim kuratorowi może być przyznany dodatek specjalny. Powyższe świadczy jedynie o fakultatywności jego przyznania. Jednocześnie, jak wynika z obecnie obowiązującego art. 14 ust. 4 ustawy, dodatek taki maksymalnie może wynosić 40% wynagrodzenia zasadniczego powiększonego o kwotę przyznanego dodatku funkcyjnego. Jak się podkreśla w piśmiennictwie „taka sytuacja spowodowała duże dysproporcje między ośrodkami kuratorskimi funkcjonującymi przy różnych sądach rejonowych w zakresie wysokości wynagrodzeń za pracę w nich. Dysproporcje te, poza brakiem precyzji w zakresie regulacji prawnych, są też konsekwencją braku wystarczających środków w funduszu plac dla kuratorów zawodowych. Z pewnością jest to sytuacja niekorzystna, która negatywnie wpływa na funkcjonowanie ośrodków kuratorskich” (P. Kozłowski, K. Stasiak, *Ośrodek Kuratorski. Ujęcie prawne, organizacyjne i metodyczne*, Warszawa 2018, s. 45).

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, projekt ustawy zakłada ujednoczenie zasad wynagradzania kuratorów sądowych w związku z prowadzeniem zajęć w ośrodku kuratorskim przez wprowadzenie miesięcznego ryczałtu przyznanego przez prezesa sądu rejonowego na wniosek kierownika ośrodka zarówno kuratorom zawodowym, jak i społecznym. Przyjęto, iż wysokość ryczałtu dla kuratora zawodowego będącego kierownikiem ośrodka kuratorskiego wynosi 110% kwoty bazowej, natomiast w odniesieniu do kuratorów zawodowych i społecznych, prowadzących zajęcia w ośrodku kuratorskim, ryczałt ten wynosi 80% kwoty bazowej.

Proponowana wysokość ryczałtów w ocenie projektodawcy jest adekwatna do niezbędnego nakładu pracy w ośrodku kuratorskim. Należy wskazać, że kurator zawodowy, będący jednocześnie kierownikiem ośrodka kuratorskiego albo prowadzącym w nim zajęcia, realizuje te zadania obok swoich obowiązków kuratora zawodowego. Pełnienie tej funkcji nie zwalnia kuratora zawodowego z jego obowiązków członka zespołu kuratorskiego. Kurator – kierownik ośrodka kuratorskiego, poza swoimi standardowymi obowiązkami związanymi z wykonywaniem zadań w zespole kuratorskim, wykonuje szereg czynności związanych z organizowaniem i koordynowaniem pracy ośrodka, a także prowadzi zajęcia z uczestnikami w wymiarze 6 godzin zegarowych tygodniowo. Należy zatem podkreślić, że praca w ośrodku kuratorskim, zarówno dla jego kierownika, jak i dla pozostałych kuratorów zawodowych, którym powierzono obowiązki w ośrodku, stanowi dodatkowe, istotne obciążenie.

Ponadto na zasadność wprowadzenia zmian obejmujących przyznawanie ryczałtów kuratorom pracującym w ośrodkach kuratorskich wskazują:

²¹ Środek wychowawczy przewidziany w art. 6 pkt 6 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich (Dz. U. z 2018 r. poz. 969).

- 1) zatwierdzony przez Ministra Sprawiedliwości Plan działalności Ministra Sprawiedliwości, którego celem jest usprawnienie systemu wykonywania środków wychowawczych przez zwiększenie liczby ośrodków kuratorskich działających w strukturach sądów rejonowych;
- 2) Strategia Sprawne i Nowoczesne Państwo 2030 i wynikająca z niej Strategia Rozwoju Kapitału Ludzkiego, zgodnie z którą w ramach projektu „Zmniejszenie zjawiska przestępczości nieletnich” Ministerstwo Sprawiedliwości planuje stopniowe zwiększanie liczby funkcjonujących ośrodków kuratorskich do około 200 do roku 2030;
- 3) obowiązek realizowania przez Ministerstwo Sprawiedliwości zadań wynikających z ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 183, z późn. zm.); zadania te są realizowane między innymi w ośrodkach kuratorskich, natomiast resort sprawiedliwości z tych działań co roku się sprawozdaje.

Projektowana regulacja wprowadza przepis wyłączający uprawnienie do dodatku terenowego w sytuacjach, w których kurator zawodowy czynności terenowych – z istoty rzeczy – nie podejmuje, tj. w okresie pełnienia funkcji kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego, delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości albo Szkoły Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości, delegowania z sądu rejonowego do sądu okręgowego (na podstawie art. 36 ust. 1 albo art. 38 ust. 2 ustawy) oraz w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1 albo art. 24 ust. 1 ustawy.

Stosownie do art. 14 ust. 5 ustawy kuratorowi zawodowemu przysługuje dodatek za pracę terenową w wysokości 50% kwoty bazowej, z tym że kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej dodatek taki przysługuje w wysokości w wysokości 12,5% kwoty bazowej.

Obowiązujące przepisy regulujące zasady wynagradzania zawodowych kuratorów sądowych ukształtowały dodatek za pracę terenową jako składnik wynagrodzenia za pracę kuratora. Zgodnie z intencją ustawodawcy celem dodatku za pracę w terenie jest zrekompensowanie wydatków kuratora zawodowego związanych z wykonywaniem obowiązków w terenie, w szczególności kosztów przemieszczania się do miejsca zamieszkania podopiecznych, rodzin objętych nadzorem kuratorskim itp. Dodatek ten przysługuje kuratorowi zawodowemu niezależnie od wymiaru czasu pracy poświęcanego na wykonywanie pracy w terenie, w szczególności nie powinien ulegać proporcjonalnemu zmniejszeniu, mimo faktycznego niewykonywania czynności służbowych spowodowanego usprawiedliwioną nieobecnością w pracy, związaną przykładowo z przebywaniem na urlopie wypoczynkowym czy zwolnieniu chorobowym.

Dodatek ma charakter zryczałtowany, jest niezależny od skali obciążenia kuratora zawodowego pracą i rodzaju pracy wykonywanej w danym okresie rozliczeniowym. Rodzaj pracy, do której zobowiązani są zawodowi kuratorzy sądowi, polega na wykonywaniu zadań nie tylko w siedzibie zespołu kuratorskiej służby sądowej działającego przy sądzie rejonowym, lecz także w terenie. Wynika to wprost z brzmienia art. 3 ust. 1 ustawy, który stanowi, że kuratorzy sądowi wykonują swoje zadania w środowisku podopiecznych, także na terenie zamkniętych zakładów i placówek ich pobytu, w szczególności na terenie zakładów karnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz leczniczo-rehabilitacyjnych. Przedmiotem stosunku pracy łączącego kuratora zawodowego z pracodawcą (tj. sądem rejonowym) jest wykonywanie określonych w przepisach zadań związanych z realizacją orzeczeń sądów również poza siedzibą zespołu kuratorskiego. Z założenia dodatek za pracę terenową ma rekompensować wszelkie wydatki ponoszone przez zawodowego kuratora sądowego związane z poruszaniem się w terenie obejmującym zakres jego właściwości miejscowej, w tym przemieszczania się samochodem prywatnym. Ustawodawca nie ustalił, z jakich środków komunikacji może korzystać kurator. Wybór odpowiedniego środka transportu należy do samego kuratora wykonującego zadania w terenie.

Biorąc jednak pod uwagę, że inaczej sytuacja przedstawia się, gdy czynności służbowe są wykonywane przez kuratorów na zwartym terenie miejskim, z szerokim dostępem do komunikacji publicznej, a inaczej – na terenie, do którego nie można taką komunikacją dotrzeć w sposób dogodny albo tej komunikacji w ogóle nie ma, należy uznać za uzasadnioną projektowaną regulację przewidującą możliwość uzyskania przez kuratora zawodowego ryczałtu na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych. Możliwość taka jest związana z koniecznością ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych, np. z częstym i regularnym wykonywaniem czynności służbowych na rozległym obszarze, pozbawionym dostępu do komunikacji publicznej lub z utrudnionym dostępem do tej komunikacji.

Zgodnie z projektem regulacji kuratorowi zawodowemu, w przypadkach wymagających ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych, niezależnie od dodatku terenowego, na uzasadniony wniosek kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, przekazany za pośrednictwem kuratora okręgowego, w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu, na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, może być przyznany przez prezesa sądu okręgowego ryczałt na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych do wysokości 25% kwoty bazowej.

Pod przesłanką ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych należy rozumieć drastycznie większe koszty ponoszone przez danego kuratora w związku z realizacją czynności służbowych, w odniesieniu do kosztów ponoszonych przez pozostałych kuratorów zawodowych w tym zespole.

Prezes sądu okręgowego, na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, może przyznać kuratorowi zawodowemu ryczałt na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych. Jednak ten ryczałt

może być przyznany jedynie na podstawie należycie uzasadnionego wniosku kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej. Taki wniosek powinien zatem zawierać argumentację prezentującą ponadprzeciętne – na tle pozostałych kuratorów zawodowych w tym zespole – używanie samochodu prywatnego do celów służbowych przez zainteresowanego kuratora.

Wpłata ryczałtu z tytułu ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych będzie dotyczyć sytuacji spowodowanych szczególnymi okolicznościami powodującymi drastyczne zwiększenie – na tle pozostałych kuratorów zawodowych w zespole – kosztów ponoszonych przez kuratora zawodowego z tytułu dojazdów służbowych. Te drastycznie większe koszty należy odnosić do kosztów ponoszonych przez pozostałych kuratorów zawodowych w zespole. Trzeba przy tym pamiętać, że dbałość o równomierne obciążenie pracą kuratorów będzie jednym z obowiązków kuratora okręgowego (projektowany art. 37 ust. 1a) oraz kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej (projektowany art. 41 ust. 1 pkt 1a). Ryczałt z tytułu ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych będzie mieć zatem charakter okazjonalny, nie zaś okresowy.

Ponadto jego wypłata będzie uzależniona od decyzji prezesa sądu okręgowego, na wydanie której decydujący wpływ będą miały dostępne środki finansowe w planie finansowym sądu, mianowicie warunkiem koniecznym do przyznania kuratorowi ryczałtu na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych jest posiadanie przez sąd odpowiednich środków finansowych. **Należy bowiem zaznaczyć, że takie działanie jest możliwe jedynie w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu.**

Projekt przewiduje regulację dającą podstawę do przyznawania kuratorowi społecznemu, ale także kuratorowi zawodowemu, ryczałtu za czynności zlecone przez sąd na podstawie art. 598⁶ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1805, z późn. zm.), określając jego wysokość na 10% kwoty bazowej. O zasadności przyznania takiego ryczałtu rozstrzygnął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 21 października 2010 r. w sprawie o sygn. akt III CZP 107/10.

- sprecyzowano zasady udzielania płatnego urlopu dla poratowania zdrowia:
Odnosząc się do projektowanej zmiany w art. 17 ustawy, należy podkreślić, że zgodnie z wypracowaną praktyką Minister Sprawiedliwości udziela kuratorowi zawodowemu urlopu dla poratowania zdrowia, wskazując jego wymiar. Natomiast o terminie jego rozpoczęcia decyduje prezes sądu okręgowego.
Obecnie obowiązująca regulacja art. 17 ust. 1 i 2 ustawy nie wprowadza ograniczeń co do liczby urlopów dla poratowania zdrowia udzielonych w czasie całego okresu zatrudnienia kuratora zawodowego bądź też okresu, jaki musi upłynąć między poprzednim i kolejnym urlopem
Jedynym ograniczeniem dotyczy czasu trwania urlopu dla poratowania zdrowia (jednorazowo nie może on przekraczać sześciu miesięcy) oraz łącznego okresu nieświadczenia pracy z powodu niezdolności do pracy (urlop dla poratowania zdrowia nie może być udzielony, jeżeli kurator zawodowy z powodu choroby nie pracował nieprzerwanie przez rok).
Przez wzgląd na ograniczenie wynikające z brzmienia art. 17 ust. 2 ustawy istotne jest zatem, aby okres urlopu dla poratowania zdrowia łącznie z okresem niezdolności do pracy wskutek choroby nie przekroczył roku. Biorąc pod uwagę, iż urlop dla poratowania zdrowia jest udzielany w celu polepszenia stanu zdrowia kuratora zawodowego, a okres trwania tego urlopu może być dzielony na części, kurator, któremu udzielono urlopu dla poratowania zdrowia, ponownie nabywa uprawnienie do ubiegania się o kolejny urlop, jeżeli wróci do pracy, nawet na kilka dni. Poza tym w okresie powrotu do pracy kurator zawodowy może uprawdopodobnić (np. przez przedłożenie dokumentacji medycznej), że udzielenie kolejnego urlopu dla poratowania zdrowia doprowadzi do polepszenia stanu jego zdrowia.
Okoliczności te każdorazowo ocenia Minister Sprawiedliwości, jako organ udzielający urlopu dla poratowania zdrowia. Z uwagi na brak możliwości udzielenia kuratorowi zawodowemu jednorazowo urlopu dla poratowania zdrowia w wymiarze dłuższym niż 6 miesięcy, w przypadku ponownego ubiegania się przez kuratora zawodowego o urlop dla poratowania zdrowia w wymiarze 6 miesięcy badaniu podlega, czy nastąpiła przerwa po zakończeniu wcześniej udzielonego urlopu.
W związku z powyższym zdecydowano o wprowadzeniu obowiązku informowania Ministra Sprawiedliwości o terminie rozpoczęcia i zakończenia udzielonego urlopu dla poratowania zdrowia przez prezesa sądu okręgowego. Projektodawca doprecyzował ponadto, że wyrażając zgodę na urlop dla poratowania zdrowia, Minister Sprawiedliwości określa jednocześnie jego wymiar.
- wprowadzono zmianę w związku z wszczęciem postępowania dyscyplinarnego:
Odnosząc się do projektowanej zmiany w art. 24 ust. 2 ustawy, należy wskazać, że wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przeciwko kuratorowi zawodowemu może skutkować zawieszeniem go w pełnieniu obowiązków służbowych. Projekt regulacji modyfikuje dotychczasowe rozwiązanie dotyczące możliwej długości trwania tego zawieszenia (tj. nie dłużej niż 3 miesiące). Przewiduje, że zawieszenie nie powinno trwać dłużej niż 3 miesiące; na wniosek kuratora okręgowego lub z urzędu może zostać przedłużone na czas określony, nie dłużej jednak niż do prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego.
- wprowadzenie zmiany w zakresie przepisów dotyczących wygaśnięcia i rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym:

W zakresie przepisów dotyczących wygaśnięcia stosunku pracy z kuratorem zawodowym proponuje się zmianę w art. 26 ustawy przez dodanie, iż stosunek pracy z kuratorem zawodowym wygasa z mocy prawa w razie ukarania go karą dyscyplinarną wydalenia ze służby kuratorskiej, prawomocnego orzeczenia przez sąd środka karnego w postaci pozbawienia praw publicznych lub zakazu wykonywania zawodu kuratora zawodowego, prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe.

W celu usunięcia pojawiających się wątpliwości interpretacyjnych związanych z regulacją stanowiącą, iż wygaśnięcie stosunku pracy następuje także z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, stanowiącego *de facto* oświadczenie woli jednej ze stron stosunku pracy, co z kolei stoi w sprzeczności z przyjętym w literaturze pojęciem wygaśnięcia stosunku pracy, proponuje się odpowiednią zmianę przepisu art. 26 ust. 1 ustawy. Pozostawienie regulacji odwołującej się do przypadków wygaśnięcia stosunku pracy określonych w Kodeksie pracy wydaje się wystarczające.

W ustawie projektuje się ponadto, że stosunek pracy z kuratorem zawodowym wygasa również z dniem utraty przez niego obywatelstwa polskiego, a nie jak w dotychczas obowiązującym stanie prawnym – z chwilą zrzeczenia się przez niego obywatelstwa polskiego – powyższe ma na celu doprecyzowanie terminu faktycznego wygaśnięcia stosunku pracy kuratora zawodowego.

W zakresie przepisów dotyczących rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym proponuje się zmianę polegającą na wydłużeniu okresu na dokonanie ponownej oceny pracy kuratora po otrzymaniu przez niego pierwszej oceny negatywnej. Proponuje się, aby ocena ta nie mogła być dokonana przed upływem roku od sporządzenia poprzedniej oceny (obecnie okres ten wynosi 4 miesiące). Ponadto został określony termin do dokonania ponownej oceny pracy kuratora zawodowego do 2 lat od sporządzenia poprzedniej oceny.

Biorąc pod uwagę skutki podwójnej negatywnej oceny pracy kuratora zawodowego, ocena ta powinna obejmować wszystkie aspekty pracy kuratora. Najbardziej optymalne wydaje się zatem, aby druga kontrola i ocena pracy kuratora nastąpiły po upływie roku, a maksymalnie do 2 lat od wystawienia pierwszej negatywnej oceny.

Zgodnie z założeniem projektowanej zmiany, podwójna negatywna ocena pracy kuratora zawodowego będzie okolicznością uzasadniającą wypowiedzenie stosunku pracy, pod warunkiem że odstęp między tymi ocenami nie będzie krótszy niż rok, przy czym okres roku odnosi się do sformułowania oceny, nie zaś do samego terminu rozpoczęcia bądź zakończenia kontroli.

- Projekt przewiduje uchylenie art. 32 ust. 1 ustawy.
- Projektowana regulacja wprowadza zmianę w art. 35 ust. 1 ustawy polegającą na uznaniu, że kuratorską służbę sądową na obszarze właściwości sądu okręgowego stanowią kuratorzy sądowi, a więc zarówno kuratorzy zawodowi, jaki i kuratorzy społeczni, którzy wykonują czynności służbowe na obszarze właściwości sądu rejonowego, oraz kurator okręgowy, jego zastępca albo zastępcy i kuratorzy, o których mowa w art. 36b ust. 1 i art. 38 ust. 2, którzy wykonują czynności służbowe na obszarze właściwości sądu okręgowego. Powyższa zmiana ma na celu doprecyzowanie miejsca służby kuratorów sądowych i obszaru wykonywanych przez nich czynności służbowych.
- Projekt ustawy (w dodawanym art. 3a) zakłada, że kurator zawodowy, wykonując czynności służbowe poza siedzibą zespołu kuratorskiej służby sądowej, kurator społeczny, wykonując swoje zadania, oraz aplikant kuratorski, odbywając szkolenie praktyczne poza siedzibą zespołu kuratorskiej służby sądowej, obowiązani są okazać legitymację służbową w taki sposób, aby zainteresowany miał możliwość odczytać i zanotować numer i organ, który wydał legitymację, oraz nazwisko kuratora lub aplikanta. Ponadto projekt zawiera upoważnienie ustawowe do wydania przez Ministra Sprawiedliwości zarządzenia – określi on wzory znaków identyfikacyjnych kuratora zawodowego, aplikanta kuratorskiego oraz kuratora społecznego, w celu umożliwienia osobom biorącym udział w czynnościach służbowych wykonywanych przez kuratorów łatwą identyfikację tych funkcjonariuszy publicznych.
- Projektowane zmiany, polegające na pominięciu w art. 14 ust. 1 wyrazów „ustaloną według zasad określonych w ust. 1a i ust. 1b” oraz uchyleniu dotychczasowego ust. 1a w brzmieniu: „W 2003 r. kwotę bazową dla zawodowych kuratorów sądowych ustala się w wysokości 1667,70 zł”, mają charakter dostosowujący. **Nie wiążą się one z wprowadzeniem żadnych nowych rozwiązań odnoszących się do sposobu ustalania wynagrodzenia zasadniczego kuratorów zawodowych.**
- Charakter dostosowujący mają też zmiany brzmienia art. 27 ust. 1 pkt 2, art. 28 ust. 1 i art. 33 ust. 1 ustawy polegające na zastąpieniu odpowiednio wyrazu „likwidacji” wyrazem „zniesienia”, a wyrazu „likwidowanym” wyrazem „zniesionym”. Zgodnie bowiem z art. 20 u.s.p. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzeń, tworzy i znosi sądy. Nowelizowany przepis zakłada jednocześnie, iż w sytuacji zniesienia sądu bądź jego reorganizacji warunkiem rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym będzie brak możliwości przeniesienia go do pracy na stanowisku kuratora zawodowego w tym samym okręgu.
- Podobnie charakter dostosowujący ma zmiana brzmienia art. 28 ust. 2 ustawy polegająca na zastąpieniu wyrazów „o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu” wyrazami „o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy”.
- W celu doprecyzowania terminów przewidzianych w ustawie projekt przewiduje zmianę brzmienia art. 30 ust. 1.

w zakresie uprawnień Ministra Sprawiedliwości:

- doprecyzowanie zasad nadzoru Ministra Sprawiedliwości nad sądową służbą kuratorską, w szczególności z uwagi na niespójność nadzoru wynikającą ze zmian u.s.p. wprowadzonych w 2012 r. – wprowadzenie zewnętrznego nadzoru administracyjnego Ministra Sprawiedliwości nad działalnością kuratorów sądowych.

Projekt zawiera zmiany ukierunkowane na wprowadzanie modelu nadzoru nad działalnością kuratorów sądowych oraz dookreślające organy uprawnione do wykonywania tego nadzoru z wyznaczeniem jego zakresu.

Projekt zakłada wprowadzenie modelu zewnętrznego nadzoru administracyjnego Ministra Sprawiedliwości nad działalnością kuratorów sądowych sprawowanego za pośrednictwem prezesów sądów apelacyjnych. Obowiązujące rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie nadzoru administracyjnego nad działalnością administracyjną sądów powszechnych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1166) nie przewiduje regulacji w omawianym zakresie, ograniczając się w § 15 ust. 5 do odesłania, zgodnie z którym do kontroli działalności sekretariatów zespołów kuratorskiej służby sądowej przepisy o kontroli sekretariatu wydziału sądu stosuje się odpowiednio, nie przewidując regulacji dotyczących nadzoru Ministra Sprawiedliwości nad kuratorami sądowymi (§ 17–22 w rozdziale „Nadzór zewnętrzny”).

Należy podkreślić, że rozwiązania takie funkcjonowały do 28 marca 2012 r., kiedy na mocy art. 25 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1192) utraciło moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 2002 r. w sprawie trybu sprawowania nadzoru nad działalnością administracyjną sądów (Dz. U. poz. 1564). Przepisy ostatniego z powyższych rozporządzeń w kwestii uprawnień organu centralnego w sprawach nadzoru nad działalnością kuratorów przewidywały między innymi, że Minister Sprawiedliwości sprawuje nadzór nad działalnością administracyjną sądów osobiście oraz przez właściwą służbę nadzoru wyodrębnioną w Ministerstwie Sprawiedliwości (§ 1) oraz że odpis sprawozdania z kontroli zespołu kuratorskiej służby sądowej oraz sprawozdanie z wykonania zaleceń pokontrolnych prezes sądu okręgowego przesyła również właściwym przedmiotowo komórkom organizacyjnym Ministerstwa Sprawiedliwości, zaś osoby powołane w Ministerstwie Sprawiedliwości do nadzoru nad kuratorską służbą sądową po zapoznaniu się ze sprawozdaniem mogą zwracać się o stosowne wyjaśnienia i uzupełnienia jego treści (§ 26 ust. 3 i 4).

Podkreślić należy, że Rekomendacje nr R(92)16 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 19 października 1992 r. w sprawie europejskich reguł dotyczących sankcji i środków alternatywnych oraz Rekomendacje CM/Rec(2010) Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 20 stycznia 2010 r. w sprawie reguł probacji jednoznacznie zalecają uporządkowanie służby probacyjnej według zasad funkcjonujących w sferze administracji państwowej. Reguła nr 41 pierwszego z powyższych dokumentów stanowi wprost, że „personel zawodowy (służby probacyjnej) będzie podlegał organom władzy wykonawczej określonym przepisami prawa. Organa te określą obowiązki, prawa i kompetencje podległych im pracowników, a także będą sprawować nad nimi nadzór oraz przeprowadzać oceny wyników ich pracy”. W memorandum wyjaśniającym do tej reguły Komitet Ministrów Rady Europy wskazał, że służbę probacyjną powinna tworzyć kadra zawodowych pracowników podległych organom władzy wykonawczej. Do kompetencji organu władzy wykonawczej powinno należeć nie tylko wykonywanie zadań funkcyjnych (rekrutacja i wybór pracowników, wypłata wynagrodzenia, awansowanie pracowników itd.), ale również ustalanie norm, czyli określanie obowiązków, praw i kompetencji pracowników. Organ ten powinien również wykorzystywać wszelkie dostępne metody nadzorowania pracy personelu służby probacyjnej, a zwłaszcza oceny jego efektywności.

Należy również podkreślić rozdzwięk między rozwiązaniami w dziedzinie nadzoru nad kuratorską służbą sądową a regulacjami dotyczącymi nadzoru nad innymi służbami zajmującymi się wykonywaniem orzeczeń sądowych. Służba Więzienna (art. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej) i personel zakładów poprawczych i schronisk dla nieletnich (art. 95 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich) w sposób jednoznaczny podlegają zwierzchniemu bezpośredniemu nadzorowi Ministra Sprawiedliwości połączonemu z kompetencją powoływania i odwoływania (z zastrzeżeniem stosownych rygorów) kadry kierowniczej i zarządzającej. Podobnie rzecz przedstawia się z komórkami windykacyjnymi sądów powszechnych, które w obecnym stanie prawnym podlegają dyrektorom sądów odpowiedzialnym przed Ministrem Sprawiedliwości oraz przez niego powoływanym i odwoływanym (por. art. 31a i 32 u.s.p.).

Nadzór Ministra Sprawiedliwości nad służbami wykonawczymi jest zatem pewną prawidłowością – standardem zgodnym z zaleceniami organizacji międzynarodowych, koniecznym dla zachowania spójności i efektywności całego systemu wykonywania orzeczeń.

Ponadto projektodawca ma na uwadze wnioski sformułowane w wystąpieniu pokontrolnym Najwyższej Izby Kontroli (zwanej dalej: „NIK”) z dnia 22 lutego 2018 r. nr LWR 410.027.01.2017, dotyczącym kontroli P/17/10 – „Wykonywanie obowiązków przez kuratorów sądowych”. W powyższym wystąpieniu wskazano, że ze względu na wyniki kontroli „wskazujące na liczne mankamenty funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej, w tym w szczególności związane z nadzorem nad tą służbą według NIK zachodzi potrzeba ukończenia przez Ministra prac legislacyjnych mających na celu ich wyeliminowanie”.

Zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratorów sądowych obejmuje analizę i ocenę prawidłowości oraz skuteczności wykonywania przez prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych wewnętrznego nadzoru administracyjnego.

W ramach tego nadzoru Minister Sprawiedliwości będzie umocowany w szczególności do ustalania ogólnych kierunków wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanego przez prezesów sądów apelacyjnych, kontrolowania wykonywania obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych, analizowania informacji statystycznych dotyczących działalności kuratorów sądowych, organizowania narad nadzorczych dla kuratorów okręgowych, a także wydawania zarządzeń.

Ponadto, w przypadku stwierdzenia istotnych uchybień w działalności kuratorów sądowych w danym okręgu lub niewykonania zarządzeń, Minister Sprawiedliwości będzie mógł zarządzić przeprowadzenie lustracji działalności nadzorczej prezesa sądu okręgowego oraz przeprowadzenie lustracji działalności kuratora okręgowego lub zespołu kuratorskiej służby sądowej. Zarządzając przeprowadzenie tych czynności, Minister Sprawiedliwości będzie wyznaczał prezesowi sądu apelacyjnego zakres i termin ich przeprowadzenia.

- Zgodnie z projektowaną regulacją Minister Sprawiedliwości może delegować kuratora zawodowego, za jego zgodą, do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości związanych z nadzorem nad pracą kuratorów sądowych na czas określony, nie dłuższy niż 2 lata, albo na czas nieokreślony. Kuratorowi temu mogą być powierzone obowiązki na stanowiskach urzędniczych, z wyłączeniem stanowiska dyrektora generalnego, dyrektora departamentu lub biura.

Przewiduje się, że kurator delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości zachowa prawo do wynagrodzenia zasadniczego odpowiedniego do rangi stopnia służbowego oraz dodatku za wieloletnią pracę.

Charakter wykonywanych zadań przez kuratora zawodowego w Ministerstwie Sprawiedliwości zdecydowanie wykracza poza zakres czynności realizowany przez korpus służby cywilnej, albowiem wiąże się ze sprawowaniem nadzoru nad kuratorską służbą sądową w Polsce. Wnikliwa znajomość przepisów opisujących pracę kuratorów sądowych oraz znajomość realiów tej pracy, wynikająca z praktycznego doświadczenia, gwarantują wykonanie powierzonych zadań z zachowaniem odpowiedniej jakości.

Kurator zawodowy piastujący stanowisko kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, kierownika ośrodka kuratorskiego, delegata do Krajowej Rady Kuratorów, członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji oraz rzecznika dyscyplinarnego, z dniem rozpoczęcia delegowania do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości będzie je tracił i nie będzie mógł być powołany na żadne z tych stanowisk w czasie delegowania. Ponadto w związku z delegowaniem kurator, o którym mowa w projektowanym art. 31 ust. 1, nie będzie mógł wykonywać zadań wymienionych w art. 1 ustawy. Wyłączenia te są podyktowane troską o transparentność w podejmowaniu wszelkich działań przez kuratorów delegowanych w związku ze zleconymi zadaniami wykonywanymi na rzecz reprezentowanego urzędu.

Projekt ustawy precyzuje jednocześnie, iż delegowanie kuratora zawodowego będzie następować z sądu rejonowego, w którym jest zatrudniony. W odniesieniu do kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego oznacza to, że z chwilą utraty stanowiska wraca on do pracy w zespole kuratorskiej służby sądowej, w którym pracował bezpośrednio przed powołaniem na dane stanowisko, i stąd nastąpi delegowanie do Ministerstwa Sprawiedliwości.

Kurator zawodowy z chwilą delegowania będzie tracił prawo do dodatku funkcyjnego związanego ze sprawowaną funkcją, a także dodatek za pracę terenową, dlatego w tych okolicznościach przyznanie mu dodatku zadaniowego będzie w pełni uzasadnione, w szczególności ze względu na rodzaj wykonywanych zadań (czynności nadzorcze) i rangę urzędu, w którym pełni czynności.

Minister Sprawiedliwości będzie przyznawał kuratorowi delegowanemu do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości dodatek zadaniowy w wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego. W szczególnie uzasadnionych przypadkach związanych z rodzajem i zakresem wykonywanych zadań dodatek zadaniowy może przekraczać tę wysokość.

Przyznanie dodatku zadaniowego kuratorowi, o którym mowa w projektowanym art. 31 ust. 1, **legitymizuje dotychczasową praktykę, zgodnie z którą kuratorom delegowanym do Ministerstwa Sprawiedliwości jest przyznawany, na podstawie art. 88 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1233, z późn. zm.), dodatek zadaniowy w wysokości od 40% do 80% wynagrodzenia zasadniczego.**

W celu ułatwienia podnoszenia kwalifikacji zawodowych kuratora delegowanego do Ministerstwa Sprawiedliwości wprowadza się możliwość kierowania go, za jego zgodą, do udziału w różnych formach doskonalenia zawodowego w zakresie problematyki dotyczącej powierzonych mu obowiązków. Koszty takich szkoleń są pokrywane z części budżetowej „Sprawiedliwość”, której dysponentem jest Minister Sprawiedliwości.

Przewiduje się, że kurator może być delegowany do Ministerstwa Sprawiedliwości na czas określony, nie dłuższy niż 2 lata, albo na czas nieokreślony. Projekt zakłada, iż ten kurator może być odwołany z delegowania lub z niego ustąpić w każdym czasie. Kurator ten wraca do pracy w zespole kuratorskiej służby sądowej, w którym pracował bezpośrednio przed delegowaniem.

- Projekt zakłada, że Minister Sprawiedliwości może delegować kuratora zawodowego, za jego zgodą, do nadzoru nad czynnościami realizowanymi w ramach aplikacji kuratorskiej przez Uczelnię, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, tj. Szkołę Wyższą Wymiaru Sprawiedliwości. Do tej osoby stosuje się

odpowiednio wskazane przepisy dotyczące kuratora delegowanego do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości.

- Zgodnie z projektowaną regulacją przyznaje się Ministrowi Sprawiedliwości uprawnienie do przeniesienia kuratora zawodowego, na jego wniosek, do sądu rejonowego w innym okręgu sądowym, w tej albo innej apelacji. Konstrukcja ta – w sytuacji zmiany miejsca zatrudnienia – gwarantuje utrzymanie ciągłości tego zatrudnienia i zachowanie uprawnień z tego wynikających.
- Projekt przewiduje unormowanie na poziomie ustawowym kompetencji Ministra Sprawiedliwości do dysponowania stanowiskami kuratorskimi. Prowadzona dotychczas polityka relokacji etatów przyczynia się do wyrównania obciążenia pracą kuratorów zawodowych w skali kraju. Podstawą decyzji w tym zakresie są przekazywane dane statystyczne, które podlegają szczegółowej analizie pod kątem obciążenia kuratorów zawodowych danego sądu zadaniami, wymienionymi w sprawozdaniu MS-S40r. Zgodnie z projektem Minister Sprawiedliwości, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr kuratorskiej służby sądowej oraz potrzeby wynikające z obciążenia jej pracą w poszczególnych sądach, przydziela nowe stanowiska kuratorskie poszczególnym sądom rejonowym. Natomiast w przypadku zwolnienia stanowiska kuratora zawodowego, prezes sądu okręgowego, w którego okręgu stanowisko zostało zwolnione, w terminie 7 dni od dnia zwolnienia stanowiska zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości, na podstawie powyższych kryteriów, przydziela stanowisko danemu albo innemu sądowi rejonowemu.

w zakresie nadzoru wewnętrznego nad kuratorską służbą sądową oraz zwierzchnictwa służbowego:

- z uwagi na potrzebę maksymalnej unifikacji uregulowań dotyczących nadzoru wewnętrznego nad działalnością kuratorów sądowych i wewnętrznego nadzoru administracyjnego nad działalnością sądów i to w taki sposób, aby nie utrudniać pracy sądów i nie rozbudowywać biurokracji, wprowadzono do ustawy przepisy o nadzorze dotyczące prezesa sądu okręgowego i prezesa sądu apelacyjnego;
- zgodnie z projektem regulacji prezes sądu okręgowego wykonuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratora okręgowego. W ramach tego nadzoru prezes sądu okręgowego jest zobowiązany w szczególności do sporządzenia rocznego planu nadzorczego, sporządzenia sprawozdania z realizacji rocznego planu nadzorczego, kontrolowania równomierności obciążenia pracą kuratorów sądowych w okręgu, kontrolowania sprawności i prawidłowości podejmowanych przez kuratora okręgowego czynności nadzorczych, a także wydawania zarządzeń nadzorczych. Prezes sądu rejonowego informuje prezesa sądu okręgowego o nieprawidłowościach w działalności zespołu kuratorskiej służby sądowej w kierowanym przez siebie sądzie;
- wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością prezesów sądów okręgowych w zakresie działalności kuratorów sądowych na obszarze apelacji wykonuje prezes sądu apelacyjnego. W ramach tego nadzoru prezes sądu apelacyjnego ustala kierunki wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanego przez prezesów sądów okręgowych działających na obszarze apelacji, koordynuje czynności z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego wykonywanego przez prezesów sądów okręgowych działających na obszarze apelacji, zatwierdza i przesyła Ministrowi Sprawiedliwości przedłożone mu przez prezesa sądu okręgowego sprawozdanie z realizacji rocznego planu nadzorczego, kontroluje wykonywanie obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów okręgowych działających na obszarze apelacji oraz wydaje zarządzenia nadzorcze;
- projekt zmian w ustawie zakłada, że osobami, które mają prawo wglądu w dokumentację dotyczącą wykonywania obowiązków służbowych przez kuratorów sądowych oraz mogą żądać wyjaśnień są: prezes sądu apelacyjnego, prezes sądu okręgowego, prezes sądu rejonowego, kurator okręgowy, zastępca kuratora okręgowego, kierownik zespołu i sędzia wizytator. Powyższe rozwiązanie wynika z potrzeby wzmocnienia uprawnień właściwych podmiotów oraz wyposażenia ich w narzędzia niezbędne do przeciwdziałania niepożądanym zjawiskom. W związku z powyższym proponuje się, że w drodze rozporządzenia zostanie określony sposób i szczegółowe zasady sprawowania nadzoru nad działalnością kuratorów sądowych oraz sposób dokumentowania czynności nadzorczych;
- prezesowi sądu okręgowego przyznano uprawnienie do delegowania kuratora zawodowego do wykonywania zadań sądowego kuratora zawodowego w innym sądzie rejonowym oraz doprecyzowano aktualne przepisy w tym zakresie.

w odniesieniu do statusu kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego i kierownika zespołu:

- zgodnie z projektowaną ustawą kuratora okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości. Kurator okręgowy jest powoływany na okres 4 lat, najwyżej na dwie kolejne kadencje i przed upływem 6 lat od zakończenia pełnienia tej funkcji nie może być powołany na stanowisko kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego albo kuratora delegowanego do sądu okręgowego z sądu rejonowego w celu udzielania kuratorowi okręgowemu pomocy przy wykonywaniu zadań.
Projektowana regulacja wydłuża do 10 lat niezbędny staż pracy kuratorskiej dla kandydata na kuratora okręgowego. W ocenie projektodawcy dotychczasowy 7-letni staż pracy kuratorskiej jest niewystarczający do pełnienia tej funkcji;
- Ministrowi Sprawiedliwości przyznano uprawnienie w zakresie odwołania kuratora okręgowego (gdy kurator okręgowy zrzekł się stanowiska albo nie wypełnia obowiązków nałożonych przez ustawę) i zawieszenia; Minister Sprawiedliwości przed powołaniem, odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków służbowych może zasięgnąć opinii okręgowego zgromadzenia kuratorów;

- proponuje się, że kurator okręgowy po upływie kadencji, po odwołaniu ze stanowiska albo utracie stanowiska wraca do pracy w zespole kuratorskiej służby sądowej, w którym pracował bezpośrednio przed powołaniem na stanowisko kuratora okręgowego;
 - uzupełnienie i doprecyzowanie listy zadań realizowanych przez kuratora okręgowego;
 - określenie, że skargi i wnioski dotyczące działalności kuratora okręgowego rozpoznaje prezes sądu okręgowego;
 - utrzymanie możliwości powołania zastępcy kuratora okręgowego na poziomie sądu okręgowego, gdzie funkcję pełni kurator okręgowy;
 - wskazanie, że czynności z zakresu obsługi biurowej kuratora okręgowego i jego zastępcy albo zastępców wykonuje sekretariat kuratora okręgowego. Pracami tego sekretariatu kieruje kurator okręgowy. Powyższe uregulowanie doprecyzowuje kwestię wykonywania czynności biurowych związanych z ustawowymi zadaniami kuratora okręgowego. Projektowane rozwiązanie nie wprowadza nowych, nieznanych wcześniej rozwiązań, a jedynie porządkuje istniejącą organizację pracy w zakresie wykonywania czynności biurowych związanych z zakresem zadań kuratora okręgowego. Zapewnienie stałości obsługi biurowej kuratorowi okręgowemu, jego zastępcy oraz kuratorom delegowanym do sądu okręgowego, w celu pomocy kuratorowi okręgowemu w wykonywaniu jego zadań, ma na celu odciążenie wymienionych wyżej osób od czynności kancelaryjno-biurowych, umożliwiając tym samym wykonywanie zadań merytorycznych wynikających z ustawowych obowiązków.
- Przy czym należy podkreślić, że utworzenie sekretariatów kuratora okręgowego nastąpi w terminie 5 lat od wejścia w życie ustawy i będzie odbywało się w ramach posiadanych przez sądy środków finansowych i etatów;
- dotychczas do obsługi kuratora okręgowego i jego zastępcy prezes sądu okręgowego wyznaczał urzędników lub innych pracowników sądu. Z danych statystycznych Ministerstwa Sprawiedliwości na I półrocze 2021 r. wynika, że w 13 spośród 46 okręgów sądowych do obsługi biurowej kuratorów okręgowych i ich zastępców nie skierowano żadnych etatów pracowników sądów, co oznacza, że w okręgach tych czynności kancelaryjno-biurowe były wykonywane osobiście przez kuratorów okręgowych. Biorąc powyższe pod uwagę, jest w pełni uzasadnione wprowadzenie regulacji zapewniającej ciągłość działania kuratora okręgowego przy wykonywaniu jego ustawowych zadań, nawet mimo faktycznej jego nieobecności w miejscu pracy, np. spowodowanej wykonywaniem czynności nadzorczych w sądzie rejonowym;
 - doprecyzowanie i uzupełnienie zadań kierownika zespołu. Projekt wprowadza rozwiązanie, zgodnie z którym pełnienie tej funkcji jest ograniczone 4-letnią kadencją, ale może być przedłużane o kolejne kadencje. Określa ponadto dwie przesłanki do odwołania kierownika zespołu, jeżeli zrzekł się on stanowiska albo nie wypełnia ustawowych obowiązków.
- Nowym obowiązkiem kierownika jest dbałość o równomierne obciążenie pracą kuratorów. Jednocześnie ze względu na obligatoryjność utworzenia sekretariatu zespołu i utrzymanie rozwiązania, zgodnie z którym kierownik zespołu kieruje pracami sekretariatu, został uchylony obowiązek koordynowania przez kierownika obsługi biurowej zespołu. Ponadto nowością jest określenie miesięcznego obciążenia kierownika zespołu obowiązkami kuratora w wymiarze nie mniejszym niż 50% przeciętnego obciążenia pracą przypadającego na członka zespołu, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób – nie mniejszym niż 35% tego obciążenia.
- Projekt ustawy zakłada jednocześnie, że jeżeli w zespole są wykonywane orzeczenia w sprawach karnych oraz w sprawach rodzinnych i nieletnich (tzw. zespół połączony), kierownik zespołu, w zależności od tego, czy jest kuratorem dla dorosłych czy też kuratorem rodzinnym, wykonuje obowiązki kuratora w wymiarze odnoszącym się do przeciętnego obciążenia pracą przypadającego na członka zespołu będącego odpowiednio kuratorem dla dorosłych albo kuratorem rodzinnym;
- przewiduje się utworzenie w zespole kuratorskiej służby sądowej sekretariatu. Sekretariat zespołu tworzy się spośród urzędników lub pracowników sądowych, a przy jego ilościowej obsadzie uwzględnienia się potrzeby zespołu. Wymieniona propozycja nie zmienia zasady powołania sekretariatów przy zespołach kuratorskich, ale umożliwia elastyczne reagowanie na potrzeby zespołu. Utrzymane zostaje rozwiązanie, zgodnie z którym pracami sekretariatu kieruje kierownik zespołu. Utworzenie sekretariatów w zespołach kuratorskiej służby sądowej, które obecnie nie mają tych sekretariatów, odciąży kuratorów zawodowych od wykonywania czynności kancelaryjno-biurowych, pozwalając im skupić się na wykonywaniu ustawowych obowiązków. Należy jednocześnie podkreślić, że utworzenie sekretariatów zespołów nastąpi w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy i będzie odbywało się w ramach posiadanych przez sądy środków finansowych i etatów;
 - jak wynika z danych statystycznych dotyczących działalności kuratorów sądowych, na dzień 31 grudnia 2021 r. w Polsce funkcjonowało 553 zespołów kuratorskiej służby sądowej, z czego bez obsługi administracyjnej było 16 zespołów, co oznacza, że w tych zespołach czynności kancelaryjno-biurowe były wykonywane osobiście przez kuratorów zawodowych.

w zakresie samorządu zawodowego:

W zakresie funkcjonowania samorządu kuratorskiego większość proponowanych regulacji uzupełnia bądź doprecyzowuje dotychczasowe rozwiązania, spośród których należy wyróżnić prerogatywy Krajowej Rady Kuratorów.

- doprecyzowanie zakresu uprawnień Krajowej Rady Kuratorów w procesie legislacyjnym;
Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem przepisu do zadań Rady należy opiniowanie aktów prawnych dotyczących kuratorów sądowych oraz występowanie z inicjatywą opracowania aktów prawnych dotyczących kuratorów sądowych i kurateli sądowej. Należy zauważyć, że Krajowa Rada Kuratorów, jako ustawowy reprezentant kuratorów sądowych oraz naczelny organ samorządu zawodowego kuratorów, posiada prawo do partycypacji w procesie konsultowania projektów aktów normatywnych dotyczących kuratorów sądowych. Nie jest to jednak prawo wprost odnoszące się do uczestniczenia w procesie legislacyjnym polegające na współdziałaniu w prowadzeniu merytorycznych prac nad aktem prawnym lub założeniami do niego, lecz uprawnienie do opiniowania przygotowanego przez Ministra Sprawiedliwości projektu aktu prawnego. Opinia ma przy tym charakter niewiążący dla organu odpowiedzialnego za projekt oraz dla organów uczestniczących w tworzeniu prawa na dalszych etapach postępowania prawodawczego (Rada Ministrów, Sejm, Senat, Prezydent RP). Opracowanie projektu dokumentu rządowego, w tym projektu aktu normatywnego, należy wyłącznie do kompetencji właściwego członka Rady Ministrów, który uzgadnia projekt z innymi członkami Rady Ministrów, a następnie prowadzi proces uzgodnień, konsultacji publicznych z podmiotami, organizacjami i instytucjami oraz obywatelami, których projektowana regulacja bezpośrednio dotyczy (uchwała nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r. poz. 348)). Skierowanie do uzgodnień, konsultacji publicznych lub opiniowania projektu dokumentu rządowego, który podlega wpisowi do właściwego wykazu prac legislacyjnych albo wykazu prac programowych Rady Ministrów, następuje po wpisaniu projektu do danego wykazu. Konsultacje społeczne bez wątpienia mogą przyczyniać się do racjonalizacji procesu legislacyjnego, umożliwiając prawodawcy odpowiednio wczesne zapoznanie się z opinią adresatów projektowanych norm do planowanej regulacji. Konsultacje społeczne w toku przygotowywania projektów aktów prawnych stanowią też okazję do tego, aby zawnocześnie usunąć istotne rozbieżności między projektodawcą a adresatami, ułatwiając w konsekwencji adaptację nowych rozwiązań prawnych.
Mając na uwadze powyższe, jak również fakt, iż pojęcie „akt prawny” odnosi się co do zasady do rezultatu tworzenia prawa przez właściwy organ państwowy lub organ do tego upoważniony, proponuje się zmianę brzmienia przepisu art. 46 ust. 1 pkt 3 polegającą na wprowadzeniu sformułowania „projektów aktów prawnych”;
- wprowadzono możliwość zwoływania okręgowego zgromadzenia kuratorów przez prezesa sądu okręgowego niezależnie od przedmiotu tego zgromadzenia;
- zmodyfikowanie zakresu zadań okręgowego zgromadzenia kuratorów.

w zakresie aplikacji kuratorskiej:

- doprecyzowanie celu aplikacji kuratorskiej, którymi są zapoznanie z organizacją i działalnością sądu, zakładów dla nieletnich, placówek opiekuńczo-wychowawczych i leczniczo-terapeutycznych oraz zakładów penitencjarnych, teoretyczne i praktyczne przygotowanie do wykonywania zawodu kuratora sądowego oraz sprawdzenie przydatności do wykonywania zawodu kuratora;
- wprowadzenie jasnych i precyzyjnych zasad naboru nowej kadry kuratorskiej oraz przebiegu aplikacji;
Dotychczasowe przepisy w sposób niedostateczny regulowały zasady naboru na aplikację kuratorską, zasady jej przebiegu oraz zasady przeprowadzania egzaminu kuratorskiego. Na brak jednolitych zasad naboru aplikantów i przebiegu aplikacji kuratorskiej wskazywała także Najwyższa Izba Kontroli w Informacji o wynikach kontroli z dnia 28 czerwca 2018 r. nr LWR.430.002.2018 *Wykonywanie obowiązków przez kuratorów sądowych*.
Zgodnie z projektem prezes sądu okręgowego informuje o konkursie na aplikację kuratorską przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu, na stronie internetowej sądu i w Biuletynie Informacji Publicznej oraz może poinformować w inny sposób, w szczególności przez umieszczenie ogłoszenia w prasie. W celu przeprowadzenia konkursu prezes sądu okręgowego powołuje komisję konkursową składającą się z przewodniczącego, którym jest prezes sądu okręgowego bądź wyznaczony przez niego wiceprezes, oraz trzech członków: sędziego wizytatora, kuratora okręgowego bądź jego zastępcy i kuratora zawodowego wyznaczonego spośród kandydatów zgłoszonych przez okręgowe zgromadzenie kuratorów.
Recypując treść przepisu art. 3b ust. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2018 r. poz. 577), projektodawca wprowadza rozwiązanie polegające na wyłonieniu przez komisję konkursową rezerwowej listy kandydatów, mając w szczególności na uwadze możliwość zatrudnienia większej liczby aplikantów kuratorskich, rezygnację kandydata bądź ustanie stosunku pracy z aplikantem kuratorskim przed ukończeniem aplikacji. Lista rezerwowa kandydatów zachowa swoją ważność do następnego konkursu, jednakże nie dłużej niż 12 miesięcy od przeprowadzenia konkursu, na podstawie którego została sporządzona.
Szczegółowy sposób i tryb przeprowadzenia konkursu na aplikację kuratorską, w szczególności sposób i tryb działania komisji konkursowej, etapy i przebieg konkursu, zakres wiedzy podlegającej sprawdzeniu w trakcie konkursu, a także szczegółowy zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, określi, w drodze rozporządzenia, Minister Sprawiedliwości;
- zajęcia teoretyczne w ramach aplikacji kuratorskiej zgodnie z projektem będą realizowane przez jednostkę organizacyjną podległą Ministrowi Sprawiedliwości, tj. Szkołę Wyższą Wymiaru Sprawiedliwości;
Szkoła Wyższa Wymiaru Sprawiedliwości, będąca publiczną uczelnią zawodową służb państwowych kształcąca i wychowująca obecnie funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz osoby cywilne, została utworzona rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 20 lipca 2018 r. Jej oferta jest skierowana do osób zainteresowanych zdobywaniem

wiedzy związanej z obszarem bezpieczeństwa społecznego, resocjalizacji, readaptacji społecznej osadzonych oraz zagadnieniami związanym z profilaktyką społeczną oraz wstąpieniem w szeregi Służby Więziennej. Ze względu na realizowane przez kuratorów sądowych zadania o charakterze wychowawczo-resocjalizacyjnym, diagnostycznym, profilaktycznym i kontrolnym, związane z wykonywaniem orzeczeń sądu (por. art. 1 ustawy), profil Uczelni w sposób szczególnie predestynuje tę placówkę do organizowania zajęć teoretycznych w ramach aplikacji kuratorskiej.

Nadzór nad Uczelnią – w zakresie określonym w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej – sprawuje Minister Sprawiedliwości. Zgodnie z projektem ustawy nowelizującej Minister Sprawiedliwości będzie sprawował zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratorów sądowych. Wejście w życie rozwiązania zakładającego organizowanie i realizowanie zajęć teoretycznych w ramach aplikacji kuratorskiej przez Uczelnię sprawi, że będzie ona kształciła pracowników dwóch służb: więziennej i kuratorskiej, z których każda zajmuje się wykonywaniem orzeczeń sądowych i jednocześnie podlega nadzorowi Ministra Sprawiedliwości.

Rektor-Komendant Uczelni, w porozumieniu z Krajową Radą Kuratorów, będzie opracowywał program zajęć teoretycznych, a następnie przedstawiał go Ministrowi Sprawiedliwości, który w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania może wnieść wiążące uwagi.

Projekt regulacji przewiduje, że prezes sądu okręgowego będzie informował Rektora-Komendanta Uczelni o zatrudnieniu aplikanta kuratorskiego w terminie 7 dni od podpisania umowy o pracę. Zagwarantuje to szybkie pozyskanie informacji przez Uczelnię o liczbie osób, które należy objąć szkoleniem teoretycznym.

Utrzymuje się rozwiązanie, zgodnie z którym aplikacja kuratorska trwa rok. Jednocześnie uchyla się przepis art. 73 ust. 2 ustawy przewidujący możliwość skrócenia aplikacji kuratorskiej do 9 miesięcy. W ocenie projektodawcy, mającego na względzie jak najlepsze przygotowanie aplikantów do wykonywania zawodu kuratora sądowego, aplikant kuratorski powinien odbyć aplikację w całości.

Zgodnie z art. 73 ust. 1 ustawy prezes sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego, zatrudnia aplikanta kuratorskiego na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony, uwzględniając możliwość jej rozwiązania przed upływem terminu. Projekt uzupełnia powyższą regulację, stanowiąc, że przy określeniu czasu trwania tej umowy bierze się pod uwagę okres trwania aplikacji, czas niezbędny do przystąpienia do egzaminu kuratorskiego i uzyskania jego wyniku. Ponadto prezes sądu okręgowego może przedłużyć czas trwania umowy, na wniosek aplikanta, na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy, jeżeli aplikant nie przystąpił do egzaminu z przyczyn od niego niezależnych lub nie zdał go w pierwszym terminie.

Za organizację szkolenia praktycznego aplikantów kuratorskich odpowiada kurator okręgowy. Aplikant kuratorski odbywa szkolenie praktyczne w zespole wykonującym orzeczenia w sprawach karnych oraz w zespole wykonującym orzeczenia w sprawach rodzinnych i nieletnich – po 6 miesięcy w każdym z tych zespołów. Jeżeli w zespole są wykonywane orzeczenia w sprawach karnych oraz w sprawach rodzinnych i nieletnich, aplikant odbywa szkolenie praktyczne po 6 miesięcy w zakresie wykonywania orzeczeń przez kuratorów dla dorosłych oraz w zakresie wykonywania orzeczeń przez kuratorów rodzinnych;

- wprowadzenie zmian, które będą dotyczyły organizacji egzaminu kuratorskiego. Zgodnie z projektem regulacji komisję egzaminacyjną powołuje Rektor-Komendant Uczelni.

Egzamin kuratorski będzie przeprowadzany 4 razy w roku. Aby Rektor-Komendant Uczelni posiadał wiedzę o osobach uprawnionych do przystąpienia do egzaminu po odbyciu aplikacji kuratorskiej, projekt przewiduje, że prezes sądu okręgowego informuje Rektora-Komendanta Uczelni o ukończeniu przez aplikanta aplikacji kuratorskiej w terminie 7 dni od jej ukończenia. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej wyznaczy termin egzaminu kuratorskiego w ostatnim tygodniu każdego kwartału. Aplikant przystąpi do egzaminu w pierwszym możliwym terminie po ukończeniu aplikacji;

- projekt zawiera upoważnienie Ministra Sprawiedliwości do wydania rozporządzenia określającego organizację i tryb odbywania aplikacji kuratorskiej, zakres zajęć teoretycznych i praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu oraz wzór dokumentu potwierdzającego odbycie aplikacji kuratorskiej;

- projekt regulacji zakłada całkowitą rezygnację z wynagradzania członków komisji konkursowej na aplikację kuratorską oraz członków komisji egzaminacyjnej egzaminu kuratorskiego. Zmiana ta porządkuje dotychczasowy stan prawny.

Całkowita rezygnacja z wynagradzania członków komisji konkursowej na aplikację kuratorską oraz członków komisji egzaminacyjnej egzaminu kuratorskiego wiąże się z tym, że praca w danej komisji będzie realizowana w ramach obowiązków wynikających ze stosunku pracy łączącego danego członka komisji z jego pracodawcą. Jednocześnie należy podkreślić, że odejście od wynagradzania członków komisji egzaminacyjnych nie stanowi *novum*. Podobne rozwiązanie jest stosowane w ramach funkcjonowania innych grup zawodowych zatrudnionych w sądach powszechnych. Prawo o ustroju sądów powszechnych nie przewiduje wynagradzania członków komisji przeprowadzających nabór kandydatów na stanowisko referendarza sądowego (art. 149a u.s.p.) ani też nie przewiduje wynagrodzenia dla komisji przeprowadzającej konkurs na asystenta sędziego (art. 155a u.s.p.), mimo iż waga tych konkursów ma doniosłe znaczenie i wpływ na zwiększenie merytorycznej kadry sądownictwa powszechnego.

Proponowane rozwiązania legislacyjne mają na celu wprowadzenie jasnych i precyzyjnych zasad naboru nowej kadry kuratorskiej oraz przebiegu aplikacji;

w odniesieniu do postępowania dyscyplinarnego:

Projekt wprowadza zmiany w zakresie przebiegu postępowania dyscyplinarnego kuratorów zawodowych.

Celem projektowanych zmian jest potrzeba zagwarantowania optymalnego i skutecznego przebiegu postępowania dyscyplinarnego przy zapewnieniu odpowiedniego poziomu dyscypliny służbowej. Przejrzyste zasady i procedury prowadzenia postępowania dyscyplinarnego pozwolą ograniczyć zachowania niepożądane z punktu widzenia prawidłowego przebiegu służby, co w konsekwencji przyczyni się do poprawy efektywności jej pełnienia oraz wzrostu poczucia stabilizacji i bezpieczeństwa pracy kuratorów zawodowych.

W porównaniu do aktualnie obowiązującego stanu prawnego projekt wprowadza następujące zmiany:

- kurator zawodowy ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za oczywiste i rażące naruszenie obowiązków kuratora lub zasad etyki zawodowej, przy czym *novum* jest rozszerzenie odpowiedzialności dyscyplinarnej kuratora zawodowego o przesłankę nieprzestrzegania zasad etyki zawodowej i zrezygnowanie z możliwości wymierzania kary porządkowej oraz doprecyzowanie, że przewinienie dyscyplinarne musi być „oczywiste” i „rażące”;
- w katalogu kar dyscyplinarnych jest przewidziany nowy rodzaj kary – upomnienie, natomiast z tego katalogu została usunięta kara nagany z ostrzeżeniem. Kary zostały zdefiniowane;
- w pierwszej instancji orzeka sąd dyscyplinarny w sądzie okręgowym w składzie 3-osobowym; natomiast w drugiej instancji orzeka sąd okręgowy w składzie 3 sędziów;
- w przypadku czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne mniejszej wagi, zamiast dotychczasowego rozwiązania przewidującego wymierzenie kary porządkowej upomnienia, prezes sądu okręgowego przeprowadza z kuratorem zawodowym rozmowę dyscyplinującą udokumentowaną w formie notatki. Z upoważnienia prezesa sądu okręgowego tę rozmowę przeprowadza kurator okręgowy;
- zostało zdefiniowane pojęcie „powzięcia wiadomości o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego”, którym jest uzyskanie takiej informacji w dowolnej formie przez prezesa sądu okręgowego, prezesa sądu rejonowego, kuratora okręgowego, kierownika zespołu lub rzecznika dyscyplinarnego;
- określenie ogólnych dyrektyw wymiaru kary wskazujących, że kuratorowi zawodowemu wymierza się karę dyscyplinarną współmierną do popełnionego przewinienia dyscyplinarnego oraz stopnia zawinienia;
- wskazanie, że postępowanie dyscyplinarne obejmuje postępowanie wyjaśniające, postępowanie przed sądami dyscyplinarnymi obu instancji oraz postępowanie wykonawcze;
- określenie trybu i sposobu prowadzenia postępowania sprawdzającego oraz zdefiniowanie przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego;
- przyznanie prezesowi sądu okręgowego prawa do powoływania rzecznika dyscyplinarnego na 4-letnią kadencję spośród kuratorów zawodowych pełniących służbę w danym okręgu. W przypadku nieobsadzenia stanowiska rzecznika dyscyplinarnego albo jego długotrwałej nieobecności jego zadania wykonuje sędzia wizytator wskazany przez prezesa sądu okręgowego;
- określenie podstaw wyłączenia rzecznika dyscyplinarnego od udziału w postępowaniu dyscyplinarnym;
- wskazanie, że w przypadku gdy obwiniony, który nie ma obrońcy z wyboru, wnosi o ustanowienie obrońcy z urzędu, przewodniczący składu sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji wyznacza obrońcę spośród adwokatów lub radców prawnych;
- określenie szczegółowego trybu i sposobu prowadzenia postępowania dyscyplinarnego;
- wskazanie, że odpis prawomocnego orzeczenia o ukaraniu karą dyscyplinarną dołącza się do akt osobowych kuratora zawodowego. Prezes sądu okręgowego zarządza, z urzędu, usunięcie z akt osobowych kuratora:
 - 1) odpisu orzeczenia sądu dyscyplinarnego o ukaraniu karą upomnienia – po roku od jej uprawomocnienia;
 - 2) odpisu orzeczenia sądu dyscyplinarnego o ukaraniu karą nagany, nagany z pozbawieniem możliwości uzyskania wyższego stopnia służbowego przez okres 2 lat, usunięcia z zajmowanego stanowiska – po upływie 2 lat, a karą wydalenia ze służby kuratorskiej – po upływie 10 lat od jej uprawomocnienia.W szczególnie uzasadnionym przypadku prezes sądu okręgowego, na wniosek ukaranego, może zarządzić usunięcie z jego akt osobowych orzeczenia o ukaraniu karą nagany, nagany z pozbawieniem możliwości uzyskania wyższego stopnia służbowego przez okres 2 lat albo usunięcia z zajmowanego stanowiska po upływie połowy odpowiednich terminów określonych w ust. 1.

Przepisy przejściowe i końcowe

Kwestia doboru przez ustawodawcę przepisów przejściowych dotyczących skutków nowelizacji podlega ocenie z punktu widzenia celów proponowanych zmian ustawodawczych. Do tych zaś należy poprawa funkcjonowania i organizacji kuratorskiej służby sądowej stanowiącej jeden z ważnych elementów funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości sensu largo. Mając powyższe na uwadze, projektodawca zakłada, że:

- 1) kurator okręgowy i zastępca kuratora okręgowego, powołani na podstawie przepisów dotychczasowych, pełnią obowiązki do czasu powołania kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego na podstawie art. 36 ust. 1 lub art. 36a ust. 1 ustawy zmienionej w art. 1;
- 2) Minister Sprawiedliwości, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, powołuje kuratora okręgowego i zastępcę kuratora okręgowego na podstawie przepisów ustawy zmienionej w art. 1; kuratorowi

- zajmującemu stanowisko kuratora okręgowego albo zastępcy kuratora okręgowego przysługuje prawo powrotu do pracy w zespole kuratorskiej służby sądowej, w którym pracował bezpośrednio przed powołaniem na kuratora okręgowego albo zastępcę kuratora okręgowego;
- 3) kierownik zespołu, powołany na podstawie przepisów dotychczasowych, pełni obowiązki do czasu powołania kierownika zespołu na podstawie projektowanego art. 40 ust. 1 ustawy zmienionej w art. 1; prezes sądu okręgowego, w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie projektowanej ustawy, powołuje kierownika zespołu na podstawie przepisów ustawy zmienionej w art. 1;
 - 4) w terminie 5 lat od wejścia w życie projektowanej ustawy tworzy się sekretariat kuratora okręgowego na podstawie art. 38 ust. 1 ustawy zmienionej w art. 1 ;
 - 5) w zespole kuratorskiej służby sądowej, w którym nie ma sekretariatu zespołu, w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, tworzy się sekretariat zespołu na podstawie projektowanego art. 42 ust. 1 ustawy zmienionej w art. 1;
 - 6) z dniem wejścia w życie projektowanej ustawy osoby będące aplikantami kuratorskimi stają się aplikantami kuratorskimi w rozumieniu projektowanej ustawy; aplikacja kuratorska rozpoczęta i niezakończona przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych;
 - 7) w 2022 r. egzamin kuratorski odbywa się na podstawie przepisów dotychczasowych; komisje egzaminacyjne powołane na podstawie przepisów dotychczasowych pozostają właściwe w sprawach egzaminu kuratorskiego w 2022 r.; do wynagrodzenia członków komisji egzaminacyjnej przeprowadzającej egzamin w 2022 r. stosuje się przepisy dotychczasowe;
 - 8) postępowanie dyscyplinarne wszczęte, lecz niezakończone prawomocnie przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, toczy się według przepisów dotychczasowych;
 - 9) w przypadku uchylecia przez Sąd Apelacyjny w Warszawie zaskarżonego orzeczenia sądu dyscyplinarnego drugiej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, sąd dyscyplinarny rozpoznaje ją na podstawie przepisów dotychczasowych;
 - 10) członkowie sądów dyscyplinarnych pierwszej instancji oraz członkowie sądu dyscyplinarnego drugiej instancji powołani przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy pełnią swoje obowiązki do dnia zakończenia rozpoznania sprawy w danej instancji;
 - 11) kadencje rzeczników dyscyplinarnych powołanych na podstawie przepisów dotychczasowych wygasają po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy;
 - 12) do dnia powołania rzeczników dyscyplinarnych na podstawie przepisów ustawy zmienionej w art. 1 , rzecznicy dyscyplinarni, o których mowa w ust. 4, pełnią dotychczasowe obowiązki;
 - 13) okręgowe zgromadzenie kuratorów dokonuje wyboru członków sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
 - 14) prezes sądu okręgowego powołuje rzecznika dyscyplinarnego w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy;
 - 15) okres przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 52e ust. 4 ustawy zmienionej w art. 1 , stosuje się do przewinień dyscyplinarnych popełnionych po wejściu w życie niniejszej ustawy.
- Projekt regulacji przewiduje, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14 ust. 7 ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tego przepisu w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Konieczność wydania projektowanego rozporządzenia wynika z nadania nowego brzmienia art. 14 ust. 7 ustawy.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Wielka Brytania

Osoba chcąca wykonywać zawód kuratora powinna spełniać następujące kryteria: posiadać zezwolenie na pracę w Wielkiej Brytanii, dysponować świadectwem ukończenia szkoły średniej z 5 przedmiotami (zdanymi na ocenę minimum C) oraz doświadczenie w pracy wymagającej kontaktu z ludźmi mającymi problemy z prawem²².

Kandydat na kuratora po zakwalifikowaniu się do lokalnego *Probation Trust*, czyli lokalnego nadzoru sądowego, jest zobowiązany do ukończenia 12-miesięcznego kursu, po którym otrzymuje dyplom zawodowy (3 stopnia) uprawniający go do pełnoprawnego wykonywania zawodu kuratora niższego szczebla (*PSO-Probation Service Officer*). W ciągu tego czasu powinien odbyć kilkanaście jednodniowych szkoleń obejmujących tematykę: uzależnień, przemocy w rodzinie, przestępstw na tle seksualnym itp. W celu dalszego rozwoju zawodowego i objęcia stanowiska PO (*Probation Officer*) niezbędne jest przejście z wynikiem pozytywnym rozmowy kwalifikacyjnej i odbycie szkolenia. Osoby, które ukończą szkolenie, otrzymują dyplom zawodowy (5 stopnia) oraz dyplom z zakresu sprawiedliwości społecznej²³.

Całkowity proces kształcenia trwa od 3 do 5 lat. Regulacje prawne przewidują możliwość skrócenia okresu kształcenia do ok. 15 miesięcy²⁴. Wskazany okres dotyczy osób, które uzyskały wcześniej dyplom z dziedzin pokrewnych, np. kryminologii.

Niemcy

²² <https://www.prospects.ac.uk/job-profiles/probation-officer>

²³ <https://www.ucas.com/ucas/after-gcses/find-career-ideas/explore-jobs/job-profile/probation-officer>

²⁴ <http://www.traintobeatprobationofficer.com/about-the-training/>

Warunkiem koniecznym do podjęcia pracy na stanowisku kuratora jest ukończenie wyższych studiów z obszaru: socjologii, psychologii, pedagogiki, socjopedagogiki lub innych kierunków związanych z wyżej wymienionymi albo kryminalistyką. Dodatkowym atutem kandydata na stanowisko kuratora jest odbycie kursów, szkoleń, posiadanie specjalizacji z zakresu resocjalizacji albo doświadczenie w pracy z osadzonymi lub aresztowanymi²⁵.

Osoba rozpoczynająca pracę kuratora musi przejść roczne szkolenie sprawdzające jego wiedzę w praktyce. Obejmuje ono tematykę historii i metod pracy socjalnej, prawa rodzinnego, konstytucyjnego, zagadnień z zakresu psychologii itd. Szkolenie jest prowadzone w formie jednolitego kursu, jednakże w niektórych landach dokonano podziału na 8 semestrów²⁶.

Włochy

Kandydat na kuratora powinien być niekaranym obywatelem Włoch (lub innego państwa UE), korzystać z pełni praw obywatelskich i politycznych, posiadać predyspozycje psychiczne, psychologiczne oraz mieć minimum 25 lat. Konieczne jest ukończenie wyższych studiów z zakresu nauk prawnych lub pracy socjalnej, a następnie odbycie aplikacji kuratorskiej, która we Włoszech jest nazywana „specjalizacją”. Studia trwają 3 lata (licencjat) lub 5 lat (magister), natomiast specjalizacja kilka miesięcy. Osoby, które zaliczą egzaminy, otrzymują licencję potrzebną do wykonywania zawodu²⁷.

Francja

Osoba starająca się o stanowisko kuratora powinna mieć obywatelstwo francuskie, korzystać w pełni z praw obywatelskich oraz nie widnieć w Krajowym Rejestrze Karnym.

Osoba posiadająca tytuł licencjata lub równoważny ma możliwość przystąpienia do egzaminu zewnętrznego organizowanego przez Ministerstwo Sprawiedliwości. Egzamin składa się z 2 testów w formie pisemnej oraz części ustnej. Pracownicy instytucji państwowych lub samorządowych posiadający minimum 4-letni staż pracy mogą przystąpić do uproszczonego egzaminu wewnętrznego. Egzamin składa się wtedy z 1 testu pisemnego i części ustnej.

Osoby, które zdały egzamin, rozpoczynają 2-letni kurs w Państwowej Szkole Administracji Penitencjarnej (*ENAP*) składający się z zajęć teoretycznych oraz praktycznych. Po pierwszym roku kursanci są kierowani na roczny staż stanowiący okres próbny. Opinia opiekuna stażu oraz wyniki cząstkowych egzaminów rzutują na końcową ocenę kursu na kuratora (*Conseiller pénitentiaire d'insertion et de probation*)²⁸.

Dania

Istnieje 3-stopniowa hierarchia Państwowego Systemu Probacji: lokalna, regionalna, centralna. Kurator na każdym z szczebli musi posiadać wyższe wykształcenie, dyplom ukończenia studiów z zakresu pracy socjalnej lub innej pokrewnej dziedziny związanej z wykonywanym zawodem, np. psychologii, pedagogiki, prawa. Kształcenie na studiach z wymienionych dziedzin trwa 3,5 roku. Przed rozpoczęciem pracy kandydat na kuratora przechodzi 5-dniowe szkolenie wprowadzające, a następnie otrzymuje uprawnienia potrzebne do wykonywania zawodu²⁹. W trakcie kariery kurator ma obowiązek brania udziału w kursach dokształcających nt. uzależnień, przemocy domowej itp.³⁰ Z uwagi na niewielką liczbę kuratorów (278)³¹ istnieje również grupa pracowników zewnętrznych, wspierających kuratorów oraz wykonujących niektóre z ich obowiązków, np. pisanie pism na etapie przedsądowym³².

Szwecja

Kurator sądowy musi posiadać dyplom ukończenia studiów na kierunku praca socjalna. Przed dopuszczeniem do wykonywania zawodu kandydat na kuratora jest obowiązany odbyć 2-tygodniowe szkolenie wprowadzające, a następnie 3-tygodniowy kurs specjalistyczny dot. poszczególnych aspektów pracy kuratora³³. Po zdobyciu wiedzy teoretycznej kurator rozpoczyna okres próbny w lokalnych instytucjach probacyjnych³⁴. Okres ten trwa zazwyczaj rok, jednak w wyjątkowych przypadkach może zostać wydłużony.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Kuratorzy sądowi	Kurator specjalista – 3760 Starszy kurator zawodowy – 750 Kurator zawodowy – 490	Dane własne Ministerstwa Sprawiedliwości (sprawozdanie z	– Wprowadzenie nowych regulacji określających zasady wykonywania zawodu kuratora sądowego,

²⁵ <https://www.justiz.bayern.de/berufe-und-stellen/bewaehrungshelfer-gerichtshelfer/>

²⁶ https://www.cep-probation.org/uploaded_files/Germany.pdf

²⁷ <https://www.cep-probation.org/wp.../04/Chapter-Italy-final.pdf>

²⁸ <http://www.metiers.justice.gouv.fr/conseiller-penitentiaire-dinsertion-et-probation-12622/>

²⁹ https://www.cep-probation.org/uploaded_files/Denmark.pdf

³⁰ <https://www.cep-probation.org/wp-content/uploads/probation-in-europe-denmark.pdf>

³¹ <https://www.cep-probation.org/wp-content/uploads/2015/03/Summary-information-on-Denmark.pdf>

³² https://www.cep-probation.org/wp-content/uploads/2015/03/1_Chapter_1_Comparative_overview.pdf

³³ <https://www.cep-probation.org/knowledgebase/probation-in-europe-update/zweden-probation-in-europe/>

³⁴ <https://www.kriminalvarden.se/>

		działalności kuratorskiej służby sądowej MS-S40r)	<ul style="list-style-type: none"> – uregulowanie kwestii ochrony prawnej przysługującej kuratorom sądowym, – wskazanie organów odpowiadających za podejmowanie decyzji kadrowych wobec kuratorów, – wydłużenie do 10 lat niezbędnego stażu pracy kuratorskiej dla kandydata na kuratora okręgowego.
Kuratorzy społeczni	5103,500 limity i obsada stanowisk kuratorskiej służby sądowej w sądach rejonowych – poniżej	Dane własne Ministerstwa Sprawiedliwości	<p>Kuratorowi społecznemu, na jego wniosek lub za jego zgodą, pomoc psychologiczną zapewnia sąd rejonowy, w którym pełni on swoją funkcję.</p> <p>Kuratorowi społecznemu przysługuje miesięczny ryczałt za prowadzenie zajęć w ośrodku kuratorskim, płatny do dnia 20. każdego miesiąca, przyznawany przez prezesa sądu rejonowego na wniosek kierownika ośrodka kuratorskiego w wysokości 80% kwoty bazowej.</p>
Aplikanci kuratorscy	111	Dane własne Ministerstwa Sprawiedliwości	Określenie nowych regulacji określających zasady wykonywania zawodu kuratora sądowego.
Osoby pozostające pod różnego rodzaju oddziaływaniami kuratorów sądowych	Na dzień 31 grudnia 2020 r. pod różnego rodzaju oddziaływaniami kuratorów sądowych (w sprawach karnych i rodzinnych), pozostawało ok. 545 tys. osób, w tym 251 150 w sprawach karnych oraz 293 778 w sprawach rodzinnych i nieletnich.	Dane własne Ministerstwa Sprawiedliwości (sprawozdanie z działalności kuratorskiej służby sądowej MS-S40)	Poprawa jakości sposobu wykonywania zadań przez kuratorów sądowych, zwiększenie transparentności realizowanych obowiązków przez kuratorów.
Prezesi sądów rejonowych	318 – sądy rejonowe	Informacja ogólnodostępna	<ul style="list-style-type: none"> – Informowanie prezesa sądu okręgowego o nieprawidłowościach w działalności zespołu kuratorskiej służby sądowej w kierowanym przez siebie sądzie. – Prezes sądu rejonowego, kurator okręgowy, kierownik zespołu lub rzecznik dyscyplinarny informują prezesa sądu okręgowego o możliwości popełnienia przez kuratora zawodowego przewinienia dyscyplinarnego, w terminie 7 dni od powzięcia takiej wiadomości.
Prezesi sądów okręgowych	47 – sądy okręgowe	Informacja ogólnodostępna	<ul style="list-style-type: none"> – Prezes sądu okręgowego może odwołać członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji przed upływem kadencji, jeżeli zostało przeciwko niemu wszczęte postępowanie dyscyplinarne lub postępowanie karne o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub o przestępstwo skarbowe. – Prezes sądu okręgowego będzie zobowiązany do niezwłocznego złożenia aplikantowi kuratorskiemu, który zdał egzamin kuratorski bądź też został zwolniony od obowiązku odbycia aplikacji kuratorskiej i złożenia egzaminu kuratorskiego, propozycji nawiązania stosunku pracy w drodze mianowania go kuratorem zawodowym.

			<ul style="list-style-type: none"> – Dbanie o równomierne obciążenie pracą kuratorów w ramach poszczególnych zespołów kuratorskiej służby sądowej oraz między poszczególnymi zespołami tej służby w okręgu. – Wykonywanie wewnętrznego nadzoru administracyjnego nad działalnością kuratora okręgowego. – Skargi i wnioski dotyczące działalności kuratora okręgowego rozpoznaje prezes sądu okręgowego. – Prezes sądu okręgowego informuje o konkursie na stanowisko kuratora zawodowego przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej sądu oraz może poinformować w inny sposób, w szczególności przez umieszczenie ogłoszenia w prasie. – Prezes sądu okręgowego może przeprowadzić z kuratorem zawodowym rozmowę dyscyplinującą, udokumentowaną w formie notatki.
Prezesi sądów apelacyjnych	11 – sądy apelacyjne	Informacja ogólnodostępna	Wykonywanie wewnętrznego nadzoru administracyjnego nad działalnością prezesów sądów okręgowych w zakresie działalności kuratorów sądowych na obszarze apelacji.
Kierownicy zespołów kuratorskich	553 – liczba zespołów kuratorskich	Dane własne Ministerstwa Sprawiedliwości (sprawozdanie z działalności kuratorskiej służby sądowej MS-S40)	<ul style="list-style-type: none"> – Prezes sądu rejonowego, kurator okręgowy i kierownik zespołu lub rzecznik dyscyplinarny informują prezesa sądu okręgowego o możliwości popełnienia przez kuratora zawodowego przewinienia dyscyplinarnego, w terminie 7 dni od powzięcia takiej wiadomości. Kierownik zespołu przekazuje tę informację za pośrednictwem kuratora okręgowego. – Kierownik zespołu będzie zobowiązany do podejmowania działań mających na celu równomierne obciążenie pracą kuratorów zespołu.
Krajowa Rada Kuratorów	1	Informacja ogólnodostępna	Projekt precyzuje zakres uprawnień Krajowej Rady Kuratorów w procesie legislacyjnym.
Minister Sprawiedliwości	1	Informacja ogólnodostępna	<ul style="list-style-type: none"> – Możliwość zarządzenia przeprowadzenia lustracji działalności nadzorczej prezesa sądu okręgowego oraz przeprowadzenie lustracji działalności kuratora okręgowego lub zespołu kuratorskiej służby sądowej. – Minister Sprawiedliwości ogłasza do 30 września, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Sprawiedliwości, dane obejmujące średnie obciążenia pracą kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. – Minister Sprawiedliwości, mając na względzie racjonalne wykorzystanie kadr kuratorskiej służby sądowej oraz potrzeby

			<p>wynikające z obciążenia jej zadaniami w poszczególnych sądach, przydziela nowe stanowiska kuratorskie poszczególnym sądom rejonowym.</p> <p>– Sprawowanie zewnętrznego nadzoru administracyjnego nad działalnością kuratorów sądowych obejmujące analizę i ocenę prawidłowości oraz skuteczności wykonywania przez prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych wewnętrznego nadzoru administracyjnego.</p>
--	--	--	--

Tabela poniżej przedstawia limity i obsadę stanowisk kuratorskiej służby sądowej w sądach rejonowych w 2019 r.

ogółem		limity i obsady kurateli dla dorosłych z wyłączeniem kuratorów okręgowych i ich zastępców		kierownicy zespołu (ów)	aplikanci w ramach limitu (kuratela dla dorosłych)	kuratorzy delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości	kuratorzy delegowani do sądu okręgowego do pomocy kuratorowi okręgowemu	kuratorzy przeniesieni do innego zespołu kurateli	Kuratorzy społeczni
limit etatów według stanu na ostatni dzień okresu statystycznego	obsada średniookresowa	limit etatów według stanu na ostatni dzień okresu statystycznego	obsada średniookresowa						
5103,500	4127,464	Kuratela dla dorosłych							
		2913,750	2387,898	331,00	45,344	6,000	4,000	56,00	6896,00
		Kuratela rodzinna							
		2189,750	1739,566	223,00	69,233	4,000	6,000	51,00	11 513,000

Tabela poniżej przedstawia limity i obsadę stanowisk obsługi biurowej zespołu w sądach rejonowych w 2019 r.

Wyszczególnienie		Liczba etatów pracowniczych obsługujących kuratelę wg stanu na dzień ostatni okresu statystycznego	Obsada średniookresowa
Pracownicy wykonujący zadania na rzecz zespołów	Ogółem	452,153	395,772
	Zatrudnieni w zespołach kuratorskich (art. 42 ust. 2 ustawy)	346,732	302,574
	Zatrudnieni poza zespołami kuratorskimi (w tym art. 42 ust. 1 ustawy)	105,421	93,198

Tabela poniżej przedstawia limity i obsadę stanowisk kuratorskiej służby sądowej w sądach okręgowych w 2019 r.

ogółem		Kuratela dla dorosłych				Kuratela rodzinna			
Limit etatów wg stanu na ostatni dzień okresu statystycznego	Obsada średniookresowa	Limity i obsady kurateli dla dorosłych		Kuratorzy okręgowi w ramach limitu etatów sądu	Zastępcy kuratora okręgowego w ramach limitu etatów sądu	Limity i obsady kurateli rodzinnej		Kuratorzy okręgowi w ramach limitu etatów sądu	Zastępcy kuratora okręgowego w ramach limitu etatów sądu
		Limit etatów wg stanu na ostatni dzień okresu statystycznego	Obsada średniookresowa			Limit etatów wg stanu na ostatni dzień okresu statystycznego	Obsada średniookresowa		
95,000	75,464	51,000	41,211	28,000	23,000	44,000	34,253	17,000	27,000

Tabela poniżej przedstawia limity i obsadę stanowisk obsługi biurowej zespołu w sądach okręgowych w 2019 r.

wyszczególnienie		Liczba etatów pracowniczych obsługujących kuratelę wg stanu na dzień ostatni okresu statystycznego	Obsada średniookresowa
Pracownicy wykonujący zadania na rzecz kuratora okręgowego	Ogółem	23,250	19,206
	Zatrudnieni w biurze kuratora okręgowego	15,550	12,823
	Zatrudnieni poza biurem kuratora okręgowego	7,700	6,383

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2015 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 284) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania projektem w trybie powyższej ustawy.

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania: Komisji Krajowej NSZZ Solidarność; Forum Związków Zawodowych; Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych; Krajowej Radzie Kuratorów; Ogólnopolskiemu Związkowi Zawodowemu Kuratorów Sądowych; Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa i Prokuratury; NSZZ Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości; Krajowej Radzie Związku Zawodowego Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej; Krajowemu Stowarzyszeniu Zawodowych Kuratorów Sądowych; Śląskiemu Stowarzyszeniu Kuratorów Sądowych AUXILIUM; Dolnośląskiemu Stowarzyszeniu Kuratorów Sądowych Frontis. Wyniki konsultacji zostały omówione w raporcie z konsultacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2022 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0-10)
	0 (2022 6-mcy)	1 (2023)	2 (2024)	3 (2025)	4 (2026)	5 (2027)	6 (2028)	7 (2029)	8 (2030)	9 (2031)	10 (2032)	
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ZUS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NFZ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Pozostałe (FP, FS)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
ZUS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
NFZ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Pozostałe (FP, FS)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania Wydatki związane z wejściem w życie projektowanej ustawy będą finansowane w ramach budżetu państwa w części 15 – Sądy powszechne.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń Zgodnie z treścią projektu oraz jego uzasadnienia, projektowane rozwiązania będą mieściły się w ramach dostępnych środków finansowych i etatowych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							Łącznie (0-10)
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10		
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2022 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0	

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	(dodaj/usuń)	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele, gospodarstwa domowe, osoby niepełnosprawne oraz osoby starsze	<p>Wejście w życie nowych rozwiązań w obszarze zawodu kuratora sądowego może w dłuższej perspektywie czasu pozytywnie wpłynąć na skuteczność oddziaływań kuratorów na podopiecznych. Niewątpliwie pożądanym skutkiem projektowanej ustawy będzie postęp w funkcjonowaniu psychicznym i społecznym osób dozorowanych. Poprawa zdolności społecznej readaptacji tych osób jest istotna zarówno z perspektywy ich najbliższego otoczenia, jak również całego społeczeństwa. Pożądanym efektem pracy kuratora jest powstrzymanie się od popełniania kolejnych przestępstw oraz właściwe funkcjonowanie w społeczeństwie, w tym umiejętność przestrzegania obowiązujących norm społecznych i prawnych.</p> <p>Proponowane zmiany mogą pozytywnie wpłynąć na zwiększenie poczucia bezpieczeństwa w społeczeństwie przez ograniczanie powrotności osób skazanych do przestępstwa oraz eliminowanie patologii w rodzinach lub wśród osób poddanych nadzorowi lub innym oddziaływaniom kuratorów sądowych. Jednocześnie zakłada się poprawienie skuteczności oddziaływań kuratorskich w stosunku do osób im poddanych.</p>						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Zakładana kompleksowa regulacja działalności kuratorskiej wiąże się z wieloma zmianami w obszarze wykonywania zawodu kuratora sądowego. Najbardziej istotnym skutkiem wejścia w życie projektowanych regulacji będzie zwiększenie transparentności działalności kuratora. Działanie polegające na swoistym „uporządkowaniu” regulacji normatywnych powinno pozytywnie wpłynąć zarówno na same osoby wykonujące dany zawód, jak również osoby z nimi współpracujące bądź też zależne.</p> <p>Projekt wprowadza zmiany w obszarze postępowania dyscyplinarnego. Pożądanym efektem danych regulacji będzie jego usprawnienie, a tym samym ograniczenie nieprawidłowości występujących w pracy kuratorów. Poprawnie usystematyzowane postępowanie dyscyplinarne zapewni również gwarancję rzetelności i poprawności wykonywanych zadań przez kuratorów, co ma szczególne znaczenie z perspektywy osób z nim współpracujących.</p>							
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).					☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:					☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:			
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.					☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy			
<p>Komentarz:</p> <p><u>W zakresie zmniejszenia liczby procedur:</u></p> <p>– W zakresie uprawnień prawnopracowniczych projektowane zmiany przyznają prezesowi sądu okręgowego większą niż dotychczas swobodę w podejmowaniu decyzji kadrowych wobec kuratora zawodowego. Podejmując decyzje personalne, prezes nie będzie musiał czekać na stosowny wniosek kuratora okręgowego, lecz będzie mógł działać z własnej inicjatywy. Projekt przewiduje również większą niezależność prezesa sądu okręgowego w zakresie możliwości rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, czego będzie mógł dokonać z urzędu, na wniosek prezesa sądu rejonowego albo kuratora okręgowego.</p> <p>Celem projektowanych zmian jest usprawnienie i odformalizowanie procedury rozstrzygania spraw kadrowych kuratorów zawodowych oraz zwiększenie sprawności kadrowej sądów w postaci szybkich decyzji personalnych.</p>								

Zwiększenie liczby dokumentów

- Prezes sądu apelacyjnego w ramach nadzoru zatwierdza i przesyła Ministrowi Sprawiedliwości przedłożone mu przez prezesa sądu okręgowego sprawozdanie z realizacji rocznego planu nadzorczego.
- Prezes sądu okręgowego wykonuje wewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratora okręgowego, w szczególności przez:
 - 1) sporządzenie rocznego planu nadzorczego;
 - 2) sporządzenie sprawozdania z realizacji rocznego planu nadzorczego;
 - 3) wydawanie zarządzeń nadzorczych.
- Rektor-Komendant Uczelni, w porozumieniu z Krajową Radą Kuratorów, opracowuje program zajęć teoretycznych, a następnie przedstawia go Ministrowi Sprawiedliwości.

Ponadto:

- Prezes sądu rejonowego informuje prezesa sądu okręgowego o nieprawidłowościach w działalności zespołu kuratorskiej służby sądowej w kierowanym przez siebie sądzie.
- Prezes sądu okręgowego informuje Rektora-Komendanta Uczelni o zatrudnieniu aplikanta kuratorskiego w terminie 7 dni od podpisania umowy o pracę.
- Prezes sądu okręgowego wyznacza limit przyjęć na aplikację i organizuje nabór w drodze konkursu, w tym informuje o konkursie przez umieszczenie ogłoszenia w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu, na stronie internetowej sądu i w Biuletynie Informacji Publicznej oraz może poinformować w inny sposób, w szczególności przez umieszczenie ogłoszenia w prasie.

Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- szczegółowy sposób i tryb sprawowania nadzoru administracyjnego nad działalnością kuratorów sądowych, a także sposób dokumentowania czynności nadzorczych, mając na uwadze zapewnienie sprawności i skuteczności nadzoru oraz zapewnienie prawidłowego wykonywania czynności nadzorczych;
- szczegółowy sposób i tryb przeprowadzenia konkursu na aplikację kuratorską, w szczególności sposób i tryb działania komisji konkursowej, przebieg konkursu, zakres wiedzy podlegającej sprawdzeniu w trakcie konkursu, a także szczegółowy zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, uwzględniając konieczność prawidłowego, terminowego i efektywnego przeprowadzenia konkursu na aplikację kuratorską i przebiegu konkursu oraz zapewnienia zachowania bezstronności pracy komisji konkursowej;
- organizację i tryb odbywania aplikacji kuratorskiej, zakres zajęć teoretycznych i szkolenia praktycznego oraz wzór dokumentu potwierdzającego odbycie aplikacji kuratorskiej, mając na względzie zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do zajmowania stanowiska kuratora oraz konieczność jednolitej i obiektywnej oceny wiedzy i kwalifikacji aplikantów.

Minister Sprawiedliwości ogłosi do 30 września, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Sprawiedliwości, dane obejmujące średnie obciążenia pracą kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

Analiza kosztowa projektowanej regulacji została przedstawiona w pkt 6 OSR.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane regulacje nie mają wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe		

Omówienie wpływu

Szczegółowy wpływ na sądy powszechne został przedstawiony w pkt 4 OSR.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przewiduje się, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt regulacji przewiduje, że dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14 ust. 7 ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tego przepisu, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Efekty proponowanej nowelizacji mogą zostać poddane ewaluacji nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wejścia ustawy w życie.

Proponuje się zastosowanie następujących mierników:

- 1) liczba kuratorów (przy uwzględnieniu podziału na kuratorów zawodowych i kuratorów społecznych);
- 2) liczba aplikantów kuratorskich;
- 3) liczba postępowań dyscyplinarnych oraz sposób ich zakończenia;

- 4) liczba kuratorów, którzy w danym okresie statystycznym w ramach doskonalenia zawodowego zrealizowali dodatkowe szkolenia;
- 5) liczba spraw, w których orzeczono kary ograniczenia wolności i pracy społecznie użytecznej, zakończonych w okresie sprawozdawczym, przypadająca na jednego zawodowego kuratora sądowego;
- 6) liczba spraw zakończonych przypadająca na kuratora;
- 7) liczba wywiadów środowiskowych przeprowadzonych w okresie sprawozdawczym przypadająca na jednego zawodowego kuratora sądowego;
- 8) liczba zakończonych postępowań prowadzonych w zespołach kuratorskiej służby sądowej;
- 9) brak powrotności do przestępstw. Wskaźniki dotyczące braku recydywy i zmiany środków zastosowanych wobec osób nadzorowanych na ostrzejsze;
- 10) zakres podmiotowy, przedmiotowy i wartość udzielonej pomocy postpenitencjarnej: liczba wniosków o udzielenie pomocy. Liczba osób, którym udzielono pomocy.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

-

Raport z konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie ustawy o kuratorach sądowych

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r. poz. 348) projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt został również przekazany do zaopiniowania: Komisji Krajowej NSZZ Solidarność, Forum Związków Zawodowych, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Krajowej Radzie Kuratorów, Ogólnopolskiemu Związkowi Zawodowemu Kuratorowi Sądowych, Międzyzakładowej Organizacji Związkowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa i Prokuratury, NSZZ Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości, Krajowej Radzie Związku Zawodowego Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej, Krajowemu Stowarzyszeniu Zawodowych Kuratorów Sądowych, Śląskiemu Stowarzyszeniu Kuratorów Sądowych AUXILIUM, Dolnośląskiemu Stowarzyszeniu Kuratorów Sądowych Frontis. Wyniki konsultacji zostały omówione w tabeli stanowiącej załącznik do raportu.

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

W trybie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem.

**Zestawienie uwag zgłoszonych w toku konsultacji do
projektu ustawy o zmianie ustawy o kuratorach sądowych**

Lp.	jednostka redakcyjna	zgłaszający	treść uwagi	Stanowisko MS
1.	Uwagi ogólne	MOZ KNSZZ AD REM	<p>Wnioskujemy wprowadzenia do projektu ustawy o kuratorach zapisu włączenia zawodu kuratora sądowego do wykazu prac o szczególnym charakterze .</p> <p>Aktualny RAPORT Centralnego Instytutu Ochrony Pracy Nr 389/PZ/2001/NE z dnia 08. listopada 2021r. wskazuje za w pełni zasadny postulat włączenia zawodu kuratora sądowego do wykazu prac o szczególnym charakterze zgodnie z treścią przepisu art. 3 ust . 3 Ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych. Dz. U. 2008 Nr 237 poz. 165.</p> <p>Art.3a.2 2. Zwrot kosztów zastępstwa procesowego, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wydatki rzeczywiście poniesione, do wysokości stawki określonej przepisami o ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata albo radcę prawnego z urzędu.</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione.</p> <p>1. Propozycja dotycząca wprowadzenia do projektu ustawy o kuratorach sądowych zapisu o włączeniu zawodu kuratora sądowego do wykazu prac o szczególnym charakterze wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p> <p>Zakres przedmiotowy wniosku pozostaje we właściwości Ministra Rodziny i Polityki Społecznej (MRiPS).</p> <p>2. Z uwagi na brak wyjaśnienia celu przytoczenia treści projektowanego art. 3a ust. 2, nie sposób odnieść się merytorycznie do wskazanego fragmentu.</p>
2.		FRONTIS	<p>Kontekst nowej ustawy</p> <p>Warty podkreślenia jest kontekst, w którym projektowane zmiany mają być wprowadzone. Polscy kuratorzy sądowi dla dorosłych są zdecydowanie najbardziej obciążoną formacją</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione.</p> <p>1. Propozycja dotycząca ośrodków kuratorskich wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Delegację ustawową do określenia przez Ministra</p>

			<p>zawodową na tle europejskich służb probacyjnych. Kuratorzy rodzinni, ze względu na to, że w Europie ich zadania wykonują inne podmioty, nie mogą być objęci analogicznym porównaniem, jednak już sama liczba wywiadów środowiskowych przeprowadzanych przez nich, a wciąż pomijana w standardach obciążenia, pokazuje skalę zaangażowania. Odliczając weekendy i dni dyżurowe można szacować, iż zawodowy kurator rodzinny przeprowadza przynajmniej jeden wywiad dziennie. Tymczasem ta kilkugodzinna czynność nie jest w ogóle wliczana do standardów jego obciążenia. Fakt, że w warunkach tak dużego obciążenia zadaniami kuratorzy zawodowi sprawnie wykonują swoje zadania pod rządami obowiązującej ustawy zasługuje na uwzględnienie. W minionych latach kuratorom sądowym powierzano kolejne zadania, często zwiększając ich uprawnienia (vide kara ograniczenia wolności, dozór elektroniczny, zespoły interdyscyplinarne, środki zabezpieczające, procedura szacowania ryzyka powrotu do przestępstwa). Projektowane zmiany rozbudowują (i komplikują) aparat nadzorczo - kontrolny, zasadniczo ograniczają samorządność grupy zawodowej i autonomię kuratora jako wyspecjalizowanego organu sądowego. Tymczasem jak słusznie konstatuje prof. Andrzej Bałandynowicz, Funkcjonalność kurateli zostanie zachowana w rozwiązaniach aparatu wykonawczego w sytuacji uznania, iż kuratorzy sądowi są merytorycznym organem sądu, stanowią niezależną i w pełni autonomiczną grupę zawodową, wyraźnie</p>	<p>Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, trybu i szczegółowych zasad tworzenia i znoszenia ośrodków kuratorskich, sposobu wykonywania nadzoru nad ośrodkami kuratorskimi, ich organizację i zakres działania stanowi art. 84 § 5 ustawy z dnia 26 października 1982 r. <i>o postępowaniu w sprawach nieletnich</i> (Dz. U. z 2018 r. poz. 969 j.t.).</p> <p>Ustawa o kuratorach sądowych jako pragmatyka zawodowa kuratorów sądowych nie jest, jak się wydaje, właściwym aktem prawnym do regulacji funkcjonowania ośrodków kuratorskich.</p> <p>2. Pozostałe uwagi mają charakter ogólny, polemiczny, przez co uniemożliwiają właściwe odniesienie się do nich.</p>
--	--	--	--	--

		<p>wbudowaną w skład podstawowych jednostek organizacyjnych sądu oraz przyznania kuratorom sądowym pozycji równoprawnej z wszystkimi organami sądowymi, co zapewni układ więzi funkcjonalnych i informacyjnych w miejsce powiązań służbowych i kontrolnych z tymi podmiotami (A. Baładynowicz, Światowe standardy wykonywania orzeczeń. Probacyjny model kurateli sądowej w Polsce, Probacja 2009, nr 3-4).</p> <p>Kolejnym czynnikiem, który projektodawca powinien wziąć pod uwagę jest obecna sytuacja na rynku pracy. Projektowana ustawa nie rozwiązuje problemu postępującej pauperyzacji zawodu kuratora sądowego. Szereg planowanych rozwiązań, takich jak: rozbudowywanie mechanizmów permanentnej kontroli, zostanie wprowadzone w sytuacji, gdy liczba kandydatów ubiegających się o aplikację kuratorską z roku na rok dynamicznie spada przy równoległym wzroście liczby relatywnie młodych stażem kuratorów rezygnujących z pracy w zawodzie kuratora sądowego. Wzmoczoną tendencję odchodzenia z zawodu może potęgować również założony w projekcie ustawy warunek posiadania wyłącznie polskiego obywatelstwa. Kumulacja opisanych wyżej czynników może doprowadzić do kryzysu kadrowego, a w efekcie do zagrożenia sprawności wykonywania orzeczeń sądów, tym bardziej, że procedura rekrutacji i przygotowanie aplikantów kuratorskich do wykonywania zawodu kuratora sądowego może się wydłużyć z uwagi na projektowane zmiany w procesie kształcenia kadry kuratorskiej i uzależniania terminu podjęcia pracy w</p>	
--	--	---	--

		<p>charakterze kuratora zawodowego od terminu kwartalnie przeprowadzanych egzaminów końcowych. W sytuacji, gdy realizacja polityki kryminalnej państwa w znacznym stopniu opiera się na pracy personelu kuratorskiego, projektodawca powinien zagrożenie to dostrzegać i precyzyjniej szacować w ocenach skutków regulacji. Ponadto niepokój budzi niespójność proponowanych w projekcie rozwiązań z zapowiedziami Resortu Sprawiedliwości w kwestii zmiany struktury sądów. W sytuacji rzeczywistych planów w tym zakresie, należy dostosować do nich projektowane zmiany w ustawie. Perspektywa kolejnych zmian w niedalekiej przyszłości rodzi uzasadniony niepokój o chaos w funkcjonowaniu kuratorskiej służby sądowej.</p> <p>Bezpieczeństwo pracy i wsparcie psychologiczne</p> <p>Jednym z podstawowych postulatów środowiska kuratorskiego zgłaszanych na kanwie obowiązujących przepisów są kwestie bezpieczeństwa pracy i wsparcia psychologicznego. Przedstawiony projekt ustawy w bardzo wąskim zakresie staje naprzeciw tym problemom. Każdego roku kuratorzy sądowi stają się obiektem napaści ze strony osób, wobec których wykonują zadania służbowe. Nie jest zrozumiałe, dlaczego funkcjonariusze Służby Więziennej za wykonywanie obowiązków służbowych w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami pozbawionymi wolności otrzymują - zgodnie z brzmieniem art. 30 Ustawy o Służbie Więziennej z tego tytułu, obok wynagrodzenia wynikającego z odrębnych przepisów, dodatek do wynagrodzenia w wysokości</p>	
--	--	--	--

		<p>do 50 % wynagrodzenia zasadniczego, a kuratorzy sądowi są analogicznego dodatku pozbawieni. Kuratorzy sądowi sprawują swoje obowiązki bardzo często wobec tej samej kategorii osób, przy czym wykonują je samodzielnie i w warunkach środowiska otwartego, także w godzinach późnowieczornych, nie będąc wyposażeni w środki ochrony bezpośredniej. Nie przysługuje im też prawo do wcześniejszej emerytury. Zatem państwo różnicuje sytuację funkcjonariuszy wykonujących zadania z podobnej sfery i wobec niemal identycznego katalogu podmiotowego. Przy czym możliwość skonfrontowania się z podopiecznym, który będzie znajdował się w stanie po spożyciu środków odurzających lub alkoholu albo cierpiącym na zaburzenia psychiczne lub choroby zakaźne i nie wdrażającym stosownego leczenia jest zdecydowanie wyższa w przypadku pracy w środowisku otwartym. Polscy kuratorzy sądowi wykonują zadania w terenie o takiej charakterystyce, do których przedstawiciele europejskich służb probacyjnych mają wręcz zakaz udawania się służbowo ze względu na istniejące ryzyko. Brak jakiegokolwiek rekompensaty z tego tytułu jest niesprawiedliwy i dalece demotywuujący. Pozytywnie opiniujemy wprowadzenie w projekcie zapewnienia kuratorowi zawodowemu pomocy psychologicznej.</p> <p>Kadra zarządzająca</p> <p>Zależy nam na rozwoju kuratorskiej służby sądowej i stałym podnoszeniu jakości wykonywanych zadań przez kuratorów sądowych oraz sprawnej organizacji tej grupy zawodowej. Z uwagi na rolę kuratorów</p>	
--	--	---	--

		<p>sądowych w wykonywaniu orzeczeń (ich ustawowe zadania i ich społeczne znaczenie) właściwy dobór kadry zarządzającej jest warunkiem o znaczeniu fundamentalnym. W przypadku utrzymania zasady powoływania i odwoływania kuratorów okręgowych przez Ministra Sprawiedliwości postulujemy, by odbywało się to w ramach konkursu. Taka formuła pozwoli na wybór spośród większego grona kandydatów a także sprzyjać będzie transparentności procedury.</p> <p>Dodatek terenowy</p> <p>Projektowany akt prawny niestety nadal nie rozwiązuje kwestii rozliczenia kosztów pracy ponoszonych przez kuratorów zawodowych w terenie. Istniejący aktualnie dodatek terenowy nie jest postrzegany przez jego odbiorców jako zwrot kosztów pracy w terenie. Kuratorzy sądowi traktują dodatek terenowy jako ekwiwalent za pracę niebezpieczną, wykonywaną w różnych warunkach pogodowych, w przestrzeni, której nie mogą zorganizować ani często nawet przewidzieć.</p> <p>Nadal nie jest też rozwiązana kwestia używania przez kuratorów zawodowych samochodów prywatnych do celów służbowych. Co prawda ustawodawca sformułował w art. 14. ust. 5. ustawy możliwość przyznania przez prezesa sądu okręgowego ryczałtu na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych, jednak warunkuje przyznanie ryczałtu dostępnością środków finansowych w planie finansowym sądu, co w praktyce może oznaczać brak możliwości uzyskania tych środków. Ponadto warunkowanie przyznania ryczałtu określeniem</p>	
--	--	--	--

		<p>ponadprzeciętności w użytkowaniu auta jest daleko nieprecyzyjne i niejednoznaczne, a dopuszczalność subiektywnej oceny stopnia i poziomu użytkowania auta prywatnego do celów służbowych zwiększa prawdopodobieństwo istotnych trudności w podejmowaniu decyzji o przyznaniu w/w ryczału.</p> <p>Ośrodki kuratorskie</p> <p>W projektowanym akcie prawnym brak jest zapisów dotyczących ośrodków kuratorskich. Tymczasem bezsprzecznie materia ta jest związana z funkcjonowaniem kuratorskiej służby sądowej, której to materii dodatkowo Ministerstwo Sprawiedliwości przypisywało w ostatnich latach coraz większe znaczenie. Zgodnie z § 2. Załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. "Zasady techniki prawodawczej": <i>ustawa powinna wyczerpująco regulować daną dziedzinę spraw, nie pozostawiając poza zakresem swego unormowania istotnych fragmentów tej dziedziny.</i></p> <p>Nadzór nad kuratorską służbą sądową</p> <p>Projektodawca argumentuje potrzebę zwiększenia nadzoru Ministra Sprawiedliwości, czego konsekwencją ma być m.in. powoływanie i odwoływanie kuratorów okręgowych. Należy jednak zauważyć, że kuratorzy sądowi zostali umiejscowieni w systemie prawa wśród podmiotów podległych sądowi, których zadania polegają na prawidłowym wykonywaniu orzeczeń sądów. Z tego powodu ustawodawca właśnie na poziomie sądu określił instrumenty nadzoru różnego rodzaju. Przykładem jest choćby brzmienie art. 169 kodeksu karnego</p>	
--	--	---	--

			<p>wykonawczego, zgodnie z którym nadzór nad wykonywaniem dozoru należy do sądu właściwego do orzekania w przedmiocie wykonania kary lub środka, w związku z którymi skazanego oddano pod dozór i obejmuje kontrolę i ocenę: legalności i prawidłowości wykonywania dozoru; wykonywania zadań probacyjnych i działalności wychowawczej kuratora sądowego oraz przebiegu procesu resocjalizacji skazanego; prawidłowości sporządzania przez kuratora sądowego dokumentacji i prowadzenia akt dozoru. Projektowane ustawą rozwiązania postrzegamy jako wprowadzenie swoistego nadzoru hybrydowego. Z jednej strony nadzór ten będzie bowiem spoczywał nad reprezentującym władzę wykonawczą Ministrze Sprawiedliwości, z drugiej strony szereg przepisów powierza ten nadzór sądowi, a zatem organowi władzy sądowniczej. Naszym zdaniem nie gwarantuje to deklarowanej w uzasadnieniu spójności i efektywności całego systemu wykonywania orzeczeń a wręcz przeciwnie - może prowadzić do niespójności i rozbieżności w ocenach prawidłowości wykonywania zadań przez kuratorów sądowych. Szereg przepisów projektowanej ustawy wprowadza podział kompetencji decyzyjnych i nadzorczych między trzy podmioty: Ministra Sprawiedliwości, prezesa sądu okręgowego i prezesa sądu rejonowego, przy czym dzieje się to kosztem pozycji kuratora okręgowego.</p>	
3.	Uwaga ogólna	Ogólnopolski Związek Zawodowy	Ogólnopolski związek Zawodowy Kuratorów Sądowych, wnosi o wstrzymanie prac legislacyjnych do czasu wypracowania przez Ministerstwo	Uwagi nieuwzględnione. 1. Postulat wstrzymania prac legislacyjnych pozostaje poza właściwością DWOiP.

		<p>Kuratorów Sądowych</p>	<p>Sprawiedliwości wraz ze środowiskiem kuratorskim (Krajową Radą Kuratorów , Ogólnopolskim Związkiem Kuratorów Sądowych, oraz innymi związkami zawodowymi i organizacjami pozarządowymi zrzeszającymi kuratorów sądowych) projektu akceptowalnego dla obu stron, gwarantującego rozwój i profesjonalizację kurateli sądowej. Najnowsze badania dot. analizy zagrożeń związanych z pracą kuratorów sądowych przeprowadzone przez Centralny Instytut Ochrony Pracy - Państwowy Instytut Badawczy Nr 389/PZ/2021/NE jednoznacznie wskazały jak trudny jest to zawód, wymagający szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej i zasadnym jest włączenie zawodu kuratora sądowego do wykazu prac o szczególnym charakterze zgodnie z treścią przepisu art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. We wnioskach końcowych wskazano, jakie działania należy podjąć w celu poprawy bezpieczeństwa i warunków pracy kuratorów sądowych. Biorąc pod uwagę to, jak ważne, trudne oraz różnorodne zadania realizuje kuratorska służba sądowa na rzecz społeczeństwa, istotnym jest, aby regulacje prawne określające Pan Michał Woś Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Szanowny Panie Ministrze Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych ul. Nowotarska 20 87-100 Toruń KRS: 0000781635 NIP: 8792711903 www.ozzks.pl 2 zasady wykonywania przez kuratorów sądowych zadań były dostosowana do ich wagi, ale także zapewniały odpowiedni status</p>	<p>2. Propozycja włączenia zawodu kuratora sądowego do wykazu prac o szczególnym charakterze zgodnie z treścią przepisu art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Zakres przedmiotowy wniosku pozostaje we właściwości Ministra Rodziny i Polityki Społecznej (MRiPS). Pismem z dnia 17 grudnia 2021 roku, znak DWOiP-VI.054.61.2021 przekazany został zgodnie z właściwością do MRiPS.</p>
--	--	----------------------------------	---	--

			<p>materialny i zawodowy. Aby powyższe zostało spełnione niezbędne jest stworzenie długofalowego planu, uwzględniającego w budżecie państwa w kolejnych latach odpowiednich środków finansowych, jak chociażby na wzór programu modernizacji Służby Więziennej. Pomimo zgłaszanego postulatu zawieszenia prac legislacyjnych do czasu opracowania optymalnych rozwiązań prawnych, organizacyjnych, oraz finansowych, w załączeniu przesyłamy opinię Ogólnopolskiego Związku zawodowego Kuratorów Sądowych do projektu ustawy o zmianie ustawy o kuratorach sądowych (UD249).</p>	
4.	<p>Uwaga ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji – dodanie art. 2a</p>	<p>Krajowa Rada Kuratorów</p>	<p>Art. 2a (dodanie)</p> <p>Krajowa Rada Kuratorów dostrzega potrzebę usankcjonowania w ustawie ustrojowej Dnia Kuratora Sądowego. Krajowa Rada Kuratorów podjęła uchwałę w sprawie ustanowienia Dnia Kuratora Sądowego, w której wskazała, iż będzie on obchodzony 25 czerwca. Data ta nie jest przypadkowa, nawiązuje do tradycji i jest uwarunkowana historycznie, gdyż to właśnie rozporządzeniem z dnia 25 czerwca 1929 roku Minister Sprawiedliwości przekształcił instytucję opiekunów sądowych w kuratorów nieletnich działających przy sądach grodzkich i przy sądach dla nieletnich, wprowadzając tym samym do obiegu prawnego pojęcie i funkcję kuratora sądowego.</p> <p>W wymiarze formalne ustanowienie Dnia Kuratora Sądowego może nastąpić wyłącznie na drodze ustawy, stąd na zasadach analogicznych do innych grup zawodowych Krajowa Rada Kuratorów</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>

			<p>proponuje wprowadzenie do ustawy o kuratorach sądowych art. 2a w następującym brzmieniu:</p> <p>Art. 2a <i>Dzień 25 czerwca ustanawia się świętem kuratorskiej służby sądowej.</i></p>	
5.	<p>Uwaga ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji -art. 3 ustawy o kuratorach sądowych</p>	<p>Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych</p>	<p>Pozytywnie oceniamy wprowadzenia ochrony prawnej dla kuratorów, jednak widzimy potrzebę rozszerzenia jej także na postępowania cywilne oraz karne, w których kurator jest oskarżany. W ostatnim czasie do sądów wpływają prywatne akty oskarżenia przeciwko kuratorom, np o zniesławienie w sprawozdaniu z wywiadu środowiskowego. W ocenie OZZKS ważne jest także dopisanie udziału kuratora w postępowaniu z powództwa cywilnego. Proponujemy brzmienie art. 3a.1: “Art. 3a. 1. Kuratorowi sądowemu, w związku z wykonywaniem czynności służbowych, przysługuje od pracodawcy, na jego wniosek, zwrot poniesionych kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, cywilnym, w którym uczestniczy w charakterze pokrzywdzonego, oskarżyciela posiłkowego, oskarżonego lub pozwanego.”</p> <p>Art.3a.2 2. Zwrot kosztów zastępstwa procesowego, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wydatki rzeczywiście poniesione, do wysokości stawki określonej przepisami o ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata albo radcę prawnego z urzędu. W ustępie 2. proponujemy dopisać, po „zwrot” słowo „poniesionych” oraz wykreślić całość od „ do wysokości”. Proponowane przez nas brzmienie ustępu 2: “ 2. Zwrot poniesionych kosztów</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą, poszerza bowiem ochronę prawną dla kuratorów o postępowanie cywilne oraz karne – z oskarżenia prywatnego.</p>

			zastępstwa procesowego, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wydatki rzeczywiście poniesione w ramach pomocy prawnej udzielonej przez adwokata albo radcę prawnego.” Proponujemy także dopisanie ust. 2a: “2a. Zwrot poniesionych kosztów zastępstwa procesowego, o którym mowa w ust.1 następuje ze środków budżetowych, na wniosek kuratora, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia kuratora”.	
6.	Uwaga ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji – dodanie art. 3b	Krajowa Rada Kuratorów	<p>Art. 3b (dodanie)</p> <p>Dostrzegamy również potrzebę zapewnienia ochrony prawnej kuratorom sądowym, wobec których wszczynane są postępowania z oskarżenia prywatnego o zniesławienie [art. 212§4 k.k.] lub znieważenie (art. 216§5 k.k.). Zapewnienie ochrony prawnej kuratorom sądowym w takich przypadkach jest szczególnie ważne i potrzebne, oczywiście tylko w przypadku tych spraw, które pozostawałyby w bezpośrednim związku z wykonywanymi przez kuratora sądowego obowiązkami lub czynnościami służbowymi.</p> <p>Dlatego proponujemy dodanie przepisu w poniższym brzmieniu:</p> <p>Art. 3b.</p> <p><i>1. Kurator sądowy podczas i w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych korzysta z ochrony prawnej przewidzianej w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny dla funkcjonariuszy publicznych.</i></p> <p><i>2. Kuratorowi sądowemu przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli wszczęte</i></p>	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą, poszerza bowiem ochronę prawną dla kuratorów o postępowanie karne – z oskarżenia prywatnego.

			<p><i>przeciwko niemu postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego, niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.</i></p> <p><i>3. Zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną następuje ze środków budżetowych, na wniosek kuratora sądowego, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia kuratora zawodowego.</i></p> <p><i>4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, Minister Sprawiedliwości może zapewnić kuratorowi sądowemu, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, ochronę prawną jeszcze przed zakończeniem tego postępowania. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio. Poniesione przez Ministerstwo Sprawiedliwości koszty ochrony prawnej nie podlegają zwrotowi przez kuratora sądowego, niezależnie od wyniku postępowania karnego.</i></p>	
7.	<p>Uwaga ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji – dodanie art. 4 ust. 5</p>	<p>Krajowa Rada Kuratorów</p>	<p>Art. 4 ust 5 (dodanie)</p> <p>Krajowa Rada Kuratorów stoi na stanowisku, że pracodawcą kuratorów zawodowych powinien być prezes sądu okręgowego, natomiast prezes sądu rejonowego wykonywać powinien obowiązki pracodawcy wyłącznie w ściśle określonym zakresie jakie niezbędne są dla zorganizowania stanowiska pracy, zabezpieczenia niezbędnych narzędzi, czy też środków ochrony osobistej. Dlatego dostrzegam</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zgodnie z art. 3 Kodeksu pracy „pracodawcą” jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniają one pracowników. Za pracodawcę będącego jednostką organizacyjną czynności z zakresu prawa pracy dokonuje osoba lub organ zarządzający albo inna wyznaczona do tego osoba (art. 3¹</p>

			<p>potrzebę jednoznacznego określenia kto jest odpowiedzialny za zabezpieczenie warunków do wykonywania pracy w obszarach: technicznym, lokalowym i bezpieczeństwa. Stąd proponujemy dodanie ustępu 5 w poniższym brzmieniu:</p> <p>Art. 4. <i>5. Prezes Sądu Rejonowego zapewnienia warunki dla prawidłowego funkcjonowania i sprawnego wykonywania zadań przez kuratorów sądowych.</i></p>	<p>Kodeksu pracy).</p> <p>Projektowane przepisy wskazują, iż czynności z zakresu stosunku pracy podejmuje wobec kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego prezes sądu okręgowego (art. 4 ust. 3 projektu ustawy), natomiast takie czynności wobec kuratora zawodowego podejmuje prezes sądu rejonowego, z wyjątkiem zastrzeżonych dla prezesa sądu okręgowego (art. 4 ust. 4 projektu).</p> <p>Propozycja KRK nie znajduje zatem uzasadnienia, albowiem zapewnienie warunków do prawidłowego wykonywania zadań przez pracownika należy do podstawowych obowiązków pracodawcy, co reguluje Kodeks pracy (zob. art. 94 pkt 2, 2a, 4 oraz art. 207 § 2 k.p.).</p>
8.	<p>Uwaga ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji – art. 5 ust. 1 pkt 4</p>	<p>Krajowa Rada Kuratorów</p>	<p>Proponujemy dokonanie zmiany w zakresie wymagań formalnych związanych z wykształceniem niezbędnym do wykonywania zawodu kuratora sądowego. W naszej ocenie zrównanie wartości studiów podyplomowych i magisterskich, w kontekście czasu ich trwania i tym samym nabywanej wiedzy, nie wydaje się być rozwiązaniem trafnym. W gronie zawodowych kuratorów sądowych pożądanymi są specjaliści z różnych dziedzin, co w znacznej części wynika z interdyscyplinarnej formuły funkcjonowania zespołów kuratorskich- konsultacji pomiędzy kuratorami, wymianą wiedzy i nabywanych doświadczeń. Dodatkowo proponowana zmiana przepisu ma charakter dostosowawczy, gdyż w obecnej nomenklaturze z obszaru szkolnictwa</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Propozycja zmiany art. 5 ust. 1 pkt 4 u.k.s., w odniesieniu do obowiązującego brzmienia tego przepisu, zawęży krąg potencjalnych kandydatów do zawodu kuratora sądowego. Zauważmy, że aktualnie przepis ten posiada jeszcze drugą część: „albo inne wyższe studia magisterskie i studia podyplomowe z zakresu nauk pedagogiczno-psychologicznych, socjologicznych lub prawnych”. Mając na uwadze bieżącą sytuację, gdzie wielu kuratorów okręgowych zgłasza problemy z brakiem kandydatów na aplikację kuratorską, a konkursy są ogłaszane po kilka razy, nie wydaje się uzasadnionym wprowadzanie</p>

			<p>wyższego nie występuje pojęcie nauk pedagogiczno-psychologicznych.</p> <p>Art. 5.</p> <p>1. Kuratorem zawodowym może być mianowany ten, kto:</p> <p>4) <i>posiada wykształcenie wyższe magisterskie z zakresu przynajmniej jednej z następujących dyscyplin naukowych; psychologia, pedagogika, socjologia lub prawo.</i></p>	<p>bardziej restrykcyjnych wymogów co do wykształcenia niż obecnie obowiązujące. Należy jedynie uaktualnić użyte w tym przepisie nazewnictwo.</p> <p>Proponuje się zatem następujące brzmienie przepisu art. 5 ust. 1 pkt 4:</p> <p>„4) posiada wykształcenie wyższe magisterskie z zakresu przynajmniej jednej z następujących dyscyplin naukowych: psychologia, pedagogika, socjologia lub prawo albo inne wykształcenie wyższe magisterskie i studia podyplomowe z zakresu przynajmniej jednej z następujących dyscyplin naukowych: psychologia, pedagogika, socjologia lub prawo;”.</p>
9.	<p>Uwaga ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji – dodanie art. 10 ust. 2</p>	<p>Krajowa Rada Kuratorów</p>	<p>Art. 10 ust 2 (dodanie)</p> <p>Ustawowy obowiązek podnoszenia kwalifikacji czyli szkolenie ustawicznego kuratorów nie zawsze może być realizowany w sposób zadowalający, gdyż decyzja o sfinansowaniu szkoleń w praktycznym wymiarze zależy od dyrektorów sądów i środków jaki na ten cel przeznaczają. Ta skądinąd prozaiczna przyczyna stanowi najczęstszą przeszkodę dla udziału kuratorów sądowych w szkoleniach i podnoszeniu przez nich kompetencji zawodowych. Należy przy tym zauważyć, że stworzenie warunków do podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez pracownika jest jednym z podstawowych obowiązków pracodawcy, także tych określonych w Kodeksie Pracy. Zasadnym jest zatem, aby dyrektorzy sądów byli zobowiązani do</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p> <p>Obecna regulacja w art. 10 u.k.s. nie nakłada na kuratora zawodowego obowiązku podnoszenia przez niego kwalifikacji zawodowych, za które musiałby ponieść koszty. Natomiast istnieje on w przypadku nieodpłatnych form doskonalenia lub gdy koszty zostały pokryte przez pracodawcę.</p> <p>Prowadzenie szkoleń i innych form doskonalenia zawodowego podnoszących kwalifikacje zawodowe kuratorów zawodowych jest jednym z zadań Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury (art. 2 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o</p>

			<p>zabezpieczenia środków na szkolenia, gdyż to oni z ramienia pracodawcy odpowiadają za gospodarkę finansową sądów. Stąd poniżej przedstawiona propozycja.</p> <p>Art. 10.</p> <p><i>2. Dyrektor właściwego sądu zapewnia kuratorowi zawodowemu warunki i środki finansowe do realizacji obowiązku, o których mowa w ust. 1.</i></p>	<p>Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, Dz. U. z 2020 r. poz. 1366 j.t.). Ponadto organizowanie szkoleń dla kuratorów zawodowych w okręgu należy do zakresu działania kuratora okręgowego (art. 37 ust. 2 pkt 11 u.k.s.).</p> <p>Zgodnie z art. 17 k.p. w zw. z art. 94 pkt 6 k.p. ułatwianie pracownikom podnoszenia kwalifikacji zawodowych stanowi jeden z podstawowych obowiązków pracodawcy.</p> <p>Powyższy obowiązek nie oznacza konieczności wyrażania przez pracodawcę zgody na wszelkie kursy, szkolenia czy konferencje, w których pracownik chciałby uczestniczyć, albowiem to pracodawca decyduje, w jaki sposób będzie ułatwiał pracownikom podnoszenie kwalifikacji zawodowych.</p> <p>Zgodnie z art. 103¹ k.p., przez podnoszenie kwalifikacji zawodowych rozumie się zdobywanie lub uzupełnianie wiedzy lub umiejętności przez pracownika, z inicjatywy pracodawcy albo za jego zgodą.</p> <p>Pracodawca może zobowiązać pracownika do podniesienia kwalifikacji zawodowych niezbędnych do wykonywania pracy na danym stanowisku pracy poprzez skierowanie go na szkolenie. Pracownik powinien wówczas potraktować takie skierowanie jako polecenie służbowe i brać udział w szkoleniach proponowanych czy organizowanych przez pracodawcę.</p>
--	--	--	---	---

10.	<p>Uwaga ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji - modyfikacji art. 13 ust. 3 ustawy o kuratorach sądowych</p>	<p>Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych</p>	<p>Brzmienie art. 13 pkt. 1 po zmianie: “1. Czas pracy kuratora zawodowego określony jest wymiarem jego zadań w rozumieniu art. 140 kodeksu pracy.” Postulujemy wprowadzenie tej zmiany, ponieważ pojawiło się wiele rozbieżnych interpretacji w/w przepisu w okresie obowiązywania ustawy o kuratorach. Niektórzy komentatorzy znajdowali analogie pracy kuratora do pracy sędziego w zakresie zadaniowego czasu pracy, wykluczając zastosowanie kodeksu pracy. Jest to nieuprawnione porównanie z uwagi na to, że kurator nie jest w stanie w żaden sposób kształtować swojego obciążenia pracą, terminów, ani sposobu wykonania zarządzeń sądów itp. Sędzia natomiast jest w tym zakresie niezawisły i sam niejako kształtuje obciążenie pracą własną, biorąc pod uwagę szereg czynników.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>
11.	<p>Propozycja ogólna – propozycja rozszerzenia nowelizacji - dodania w art. 14 ust. 5b</p>	<p>Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych</p>	<p>Propozycja dodania w art. 14 ust. 5b. Ryczałt, o którym mowa w art. 5a przyznaje Prezes Sądu Rejonowego w uzgodnieniu z Kierownikiem zespołu kuratorskiej służby sądowej, uwzględniając obciążenie, oraz odległość do pokonania przy wykonywaniu czynności służbowych poza siedzibą sądu.” Do podstawowych obowiązków pracodawcy należy ponoszenie wszelkich kosztów związanych z pracą. Takim kosztem z pewnością jest używanie do celów służbowych prywatnego samochodu pracownika, jak również zakup biletów na komunikację publiczną w związku z wykonywanymi czynnościami służbowymi. Obowiązkiem pracodawcy jest wyrównanie uszczerbku majątkowego, jaki poniósł pracownik w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, i koszt ten</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Wypłata ryczałtu z tytułu ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych dotyczyć będzie sytuacji spowodowanych szczególnymi okolicznościami, powodującymi drastyczne zwiększenie – na tle pozostałych kuratorów zawodowych w zespole – kosztów ponoszonych przez kuratora zawodowego z tytułu dojazdów służbowych. Te drastycznie większe koszty należy odnosić do kosztów ponoszonych przez pozostałych kuratorów zawodowych w zespole. Trzeba przy tym pamiętać, że dbałość o równomierne obciążenie pracą kuratorów będzie jednym z obowiązków kuratora okręgowego (projektowany art. 37 ust.</p>

			<p>nie może być przerzucony na pracownika. Natomiast w sytuacji, w której kurator nie ma prawa jazdy, nie posiada samochodu, który może wykorzystać do celów służbowych, a komunikacja publiczna nie dojeżdża na miejsce, w którym kurator ma wykonywać czynności służbowe, to pracodawca powinien zadbać o możliwość skorzystania przez kuratora z pojazdu służbowego, a jeżeli takim nie dysponuje, to umożliwić skorzystania z taksówki na koszt pracodawcy. (Ustawa o kuratorach sądowych nie przewiduje obowiązku posiadania przez kuratora samochodu prywatnego oraz posiadania uprawnień do jego prowadzenia). Wobec powyższego wprowadzenie instytucji ryczału, o którym mowa w proponowanym przez OZZKS, w art 14 ust 5a, wydaje się spełniać wymogi dot. obowiązków pracodawcy związanych z ponoszeniem kosztów wykonywania pracy, a z drugiej strony wprowadza rozwiązania dopasowane do charakteru i specyfiki pracy kuratorów sądowych. Zasadnym jest zróżnicowanie ryczału dla kuratorów zawodowych na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem czynności poza siedzibą zespołu. Ryczałt ten powinien być uzależniony od powierzchni terenu, na którym kurator wykonuje swoje czynności służbowe. Kurator bowiem w większości swoje zadania realizuje poza siedzibą sądu. Tak więc, aby możliwym było wykonanie powierzonych mu zadań, kurator musi przemieścić się w różnorodnych warunkach terenowych. Proponujemy zatem, aby prezes sądu w uzgodnieniu z kierownikiem ZKSS (który najlepiej zna uwarunkowania terytorialne i</p>	<p>1a) oraz kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej (projektowany art. 41 ust. 1 pkt 1a). Ryczałt z tytułu ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych będzie mieć zatem charakter okazjonalny, nie zaś okresowy. Ponadto jego wypłata będzie uzależniona od decyzji prezesa sądu okręgowego, na wydanie której decydujący wpływ będą miały dostępne środki finansowe w planie finansowym sądu. Jednocześnie należy wskazać, że projektodawca doprecyzował projektowany przepis art. 14 ust. 5a, określając na 15% kwoty bazowej, o której mowa w art. 14 ust. 1, górną wysokość możliwego do przyznania ryczału na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych. Proponuje się następujące brzmienie art. 14 ust. 5a:</p> <p>„5a. Kuratorowi zawodowemu, w przypadkach wymagających ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych, niezależnie od dodatku terenowego, na uzasadniony wniosek kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, przekazany za pośrednictwem kuratora okręgowego, w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu, na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, może być przyznany przez prezesa sądu okręgowego ryczałt na pokrycie zwiększonych</p>
--	--	--	---	--

		<p>obszar właściwości sądu), przyznawał taki ryczałt, uwzględniając obciążenie danego kuratora, jak również odległości jakie ma do pokonania w terenie. Zasadnym jest zróżnicowanie ryczałtu dla kuratorów zawodowych na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem czynności poza siedzibą zespołu. Ryczałt ten powinien być uzależniony od powierzchni terenu, na którym kurator wykonuje swoje czynności służbowe. Kurator bowiem w większości swoje zadania realizuje poza siedzibą sądu. Tak więc, aby możliwym było wykonanie powierzonych mu zadań, kurator musi przemieścić się w różnorodnych warunkach terenowych. Proponujemy zatem, aby prezes sądu w uzgodnieniu z kierownikiem ZKSS (który najlepiej zna uwarunkowania terytorialne i obszar właściwości sądu), przyznawał taki ryczałt, uwzględniając obciążenie danego kuratora, jak również odległości jakie ma do pokonania w terenie. Rozróżnić należy bowiem pracę na obszarach wielkomiejskich, gdzie jest możliwość poruszania się komunikacją miejską, od pracy na terenie jednej lub kilku gmin, gdzie niemożliwym, lub wielce utrudnionym jest dotarcie tam jakąkolwiek komunikacją publiczną. Ryczałt dla kierowników zespołów kuratorskich będzie proporcjonalnie zmniejszony do obciążenia wskazanego w art 41 ust 2 ustawy. W raporcie Centralnego Instytutu Ochrony Pracy - Państwowy Instytut Badawczy z listopada 2021 r. “ Przeprowadzenie analizy zagrożeń związanych z pracą kuratora sądowego oraz opracowanie zaleceń służących ich ograniczaniu” w zaleceniach ogólnych</p>	<p>kosztów dojazdów służbowych, <u>do wysokości 15% kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1.”.</u></p>
--	--	--	--

			<p>wskazano m.in. : – zapewnienie niezbędnego do pracy na stanowisku kuratora sądowego wyposażenia i sprzętu tj. komputer, telefon służbowy, samochód służbowy, bądź zwrot kosztów paliwa i eksploatacji samochodu prywatnego https://ozzks.pl/wp-content/uploads/2021/12/Raport_kuratorzy-skompresowany.pdf Warto także zauważyć, że korzystanie z prywatnego samochodu do celów służbowych jest dopuszczonym przez prawo wyjątkiem od generalnej zasady, w myśl której wyposażenie stanowiska pracy w niezbędne narzędzia jest obowiązkiem pracodawcy. Natomiast korzystanie przez kuratora samochodu osobowego do wykonywania obowiązków w terenie nie może być uznany za podróż służbową w rozumieniu art. 775 Ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (w zw. z art. 105 u.k.s), bowiem kurator sądowy nie wykonuje na polecenie pracodawcy zadania służbowego poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy (rozumianym jako obszar właściwości sądu rejonowego). Zgodnie z art. 34a ust. 1 Ustawy o transporcie drogowym samochody osobowe, a także motocykle i motorowery, niebędące własnością pracodawcy, mogą być używane do celów służbowych – na podstawie umów cywilnoprawnych. Pojazd jest używany do celów służbowych, jeżeli pracownik z jego pomocą realizuje zadania zleczone przez pracodawcę. W umowie powinna być zawarta zgoda pracodawcy na używanie przez pracownika, do celów służbowych, pojazdu będącego w jego dyspozycji i niebędącego własnością pracodawcy</p>	
--	--	--	--	--

			<p>oraz określenie w umowie zakresu i zasad wykorzystania pojazdu. Pewnym rozwiązaniem (ale dot. tylko zwrotu kosztów z korzystanie z samochodów prywatnych do celów służbowych, przy braku rozwiązania systemowego dot. kwestii zwrotu kosztów za biletów na komunikację publiczną) mogłoby być żądanie zwrotu kosztów zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy, jednakże w/w Rozporządzenie nie przystaje do charakteru pracy kuratorów sądowych. Określone górne limity ustalone w zależności od liczby mieszkańców w danej gminie lub mieście, w których pracownik jest zatrudniony, paradoksalnie sprzyjałyby kuratorom sądowym wykonującym swoje obowiązki służbowe w dużych miastach, z rozbudowaną infrastrukturą komunikacyjną, a dyskryminowałyby kuratorów sądowych, którzy pracują w mniejszych miejscowościach, a w szczególności na rozległych terenach wiejskich. Niemniej uregulowanie kwestii umów cywilnoprawnych na korzystanie przez kuratorów sądowych z samochodów niebędących własnością pracodawcy wydaje się być konieczne i uzasadnione. Kurator wykonując swoje czynności służbowe w terenie najczęściej wykorzystuje samochód prywatny. Niejednokrotnie wynika to z faktu, że nie ma możliwości dotrzeć komunikacją publiczną do miejsca, gdzie jest zlecona czynność, czy też z uwagi</p>	
--	--	--	---	--

			na ilość zadań i krótki termin ich wykonania.	
12.	Uwaga ogólna, Propozycja rozszerzenia nowelizacji art. 16 ustawy	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Proponujemy do art. 16 dodać dodatkowy punkt: “3 dni robocze - po 5 latach pracy” . Brzmienie art 16 po zmianie: “Art. 16.1. Kuratorowi zawodowemu przysługuje corocznie dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze: 1. 3 dni robocze - po 5 latach pracy 2. 6 dni roboczych - po 10 latach pracy 3. 12 dni roboczych - po 15 latach pracy.”	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Wymiar dodatkowego urlopu kuratora zawodowego w obecnym stanie prawnym jest zbieżny z regulacją dotyczącą urlopów dodatkowych sędziów (por. art. 92 § 1 u.s.p.).
13.	Uwaga ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji – art. 16	Krajowa Rada Kuratorów	Wykonywanie zawodu kuratora sądowego wiąże się ze znacznymi obciążeniami psychicznymi i wysokim poziomem stresu, która to teza znajduje odzwierciedlenie w szeregu publikacji naukowych, a także w niedawno opracowanym raporcie Centralnego Instytutu Ochrony Pracy. Dlatego kuratorom sądowym przysługuje prawo do dodatkowego urlopu wypoczynkowego, które dotychczas nabywane było po 10 latach pracy. Mając jednak na względzie przywołane na wstępie okoliczności uważamy, że prawo do takiego urlopu powinno nastąpić już po 5 latach pracy, w wymiarze 3 dni roboczych. Art. 16 <i>1. Kuratorowi zawodowemu przysługuje corocznie dodatkowy urlop wypoczynkowy w wymiarze:</i> <i>1) 3 dni roboczych- po 5 latach pracy</i> <i>2) 6 dni roboczych - po 10 latach pracy;</i> <i>3) 12 dni roboczych - po 15 latach pracy.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Wymiar dodatkowego urlopu kuratora zawodowego w obecnym stanie prawnym jest zbieżny z regulacją dotyczącą urlopów dodatkowych sędziów (por. art. 92 § 1 u.s.p.).
14.	Uwaga ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	“1. Kuratorowi zawodowemu można udzielić płatnego urlopu dla poratowania zdrowia, w wymiarze nieprzekraczającym 1 roku.” W art. 17.3 proponujemy zmianę: z Minister Sprawiedliwości na Prezes Sądu Okręgowego - W	Uwaga nieuwzględniona. Usytuowanie decyzyjności w sprawach udzielania kuratorom zawodowym płatnego urlopu na poratowanie zdrowia na szczeblu Ministra Sprawiedliwości jest zbieżne z

	art. 17 ust. 1 i 3 ustawy		ocenie OZZKS nie ma potrzeby delegowania na Ministra Sprawiedliwości zadań związanych z udzielaniem kuratorowi płatnego urlopu na poratowanie zdrowia, proponujemy, aby robił to prezes sądu okręgowego (w nawiązaniu do przepisów obowiązujących w Policji).	regulacją dotyczącą sędziów (por. art. 93 § 3 u.s.p.).
15.	Uwaga ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji – art. 17a i art. 17b	Krajowa Rada Kuratorów	<p>Pozytywnie oceniamy dostrzeżenie przez projektodawcę potrzebę zapewnienia kuratorom sądowym możliwości skorzystania z pomocy psychologicznej. Natomiast przedstawione rozwiązanie uważamy za niewystarczające i wskazujemy na potrzebę jego uregulowania na zasadach podobnych do funkcjonariuszy policji ze wskazaniem okoliczności, które przemawiają za objęciem taką pomocą, także w formie superwizji. Postulat poprawy bezpieczeństwa pracy kuratorów pojawia się w kontekście tragicznych zdarzeń z udziałem kuratorów od lat. Coraz częściej kuratorzy są obiektem ataków zarówno fizycznych jak i werbalnych. Stąd konieczność wsparcia instytucjonalnego na zasadach uregulowanych ustawowo i nie tylko w obszarze pomocy psychologicznej, ale również w zakresie wykorzystywania wsparcia technologicznego i programów ukierunkowanych na poprawę bezpieczeństwa pracy kuratorów sądowych.</p> <p>Wsparcie psychologiczne i superwizja- na zasadach dobrowolności, to w naszej ocenie podstawowe działania, które zabezpieczyć powinny potrzeby kuratorów sądowych w zakresie wsparcia psychologicznego. Kuratorzy pracują w warunkach tak nasilonych emocji, że taka forma systemowego</p>	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.

		<p>wsparcie jest naszej ocenie właściwa. Tym bardziej, że korzystają z niej zarówno psychologowie, jak i pracownicy socjalni, a zatem profesje są wykonywane w bezpośrednim kontakcie z człowiekiem, także z klientem trudnym. Ze względu na kategorie osób, z którymi pracują kuratorzy sądowi (osoby skazane, uzależnione, z zaburzeniami, itp.), wydaje się, że w pełni uzasadnione jest zapewnienie im takiej możliwości. Dlatego proponujemy przepisy w następującym brzmieniu.</p> <p>Art. 17a</p> <p><i>1. Prezes właściwego sądu podejmuje działania na rzecz poprawy bezpieczeństwa kuratorów sądowych przy realizowaniu obowiązków służbowych, w tym wykonywanych w terenie, także poprzez wykorzystanie i wdrażanie dostępnych na rynku urządzeń i technologii, a w przypadkach przewidzianych ustawą także poprzez zapewnienie pomocy psychologicznej.</i></p> <p><i>2. Prezes właściwego sądu na wniosek kuratora lub za jego zgodą zapewnia mu pomoc psychologiczną w przypadku:</i></p> <p><i>1) wystąpienia zdarzenia w trakcie pełnienia obowiązków służbowych przez kuratora sądowego, w wyniku którego nastąpiła śmierć lub ciężki uszczerbek na zdrowiu;</i></p> <p><i>2) uczestniczenia kuratora sądowego w ramach pełnionych obowiązków w zdarzeniu, w którym stał się on przedmiotem agresji lub ataku, albo które spowodowało bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia jego bądź innych osób;</i></p> <p><i>3) uczestniczenia kuratora zawodowego w</i></p>	
--	--	--	--

			<p>zdarzeniu, w związku z którym popełniono przestępstwa na jego szkodę;</p> <p>4) udział kuratora sądowego w wykonywaniu czynności odebrania dziecka z rodziny;</p> <p>5) innych okoliczności, jeśli prezes sądu okręgowego uzna je za uzasadnione dla udzielenia pomocy.</p> <p>3. Do zawiadomienia prezesa sądu o okolicznościach uzasadniających objęcie kuratora sądowego pomocą psychologiczną są uprawnieni zainteresowany kurator sądowy lub jego przełożeni.</p> <p>4. Jeżeli w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 17 ust. 2 pkt 5 wszczęte zostały czynności procesowe związane z podejrzeniem popełnienia przestępstwa, kuratorowi sądowemu przysługuje prawo do korzystania z pomocy określonej w § 36 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 września 2017 r. w sprawie Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej - Funduszu Sprawiedliwości.</p> <p>Art. 17b.</p> <p>1. Kuratorzy sądowi są uprawnieni do korzystania z superwizji w formie poradnictwa, mającego na celu zachowanie i wzmocnienie ich kompetencji zawodowych, utrzymanie wysokiego poziomu realizowanych zadań oraz przeciwdziałanie zjawisku wypalenia zawodowego.</p> <p>2. Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia, uwzględniając potrzebę zapewnienia odpowiedniego poziomu szkolenia i przygotowania superwizorów pracy kuratora sądowego,</p>	
--	--	--	---	--

			<p><i>ujednoczenia wymogów dotyczących uzyskania certyfikatu superwizora, ujednoczenia wzoru certyfikatu oraz ujednoczenia wymogów prowadzenia szkoleń dla superwizorów pracy kuratora sądowego i sposobu prowadzenia nadzoru merytorycznego nad szkoleniami dla superwizorów pracy kuratorów sądowych, sposób prowadzenia superwizji w pracy kuratora sądowego, szczegóły dotyczące zawierania kontraktu superwizyjnego, formy superwizji celem zapewnienia odpowiedniego poziomu świadczonej pracy przez kuratorów sądowych</i></p> <p><i>3. Koszty pomocy i superwizji, o których mowa w ust 1, ponosi sąd rejonowy, w którym kurator zawodowy jest zatrudniony.</i></p>	
16.	<p>Uwaga ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji – dodanie art. 17b</p>	<p>Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych</p>	<p>Proponujemy także dopisanie art. 17 b: “Art. 17b. Pomoc psychologiczną bądź psychiatryczną zapewnia się kuratorowi w szczególności w sytuacji kryzysowej, takiej jak: 1. popełnienie lub usiłowanie popełnienia samobójstwa przez kuratora 2. gdy podczas wykonywania czynności służbowych nastąpiła śmierć lub uszczerbek na zdrowiu kuratora 3. uczestniczenie kuratora w zdarzeniu, które spowodowało bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia jego i innych ludzi 4. udział kuratora przy wykonywaniu czynności odebrania dziecka z rodziny 5. ciężką chorobę kuratora 6. podjęcie czynności procesowych wobec kuratora w związku z podejrzeniem popełnienia przez niego przestępstwa bądź wytoczenia mu sprawy z powództwa cywilnego bądź prywatnoskargowego.” W raporcie Centralnego Instytutu Ochrony Pracy - Państwowy Instytut</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>

			<p>Badawczy z listopada 2021 r. “ Przeprowadzenie analizy zagrożeń związanych z pracą kuratora sądowego oraz opracowanie zaleceń służących ich ograniczaniu” w zaleceniach ogólnych wskazano m.in zapewnienie pomocy psychologicznej i psychiatrycznej tj. o: udzielanie kuratorom pierwszej pomocy psychologicznej w sytuacjach kryzysowych, po traumatycznych zdarzeniach, zapewnienie systematycznej superwizji, zapewnienie opieki psychiatrycznej w przypadku pojawienie się zaburzeń zdrowia psychicznego wymagających wsparcia farmakologicznego.</p>	
17.	<p>Uwaga ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji – dodanie art. 17c</p>	<p>Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych</p>	<p>Proponujemy także, dodać art. 17c, w kształcie zaproponowanym przez Krajową Radę Kuratorów: “Art. 17c.1. Kuratorzy sądowi są uprawnieni do korzystania z superwizji w formie poradnictwa, mającego na celu zachowanie i wzmocnienie ich kompetencji zawodowych, utrzymanie wysokiego poziomu realizowanych zadań oraz przeciwdziałanie zjawisku wypalenia zawodowego. 2. Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia, uwzględniając potrzebę zapewnienia odpowiedniego poziomu szkolenia i przygotowania superwizorów pracy kuratora sądowego, ujednolicenia wymogów dotyczących uzyskania certyfikatu superwizora, ujednolicenia wzoru certyfikatu oraz ujednolicenia wymogów prowadzenia szkoleń dla superwizorów pracy kuratora sądowego i sposobu prowadzenia nadzoru merytorycznego nad szkoleniami dla superwizorów pracy kuratorów sądowych, sposób prowadzenia superwizji w pracy kuratora sądowego, szczegóły dotyczące zawierania kontraktu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>

		<p>superwizyjnego, formy superwizji celem zapewnienia odpowiedniego poziomu świadczonej pracy przez kuratorów sądowych 3. Koszty pomocy i superwizji, o których mowa w ust. 1, ponosi sąd rejonowy, w którym kurator zawodowy jest zatrudniony. “ Analiza psychospołecznych i fizycznych warunków pracy kuratorów sądowych w raporcie Centralnego Instytutu Ochrony Pracy - Państwowy Instytut Badawczy z listopada 2021 r. “ Przeprowadzenie analizy zagrożeń związanych z pracą kuratora sądowego oraz opracowanie zaleceń służących ich ograniczeniu” wskazuje na konieczność wprowadzenia, obok wsparcia psychologicznego i psychiatrycznego, systemu szkoleń dot. radzenia sobie ze stresem, mediacji, komunikacji, radzenia sobie w sytuacji zagrażającej zdrowiu i życiu kuratora. Ważnym postulatem zgłaszanym od lat przez samych kuratorów, jak i ekspertów (zob. Kobes, 2016) jest włączenie zawodu kuratora sądowego do wykazu prac o szczególnym charakterze. Zgodnie z treścią przepisu art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych prace o szczególnym charakterze to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się . Mając na uwadze psychospołeczne i fizyczne warunki pracy</p>	
--	--	--	--

			<p>kuratorów sądowych oraz niebezpieczeństwo z nią związane jest to postulat w pełni uzasadniony.</p>	
18.	<p>Uwaga ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji – dodanie art. 22a</p>	<p>Krajowa Rada Kuratorów</p>	<p>Wyłączenie kuratora sądowego od wykonania czynności nie zostało wprost uregulowane w przepisach prawa, za wyjątkiem przepisu art. 214§8 k.p.k., który dotyczy przeprowadzenia przez kuratora dla dorosłych wywiadu środowiskowego dla potrzeb sądu lub prokuratury. W pozostałej części, w odniesieniu do czynności kuratorów sądowych dla dorosłych brak jest stosowanych rozwiązań. Podobnie rzecz ma się w przypadku kuratorów rodzinnych, choć w literaturze dominuje pogląd, że art. 54 k.p.c. stanowi także podstawę dla wyłączenia kuratora sądowego. Przepis ten może być jednak stosowany przede wszystkim do spraw opiekuńczych i nie ma zastosowania w przypadku postępowania w sprawach nieletnich, czy też w przypadku postępowań dotyczących zobowiązania do podjęcia leczenia odwykowego. Tymczasem w praktyce zdarzają się sytuacje, w których mogą pojawić się okoliczności wzbudzające wątpliwość co do możliwości zachowania bezstronności przez kuratora. Uważamy, że regulacja ta jest konieczna dla zabezpieczenia interesów osób, wobec których kuratorzy sądowi wykonują czynności służbowe. Dlatego proponujemy jednolite uregulowanie tej kwestii w ustawie ustrojowej. Wyłączenie mogłoby nastąpić na wniosek strony lub samego kuratora w oparciu o określone przesłanki (fakultatywne lub obligatoryjne). W przypadku przesłanek obligatoryjnych kurator sam zgłaszałby taką okoliczność, a na jego miejsce wstępowałby inny</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>

			<p> kurator wskazany przez kierownika zespołu. Osobą uprawnioną do rozpatrywania wniosków i podejmowania decyzji o wyłączeniu kuratora byłby kurator okręgowy. Konstrukcja regulacji opiera się o zasady dotyczące wyłączenia sędziego. Art. 22a. 1. <i>Kurator zawodowy jest z mocy prawa wyłączony od prowadzenia sprawy, jeżeli:</i> 1) <i>sprawa dotyczy tego kuratora bezpośrednio,</i> 2) <i>jest małżonkiem osoby której sprawa dotyczy, albo pozostaje z nią we wspólnym pożyciu,</i> 3) <i>jest krewnym lub powinowatym w linii prostej, a w linii bocznej aż do stopnia pomiędzy dziećmi rodzeństwa osoby wymienionej w pkt. 2, albo jest z nią związany węzłem przysposobienia, opieki lub kurateli.</i> 2. <i>Powody wyłączenia trwają mimo ustania uzasadniającego je małżeństwa, wspólnego pożycia, przysposobienia, opieki lub kurateli.</i> 3. <i>Kurator zawodowy ulega wyłączeniu od prowadzenia sprawy, jeżeli istnieją uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.</i> 4. <i>Wyłączenie następuje na żądanie kuratora zawodowego, z urzędu albo na wniosek osoby, której sprawę prowadzi kurator.</i> 5. <i>Jeżeli występują okoliczności, o których mowa w art. 22 ust. 1, kurator wyłącza się składając oświadczenie na piśmie do teczki sprawy, a na jego miejsce wstępuje inny kurator, wyznaczony przez kierownika zespołu.</i> 6. <i>Kurator zawodowy, co do którego zgłoszono wniosek o wyłączenie, powstrzymuje się od</i> </p>	
--	--	--	---	--

			<p>wykonywania czynności w sprawie, jest jednak obowiązany przedsięwziąć czynności nie cierpiące zwłoki</p> <p>7. Poza wypadkiem określonym w ust 5 o wyłączeniu decyduje niezwłocznie kurator okręgowy, a w przypadku gdy wniosek dotyczy kuratora okręgowego - prezes sądu okręgowego.</p> <p>8. W przypadku wyłączenie się wszystkich kuratorów z danego zespołu, decyzję w przedmiocie prowadzenia sprawy i wyznaczenia kuratora do jej wykonania podejmuje kurator okręgowy. Przepisy o delegowaniu stasuje się odpowiednio.</p>	
19.	<p>Uwaga ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji – dodanie art. 31b ust. 5</p>	<p>Krajowa Rada Kuratorów</p>	<p>Projektodawca wprowadził nową instytucję czasowego delegowania kuratora zawodowego do wykonywania czynności w innym sądzie rejonowym, we właściwości tego samego okręgu. W projektowanej delegacji pominął jednak całkowicie kwestię zwrotu uzasadnionych kosztów delegowania. Kuratorowi delegowanemu nawet czasowo poza właściwość sądu, w którym został zatrudniony, powinien przysługiwać, na zasadach ogólnych, zwrot uzasadnionych kosztów, które poniósł w związku z delegowaniem. Stąd projektowany przepis wymaga uzupełnienia o uregulowania w tym zakresie.</p> <p>Projektodawca określił, że delegowania kuratora zawodowego bez jego zgody do innego sądu mogłoby nastąpić co najwyżej na okres 6 miesięcy i nie mogłoby zostać powtórzone wcześniej niż po upływie 3 lat. Nie wskazał jednak czy okres 3 lat liczonych jest od daty rozpoczęcia, czy też zakończenia okresu poprzedniego delegowania.</p> <p>Art.31b</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>1. Uwaga dot. pominięcia kwestii zwrotu uzasadnionych kosztów delegowania jest niezasadna. Podstawę rozstrzygnięcia w zakresie zwrotu uzasadnionych kosztów delegowania stanowić będzie art. 77⁵ § 1 k.p. w związku z art. 105 u.k.s.</p> <p>Sytuacja kuratora zawodowego delegowanego w trybie art. 31b, przez pryzmat kosztów delegacji jest, jak się wydaje, podobna do sytuacji kuratora delegowanego do sądu okręgowego do pomocy kuratorowi okręgowemu przy wykonywaniu jego zadań (art. 38 ust. 2).</p> <p>Zgodnie ze stanowiskiem DKO z dnia 05.11.2021 r. w sprawie o znaku DWOiP-VI.024.11.2021 „(...) Przyjęte w art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167 – dalej: „u.k.s.”) rozwiązanie dotyczące możliwości</p>

			<p>(...)</p> <p><i>5. Kuratorowi delegowanemu do pracy w sądzie położonym w innej miejscowości przysługuje zwrot uzasadnionych kosztów delegowania.</i></p>	<p>delegowania kuratora zawodowego z sądu rejonowego do sądu okręgowego określa wyłącznie cel delegowania, jakim ma być udzielenie pomocy kuratorowi okręgowemu przy wykonywaniu jego zadań. Przepisy u.k.s. nie zawierają jednak przepisów określających warunki i zasady takiego delegowania. W tym zakresie, na zasadzie wynikającej z art. 105 u.k.s., zastosowanie znajdują przepisy kodeksu pracy.</p> <p>Delegowanie do wykonywania określonych zadań, poza stałym miejscem pracy nie oznacza, że następuje zmiana pracodawcy. Pracodawcą kuratora delegowanego do sądu okręgowego jest nadal sąd rejonowy. Zatem rozliczenie kosztów przejazdu kuratora, o jakim mowa w piśmie, powinno nastąpić zdaniem tutejszego Departamentu, stosownie do treści rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 167), zaś podstawę formalną do odbycia takiej podróży stanowić będzie polecenie przejazdu, które wystawiane i rozliczane jest przez pracodawcę, czyli sąd rejonowy, w którym kurator ma stałe miejsce pracy.</p> <p>2. Uwaga zasadna w zakresie braku wskazania terminu, od którego należy liczyć okres dot.</p>
--	--	--	---	---

				braku możliwości powtórnego delegowania. Proponuje się następujące brzmienie art. 31 b ust. 2: „2. Jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości, delegowanie kuratora do wykonywania zadań kuratora zawodowego, w innym sądzie rejonowym może nastąpić nawet bez jego zgody, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Delegowanie kuratora bez jego zgody może być powtórzone nie wcześniej niż po upływie 3 lat od czasu zakończenia poprzedniego delegowania”.
20.	art. 1 pkt 1 proj. art. 3a	Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych	Nowelizacja wprowadza zasługującą na aprobatę regulację (podobnie zresztą jak treść przepisu art. 17a projektu), pozwalającą na uzyskanie przez kuratora sądowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego. Wątpliwości jednak budzi wysokość zwracanych kosztów, którą z jednej strony – co zasadne – limituje kwota wydatków faktycznie poniesionych, z drugiej strony natomiast wysokość stawki określonej przepisami o ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata albo radcę prawnego z urzędu. Regulacja ta jednak nie jest spójna z wskazywanymi w uzasadnieniu projektu regulacjami dotyczącymi Policji, Służby Granicznej, Służby Więziennej oraz Służby Ochrony Państwa, na których wzorować się miał projektodawca. Ponadto, stawki określone zgodnie z projektowanym przepisem art. 3a ust. 2 ustawy są rażąco niskie i	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.

			nieadekwatne do stawek rynkowych, co może powodować, że realizacja zasługującej na uznanie inicjatywy będzie fasadowa. Wydaje się, że w celu zapewnienia ochrony prawnej przystającej do realiów rynkowych w projektowanym zakresie konieczne byłoby bądź to wprowadzenie – wzorowanej na wskazanych w uzasadnieniu projektu regulacjach dotyczących służb mundurowych – zasady, zgodnie z którą zwrot kosztów nie może przekroczyć 4 – krotności przeciętnego wynagrodzenia kuratorów sądowych, względnie odwołanie się do przepisów właściwych rozporządzeń w sprawie opłat za czynności radców prawnych lub adwokackie, przy czym w tym przypadku zwrot poniesionych kosztów zastępstwa procesowego nie powinien przekraczać sześciokrotności stawki minimalnej ustalonej na podstawie przedmiotowych rozporządzeń.	
21.		MOZ KNSZZ AD REM	dokonanie zmiany w punkcie 2 i nadanie mu brzmienia: 2. Zwrot kosztów zastępstwa procesowego, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wydatki rzeczywiście poniesione.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.
22.	Uwaga ogólna, rozszerzenie nowelizacji art. 18. Ust. 2	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	“Minister Sprawiedliwości utworzy w drodze rozporządzenia, dodatkowy fundusz nagród dla kuratorów zawodowych, z przeznaczeniem na nagrody specjalne za osiągnięcia w pracy, w wysokości do 1% planowanych wynagrodzeń kuratorów zawodowych.”	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Dotyczy ona zmiany trybu fakultatywnego na obligatoryjny dla utworzenia funduszu nagród dla kuratorów zawodowych przez MS.
23.	Uwaga ogólna, rozszerzenie	Ogólnopolski Związek Zawodowy	“Art. 22a. Kurator zawodowy jest z mocy prawa wyłączony od prowadzenia sprawy, jeżeli: 1) Sprawa dotyczy tego kuratora bezpośrednio; 2) jest	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.

	nowelizacji – dodanie art. 22a	Kuratorów Sądowych	<p>małżonkiem osoby której sprawa dotyczy, albo pozostaje z nią we wspólnym pożyciu; 3) jest krewnym lub powinowatym w linii prostej, a w linii bocznej aż do stopnia pomiędzy dziećmi rodzeństwa osoby wymienionej w pkt. 2, albo jest z nią związany węzłem przysposobienia, opieki lub kurateli; 4) Powody wyłączenia trwają mimo ustania uzasadniającego je małżeństwa, wspólnego pożycia, przysposobienia, opieki lub kurateli; 5) Kurator zawodowy ulega wyłączeniu od prowadzenia sprawy, jeżeli istnieją uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności; 6) Wyłączenie następuje na żądanie kuratora zawodowego, z urzędu albo na wniosek osoby, której sprawę prowadzi kurator; 7) Jeżeli kurator sądowy uznaje, że zachodzi przyczyna wyłączająca go z mocy art. 10.1, wyłącza się składając oświadczenie na piśmie do teczeki sprawy, a na jego miejsce wstępuje inny kurator, wyznaczony przez kierownika zespołu; 8) Kurator zawodowy, co do którego zgłoszono wniosek o wyłączenie, powstrzymuje się od wykonywania czynności w sprawie, jest jednak obowiązany przedsięwziąć czynności nie cierpiące zwłoki; 9) Poza wypadkiem określonym w ust. 5 o wyłączeniu decyduje niezwłocznie kurator okręgowy, a w przypadku gdy wniosek dotyczy kuratora okręgowego - prezes sądu okręgowego; 10) W przypadku wyłączenia się wszystkich kuratorów z danego zespołu, decyzję w przedmiocie prowadzenia danej sprawy podejmuje kurator okręgowy. Przepisy o delegowaniu stosuje się odpowiednio.”</p>	Propozycja zbieżna z propozycją KRK (uwaga nr 18).
24.	Uwaga	Ogólnopolski	“1a. Kurator delegowany do pełnienia czynności w	Uwaga nieuwzględniona.

	ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji – dodanie w art. 31 ustawy ust. 1a	Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Ministerstwie Sprawiedliwości, Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, Biura Rzecznika Praw Dziecka musi spełniać wymogi określone art. 36 ust. 4. W ocenie OZZKS kurator zawodowy delegowany do prac w Ministerstwie Sprawiedliwości, Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich, Biurze Rzecznika Praw Dziecka powinien wykazywać się odpowiednim doświadczeniem zawodowym i wiedzą, szczególnie, że ma podejmować czynności związane z nadzorem nad pracą kuratorów oraz, jak postuluje OZZKS, nad pracami nad aktami legislacyjnymi.	Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Wydaje się ponadto, iż OZZKS zastosował niewłaściwe odwołanie do przepisu art. 36 ust. 4 u.k.s., prawdopodobnie dotyczy ono art. 36 ust. 6 u.k.s. (wymagania na stanowisku kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego).
25.	Uwaga ogólna, propozycja rozszerzenia nowelizacji – dodanie w art. 36 - ust. 4a	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Proponujemy dodanie pkt. 4a: “ 4a. Minister Sprawiedliwości może także odwołać kuratora okręgowego na wniosek zgromadzenia okręgowego kuratorów, przyjęty zwykłą większością głosów.”	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Zgodnie z projektowanym art. 36 ust. 4 Minister Sprawiedliwości odwołuje kuratora okręgowego przy zaistnieniu jednej z dwóch przesłanek: jeśli kurator okręgowy zrzekł się stanowiska albo nie wypełnia obowiązków nałożonych przez ustawę. Z kolei projektowany art. 51 ust. 1 pkt 5 przyznaje okręgowemu zgromadzeniu kuratorów jako organowi samorządu kuratorskiego prawo do wyrażenia opinii w sprawach osobowych, przedstawionych przez Ministra Sprawiedliwości. Wydaje się zatem, że projekt ustawy czyni zadość propozycji OZZKS.
26.	Uwaga ogólna, propozycja	Ogólnopolski Związek Zawodowy	Proponujemy dopisać: “ Art. 89a 1. Kuratorzy społeczni, w zakresie wykonywania obowiązków służbowych, są ubezpieczeni od następstw	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.

	rozszerzenia nowelizacji – dodanie art. 89a	Kuratorów Sądowych	nieszczęśliwych wypadków. 2. Wydatki związane z ubezpieczeniem kuratorów społecznych od następstw nieszczęśliwych wypadków ponosi Skarb Państwa. 3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania przy zawieraniu umowy ubezpieczenia kuratorów społecznych od następstw nieszczęśliwych wypadków.”	
27.		Krajowa Rada Kuratorów	<p>Art. 89a (dodanie)</p> <p>Dostrzegamy potrzebę ubezpieczenia kuratora społecznego i pokrycia jego kosztów przez sąd, w którym został on powołany do pełnienia swojej funkcji. Kuratorzy społeczni w trakcie wykonywania obowiązków w środowisku podopiecznych narażeni są na ryzyko zbliżone do tego, którego doświadczają kuratorzy zawodowi. Ponieważ nie są pracownikami etatowymi sąd nie zapewnia im nawet najbardziej elementarnej ochrony związanej z ubezpieczaniem od następstw nieszczęśliwych wypadków. Biorąc pod uwagę tragiczne zdarzenia z udziałem kuratorów społecznych, w tym to najbardziej drastyczne związane z zabójstwem społecznej kurator sądowej, zabezpieczenie tak podstawowej ochrony społecznym kuratorom sądowym jest w ocenie Krajowej Rady Kuratorów niezbędnie konieczne.</p> <p>Należy podkreślić, że udział kuratorów społecznych w wykonywaniu orzeczeń sądów jest pożądanym i wynika wprost z <i>Rekomendacji Nr R(92) 16 Komitetu Ministrów dla państw członkowskich Europejskie Reguły dotyczące sankcji i środków alternatywnych</i>, przyjętych 19 października 1992 roku przez Komitet Ministrów Rady Europy (reguły 44-54). Zgodnie z normą wyrażoną regułą 53 przy</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>

			<p>wykonywaniu swoich obowiązków osoby prywatne będą ubezpieczone od następstw nieszczęśliwych wypadków, szkód spowodowanych przez osoby trzecie oraz odpowiedzialności cywilnej, a także należy jest im zwrot wydatków ponoszonych w związku z wykonywaniem obowiązków.</p> <p>Art. 89a</p> <p><i>1. Kuratorzy społeczni, w zakresie wykonywania obowiązków służbowych, są ubezpieczeni od następstw nieszczęśliwych wypadków.</i></p> <p><i>2. Wydatki związane z ubezpieczeniem kuratorów społecznych od następstw nieszczęśliwych wypadków ponosi Skarb Państwa.</i></p> <p><i>3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania przy zawieraniu umowy ubezpieczenia kuratorów społecznych od następstw nieszczęśliwych wypadków.</i></p>	
28.	dodanie art. 3b	MOZ KNSZZ AD REM	<p>Dodanie art. 3b w brzmieniu</p> <p>1. Kurator sądowy podczas i w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych korzysta z ochrony prawnej przewidzianej w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny dla funkcjonariuszy publicznych.</p> <p>2. Kuratorowi sądowemu przysługuje zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną, jeżeli wszczęte przeciwko niemu postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych zostanie zakończone prawomocnym orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego lub</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą (por. uwaga nr 5 – OZZKS i uwaga nr 6 – KRK).</p>

			<p>niepopelnienia przestępstwa albo wyrokiem uniewinniającym.</p> <p>3. Zwrot kosztów poniesionych na ochronę prawną następuje ze środków budżetowych, na wniosek kuratora sądowego, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia kuratora zawodowego.</p> <p>4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, Minister Sprawiedliwości może zapewnić kuratorowi sądowemu, przeciwko któremu wszczęto postępowanie karne o przestępstwo popełnione w związku z wykonywaniem czynności służbowych, ochronę prawną jeszcze przed zakończeniem tego postępowania. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio. Poniesione przez Ministerstwo Sprawiedliwości koszty ochrony prawnej nie podlegają zwrotowi przez kuratora sądowego, niezależnie od wyniku postępowania karnego.</p>	
29.	art. 1 pkt 1 proj. art. 3a ust. 2	Krajowa Rada Kuratorów	<p>Krajowa Rada Kuratorów pozytywnie ocenia dostrzeżenie przez projektodawcę potrzeby zapewnienia kuratorom sądowym pokrzywdzonym przestępstwem profesjonalnej pomocy prawnej. Natomiast wątpliwości budzi rozwiązanie, w którym pokrycie kosztów zastępstwa prawnego, w takich sytuacjach, następuje jedynie do wysokości stawki określonej przepisami o ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata albo radcę prawnego z urzędu. Stawki te są na tyle niskie, że bardzo znacząco ograniczają możliwość wyboru pełnomocnika na zasadach wolnorynkowych. Przepis</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p>

			<p>ustawowy powinien umożliwiać pokrycie przez pracodawcę pełnych, faktycznych kosztów wyboru pełnomocnika przez kuratora sądowego [na drodze umowy podpisywanej przez pracodawcę z pełnomocnikiem], niezależnie od ich wysokości, tak jak ma to miejsce w przypadku funkcjonariuszy policji, straży granicznej, czy służby więziennej. Przepis art. 3a, w projektowanej wersji, taką możliwość wyklucza. Dlatego proponujemy wykreślenie frazy „do wysokości stawki określonej przepisami o ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata albo radcę prawnego z urzędu” i nadanie mu następującego brzmienia:</p> <p>Art. 3a</p> <p>2. Zwrot kosztów zastępstwa procesowego, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wydatki rzeczywiście poniesione.</p>	
30.	art. 1 pkt 2 proj. art. 4	MOZ KNSZZ AD REM	<p>dokonanie zmiany w punkcie 4 i dodanie punktu 5 poprzez nadanie im brzmienia :</p> <p>4. Czynności z zakresu stosunku pracy podejmuje wobec kuratora zawodowego prezes sądu okręgowego, z wyjątkiem zastrzeżonych dla prezesa sądu rejonowego</p> <p>5. Prezes Sądu Rejonowego zapewnienia warunki dla prawidłowego funkcjonowania i sprawnego wykonywania zadań przez kuratorów sądowych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga zbieżna z uwagą nr 7 – propozycja KRK.</p>
31.	proj. art. 4 ust. 1	FRONTIS	<p>Projektowany przepis - z zastosowaniem formuły "z urzędu" w istotny sposób osłabia pozycję kuratora okręgowego. W naszej ocenie jest to zapis zbędny.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu UD249, celem projektowanej zmiany jest</p>

			<p>Odpowiedzialność kuratora okręgowego, jaką ponosi przed prezesem sądu okręgowego w kwestii funkcjonowania służby co do zasady winna wiązać się z inicjatywą w zarządzaniu zasobami kadrowymi. W praktyce prezes sądu okręgowego jest bezpośrednim przełożonym kuratora okręgowego i jeśli widzi potrzebę przeniesienia etatu, to w odpowiedni sposób zasygnalizuje to kuratorowi okręgowemu. Jest jednak wskazane, żeby decyzje prezesa sądu okręgowego nie pomijały całkowicie kuratora okręgowego, gdyż ma on najlepsze rozeznanie o sytuacji kadrowej wszystkich zespołów i sporządza plan etatowy. Zdecydowanie zatem pozostawienie obecnie stosowanych rozwiązań zdaje się sprzyjać efektywności zarządzania zasobami kadrowymi w poszczególnych zespołach kuratorskich.</p>	<p>przyznanie prezesowi sądu okręgowego większej niż dotychczas swobody w podejmowaniu decyzji kadrowych wobec kuratora zawodowego. Podejmując decyzje personalne prezes nie będzie musiał czekać na stosowny wniosek kuratora okręgowego, lecz będzie mógł działać z własnej inicjatywy. Projektowane przepisy mają na celu usprawnienie i odformalizowanie procedur rozstrzygania spraw kadrowych kuratorów zawodowych oraz zwiększenie sprawności kadrowej sądów poprzez umożliwienie podejmowania szybkich decyzji personalnych.</p>
32.	art. 1 pkt proj. art. 5	MOZ KNSZZ AD REM	<p>W art. 5. ust. 1 dokonanie zmiany w brzmieniu pkt. 4 oraz dokonanie zmiany brzmienia ust. 4 na zapis : pkt 4. posiada wykształcenie wyższe magisterskie z zakresu przynajmniej jednej z następujących dyscyplin naukowych: psychologia, pedagogika, socjologia lub prawo ust.4 Aplikantowi kuratorskiemu spełniającemu wymogi, o których mowa w ust. 1 pkt 6 albo ust. 2, prezes sądu okręgowego proponuje nawiązanie stosunku pracy poprzez mianowanie go kuratorem zawodowym. Poza oceną z egzaminu bierze pod uwagę opinię patronów oraz kierownika zespołu w którym aplikant odbywał aplikację.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. 1. Uwaga zawierająca postulat zmiany brzmienia art. 5 ust. 1 pkt 4 (zbieżna z uwagą nr 8) – uwzględniona. 2. Postulat dodania w art. 5 ust. 4 zdania: „Poza oceną z egzaminu bierze pod uwagę opinię patronów oraz kierownika zespołu w którym aplikant odbywał aplikację” – niewzględniony. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p>
33.	art. 1 pkt 3	Krajowa Rada	Uważamy, też że projektowany przepis art. 5 ust.	Uwaga niewzględniona.

proj. art. 5 ust. 4	Kuratorów	<p>4, który wprowadzałby automatyzm w mianowania aplikanta kuratorskiego na stanowisko kuratora zawodowego po zdaniu egzaminu kuratorskiego jest sprzeczny z podstawową zasadą prawa pracy wyrażoną w art. 11 k.p., zgodnie z którą nawiązanie stosunku pracy wymaga zgodnego oświadczenia pracodawcy i pracownika. Pracodawca dbając o właściwy dobór pracowników, powinien mieć możliwość oceny, na każdym etapie, czy pracownik spełnia jego wymagania i czy chce on go zatrudnić. Nie można wykluczyć sytuacji, w której prezes sądu okręgowego, na etapie po zdaniu przez aplikanta egzaminu kuratorskiego, uzyska informacje wykluczające możliwość jego zatrudnienia. Poza tym ocena przydatności do zawodu nie obejmuje tylko kompetencji teoretycznych, wynikających z zasobu wiedzy posiadanej przez aplikanta, ale powinna także uwzględniać szeroko rozumianą przydatność do wykonywania zawodu. Wysoki poziom wiedzy nie zawsze wiąże się z posiadaniem predyspozycji i warunków osobistych do wykonywania zawodu kuratora sądowego. Ten z kolei element może być kluczowy dla podjęcia decyzji o ewentualnym przedstawieniu aplikantowi kuratorskiemu propozycji zatrudnienia. Stąd proponujemy przeformułowanie przepisu art. 5 ust. 4 i następującego brzmienia:</p> <p>4. Aplikantowi kuratorskiemu spełniającemu wymogi, o których mowa w ust. 1 pkt 6 albo ust. 2, prezes sądu okręgowego proponując nawiązanie stosunku pracy poprzez mianowanie go kuratorem zawodowym, poza oceną z egzaminu bierze pod</p>	<p>1. Projektowany przepis art. 5 ust. 4 nie wydaje się być sprzeczny z zasadą swobody nawiązania stosunku pracy określoną w art. 11 Kodeksu pracy, zgodnie z którym nawiązanie stosunku pracy oraz ustalenie warunków pracy i płacy, bez względu na podstawę prawną tego stosunku, wymaga zgodnego oświadczenia woli pracodawcy i pracownika. Przepis art. 11 k.p., a także art. 10 § 1 k.p. oraz Konstytucja RP (art. 65 ust. 1 i 2) określają zasadę wolności pracy. Pracownik nie może być zmuszony do wykonywania pracy. Zgoda na nawiązanie stosunku pracy może być dorozumiana (art. 60 k.c. w zw. z art. 300 k.p.). W przypadku mianowania zgoda pracownika może być następcza (zob. K. Jaśkowski, E. Maniewska, Komentarz aktualizowany do Kodeksu pracy, LEX/el 2021). W projektowanym art. 5 ust. 4 podmiotem zobowiązanym do niezwłocznego zaproponowania aplikantowi kuratorskiemu nawiązania stosunku pracy jest prezes sądu okręgowego. Zobowiązanie prezesa do niezwłocznego złożenia propozycji zatrudnienia nie jest tożsame z obowiązkiem zatrudnienia. Projektowany przepis nie ogranicza swobody nawiązania stosunku pracy żadnej ze stron tej czynności.</p> <p>2. Postulat dodania w art. 5 ust. 4 wyrazów: „poza oceną z egzaminu bierze pod uwagę opinię patronów oraz kierownika zespołu w którym aplikant odbywał aplikację” –</p>
------------------------	------------------	---	--

			uwagę ocenę przebiegu aplikacji, w tym opinie patronów oraz kierownika zespołu, w którym aplikant odbywał aplikację.	niewwzględniony. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.
34.	Art. 1 pkt 4 Proj. art. 7	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Pozytywnie opiniujemy wprowadzenie w art. 7 stopnia służbowego starszego kuratora specjalisty, o ile będzie on przyznawany zgodnie z obecnie z zasadą z art. 8.2. Negatywnie natomiast oceniamy argumentację zawartą w uzasadnieniu do projektowanego przepisu, jakoby przyznanie stopnia starszego kuratora specjalisty mogło dotyczyć tylko kilku kuratorów rocznie a ich ilość nigdy nie zbliży się do 1% kuratorów zajmujących stanowisko kuratora specjalisty.	Uwaga niewwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.
35.		FRONTIS	Dodanie stopnia służbowego "starszego kuratora specjalisty" jest korzystne z perspektywy budowy ścieżki rozwoju zawodowego i stanowi ważny instrument motywacyjny. Trudno jednak znaleźć argumenty przemawiające za koniecznością nadawania go przez Ministra Sprawiedliwości. Wskazuje się te same przesłanki dla każdego ze stopni służbowych, nie formułując w sposób odmienny wymogów dla czwartego stopnia awansowego (uznajemy to za właściwe), co również przemawia za pozostawieniem tych kompetencji prezesowi sądu okręgowego.	Uwaga niewwzględniona. Za przyjęciem rozwiązania, zgodnie z którym stopień służbowy starszego kuratora specjalisty nadaje Minister Sprawiedliwości, przemawia – na co wskazuje uzasadnienie do projektowanej regulacji: – w odróżnieniu od pozostałych stopni służbowych stopień „starszego kuratora specjalisty” będzie nadawany przez Ministra Sprawiedliwości, co ma podkreślić jego szczególny charakter; – możliwość uzyskania nowego stopnia służbowego w świetle projektowanych przepisów będzie fakultatywna i jednocześnie uzależniona od spełnienia przez kuratora specjalistę (dotychczas

				<p>najwyższy stopień awansu służbowego) przesłanki wyróżniającej się pracy, przy czym należy wskazać, że ta przesłanka odnosi się do „wyróżniania się” na tle pracy pozostałych kuratorów zawodowych, a przede wszystkim tych posiadających stopień „kuratora specjalisty”;</p> <p>– zakłada się, że awans będzie swego rodzaju „ukoronowaniem” kariery kuratorskiej.</p> <p>Przyjmuje się, że w skali roku stanowisko starszego kuratora specjalisty będzie obejmowało kilku kuratorów, a ich ilość nigdy nie zbliży się do 1% kuratorów zajmujących stanowisko kuratora specjalisty.</p> <p>Powyższe założenia sprawiają, że Minister Sprawiedliwości wydaje się jedynym właściwym podmiotem, który mógłby nadawać najwyższy stopień służbowy kuratorowi zawodowemu.</p> <p>Za rozwiązaniem, zgodnie z którym Minister Sprawiedliwości miałby prawo nadać ten stopień nie tylko na wniosek, ale także „z urzędu”, przemawia umożliwienie zainicjowania tego procesu również bez wniosku prezesa sądu czy kuratora okręgowego. Chodzi o sytuację, kiedy Minister posiada wiedzę o możliwym spełnianiu przez danego kuratora przesłanek do nadania tego stopnia, a brak jest stosownego wniosku ze strony prezesa sądu okręgowego lub kuratora okręgowego. Jednocześnie, mając na względzie zgłoszoną w tym zakresie uwagę, proponuje się</p>
--	--	--	--	---

				<p>dokonanie następujących zmian w brzmieniu art. 8 ust. 1a zmienianej ustawy:</p> <p>„1a. Stopień służbowy, o którym mowa w art. 7 pkt 4, może nadać Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa sądu okręgowego lub kuratora okręgowego albo z urzędu, po zasięgnięciu opinii prezesa sądu okręgowego.”.</p> <p>Zmiana w proponowanym brzmieniu art. 8 ust. 1a ma na celu uzyskanie przez Ministra Sprawiedliwości obligatoryjnej opinii prezesa sądu okręgowego. Ponadto zmiana polegająca na zastąpieniu wyrazu „nadaje” wyrazami „może nadać” ma podkreślić, że nie jest to kolejny stopień na ścieżce awansu, tylko ultrafakultatywne wyróżnienie za szczególne zasługi.</p>
36.		Krajowa Rada Kuratorów	<p>Zasadniczo pozytywnie oceniamy wprowadzenie kolejnego stopnia służbowego, który miałby być ukoronowaniem kariery zawodowej. Natomiast mając na względzie informacje uwzględnione w ocenie skutków regulacji projektu, dostrzegamy potrzebę zapewnienia większej dostępności awansu na ten stopień dla kuratorów zawodowych. W ocenie Krajowej Rady Kuratorów wprowadzenie kolejnego stopnia służbowego miałyby służyć wzmocnieniu motywacji kuratorów zawodowych do wykonywania obowiązków służbowych na jak najwyższym poziomie w kolejnych latach służby. Tymczasem wydaje się, że intencją projektodawcy było stworzenie stopnia służbowego o charakterze elitarnym, dostępnym dla wąskiego grona osób, co nie jest tożsame z postrzeganiem tego zagadnienia</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>j.w.</p>

			<p>przez Radę.</p> <p>Zwracamy również uwagę, że wprowadzenie kolejnego stopnia służbowego bez zabezpieczenia finansowego będzie oznaczało ograniczenie możliwości uzyskania awansu w przypadku pozostałych stopni. Należy pamiętać, że jeszcze do niedawna ujawniały się bardzo znaczne trudności w przeprowadzaniu awansów zawodowych w grupie kuratorów sądowych i rozładowanie tej sytuacji nastąpiło dzięki dodatkowym środkom, które na ten cel, doraźnie w kolejnych latach, przeznaczyło Ministerstwo Sprawiedliwości. Nie został jednak wypracowany mechanizm, który pozwalałby na usystematyzowane prowadzenie polityki awansowej przy gwarancji zabezpieczenia środków finansowych na ten cel. Kwestia ta wydaje się być priorytetowa także dla wprowadzenie nowego stopnia awansowego, a stosowne uregulowania i gwarancje powinny zostać zawarte w ustawie ustrojowej.</p>	
37.	art. 1 pkt proj. art. 8	MOZ KNSZZ AD REM	<p>W art. 8 nadanie brzmienia w ust. 1</p> <p>1. Stopnie służbowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3, nadaje prezes sądu okręgowego;</p> <p>1) na wniosek kuratora okręgowego;</p> <p>2) na wniosek prezesa sądu rejonowego, kierownika zespołu lub zainteresowanego kuratora zawodowego, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego;</p> <p>3) z urzędu, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego,</p> <p>1a. Stopień służbowy, o którym mowa w art. 7 pkt 4, nadaje Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa sądu okręgowego lub kuratora okręgowego albo z urzędu;</p>	Propozycja zgodna z projektem ustawy UD249 z dnia 22.11.2021 r.

38.	art. 1 pkt proj. art. 10	MOZ KNSZZ AD REM	<p>Zmianę w art. 10 poprzez nadanie brzmienia:</p> <p>1. Kurator zawodowy jest obowiązany stale podnosić kwalifikacje zawodowe, w tym uczestniczyć w szkoleniach i innych formach doskonalenia zawodowego.</p> <p>1a. Minister Sprawiedliwości zapewnia systematyczne szkolenie rzeczników dyscyplinarnych, zastępców rzeczników dyscyplinarnych i członków sądów dyscyplinarnych.</p> <p>2. Dyrektor właściwego sądu zapewnia kuratorowi zawodowemu warunki i środki finansowe do realizacji obowiązku, o których mowa w ust. 1.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>
39.	art. 1 pkt 6 proj. art. 13 ust. 3	Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych	<p>Wątpliwości budzić może również treść nowelizowanego przepisu art. 13 ust. 3 ustawy. W projekcie proponuje się zastąpienie rozporządzenia określającego standardy pracy kuratora sądowego danymi obejmującymi średnie obciążenie pracą kuratora zawodowego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. Jest to zasadnicza różnica jakościowa w porównaniu do stanu obecnego. Po pierwsze, zmianie ulega ranga aktu prawnego (obwieszczenie zamiast rozporządzenia). Po drugie, zasadniczej zmianie ulega treść publikowanych danych (dane dotyczące średniego obciążenia pracą zamiast standardów obciążenia pracą). Po trzecie, w delegacji ustawowej nie wskazano także jakiego rodzaju obowiązki uwzględniane będą w publikowanych danych, co wpływać może na stopień i możliwość jej realizacji, a także faktyczne wykorzystanie publikowanych danych. Po czwarte wreszcie, zrezygnowano z wpływu organów samorządu zawodowego kuratorów</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Prawdą jest, że zmianie ulega ranga aktu prawnego (obwieszczenie zamiast rozporządzenia) oraz treść publikowanych danych.</p> <p><i>Ratio legis</i> projektowanych zmian zostało obszernie wyjaśnione w uzasadnieniu.</p> <p>Projektowany przepis art. 13 ust. 3 określa zakres publikowanych danych stanowiąc, że są to dane obejmujące średnie obciążenia pracą kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. Pod pojęciem obciążenia pracą należy rozumieć obciążenie wszystkimi zadaniami wykonywanymi przez kuratorów zawodowych, i to zarówno tymi wynikającymi z ustawy o kuratorach sądowych, jak i z przepisów szczególnych, zarówno w postępowaniu przed sądem, jak i w postępowaniu wykonawczym.</p>

			na zakres publikowanych danych. Wydaje się, że projektowana zmiana nie wpłynie – wbrew intencjom projektodawcy – na poprawę efektywności pracy służby kuratorskiej.	Przy tak projektowanym zakresie publikowanych danych brak jest racjonalnych argumentów przemawiających za postulatem, gwarantującym organowi samorządu zawodowego kuratorów wpływ na zakres publikowanych danych. Trzeba bowiem pamiętać, że publikowane będą wszystkie dane obejmujące średnie obciążenia pracą kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego. Zatem przedstawiona w tym zakresie uwaga sprowadzałaby się <i>de facto</i> do wprowadzenia możliwości ograniczenia zakresu publikowanych danych przez Krajową Radę Kuratorów. Ponadto autor uwagi nie przedstawił przekonującej argumentacji przemawiającej za tezą, że projektowana zmiana nie wpłynie – wbrew intencjom projektodawcy – na poprawę efektywności pracy służby kuratorskiej.
40.		FRONTIS	ART. 13 Opiniujemy pozytywnie. Potrzebny zapis wypełniający istniejącą w obecnej ustawie lukę.	Brak krytycznej uwagi.
41.		MOZ KNSZZ AD REM	W art. 13. nadania ust. 3 brzmienia „Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Kuratorów, określi, w drodze rozporządzenia, standardy obciążenia pracą kuratora zawodowego, uwzględniając wielkość indywidualnego obciążenia kuratora pracą przy wykonywaniu dozorów, nadzorów oraz innych czynności w stopniu zapewniającym szybkie i prawidłowe wykonywanie orzeczeń sądu.	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja MOZ KNSZZ AD REM sprowadza się do pozostawienia standardów obciążenia pracą kuratora zawodowego.
42.		Krajowa Rada Kuratorów	Proponowane rozwiązanie w zakresie standardów obciążenia pracą kuratorów sądowych	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja KRK sprowadza się do

			<p>nie jest możliwe do zaakceptowania ze względu na jego wadliwą konstrukcję. Zakłada ono, że niezależnie od tego jak wiele czynności będzie przez kuratorów wykonywanych, każdorazowo docelowo stanie się to dla nich standardem obciążenia pracą (wobec oczywistej zasady wynikającej z mechanizmu, w którym im wyższe faktyczne obciążenie obowiązkami tym wyższy standard obciążenia pracą].</p> <p>Aktualnie obowiązujące przepisy <i>ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku o kuratorach sądowych</i> (t.j. Dz.U. z 2020, poz. 167] zawierają delegację do wydania przez Ministra Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Kuratorów, rozporządzenia określającego standardy obciążenia pracą kuratora zawodowego, przy uwzględnieniu wielkości indywidualnego obciążenia kuratora zawodowego pracą przy wykonywaniu dozorów, nadzorów oraz innych czynności w stopniu pozwalającym na szybkie i prawidłowe wykonanie orzeczeń sądu (art. 13 ust. 3 u.k.s.). W opiniowanym projekcie delegacja do wydania przez Ministra Sprawiedliwości rozporządzenia o standardach obciążenia pracą kuratora zawodowego została wykreślona, a projektodawca zastąpił ją średnią dotyczącą faktycznego obciążenia pracą. Uzasadniając to między innymi mechanizmem nadzoru nad równomiernym obciążeniem pracą kuratorów zawodowych, czy wpływem na efektywność zawodową i statystyczną.</p> <p>Należy podkreślić, że nie budzi wątpliwości, iż kuratorzy sądowi wykonują powierzone im zadania</p>	<p>pozostawienia standardów obciążenia pracą kuratora zawodowego.</p> <p>Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy (str. 12), obecnie obowiązujące standardy obciążenia pracą kuratora zawodowego wskazują przeciętne normy obciążenia w celu standaryzacji, czyli wprowadzenia jednolitych norm obciążenia kuratorskiej służby sądowej, w przeciwieństwie do limitów, tj. norm granicznych, najniższych czy najwyższych norm obciążenia.</p> <p>Słownik Języka Polskiego PWN – wyraz „limit” oznacza „nieprzekraczalną granicę czegoś, najwyższą dopuszczalną ilość czegoś”. Z kolei wyraz „standard” oznacza „typowy i przeciętny model czegoś”.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną</p>
--	--	--	---	--

			<p>w ramach zadaniowego czasu pracy, o którym mowa w art. 140 k.p. W systemie tym pracownik zachowuje swobodę w organizacji czasu pracy, w którym zadania te wykona, z zastrzeżeniem norm czasu pracy wynikających z art. 129§1 k.p. (czas pracy nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 40 godzin w przeciętnym pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym nie przekraczającym 4 miesięcy).</p> <p>Zasadniczą rolą standardów pracy określonych przez Ministra Sprawiedliwości w rozporządzeniu, wydanym na podstawie delegacji ustawowej, jest określenie liczby zadań kuratora zawodowego w normie czasu pracy, o której mowa w art. 129§1 k.p. Ich ujednolicenie przez Ministra Sprawiedliwości (jako organ zwierzchni poszczególnych pracodawców), w akcie prawnym wydanym na podstawie delegacji ustawowej, po zaopiniowaniu przez Krajową Radę Kuratorów (ustawowego reprezentanta kuratorów sądowych), jest uzasadnione i konieczne. Nie może jednak opierać się o zaproponowany mechanizm, w którym standardem stanie się stan faktyczny za rok miniony. Dlatego uchylene przepisu zawierającego delegację dla wydania przez Ministra Sprawiedliwości rozporządzenia określającego standardy obciążenia pracą kuratora zawodowego i zastąpienie go obwieszczeniem o ogłoszeniu średniego obciążenia pracą za rok ubiegły, jest w naszej ocenie kierunkiem niezasadnym. Konieczna jest natomiast zmiana aktualnie obowiązującego <i>rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 czerwca 2003 r, w sprawie</i></p>	<p>projektowaną ustawą. Uwaga jest tożsama z uwagą OZZKS nr 10.</p>
--	--	--	---	---

		<p><i>standardów obciążenia pracą kuratora zawodowego</i> (Dz.U. z 2003 r. nr 116, poz. 1100) w taki sposób, aby zostały w nim uwzględnione wszystkie zadania wykonywane przez kuratorów sądowych (w tym wywiady środowiskowe) i zdefiniowane zostały pojęcia tak samych standardów, jak i ich elementów składowych- przynajmniej w stosunku do pojęć nie zdefiniowanych w innych aktach prawnych. Na konieczność zredagowania przepisów tego rozporządzenia, w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nim norm, wskazywał już w 2003 roku Rzecznik Praw Obywatelskich w korespondencji kierowanej do Ministerstwa Sprawiedliwości (zob. Jedynak T., Stasiak K. Komentarz do ustawy o kuratorach sądowych, Wydawnictwo Prawnicze Lexis Nexis, Warszawa 2008, s. 121- 123). Natomiast potrzeba uwzględnienia w standardzie obciążenia pracą wszystkich czynności wykonywanych przez zawodowych kuratorów sądowych była nie tylko podnoszona przez Krajową Radę Kuratorów, ale znalazła także odzwierciedlenie w Informacji o wynikach kontroli „<i>Wykonywanie obowiązków przez kuratorów sądowych</i>”, przeprowadzonej przez NIK (LWR.430.002.2018, nrewid. 20/2018/P/17/106/LWR), na którą zresztą projektodawca powołuje się w przypadku niektórych rozwiązań.</p> <p>Dlatego projektowaną zmianę opiniujemy negatywnie i opowiadamy się za utrzymaniem przepisu art. 13 ust. 3 w dotychczasowym brzmieniu.</p> <p>Art. 13</p> <p><i>3. Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu</i></p>	
--	--	---	--

			<i>opinii Krajowej Rady Kuratorów, określi, w drodze rozporządzenia, standardy obciążenia pracą kuratora zawodowego, uwzględniając wielkość indywidualnego obciążenia kuratora pracą przy wykonywaniu dozorów, nadzorów oraz innych czynności w stopniu zapewniającym szybkie i prawidłowe wykonywanie orzeczeń sądu.</i>	
43.	art. 1 pkt 6 proj. art. 13 ust. 3	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Proponujemy w brzmieniu „Art 13 ust. 3. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Krajową Radą Kuratorów Sądowych, określi w drodze rozporządzenia standardy obciążenia pracą kuratora zawodowego, zawierające rodzaje spraw i czynności podejmowanych przez kuratorów zawodowych wykazywanych w drukach statystycznych MS40s”. Standardy obciążenia są niezbędne do wyznaczania granic obciążenia kuratora pracą. Kurator nie ma możliwości samodzielnego kształtowania swojego obciążenia, terminów czy sposobów wykonania zarządzeń sądowych. Likwidacja standardów obciążeń spowoduje, że będzie można dociągać kuratorów zadaniami bez limitów, jedynie w oparciu o równomierne rozłożenie zadań w Zespole Kuratorskiej Służby Sądowej. Obecnie kuratorzy podejmują szereg działań, które nie są wliczane do ich obciążenia (np wywiady środowiskowego, sprawy zawieszono, udział w kontaktach, w Zespołach Interdyscyplinarnych, grupach roboczych czy odbiorach dzieci).	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja OZZKS sprowadza się do pozostawienia standardów obciążenia pracą kuratora zawodowego. Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ustawy (str. 12), obecnie obowiązujące standardy obciążenia pracą kuratora zawodowego wskazują przeciętne normy obciążenia w celu standaryzacji czyli wprowadzenia jednolitych norm obciążenia kuratorskiej służby sądowej, w przeciwieństwie do limitów, tj. norm granicznych, najniższych czy najwyższych norm obciążenia. Słownik Języka Polskiego PWN – wyraz „limit” oznacza „nieprzekraczalną granicę czegoś, najwyższą dopuszczalną ilość czegoś”. Z kolei wyraz „standard” oznacza „typowy i przeciętny model czegoś”.
44.	Art. 1 pkt 7 proj. art. 14	Krajowa Rada Kuratorów	W ocenie Krajowej Rady Kuratorów zasadna jest zmiana zasad naliczania wynagrodzenia kuratorów zawodowych i procentowe ich powiązanie z wynagrodzeniami sędziów (tak jak ma to miejsce w	Uwaga nieuwzględniona. 1. Propozycja dotycząca zmiany zasad naliczania wynagrodzenia kuratorów zawodowych wykracza poza materię

			<p>przypadku wynagrodzeń referendarzy sądowych). Brak corocznej waloryzacji wynagrodzenia kuratorów sądowych nie powinien być nieustannie uzasadniany potrzebą poszukiwania oszczędności, dokonywanych akurat na tej mało liczebnej grupie zawodowej. Podkreślenia wymaga fakt, iż osoby zatrudnione w sferze budżetowej są objęte konstytucyjnymi gwarancjami wynikającymi z zasady zaufania obywateli do państwa i stanowionej przez nie prawa, zasady równości oraz ochrony praw majątkowych. W konsekwencji <i>„ustawodawca przy podejmowaniu decyzji o zasadach kształtowania wynagrodzeń w sferze budżetowej jest zobowiązany do przestrzegania postanowień ustawy zasadniczej oraz wnikliwego rozważenia, czy przyjęte przez niego rozwiązania są optymalne i właściwie rozkładają ciężar prowadzonych reform społecznych i gospodarczych, jest to szczególnie istotne zwłaszcza wtedy, gdy jego rozstrzygnięcia mają dotyczyć tylko niektórych kategorii pracowników sfery budżetowej oraz pogarszają ich sytuację osobistą i ekonomiczną w sposób względnie trwały. W tego typu sytuacjach wystarczającym uzasadnieniem dla podejmowanych rozwiązań nie może być jedynie ogólne powołanie się na trudną sytuację budżetową, ponieważ równowaga finansów publicznych jest tylko jedną z ważnych wartości konstytucyjnych (...).”</i></p> <p>Kuratorzy sądowi pozostają jedyną grupą zawodową w wymiarze sprawiedliwości merytorycznie zwaną z procesem orzecznictwem zarówno na etapie postępowania przygotowawczego,</p>	<p>regulowaną projektowaną ustawą.</p> <p>2. Odnosząc się do uwagi dotyczącej kierownika ośrodka kuratorskiego oraz kuratorów sądowych prowadzących zajęcia w tym ośrodku należy wskazać, że projektodawca zrezygnował z rozwiązania polegającego na przyznawaniu tym kuratorom dodatków funkcyjnych i zastąpił je rozwiązaniem, zgodnie z którym te osoby będą otrzymywały ryczałty.</p> <p>3. Odnosząc się do uwagi dotyczącej braku proporcji pomiędzy wysokością dodatku funkcyjnego kierownika ośrodka kuratorskiego a kierownika zespołu kuratorskiego należy wskazać, że projektodawca zrezygnował z rozwiązania polegającego na przyznawaniu tym kuratorom dodatków funkcyjnych i zastąpił je rozwiązaniem, zgodnie z którym te osoby będą otrzymywały ryczałty.</p> <p>4. Postulat poszerzenia katalogu osób uprawnionych do dodatków funkcyjnych wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p> <p>5. Wyjaśnienie przyjętego rozwiązania, zakładającego wyłączenie kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kuratora delegowanego do pomocy kuratorowi okręgowemu oraz kuratora pełniącego funkcję kuratora okręgowego do czasu jego wyboru z możliwości przyznania dodatku specjalnego, zostało zamieszczone na str. 26 uzasadnienia do projektu ustawy.</p>
--	--	--	---	--

			<p>jak i wykonawczego. Wydają również szereg decyzji merytorycznych między innymi dotyczących kary ograniczenia wolności, pomocy z Funduszu Sprawiedliwości, czy w końcu kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego.</p> <p>Pomimo tego w systematyce wynagrodzeń w wymiarze sprawiedliwości, kuratorzy funkcjonują w oderwaniu od zasad stosowanych dla merytorycznych pracowników sądów (sędziowie i referendarze), pomimo tego, że w zakresie czasu trwania aplikacji wymogi stawiane przed kuratorami sądowymi wykraczają ponad te stawiane referendarzom. Należy podkreślić, że kurator sądowy nie tylko musi być osobą wykształconą, ale także dysponować trudnym do jednoznacznego zdefiniowania pierwiastkiem osobowościowym i emocjonalnym niezbędnym w pracy z ludźmi (szczególnie tymi ze środowisk wykluczonych).</p> <p>Proponowana zmiana stanowi próbę ujednolicenia zasad wynagradzania pracowników podejmujących decyzje <i>stricte</i> merytoryczne, oraz sprzyja kształtowaniu spójnej polityki wynagrodzeń w sądownictwie, ukierunkowanej na rozwiązania służące także istotnym interesom społecznym.</p> <p>Pewnym i najprostszym do wdrożenia rozwiązaniem jest powielenie treści przepisu kształtującego sposób naliczania wynagrodzeń referendarzy sądowych- art. 151b <i>ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych</i>, przy zastosowaniu wskaźników procentowych dostosowanych do rangi zawodu kuratora sądowego, fest to uzasadnione, gdyż kuratorzy sądowi, podobnie jak referendarze,</p>	<p>6. Postulat, aby dotychczasowy dodatek terenowy został przekształcony w dodatek z tytułu uciążliwości pracy w terenie, a koszty związane z dojazdem do podopiecznych były zwracane w formie ryczału, wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p> <p>7. Uwaga dotycząca projektowanego ryczału na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę, a przy tym wykraczającą poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>
--	--	--	---	---

		<p>wykonywają czynności merytoryczne, a ich kompetencje w zakresie podejmowanych decyzji na przestrzeni lat ulegają poszerzeniu.</p> <p>Popieramy propozycję uregulowania zasad wynagradzania kierowników ośrodków kuratorskich i wychowawców w tych ośrodkach, na zasadzie zagwarantowania im tego wynagrodzenia poprzez przyznanie dodatków funkcyjnych. Niezrozumiałym i niekonsekwentnym jest jednak wyłączenie tych osób z ogólnego katalogu osób uprawnionych do dodatku funkcyjnego, przy jednoczesnym określeniu należnych im stawek dodatku funkcyjnego na poziomie ustawy. Nadto zauważyć należy, iż projektodawca nie uwzględnił pewnych proporcji wynikających z pełnionej funkcji (wysokość dodatku funkcyjnego kierownika ośrodka kuratorskiego jest ponad dwukrotnie wyższa niż wysokość dodatku funkcyjnego kierownika zespołu kuratorskiego co wzbudza poważne wątpliwości). W ocenie Krajowej Rady Kuratorów wysokość wszystkich dodatków funkcyjnych powinna być uregulowana w jednym akcie, tj. rozporządzeniu, a kierownik ośrodka kuratorskiego i wychowawca w ośrodku kuratorskim powinni być jedynie wymienieni w katalogu osób uprawnionych do dodatku funkcyjnego w art. 14 ust. 2. Jest to w naszej ocenie rozwiązanie spójne legislacyjnie i ustrojowo, a tym samym logiczne. Proponujemy jednocześnie poszerzenie osób uprawnionych do dodatków funkcyjnych o osoby które wykonują zadania służbowe w ramach stosunku pracy w wymiarze wykraczającym poza swój zakres obowiązków a które formalnie na mają</p>	
--	--	---	--

		<p>zagwarantowanej gratyfikacji finansowej. Zaniechanie takich regulacji może doprowadzić do braku zainteresowania funkcjami zasadniczymi dla prawidłowego funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej.</p> <p>Niezrozumiałym jest wyłączenie kurator okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kuratora delegowanego do pomocy kuratorowi okręgowemu oraz kuratora pełniącego funkcję kuratora okręgowego do czasu jego wyboru, z możliwości przyznania dodatku specjalnego na zasadach ogólnych, tj. okresowego zwiększenia obowiązków służbowych. Nie można wykluczyć bowiem, że w czasie nieobecności któregoś z zastępców, kurator okręgowy bądź obecny zastępca będzie wykonywał zadania w zwiększonym zakresie, co w praktyce często ma miejsce. Uregulowanie takie może być postrzegane jako forma dyskryminacji ze względu na zajmowane stanowisko i pozostaje w oczywistej sprzeczności z normą wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP. W uzasadnieniu takiego rozwiązania, projektodawca przywołał tylko bardzo ogólną tezę o nieprawidłowościach w zasadności i trybie przyznawania dodatków specjalnych kuratorom okręgowym, nie wskazując ani na rozmiar, ani na częstotliwość występowania takiego zjawiska.</p> <p>Dodatek za pracę w terenie powszechnie nazwany dodatkiem terenowym, w dotychczasowym kształcie jest składnikiem wynagrodzenia kuratorów zawodowych, który budzi największe kontrowersje – zarówno wśród kuratorów sądowych, pracodawców, przedstawicieli władzy wykonawczej, w</p>	
--	--	---	--

			<p>interpretacjach podatkowych i orzecznictwie. W wymiarze praktycznym formuła tego dodatku prowadzi do swoistego paradoksu, który sprawia, że: „<i>im częściej kurator sądowy wykonuje w środowisku podopiecznych, tym większe są ponoszone przez niego nakłady finansowe związane z wykonywaną pracą</i>”. Poza tym dodatek terenowy podlega opodatkowaniu na zasadach ogólnych i potrącane są z niego składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, a jednocześnie ma stanowić rekompensatą za koszty ponoszone przez kuratora w związku z pracą w terenie. Skoro wykonywanie czynności pociąga za sobą koszty po stronie pracownika, to wydatków z tego tytułu nie można uznać za jego przychód podlegający obciążeniom fiskalnym. Rozwiązanie takie budzi poważne wątpliwości, także w kontekście poszanowania norm konstytucyjnych.</p> <p>Już w 2002 roku ówczesna Naczelnik Wydziału do Spraw Kurateli Rodzinnej Ministerstwa Sprawiedliwości SSO dr Krystyna Gromek wskazywała na potrzebę jednoznacznego ustalenia relacji między dodatkiem terenowym przyznanym na podstawie art 14 ust. 5 a wydanym na podstawie art. 77⁵ § 2 k.p. <i>rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju</i> (Dz. U. Nr 236, poz. 1990). W jej ocenie stosowanie powyższych</p>	
--	--	--	--	--

		<p>przepisów nie jest wyłączone w stosunku do kuratorów zawodowych.</p> <p>Krajowa Rada Kuratorów postuluje aby dotychczasowy dodatek terenowy został przekształcony w dodatek z tytułu uciążliwości pracy w terenie, a koszty związane z dojazdem do podopiecznych były zwracane w formie ryczału, na zasadach podobnych jak te określone <i>rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy</i>. Stoimy także na stanowisku, że koniecznym jest ustalenie zasad obligatoryjnego zwrotu wszystkich ponoszonych przez kuratorów zawodowych kosztów wykonywania pracy w terenie, niezależnie od tego czy mają one wymiar ponadstandardowym, czy tylko standardowy. Przy okazji zauważyć należy, że projektodawca nie określił żadnego standardu takich kosztów.</p> <p>W ujęciu innym niż zaproponowane przez Krajową Radę Kuratorów sprzeciwiamy się wprowadzeniu projektowanego art. 14 ust. 5a. Poniżej przedstawiamy kompleksową propozycję rekomendowanej przez nas zmiany.</p> <p>Art. 14</p> <p><i>1. Wynagrodzenie zasadnicze kuratorów zawodowych na równorzędnych stopniach służbowych jest równe i stanowi odpowiednio do rangi stopnia służbowego określony procent wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego,</i></p>	
--	--	--	--

			<p><i>powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.</i></p> <p><i>1a. W 2003 r. kwotę bazową dla zawodowych kuratorów sądowych ustala się w wysokości 1667,70 zł (uchylony)</i></p> <p><i>1b. Kwota bazowa, o której mowa w ust. 1, jest waloryzowana corocznie — średniorocznym wskaźnikiem wzrostu wynagrodzeń ustalany na podstawie przepisów o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej, (uchylony)</i></p> <p><i>2. Kuratorowi okręgowemu, zastępcy kuratora okręgowego, kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej, kuratorowi, o którym mowa w art. 36b ust. 1 oraz kuratorowi, o którym mowa w art. 38 ust. 2, kierownikowi ośrodka kuratorskiego, kuratorowi zawodowemu prowadzącemu zajęcia w ośrodku kuratorskim, delegatowi do krajowej rady kuratorów, rzecznikowi dyscyplinarnemu i zastępcy rzecznika dyscyplinarnego przysługuje dodatek funkcyjny, stanowiący procent wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego, o którym mowa w ust. 1.</i></p> <p><i>2a. Jeżeli kuratorowi zawodowemu przysługuje uprawnienie do dwóch dodatków funkcyjnych z różnych tytułów, jego dodatek zostaje powiększony o 10%.</i></p> <p><i>3. Kuratorowi zawodowemu przysługuje dodatek patronacki za sprawowanie patronatu nad aplikantem kuratorskim.</i></p> <p><i>4. Kuratorowi zawodowemu może być przyznany na</i></p>	
--	--	--	--	--

		<p><i>czas określony dodatek specjalny z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych, w szczególności za zastępowanie osoby długotrwale nieobecnej w pracy lub wykonywanie innych czynności poza zwykłym zakresem obowiązków, do wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego, w ramach posiadanych środków określonych na wynagrodzenia osobowe kuratorów zawodowych.</i></p> <p><i>5. Kuratorowi zawodowemu, z wyjątkiem kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego oraz kuratorów, o których mowa w art. 31 ust 1, art. 31a ust. 1, art. 36b ust 1 i art. 38 ust. 2, przysługuje dodatek z tytułu uciążliwości pracy w terenie, w wysokości 10% wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego, z tym że kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej dodatek taki przysługuje w wysokości 3,5%, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób - 2 % wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego. W okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1 albo art. 24 ust. 1, dodatek ten nie przysługuje.</i></p> <p><i>5a. 1. Prezes sądu rejonowego przyznaje kuratorowi zawodowemu miesięczny ryczałt w wysokości od 2% do 10% wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego, powiększonego</i></p>	
--	--	--	--

		<p><i>o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego, na pokrycie kosztów związanych z pracą w terenie.</i></p> <p><i>5b. Kuratorowi zawodowemu, w przypadkach wymagających ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych, niezależnie od ryczałtu, o którym mowa w ust. 5a, na jego uzasadniony wniosek, zaopiniowany przez kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu, na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, prezes sądu rejonowego przyznaje ryczałt na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych, o ile uzasadniają to okoliczności wskazane we wniosku. Od decyzji prezesa sądu rejonowego w terminie 7 dni od jej przekazania kuratorowi zawodowemu przysługuje odwołanie do sądu pracy.</i></p> <p><i>6. Kuratorowi zawodowemu przysługuje dodatek za wieloletnią pracę, wynoszący począwszy od szóstego roku pracy 5% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego. Dodatek ten wzrasta o 1% za każdy dalszy rok pracy, aż do osiągnięcia 20% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.</i></p> <p><i>7. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wynagradzania kuratorów zawodowych i aplikantów kuratorskich, mnożniki ich wynagrodzenia zasadniczego, a także stawki dodatku funkcyjnego, patronackiego, jak również okoliczności uzasadniające przyznanie kuratorom zawodowym dodatku specjalnego, uwzględniając rangę zawodu kuratora.</i></p>	
--	--	---	--

45.	Art. 1 pkt 7 proj. art. 14 ust. 4	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Proponujemy dopisać “zastępcy kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej” przed “kuratorowi zawodowemu”.	Uwaga nieuwzględniona. Zarówno obowiązująca ustawa o kuratorach sądowych jak i projekt ustawy (UD249) nie przewidują utworzenia stanowiska zastępcy kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej. Zgodnie z projektowanym art. 40a kierownika zespołu w czasie jego nieobecności zastępuje wyznaczony przez niego kurator zawodowy. Z kolei projektowany art. 14 ust. 4 przewiduje, iż dodatek specjalny przysługiwać będzie wszystkim kuratorom zawodowym, z wyjątkiem kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kuratora delegowanego do sądu okręgowego w celu pełnienia obowiązków kuratora okręgowego (w przypadku braku kuratora okręgowego oraz jego zastępcy) czy też kuratora zawodowego delegowanego do sądu okręgowego w celu pomocy kuratorowi okręgowemu, przy uwzględnieniu przesłanek uzasadniających przyznanie tegoż dodatku. Nie zachodzi więc potrzeba zmiany projektowanego przepisu, albowiem kurator zawodowy zastępujący nieobecnego kierownika zespołu będzie z mocy prawa uprawniony do otrzymania dodatku specjalnego.
46.		FRONTIS	Jako błędne i dyskryminujące postrzegamy wyłączenie kuratorów okręgowych i zastępców z 5 możliwości przyznania im dodatku specjalnego. Pełnienie w/w funkcji również może generować	Uwaga nieuwzględniona. Jak wskazuje uzasadnienie projektu za przyjęciem rozwiązania, zgodnie z którym kuratorowi okręgowemu, zastępcy kuratora

			<p>dotatkowe obowiązki służbowe, takie jak np. zastępstwa za kuratora okręgowego czy zastępcy, wykonywanie czynności biurowych pod nieobecność sekretarza.</p>	<p>okręgowego oraz kuratorowi delegowanemu z sądu rejonowego do sądu okręgowego nie przyznaje się tego dodatku specjalnego z tytułu pełnienia tych funkcji, przemawia brzmienie art. 37 ust. 2 pkt 15 u.k.s. Wprost stanowi on, że do zakresu działania kuratora okręgowego w szczególności należy wykonywanie innych czynności zleconych przez prezesa sądu okręgowego. Wykładnia literalna ww. przepisu jednoznacznie prowadzi do wniosku, że jakiegokolwiek czynności zlecone kuratorowi okręgowemu lub jego zastępcy przez prezesa sądu okręgowego nie uzasadniają przyznania dodatku specjalnego. Z uwagi na to, że nikt inny nie może zlecać ww. kuratorom funkcyjnym czynności, to nie ma podstaw do przyznawania im dodatków specjalnych za czynności podejmowane w sądzie okręgowym. Ponadto na konieczność wprowadzenia powyższych zmian wskazują nieprawidłowości w zakresie zasadności i trybu przyznawania dodatków specjalnych kuratorom okręgowym i ich zastępcom ze środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe zawodowych kuratorów sądowych oraz pojawiające się problemy związane z finansowaniem dodatków specjalnych dla kuratorów zawodowych za prowadzenie zajęć w ośrodkach kuratorskich.</p>
47.	Art. 1 pkt 7 proj. art. 14 ust. 5	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów	<p>Propozycja nadania brzmienia: “5. Kuratorowi zawodowemu, z wyjątkiem kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego oraz kuratorów, o których mowa w art. 31 ust. 1, art. 31a ust. 1, art. 36b</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją</p>

		<p>Sądowych</p>	<p>ust. 1 i art. 38 ust. 2, przysługuje dodatek z tytułu uciążliwości pracy w terenie w wysokości 20% wynagrodzenia, o którym mowa w art.14 ust.1, z tym że kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej dodatek taki przysługuje w wysokości 7% .“.</p> <p>Jako organizacja związkowa dość często spotykaliśmy się z błędną interpretacją dodatku terenowego, jako rekompensaty wydatków kuratora związanych z pracą w terenie, w szczególności kosztów przemieszczania się. Z taką interpretacją nie można się absolutnie zgodzić. Z opodatkowanego wynagrodzenia za pracę kurator nie może ponosić kosztów pracy. Sytuacja taka powoduje, że wraz ze wzrostem zaangażowania kuratora, realizowanego poprzez liczniejsze wizyty u podopiecznego, w jego środowisku sąsiedzki, szkolnym, itp. maleje jego wynagrodzenie. Należy przyjąć inną definicję dodatku terenowego - jako wykonywanie obowiązków służbowych w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, poza siedzibą sądu, w zmiennych warunkach atmosferycznych, w terenie zagrożonym wysokim poziomem patologii, w szczególności w miejscu zamieszkania podopiecznych i pracy w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami o znacznym stopniu demoralizacji. Natomiast uzasadnione koszty ponoszone w związku z przemieszczeniem się w terenie powinny być zwracane przez pracodawcę w formie comiesięcznego ryczału, obejmującego również amortyzację pojazdu, a także w formie ekwiwalentu za odzież roboczą Obecne unormowanie jednoznacznie wskazuje, iż dodatek</p>	<p>uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p>
--	--	------------------------	---	---

			<p>spełnia funkcję specjalnego wynagrodzenia za uciążliwości pracy w terenie, a nie funkcję rekompensaty za poniesione wydatki w związku z wykonywaniem czynności służbowych. “Mając powyższe na uwadze wyrażam przekonanie, że przepis art. 14 ust. 5 ustawy o kuratorach sądowych, w myśl którego kuratorowi zawodowemu przysługuje dodatek za pracę terenową, stanowi wyłącznie o jednym z elementów składowych wynagrodzenia kuratora zawodowego, którego nie sposób utożsamiać z ekwiwalentem pieniężnym, przewidzianym w art. 237 § 4.” Stanowisko Głównego Inspektora Pracy z 27.05.2020r.</p>	
48.	Art. 1 pkt 7 Proj. art. 14 ust. 5a	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>Proponowaną zmianę opiniujemy negatywnie i proponujemy wykreślenie przepisu. W ocenie OZZKS samo wprowadzenie ryczału za ponadprzeciętne użytkowanie prywatnego pojazdu do celów służbowych przez kuratora świadczy, że ustawodawca zakłada, że kuratorowi nie należy się zwrot poniesionych wydatków na zasadach ogólnych i zwrot ten dokonywany jest w dodatku terenowym, co jak wskazano wyżej dodatek nie spełnia funkcji rekompensaty.</p> <p>-zwracamy uwagę na nieostre kryteria przyznanie dodatku (w przepisie mowa o ponadprzeciętnym używaniu samochodu prywatnego do celów służbowych).</p> <p>- uzasadnieniu projektu ustawy wyjaśniono ową przesłankę przymiotnikiem drastycznym używaniem) a co za tym idzie całkowita uznaniowość przyznawania dodatku przez Prezesa Sądu.</p> <p>- w naszej ocenie także uzależnienie przyznania</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 11.</p>

			<p> dodatku od dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu – co w sytuacji braku zaplanowania tych środków powoduje przesłankę negatywną przyznania dodatku. - brzmienia przepisu zachodzi wątpliwość czy ryczałt ma być wpisany w umowę o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, czy też Prezes Sądu ma go przyznać odrębną decyzją. - naszą niezgodę budzi również fakultatywność przyznawania dodatku – Prezes Sądu pomimo ponadprzeciętnego używania pojazdu (cokolwiek to znaczy) i środków w planie finansowych dalej może przyznać ryczałt lub go nie przyznawać. Podzielamy argumentację zawartą w opinii z 13 grudnia 2021 r. do projektu ustawy przedstawioną przez Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych. Proponujemy następujące brzmienie art. 14.5a i dodanie art. 14.5b: “5a. Kuratorowi zawodowemu oraz kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej przysługuje niezależnie od dodatku z tytułu uciążliwości pracy w terenie dodatkowo stały ryczałt na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem czynności poza siedzibą zespołu uzależniony od rodzaju gminy, na terenie której kurator wykonuje czynności: a) w przypadku czynności wykonywanych jedynie w obrębie miasta ryczałt wynosi 5-10 % wynagrodzenia zasadniczego; b) w przypadku wykonywania na terenie miasta i gminy miejsko - wiejskiej ryczałt wynosi 10-15 % wynagrodzenia zasadniczego; </p>	
--	--	--	---	--

			c) w przypadku gminy wiejskiej ryczałt wynosi 15-20 % wynagrodzenia zasadniczego.	
49.		FRONTIS	Warunkowanie przyznania ryczałtu dostępnością środków finansowych w planie finansowym sądu. w praktyce może oznaczać brak możliwości uzyskania tych środków. Ponadto warunkowanie przyznania ryczałtu określeniem ponadprzeciętności w użytkowaniu auta jest daleko nieprecyzyjne i niejednoznaczne, a dopuszczalność subiektywnej oceny stopnia i poziomu użytkowania auta prywatnego do celów służbowych zwiększa prawdopodobieństwo istotnych trudności w podejmowaniu decyzji o przyznaniu w/w ryczałtu. Proponowany ustęp w żaden sposób nie reguluje problemu używania przez kuratorów prywatnych samochodów do celów służbowych, ponieważ sprawa ta nigdy nie została uregulowana żadnymi przepisami. W związku z powyższym nie można określić czym jest „przeciętne używanie samochodu prywatnego do celów służbowych”, tym bardziej trudno jest określić czym będzie forma „ponadprzeciętna”.	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 11.
50.		Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych	Nowa treść przepisu art. 14 ust. 5a ustawy zakłada wprowadzenie mechanizmu rozliczenia kosztów używania samochodu prywatnego do celów służbowych. Ma ono nastąpić jednak w przypadkach wymagających ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych, na podstawie uprzedniego uzasadnionego wniosku i to wyłącznie w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu. W pierwszej kolejności podnieść należy, że	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 11.

			<p>wprowadzany przepis wprost zakłada sytuacje, w których kurator zawodowy wykorzystywać będzie samochód prywatny do celów służbowych nie otrzymując w tym zakresie żadnego wynagrodzenia. W konsekwencji, świadczeniu pracownika na rzecz pracodawcy, wpływającemu niewątpliwie na sprawniejszą realizację obowiązków zawodowych przez kuratora, z mocy prawa nie przysługuje żaden ekwiwalent, tak długo jak świadczenie to nie stanie się „ponadprzeciętne” i nie zostaną spełnione dalsze warunki. Takie rozwiązanie może budzić wątpliwości z punktu widzenia wprowadzenia <i>expressis verbis</i> braku ekwiwalentności świadczeń stron, podstawowej zasady prawa pracy jaką jest prawo do godziwego wynagrodzenia, a także dyskryminacji kuratorów zawodowych wykorzystujących samochody prywatne do celów służbowych w zakresie uzyskiwanego przez nich wynagrodzenia. Zasadą jest bowiem, że to pracodawca powinien wyposażyć stanowisko pracy we wszelkie niezbędne narzędzia służące do jej wykonywania. Niezależnie od powyższego wątpliwości powoduje posłużenie się w treści przedmiotowego przepisu terminem „ponadprzeciętny”, który jest terminem nieostrym, mogącym prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych, a także skomplikowana procedura prowadząca do ewentualnego uzyskania przez kuratora zawodowego ryczału na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych.</p>	
51.		MOZ KNSZZ AD REM	<p>W art. 14 nadanie brzmienia 1. Wynagrodzenie zasadnicze kuratorów</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną</p>

			<p>zawodowych na równorzędnych stopniach służbowych jest równe i stanowi odpowiednio do rangi stopnia służbowego określony procent wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.</p> <p>2. Kuratorowi okręgowemu, zastępcy kuratora okręgowego, kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej, kuratorowi, o którym mowa w art. 36b ust. 1 oraz kuratorowi, o którym mowa w art. 38 ust. 2, kierownikowi ośrodka kuratorskiego, kuratorowi zawodowemu prowadzącemu zajęcia w ośrodku kuratorskim, delegatowi do krajowej rady kuratorów, rzecznikowi dyscyplinarnemu i zastępcy rzecznika dyscyplinarnego przysługuje dodatek funkcyjny, stanowiący procent wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>2a. Jeżeli kuratorowi zawodowemu przysługuje uprawnienie do dwóch dodatków funkcyjnych z różnych tytułów, jego dodatek zostaje powiększony o 10%.</p> <p>4. Kuratorowi zawodowemu, z wyjątkiem kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kuratora, o którym mowa w art. 36b ust. 1, oraz kuratora, o którym mowa w art. 38 ust. 2, może być przyznany na czas określony dodatek specjalny z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych,</p>	<p>projektowaną ustawą.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p>
--	--	--	---	--

			<p>w szczególności za zastępowanie osoby długotrwale nieobecnej w pracy lub wykonywanie innych czynności poza zwykłym zakresem obowiązków, do wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego, w ramach posiadanych środków określonych na wynagrodzenia osobowe kuratorów zawodowych.</p> <p>5. Kuratorowi zawodowemu, przysługuje dodatek z tytułu uciążliwości pracy w terenie, w 10% wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego, z tym że kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej dodatek taki przysługuje w wysokości 3,5%, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób - 2 % wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego. W okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1 albo art. 24 ust. 1, dodatek ten nie przysługuje.</p> <p>5a. 1. Prezes sądu rejonowego przyznaje kuratorowi zawodowemu miesięczny ryczałt w wysokości od 2% do 10% wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego, na pokrycie kosztów związanych z pracą w terenie.</p> <p>5b. Kuratorowi zawodowemu, w przypadkach</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p> <p>Uwaga nieuwzględniona.</p>
--	--	--	---	--

			wymagających ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych niezależnie od ryczałtu, o którym mowa w ust. 5a, na jego uzasadniony wniosek, zaopiniowany przez kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu, na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, prezes sądu rejonowego przyznaje ryczałt na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych, o ile uzasadniają to okoliczności wskazane we wniosku. Od decyzji prezesa sądu rejonowego w terminie 7 dni od jej przekazania kuratorowi zawodowemu przysługuje odwołanie do sądu pracy.	Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.
52.		Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Opiniujemy negatywnie i proponujemy zmienić brzmienie zapisu na: "Art. 14. 1a. Wynagrodzenie zasadnicze kuratorów zawodowych na równorzędnych stopniach służbowych jest równe. Podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego kuratora zawodowego w danym roku stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale roku poprzedniego, ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 ogłoszenie w "Monitorze Polskim" pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 291, 353 i 794), z zastrzeżeniem ust. 2. 1b. Jeżeli przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, jest niższe od przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za drugi kwartał roku poprzedzającego – przyjmuje się podstawę ustalenia	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.

		<p>wynagrodzenia zasadniczego kuratora zawodowego w dotychczasowej wysokości. 1c. Wynagrodzenie zasadnicze kuratora określa się w stawkach, których wysokość ustala się z zastosowaniem mnożników podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego, o której mowa w ust. 1. Stawki wynagrodzenia zasadniczego na poszczególnych stopniach służbowych oraz mnożniki, służące do ustalenia wysokości wynagrodzenia zasadniczego kuratorów zawodowych w poszczególnych stawkach, określa załącznik do ustawy”.</p> <p>Kuratorska służba sądowa jest ostatnią formacją w wymiarze sprawiedliwości, której wynagrodzenie powiązane jest z kwotą bazową. OZZKS proponuje więc zmianę sposobu wynagradzania. Proponowana zmiana ujednocila zasady wynagradzania w wymiarze sprawiedliwości oraz zapewni stabilizację płacową kuratorskiej służby sądowej. Dynamika zmian kwoty bazowej nie przystaje do zmian przeciętnego wynagrodzenia, co skutkuje realnym spadkiem siły nabywczej wynagrodzeń kuratorów zawodowych. Realizowane w ostatnich latach podwyżki są spóźnione, nieadekwatne i nie pokrywają strat poniesionych w wyniku zmian inflacyjnych. OZZKS już w lipcu 2019r. w piśmie do Łukasza Piebiaka Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości zgłaszał swoje uwagi dotyczące sposobu wynagradzania kuratorów zawodowych i aplikantów dokument404487.pdf (rcl.gov.pl). Proponowana zmiana jest więc konsekwencją wcześniej już wypracowanych propozycji.</p>	
--	--	--	--

53.	art. 1 pkt proj. art. 16 ust. 1	MOZ KNSZZ AD REM	W art. 16. ust 1 nadanie pkt 1 brzmienia 1. 3 dni roboczych- po 5 latach pracy Przy czym dotychczasowe pkt.1 i 2 zmieniają numerację na odpowiednio 2 i 3	Uwaga nieuwzględniona. Zob. uwagę nr 12 (OZZKS) i uwagę nr 13 (KRK). Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Wymiar dodatkowego urlopu kuratora zawodowego w obecnym stanie prawnym jest zbieżny z regulacją dotyczącą urlopów dodatkowych sędziów (por. art. 92 § 1 u.s.p.).
54.	art. 1 pkt proj. art. 17a	MOZ KNSZZ AD REM	W art. 17 a nadanie brzmienia Art. 17a. 1. Prezes właściwego sądu podejmuje działania na rzecz poprawy bezpieczeństwa kuratorów sądowych przy realizowaniu obowiązków służbowych, w tym wykonywanych w terenie, także poprzez wykorzystanie i wdrażanie dostępnych na rynku urządzeń i technologii, a w przypadkach przewidzianych ustawą także poprzez zapewnienie pomocy psychologicznej. 2. Prezes właściwego sądu na wniosek kuratora lub za jego zgodą zapewnia mu pomoc psychologiczną w przypadku: 1) wystąpienia zdarzenia w trakcie pełnienia obowiązków służbowych przez kuratora sądowego, w wyniku którego nastąpiła śmierć lub ciężki uszczerbek na zdrowiu; 2) uczestniczenia kuratora sądowego w ramach pełnionych obowiązków w zdarzeniu, w którym stał się on przedmiotem agresji lub ataku, albo które spowodowało bezpośrednie zagrożenie dla życia lub zdrowia jego bądź innych osób; 3) uczestniczenia kuratora zawodowego w zdarzeniu, w związku z którym popełniono przestępstwa na jego szkodę;	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.

			<p>4) udział kuratora sądowego w wykonywaniu czynności odebrania dziecka z rodziny;</p> <p>5) innych okoliczności, jeśli prezes sądu okręgowego uzna je za uzasadnione dla udzielenia pomocy.</p> <p>3. Do zawiadomienia prezesa sądu o okolicznościach uzasadniających objęcie kuratora sądowego pomocą psychologiczną są uprawnieni zainteresowany kurator sądowy lub jego przełożeni.</p> <p>4. Jeżeli w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 17 ust. 2 pkt 5 wszczęte zostały czynności procesowe związane z podejrzeniem popełnienia przestępstwa, kuratorowi sądowemu przysługuje prawo do korzystania z pomocy określonej w § 36 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 września 2017 r. w sprawie Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej - Funduszu Sprawiedliwości (Dz.U.2019.683j.t.).</p>	
55.	art. 1 pkt 9 projektowany art. 17a	Ogólnopolskie Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>“Art.17a. Pracodawca zapewnia kuratorowi zawodowemu, na jego wniosek lub za jego zgodą, pomoc psychologiczną i psychiatryczną. Kuratorowi społecznemu taką pomoc zapewnia sąd rejonowy, w którym pełni on swoją funkcję”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga, zakładająca rozszerzenie pomocy udzielanej kuratorom sądowym o pomoc psychiatryczną, pozostaje poza zakresem materii regulowanej projektem ustawy.</p>
56.	dodanie art. 17	b	<ul style="list-style-type: none"> • Dodanie art. 17 b w brzmieniu Art. 17b.1. Kuratorzy sądowi są uprawnieni do korzystania z superwizji w formie poradnictwa, mającego na celu zachowanie i wzmocnienie ich kompetencji zawodowych, utrzymanie wysokiego poziomu realizowanych zadań oraz przeciwdziałanie zjawisku wypalenia zawodowego. <p>2. Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia, uwzględniając potrzebę zapewnienia</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>

			<p>odpowiedniego poziomu szkolenia i przygotowania superwizorów pracy kuratora sądowego, ujednolicenia wymogów dotyczących uzyskania certyfikatu superwizora, ujednolicenia wzoru certyfikatu oraz ujednolicenia wymogów prowadzenia szkoleń dla superwizorów pracy kuratora sądowego i sposobu prowadzenia nadzoru merytorycznego nad szkoleniami dla superwizorów pracy kuratorów sądowych, sposób prowadzenia superwizji w pracy kuratora sądowego, szczegóły dotyczące zawierania kontraktu superwizyjnego, formy superwizji celem zapewnienia odpowiedniego poziomu świadczonej pracy przez kuratorów sądowych</p> <p>3. Koszty pomocy i superwizji, o których mowa w ust. 1, ponosi sąd rejonowy, w którym kurator zawodowy jest zatrudniony.</p>	
57.	dodanie art. 22a	MOZ KNSZZ AD REM	<p>• Dodanie art. 22a w brzmieniu</p> <p>Art. 22a. Kurator zawodowy jest z mocy prawa wyłączony od prowadzenia sprawy, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) sprawa dotyczy tego kuratora bezpośrednio, 2) jest małżonkiem osoby której sprawa dotyczy, albo pozostaje z nią we wspólnym pożyciu, 3) jest krewnym lub powinowatym w linii prostej, a w linii bocznej aż do stopnia pomiędzy dziećmi rodzeństwa osoby wymienionej w pkt. 2, albo jest z nią związany węzłem przysposobienia, opieki lub kurateli. <p>2. Powody wyłączenia trwają mimo ustania uzasadniającego je małżeństwa, wspólnego pożycia, przysposobienia, opieki lub kurateli.</p> <p>3. Kurator zawodowy ulega wyłączeniu od</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p> <p>Uwaga zbieżna z uwagą nr 18 (KRK) i uwagą nr 22 (OZZKS).</p>

			<p>prowadzenia sprawy, jeżeli istnieją uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności.</p> <p>4. Wyłączenie następuje na żądanie kuratora zawodowego, z urzędu albo na wniosek osoby, której sprawę prowadzi kurator.</p> <p>5. Jeżeli kurator sądowy uznaje, że zachodzi przyczyna wyłączająca go z mocy art. 10.1, wyłącza się składając oświadczenie na piśmie do teczki sprawy, a na jego miejsce wstępuje inny kurator, wyznaczony przez kierownika zespołu.</p> <p>6. Kurator zawodowy, co do którego zgłoszono wniosek o wyłączenie, powstrzymuje się od wykonywania czynności w sprawie, jest jednak obowiązany przedsięwziąć czynności nie cierpiące zwłoki.</p> <p>7. Poza wypadkiem określonym w ust. 5 o wyłączeniu decyduje niezwłocznie kurator okręgowy, a w przypadku gdy wniosek dotyczy kuratora okręgowego - prezes sądu okręgowego.</p> <p>8. 8. W przypadku wyłączenie się wszystkich kuratorów z danego zespołu, decyzję w przedmiocie prowadzenia danej sprawy podejmuje kurator okręgowy. Przepisy o delegowaniu stasuje się odpowiednio.</p>	
58.	art. 1 pkt 13 proj. art. 26 ust. 2	Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych	<p>Projektowana zmiana treści przepisu art. 26 ust. 2 ustawy nie jest spójna z ustawowymi wymogami warunkującymi mianowanie kuratorów zawodowych. W przypadku, gdyby nabycie przez takiego kuratora obywatelstwa innego państwa miało być przesłanką wygaśnięcia stosunku pracy, w przepisie art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy należałoby wprowadzić zasadę, że kuratorem zawodowym może być</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>1. W zakresie braku spójności projektowanego art. 26 ust. 2 z art. 5 ust. 1 – uwaga zasadna. Proponuje się następujące brzmienie art. 5 ust. 1 pkt 1: „1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;”.</p>

			<p>mianowany ten, kto posiada <u>wyłącznie</u> obywatelstwo polskie. Ponadto wydaje się, że przepis art. 26 ust. 2 powinien zostać uzupełniony także o prawomocne orzeczenie przez sąd środka karnego w postaci pozbawienia praw publicznych, jak również skazanie za umyślnie popełnione przestępstwo ścigane z urzędu lub przestępstwo skarbowe.</p>	<p>2. W zakresie dotyczącym uzupełnienia przepisu art. 26 ust. 2 o dodatkowe przesłanki wygaśnięcia stosunku pracy – uwaga uwzględniona.</p> <p>Proponuje się następujące brzmienie art. 26:</p> <p>„Art. 26. 1. Stosunek pracy z kuratorem zawodowym wygasa w wypadkach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320), zwanej dalej „Kodeksem pracy”, lub w razie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prawomocnego ukarania karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 52 ust. 3 pkt 5; 2) prawomocnego orzeczenia przez sąd środka karnego w postaci pozbawienia praw publicznych lub zakazu wykonywania zawodu kuratora zawodowego; 3) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe. <p>2. Stosunek pracy z kuratorem zawodowym wygasa również z dniem utraty przez niego obywatelstwa polskiego albo nabycia przez niego obywatelstwa innego państwa.”.</p>
59.		Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>Proponowaną zmianę w ust 2 opiniujemy negatywnie. Proponujemy wykreślenie “albo nabycia przez niego obywatelstwa innego państwa.”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez</p>

				projektodawcę. Autor uwagi wyraził dezaprobatę dla proponowanej zmiany, ale nie przedstawił żadnych argumentów przeciwko temu rozwiązaniu. Powyższe czyni niemożliwym merytoryczne odniesienie się do tej uwagi.
60.		MOZ KNSZZ AD REM	<ul style="list-style-type: none"> • W art. 26 nadanie brzmienia <p>1. Stosunek pracy z kuratorem zawodowym wygasa w razie prawomocnego ukarania karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 52 ust. 3 pkt 5, albo w wypadkach określonych w ustawie z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320), zwanej dalej „Kodeksem pracy”.</p> <p>2. Stosunek pracy z kuratorem zawodowym wygasa również z dniem utraty przez niego obywatelstwa polskiego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę. Autor uwagi zaproponował inne brzmienie przepisu art. 26, ale nie przedstawił żadnych argumentów przeciwko projektowanemu rozwiązaniu. Powyższe czyni niemożliwym merytoryczne odniesienie się do tej uwagi.</p>
61.		Krajowa Rada Kuratorów	<p>Obligatoryjną przesłanką dla możliwości wykonywania zawodu kuratora sądowego jest posiadanie obywatelstwa polskiego. Natomiast w ocenie Krajowej Rady Kuratorów nie jest uzasadnionym, aby wykluczać z możliwości wykonywania zawodu osoby, które będąc obywatelami polskimi są także obywatelami innego państwa. Wprawdzie wymóg posiadania wyłącznie polskiego obywatelstwa od kilku lat obejmuje sędziów jest to jednak uzasadniane ustawowymi zadaniami tej grupy zawodowej, a przede wszystkim faktem, że pełniona przez nich służba związana jest z wykonaniem władzy. Przesłanki takie nie występują w przypadku kuratorów sądowych. Sąd proponujemy pozostawienia art. 26 ust. 2 w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Jeśli chodzi o wprowadzenie wymogu wyłączności obywatelstwa polskiego, projektodawca miał na względzie tożsame wymagania stawiane kandydatom na sędziów sądów powszechnych, o którym mowa w art. 61 § 1 pkt 1 u.s.p., aczkolwiek przy uwzględnieniu różnic statusu obu funkcjonariuszy. Mając na uwadze, że stosunek służbowy kuratora zawodowego, podobnie jak aplikanta kuratorskiego, kreowany jest aktem mianowania przez prezesa sądu okręgowego oraz wymaga złożenia ślubowania o szczególnej doniosłości prawnej (por. art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 79 ust. 1 i art. 81 ust. 1),</p>

			dotychczasowym brzmieniu. Art. 26 (...) 2. <i>Stosunek pracy z kuratorem zawodowym wygasa również z dniem utraty przez niego obywatelstwa polskiego.</i>	należy wyrazić przekonanie, że w tej sytuacji mamy do czynienia ze stosunkiem służbowym stanowiącym zatrudnienie w administracji publicznej w rozumieniu wyjątku, o którym mowa w art. 45 ust. 4 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 326 z dnia 26 października 2012 r. ¹).
62.	art. 1 pkt 14 art. 27 ust. 2	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	“Art. 27.2 zniesienia sądu lub jego reorganizacji, jeżeli nie jest możliwe przeniesienie kuratora do innego sądu rejonowego w tym samym okręgu albo w innym okręgu - na wniosek kuratora;”	Uwaga nieuwzględniona. Autor uwagi zaproponował inne brzmienie przepisu art. 26, ale nie przedstawił żadnych argumentów przeciwko projektowanemu rozwiązaniu. Powyższe czyni niemożliwym merytoryczne odniesienie się do tej uwagi.
63.	art. 1 pkt 16 proj. art. 30 ust. 1	MOZ KNSZZ AD REM	W art. 30 nadanie ust.1 brzmienia 1. Od decyzji w sprawach wypowiedzenia lub rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, przeniesienia na inne stanowisko bądź zawieszenia w pełnieniu obowiązków, kurator może, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, wnieść odwołanie do Ministra Sprawiedliwości.	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Uwaga stanowi propozycję wydłużenia terminu na wniesienie odwołania przez kuratora zawodowego.
64.		Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	„1. Od decyzji w sprawach wypowiedzenia lub rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, przeniesienia na inne stanowisko bądź zawieszenia w pełnieniu obowiązków, kurator może, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, wnieść	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Uwaga stanowi propozycję wydłużenia terminu na wniesienie odwołania przez kuratora

¹ Zgodnie z art. 45 ust. 1 TFUE, zapewnia się swobodę przepływu pracowników wewnątrz Unii. Swoboda ta obejmuje zniesienie wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową między pracownikami Państw Członkowskich w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy (ust. 2). Z zastrzeżeniem ograniczeń uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego i zdrowia publicznego, swoboda ta obejmuje prawo a) ubiegania się o rzeczywiście oferowane miejsca pracy; b) swobodnego przemieszczania się w tym celu po terytorium Państw Członkowskich; c) przebywania w jednym z Państw Członkowskich w celu podjęcia tam pracy, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi dotyczącymi zatrudniania pracowników tego Państwa; d) pozostawania na terytorium Państwa Członkowskiego po ustaniu zatrudnienia, na warunkach ustalonych przez Komisję w rozporządzeniach (ust. 3). Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania do zatrudnienia w administracji publicznej (ust. 4).

			odwołanie do Ministra Sprawiedliwości.”	zawodowego, analogicznie jak w uwadze nr 63.
65.		Krajowa Rada Kuratorów	<p>Proponowany przez projektodawcę 7- dniowy termin na wniesienie przez kuratora odwołania do Ministra Sprawiedliwości jest w naszej opinii nazbyt krótki. Sporządzenie odwołania nie tylko wymaga wnikliwego zapoznania się z wydaną decyzją, ale także merytorycznego uzasadnienia. Stąd postulat zakreślenia 14 dniowego terminu na możliwość wniesienia odwołania.</p> <p>Art 30</p> <p><i>1. Od decyzji w sprawach wypowiedzenia lub rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, przeniesienia na inne stanowisko bądź zawieszenia w pełnieniu obowiązków, kurator może, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, wnieść odwołanie do Ministra Sprawiedliwości.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Projektodawca nie zmienia terminu na wniesienie odwołania, tylko go doprecyzowuje. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p> <p>Uwaga stanowi propozycję wydłużenia terminu na wniesienie odwołania przez kuratora zawodowego, analogicznie jak w uwadze nr 63 i 64.</p>
66.	art. 1 pkt 17 proj. art. 31 ust. 1	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>Proponujemy dopisać możliwość delegowania kuratora zawodowego do Biura Rzecznika Prawa Obywatelskich i Biura Rzecznika Praw Dziecka. Proponowany zapis: „Art. 31. 1. Minister Sprawiedliwości może delegować kuratora zawodowego, za jego zgodą, do pełnienia czynności administracyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości, Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich, Biurze Rzecznika Praw Dziecka na czas określony, nie dłuższy niż 2 lata, albo na czas nieokreślony.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>
67.	art. 1 pkt proj. art. 31	MOZ KNSZZ AD REM	<p>W art 31 dodanie pkt 1a oraz nadanie brzmienia pkt 2, 4 , 11</p> <p>1a. Kurator delegowany do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości musi spełniać wymogi określone art. 36 ust. 4 .</p> <p>2.Kuratorzy zawodowi delegowani do Ministerstwa</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>1. Propozycja uzupełnienia przepisu art. 31 ust. 3 dot. funkcji, które traci kurator delegowany do MS albo SWWS, o członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji – uwzględniona.</p>

			<p>Sprawiedliwości wykonują czynności związane z nadzorem nad pracą kuratorów sądowych oraz udziałem w pracach legislacyjnych nad aktami prawnymi dotyczącymi kuratorów sądowych.</p> <p>4. Kurator, o którym mowa w ust. 1, z dniem rozpoczęcia delegowania zostaje zwolniony z pełnienia funkcji kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, kierownika ośrodka kuratorskiego, delegata do Krajowej Rady Kuratorów, rzecznika dyscyplinarnego oraz zastępcy rzecznika dyscyplinarnego, członka sądu dyscyplinarnego I lub II instancji dla kuratorów zawodowych, i nie może być powołany do sprawowania tych funkcji w czasie delegowania.</p> <p>11. Kurator, o którym mowa w ust. 1, może być odwołany z delegowania lub z niego ustąpić za trzymiesięcznym uprzedzeniem.</p>	<p>Rozwiązanie ma na celu zachowanie transparentności w podejmowaniu wszelkich działań przez kuratorów delegowanych w związku z realizowanymi przez nich zadaniami.</p> <p>Proponuje się następujące brzmienie art. 31 ust. 3:</p> <p>„3. Kurator, o którym mowa w ust. 1, z dniem rozpoczęcia delegowania traci stanowisko kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, kierownika ośrodka kuratorskiego, delegata do Krajowej Rady Kuratorów, członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji oraz rzecznika dyscyplinarnego i nie może być powołany na żadne z tych stanowisk w czasie delegowania.”.</p> <p>2. W pozostałym zakresie uwagi stanowią w istocie alternatywne propozycje uregulowania przedmiotowej materii, stanowiące swego rodzaju polemikę z rozwiązaniami zaproponowanymi przez projektodawcę.</p>
68.		Krajowa Rada Kuratorów	<p>Artykuł ten w brzmieniu proponowanym przez projektodawcę w zasadzie kompleksowo reguluje zasady delegowania kuratora zawodowego do Ministerstwa Sprawiedliwości. Jednak w przeciwieństwie do innych ważnych funkcji, a niewątpliwie nadzór nad pracą kuratorów sądowych na szczeblu centralnym do takich należy, nie zostały określone wymogi formalne jakimi powinny legitymować się te osoby. Nadzór nad pracą kuratorów sądowych na szczeblu centralnym</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>1. Postulat, aby kuratorzy delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości spełniali takie same wymogi formalne, jak osoby powołane do pełnienia funkcji kuratora okręgowego – niewwzględniony.</p> <p>W ocenie projektodawcy kurator zawodowy, posiadający odpowiednią wiedzę, umiejętności i doświadczenie, aby być delegowanym do MS, nie musi koniecznie posiadać np. minimalnego</p>

			<p>oznacza, że kuratorzy delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości wykonywali będą także nadzór nad kuratorami okręgowymi, którzy za funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej odpowiadają na szczeblu okręgu. Tym samym mając na względzie rangę powierzonych tym kuratorom zadań, uzasadnionym jest aby spełniali oni takie same wymogi formalne jak osoby powołane do pełnienia funkcji kuratora okręgowego.</p> <p>Kuratorzy delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości wykonują zadania z zakresu nadzoru nad pracą kuratorów sądowych. Natomiast z tak określonego katalogu zadań nie wynika wprost, aby byli oni również upoważnieni do opracowywania aktów prawnych dotyczących kuratorów sądowych i uczestniczenia w takich pracach, w przypadku gdy akty takie są opracowywane przez inne departamenty. W ocenie Krajowej Rady Kuratorów udział przedstawicieli środowiska zawodowego w takich pracach jest konieczny, stąd postulat określenia wprost takich kompetencji kuratorów zawodowych delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości.</p> <p>Przepis wymaga także uzupełnienia o funkcje, z których kurator zostaje zwolniony z dniem delegowania do Ministerstwa Sprawiedliwości (uważamy, że użycie słowa „traci” jest niezbyt trafne w tym kontekście). Katalog ten wymaga uzupełnienia o zwolnienie z funkcji członka sądu dyscyplinarnego dla kuratorów zawodowych.</p> <p>Podobnie rzecz ma się ze wskazaniem, iż w okresie delegowania kurator „nie może” wykonywać</p>	<p>stażu pracy kuratorskiej wymaganej od osoby na stanowisku kuratora okręgowego.</p> <p>2. Postulat przyznania kuratorom zawodowym delegowanym do Ministerstwa Sprawiedliwości kompetencji do opracowywania aktów prawnych dotyczących kuratorów sądowych i uczestniczenia w takich pracach – niewwzględniony. Przedmiotową materię regulują akty prawne dotyczące działalności Ministra Sprawiedliwości i urzędu go obsługującego – Ministerstwa Sprawiedliwości. Aktem tym z całą pewnością nie jest ustawa o kuratorach sądowych.</p> <p>3. Propozycja uzupełnienia przepisu art. 31 ust. 3 dot. funkcji, które traci kurator delegowany do MS albo SWWS, o członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji – uwzględniona (zob. uwaga nr 67).</p> <p>4. Uwagi obejmujące użyte w przepisach słowa „traci” i „nie może” – niewwzględnione.</p> <p>5. Postulat zapowiedzi odwołania z delegacji z trzymiesięcznym wyprzedzeniem – niewwzględniony. Projektodawca świadomie zrezygnował z trybu uprzedzenia i to zarówno w przypadku odwołania z delegowania jak i ustąpienia z delegowania. Delegowanie pracownika zawsze następuje w konkretnym celu, jakim jest zaspokojenie potrzeb urzędu. Jeżeli te potrzeby zostaną zaspokojone, ustanie również konieczność</p>
--	--	--	---	--

			<p>zadań, o których mowa w art. 1. Wystarczającym jest wskazanie, że w okresie delegowania zadań tych nie wykonuje.</p> <p>Delegowanie, zwłaszcza do pracy w Ministerstwie Sprawiedliwości łączy się na ogół ze zmianą centrum życiowego osoby delegowanej, a czasem także jego rodziny. Delegowanie kuratora zawodowego do Ministerstwa Sprawiedliwości należy postrzegać z jednej strony jako przejaw uznania dla jego kompetencji, a także swoistą formę awansu zawodowego. Dlatego uzasadnionym jest, aby osoba odwoływana z delegowania miała czas na przygotowanie się do takiej zmiany, stąd postulat zapowiedzi odwołania z delegacji z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.</p> <p>Art. 31 (...) <i>1a. Kurator delegowany do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości musi spełniać wymogi określone art. 36 ust 4.</i> <i>2. Kuratorzy zawodowi delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości wykonują czynności związane z nadzorem nad pracą kuratorów sądowych oraz udziałem w pracach legislacyjnych nad aktami prawnymi dotyczącymi kuratorów sądowych. (...)</i> <i>4. Kurator, o którym mowa w ust. 1, z dniem rozpoczęcia delegowania zostaje zwolniony z pełnienia funkcji kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, kierownika ośrodka kuratorskiego, delegata do Krajowej Rady Kuratorów, rzecznika dyscyplinarnego oraz zastępcy</i></p>	kontynuowania tego delegowania.
--	--	--	--	---------------------------------

			<p>rzecznika dyscyplinarnego, członka sądu dyscyplinarnego I lub j1 instancji dla kuratorów zawodowych, i nie może być powołany do sprawowania tych funkcji w czasie delegowania.</p> <p>5. Kurator, o którym mowa w ust 1, w czasie delegowania nie wykonuje zadań, o których mowa w art 1.</p> <p>(...)</p> <p>11. Kurator, o którym mowa w ust. 1, może być odwołany z delegowania lub z niego ustąpić z zastrzeżeniem zapowiedzi zakończenia delegowania na trzy miesiące przed planowanym terminem jego ustania.</p>	
69.	<p>art. 1 pkt pkt 17, proj. art. 31 ust. 2</p>	<p>Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych</p>	<p>Brzmienie art.31.2 po zmianie: “ Art. 31. 2. Kuratorzy zawodowi delegowani do Ministerstwa Sprawiedliwości wykonują czynności związane z nadzorem nad pracą kuratorów sądowych oraz związane z pracami legislacyjnymi;” W ocenie OZZKS zawężenie pracy kuratorów zawodowych oddelegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości. Rekomendujemy rozszerzenie zadań ww. kuratorów o prace legislacyjne, szczególnie przy tych aktach prawnych, które dotyczą wykonywania zadań przez kuratorów sądowych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Postulat rozszerzenia zadań kuratorów zawodowych delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości o prace legislacyjne, szczególnie przy tych aktach prawnych, które dotyczą wykonywania zadań przez kuratorów sądowych – nieuwzględniony.</p> <p>Przedmiotową materię regulują akty prawne dotyczące działalności Ministra Sprawiedliwości i urzędu go obsługującego – Ministerstwa Sprawiedliwości. Aktem tym z całą pewnością nie jest ustawa o kuratorach sądowych.</p> <p>Ponadto, jak wskazano w uzasadnieniu projektu (s. 35), dotychczas wyłącznym celem delegowania kuratora do Ministerstwa Sprawiedliwości był nadzór nad pracą kuratorów. Obecnie kuratora będzie można delegować także do wykonywania czynności</p>

				<p>administracyjnych, co zwiększy zakres wykonywanych zadań (projektowana zmiana brzmienia art. 31 ust. 1).</p> <p>Czynności administracyjne, o których mowa w projektowanym przepisie, obejmują m.in. uczestniczenie w pracach legislacyjnych (§ 6 pkt 4 <i>Regulaminu organizacyjnego Ministerstwa Sprawiedliwości</i>), w zakresie zadań komórki merytorycznej, właściwej w sprawach objętych projektem aktów normatywnych, projektów wewnętrznych aktów prawnych, projektów obwieszczeń Ministra Sprawiedliwości, projektów komunikatów Ministra Sprawiedliwości, oraz projektów innych aktów prawnych wydawanych przez Ministra Sprawiedliwości na podstawie ustawy, zgodnie z zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 lutego 2021 r. w sprawie prowadzenia prac legislacyjnych w Ministerstwie Sprawiedliwości (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z 2021 r. poz. 18).</p>
70.	art. 1 pkt pkt 17, proj. art. 31 ust. 4	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>Proponujemy dodać po “zastępcy rzecznika dyscyplinarnego” “członka sądu dyscyplinarnego”. Proponowane brzmienie art 31 ust 4 : “4. Kurator, o którym mowa w ust. 1, z dniem rozpoczęcia delegowania traci funkcję kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, kierownika ośrodka kuratorskiego, delegata do Krajowej Rady Kuratorów, rzecznika dyscyplinarnego, zastępcy rzecznika dyscyplinarnego oraz członka sądu</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 67.</p>

			dyscyplinarnego i nie może być powołany do sprawowania tych funkcji w czasie delegowania.”	
71.	art. 1 pkt pkt 17, proj. art. 31 ust. 11	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	“Art. 31 ust.11 Kurator, o którym mowa w ust. 1, może być odwołany z delegowania lub z niego ustąpić w każdym czasie za trzymiesięcznym uprzedzeniem.”	Uwaga nieuwzględniona. Projektodawca świadomie zrezygnował z trybu uprzedzenia i to zarówno w przypadku odwołania z delegowania jak i ustąpienia z delegowania. Delegowanie pracownika zawsze następuje w konkretnym celu, jakim jest zaspokojenie potrzeb urzędu. Jeżeli te potrzeby zostaną zaspokojone, ustanie również konieczność kontynuowania tego delegowania.
72.	art. 1 pkt pkt 18, proj. art. 31a	Krajowa Rada Kuratorów	Art. 31a (wykreślenie) W ocenie Krajowej Rady Kuratorów nie jest zasadnym aby Wyższa Szkoła Wymiaru Sprawiedliwości zajmowała się kształceniem przyszłych kard reprezentowanej przez nas grupy zawodowej (szersze uzasadnienie w rozdziale dotyczącym aplikacji kuratorskiej). Tym samym nie występują przesłanki dla potrzeby delegowania wykwalifikowanego w zakresie resocjalizacji pracownika merytorycznego wymiaru sprawiedliwości jakim jest kurator zawodowy, do wykonywania czynności administracyjnych na rzecz tej uczelni.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem.
73.	art. 1 pkt pkt 18, proj. art. 31a ust. 1	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Proponujemy dodać, po słowie “administracyjnych” “lub prowadzenia zajęć dydaktycznych”. Brzmienie art. 31a. 1 po zmianie: „Art. 31a. 1. Minister Sprawiedliwości może delegować kuratora zawodowego, za jego zgodą, do pełnienia czynności administracyjnych lub prowadzenia zajęć dydaktycznych w Szkole Wyższej Wymiaru	Uwaga nieuwzględniona. 1. Propozycja uzupełnienia przepisu art. 31a ust. 1 o możliwość delegowania kuratora zawodowego do prowadzenia zajęć dydaktycznych w Szkole Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości – nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres

			<p>Sprawiedliwości, zwanej dalej „Uczelnią”. W ocenie OZZKS kuratorzy zawodowi, szczególnie w sytuacji, kiedy aplikacja kuratorska miałaby być prowadzona są w Szkole Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości, powinni być również oddelegowani do prowadzenia zajęć dydaktycznych. Jednocześnie OZZKS stoi na stanowisku, że część merytoryczna aplikacji kuratorskiej powinna być prowadzona w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury.</p>	<p>projektowanej regulacji.</p> <p>2. Odnosząc się do stanowiska OZZKS, że część merytoryczna aplikacji kuratorskiej powinna być prowadzona w Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, należy stwierdzić, iż jest ono wyłącznie polemiką z zaproponowanych projektem.</p> <p>Niezależnie o zgłoszonej uwagi proponuje się następujące brzmienie art. 31a ust. 1:</p> <p>„1. Minister Sprawiedliwości może delegować kuratora zawodowego, za jego zgodą, do nadzoru nad czynnościami realizowanymi przez Uczelnię, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1064, 1728 i 2448), w ramach aplikacji kuratorskiej.”.</p>
74.	<p>art. 1 pkt proj. art. 31a i 31b</p>	<p>MOZ KNSZZ AD REM</p>	<p>Wykreślenie art 31a W art. 31b dodanie punktu 4 w brzmieniu</p> <p>4. Kuratorowi delegowanemu do pracy w sądzie położonym w innej miejscowości przysługuje zwrot uzasadnionych kosztów delegowania.</p> <p>5. Kurator, o którym mowa ust. 1, może być odwołany z delegowania w każdym czasie.</p>	<p>1. Propozycja wykreślenia art. 31a jako niezgodna z intencją projektodawcy – nieuwzględniona.</p> <p>Projekt zakłada przyznanie Szkole Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości kompetencji do zorganizowania i przeprowadzenia zajęć teoretycznych dla aplikantów kuratorskich. Zaprojektowany przepis art. 31a jest tego naturalną konsekwencją, albowiem umożliwia delegowanie kuratorów zawodowych do wykonywania zadań na rzecz uczelni.</p> <p>2. Uwaga polegająca na dodaniu ustępu 4 w projektowanym art. 31b u.k.s. w brzmieniu: „Kuratorowi delegowanemu do pracy w sądzie położonym w innej miejscowości przysługuje</p>

				zwrot uzasadnionych kosztów delegowania.” – niewzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 19 (1).
75.	art. 1 pkt 18, proj. art. 31b	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Proponujemy dodać ustęp 5 o treści: “5. Kuratorowi delegowanemu, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zwrot kosztów dojazdów do sądu, do którego został delegowany, zwrot kosztów dojazdów w teren lub zwrot kosztów zmiany zamieszkania”.	Uwaga niewzględniona. Zastosowanie znajdzie art. 77 ⁵ § 1 k.p. w zw. z art. 105 u.k.s. Zob. odpowiedź na uwagę nr 19 (1).
76.	art. 1 pkt 21 proj. art. 34 ust. 3	Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych	Biorąc pod uwagę zakres działania i odpowiedzialności kuratora okręgowego, w projektowanym przepisie art. 34 ust. 3 ustawy odnoszącym się do przenoszenia kuratora, należałoby wprowadzić co najmniej kompetencje opiniodawczą właściwego kuratora okręgowego.	Uwaga niewzględniona. Zgodnie z projektowanym art. 4 ust. 1 kuratora zawodowego mianuje, przenosi do innego sądu lub zespołu kuratorskiej służby sądowej albo zawiesza w pełnieniu obowiązków służbowych prezes sądu okręgowego, z urzędu albo na wniosek kuratora okręgowego. Projektodawca jako <i>novum</i> wprowadził rozwiązanie przeniesienia kuratora z urzędu. Wiąże się to z przyznaniem prezesowi sądu okręgowego wyłącznego, władczego uprawnienia do decydowania o stanie kardy kuratorskiej. Obok tego rozwiązania pozostawiono rozwiązanie polegające na tym, że to kurator okręgowy występuje z wnioskiem o przeniesienie kuratora. W tym wypadku już sam wniosek wraz z jego osnową będzie zawierał uzasadnienie dla podejmowanych przez kuratora okręgowego działań. W związku z powyższym wprowadzanie do przepisu dodatkowej kompetencji opiniodawczej dla kuratora okręgowego

				wydaje się zbędne.
77.		FRONTIS	Przeniesienie kuratora zawodowego do innego zespołu kuratorskiej służby sądowej winno w naszej ocenie pozostać uprawnieniem prezesa sądu okręgowego realizowanym na wniosek kuratora okręgowego lub z urzędu po zasięgnięciu jego opinii. Uzasadnia to fakt, iż to kurator okręgowy dysponuje największą wiedzą na temat kompetencji kuratorów (zmiana specjalizacji karna/rodzinna), jak i ma rozpoznane zasoby i potrzeby całego okręgu.	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 76.
78.		MOZ KNSZZ AD REM	Nadanie art. 34 ust. 5 brzmienia Od decyzji prezesa sądu okręgowego w sprawie przeniesienia przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania	Uwaga nieuwzględniona. Projektodawca nie zmienia terminu na wniesienie odwołania, tylko go doprecyzowuje. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Autor uwagi nie uzasadnił potrzeby wydłużenia terminu na złożenie odwołania do Ministra Sprawiedliwości, o którym mowa w art. 34 ust. 5 u.k.s., stąd brak możliwości merytorycznego odniesienia się do propozycji.
79.	art. 1 pkt 21, proj. art. 34 ust. 5	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Proponujemy zmianę w ust. 5 z “7 dni” na “14”. Brzmienie ust. 5 po zmianie: “5. Od decyzji prezesa sądu okręgowego w sprawie przeniesienia przysługuje odwołanie do Ministra Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.”	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 78.
80.		Krajowa Rada Kuratorów	Zmiana dostosowawcza wynikająca ze zmiany w art. 30 i wydłużenia terminu na wniesienie odwołania do Ministra Sprawiedliwości, do 14 dni. Art. 34 (...) <i>5. Od decyzji prezesa sądu okręgowego w sprawie przeniesienia przysługuje odwołanie do Ministra</i>	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 78.

			<i>Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania.</i>	
81.	art. 1 pkt 22, proj. art. 34a ust. 2	Krajowa Rada Kuratorów	<p>Przepis ten stanowi podstawę formalną dla czynności, które Ministerstwo Sprawiedliwości w praktyce realizuje już od 2019 roku. Jest to rozwiązanie zasadniczo słuszne w zakresie przenoszenia etatów. Natomiast potrzeby etatowe i zakres zadań jaki spoczywa na kuratorskiej służbie sądowej sprawia, że celowym wydaje się pominięcie możliwości przekształcania etatów kuratorskich albo ich znoszenia. Należy podkreślić, że kary nieizolacyjne i środki nieizolacyjne stanowią bardzo znaczny odsetek orzeczeń sądów. Tym samym nie leży w interesie państwa osłabianie służb probacyjnych, czego konsekwencją byłoby przekształcanie lub znoszenie etatów kuratorskich.</p> <p>Art. 34a (...) 2. <i>W razie zwolnienia stanowiska kuratora zawodowego, prezes sądu okręgowego, w którego okręgu stanowisko zostało zwolnione, w terminie 7 dni od dnia zwolnienia stanowiska zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 1, przydziela stanowisko danemu albo innemu sądowi rejonowemu.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Treść projektowanej regulacji została przeniesiona z art. 34a ust. 2 do art. 42a projektu ustawy. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę. Projektowane rozwiązanie w zakresie gospodarowania przez Ministra Sprawiedliwości etatami kuratorskimi jest podobne do unormowania dotyczącego zarządzania zwolnionym etatami sędziowskimi (art.22a u.s.p.), referendarskimi (art. 153b u.s.p.) czy asystentów sędziego (art. 155d u.s.p.).</p>
82.	art. 1 pkt 24, proj. art. 35a ust. 2	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>Negatywnie opiniujemy powyższą zmianę. Proponujemy następujące brzmienie ust. 2: “2. Prezes sądu rejonowego informuje kuratora okręgowego o nieprawidłowościach w działalności zespołu kuratorskiej służby sądowej w kierowanym przez siebie sądzie”. Zgodnie z proponowaną zmianą</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p>

			<p>art. 35.2, to kurator okręgowy wykonuje nadzór nad działalnością kuratorów sądowych, więc to on powinien być informowany o nieprawidłowościach w działalności zespołu kuratorskiej służby sądowej.</p>	<p>Zgodnie z projektowanym art. 35 ust. 2 nadzór nad działalnością kuratorów sądowych wykonuje kurator okręgowy, ale – z zastrzeżeniem określonych w ustawie uprawnień sądu, prezesa sądu lub Ministra Sprawiedliwości. Obowiązujący art. 37 ust. 1 u.k.s. stanowi, że kurator okręgowy odpowiada przed prezesem sądu okręgowego za funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej w okręgu. Natomiast stosownie do art. 22 § 2 u.s.p. w zakresie kierowania działalnością administracyjną sądu, prezes sądu rejonowego podlega prezesowi sądu okręgowego. Zakres nadzoru kuratora okręgowego nie obejmuje służby kuratorskiej, lecz działalność kuratorów sądowych, albowiem w strukturze organizacyjnej kuratorskiej służby sądowej na obszarze właściwości sądu okręgowego funkcjonują zespoły kuratorskiej służby sądowej, wobec których samodzielne kompetencje posiada prezes sądu okręgowego (zob. art. 39 u.k.s. – powoływanie i znoszenie zespołów). Obowiązek informacyjny, określony w projektowanym art. 35a ust. 2, leży w sferze wewnętrznego nadzoru administracyjnego sprawowanego zarówno przez prezesa sądu rejonowego jak i prezesa sądu okręgowego. Celem projektowanej zmiany jest umożliwienie prezesowi sądu okręgowego podjęcia zarządzeń nadzorczych, określonych w projektowanym art. 35a ust. 7, tj. zarządzenia</p>
--	--	--	---	---

				<p>doraźnej wizytacji lub lustracji zespołu kuratorskiej służby sądowej, stosownie do potrzeb. Podmiotem zaś uprawnionym do przeprowadzenia tych czynności, w świetle projektowanego przepisu art. 35a ust. 7, jest kurator okręgowy lub jego zastępca. Kurator okręgowy lub jego zastępca nie jest zatem uprawniony do przeprowadzenia wizytacji lub lustracji, jako czynności z zakresu wewnętrznego nadzoru administracyjnego, bez stosownego zarządzenia prezesa sądu okręgowego.</p> <p>Nadzór kuratora okręgowego nad działalnością kuratorów sądowych przede wszystkim uwidacznia się poprzez dokonywane przez niego kontrole i oceny ich pracy (art. 37 ust. 2 pkt 5 u.k.s.), ale też przez rozpatrywanie skarg i wniosków dotyczących czynności kuratorów sądowych w okręgu (art. 37 ust. 2 pkt 14 u.k.s.), czy nadzór nad udzielaniem pomocy postpenitencjarnej (art. 37 ust. 2 pkt 12 u.k.s.). W ramach tego nadzoru kurator okręgowy może wydawać polecenia usunięcia stwierdzonych w pracy kuratora nieprawidłowości i wyegzekwować wykonanie tych poleceń (zob. K. Stasiak, Komentarz do art. 35 ustawy o kuratorach sądowych, LEX/el).</p> <p>Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że zasadnym jest, aby to prezes sądu rejonowego informował o nieprawidłowościach w działalności zespołu kuratorskiej służby</p>
--	--	--	--	---

				sądowej w kierowanym przez siebie sądzie prezesa sądu okręgowego, któremu podlega w ramach wewnętrznego nadzoru administracyjnego, a nie kuratora okręgowego, tym bardziej że między prezesem sądu rejonowego a kuratorem okręgowym brak jest jakiegokolwiek relacji związanej z zależnością służbową.
83.	art. 1 pkt 24 , proj. art. 35a ust. 2 i 9	Krajowa Rada Kuratorów	<p>Projektowana regulacja dotyczy nadzoru nad kuratorską służbą sądową, w tym nadzoru prezesa sądu okręgowego wykonywanego nad kuratorem okręgowym (który z kolei w art. 35 ust. 2 wskazany jest jako osoba wykonująca nadzór nad działalnością kuratorów sądowych, a także w myśl art. 35a ust. 8 wykonuje lustracje i wizytacje obejmujące działalność kuratorskiej służby sądowej). Przy takich uregulowaniach, w naszej ocenie, niekonsekwencją jest regulacja zawarta w projektowanym brzmieniu art. 35a ust. 2, w której prezes sądu rejonowego informuje prezesa sądu okręgowego o nieprawidłowościach w funkcjonowaniu zespołu kuratorskiego działającego w kierowanym przez niego sądzie. Biorąc pod uwagę strukturę nadzoru informacja taka powinna być kierowana do kuratora okręgowego, który odpowiada przed prezesem sądu okręgowego za funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej w okręgu.</p> <p>Krytycznie ocenić należy także rozwiązanie, w którym kurator okręgowy miałby być kontrolowany przez sędziego wizytatora. Przy uwzględnieniu hierarchicznej struktury wykonywanego nadzoru kontrola taka powinna być wykonywana przez prezesa</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>1. Postulat, aby prezes sądu rejonowego informował kuratora okręgowego o nieprawidłowościach w działalności zespołu kuratorskiej służby sądowej – nieuwzględniona.</p> <p>Odpowiedź jak do uwagi nr 82.</p> <p>2. Propozycja bezpośredniego kontrolowania kuratora okręgowego przez prezesa sądu okręgowego – nieuwzględniona.</p>

			<p>sądu okręgowego bądź apelacyjnego, ewentualnie któregoś z ich zastępców. Kurator okręgowy bezpośrednio podlega prezesowi sądu okręgowego, przed nim odpowiada za funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej w okręgu. Z racji tego to właśnie prezes sądu okręgowego w największym stopniu wydaje się być właściwy i posiada mandat do przeprowadzenia kontroli pracy kuratora okręgowego.</p> <p>Art. 35a (...) 2. Prezes sądu rejonowego informuje kuratora okręgowego o nieprawidłowościach w działalności zespołu kuratorskiej służby sądowej w kierowanym przez siebie sądzie. (...) 9. Wizytację lub lustrację, obejmującą działalność kuratora okręgowego lub jego zastępcy, przeprowadza prezes sądu okręgowego albo prezes sądu apelacyjnego lub wyznaczeni przez nich zastępcy.</p>	
84.	<p>art. 1 pkt 24 i 25 proj. art. 35a-35d i 36</p>	<p>Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych</p>	<p>Proponowane rozwiązania dotyczące trybu i sposobu powoływania kuratora okręgowego wydają się stanowić zbyt daleko idącą modyfikacją zasad dotychczasowych. Obowiązujący model ma zostać zastąpiony poprzez decyzję Ministra Sprawiedliwości. Na rzecz przedmiotowej zmiany przemawiać ma to, że „<i>obowiązujące rozwiązania kształtujące formalną podległość kuratora okręgowego, w tym prawo jego powoływania i odwoływania (zob. art. 36 u.k.s.), prezesowi sądu okręgowego, zdecydowanie nie sprzyjają jakości i</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Projektowane rozwiązania mają na celu czytelne określenie struktury nadzoru w sposób, który w swej istocie nie odbiega zasadniczo od modelu funkcjonującego wcześniej przez dekadę. Należy bowiem zauważyć, że nadzór administracyjny Ministra Sprawiedliwości w odniesieniu do kuratorskiej służby sądowej obejmował wszelkie aspekty jej funkcjonowania, tj. wszechstronną (formalną i</p>

			<p><i>efektywności pracy kuratora okręgowego</i>”. Niestety, poza powyżej wskazanym, lakonicznym stwierdzeniem nie przedstawiono w tym zakresie szerszej argumentacji, w tym zwłaszcza uwzględniającej i egzemplifikującej istniejącą praktykę na gruncie aktualnie obowiązujących rozwiązań. Przykładowo: w jaki sposób na jakość i efektywność pracy kuratora okręgowego wpływa fakt, że pochodzi z demokratycznej procedury wyborczej; czy uzyskanie środowiskowego poparcia i to w wymiarze bezwzględnej większości głosów uzyskanych w obecności co najmniej połowy członków zgromadzenia kuratorów osłabia pozycję kuratora okręgowego, czy raczej wyraźnie ją wzmacnia poprzez właśnie uzyskanie demokratycznego mandatu do zarządzania służbą kuratorską. Szczególna bowiem materia i obszar działalności służby kuratorskiej wymagają uwzględnienia doświadczenia, jak i znajomości specyfiki okręgu sądowego przez przedstawicieli samorządu zawodowego kuratorów. W ocenie jednak projektodawcy argument na rzecz przekazania kompetencji w zakresie powoływania kuratora okręgowego Ministrowi Sprawiedliwości stanowić ma, że jest on „<i>jako organ, organizacyjnie usytuowany na najwyższym szczeblu nadzoru administracyjnego nad sądownictwem, odpowiedzialny za prawidłowe funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej, powinien mieć narzędzia umożliwiające realny wpływ na kształtowanie polityki kadrowej i nie może być pozbawiony wpływu na obsadę kadry zarządzającej</i>”.</p>	<p>merytoryczną) zewnętrzną weryfikację działalności kuratorów sądowych, obejmującą w szczególności zagadnienia organizacyjne oraz metodykę pracy i wykonywany był na podstawie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz wydanego na jej podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 2002 r. w sprawie trybu sprawowania nadzoru nad działalnością administracyjną sądów (Dz. U. Nr 187, poz. 1564, z późn. zm.). Taka forma nadzoru nie budziła wówczas wątpliwości. Należy podkreślić, że w krajach europejskich w każdym przypadku istniejąca publiczna służba probacyjna, niezależnie od usytuowania w strukturach sądów czy poza nimi, podlega nadzorowi albo Ministra Sprawiedliwości albo centralnego organu administracji państwowej nadzorowanego przez Ministra Sprawiedliwości (por. „Probation in Europe” pod. red. A.M. van Kalmthout'a, Nijmegen 2008, w której to publikacji omówiono systemy probacyjne 32 krajów Europy- Informacje dostępne pod linkiem CEP- Konfederacja Probacji Europejskiej https://www-cep--probation-org.translate.goog/knowledgebases/probation-in-europe-updates/? x tr sl=en& x tr tl=pl& x tr hl=pl& x tr pto=sc). Propozycje zawarte w założeniach mają na celu dostosowanie ustroju polskiej służby</p>
--	--	--	---	---

		<p><i>szługą podległą nadzorowi Ministra</i>”. Wydaje jednak się, że wskazane w uzasadnieniu projektu zadania mogą być realizowane właśnie w ramach zmodyfikowanych w projekcie regulacji dotyczących nadzoru nad kuratorską służbą sądową (projektowane przepisy art. 35a – 35d ustawy). Konstrukcja przedstawiona w ramach proponowanego przepisu art. 35b ustawy, tj. zewnętrznego nadzoru administracyjnego, wydaje się być wystarczająca do realizacji zadań nadzorczych przez Ministra Sprawiedliwości. W przypadku, gdy organem właściwym w zakresie powołania kuratora okręgowego jest Minister Sprawiedliwości (proponowany przepis art. 36 ust. 1 ustawy), treść proponowanego przepisu art. 35b ustawy jest zbędna, gdyż to Minister Sprawiedliwości ponosi odpowiedzialność za jakość i efektywność pracy kuratorów, których sam wybrał. Wydaje się, że w ramach proponowanych regulacji dochodzi do niezasadnego połączenia dwóch kategorii, tj. nadzoru i kierownictwa. Jakkolwiek bowiem projektowana ustawa zakłada wprowadzenie nowego mechanizmu nadzorczego opartego o kompetencje Ministra Sprawiedliwości, prezesa sądu apelacyjnego oraz prezesa sądu okręgowego, co należy ocenić pozytywnie, to równocześnie, zgodnie z proponowaną treścią przepisu art. 36 ustawy, kompetencję w zakresie powoływania kuratora okręgowego uzyskuje podmiot posiadający równocześnie kompetencje nadzorcze, tj. Minister Sprawiedliwości. Powoduje to, że na płaszczyźnie rozwiązań ustawowych dochodzi do przekroczenia</p>	<p>probacyjnej do tych standardów. Ponadto Minister Sprawiedliwości, ponosząc na szczeblu centralnym odpowiedzialność za wykonywanie orzeczeń sądowych, pozbawiony jest rzeczywistego wpływu na obsadę stanowisk kuratorów okręgowych oraz na realizowaną w ramach okręgów politykę probacyjną. Podległość służbowa kuratorskiej służby sądowej ukształtowana jest na wzór nadzoru administracyjnego nad sądami powszechnymi, który z natury rzeczy limitowany jest niezawisłością sędziowską. Nadzór nad kuratorami jako służbą powołaną do wykonywania orzeczeń a nie wymierzania sprawiedliwości, nie może ograniczać się do kwestii administracyjnych, ale musi mieć na uwadze metody pracy, sposób wykonywania obowiązków i ewaluację efektywności pracy. Uzupełniająco do wyjaśnień powodu zmiany modelu powoływania i odwoływania kuratorów okręgowych, zawartych w uzasadnieniu projektu ustawy (s. 33-34 oraz 39) należy wskazać, iż zaproponowane zmiany w art. 36 projektu ustawy, nakierowane są na stworzenie nowego modelu powoływania kuratorów okręgowych oraz ich zastępców poprzez zwiększenie swobody Ministra Sprawiedliwości, jako organu odpowiadającego za zapewnienie właściwego funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej w wymiarze administracyjnym. Dotychczasowe rozwiązania natury ustrojowej,</p>
--	--	---	---

			<p>zadań nadzorczych przez podmiot nadzorujący (Ministra Sprawiedliwości) i przejęcia bezpośredniego kierownictwa nad służbą kuratorską. Takie posunięcie legislacyjne z jednej strony utrudniać będzie pełnienie funkcji nadzorczej przez Ministra Sprawiedliwości, po drugie natomiast jest ustrojowo i konstrukcyjnie sprzeczne z przyjętym w projekcie modelem nadzoru. Nadzór bowiem należy traktować jako zespół realizowanych kompetencji, których wpływ na działalność organów podporządkowanych jest bardziej intensywny i bezpośredni, aniżeli kontrola, a które to mają na celu usunięcie nieprawidłowości i zapobieganie im na przyszłość. Z nadzorem należy łączyć działania sanujące albo usuwające skutki działań nieprawidłowych oraz akty prewencyjne nadające określone kierunki działania. Z przeglądu pojawiających się w doktrynie prawa administracyjnego definicji nadzoru² wyraźnie wynika, że nie powinien być on łączony z bezpośrednim kierownictwem (a taki charakter mają przepisy art. 35a – 35d i art. 36 projektu). W analizowanym zakresie najważniejsze jest bowiem właściwe rozgraniczenie w obszarze nadrzędności i podporządkowania. Posiłkując się nauką o</p>	<p>uzależniają odpowiedzialnego za nadzór nad działalnością kuratorów sądowych kuratora okręgowego od jego podwładnych. Kluczowy wpływ kuratorów zawodowych na wybór kuratora okręgowego, pozostawiający wąski margines decyzyjności w tym aspekcie prezesowi sądu okręgowego, możliwość powtarzania kadencji kuratora okręgowego dowolną ilość razy, mogą w znaczący sposób przyczynić się do braku krytycyzmu i obiektywizmu w ocenie pracy podległych funkcjonariuszy publicznych. W uwadze OBSiL KRRP nie zostało dostatecznie wyjaśnione stanowisko, wskazujące na niezasadność propozycji zawartej w projektowanym przepisie art. 36 ust. 1 ustawy, zgodnie z którą możliwym będzie powołanie kuratora okręgowego przez Ministra Sprawiedliwości spośród kuratorów zawodowych spoza danego okręgu. Po pierwsze, jak zauważa się w doktrynie możliwość wyboru kuratora okręgowego spośród kuratorów zawodowych spoza okręgu istnieje w obecnie obowiązującym stanie prawnym. Może do niego bowiem dojść w</p>
--	--	--	---	--

² J. Starościak: „(...) tam gdzie wchodzi w grę prawo wydania polecenia, wiążącej dyrektywy o zmianie kierunku działania, gdzie w grę wchodzi kierowanie organami podległymi – mówić będziemy o nadzorze a nie o kontroli. Nadzór nie ogranicza się zatem do obserwacji łączy się z czynnikiem kierowania za pośrednictwem sformułowanych dyrektyw”; W. Dawidowicz: „nadzór oznacza najogólniej rzecz biorąc – prawną możliwość wpływania przez organ administracji państwowej na działalność podporządkowanych mu organów lub instytucji”; W. Lang: „nadzór zwierzchni polega na korygowaniu działalności jednostki organizacyjnej w ramach nadrzędności organizacyjnej lub funkcjonalnej. Jest to w szczególności korygowanie działalności jednostki podporządkowanej funkcjonalnie przez jednostkę funkcjonalnie nadrzędną”; J. Boć: „(...) nadzór w sferze prawa administracyjnego oznacza badanie działalności danego podmiotu administracyjnego (kontrola) połączone z możliwością pomocy, wpływu, a także modyfikacji tej działalności, dokonywane przez organ zwierzchni organizacyjnie bądź funkcjonalnie, w celu zapewnienia zgodności tej działalności z prawem, w określonych przypadkach zgodności z pewnymi wartościami szczegółowymi (także określonymi w prawie)”.

			<p>zarządzaniu, prakseologią czy nauką administracji, nadrzędność i podporządkowanie stanowią określone kategorie wpisane w zagadnienie kierownictwa. W ramach tego ostatniego terminu uwypuklać należy zwłaszcza więzi wynikające z podziału zadań o charakterze pionowym (hierarchicznym) oraz poziomym (koordynacyjnym, współdziałania). Precyzując termin kierownictwo, w kontekście rozważań o nadzorze, lepiej mówić o swoistym układzie kierownictwa instytucjonalnego. Przywołana relacja opiera się na szczególnym stosunku organizacyjnym, prawie sformalizowanym, zespalałym podmioty kierujące i podmioty kierowane w zinstytucjonalizowaną strukturę działalności państwa. W tak zakreślonym obszarze, relacja nadrzędności i podporządkowania rozpatrywana jest w odniesieniu do administracji publicznej postrzeganej jako struktura scentralizowana bądź zdecentralizowana. Podnosząc problem układów scentralizowanych i zdecentralizowanych nie sposób nie odnieść się do poglądów J. Starościaka, który wyróżnia dwa typy nadzoru: nadzór hierarchiczny (dyrektywny) oraz nadzór weryfikacyjny. Pierwszy model to relacja, w ramach której, zgodnie z rozstrzygnięciami normatywnymi, organ wyższego stopnia wyposażony jest w uprawnienia do ingerencji w całą sferę działania organu niższego stopnia. W omawianym przypadku zawsze mówimy o bezpośrednim powiązaniu organizacyjnym, co więcej organ nadzorczy jest wprost odpowiedzialny za działania podmiotu nadzorowanego (można nawet pokusić się</p>	<p>sytuacji, gdy zgromadzenie okręgowe nie dokonało wiążącego dla prezesa sądu okręgowego wyboru. Wówczas prezes nie jest związany określoną w art. 36 ust. 1 u.k.s. normą, że kandydat na kuratora okręgowego musi pochodzić spośród kuratorów danego okręgu. W rezultacie kandydat zatem wybrany przez prezesa sądu okręgowego w trybie art. 36 ust. 2 może wywodzić się z innego okręgu sądowego (zob. K. Gromek, Komentarz do art. 36 ustawy o kuratorach sądowych, LEX/el). Po drugie, argument, iż przez wzgląd na zakres zadań i odpowiedzialności jakie spoczywają na kuratorze okręgowym (art. 37 u.k.s.) wymagających niewątpliwie znajomości specyfiki danego okręgu, powołanie osoby spoza właściwego okręgu znacząco mogłoby utrudnić ich realizację, nie wydaje się trafny. Należy podkreślić, iż kandydat na stanowisko kuratora okręgowego w pierwszej kolejności powinien spełniać wymagania merytoryczne określone w ustawie o kuratorach sądowych (art. 37 u.k.s.). Ponadto wybór kuratora okręgowego spoza danego okręgu może sprzyjać zachowaniu niezależności i obiektywizmu w wykonywaniu przez niego zadań nadzorczych.</p>
--	--	--	---	---

		<p>o stwierdzenie, że mamy tu do czynienia z kierownictwem w jego ustrojowym znaczeniu). Drugi z wymienionych modeli (nadzór weryfikacyjny) mówi o takim zakresie ingerencji, który zgodnie z obowiązującym prawem dotyczyć może tylko określonych sytuacji i realizowany może być za pomocą środków wyłącznie i ściśle limitowanych przez prawo. Taki układ zależności jest bardziej charakterystyczny dla struktur zdecentralizowanych, prowadząc w praktyce do funkcjonalnej zależności między poszczególnymi uczestnikami opisywanej relacji (w analizowanym przypadku ustawy o kuratorach sądowych nie ma wątpliwości, że mamy do czynienia z nadzorem weryfikacyjnym). Nadzór weryfikacyjny determinowany jest konkretnymi przepisami prawa. Przepisy te określać powinny zakres przedmiotowy i podmiotowy nadzoru, tym samym zapewniając podmiotom nadzorowanym niezbędny i założony przez ustawodawcę stopień samodzielności i niezależności. Warto wskazać, że projektowane przepisy ustawy zarówno w zakresie kompetencji kuratora okręgowego i kompetencji nadzorczych organów wskazanych do tego zadania (art. 35a – 35d) zadanie to spełniają, za wyjątkiem jednak regulacji dotyczącej bezpośredniego powoływania kuratora okręgowego przez Ministra Sprawiedliwości (art. 36). W relacji kurator sądowy – Minister Sprawiedliwości, prezesi sądów nie chodzi przecież o strukturalne powiązanie organów i przejęcie kierownictwa nad procesem wychowawczym i resocjalizacyjnym. W takim układzie podmiot</p>	
--	--	---	--

		<p>nadzorujący wyposażony jest w określone środki działania o charakterze władczym. Konstrukcja ta powinna opierać się na wyraźnie sformułowanych kryteriach. Instytucja nadzoru istnieje tylko wtedy, gdy jest wyraźnie ustanowiona przez prawo, gdy organy nadzorujące i nadzorowane wskazane są w odpowiednich aktach prawnych, gdy przypadki, w których organ nadzorujący może i ma obowiązek wkroczyć w sferę samodzielnego działania organu nadzorowanego określone są prawem, jak również gdy lista środków nadzoru jest także określona prawem. Nadzór limitowany jest prawem i każdorazowo dotyczy określonych prawnych formy oddziaływania. Z reguły organ nadzorujący dysponuje kilkoma środkami nadzoru w stosunku do organów nadzorowanych. Organ nadzorujący może używać jednak wyłącznie takich środków nadzoru, jakie zostały mu przyznane przez prawo. Niedopuszczalne jest stosowanie innych środków, nawet wówczas, gdy organ ten uważał je za skuteczniejsze i mniej dolegliwe dla organu nadzorowanego niż środki prawem przewidziane, chyba że będą to środki o charakterze niewładczym. Niezależnie od przedstawionych uwag w zakresie celowości rozwiązań dotyczących powoływania kuratora okręgowego przez Ministra Sprawiedliwości nieuzasadniona jest propozycja zawarta w projektowanym przepisie art. 36 ust. 1 ustawy, zgodnie z którą kuratora okręgowego powołuje się spośród kuratorów zawodowych okręgu, w którym pełni on służbę albo spoza tego okręgu. Biorąc pod uwagę zakres zadań i odpowiedzialności, jakie</p>	
--	--	--	--

		<p>spoczywają na kuratorze okręgowym, a określone szczegółowo w przepisie art. 37 ustawy, wymagających niewątpliwie znajomości specyfiki danego okręgu, powołanie osoby spoza właściwego okręgu znacząco mogłoby utrudnić ich realizację.</p> <p>Na poparcie z kolei zasługuje propozycja kadencyjności w pełnieniu funkcji kuratora okręgowego przedstawiona w ramach projektowanego przepisu art. 36 ust. 2 ustawy. Wydaje się jednak, że projektowane rozwiązanie byłoby bardziej precyzyjne, a także odpowiadające dotychczasowej praktyce, gdyby przyjęto, że kadencja kuratora okręgowego trwa 6 lat, a osoba pełniąca funkcje kuratora okręgowego może pełnić ją jedynie przez dwie kolejne, następujące po sobie kadencje.</p> <p>Należy wyrazić opinię, że dotychczasowy model wyboru kuratora okręgowego, w obrębie okręgu danego sądu, przez zgromadzenie kuratorów, z uwzględnieniem zmian w zakresie ich kadencyjności jest bardziej funkcjonalny i efektywny dla procesu zarządzania kuratorską służbą sądową, a co ważniejsze nie koliduje z dobrze zaprojektowaną formułą nadzoru nad funkcjonowaniem kurateli.</p> <p>Na marginesie powołanych powyżej <i>in extenso</i> uwag wskazać należy, że w przypadku, gdyby o powołaniu kuratora okręgowego decydować miał bezpośrednio Minister Sprawiedliwości, w projektowanym przepisie art. 36 ust. 6 ustawy, organ ten przed powołaniem, odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków służbowych może zasięgnąć opinii okręgowego</p>	
--	--	---	--

			zgromadzenia kuratorów. Taki wymóg wobec projektowanej zasadniczej zmiany formy powoływania na funkcje kuratora okręgowego wydaje się zbyt daleko idący. Jeżeli tak formuła miałaby zostać przyjęta należy wprowadzić obligatoryjność procedury opiniodawczej w miejsce projektowanej fakultatywnej.	
85.		MOZ KNSZZ AD REM	<p>W art. 35a ust.2, 9 nadanie brzmienia</p> <p>2. Prezes sądu rejonowego informuje kuratora okręgowego o nieprawidłowościach w działalności zespołu kuratorskiej służby sądowej w kierowanym przez siebie sądzie. 9. Wizytację lub lustrację, obejmującą działalność kuratora okręgowego lub jego zastępcy, przeprowadza prezes sądu okręgowego albo prezes sądu apelacyjnego lub wyznaczeni przez nich zastępcy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>1. Postulat, aby prezes sądu rejonowego informował kuratora okręgowego o nieprawidłowościach w działalności zespołu kuratorskiej służby sądowej – nieuwzględniona.</p> <p>Odpowiedź jak do uwagi nr 82.</p> <p>2. Propozycja bezpośredniego kontrolowania kuratora okręgowego przez prezesa sądu okręgowego – nieuwzględniona.</p>
86.	proj. art. 36	MOZ KNSZZ AD REM	<p>• Nadanie art. 36 ust.1, 2, 3, 7 brzmienia</p> <p>1. Kuratora okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Prezesa Sądu Okręgowego, spośród kandydatów wybranych przez okręgowe zgromadzenie kuratorów ze swego grona, bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy członków zgromadzenia.</p> <p>2. W wypadku niedokonania wyboru kandydatów przez dwa kolejne zgromadzenia kuratorów, Minister Sprawiedliwości powołuje samodzielnie kuratora okręgowego spośród kuratorów z tego okręgu.</p> <p>3. Kurator okręgowy jest powoływany na okres czterech lat i może być powołany na kolejne kadencje, przy czym nieprzerwanie może pełnić powierzoną mu funkcję najwyżej przez dwie kolejne</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p> <p>Przedstawiona propozycja zakłada, iż kandydaci na stanowisko kuratora okręgowego wyłaniani będą w drodze wyboru przez samorząd zawodowy, tak jak ma to miejsce w dotychczas obowiązującym stanie prawnym, przy czym Minister Sprawiedliwości przez powołaniem kuratora okręgowego byłby zobowiązany do pozyskania opinii prezesa sądu okręgowego co do kandydatów.</p>

			<p>kadencji.</p> <p>7. Minister Sprawiedliwości przed odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków służbowych zasięga opinii okręgowego zgromadzenia kuratorów, które wyraża ją w terminie 30 dni.</p>	<p>Projekt ustawy przewiduje w art. 36 ust. 6 fakultatywną możliwość zasięgnięcia opinii samorządu kuratorskiego (okręgowe zgromadzenie kuratorów) przed powołaniem, odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków.</p> <p>Zaproponowane rozwiązanie częściowo powieli obecną procedurę powołania kuratora okręgowego, zmieniając jedynie organ uprawniony do powołania kuratora okręgowego, z prezesa sądu okręgowego (stan obecny) na Ministra Sprawiedliwości.</p>
87.		FRONTIS	<p>Powoływanie kuratora okręgowego spośród osób spoza danego okręgu wydaje się być kontrowersyjne. Atutem dotychczasowego rozwiązania jest to, że kurator okręgowy zna realia danego środowiska, istniejące w nim zasoby, ma często zbudowane relacje międzyresortowe, które pomogą realizować cele stawiane mu przez ustawę. Zna też specyfikę danego regionu, zna strukturę instytucji, ludzi. Osoba spoza okręgu będzie musiała poświęcić sporo czasu, zanim pozyska te kompetencje. Dodatkowo powoływanie na kuratorów okręgowych osób spoza danego okręgu będzie się wiązało ze znacznymi kosztami, których przecież brakuje na realizację wielu zgłaszanych przez kuratorów postulatów (np. ubezpieczenie kuratorów społecznych). Z tego względu uważamy, że należy rozwijać istniejący model wyłaniania kuratorów okręgowych z udziałem samorządu kuratorskiego. Dostrzegając też jego mankament postulujemy rozważenie możliwości powoływania kuratorów okręgowych przez prezesa</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p>

			sądu okręgowego w trybie konkursowym przy zachowaniu opiniowania przez zgromadzenia okręgowe. Jeśli wolą prawodawcy będzie jednak powierzenie tej kompetencji Ministrowi Sprawiedliwości, również w tym przypadku za ceną uważamy procedurę konkursową.	
88.	art. 1 pkt 25, proj. art. 36	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Negatywnie opiniujemy proponowaną zmianę. Proponujemy art. 36.1 i 2 w brzmieniu: „Art. 36. 1. Kuratora okręgowego powołuje, na 4-letnią kadencję, Minister Sprawiedliwości spośród kandydatów wybranych przez okręgowe zgromadzenie kuratorów ze swego grona, bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy członków zgromadzenia. 1a. W wypadku niedokonania wyboru kandydatów przez dwa kolejne zgromadzenia kuratorów, Minister Sprawiedliwości powołuje samodzielnie kuratora okręgowego z grona kuratorów zawodowych okręgu, w którym pełni on funkcję. 2. Kurator okręgowy jest powoływany na 2 kolejne kadencje i nie może być powołany do pełnienia funkcji kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego albo kuratora, o którym mowa w art. 38 ust. 2 przed upływem 4 lat od zakończenia pełnienia tej funkcji.” OZZKS pozytywnie ocenia skrócenie kadencji kuratorów okręgowych i ograniczenia jej ilościowego. Jednocześnie negatywnie opiniujemy wybór kuratora okręgowego przez Ministra Sprawiedliwości bez udziału okręgowego zgromadzenia kuratorów, jak również wybór kuratora okręgowego spoza okręgu. Kurator okręgowy musi znać środowisko, w którym będzie pracował, powinien także cieszyć się szacunkiem i	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę. Przedstawiona propozycja zakłada, iż kandydaci na stanowisko kuratora okręgowego wyłaniani będą w drodze wyborów samorządowych, tak jak ma to miejsce w dotychczas obowiązującym stanie prawnym. Zaproponowane rozwiązanie częściowo powiela obecną procedurę powołania kuratora okręgowego, zmieniając jedynie organ uprawniony do powołania kuratora okręgowego, z prezesa sądu okręgowego (stan obecny) na Ministra Sprawiedliwości. Projekt ustawy przewiduje w art. 36 ust. 6 fakultatywną możliwość zasięgnięcia opinii samorządu kuratorskiego (okręgowe zgromadzenie kuratorów) przed powołaniem, odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków. Zaproponowane rozwiązanie częściowo powiela obecną procedurę powołania kuratora okręgowego, zmieniając jedynie organ

			<p>uznaniem wśród okręgowego zgromadzenia kuratorów. W naszej ocenie pozostawienie przepisu w formie proponowanej w projekcie może powodować, że kuratorami okręgowymi będą zostawać kuratorzy, którzy nie mają ku temu odpowiednich predyspozycji, poza wysokimi aspiracjami, znajomościami, i którzy w swoim okręgu nigdy nie otrzymali albo nie otrzymaliby wystarczającego poparcia. Postulowana przez nas zmiana wydaje się być optymalną. Pozostawia decyzyjność Ministra Sprawiedliwości w kwestii wskazania kuratora okręgowego, jednocześnie szanuje samorządność i liczy się ze zdaniem okręgowego zgromadzenia kuratorów.</p>	<p>uprawniony do powołania kuratora okręgowego, z prezesa sądu okręgowego (stan obecny) na Ministra Sprawiedliwości.</p>
89.		<p>Krajowa Rada Kuratorów</p>	<p>Projektowane rozwiązania zakładają, że kurator okręgowy byłby powoływany przez Ministra Sprawiedliwości. Rozwiązanie to pozornie może świadczyć o wyeksponowaniu jego szczególnej roli w odniesieniu do dbałości o funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej w okręgu i odpowiedzialności za jej funkcjonowanie (tym bardziej, że w taki sposób powoływani są jedynie prezesi sądów i dyrektorzy, czyli osoby piastujące stanowiska o bardzo znacznym stopniu autonomii, związane z posiadaniem szeregu uprawnień nadzorczych, organizacyjnych i władczych), jednakże w kompleksowym ujęciu proponowane zmiany ograniczają możliwość wpływu kuratora okręgowego na funkcjonowanie służby kuratorskiej w okręgu.</p> <p>Zaznaczyć przy tym należy, że proponowane rozwiązania całkowicie pomijają udział samorządu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga zawiera alternatywne propozycje uregulowania przedmiotowej materii, stanowi swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p>

		<p>zawodowego w wyłanianiu kandydata na kuratora okręgowego, która to czynność dotychczas była atrybutem okręgowego zgromadzenia kuratorów. Taką marginalizację samorządu kuratorskiego należy ocenić negatywnie. Samorząd powinien mieć możliwość tak jak dotychczas przedstawiania kandydatów na kuratora okręgowego, aby decyzję o powołaniu określonej osoby do pełnienia funkcji kuratora okręgowego, Minister Sprawiedliwości podejmował spośród kandydatów, którzy uzyskali pozytywną rekomendację organu samorządowego. Autonomiczną decyzją Ministra Sprawiedliwości będzie wskazanie osoby, która spośród kandydatów zostanie powołana do pełnienia tej funkcji. Takie rozwiązanie pozwoli na zachowanie nierozrwalna strukturę samorządu kuratorskiego zawodowego, w którym kurator okręgowy jako przewodniczący okręgowego zgromadzenia kuratorów odgrywa niebagatelną rolę. Pozbawienie zgromadzenia jakiegokolwiek wpływu na wybór kuratora okręgowego nasuwa wątpliwości, czy kurator okręgowy wskazany z pominięciem rekomendacji zgromadzenia nadal będzie mógł reprezentować samorząd i mu przewodniczyć.</p> <p>Negatywnie ocenić należy również rozwiązanie, w którym kurator okręgowy może być powołany nie spośród kuratorów zawodowych okręgu, w którym wykonuje obowiązki służbowe, lecz także spoza niego. Zakładana możliwość powołania kuratora okręgowego spoza okręgu, za funkcjonowanie którego będzie on odpowiadał, jest rozwiązaniem mało trafnym. Dlatego uważamy, że powoływanie</p>	
--	--	---	--

		<p>kuratora okręgowego spoza grona kuratorów zawodowych zatrudnionych w danym okręgu sądowym nie niesie za sobą żadnych korzyści. Wręcz przeciwnie, odpowiedzialność za funkcjonowanie kadrą kuratorską okręgu i kompetencje do zarządzania nią zostaną powierzone osobie, która najprawdopodobniej ani nie będzie znała specyfiki tego okręgu, ani też orientowała się w jego realiach. Warto przy tym zaznaczyć, że wydaje się mało prawdopodobnym, aby w jakimkolwiek okręgu sądowym nie znalazły się osoby, które spełniałyby kryteria formalne i oczekiwania Ministra Sprawiedliwości co do możliwości powierzenia funkcji kuratora okręgowego.</p> <p>Niezrozumiałe jest przedstawione przez projektodawcę rozwiązanie, które niezależnie od ograniczenia możliwości wykonywania funkcji kuratora okręgowego do dwóch kadencji, wyklucza też możliwość powierzenia mu na późniejszym etapie funkcji zastępcy kuratora okręgowego, wprowadzając przy tym okres sześcioletniej karencji (zupełnie nieprzystający do czasu trwania kadencji kuratora okręgowego]. Poza tym taka konstrukcja przepisu w zasadzie wyklucza, nawet po okresie karencji, możliwość powierzenia funkcji kuratora okręgowego osobie, która w przeszłości pełniła ją przez dwie kadencje. Jest to rozwiązanie, które nie znajduje analogii w pragmatyce służbowej żadnej grupy zawodowej. Wyłączenie takie nie występuje nawet w u.s.p. w przypadku osoby, która wykonywała funkcję prezesa sądu. Stąd nasz</p>	
--	--	---	--

			<p>postulat, aby ograniczenie kadencyjności kuratora okręgowego dotyczyło tylko dwóch kolejno następujących po sobie kadencji, bez okresu karencji w możliwości powierzenia mu funkcji zastępcy kuratora okręgowego. Warto zaznaczyć przy tym, że każdorazowo o tym kto zostanie kuratorem okręgowym lub zastępcą kuratora okręgowego, zadecyduje ostatecznie Minister Sprawiedliwości. Dodatkowo zaopatrzony w narzędzia, które pozwalają mu odwołać kuratora okręgowego w każdym czasie, w oparciu ustawowo określone przesłanki.</p> <p>Postulujemy też, aby okręgowe zgromadzenie kuratorów każdorazowo wyrażało opinię w sprawie odwołania, czy też zawieszenia kuratora okręgowego. Opinia taka nie jest w żaden sposób wiążąca dla Ministra Sprawiedliwości natomiast pozwala mu na zdobycie dodatkowej wiedzy na temat postrzegania działania kuratora okręgowego przez kuratorów zawodowych w danym okręgu. Poza tym postulat zasięgnięcia opinii zgromadzenia kuratorów przed ewentualnym odwołaniem kuratora okręgowego wynika także z dostrzeganej przez nasze środowisko potrzeby uwzględniania roli samorządu zawodowego w decyzjach dotyczących osób reprezentujących naszą grupę zawodową.</p> <p>Art. 36</p> <p><i>1. Kuratora okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Prezesa Sądu Okręgowego, spośród kandydatów wybranych przez okręgowe zgromadzenie kuratorów ze swego grona, bezwzględną większością głosów w obecności</i></p>	
--	--	--	---	--

			<p>co najmniej połowy członków zgromadzenia.</p> <p>2. W wypadku niedokonania wyboru kandydatów przez dwa kolejne zgromadzenia kuratorów, Minister Sprawiedliwości powołuje samodzielnie kuratora okręgowego spośród kuratorów z tego okręgu.</p> <p>3. Kurator okręgowy jest powoływany na okres czterech lat i może być powołany na kolejne kadencje, przy czym nieprzerwanie może pełnić powierzona mu funkcję najwyżej przez dwie kolejne kadencje.</p> <p>(...)</p> <p>7. Minister Sprawiedliwości przed odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków służbowych zasięga opinii okręgowego zgromadzenia kuratorów, które wyraża ją w terminie 30 dni.</p>	
90.	art. 1 pkt 25 proj. art. 36 ust. 5	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Proponujemy wykreślenie słowa “powołaniem” i “może”. Brzmienie ust. 6 po zmianie: “6. Minister Sprawiedliwości przed odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków służbowych zasięga opinii okręgowego zgromadzenia kuratorów.” Proponowane przez nas zmiany wynikają z proponowanych zmian w art. 36.1.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga zawiera alternatywną propozycję uregulowania przedmiotowej materii. Stanowi swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę, wskazując na obligatoryjność czynności zasięgnięcia opinii samorządu kuratorskiego przez MS przed odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu czynności.
91.	Proj. art. 36 ust. 2	FRONTIS	Proponujemy pozostawienie aktualnej 6-letniej kadencji kuratora okręgowego. W przypadku zmiany na trwającą 4 lata kadencję, proponujemy zmianę zapisu dot. możliwości ponownego powołania kuratora do pełnienia funkcji kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego albo kuratora po	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga zawiera postulat pozostawienia dotychczasowej regulacji w aspekcie długości kadencji kuratora okręgowego oraz alternatywne uregulowanie przedmiotowej materii, stanowiąc swego rodzaju polemikę z

			upływie czterech lat od zakończenia pełnienia tej funkcji.	rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.
92.	Proj. art. 36 ust. 6	FRONTIS	Proponujemy wykreślić słowo „może” i wpisanie <i>zasięga opinii okręgowego zgromadzenia kuratorów oraz prezesa sądu okręgowego</i> ”.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga zawiera alternatywną propozycję uregulowania przedmiotowej materii. Stanowi swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę, wskazując na obligatoryjność czynności zasięgnięcia opinii samorządu kuratorskiego przez MS przed odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu czynności.
93.	proj. art. 36a ust. 1	FRONTIS	Fakultatywność powołania zastępcy rodziców może poważnie skutki dla funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej, może bowiem paraliżować pracę środowiska kuratorskiego danego okręgu w sytuacji nieobecności kuratora okręgowego (urlop, zwolnienie lekarskie). Powołanie zastępcy kuratora okręgowego powinno być obligatoryjne. W przypadku decyzji o powołaniu drugiego zastępcy postulujemy zastąpienie słowa "konieczne" zapisem "celowe". Może być bowiem sytuacja, że powołanie drugiego zastępcy jest pożądane ze względu na realizację w danym okręgu dobrych praktyk, programów, długoterminowych szkoleń, etc. (tzw. wartość dodana). Kryterium celowościowe będzie w tym przypadku optymalne.	Uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z intencją projektodawcy powołanie zastępcy kuratora okręgowego nie jest obligatoryjne. Z porównania stanu kadry kuratorskiej w najmniejszym okręgu sądowym z takim stanem w największym okręgu oraz przekładających się na te stany osobowe ilości obowiązków kuratorów okręgowych w tych okręgach wynika brak racjonalnych powodów do powoływania w tym pierwszym okręgu zastępcy kuratora okręgowego. Należy mieć również na względzie rozwiązania pozwalające wspomagać kuratora okręgowego w realizacji jego ustawowych zadań, w tym poprzez delegowanie kuratora do pomocy (art. 38 ust. 2) oraz stworzenie sekretariatu kuratora okręgowego, o którym mowa w art. 38 ust. 1. Ponadto projektodawca proponuje zmianę brzmienia projektowanego art. 36b polegającą na określeniu zastępstwa za nieobecnego

				<p>kuratora okręgowego, który nie posiada „stałego” zastępcy.</p> <p>Projekt ustawy przewiduje instrumenty zapobiegające wszelkim negatywnym skutkom nieobecności kuratora okręgowego: projektowany art. 36b, art. 38 ust. 2 u.k.s., dotyczące delegowania kuratorów zawodowych do sądu okręgowego.</p> <p>(zob. uwaga nr 19 w tabeli z uzgodnień)</p>
94.	art. 1 pkt 26, proj. art. 36b	MOZ KNSZZ AD REM	<p>W art. 36b pkt 1 nadanie brzmienia</p> <p>Art. 36b. 1. W przypadku braku kuratora okręgowego albo w sytuacji, o której mowa w art. 36 ust. 7, przy jednoczesnym braku zastępcy kuratora okręgowego, prezes sądu okręgowego deleguje do sądu okręgowego kuratora zawodowego, wskazanego przez siebie spośród kuratorów zawodowych za jego zgodą, z sądów rejonowych tego okręgu sądowego, w celu pełnienia obowiązków kuratora okręgowego.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Proponuje się następujące brzmienie art. 36b ust. 1:</p> <p>„1. W przypadku braku kuratora okręgowego, jego nieobecności albo w sytuacji, o której mowa w art. 36 ust. 7, przy jednoczesnym braku albo nieobecności zastępcy kuratora okręgowego, prezes sądu okręgowego deleguje z sądu rejonowego do sądu okręgowego kuratora zawodowego, za jego zgodą, do pełnienia obowiązków kuratora okręgowego.”.</p>
95.		Krajowa Rada Kuratorów	<p>Wskazanie przez prezesa sądu okręgowego i delegowanie do sądu okręgowego kuratora w celu pełnienia obowiązków kuratora okręgowego stanowi nobilitację, a zarazem może być postrzegane w kategoriach swoistego awansu. Niemniej jednak czynniki osobiste i życiowych mogą sprawiać, że nawet tak postrzegany awans na stanowisko kuratora okręgowego mógłby następować wbrew woli osoby zainteresowanej. Trudno wyobrazić sobie aby w takiej sytuacji mogła ona skutecznie i z zaangażowaniem realizować powierzone jej zadania.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>1. Uwaga o umożliwieniu wyrażenia przez kuratora zgody na delegowanie, o którym mowa w projektowanym art. 36b ust. 1 – uwzględniona.</p> <p>Zob. odpowiedź na uwagę nr 94.</p> <p>2. Uwaga dot. pominięcia kwestii zwrotu uzasadnionych kosztów delegowania – nieuwzględniona.</p> <p>Zob. odpowiedź na uwagę nr 19 (1).</p>

			<p>Poza tym projektodawca nie przewidział, podobnie jak w przypadku kuratora delegowanego do innego sądu, zasad zwrotu uzasadnionych kosztów takiego delegowania (tak jak w przypadku kuratora delegowanego do innego sądu). Stąd w naszej ocenie przepis ten wymaga uzupełnienia.</p> <p>Art. 36b</p> <p><i>1. W przypadku braku kuratora okręgowego albo w sytuacji, o której mowa w art. 36 ust. 7, przy jednoczesnym braku zastępcy kuratora okręgowego, prezes sądu okręgowego deleguje do sądu okręgowego kuratora zawodowego, wskazanego przez siebie spośród kuratorów zawodowych za jego zgodą, z sądów rejonowych tego okręgu sądowego, w celu pełnienia obowiązków kuratora okręgowego.</i></p> <p><i>Kurator, o którym mowa w ust. 1, delegowany jest do czasu powołania kuratora okręgowego albo ustania zawieszenia w wypadku, o którym mowa w art. 36 ust. 7, na czas określony, nie dłuższy niż 6 miesięcy. Jego odwołanie z delegowania może nastąpić w każdym czasie. Przepisy art. 31b ust. 5, art. 35a ust 9, art. 36 ust. 3 i 8 oraz art. 37 ust. 1-3 stosuje się odpowiednio.</i></p>	
96.	art. 1 pkt 28, proj. art. 38	Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych	Proponowana zmiana treści przepisu art. 38 ustawy to oczekiwane uporządkowanie obsługi kancelaryjno-administracyjnej kuratora okręgowego. Powołanie profesjonalnego sekretariatu należy uznać za oczekiwaną i dobrą propozycję zmian.	Brak uwag do projektowanego przepisu.
97.	art. 1 pkt 28, proj. art. 38	Krajowa Rada Kuratorów	Analogicznie jak w przypadku innych osób delegowanych, projektowany przepis wymaga uzupełnienia w zakresie określenia zasad pokrywania	Uwaga nieuwzględniona. Zastosowanie znajdzie art. 77 ⁵ § 1 k.p. w zw. z art. 105 u.k.s.

	ust. 3		uzasadnionych kosztów delegowania. Stąd w naszej ocenie przepis ten wymaga uzupełnienia. Art. 38 <i>3. Kurator, o którym mowa w ust 2, delegowany jest na czas określony, jego odwołanie z delegowania może nastąpić w każdym czasie. Przepisy art. 31b ust 5, art 35a ust 9 oraz art 36 ust. 3 i 8 stosuje się odpowiednio.</i>	Zob. odpowiedź na uwagę nr 19 (1).
98.	art. 1 pkt 30-33, proj. art. 40-42	Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych	W odniesieniu do proponowanych zmian treści przepisów art. 40 – 42 ustawy w zakresie zespołów kuratorskich i ich kierowników wskazać należy, że podobnie jak w przypadku kuratora okręgowego za właściwą i od dłuższego czasu oczekiwaną należy uznać propozycję powołania w każdym zespole kuratorskim sekretariatu, który tworzy się spośród urzędników lub pracowników sądowych, a przy jego liczbowej obsadzie uwzględnienia się potrzeby zespołu. Przepis art. 40 ustawy przewiduje 4 letnią kadencję kierownika zespołu, z możliwością jej przedłużania o kolejne (bez ograniczeń ilościowych). Regulacja ta ma za zadanie stworzyć swoiste ograniczenie dla osób pełniących funkcję kierownika zespołu (s. 44 uzasadnienia projektu) – kadencyjność funkcji. Rozwiązanie to można by uznać za uzasadnione, gdyby połączone zostało z zamkniętym katalogiem okoliczności uzasadniających odwołanie kierownika zespołu przed końcem 4 letniej kadencji. Niestety takich regulacji brak, co oznacza, że odwołanie może nastąpić w każdej chwili, w tej perspektywie stworzenie kadencyjności jest iluzoryczne i wydaje się zbędne.	Uwaga uwzględniona. Proponuje się dodanie ust. 5 w art. 40 w brzmieniu: „5. Kierownika zespołu odwołuje się, jeśli ten zrzekł się stanowiska albo nie wypełnia obowiązków nałożonych przez ustawę.”.
99.	art. 1 pkt	MOZ KNSZZ AD	Nadanie art. 40 pkt 1 brzmienie	Uwaga nieuwzględniona.

	30, proj. art. 40	REM	<p>1. Kierownika zespołu powołuje i odwołuje prezes sądu okręgowego na wniosek kuratora okręgowego, po zasięgnięciu opinii prezesa sądu rejonowego i zespołu kuratorskiego, którego pracami ma kierować.</p> <p>Oraz dodanie pkt.5 i 6</p> <p>5. Na wniosek kuratora okręgowego prezes sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii prezesa sądu rejonowego powołuje zastępcę kierownika zespołu.</p> <p>6. Zastępca kierownika wykonuje obowiązki kierownika zespołu wynikające z powyższej ustawy i innych aktów prawnych wyłącznie pod jego nieobecność.</p>	<p>Jest to <i>de facto</i> dodatkowa propozycja zmian legislacyjnych. Projekt nie ingeruje w art. 40 ust. 1 u.k.s. Brak jest uzasadnienia dla propozycji brzmienia przepisu, stąd brak możliwości merytorycznego odniesienia się.</p> <p>Jeśli chodzi o zastępcę kierownika zespołu Projekt zakłada następujące rozwiązanie: „art. 40a. Kierownika zespołu, w razie jego nieobecności, zastępuje wyznaczony przez niego kurator zawodowy, o czym kierownik zespołu informuje prezesa sądu rejonowego oraz kuratora okręgowego.”.</p>
100.		Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>Proponujemy dopisać do ust.1 po “rejonowego” “i zespołu kuratorskiego, którego pracami ma kierować”. Brzmienie art.40.1 po zmianie: “Art.40 1. Kierownika zespołu powołuje i odwołuje prezes sądu okręgowego na wniosek kuratora okręgowego, po zasięgnięciu opinii prezesa sądu rejonowego i zespołu kuratorskiego, którego pracami ma kierować.” W ocenie zasięgnięcie opinii zespołu kuratorskiego, którego pracami ma kierować kierownik jest ważne, szczególnie w kontekście podejmowania decyzji do przedłużania kadencyjności tejże funkcji.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Jest to <i>de facto</i> dodatkowa propozycja zmian legislacyjnych, wykraczająca poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Autor uwagi nie przedstawił przekonującego uzasadnienia dla przyznania członkom zespołu kuratorskiego uprawnienia opiniodawczego do powoływania kierownika zespołu.</p>
101.		Krajowa Rada Kuratorów	<p>Art. 40 ust. 1 (zmiana), ust. 4 i 5 (dodanie)</p> <p>W naszej ocenie powołanie kierownika zespołu kuratorskiego uwzględniać powinno również opinię członków zespołu, którego pracami ma on kierować. Opinia taka nie byłaby wiążąca dla prezesa sądu okręgowego, czy kuratora okręgowego (w zakresie wystąpienia z wnioskiem), natomiast byłaby pomocna w procesie decyzyjnym i mogła wskazywać</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>1. Propozycja przyznania członkom zespołu kuratorskiego uprawnienia opiniodawczego do powoływania kierownika zespołu – nieuwzględniona.</p> <p>Zob. odpowiedź na uwagę nr 100.</p> <p>2. Propozycja ustanowienia stanowiska zastępcy kierownika zespołu –</p>

			<p>w jakim stopniu osoba rozpatrywana jako kandydat do pełnienia tej funkcji jest autorytetem dla pozostałych członków zespołu.</p> <p>Negatywnie zaopiniować należy rozwiązanie, w którym kierownika zespołu zastępuje wyznaczony przez niego kurator, tym bardziej, że kierownik zespołu jest organem postępowania wykonawczego, a sam fakt wykonywania zastępstwa nie spowoduje, że osoba je realizująca nabędzie takie same uprawnienia (określone w k,k.w.). Poza tym nie zostały przewidziane jasne zasady gratyfikacji finansowej dla osoby zastępującej kierownika zespołu. Będzie ona musiała w pełnym zakresie wykonywać własne obowiązki służbowe, a także wykonywać niezbędne obowiązki służbowe kierownika zespołu (bardzo czasochłonne i wymagające). Rozwiązanie, w którym gratyfikację taką stanowił będzie dodatek specjalny nie wydaje się wystarczające, w kontekście fakultatywności jego przyznania i uzależnienia od występowania wolnych środków w części na wynagrodzenia kuratorów sądowych. Należy zadbać o jasne zasady gratyfikacji finansowej dla osoby zastępującej kierownika, a także wykluczyć ich uznaniowy charakter (przede wszystkim uwarunkowany względami budżetowymi).</p> <p>Zaproponowane przez nas przepisy zmierzają w kierunku formalnego ustanowienia funkcji zastępcy kierownika zespołu. Pozwala to na uniknięcie sytuacji w której zastępujący kierownika kurator nie będzie posiadał znaczącej części jego uprawnień, a co za tym idzie, nie będzie mógł realizować ważnych</p>	<p>niewwzględniona.</p> <p>Ustanowienie takiego stanowiska nie wydaje się racjonalne, szczególnie w zespołach o niskiej obsadzie osobowej.</p>
--	--	--	---	---

			<p>dla funkcjonowania zespołu zadań.</p> <p>Art. 40</p> <p>1. Kierownika zespołu powołuje i odwołuje prezes sądu okręgowego na wniosek kuratora okręgowego, po zasięgnięciu opinii prezesa sądu rejonowego i zespołu kuratorskiego, którego pracami ma kierować.</p> <p>(...)</p> <p>2. Na wniosek kuratora okręgowego prezes sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii prezesa sądu rejonowego powołuje zastępcę kierownika zespołu.</p> <p>3. Zastępca kierownika wykonuje obowiązki kierownika zespołu wynikające z powyższej ustawy i innych aktów prawnych wyłącznie pod jego nieobecność.</p>	
102.	art. 1 pkt 31, proj. art. 40a	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>Negatywnie opiniujemy proponowaną zmianę. Proponujemy następujące brzmienie art. 40 a: “Art. 40a. Na wniosek kuratora okręgowego prezes sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii prezesa sądu rejonowego, powołuje zastępcę kierownika zespołu. Art. 40b. Zastępca kierownika zespołu pełni swoją funkcję jedynie podczas nieobecności kierownika”. Funkcja zastępcy kierownika powinna być stała, a kurator, który ją wykonuje musi być przygotowany do jej pełnienia. Należy zauważyć, że o ile podczas zaplanowanych nieobecności kierownika, jest wcześniejsza możliwość wskazania przez niego osoby zastępującej, to już przy niezaplanowanych nie. Dodatkowo, kierownicy podejmują szereg zadań, którymi nie zajmują się kuratorzy liniowi, więc jest wyznaczenie jednej osoby która, w razie np niezaplanowanej nieobecności kierownika, byłaby je</p>	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 101 (2).

			w stanie przejąć.	
103.		FRONTIS	Za zasadne uważamy powoływanie zastępcy kierownika, który wykonywałby obowiązki kierownicze pod nieobecność kierownika	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 101 (2).
104.		Krajowa Rada Kuratorów	Art. 40a (wykreślenie) W związku ze zmianami zaproponowanymi w art. 40 konsekwencją będzie usunięcie projektowanych rozwiązań opisanych w art. 40a.	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 101 (2).
105.	art. 1 pkt 32, proj. art. 41	MOZ KNSZZ AD REM	Nadanie w art. 41 ust 2 brzmienia Kierownik zespołu wykonuje obowiązki kuratora w wymiarze nie mniejszym niż 35 % przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób nie mniejszym niż 20% tego obciążenia.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.
106.		Krajowa Rada Kuratorów	Negatywnie odnieść należy się do rozwiązania, w którym kierownik zespołu miałby <i>wykonywać</i> obowiązki kuratora zawodowego w wymiarze nie mniejszym niż 35% obciążenia kuratora zawodowego, albo nie mniejszym niż 50% obciążenia kuratora zawodowego. Należy podkreślić, że zakres działania kierowników zespołu i spoczywające na nich obowiązki [organizacyjne, a częściowo także merytoryczne) sprawiają, że powinni oni mieć zapewnione warunki do ich wykonywania. W ocenie Krajowej Rady Kuratorów takie obciążenie pracą kierownika zespołu jest zbyt wysokie. Poza tym użycie określenia nie mniejszym sprawia, że formalnie nie będzie przeszkód dla dokonania obciążenia kierownika zespołu w pełnym zakresie, gdy tymczasem projektodawca sztywno ustalił, że przysługujący kierownikowi dodatek terenowy wynosił będzie albo 25% albo 17,5% co	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.

		<p>stoi w rażącej sprzeczności z zasadami sprawiedliwości i stawia kierownika w dużo gorszej sytuacji niż kuratorów zawodowych w podległym mu zespole.</p> <p>W przypadku dużych zespołów (co najmniej 10 osób), kierownik winien być obciążony obowiązkami kuratora w wymiarze do 20% przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu, natomiast w przypadku mniejszych zespołów (do 10 osób), kierownik winien być obciążony obowiązkami kuratora w wymiarze do 35% przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu. Wysokość dodatku terenowego otrzymywanego przez kierowników zespołu powinna być wprost proporcjonalna do ich obciążenia. Z racji wielości i różnorodności zadań, które ma do wykonania kierownik zespołu istotną kwestię pełni otrzymywany przez niego dodatek funkcyjny, który równoważy zakres pracy w zespołach o większej liczebności (propozycje w zał. nr 2). Dodatek funkcyjny powinien mieć przede wszystkim charakter motywacyjny, a gratyfikacja finansowa określona dodatkiem funkcyjnym powinna korelować z ilością pracy wykonywanej przez kierownika zespołu.</p> <p>Art. 41</p> <p><i>2. Kierownik zespołu wykonuje obowiązki kuratora w wymiarze nie mniejszym niż 35 % przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób nie mniejszym niż 20% tego obciążenia.</i></p>	
107.	FRONTIS	Wydaje się, że zapis powinien dotyczyć <u>organizacji</u>	Uwaga nieuwzględniona.

			przez kierownika zespołu szkoleń kuratorów społecznych a nie ich bezpośredniego przeprowadzania. W praktyce pożądana jest możliwość prowadzenia szkolenia wobec kuratorów społecznych przez osobę inną niż kierownik (np. przez specjalistę spoza pracowników sądu).	Propozycja wykracza poza zakres projektowanej regulacji.
108.	art. 1 pkt 33, proj. art. 42	MOZ KNSZZ AD REM	Nadanie art. 42 brzmienia 1. W każdym zespole kuratorskiej służby sądowej tworzy się sekretariat. 2. Sekretariat zespołu tworzy się spośród urzędników lub pracowników sądowych, a przy jego liczbowej obsadzie uwzględnienia się potrzeby zespołu. 3. Osoby, o których mowa w ust. 2 wykonują czynności w sekretariacie zespołu w pełnym wymiarze czasu pracy.	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres projektowanej regulacji.
109.	art. 1 pkt 32 lit. 1, proj. art. 41 ust. 2	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Proponujemy następujące brzmienie art 41.2. „2. Kierownik zespołu wykonuje obowiązki kuratora w wymiarze nie mniejszym niż 35 % przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu”. Jako OZZKS odstąpiliśmy od różnicowania obciążenia obowiązkami kierowników, Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych 35 ul. Nowotarska 20 87-100 Toruń KRS: 0000781635 NIP: 8792711903 www.ozzks.pl konsekwentnie do art. 14.5.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.
110.	art. 1 pkt 34 lit. b, proj. art. 42	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Proponujemy wpisanie do ust. 3.: “3. Osoby, o których mowa w ust. 2 wykonują czynności w sekretariacie zespołu w pełnym wymiarze czasu pracy.” Pozytywnie oceniamy realizację naszego postulatu o obligatoryjności tworzenia sekretariatów. Nasza propozycja ust.3 ma zagwarantować	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres projektowanej regulacji.

			<p>prawidłowe funkcjonowanie i obsadę sekretariatów. Dotychczasowe doświadczenia pokazywały, że tworzone sekretariaty często były fikcją - ich pracownicy jednocześnie pracowali w wydziałach, w BOI, byli protokolantami.</p>	
111.		Krajowa Rada Kuratorów	<p>Z uznaniem należy przyjąć starania projektodawcy o zapewnienie zespołom kuratorskim właściwej obsługi biurowej i gwarancję powołania sekretariatu dla każdego z zespołów. Praktyka wskazuje jednak, że nawet przy takim rozwiązaniu występować mogą znaczne deficyty w tym zakresie, gdyż pomimo powołania sekretariatu wykonujący tam na rzecz zespołu pracę urzędnicy lub inni pracownicy, mogą być zatrudnieni w częściowym wymiarze. Stąd formalnie sekretariat będzie funkcjonował natomiast boleśnie odczuwalne będą braki w jego obsłudze biurowej. Należy zatem zagwarantować, aby pracownicy wykonujący obsługę biurową zespołu świadczyli ją w pełnym wymiarze godzin pracy.</p> <p>Art. 42</p> <p><i>3. Osoby, o których mowa w ust. 2 wykonują czynności w sekretariacie zespołu w pełnym wymiarze czasu pracy.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza zakres projektowanej regulacji.</p>
112.	art. 1 pkt 34, proj. art. 46	Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych	<p>W projektowanym przepisie art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy, który zawiera katalog zadań Krajowej Rady Kuratorów, proponuje się zastąpienie słowa „<i>uchwalanie</i>”, znaczeniowo wskazującym na czynność wielokrotną, słowem „<i>uchwalenie</i>”. Projektodawcy podkreślają, że pozostawienie możliwości wielokrotnych zmian kodeksu etyki kuratora sądowego nie sprzyja stabilizacji i umacnianiu fundamentu etyki zawodowej tego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Słowo „uchwalenie” nie oznacza, że KRK nie będzie mogło, jeśli zajdą okoliczności to uzasadniające, zmienić uchwalony już Kodeks etyki lub uchwalić nowy. Aktualnie art. 46 pkt 8 brzmi „uchwalenie regulaminu pracy Krajowej Rady Kuratorów” i nie pojawiają się w związku z tym zarzuty, że regulamin ten nie może być zmieniany przez KRK.</p>

			zawodu. Zmiana ta jednak nie ma uzasadnienia i jest logicznie wątpliwa, dlatego że po wykonaniu tego zadania – uchwaleniu Kodeksu Etyki – w świetle zaproponowanego brzmienia, Krajowa Rada Kuratorów nie mogłaby już modyfikować tego dokumentu. Czym innym jest jego względna stałość, a czym innym pozbawienie możliwości jego nowelizacji.	
113.		Ogólnopolski Związek Kuratorów Sądowych	<p>w art. 46 w ust. 1: w pkt 1 wyraz „uchwalanie” zastępuje się wyrazem „uchwalenie”, Proponujemy dopisać, po “sądowego” “i dokonywanie jego zmian” Brzmienie ust. 1 po zmianie: “1) uchwalenie kodeksu etyki kuratora sądowego i dokonywanie jego zmian” OZZKS stoi na stanowisku, że kodeks etyki zawodowej nie może podlegać częstym zmianom, jednocześnie uważamy, że w uzasadnionych przypadkach, może to nastąpić.</p> <p>Art. 46.ust 2 Proponujemy dopisanie ust. 2a i ust. 2b w następującym brzmieniu: “2a) wskazywanie kandydatów na członków Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury; 2b) rekomendowanie spośród kuratorów zawodowych kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury prowadzących szkolenia aplikantów kuratorskich i kuratorów zawodowych.”.</p> <p>Proponujemy zmianę ust. 4 i dodanie ust. 4a w następującym brzmieniu: “4) występowanie do Ministra Sprawiedliwości o podjęcie niezbędnych działań dotyczących funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej 4a) występowanie do Ministra Sprawiedliwości lub do innych organów państwowych z wnioskami dotyczącymi warunków</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>1. Patrz odpowiedź na uwagę nr 112.</p> <p>2. Pozostałe uwagi wykraczają poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>

			<p>pracy i płacy grupy zawodowej kuratorów sądowych”.</p> <p>Proponujemy zmianę ust. 4 i dodanie ust. 4a w następującym brzmieniu: “4) występowanie do Ministra Sprawiedliwości o podjęcie niezbędnych działań dotyczących funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej 4a) występowanie do Ministra Sprawiedliwości lub do innych organów państwowych z wnioskami dotyczącymi warunków pracy i płacy grupy zawodowej kuratorów sądowych”.</p> <p>Art.46. ust. 5 Proponujemy zmianę w ust.5 w następującym brzmieniu: “5) inicjowanie badań naukowych nad funkcjonowaniem kurateli sądowej i współpraca z ośrodkami badawczymi”</p> <p>Art. 46 ust. 9 Proponujemy wykreślenie w ust. 9 “innych krajów” i pozostawienie przepisu w następującym brzmieniu: “9) współpraca z organizacjami kuratorów sądowych.” Ww. zmiana w tym ustępie rozszerza zadania Krajowej Rady Kuratorów na współpracę ze wszystkimi organizacjami kuratorskimi, nie tylko tymi zagranicznymi.</p>	
114.		MOZ KNSZZ AD REM	<p>art. 46. uzyskuje brzmienie</p> <p>1. Do zadań Krajowej Rady Kuratorów w szczególności należy:</p> <p>1) uchwalenie kodeksu etyki kuratora sądowego i dokonywanie jego zmian;</p> <p>2) podejmowanie działań umożliwiających kuratorom zawodowym podnoszenie kwalifikacji zawodowych i poziomu wykonywanej przez nich pracy;</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>1. Patrz odpowiedź na uwagę nr 112.</p> <p>2. Pozostałe uwagi wykraczają poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>

			<p>2a) udział w tworzeniu programów szkolenia wstępnego i szkoleń ustawicznych kuratorów zawodowych;</p> <p>2b) wskazywanie kandydatów na członków Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury;</p> <p>2c) rekomendowanie spośród kuratorów zawodowych kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury prowadzących szkolenia aplikantów kuratorskich i kuratorów zawodowych.</p> <p>3) opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących kuratorów sądowych oraz występowanie z inicjatywą opracowania aktów prawnych dotyczących kuratorów sądowych i kurateli sądowej;</p> <p>4) występowanie do Ministra Sprawiedliwości o podjęcie niezbędnych działań dotyczących funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej</p> <p>4a) występowanie do Ministra Sprawiedliwości lub do innych organów państwowych z wnioskami dotyczącymi warunków pracy i płacy grupy zawodowej kuratorów sądowych;</p> <p>5) inicjowanie badań naukowych nad funkcjonowaniem kurateli sądowej;</p> <p>6) dokonywanie okresowej oceny sądowej kadry kuratorskiej i liczby wykonywanych nadzorów i dozorów oraz przedstawianie wniosków w tym zakresie Ministrowi Sprawiedliwości;</p> <p>7) coroczna ocena działalności prezydium Krajowej Rady Kuratorów;</p> <p>8) uchwalenie regulaminu pracy Krajowej Rady Kuratorów;</p>	
--	--	--	---	--

			<p>9) współpraca z organizacjami kuratorów sądowych innych krajów;</p> <p>2. Krajowa Rada Kuratorów przy realizacji zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 5 i 6, uzgadnia swoje działania z Ministrem Sprawiedliwości.</p> <p>3. Posiedzenia Krajowej Rady Kuratorów odbywają się co najmniej raz w roku. Warunki do odbywania posiedzeń zapewnia Minister Sprawiedliwości.</p>	
115.		Krajowa Rada Kuratorów	<p>Art. 46 ust. 1 (dodanie punktów 2a, 2b, 2c, 4a i wykreślenie punktu 10)</p> <p>Jednym z zasadniczych zadań samorządu kuratorskiego, który jest zbieżny z konstytucyjną normą usytuowania działań samorządu zawodowego w celu sprawowania pieczy nad <i>należyty</i> wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony, jest dbałość o kwalifikacje kadry, także w kontekście kształcenia kandydatów do wykonywania zawodu kuratora sądowego. Spełnieniu tej normy ma służyć dodanie do katalogi zadań Krajowej Rady Kuratorów tych działań, które bezpośrednio wiążą się z kształceniem kadr. Mają one związek ze współpracą z Krajową Szkołą Sądownictwa i Prokuratury, która w naszej ocenie jest podmiotem posiadającym doświadczenie w kształceniu kadr kuratorów sądowych, przy udziale przedstawicieli tej grupy zawodowej.</p> <p>W katalogi działań Krajowej Rady Kuratorów proponujemy też uwzględnienie wystąpień do Ministra Sprawiedliwości o podjęcie działań niezbędnych dla funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej. Regulacja ta ma szerszy charakter niż tylko występowanie z wnioskami dotyczącymi warunków</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>1. Patrz odpowiedź na uwagę nr 112.</p> <p>2. Pozostałe uwagi wykraczają poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>

			<p>pracy i płacy, stąd uzasadnione jest jej uwzględnienie.</p> <p>Jednocześnie z niepokojem przyjmujemy przedstawione uzasadnienie projektodawcy, które wskazuje na ograniczenie możliwości samorządu kuratorskiego w zakresie nowelizowania Kodeksu Etyki Kuratora. W naszej ocenie zaproponowana przez projektodawcę zmiana polegająca na zmianie słowa „uchwalanie” na „uchwalenie” ma jedynie wymiar stylistyczny</p> <p>I nie jest równoznaczna z możliwością tylko jednorazowego wykonania tej czynności. Ograniczenie takie byłoby zresztą niespotykane w wymiarze wykonywania nadzoru nad działalnością samorządów zawodów zaufania publicznego i stanowiłoby nadmierną, a także nieuzasadnioną ingerencję władzy wykonawczej w działalność samorządu zawodowego,</p> <p>Art. 46</p> <p>1. Do zadań Krajowej Rady Kuratorów w szczególności należy:</p> <p>(...)</p> <p>2a) udział w tworzeniu programów szkolenia wstępnego i szkoleń ustawicznych kuratorów zawodowych;</p> <p>2b) wskazywanie kandydatów na członków Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury;</p> <p>2c) rekomendowanie spośród kuratorów zawodowych kandydatów na wykładowców Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury prowadzących szkolenia aplikantów kuratorskich i kuratorów</p>	
--	--	--	---	--

			<p>zawodowych. (...)</p> <p>4a) występowanie do Ministra Sprawiedliwości o podjęcie niezbędnych działań dotyczących funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej.</p>	
116.	<p>art. 1 pkt 35 proj. art. 47</p>	<p>Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych</p>	<p>Uporządkowanie kompetencji zastępców kuratora okręgowego, w toku przewodniczenia zgromadzeniu kuratorów (art.47) należy uznać za rozwiązanie uzasadnione i precyzyjnie regulujące wskazane zasady procedowania pod nieobecność uprawnionych osób pełniących funkcje.</p>	<p>Brak uwag do projektowanego przepisu.</p>
117.	<p>art. 1 pkt 35 proj. art. 48</p>	<p>MOZ KNSZZ AD REM</p>	<p>Dodanie ust 1a w art. 48 w brzmieniu 1a. Obowiązek uczestnictwa w posiedzeniach okręgowego zgromadzenia kuratorów, bez prawa głosu, spoczywa też na aplikantach kuratorskich.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>
118.		<p>Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych</p>	<p>Proponujemy dopisać ust. 1a w brzmieniu: “1a. Obowiązek uczestnictwa w posiedzeniach okręgowego zgromadzenia kuratorów, bez prawa głosu, spoczywa też na aplikantach kuratorskich.” Proponowana zmiana reguluje, nadal w niektórych okręgach niejasne, zasady uczestnictwa aplikantów kuratorskich w okręgowych zgromadzeniach kuratorskich.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>
119.		<p>Krajowa Rada Kuratorów</p>	<p>Art. 48 ust. 1a (dodanie) Ze względu na to, że kuratorzy zawodowi wykonują zawód zaufania publicznego, bardzo istotnym elementem takiego ich usytuowania jest działalność samorządu zawodowego. Szczególnie ważnym jest aby samorządność była właściwie postrzegana i realizowana nie tylko przez kuratorów zawodowych, ale także kandydatów do tego zawodu. Aplikanci kuratorscy przechodzą kształcenie zawodowe i naturalnym wydaje się, że w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>

			<p>ramach takiego kształcenia powinni mieć możliwość zaobserwowania w praktyce działalności samorządu zawodowego. Najbardziej sprzyjającą temu okazją są obrady okręgowego zgromadzenia kuratorów. Dlatego dostrzegany potrzebę obligatoryjnego udziału aplikantów kuratorskich, bez prawa głosu, w obradach okręgowego zgromadzenia kuratorów.</p> <p>Art. 48 <i>Ia. Obowiązek uczestnictwa w posiedzeniach okręgowego zgromadzenia kuratorów, bez prawa głosu, spoczywa też na aplikantach kuratorskich.</i></p>	
120.	art. 1 pkt 37 proj. art. 51	Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych	<p>Proponowana zmiana treści przepisu art. 51 ustawy, polegająca na redukcji kompetencji okręgowego zgromadzenia kuratorów nie może być uznana za zasadną, zwłaszcza w świetle podniesionych wyżej uwag dotyczących zasad wyboru kuratora okręgowego.</p>	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę 84.
121.		MOZ KNSZZ AD REM	<p>Nadanie art. 51 brzmienia:</p> <p>1. Do zadań okręgowego zgromadzenia kuratorów należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Wybór kandydatów do pełnienia funkcji kuratora okręgowego; 2) Wybór delegata do Krajowej Rady Kuratorów 3) wybór członków sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji; 4) wybór kandydata na członka sądu dyscyplinarnego drugiej instancji; 5) wybór rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcy; 6) zgłaszanie kandydata na członka komisji konkursowej, o której mowa w art. 72 ust. 4; 7) wysłuchanie informacji kuratora okręgowego o 	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.

			<p>działalności kuratorskiej służby sądowej i wyrażenie opinii w tym zakresie;</p> <p>8) wyrażenie opinii w sprawach osobowych kuratorów zawodowych, przedstawionych przez kuratora okręgowego i Ministra Sprawiedliwości;</p> <p>9) występowanie do Ministra Sprawiedliwości o podjęcie niezbędnych działań dotyczących funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej.</p> <p>2. Możliwość kandydowania na funkcję, o której mowa w ust. 1 pkt 1, pozbawieni są członkowie okręgowego zgromadzenia kuratorów, przeciwko którym toczy się postępowanie dyscyplinarne - do czasu zakończenia tego postępowania, a kuratorzy, o których mowa w art. 31 ust. 1, art. 36b ust. 1 i art. 38 ust. 2 - w okresie delegowania.</p>	
122.		Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>Negatywnie opiniujemy propozycję zmian w ust.1. Proponujemy następujące brzmienie: “Art. 51.1 Do zadań okręgowego zgromadzenia kuratorów należy:</p> <p>1) wybór kandydatów do pełnienia funkcji kuratora okręgowego; 2) wybór delegata do Krajowej Rady Kuratorów 3) wybór członków sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji; 4) wybór kandydata na członka sądu dyscyplinarnego drugiej instancji; 5) wybór rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcy; 6) zgłaszanie kandydata na członka komisji konkursowej, o której mowa w art. 72 ust. 4; 7) zgłoszenie kandydata na członka komisji egzaminacyjnej, o której mowa w art. 79 ust.1; 8) wysłuchanie informacji kuratora okręgowego o działalności kuratorskiej służby sądowej i wyrażenie opinii w tym zakresie uchwałą; 9) wyrażenie opinii w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p>

			<p> sprawach osobowych kuratorów zawodowych, przedstawionych przez kuratora okręgowego i Ministra Sprawiedliwości; 10) występowanie do Ministra Sprawiedliwości o podjęcie niezbędnych działań dotyczących funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej.”</p>	
123.		Krajowa Rada Kuratorów	<p>Art. 51 ust. 1 (zmiana)</p> <p>Ze względu na fakt, iż wykonywanie zawodu zaufania publicznego wiąże się z istotną rolą samorządu zawodowego, dostrzegamy potrzebę podkreślenia jego roli dla funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej. Poza wcześniej postulowanymi rozwiązaniami, które mają na celu uwzględnienie roli samorządu kuratorskiego w wyłanianiu kandydatów do pełnienia funkcji kuratora okręgowego, dostrzegamy jego rolę także w zakresie wyłaniania organów związanych z odpowiedzialnością dyscyplinarną (rzecznika dyscyplinarnego i zastępcy, sędziów sądu dyscyplinarnego), w tym utrzymaniem dwuinstancyjnego sądownictwa dyscyplinarnego.</p> <p>Projektodawca pominął w zadaniach okręgowego zgromadzenia kuratorów także bardzo ważne zadanie związane z wyborem delegata do Krajowej Rady Kuratorów. Przedstawiona przez nas poniżej propozycja, braki te niweluje.</p> <p>Art. 51</p> <p><i>1. Do zadań okręgowego zgromadzenia kuratorów należy:</i></p> <p><i>1) Wybór kandydatów do pełnienia funkcji kuratora okręgowego;</i></p> <p><i>2) Wybór delegata do Krajowej Rady Kuratorów</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę. Jednocześnie należy wskazać, że zadanie okręgowego zgromadzenia kuratorów, związane z wyborem delegata do Krajowej Rady Kuratorów, unormowane jest w art. 45 ust. 1 u.k.s.</p>

			<p>3) wybór członków sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji;</p> <p>4) wybór kandydata na członka sądu dyscyplinarnego drugiej instancji;</p> <p>5) wybór rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcy;</p> <p>6) zgłaszanie kandydata na członka komisji konkursowej, o której mowa w art. 72 ust. 4;</p> <p>7) wysłuchanie informacji kuratora okręgowego o działalności kuratorskiej służby sądowej i wyrażenie opinii w tym zakresie;</p> <p>8) wyrażenie opinii w sprawach osobowych kuratorów zawodowych, przedstawionych przez kuratora okręgowego i Ministra Sprawiedliwości;</p> <p>9) występowanie do Ministra Sprawiedliwości o podjęcie niezbędnych działań dotyczących funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej.</p>	
124.	art. 1 pkt 39 proj. art. 52	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>1. Proponujemy wykreślenie “lub nieprzestrzeganie zasad etyki zawodowej” Brzmienie ust. 1 po zmianie: “1. Kurator zawodowy ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie obowiązków kuratora” W ocenie OZZKS złamanie zasad kodeksu etyki kuratora, szczególnie kodeksu etyki obecnie obowiązującego, nie powinno rodzić odpowiedzialności dyscyplinarnej kuratora. Zawarte w nim zasady dają pole do nadużyć, wszczynania postępowania za to, że ktoś poczuł się np. nieuprzejmie potraktowany czy uważa, że inny kurator zachowuje się niehonorowo, nietaktownie czy nie przestrzega dobrych obyczajów. Do uznania tego przepisu niezbędna jest zmiana treści obowiązującego kodeksu etyki.</p> <p>2. Negatywnie opiniujemy uchylenie ust. 2.</p>	<p>Uwaga o nr 1 – nieuwzględniona. Zawody posiadające swój samorząd (tzw. zawody zaufania publicznego) w przepisach normujących zasady etyczne wiążą odpowiedzialność dyscyplinarną z zachowaniami naruszającymi zasady etyki zawodowej (zob. art. 80 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1651 z późn. zm., art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 75 z późn. zm.), art. 222 pkt 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 850 z późn. zm.)).</p> <p>Uwagi o nr 2-5 – nieuwzględnione. Uwagi są w istocie alternatywnymi</p>

			<p>3. Proponujemy wykreślenie w ust. 3 pkt 1 “upomnienie” jako konsekwencję utrzymania art. 52.2.</p> <p>4. W art. 52 ust. 2 proponujemy zmianę z “przez okres 10 lat” na “przez okres 5 lat”.</p> <p>5. Ust. 7 po zmianie: “Kara wydalenia ze służby kuratorskiej oznacza zwolnienie ze służby kuratorskiej, a jej wymierzenie pociąga za sobą utratę możliwości ponownego ubiegania się o przyjęcie do służby kuratorskiej przez okres 5 lat.”.</p>	<p>propozycjami uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącymi swego rodzaju polemikę z rozwiązaniami zaproponowanymi przez projektodawcę.</p>
125.		Krajowa Rada Kuratorów	<p>Art. 52 (zmiana)</p> <p>Krajowa Rada Kuratorów postrzega zmiany zaprojektowane w obszarze odpowiedzialności dyscyplinarnej jako niekorzystne ich przemodelowanie, podporządkowane przede wszystkim zwiększeniu represyjności poprzez zrezygnowanie z podziału na kary porządkowe i dyscyplinarne. Jest to rozwiązanie dotychczas niespotykane i skutkujące pozbawieniem kuratora sądowego ochrony w zakresie trwałości stosunku pracy. Uważamy, że dotychczasowy podział na kary porządkowe i dyscyplinarne zwiększa możliwości oddziaływania dyscyplinującego pracodawcy na pracownika w pozytywnym znaczeniu, tj. przy przewinieniach mniejszej wagi nie będzie konieczne podejmowanie postępowania dyscyplinarnego, które samo w sobie jest już stygmatyzujące, a ograniczy się do udzielenia upomnienia, tak aby zachować mechanizm stopniowania kar. Opowiadamy się za pozostawieniem aktualnego modelu, w którym istnieje podział na kary porządkowe i dyscyplinarne. Jest to model zbieżny z modelem odpowiedzialności</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga w przeważającej części stanowi prowadzoną na dużym stopniu ogólności polemikę z rozwiązaniami zaproponowanymi przez projektodawcę. Powyższe czyni niemożliwym merytoryczne odniesienie się do niej.</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że zgodnie z projektem przy przewinieniach mniejszej wagi nie będzie konieczne podejmowanie postępowania dyscyplinarnego (zob. rozwiązanie dot. rozmowy dyscyplinującej).</p>

			<p>dyscyplinarnej innych zawodów zaufania publicznego, między innymi referendarzy, czy pracowników urzędów państwowych. Konsekwencją proponowanej zmiany jest pozostawienie w art. 52 ust. 2 oraz zmiana projektowanego ust. 3 i 4.</p> <p>Art. 52</p> <p><i>1. Kurator zawodowy ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie obowiązków kuratora lub nieprzestrzeganie zasad etyki zawodowej.</i></p> <p><i>2. Karę porządkową za przewinienie mniejszej wagi stanowi upomnienie.</i></p> <p><i>3. Karami dyscyplinarnymi są:</i></p> <p><i>1) nagana</i></p> <p><i>2) nagana z pozbawieniem możliwości uzyskania wyższego stopnia służbowego przez okres 2 lat;</i></p> <p><i>3) odwołanie z pełnionej funkcji;</i></p> <p><i>4) wydalenie ze służby kuratorskiej.</i></p> <p><i>4. Kara nagany oznacza wytknięcie ukaranemu niewłaściwego postępowania.</i></p>	
126.	Art. 1 pkt 40 proj. art. 52a-52g	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>1. Proponujemy wykreślenie z uwagi fakt, iż określenie „wykonanie obowiązku służbowego w sposób nieprawidłowy” jest pojęciem bardzo pojemnym i nieostрым (ustawodawca nie pokusił się o jego zdefiniowanie w uzasadnieniu). Odnośnie wątpliwości co do niespójności przepisu podzielamy argumentację zawartą w opinii z 13 grudnia 2021 r. do projektu ustawy przedstawioną przez Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych.</p> <p>2. Art. 52a ust. 4-5 - negatywnie opiniujemy proponowany zapis. Proponujemy jego wykreślenie, w konsekwencji postulowania przywrócenia zapisu</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>1. Projektodawca zrezygnował z brzmienia art. 52a w dotychczasowym kształcie, uwzględniając uwagę o nr 128.</p> <p>2. Postulowana zmiana brzmienia art. 52g (obecnie projektowany art. 52e) – uwaga częściowo uwzględniona:</p> <p>a) w odniesieniu do okresu przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego – projektodawca uwzględnił uwagę o nr 128, zgłoszoną przez Krajową Radę Radców Prawnych, skracając ten okres do lat 5;</p>

		<p>art. 52.2.</p> <p>2. art. 52a ust. 6 - proponujemy wykreślić “w dowolnej formie” oraz dopisać “w formie pisemnego zgłoszenia” Brzmienie ust. 6 po zmianach: “6. Powzięciem wiadomości o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego jest uzyskanie takiej informacji w formie pisemnego zgłoszenia przez prezesa sądu okręgowego, prezesa sądu rejonowego, kuratora okręgowego lub kierownika zespołu”. W ocenie OZZKS “dowolna forma” rodzi pole do nadużyć. Uważamy, że zgłoszenie powinno mieć formę pisemną, na prośbę zgłaszającego jego dane mogą pozostać anonimowe. Bez pisemnego zgłoszenia odbiera się możliwość zajęcia stanowiska przez kuratora podejrzanego o możliwość popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.</p> <p>3. Proponujemy następujące brzmienie art. 52a. 7: “7. Kurator okręgowy, prezes sądu rejonowego i kierownik zespołu informują prezesa sądu okręgowego o możliwości popełnienia przez kuratora zawodowego przewinienia dyscyplinarnego, w terminie 7 dni od powzięcia takiej wiadomości. Kierownik zespołu i prezes sądu rejonowego przekazuje tę informację za pośrednictwem kuratora okręgowego”</p> <p>4. Art.52a. 8. Notatkę, o której mowa w ust. 4, włącza się do akt osobowych na okres 5 miesięcy. W konsekwencji propozycji zmiany art. 52a ust.4, proponujemy wykreślenie tego artykułu.</p> <p>5. Art.52a 9. W terminie 5 dni od dnia przeprowadzenia rozmowy dyscyplinującej kurator</p>	<p>b) w odniesieniu do wydłużenia terminu na ukończenie postępowania wyjaśniającego z 30 do 60 dni projektodawca uwzględnił uwagę o nr 128, zgłoszoną przez Krajową Radę Radców Prawnych, wydłużając ten termin do 3 miesięcy.</p> <p>3. W pozostałym zakresie uwaga zawiera w istocie alternatywne propozycje uregulowania przedmiotowej materii, stanowiące swego rodzaju polemikę z rozwiązaniami zaproponowanymi przez projektodawcę.</p>
--	--	--	---

			<p>zawodowy może złożyć sprzeciw do prezesa sądu okręgowego. Złożenie sprzeciwu skutkuje wszczęciem postępowania wyjaśniającego, a zebrane dotychczas materiały stają się materiałami tego postępowania. W konsekwencji propozycji zmiany art. 52a ust.4, proponujemy wykreślenie tego artykułu.</p> <p>6. W art. 52g - w ust. 4 proponujemy zmianę “8 lat” na “2 lata” - analogicznie do przepisów obowiązujących w policji i służbie więziennej. Brzmienie ust. 4 po zmianie: “4. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 2 lat. Zawieszenie postępowania dyscyplinarnego wstrzymuje bieg tego terminu”.</p> <p>7. W art. 52g ust. 8 - proponujemy zmianę terminu z 30 dni na 60 dni.</p>	
127.		Krajowa Rada Kuratorów	<p>Art. 52a (zmiana)</p> <p>Odpowiedzialność dyscyplinarna jest odpowiedzialnością o charakterze represyjnym dlatego nie powinno opierać się o pojęcia nieostre i trudne do zdefiniowania. Jak czytamy w opinii Rady Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów z 2019-09-27 o znaku RL-033-28/19 o <i>projekcie ustawy o kuratorskiej służbie sądowej</i> (UD 358, z dnia 31 maja 2019 r.): „ ... <i>Oceniając przedłożone przez projektodawcę propozycje na wstępie trzeba podkreślić, że odpowiedzialność dyscyplinarna jest odpowiedzialnością o charakterze represyjnym i została zaliczona do szeroko rozumianej odpowiedzialności karne. Do jej istoty należy stosowanie określonych środków represyjnych na</i></p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>1. Art. 52a (zmiana) – projektodawca zrezygnował z brzmienia art. 52a w dotychczasowym kształcie, uwzględniając uwagę o nr 128. Natomiast materia, do której odnosi się w tym punkcie uwaga KRK, została z projektu usunięta.</p> <p>2. Art. 52c ust. 5 (wykreślenie) – uwaga uwzględniona.</p> <p>3. Art. 52g (zmiana) – uwaga częściowo uwzględniona (obecnie projektowany art. 52e):</p> <p>a) w odniesieniu do okresu przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego – projektodawca uwzględnił uwagę o nr 128,</p>

		<p><i>podstawie indywidualnej, jednostkowej winy sprawcy. W związku z tym, gwarancje wynikające z zasady legalizmu, wyrażonej w art. 42 ust 1 Konstytucji RP, dotyczą nie tylko ściśle karnej odpowiedzialności, której główne instytucje zostały ustanowione w części ogólnej Kodeksu karnego, ale wszystkich rodzajów odpowiedzialności represyjnej, w tym również odpowiedzialności dyscyplinarnej. Oceniając przepisy projektu należy mieć na względzie m.in. nakaz określoności deliktu dyscyplinarnego. Projektodawca proponuje, aby za przewinienie dyscyplinarne (obok „oczywistego i rażącego naruszenia obowiązków”) było również uznane zachowanie stanowiące „naruszenie powagi lub godności służby kuratorskiej” (art 91 ust 1 projektu). Opisując znamiona deliktu w drugiej części przepisu Projektodawca posłużył się zwrotem nieostrym, który może być różnie interpretowany, w tym w sposób rozszerzający. Wyrażenie „naruszenie powagi lub godności służby kuratorskiej” nie pozwala na wyznaczenie treści i zakresu normy wymaganego postępowania w sposób precyzyjny i pewny dla jej adresatów. Dodatkowo, konsekwencje tego mogą być dotkliwe, nawet włącznie z wydaleniem ze służby kuratorskiej. Z tego względu treść przepisu narusza zasady gwarancyjne wywodzone z art. 42 ust 1 Konstytucji RP, gdyż nie spełnia kryteriów określoności wymaganej dla ponoszenia odpowiedzialności o charakterze represyjnym...”. Dlatego opierając się na przedstawionej argumentacji postulujemy usunięcie pkt. 2 w ust, 2 art. 52a.</i></p>	<p>zgłoszoną przez Krajową Radę Radców Prawnych, skracając ten okres do lat 5; b) w odniesieniu do wydłużenia terminu na ukończenie postępowania wyjaśniającego z 30 do 60 dni projektodawca uwzględnił uwagę o nr 128, zgłoszoną przez Krajową Radę Radców Prawnych, wydłużając ten termin do 3 miesięcy.</p>
--	--	--	---

		<p>Przyjmując powyższa argumentację, a więc spełniania kryteriów określoności, postulujemy również zmiany w pkt 5 w ust. 2 art. 52a poprzez zmianę niezdefiniowanego w przepisach zwrotu: „<i>po spożyciu alkoholu</i>” na zwrot „<i>po użyciu alkoholu</i>” (zdefiniowany jest w ustawie o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi jako stężenie we krwi od 0,2 do 0,5 ‰). Podobnie jak stan nietrzeźwości tj. stan o stężeniu we krwi ponad 0,5 ‰. Tak sprecyzowany stan uniemożliwi nadużycia w interpretacji projektowanego przepisu.</p> <p>Na tej samej zasadzie, a więc braku spełniania kryteriów określoności, postulujemy również zmiany w pkt. 6 ust. 2 art. 52a poprzez doprecyzowanie zakresu podmiotowego i przedmiotowego deliktu dyscyplinarnego. Zaznaczyć należy, że projektowany delikt istnieje w przepisach dyscyplinarnych dotyczących między innymi funkcjonariuszy policji, ale z doprecyzowaniem, iż dotyczy on szkody dla „<i>szkody</i>”. Co więcej tego typu delikt nie został ujęty w pragmatykach służbowych: Służby Więziennej, Służby Ochrony Państwa, pracowników urzędów państwowych, referendarzy, gdzie przecież przetwarzane są dane i informacje w bardzo szerokim zakresie, a więc których ujawnienie może wywołać dużo poważniejsze szkody niż ujawnienie danych przetwarzanych przez kuratorów sądowych. Proponowana zmian sprawia, że przepis pozostaje w związku logicznym z zapisami art 52d ust.2. Zmiany w ust. 4, 5, 8, 9 są konsekwencją proponowanej zmiany art. 52.</p> <p>Art. 52 a</p>	
--	--	---	--

		<p>(...)</p> <p>2. <i>Naruszeniem obowiązków kuratora jest w szczególności:</i></p> <p>1) <i>niedopełnienie obowiązku wynikającego z przepisów prawa lub ze złożonego ślubowania;</i></p> <p>2) <i>przekroczenie uprawnień określonych w przepisach prawa;</i></p> <p>3) <i>nadużycie zajmowanego stanowiska dla osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej;</i></p> <p>4) <i>wykonywanie czynności służbowej w stanie nietrzeźwości albo po użyciu alkoholu podobnie działającego środka, pełnienie jej w takim stanie, a także spożywanie alkoholu lub używanie podobnie działającego środka w czasie służby;</i></p> <p>5) <i>ujawnienie informacji pozostającej w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę służbie.</i></p> <p>2. <i>Czyn stanowiący przewinienie dyscyplinarne, wypełniający jednocześnie znamiona przestępstwa lub wykroczenia albo przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej niezależnie od odpowiedzialności karnej.</i></p> <p>3. <i>Powzięciem wiadomości o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarne jest uzyskanie takiej informacji w dowolnej formie przez prezesa sądu okręgowego, prezesa sądu rejonowego, kuratora okręgowego lub kierownika zespołu.</i></p> <p>4. <i>Kurator okręgowy, prezes sądu rejonowego i kierownik zespołu informują prezesa sądu okręgowego o możliwości popełnienia przez kuratora</i></p>	
--	--	--	--

			<p><i>zawodowego przewinienia dyscyplinarnego, w terminie 7 dni od powzięcia takiej wiadomości. Kierownik zespołu i prezes sądu rejonowego przekazuje tę informację za pośrednictwem kuratora okręgowego.</i></p> <p>Art. 52c ust. 5 (wykreślenie)</p> <p>Kurator sądowy zgodnie z projektowanymi przepisami ponosił będzie odpowiedzialność za naruszenie obowiązków kuratora, a także naruszenie zasad Kodeksu Etyki Kuratora, które w sposób bezpośredni wiążą się z wykonywaniem zadań służbowych. Dlatego przepis, który rozszerza zakres odpowiedzialności dyscyplinarnej także o zdarzenia, do których mogłoby dojść poza granicami kraju, wydaje się mało zasadny. Rekomendujemy jego wykreślenie przywołując argumentację zawartą w opinii do art. 52a w zakresie spełniania kryteriów określoności deliktu.</p> <p>Art. 52g (zmiana)</p> <p>Sprzeciwiamy się tak długiemu okresowi przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego. Wydaje się, że wobec wprowadzenia ocen awansowych, permanentnej comiesięcznej kontroli przez kierownika Zespołu wprowadzanie ośmioletniego okresu wstecznej weryfikacji jest nieuzasadnione. Dla porównania, w służbie więziennej, gdzie ewentualne delikty dyscyplinarne mogą mieć dużo bardziej poważniejsze konsekwencje dla wymiaru i poczucia sprawiedliwości, przedawnienie wynosi 1 rok. Co</p>	
--	--	--	--	--

			<p>więcej, w kodeksie karnym pięcioletni okres przedawnienia karalności dotyczy występów zagrożonych karą pozbawienia wolności do lat trzech tj. między innymi z art. 133 k.k. (kto publicznie znieważa Narodu lub Rzeczpospolita Polska), art.152 k.k. (kto za zgodą kobiety przerywa ciążę), art. 158 k.k. (kto bierze udział w boju lub pobiciu), art. 160 k.k. (kto naraża człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu), art. 177 k.k. (kto, naruszając, chociażby nieumyślnie, zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, powoduje nieumyślnie wypadek, w którym inna osoba odniosła obrażenia ciała określone w art. 157§1 k.k.), art. 199 k.k. (kto, przez nadużycie stosunku zależności lub wykorzystanie krytycznego położenia, doprowadza inną osobę do obcowania płciowego lub do poddania się innej czynności seksualnej albo do wykonania takiej czynności). Niezrozumiałe jest więc dlaczego w tej gamie czynów, znajduje się delikt dyscyplinarny popełniony przez kuratora zawodowego.</p> <p>Postulujemy skrócenie okresu przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego z projektowanych 8 lat do 2 lat. Naszym zdaniem brak jest uzasadnienia do wydłużenia terminu przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego z obecnego 1 roku do 8 lat. Przywołać tutaj należy pragmatyki służbowe innych zawodów zaufania publicznego : Służba Więzienna: okres przedawnienia karalności wynosi 1 rok, Służba Cywilna: okres przedawnienia karalności wynosi 4</p>	
--	--	--	---	--

			<p>lata. Służba Ochrony Państwa: okres przedawnienia karalności wynosi 2 lata, Policja-okres przedawnienia karalności wynosi 2 lata. Postulowane wydłużenie terminu na ukończenie postępowania wyjaśniającego z 30 do 60 dni. Projektowany termin 30 dni jest trudny do zachowania już z samej dyspozycji ust. 10., który umożliwia kuratorowi zawodowemu-obwinionemu złożenie oświadczenia w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, co przy możliwym podwójnym awizowaniu praktycznie wyczerpuje zakreślony ustawą termin 30 dni.</p> <p>Art. 52g (...)</p> <p><i>4. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęły 2 lata. Zawieszenie postępowania dyscyplinarnego wstrzymuje bieg tego terminu.</i></p> <p>(...)</p> <p><i>8. Postępowanie wyjaśniające należy ukończyć w terminie 60 dni od dnia wydania zarządzenia, o którym mowa w ust. 1. W szczególnych przypadkach, przede wszystkim ze względu na zawiły charakter sprawy, postępowanie wyjaśniające za zgodą prezesa sądu okręgowego może być przedłużone na czas oznaczony, nie dłuższy niż 6 miesięcy od wydania zarządzenia, o którym mowa w ust 1.</i></p>	
128.	art. 1 pkt 40 i 51 proj. art. 52a-61f	Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych	<p>Projekt dużo miejsca poświęca odpowiedzialności dyscyplinarnej kuratorów zawodowych. W ramach ogólniejszej refleksji wskazać należy, że odpowiedzialność dyscyplinarna stanowi rodzaj odpowiedzialności represyjnej stanowiącej pochodną stosunku prawnego, jaki wiąże podmiot poddany tej</p>	<p>Uwagi częściowo uwzględnione.</p> <p>1. Postulat, zgodnie z którym w treści projektowanego przepisu art. 58 ust. 2 ustawy należałoby rozważyć wprowadzenie obligatoryjnej funkcji opiniodawczej okręgowego zgromadzenia kuratorów w</p>

			<p>odpowiedzialności z organizacją, w której jest zatrudniony, pełni służbę lub jest członkiem. W konsekwencji, z jednej strony zasady odpowiedzialności oraz zasady karania w tym zakresie spełniać powinny standardy prawa represyjnego. Po drugie natomiast, odpowiedzialność dyscyplinarna immanentnie powiązana jest z określonym stosunkiem organizacyjnym, do którego ma zastosowanie. W odniesieniu do kuratorów sądowych punktem odniesienia w tym zakresie powinny być regulacje prawne ich dotyczące, w tym zwłaszcza określające pragmatykę czynności zawodowych. Jakkolwiek proponowana w projekcie regulacja dotycząca zmiany kształtu odpowiedzialności dyscyplinarnej jest bardzo obszerna, to jednak wydaje się, że nie wszystkie propozycje są spójne systemowo, zarówno w relacji do przepisów ustawy o kuratorach sądowych, jak i zwłaszcza obowiązujących kodyfikacji karnych, które to do odpowiedzialności dyscyplinarnej kuratorów zawodowych mają odpowiednie zastosowanie.</p> <p>a) Zgodnie z projektem podstawą odpowiedzialności dyscyplinarnej kuratora zawodowego jest naruszenie obowiązków kuratora lub nieprzestrzeganie zasad etyki zawodowej. Z kolei, zgodnie z projektowanym przepisem art. 52a ust. 1 ustawy, naruszenie obowiązków kuratora stanowi czyn kuratora zawodowego polegający na zawinionym przekroczeniu uprawnień lub niewykonaniu obowiązków wynikających z przepisów prawa. Egzemplifikację czynów mających stanowić</p>	<p>postępowaniu dotyczącym powoływania rzeczownika dyscyplinarnego oraz jego zastępcy (zastępców) – niewwzględniony. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p> <p>2. Pozostałe uwagi zostały uwzględnione.</p>
--	--	--	--	--

			<p>naruszenie obowiązków kuratora zawiera natomiast projektowany przepis 52a ust. 2 ustawy. Mając na uwadze wskazaną wyżej konstrukcję należy wyrazić wątpliwości w odniesieniu do jej spójności. Skoro naruszenie obowiązków kuratora stanowi czyn kuratora zawodowego polegający na zawinionym przekroczeniu uprawnień lub niewykonaniu obowiązków wynikających z przepisów prawa to: <i>po pierwsze</i>, niezasadnym wydaje się być odesłanie do treści złożonego ślubowania (pkt 1 <i>in fine</i>), którego rota odwołuje w szczególności do sumienności, rzetelności, zasad etyki zawodowej, tajemnicy zawodowej (przepis art. 6 ust. 1 ustawy o kuratorach sądowych); <i>po drugie</i>, nie jest uzasadnione posługiwanie się powtórzeniami wyrażeń występującymi w definicji naruszenia obowiązków kuratora sądowego (pkt 1 – niedopełnienie obowiązku wynikającego z przepisów prawa i pkt 3 – przekroczenie uprawnień określonych w przepisach prawa), <i>po trzecie</i>, wątpliwości budzi posłużenie się określeniami nieprecyzyjnymi, dającymi podstawę do różnych interpretacji (pkt 2 – wykonanie obowiązków w sposób nieprawidłowy; bardziej prawidłowe byłoby wskazanie przykładowo, że chodzi o realizację uprawnień i obowiązków niezgodnie z przepisami rozporządzenia wydanego na podstawie przepisu art. 12 ustawy, co jednak w dalszym ciągu mieści się w szerszej kategorii, jaką jest przekroczenie uprawnień lub niewykonanie obowiązków), <i>po czwarte</i> z kolei, nie można uznać za trafne sankcjonowanie naruszeń obowiązków wyraźnie nie określonych w ustawie (pkt 6 –</p>	
--	--	--	---	--

			<p>ujawnienie informacji pozostającej w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę; obecnie obowiązek taki może być wywodzony z roty ślubowania, bądź z zasad etyki zawodowej). Ponadto, z projektowanego przepisu art. 52a ust. 1 i 2 ustawy wynika, że wszystkie określone w ust. 2 przypadki naruszenia obowiązków kuratora (<i>„naruszeniem obowiązków kuratora jest w szczególności”</i>) stanowią egzemplifikację zachowań zawinionych (<i>„naruszenie obowiązków kuratora stanowi czyn kuratora zawodowego polegający na zawinionym”</i>). Mając na uwadze powyższe, wydaje się, że należałoby jednak zrezygnować z projektowanej treści przepisu art. 52a ust. 2 ustawy dokonując odpowiedniej modyfikacji projektowanej treści przepisu art. 52 ust. 1 ustawy oraz przepisu art. 52a ust. 1 ustawy. W konsekwencji deliktem dyscyplinarnym (art. 52 ust. 1 ustawy) w odniesieniu do kuratora zawodowego powinno być <i>„oczywiste i rażące naruszenie obowiązków kuratora lub zasad etyki zawodowej”</i>, ewentualnie <i>„zawinione naruszenie obowiązków kuratora lub zasad etyki zawodowej”</i>, przy czym zastrzec należy, że posłużenie się w projektowanej treści przepisu art. 52b ustawy pojęcie zawinienia, nie jest do końca spójne z terminologią występującą na gruncie obecnych kodyfikacji karnych, które to mają zastosowanie do postępowania dyscyplinarnego (art. 66 projektu). Wina to podmiotowa zarzucalność, natomiast <i>„zawinienie”</i>, o którym stanowią przepisy dotyczące odpowiedzialności kuratorów zawodowych to umyślność i nieumyślność (<i>vide</i></p>	
--	--	--	---	--

		<p>projektowany przepis art. 52b ustawy), a więc znamiona strony podmiotowej.</p> <p>b) Projektowany przepis art. 52a ust. 3 ustawy, zgodnie z którym czyn stanowiący przewinienie dyscyplinarne, wypełniający jednocześnie znamiona przestępstwa lub wykroczenia albo przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej niezależnie od odpowiedzialności karnej nie jest zasadny. Jakkolwiek odpowiedzialność dyscyplinarna również stanowi rodzaj odpowiedzialności represyjnej, to jest on odrębny od odpowiedzialności karnej, odpowiedzialności za wykroczenie, odpowiedzialności karnej za przestępstwo skarbowe lub odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe. W konsekwencji, sprawca deliktu dyscyplinarnego podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności karnej.</p> <p>c) Niezasadne wydaje się także powtarzanie treści przepisów tak regulacji Kodeksu karnego, jak i Kodeksu postępowania karnego. Ze względu bowiem na zastosowanie techniki odpowiedniego stosowania przepisów kodyfikacji karnych (projektowany przepis art. 66 ustawy), gdyby takich regulacji nie wprowadzono, miałyby zastosowanie odpowiednie karnoprawne przepisy odniesienia, natomiast projektowany kształt powtarzanych regulacji może wpływać na wątpliwości interpretacyjne związane z zakresem odpowiedniego stosowanie przepisów kodyfikacji karnych. Odnosi się to w szczególności do następujących projektowanych regulacji ustawy:</p>	
--	--	--	--

			<ul style="list-style-type: none"> – art. 52b – <i>vide</i> przepis art. 9 § 1 i 2 Kodeksu karnego, – art. 52c – <i>vide</i> przepis art. 18 Kodeksu karnego, – art. 52f ust. 1 – <i>vide</i> przepis art. 2 § 2 Kodeksu postępowania karnego, – art. 52f ust. 2 – <i>vide</i> przepis art. 7 Kodeksu postępowania karnego, – art. 52f ust. 3 – <i>vide</i> przepis art. 8 Kodeksu postępowania karnego. <p>d) Wątpliwości budzi projektowana treść przepisu art. 52c ust. 5 ustawy. Zgodnie z modelową dla odpowiedzialności dyscyplinarną regulacją, tj. przepisem art. 111 § 1 Kodeksu karnego warunkiem odpowiedzialności za czyn popełniony za granicą jest uznanie takiego czynu za przestępstwo również przez ustawę obowiązującą w miejscu jego popełnienia. Treść projektowanego przepisu ustawy o kuratorach sądowych takiego warunku nie przewiduje. W konsekwencji, regulację uznać należy za nadmierną.</p> <p>e) W treści projektowanego przepisu art. 52d ust. 5 ustawy prawdopodobnie omyłkowo wprowadzono odesłanie do ust. 1 – 3, zamiast ust. 1 – 4.</p> <p>f) W treści projektowanego przepisu art. 52g ust. 2 ustawy zamiast „przeprowadza się” powinno być „wszczyna się” (<i>vide</i> przepis art. 17 ust. 1 Kodeksu postępowania karnego).</p> <p>g) Termin przedawnienia dyscyplinarnego jest zbyt długi (projektowany przepis art. 52g ust. 4 ustawy), zwłaszcza w relacji do np. przedawnienia dyscyplinarnego występującego w Prawie o ustroju sądów powszechnych. Wydaje się, że wystarczającym byłby w tym zakresie 5 letni okres</p>	
--	--	--	--	--

		<p>przedawnienia (<i>vide</i> przepis art. 108 ust. 1 Prawa o ustroju sądów powszechnych).</p> <p>h) W treści projektowanego przepisu art. 52g ust. 8 ustawy należałoby wydłużyć okres trwania postępowania wyjaśniającego. 30 dniowy termin nie jest terminem realnym. Wydaje się, że adekwatny byłby termin 3 – miesięczny.</p> <p>i) W zakresie czynników wpływających na wygaśnięcie kadencji członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji nie powinno się ograniczać ich wyłącznie do najsurowszych kar dyscyplinarnych (projektowany przepis art. 55 ust. 5 pkt 2 ustawy), lecz do wszystkich przewidzianych w przepisie art. 52 ust. 3 ustawy. Takiego posunięcia legislacyjnego wymaga niewątpliwie konieczność zapewnienia najwyższych standardów moralnych i etycznych kuratorskich sędziów dyscyplinarnych.</p> <p>j) W projektowanym przepisie art. 55 ust. 6 fakultatywną przesłankę odwołania członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji stanowić powinno „<i>postępowanie karne o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub umyślne przestępstwo skarbowe</i>”.</p> <p>k) Treść projektowanego przepisu art. 56 ust. 2 ustawy należy doprecyzować poprzez wskazanie, iż chodzi o skład „<i>sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji</i>”.</p> <p>l) Ze względu na fakt, iż odpowiedzialność dyscyplinarna dotyczy również naruszenia zasad etyki kuratora zawodowego wydaje się, że w treści projektowanego przepisu art. 58 ust. 2 ustawy należałoby rozważyć wprowadzenie obowiązkowej</p>	
--	--	--	--

			<p>funkcji opiniodawczej okręgowego zgromadzenia kuratorów w postępowaniu dotyczącym powoływania rzecznika dyscyplinarnego oraz jego zastępcy (zastępców).</p> <p>m) W projektowanej treści przepisu art. 61f ust. 1 ustawy należy wprowadzić zasadę, zgodnie z którą w razie rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy kuratora zawodowego postępowanie dyscyplinarne zostaje umorzone. Postępowanie tego rodzaju jest pochodną określonego stosunku organizacyjnego. W przypadku jego wygaśnięcia nie jest uzasadnione stosowanie tego rodzaju odpowiedzialności, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że katalog kar dyscyplinarnych w odniesieniu do osoby nie posiadającej statusu kuratora zawodowego nie jest adekwatny.</p>	
129.		MOZ KNSZZ AD REM	<p>Art. 52. otrzymuje brzmienie</p> <p>1. Kurator zawodowy ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za naruszenie obowiązków kuratora lub nieprzestrzeganie zasad etyki zawodowej.</p> <p>2. <i>Karę porządkową za przewinienie mniejszej wagi stanowi upomnienie.</i></p> <p>3. Karami dyscyplinarnymi są:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nagana; 2) nagana z pozbawieniem możliwości uzyskania wyższego stopnia służbowego przez okres 2 lat; 3) odwołanie z pełnionej funkcji; 4) wydalenie ze służby kuratorskiej. <p>Uchyła się ust. 4</p> <p>Ustęp7 otrzymuje brzmienie;</p> <p>.Kara wydalenia ze służby kuratorskiej oznacza</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p>

		<p>zwolnienie ze służby kuratorskiej, a jej wymierzenie pociąga za sobą utratę możliwości ponownego ubiegania się o przyjęcie do służby kuratorskiej przez okres 5 lat.</p> <p>Art. 52a.ust. 2 otrzymuje brzmienie</p> <p>2. Naruszeniem obowiązków kuratora jest w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) niedopełnienie obowiązku wynikającego z przepisów prawa lub ze złożonego ślubowania; 2) wykonanie obowiązku służbowego w sposób <u>rażąco</u> nieprawidłowy; 3) przekroczenie uprawnień określonych w przepisach prawa; 4) nadużycie zajmowanego stanowiska dla osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej; 5) <u>wykonywanie czynności służbowej</u> w stanie nietrzeźwości albo podobnie działającego środka, pełnienie jej w takim stanie, a także spożywanie alkoholu lub używanie podobnie działającego środka w czasie służby; 6) ujawnienie informacji pozostającej w związku z wykonywaniem czynności służbowych, jeżeli spowodowało to lub mogło spowodować szkodę <u>służbie</u>. <p>Uchyła się ust. 4 i 5 ust. 6 i 7 otrzymuje brzmienie:</p> <p>ust. 6 Powzięciem wiadomości o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego jest uzyskanie takiej informacji w formie pisemnej przez prezesa sądu okręgowego, prezesa sądu rejonowego, kuratora okręgowego lub kierownika zespołu.</p> <p>3. Kurator okręgowy, Prezes sądu rejonowego i</p>	
--	--	--	--

			<p>kierownik zespołu informują prezesa sądu okręgowego o możliwości popełnienia przez kuratora zawodowego przewinienia dyscyplinarnego, w terminie 7 dni od powzięcia takiej wiadomości. Kierownik zespołu i prezes sądu rejonowego przekazuje tę informację za pośrednictwem kuratora okręgowego. Uchylić ust. 8 i 9 W art. 52c. Wykreślić ust. 5 W art. 52g ust. 4 otrzymuje brzmienie 4. Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 8/2 lat. Zawieszenie postępowania dyscyplinarnego wstrzymuje bieg tego terminu. Art. 53 otrzymuje brzmienie: Art. 53. [Ukaranie karą porządkową] 1. Karę porządkową upomnienia kuratorowi okręgowemu i jego zastępcy wymierza prezes sądu okręgowego, a pozostałym kuratorom - prezes sądu rejonowego. 2. Kurator w ciągu 3 dni od zawiadomienia go o ukaraniu karą porządkową upomnienia może odwołać się odpowiednio do Ministra Sprawiedliwości lub prezesa sądu okręgowego. Art. 54 otrzymuje brzmienie: Art. 54. [Sądy dyscyplinarne] 1. W sprawach dyscyplinarnych kuratorów zawodowych orzekają: 1) w pierwszej instancji - sąd dyscyplinarny w sądzie okręgowym, zwany dalej „sądem dyscyplinarnym pierwszej instancji”, w składzie 3-osobowym; 2) w drugiej instancji - <u>działa przy Ministrze</u></p>	
--	--	--	---	--

			<p><u>Sprawiedliwości.</u></p> <p>2. Do rozpoznania spraw dyscyplinarnych w pierwszej instancji właściwy jest sąd dyscyplinarny w sądzie okręgowym, w którym kurator objęty postępowaniem pełni służbę.</p> <p>3. Sądy dyscyplinarne orzekają w składzie trzyosobowym.</p> <p>4. Do orzekania w sądzie dyscyplinarnym pierwszej instancji uprawnieni są wszyscy kuratorzy zawodowi, pełniący służbę w danym okręgu, z wyjątkiem kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kuratora, o którym mowa w art. 31 ust. 1, kuratora, o którym mowa w art. 36b ust. 1, kuratora, o którym mowa w art. 38 ust. 2, rzecznika dyscyplinarnego i zastępcy rzecznika dyscyplinarnego.</p> <p>Art. 55 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 55. [Wybór i kadencja członków sądów dyscyplinarnych]</p> <p>1. Członków sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji, w liczbie od 6 do 12, wybiera okręgowe zgromadzenie kuratorów.</p> <p>1a. Kurator zawodowy jest obowiązany wykonywać czynności związane z powierzonymi mu obowiązkami członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji.</p> <p>Wykonywanie obowiązków członka sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji jest niezależne od wykonywania pozostałych obowiązków służbowych kuratora zawodowego.</p> <p>2. <i>Okręgowe zgromadzenie kuratorów wybiera kandydata na członka sądu dyscyplinarnego drugiej</i></p>	
--	--	--	---	--

		<p>instancji.</p> <p>3. <i>Minister Sprawiedliwości spośród kandydatów, o których mowa w ust. 2, wybiera 12 członków sądu dyscyplinarnego drugiej instancji. <u>Przepisy ust. 1a stosuje się odpowiednio.</u></i></p> <p>4. Kadencja sądu dyscyplinarnego trwa 6 lat.</p> <p>5. Kadencja członka sądu dyscyplinarnego wygasa przed jej upływem w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy; 2) ukarania kuratora zawodowego karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 52 ust. 3 pkt 2-5. <p>6. Prezes sądu okręgowego może odwołać członka sądu dyscyplinarnego przed upływem kadencji, jeżeli zostało przeciwko niemu wszczęte postępowanie dyscyplinarne lub postępowanie karne o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub o przestępstwo skarbowe.</p> <p>7. Po upływie kadencji członkowie sądu dyscyplinarnego pełnią swoje funkcje do zakończenia prowadzonego przez nich postępowania dyscyplinarnego, chyba że zachodzi potrzeba prowadzenia postępowania dyscyplinarnego od początku.</p> <p>Art. 57 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 57. [Niezawisłość członków sądów dyscyplinarnych]</p> <p>Członkowie sądu dyscyplinarnego są niezawisli i podlegają tylko ustawom. Art. 58 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 58. [Wybór rzecznika dyscyplinarnego]</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Uprawnionym oskarżycielem przed sądem dyscyplinarnym w sprawach kuratorów jest rzecznik 	
--	--	--	--

			<p>dyscyplinarny.</p> <p>2. Rzecznika dyscyplinarnego, zastępcę albo zastępców rzecznika dyscyplinarnego <u>wybiera okręgowe zgromadzenie kuratorów</u>, na 4-letnią kadencję spośród kuratorów zawodowych, pełniących służbę w danym okręgu.</p> <p>2a. <u>W wypadku niedokonania wyboru</u>, prezes sądu okręgowego <u>powołuje rzecznika dyscyplinarnego, zastępcy albo zastępców rzecznika dyscyplinarnego</u>, na 4-letnią kadencję <u>spośród kuratorów zawodowych, pełniących służbę w danym okręgu</u>.</p> <p>2b. Jeżeli stanowisko rzecznika dyscyplinarnego nie jest obsadzone, jego zadania wykonuje sędzia wizytator, wskazany przez prezesa sądu okręgowego.</p> <p>3. <i>Rzecznik dyscyplinarny na żądanie prezesa sądu okręgowego przeprowadza postępowanie wyjaśniające i występuje z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.</i></p> <p>4. Ilekroć w przepisach niniejszej ustawy jest mowa o rzeczniku dyscyplinarnym należy przez to rozumieć również zastępcę rzecznika dyscyplinarnego.</p> <p>Art. 61c. Otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 61c. 1. Strony postępowania dyscyplinarnego, mogą zasięgać informacji o przebiegu postępowania- a także przeglądać akta sprawy i otrzymywać odpisy, kopie lub wyciągi z tych akt.</p> <p>2. Prawo do zasięgania informacji o przebiegu postępowania, na każdym jego etapie, przysługuje także prezesowi sądu okręgowego i Ministrowi Sprawiedliwości, a w zakresie przeglądania akt sprawy, otrzymywania odpisów, kopii lub wyciągów</p>	
--	--	--	--	--

			<p>po jego zakończeniu. Art. 61f ust. 2 otrzymuje brzmienie</p> <p>2. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego może nastąpić na wniosek rzecznika dyscyplinarnego w ciągu 2 lat od umorzenia postępowania.</p> <p>Art. 63 ust.2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 63. [Odwołanie do sądu dyscyplinarnego drugiej instancji]</p> <p>2. Odwołanie wnosi się , za pośrednictwem sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji. Termin do wniesienia odwołania wynosi 30 dni i biegnie dla każdego uprawnionego od dnia doręczenia orzeczenia lub zarządzenia. Skreślić ust. 3</p> <p>Ust. 4 i 5 otrzymuje brzmienie</p> <p>4. Sąd <u>dyscyplinarny II instancji</u> rozpoznaje sprawę dyscyplinarną na rozprawie na podstawie 15 dowodów znajdujących się w aktach sprawy, chyba że uzna, iż niezbędne dla prawidłowego rozpoznania sprawy jest bezpośrednio przeprowadzenie dowodów z wyjaśnień obwinionego, zeznań świadków, opinii biegłych lub innych istotnych dowodów.</p> <p>5. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem, wydane przez sąd <u>dyscyplinarny II instancji</u>, doręcza się stronom, prezesowi sądu okręgowego, Ministrowi Sprawiedliwości, a w przypadku, o którym mowa w art. 64 ust. 3, także prezesowi sądu rejonowego. Skreślić ust. 6 i 7:</p> <p>Art. 65 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 65. [Postępowanie przed sądem dyscyplinarnym drugiej instancji; odwołanie do sądu apelacyjnego]</p> <p>1. W postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym</p>	
--	--	--	--	--

			<p>drugiej instancji stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed sądem dyscyplinarnym pierwszej instancji.</p> <p>2. Od orzeczenia sądu dyscyplinarnego drugiej instancji służy stronom odwołanie do Sądu Apelacyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem. Do rozpoznania odwołania stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego o apelacji.</p> <p>Art. 68 otrzymuje brzmienie:</p> <p>Art. 68. [Przedawnienie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego]</p> <p>1. Nie przeprowadza się postępowania wyjaśniającego po upływie miesiąca od dnia uzyskania pisemnego zawiadomienia o popełnieniu czynu uzasadniającego odpowiedzialność dyscyplinarną ani po upływie roku od dnia popełnienia tego czynu.</p> <p>2. Jeżeli z powodu nieobecności w pracy kurator nie ma możliwości złożenia wyjaśnień, bieg miesięcznego terminu, o którym mowa w ust. 1, nie rozpoczyna się, a rozpoczęty termin ulega zawieszeniu do dnia stawienia się kuratora w pracy.</p> <p>3. Jeżeli czyn zawiera znamiona przestępstwa, przedawnienie dyscyplinarne nie następuje wcześniej niż przedawnienie karne.</p>	
130.	art. 1 pkt 41 uchylenie art. 53	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Proponujemy pozostawienie art. 53.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem.
131.		Krajowa Rada	Art. 53 (pozostawienie w aktualnie obowiązującym	Uwaga nieuwzględniona.

		Kuratorów	brzmieniu) Ze względu na zmiany rekomendowane w zakresie art. 52 u.k.s., przepisy art. 53 powinny być zachowane w aktualnie obowiązującym brzmieniu, tj. <i>ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku o kuratorach sądowych</i> (t.j. Dz.U. z 2020, poz. 167).	Uwaga stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem.
132.	art.1 pkt 42 proj. art. 54	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	1. Proponujemy dopisanie w ust.1 pkt 1 zamiast “sąd okręgowy w składzie 3 sędziów” “sąd dyscyplinarny działający przy Ministrze Sprawiedliwości”. Brzmienie przepisu po zmianie: „1. W sprawach dyscyplinarnych kuratorów zawodowych orzekają: 1. w pierwszej instancji – sąd dyscyplinarny w sądzie okręgowym, zwany dalej „sądem dyscyplinarnym pierwszej instancji”, w składzie 3-osobowym; 2. w drugiej instancji – sąd dyscyplinarny działający przy Ministrze Sprawiedliwości. 2. Proponujemy pozostawienie ust. 2 i 3 w dotychczasowym brzmieniu.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem.
133.		Krajowa Rada Kuratorów	Art. 54 ust. 1 (zmiana), ust. 2 i 3 (pozostawienie w aktualnie obowiązującym brzmieniu) Krajowa Rada Kuratorów opowiada się za pozostawieniem sądownictwa dyscyplinarnego I i II instancji w kompetencjach samorządu zawodowego. Zasadą w zawodach zaufania publicznego jest dwuinstancyjne sądownictwo dyscyplinarne składające się z przedstawicieli zawodu. Zawód kuratora sądowego charakteryzują wszystkie przymioty jakimi legitymuje się zawód zaufania publicznego. Jest to, jak czytamy w orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego z 7 maja 2020r., wydanym w sprawie SK 20/00: „... <i>zawód polegający na obsłudze osobistych potrzeb ludzkich, wiążący się</i>	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem.

			<p><i>z przyjmowaniem informacji dotyczących życia osobistego i zorganizowanym w sposób uzasadniający przekonanie społeczne o właściwym dla interesu jednostki wykorzystaniu tych informacji przez świadczących usługi. Wykonywanie zawodu zaufania publicznego określone jest dodatkowo normami etyki zawodowej, szczególna treścią ślubowania, tradycja korporacji zawodowej czy szczególnym charakterem wykształcenia wyższego i uzyskanej specjalizacji (aplikacja)...</i>". W sposób nie budzący wątpliwości potwierdza to także orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 30 marca 2017 r. wydane w sprawie III APo 11/16, w uzasadnieniu którego wielokrotnie przywołana została okoliczność wykonywania zawodu zaufania publicznego przez kuratora sądowego. Zasady funkcjonowania samorządów zawodowych reguluje art. 17 Konstytucji RP, który określa je jako „...reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należyтым wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony...”. Jednym z tych elementów jest pozostawienie w gestii organów samorządowych jurysdykcji dyscyplinarnej nad członkami danego samorządu.</p> <p>Art. 54</p> <p><i>1. W sprawach dyscyplinarnych kuratorów zawodowych orzekają;</i></p> <p><i>1) w pierwszej instancji - sąd dyscyplinarny w sądzie okręgowym, zwany dalej „sądem dyscyplinarnym pierwszej instancji”, w składzie 3-osobowym;</i></p>	
--	--	--	--	--

			<p>2) w drugiej instancji sąd dyscyplinarny II instancji działający przy Ministrze Sprawiedliwości.</p> <p>2. Do rozpoznania spraw dyscyplinarnych w pierwszej instancji właściwy jest sąd dyscyplinarny w sądzie okręgowym, w którym kurator objęty postępowaniem pełni służbę.</p> <p>3. Sądy dyscyplinarne orzekają w składzie trzyosobowym.</p> <p>4. Do orzekania w sądzie dyscyplinarnym pierwszej instancji uprawnieni są wszyscy kuratorzy zawodowi, pełniący służbę w danym okręgu, z wyjątkiem kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kuratora, o którym mowa w art. 31 ust. 1, kuratora, o którym mowa w art 36b ust. 1, kuratora, o którym mowa w art 38 ust 2, rzecznika dyscyplinarnego i zastępcy rzecznika dyscyplinarnego.</p>	
134.	art. 1 pkt 43 proj. art. 55	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>1. Uchyła się ust. 2 i 3, Proponujemy pozostawić ust. 2 i 3 w dotychczasowym brzmieniu.</p> <p>2. Art. 55 ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Kadencja sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji trwa 6 lat.”, Proponujemy wykreślić “pierwszej instancji”.</p> <p>3. Art. 55 dodaje się ust. 5-7 - konsekwentnie proponujemy wykreślenie z każdego z punktów “pierwszej instancji”.</p>	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem. Nie wskazano żadnych argumentów dot. zgłoszonej uwagi.
135.	art. 1 pkt 43 proj. art. 55	Krajowa Rada Kuratorów	<p>Art. 55 ust. 2 (pozostawienie w aktualnie obowiązującym brzmieniu) i 3 (zmiana) Proponowane zmiany są konsekwencją zmiany brzmienia art. 54 ust. 1 pkt 2 u.k.s. Art. 55 (...) 2. Okręgowe zgromadzenie kuratorów wybiera</p>	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem.

			<p>kandydata na członka sądu dyscyplinarnego drugiej instancji.</p> <p>3. Minister Sprawiedliwości spośród kandydatów, o których mowa w ust 2, wybiera 12 członków sądu dyscyplinarnego drugiej instancji. Przepisy ust la stosuje się odpowiednio.</p>	
136.	art. 1 pkt 45 proj. art. 57	Krajowa Rada Kuratorów	<p>Art. 57 (zmiana)</p> <p>Proponowane zmiany są konsekwencją zmiany brzmienia art. 54 ust. 1 pkt 2 u.k.s.</p> <p>Art. 57</p> <p><i>Członkowie sądu dyscyplinarnego są niezawiśli i podlegają tylko ustawom.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem.</p>
137.	art. 1 pkt 46 proj. art. 58	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>1. Proponujemy następujące brzmienie ust. 2: “2. Rzecznika dyscyplinarnego, zastępcę albo zastępców rzecznika dyscyplinarnego wybiera na 4 - letnią okręgowe zgromadzenie kuratorów”. oraz dopisanie ust. 2a o treści: “2a. W wypadku niedokonania wyboru prezes sądu okręgowego powołuje rzecznika dyscyplinarnego, zastępcę albo zastępców rzecznika dyscyplinarnego na 4-letnią kadencję spośród kuratorów zawodowych, pełniących służbę w danym okręgu.”</p> <p>2. art. 1 pkt 46 lit. b – dodanie w art. 58 po ust. 2 ust. 2a - proponujemy wykreślenie tego punktu - wybór przez zgromadzenie kandydatów na rzecznika i zastępcy oraz możliwość powołania przez prezesa sądu okręgowego daje gwarancję , że funkcja ta będzie obsadzona.</p> <p>3. art. 1 pkt 46 lit. c - proponujemy pozostawić ust. 3 w dotychczasowym brzmieniu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem.</p>
138.		Krajowa Rada Kuratorów	<p>Art. 58 (zmiana)</p> <p>Projektowany przepis jest sprzeczny z</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Należy usunąć pierwsze zdanie ze strony 64</p>

			<p>uzasadnieniem do niniejszego projektu. Postulujemy pozostawienie zapisu o wyborze rzecznika i jego zastępcy przez okręgowe zgromadzenie kuratorów z dodaniem możliwości jego wyboru przez prezesa sądu okręgowego w przypadku nie dokonania go przez okręgowe zgromadzenie kuratorów, co będzie zgodne z uzasadnieniem do projektu, gdzie w cz. III. Przepisy przejściowe i końcowe, czytamy: „...Okręgowe zgromadzenie kuratorów dokonuje wyboru rzecznika dyscyplinarnego oraz zastępcy albo zastępców rzecznika dyscyplinarnego w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy. Prezes sądu okręgowego powołuje rzecznika dyscyplinarnego oraz zastępców albo zastępców rzecznika dyscyplinarnego w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy...”.</p> <p>Art. 58 (...)</p> <p>2. Rzecznika dyscyplinarnego, zastępcę albo zastępców rzecznika dyscyplinarnego wybiera okręgowe zgromadzenie kuratorów, na 4-letnią kadencję spośród kuratorów zawodowych, pełniących służbę w danym okręgu.</p> <p>2a. W wypadku niedokonania wyboru, prezes sądu okręgowego powołuje rzecznika dyscyplinarnego, zastępcy albo zastępców rzecznika dyscyplinarnego, na 4-letnią kadencję spośród kuratorów zawodowych, pełniących służbę w danym okręgu.</p> <p>3. Rzecznik dyscyplinarny na żądanie prezesa sądu okręgowego przeprowadza postępowanie wyjaśniające i występuje z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.</p>	<p>uzasadnienia projektu brzmiące: „Okręgowe zgromadzenie kuratorów dokonuje wyboru rzecznika dyscyplinarnego oraz zastępcy albo zastępców rzecznika dyscyplinarnego w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie niniejszej ustawy”, jako zadanie błędnie zredagowane.</p> <p>W pozostałym zakresie uwaga stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem.</p>
--	--	--	---	--

139.	art. 1 pkt 51 proj. art. 61c i art. 61f	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>1. Proponujemy zmianę brzmienia art. 61c oraz dodania ust. 1 i 2: “Art.61c. 1. Strony postępowania dyscyplinarnego mogą zasięgać informacji o jego przebiegu, a także przeglądać akta sprawy i otrzymywać odpisy, kopie lub wyciągi z tych akt. 2. Prawo do zasięgania informacji o przebiegu postępowania, na każdym jego etapie, przysługuje także prezesowi sądu okręgowego i Ministrowi Sprawiedliwości, a w zakresie przeglądania akt sprawy, otrzymywania odpisów, kopii lub wyciągów, po jego zakończeniu.”.</p> <p>2. proj. art. 61f - proponujemy zmianę 5 lat na 2 lata, z uwagi na fakt, że tyle wynosi okres przedawnienia.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>1. Projektodawca zrezygnował z wprowadzenia do ustawy o kuratorach sądowych przepisu, który normowałby materię dotyczącą zasięgania informacji o przebiegu postępowania dyscyplinarnego, przeglądania akt sprawy i otrzymywania odpisów, kopii lub wyciągów z tych akt.</p> <p>2. Uwaga dotycząca skrócenia terminu dotyczącego możliwości wznowienia postępowania dyscyplinarnego – uwzględniona, ale nie ze uwagi na argument w niej podniesiony.</p> <p>Proponuje się następujące brzmienie art. 61e ust. 2:</p> <p>„2. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego może nastąpić na wniosek rzecznika dyscyplinarnego w ciągu 2 lat od umorzenia postępowania.”.</p>
140.	art. 1 pkt 53 proj. art. 63	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>1. W art. 63: a. ust. 1 i 2 - Proponujemy wykreślenie od: “do sądu okręgowego” do “pełni służbę”. 115.</p> <p>2. Art. 63 b. dodaje się ust. 3-7 w brzmieniu: „3. Odwołanie powinno być rozpoznane w terminie 3 miesięcy od dnia wpłynięcia do sądu okręgowego. Proponujemy wykreślić zaproponowaną zmianę w ust. 3.</p> <p>3. Art. 63. 4. - proponujemy wykreślić “okręgowy” i wpisać “II instancji”.</p> <p>4. Art. 63. 5. - konsekwentnie proponujemy zmianę “okręgowy” na “II instancji”.</p> <p>5. art. 63 ust. 6-7 - Proponujemy wykreślić proponowane zmiany.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p>

141.		Krajowa Rada Kuratorów	<p>Art. 63 ust. 2,4-5 (zmiana), 3, 6-7 (wykreślenie)</p> <p>Proponowane zmiany są konsekwencją zmiany brzmienia art. 54 ust 1 pkt 2 u.k.s.</p> <p>Art. 63 (...)</p> <p>2. <i>Odwołanie wnosi się za pośrednictwem sądu dyscyplinarnego pierwszej instancji. Termin do wniesienia odwołania wynosi 30 dni i biegnie dla każdego uprawnionego od dnia doręczenia orzeczenia lub zarządzenia.</i></p> <p>3. <i>Sąd dyscyplinarny II instancji rozpoznaje sprawę dyscyplinarną na rozprawie na podstawie dowodów znajdujących się w aktach sprawy, chyba że uzna, iż niezbędne dla prawidłowego rozpoznania sprawy jest bezpośrednie przeprowadzenie dowodów z wyjaśnień obwinionego, zeznań świadków, opinii biegłych lub innych istotnych dowodów.</i></p> <p>4. <i>Orzeczenie wraz z uzasadnieniem, wydane przez sąd dyscyplinarny II instancji, doręcza się stronom, prezesowi sądu okręgowego, Ministrowi Sprawiedliwości, a w przypadku, o którym mowa w art. 64 ust. 3, także prezesowi sądu rejonowego.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem.</p>
142.	art. 1 pkt 55 proj. art. 65	Krajowa Rada Kuratorów	<p>Art 65 (pozostawienie w aktualnie obowiązującym brzmieniu)</p> <p>Proponowane zmiany są konsekwencją zmiany brzmienia art 54 ust. 1 pkt 2 u.k.s. Zasadnym jest pozostawienie przepisu w aktualnie obowiązującym brzmieniu <i>ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych</i> (t.j. Dz.U. z 2020, poz. 167).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem.</p>
143.	art. 1 pkt 59-65	Ośrodek Badań, Studiów i	<p>Istotne zmiany zostały zaproponowane w zakresie przeprowadzania aplikacji kuratorskiej (przepisy art.</p>	<p>1. Uwaga o braku możliwości ostatecznej oceny proponowanych zmian obejmujących</p>

	proj. art. 72-80	Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych	72 – 80 ustawy). W uzasadnieniu projektodawcy podkreślają, że <i>„dotychczasowe przepisy w sposób niedostateczny regulowały zasady naboru na aplikację kuratorską, zasady jej przebiegu oraz zasady przeprowadzania egzaminu kuratorskiego. Na brak jednolitych zasad naboru aplikantów i przebiegu aplikacji kuratorskiej wskazywała także Najwyższa Izba Kontroli w raporcie z 2018 r.”</i> . Kierunek zmian jest zasadniczy i w wielu miejscach wprowadzane są nowe, poprzednio nieznanne rozwiązania. W ramach projektowanego przepisu art. 72 ustawy zaproponowano szczegółowe zasady ogłaszania naboru, ustalania limitu i zasad przyjęcia na aplikacje kuratorską. Projektodawca określa skład komisji oraz podstawowy zakres wiedzy (konkurs ma na celu sprawdzenie wiedzy, umiejętności, predyspozycji oraz zdolności ogólnych kandydatów, niezbędnych do pełnienia obowiązków aplikanta kuratorskiego). Komisja konkursowa uzyskać ma prawo do ustalenia listy podstawowej oraz listy rezerwowej. Zakres tych zmian jawi się jako swoiste uporządkowanie dotychczasowej nie zawsze jednolitej praktyki w zakresie ogłaszania i prowadzenie rekrutacji na aplikację kuratorską. Niestety, nie sposób ostatecznie ocenić proponowanych zmian, dlatego, że nowo projektowany przepis art. 72 ust. 8 ustawy stanowi, że <i>„Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzenia konkursu na aplikację kuratorską, w szczególności sposób i tryb działania komisji konkursowej, etapy i przebieg konkursu, a także</i>	nabór na aplikację kuratorską oraz jej przebieg – częściowo zasadna . Należy jednak zwrócić uwagę, że zgodnie z § 60 ust. 3 pkt 7 Uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 j.t.), jeżeli projekt ustawy przewiduje wydanie aktów wykonawczych, projekty takich aktów o podstawowym znaczeniu dla proponowanej regulacji dołącza się do wniosku o rozpatrzenie projektu ustawy przez Stały Komitet Rady Ministrów. Z przepisu tego wynika, iż obowiązek przygotowania i przedłożenia aktów wykonawczych występuje dopiero na etapie wniesienia projektu ustawy do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów. Projekty aktów wykonawczych zostaną na ww. etapie dołączone do projektu ustawy UD249. 2. Uwaga dotycząca modyfikacji założeń i celów aplikacji kuratorskiej, a konkretnie odstąpienia od zapisu art. 75 ust. pkt 3 u.k.s. – niewwzględniona . nie sposób się zgodzić z autorem uwagi, że projekt wyeliminuje zadanie aplikacji kuratorskiej polegające na pogłębieniu wiedzy aplikanta z zakresu metodyki pracy kuratorskiej. Wprawdzie zrezygnowano z brzmienia przepisu mówiącego o tym zadaniu wprost, niemniej jednak wprowadzono przepis art. 75 ust. 1 pkt 2 („teoretyczne i praktyczne
--	------------------	---	--	--

			<p><i>zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, mając na względzie konieczność określenia zakresu wiedzy podlegającej sprawdzeniu w trakcie konkursu, zapewnienia sprawnego i obiektywnego przeprowadzenia naboru oraz dokonania wyboru najlepszych kandydatów</i>". Od strony formalnej przedmiotowa delegacja ustawowa nie budzi żadnych wątpliwości i jest jak najbardziej prawidłowa. Niestety, w opiniowanej dokumentacji projektu nowelizacji ustawy o kuratorach sądowych brak jest projektu przedmiotowego rozporządzenia, czy też założeń do projektu tego rozporządzenia. Brak aktów wykonawczych w konsekwencji, czyni niemożliwym ostateczną ocenę proponowanego pakietu zmian w tym zakresie.</p> <p>W zakresie proponowanego brzmienia przepisu art. 75 ustawy mamy do czynienia z modyfikacją założeń i celów aplikacji kuratorskiej. Celem zmiany jest uporządkowanie tego zakresu i – o ile dodanie nowego przepisu ust. 1a należy uznać za zasadne – to nie sposób zgodzić się z eliminacją z tego katalogu celów aplikacji kuratorskiej zadania w postaci: pogłębienia wiedzy aplikanta z zakresu metodyki pracy kuratorskiej. Wiedza metodyczna zwłaszcza w zakresie nowych metod pracy z podopiecznymi ma we współczesnej pracy wychowawczo-resocjalizacyjnej podstawowe znaczenie. Taka redukcja może zaskakiwać i nie wydaje się zabiegiem uzasadnionym. Na marginesie zasadniczych rozważań wskazać należy, że w treści projektowanego przepisu art. 75 ust. 3a ustawy należy zastąpić wyrażenie „<i>wykonywane się</i>” poprzez</p>	<p>przygotowanie do wykonywania zawodu kuratora sądowego”) charakteryzujący się większą ogólnością, co z czyni z niego normę prawną o wiele skuteczniejszą w osiągnięciu założeń ustawy.</p> <p>3. Uwaga, zgodnie z którą w treści projektowanego przepisu art. 75 ust. 3a ustawy należy zastąpić wyrażenie „<i>wykonywane się</i>” poprzez wyrażenie „<i>wykonywane są</i>” – uwzględniona.</p> <p>4. Uwaga o niespójności przepisu art. 78 ustawy (zgodnie z którym komisja egzaminacyjna powoływana jest przez Rektora – Komendanta Uczelni) z projektowanymi zmianami przepisu art. 79 ustawy – niewzględniona.</p> <p>Projekt nie przyznaje Rektorowi – Komendantowi Uczelni uprawnienia do powoływania poszczególnych przedstawicieli komisji egzaminacyjnej. Uprawnienie Rektora – Komendanta Uczelni sprowadza się do powołania ciała kolegialnego, jakim jest komisja egzaminacyjna. Komisja powoływana jest jako odrębny, niezależny organ uprawniony do przeprowadzenia egzaminu kuratorskiego. Natomiast przedstawiciele Ministra Sprawiedliwości i Krajowej Rady Kuratorów wybierani do grona członków tego organu nie są przez Rektora – Komendanta Uczelni ani wskazywani, ani powoływani,</p>
--	--	--	--	---

		<p>wyrażenie „<i>wykonywane są</i>”.</p> <p>Projekt przewiduje także (art. 72 ust. 2a – 2c) przekazanie wszystkich zajęć teoretycznych do jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości, tj. Szkoły Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości, zwanej dalej „<i>Uczelnią</i>”. Trudno ocenić merytorycznie tą propozycję, dlatego że szkoła jest nowym podmiotem w zakresie kształcenia kadr i nie była jeszcze poddana w zakresie kształcenia kadr kuratorskich ewaluacji. Innym problemem o charakterze logistycznym w tym zakresie będzie scentralizowanie teoretycznego etapu szkolenia kuratorów i ich nauka w tym zakresie wyłącznie w Warszawie. Oczywiście wartością w takim modelu jest ujednoczenie programu kształcenia. W tym zakresie projektodawcy wychodząc naprzeciw postulatam zgłaszanym w przeszłości proponują, że Rektor – Komendant Uczelni w porozumieniu z Krajową Radą Kuratorów, opracowuje program zajęć teoretycznych, a następnie przedstawia go Ministrowi Sprawiedliwości, który w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania, może wnieść wiążące uwagi. Dobrze, że wpływ na program szkolenia teoretycznego ma Krajowa Rada Kuratorów. Centralizacja szkolenia będzie wymagała także lepszego ustalenia relacji z patronem w ramach danego okręgu sądowego. W ramach projektowanego przepisu art. 75 ust. 5 ustawy przewidziana została delegacja dla Ministra Sprawiedliwości, „<i>który określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki organizacji i trybu odbywania aplikacji kuratorskiej, zakres zajęć teoretycznych i</i></p>	<p>wchodzą jedynie w skład odrębnego organu, którego legitymizacja następuje z chwilą powołania.</p>
--	--	---	--

		<p><i>praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu oraz wzór dokumentu potwierdzającego odbycie aplikacji kuratorskiej, mając na względzie zakres wiedzy teoretycznej i praktycznej niezbędnej do zajmowania stanowiska kuratora oraz konieczność jednolitej i obiektywnej oceny wiedzy i kwalifikacji aplikantów</i>". Podobnie jak w przypadku zasad naboru na aplikacje i w tym przypadku nie sposób ocenić do końca proponowanych rozwiązań ze względu na brak projektu aktu wykonawczego w tym zakresie, czy chociażby założeń do tego aktu prawnego.</p> <p>W ramach projektowanego przepisu art. 78 ustawy proponuje się wprowadzenie zasady, zgodnie z którą komisja egzaminacyjna powoływana jest przez Rektora – Komendanta Uczelni. Przedmiotowa propozycja budzi jednak wątpliwości, zwłaszcza z perspektywy spójności z projektowanymi zmianami przepisu art. 79 ustawy. Ust. 1 powołanego artykułu stanowi bowiem, że Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którym jest Rektor – Komendant Uczelni, bądź wyznaczony przez niego członek senatu Uczelni, oraz 4 członków: 1 przedstawiciela Uczelni, 2 przedstawicieli Ministra Sprawiedliwości i 1 przedstawiciela Krajowej Rady Kuratorów. O ile w zakresie przedstawicieli Uczelni (przewodniczący i jeden z członków komisji) Rektor – Komendant Uczelni ma pełne kompetencje w układzie podległości organizacyjnej do wytypowania konkretnych osób, to powoływanie przez Rektora – Komendanta Uczelni przedstawicieli Ministra Sprawiedliwości i Krajowej Rady Kuratorów jest już</p>	
--	--	--	--

			ingerencją w sferę działania nie podlegających mu organów. Przedstawiciele Ministra Sprawiedliwości i Krajowej Rady Kuratorów wchodzi w skład komisji egzaminacyjnej z mocy prawa, a w konsekwencji proponowana konstrukcja, zgodnie z którą komisja byłaby powoływana Rektora – Komendanta Uczelni jest niezasadna, ale prawdopodobnie także niezgodna z zamierzeniem projektodawców.	
144.	Art. 1 pkt 64 Projektowany art. 79 ust. 1	SWWS	W art. 79 ust. 1 proponuję nadać brzmienie: Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którym jest Rektor-Komendant Uczelni bądź osoba przez niego wyznaczona z grona nauczycieli akademickich Uczelni posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora, oraz czterech członków. W składzie komisji musi znaleźć się co najmniej 1 przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości oraz co najmniej 1 przedstawiciel Krajowej Rady Kuratorów. Propozycja ta ściślej określa krąg osób mogących przewodniczyć komisji egzaminacyjnej. Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższymrektorem może być osoba, która posiada co najmniej stopień naukowy doktora. Dlatego też w zakresie art. 79 ust. 1 proponujemy dookreślić, że osoba zastępująca Rektora-Komendanta w obowiązku przewodniczenia komisji egzaminacyjnej również powinna posiadać co najmniej stopień naukowy doktora.	Uwaga uwzględniona. Proponuje się następujące brzmienie art. 79: „Art. 79. 1. Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którym jest Rektor – Komendant Uczelni bądź osoba przez niego wyznaczona z grona nauczycieli akademickich Uczelni posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora, oraz czterech członków. W składzie komisji musi znaleźć się co najmniej 1 przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości oraz co najmniej 1 przedstawiciel Krajowej Rady Kuratorów.”.
145.	art. 1 pkt 59 proj. art. 72	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Potrzebne doprecyzowanie kadencyjności kandydata do komisji konkursowej wskazywanego przez zgromadzenie okręgowe na podstawie art 51 ust 1 pkt 3 Proponowany zapis: “9. Kadencja kandydata do komisji konkursowej wskazanego przez	Uwaga częściowo uwzględniona. W ocenie projektodawcy właściwszym rozwiązaniem od ustalenia 4-letniej kadencji kandydata na członka komisji konkursowej, o której mowa w art. 72 ust. 4, będzie zgłaszanie

			<p>zgromadzenie okręgowe na podstawie art 51 ust 1 pkt 3 trwa 4 lata.”.</p>	<p>dwóch takich kandydatów przez okręgowe zgromadzenie kuratorów prezesowi sądu okręgowego raz w roku, do 31 marca. Spośród tych kandydatów prezes sądu wyznaczałby, według swego uznania, członka w/w komisji. Analogiczne rozwiązanie – zadaniem projektodawcy – należy zastosować również w projektowanym art. 5b ust. 4. Proponuje się nadanie następującego brzmienia przepisom:</p> <p>a) art. 5b ust. 4:</p> <p>„4. Komisja konkursowa składa się z przewodniczącego, którym jest prezes sądu okręgowego bądź wyznaczony przez niego wiceprezes, oraz trzech członków: sędziego wizytatora, kuratora okręgowego bądź jego zastępcy i kuratora zawodowego, wyznaczonego spośród kandydatów, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 2.”;</p> <p>b) art. 51 ust. 1 pkt 2 i 3:</p> <p>„2) zgłaszanie prezesowi sądu okręgowego raz w roku, do 31 marca, dwóch kandydatów na członka komisji konkursowej, o której mowa w art. 5b ust. 4;</p> <p>3) zgłaszanie prezesowi sądu okręgowego raz w roku, do 31 marca, dwóch kandydatów na członka komisji konkursowej, o której mowa w art. 72 ust. 4;”;</p> <p>c) art. 72 ust. 4:</p>
--	--	--	---	---

				„4. Komisja konkursowa składa się z przewodniczącego, którym jest prezes sądu okręgowego bądź wyznaczony przez niego wiceprezes, oraz trzech członków: sędziego wizytatora, kuratora okręgowego bądź jego zastępcy i kuratora zawodowego, wyznaczonego spośród kandydatów, o których mowa w art. 51 ust. 1 pkt 3.”.
146.	art. 1 pkt 61 proj. art. 75	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>1. art. 75 ust. 2 - negatywnie opiniujemy proponowany przepis. Proponujemy następujące brzmienie: “2. Zajęcia teoretyczne w ramach aplikacji kuratorskiej realizowane są przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury”. W ocenie OZZKS niezrozumiałe jest przekazanie szkolenia aplikantów do Szkoły Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości, a nie do Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, która ma duże doświadczenie w kształceniu kadr.</p> <p>2. art. 75 ust. 2a-2b - proponujemy, w konsekwencji art. 75 ust.1, następujące brzmienie ust. 2a i 2 b: „2a. Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, w porozumieniu z Krajową Radą Kuratorów, opracowuje program zajęć teoretycznych, a następnie przedstawia go Ministrowi Sprawiedliwości, który w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania, może wnieść wiążące uwagi. 2b. Prezes sądu okręgowego informuje Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury o zatrudnieniu aplikanta kuratorskiego w terminie 7 dni od podpisania umowy o pracę.”</p>	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem. Intencją projektodawcy był wybór Szkoły Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości, a nie Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w celu szkolenia aplikantów kuratorskich.
147.		Krajowa Rada	Art. 75 (zmiana)	1. Propozycja, zgodnie z którą zajęcia

		<p>Kuratorów</p>	<p>Jedyną centralną instytucją odpowiedzialną za szkolenie wstępne oraz ustawiczne kadr sądownictwa w Polsce jest pozostająca pod nadzorem Ministra Sprawiedliwości Krajowa Szkoła Sądownictwa i Prokuratury, która posiada wyspecjalizowaną i doświadczoną kadrę wykładowców oraz bogate doświadczenie w prowadzeniu zarówno aplikacji prawniczych, jak i różnorodnych form szkoleń ustawicznych kadr sądowych- w tym także zawodowych kuratorów sądowych. Natomiast Szkoła Wyższa Wymiaru Sprawiedliwości, funkcjonująca pod tą nazwą dopiero od 4 marca 2021 roku (wcześniej Wyższa Szkoła Kryminologii i Penitencjarystyki w Warszawie) jest jednostką organizacyjną Służby Więziennej działającą na podstawie <i>ustawy o Służbie Więziennej z dnia 9 kwietnia 2010 r.</i> Podstawowym statutowym celem działalności Szkoły Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości jest kształcenie i wychowywanie funkcjonariuszy Służby Więziennej a jednym z jej zadań jest podtrzymywanie chlubnych tradycji Służby Więziennej [vide §1 pkt 2 i 3 oraz § 8 pkt 2 statutu SWWS).</p> <p>Zgodnie z art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001r. o kuratorach sądowych aplikant kuratorski musi mieć ukończone wyższe studia magisterskie z zakresu nauk pedagogiczno-psychologicznych, socjologicznych lub prawnych albo inne wyższe studia magisterskie i studia podyplomowe z zakresu nauk pedagogiczno-psychologicznych, socjologicznych lub prawnych.</p> <p>Szkoła Wyższa Wymiaru Sprawiedliwości</p>	<p>teoretyczne w ramach aplikacji kuratorskiej miałyby być realizowane przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury – niewzględniona.</p> <p>Zob. odpowiedź na uwagę nr 146.</p> <p>2. Postulat utrzymania przepisu, który w sposób niebudzący wątpliwości wskazywał będzie, że osobą odpowiedzialną za wyznaczenie patrona aplikanta kuratorskiego jest kierownik zespołu, w którym aplikant odbywa praktyczną naukę zawodu – częściowo uwzględniony.</p> <p>Proponuje się następujące brzmienie art. 75 ust. 7:</p> <p>„7. Jeżeli aplikant kuratorski odbywa szkolenie praktyczne w zespole wykonującym orzeczenia w sprawach karnych oraz w zespole wykonującym orzeczenia w sprawach rodzinnych i nieletnich, każdy z kierowników tych zespołów ustanawia jednego patrona. Jeżeli w zespole wykonywane są orzeczenia w sprawach karnych oraz w sprawach rodzinnych i nieletnich, patronów aplikanta ustanawia kierownik tego zespołu.”.</p>
--	--	-------------------------	--	---

			<p>posiada uprawnienie do prowadzenia jedynie studiów pierwszego stopnia (stacjonarnych i niestacjonarnych) na kierunku penitencjarystyka przygotowującym absolwentów do wykonywania konkretnie sprofilowanych ról zawodowych <i>oraz kilku kierunków</i> studiów podyplomowych adresowanych przede wszystkim do funkcjonariuszy Służby Więziennej.</p> <p>Rozpoczynając okres przygotowawczy do wykonywania zawodu kuratora sądowego aplikanci kuratorscy posiadają różnorodną i specjalistyczną wiedzę na poziomie przekraczającym obecną ofertę kształceniową Szkoły Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości.</p> <p>Aplikacja kuratorska ma na celu jak najlepsze przygotowanie szczególnej grupy pracowników cywilnych sądów powszechnych do wykonywania trudnych i wymagających specjalistycznej wiedzy i szczególnych cech charakterologicznych zadań o charakterze wychowawczo-resocjalizacyjnym, diagnostycznym, profilaktycznym i kontrolnym, związanym z wykonywaniem orzeczeń sądu.</p> <p>Kuratorzy sądowi wykonują orzeczenia sądowe zarówno w sprawach karnych jak i w sprawach rodzinnych i nieletnich. Szczególnych umiejętności i specjalistycznego przygotowania wymagają obie specjalizacje kuratorskie. Niezrozumiałe jest zatem dlaczego w projekcie zmiany ustawy o kuratorach sądowych proponuje się, aby specjalistyczne kadry cywilne sądów powszechnych kształcone były przez sprofilowaną szkołę służby mundurowej funkcjonującej w jednostkach penitencjarnych, nie</p>	
--	--	--	--	--

			<p>posiadającą żadnego doświadczenia w przygotowywaniu do pracy osób wykonujących powierzone przez sądy zadania w szczególnych warunkach środowiska otwartego. Jednym z zadań Krajowej Rady Kuratorów jest troska o wysokie kwalifikacje zawodowych kuratorów sądowych i tym samym wysoki poziom wykonywanej przez nich pracy. Zaproponowane w projekcie ustawy zmieniającej <i>ustawę o kuratorach sądowych</i> nowe zasady aplikacji kuratorskiej wpisują się w oczekiwania środowiska kuratorskiego. Od wielu lat współpracujemy w zakresie przygotowania i prowadzenia szkolenia ustawicznego kuratorów sądowych z Krajową Szkołą Sądownictwa i Prokuratury, a także jej poprzedniczką tj. Krajowym Centrum Kształcenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości. Zarówno Krajowa Rada Kuratorów jak i całe środowisko kuratorskie ceni sobie wysoki poziom merytoryczny, różnorodność form oraz aktualność tematów szkoleń organizowanych przez KSSiP. Każdego roku, po wcześniejszym wysłuchaniu propozycji naszego środowiska, szkoła organizuje interesujące szkolenia dla dużej grupy kuratorów sądowych. Przy wsparciu finansowym KCKKWS ukazało się pierwsze i jak do tej pory jedyne kompleksowe opracowanie problematyki pracy kuratorów sądowych- „<i>Zarys metodyki pracy kuratora sądowego</i>” pod redakcją Krzysztofa Stasiaka i Tadeusza Jedynaka. Od 2007r. organizowane są przez KSSiP studia podyplomowe dla kuratorów zawodowych mające na celu pogłębienie wiedzy kuratorów sądowych i</p>	
--	--	--	--	--

			<p>przygotowanie kadry kierowniczej naszej służby. Pozytywne doświadczenia wynikające z długoletniej współpracy utwierdza nas w przekonaniu, że jedynie przejście przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury odpowiedzialności za teoretyczne przygotowanie przyszłych kuratorów sądowych oraz organizowanie egzaminów kuratorskich, spowoduje zarówno ujednoczenie zakresu szkolenia, jak również zapewni aplikantom kadre dydaktyczną na jednolitym i wysokim poziomie.</p> <p>Postulujemy również utrzymanie przepisu, który w sposób nie budzący wątpliwości wskazywał będzie, że osobą odpowiedzialną za wyznaczenie patrona aplikanta kuratorskiego jest kierownik zespołu, w którym aplikant odbywa praktyczną naukę zawodu.</p> <p>Art. 75 (...)</p> <p><i>2. Zajęcia teoretyczne w ramach aplikacji kuratorskiej realizowane są przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratury.</i></p> <p><i>2a. Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury w porozumieniu z Krajową Radą Kuratorów, opracowuje program zajęć teoretycznych, a następnie przedstawia go Ministrowi Sprawiedliwości, który w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania, może wnieść wiążące uwagi. 2b. Prezes sądu okręgowego informuje Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury o zatrudnieniu aplikanta kuratorskiego w terminie 7 dni od podpisania umowy o pracę.</i></p> <p>(...)</p>	
--	--	--	---	--

			<i>4. Patron aplikanta kuratorskiego, wskazywany przez kierownika zespołu: (...)</i>	
148.	art. 1 pkt 62 proj. art. 77	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Art. 77 proponujemy w następującym brzmieniu: “Art. 77. Do aplikantów kuratorskich stosuje się odpowiednio przepisy art. 14 ust. 1, 5a i 6, art. 16, 19 i 20.”	Uwaga nieuwzględniona. 1. Projektodawca wycofał się ze zmiany brzmienia art. 77 u.k.s. 2. Proponowana zmiana, polegająca na odpowiednim stosowaniu wobec aplikantów kuratorskich projektowanego art. 14 ust. 5a, pozostaje poza materią regulowaną projektem ustawy.
149.		Krajowa Rada Kuratorów	Art. 77 (zmiana) Zmiana przepisu uwarunkowana proponowaną zmianą przepisów art. 14 u.k.s. Art. 77 Do aplikantów kuratorskich stosuje się odpowiednio przepisy art. 14 ust. 1 i 6, art. 19 i 20.	Uwaga uwzględniona.
150.	art. 1 pkt 63 proj. art. 78	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Proponujemy, w konsekwencji art. 75 ust.1, następujące brzmienie art. 78 ust. 2 „2. Komisję egzaminacyjną powołuje Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury”.	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 146.
151.	art. 1 pkt 63 proj. art. 78 ust. 2	Krajowa Rada Kuratorów	Art. 78 ust. 2 (zmiana) Zmiana przepisu uwarunkowana proponowaną zmianą przepisów art. 75 ust. 2 u.k.s.	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 146.
152.	art. 1 pkt pkt 64 proj. art. 79	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	1. Proponujemy następujące brzmienie przepisu po zmianach: „1. Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którym jest Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury oraz 4 członków: 1 przedstawiciela Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, 2 przedstawicieli Ministra Sprawiedliwości i 2 kuratorów zawodowych	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 146.

			wskazanych przez Krajową Radę Kuratorów. 2. Kadencja kandydata do komisji egzaminacyjnej wskazanej Krajowej Radzie Kuratorów przez zgromadzenie okręgowe na podstawie art 51 ust 1 pkt 4 trwa 4 lata”.	
153.	art. 1 pkt 64 proj. art. 79 ust. 1	Krajowa Rada Kuratorów	<p>Art. 79 ust. 1 (zmiana)</p> <p>W związku z tym, że mowa jest o egzaminie kuratorskim, stąd w składzie komisji egzaminacyjnej przedstawiciele tej grupy zawodowej powinni mieć właściwą reprezentację i stąd propozycja, aby była reprezentowana nie przez jednego, a przez dwóch kuratorów zawodowych wskazywanych przez Krajową Radę Kuratorów. W pozostałej części zmiana przepisu uwarunkowana zmianą wprowadzoną w art. 75 ust. 2 u.k.s.</p> <p>Art. 79</p> <p><i>1. Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którym jest Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury oraz 5 członków: 1 przedstawiciel Szkoły, 2 przedstawiciele Ministra Sprawiedliwości i 2 kuratorów zawodowych wskazanych przez Krajową Radę Kuratorów.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Należy stwierdzić brak uzasadnienia dla powiększania grona członków komisji egzaminacyjnej o kolejnego przedstawiciela Krajowej Rady Kuratorów. Zauważyć należy, że projekt zakłada możliwość delegowania kuratora do SWWS, stąd członkiem komisji z ramienia Uczelni może być kurator zawodowy. Podobnie w przypadku przedstawicieli Ministra Sprawiedliwości, członkami komisji także mogą być kuratorzy zawodowi. Zatem istnieje możliwość stworzenia komisji egzaminacyjnej składającej się w głównej mierze z kuratorów zawodowych, stąd brak jest podstaw do rozszerzania kręgu członków komisji o kolejnego kuratora zawodowego reprezentującego Krajową Radę Kuratorów. Jednocześnie należy wskazać, że dokonana została zmiana brzmienia projektowanego art. 79 ust. 1 na następujące:</p> <p>„1. Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którym jest Rektor – Komendant Uczelni bądź osoba przez niego wyznaczona z grona nauczycieli akademickich Uczelni posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora, oraz czterech członków. W składzie komisji musi znaleźć się co najmniej 1</p>

				przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości oraz co najmniej 1 przedstawiciel Krajowej Rady Kuratorów.”.
154.	art. 1 pkt 65 proj. art. 80 ust. 1a i 1c	Krajowa Rada Kuratorów	Art. 80 ust. 1a (zmiana) Proponujemy, aby egzamin kuratorski przeprowadzany był nie mniej niż 4 razy w roku, w terminie ogłaszającym przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej na co najmniej 30 dni przed jego przeprowadzeniem. Taka forma pozwoli dostosować termin przeprowadzenia egzaminu do faktycznych potrzeb (w przeciwieństwie do sztywno ustalonego terminu). W pozostałej części zmiana przepisu uwarunkowana zmianą wprowadzoną w art. 75 ust. 2 u.k.s. Art. 80 <i>1a. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej wyznacza termin egzaminu kuratorskiego na co najmniej 30 dni przed jego przeprowadzeniem.</i> (...) <i>1c. Prezes sądu okręgowego informuje Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury o ukończeniu przez aplikanta aplikacji kuratorskiej w terminie 7 dni od jej ukończenia.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.
155.	art. 1 pkt 65 lit. b proj. art. 80 ust. 1c	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Konsekwentnie do art. 75.1 wnosimy zmianę “Rektor - Komendant Uczelni” na “Dyrektor Krajowej Szkoły Sądownictwa i Administracji”.	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 146.
156.	art. 1 pkt 66 proj. art. 82	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów	Proponujemy dodanie po przecinku słów “ za wyjątkiem kuratorów, o których mowa w art. 79 ust.1”. Brzmienie przepisu po zmianie: Art. 82. Członkom komisji konkursowej na aplikację	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z

		<p>Sądowych</p>	<p>kuratorską oraz członkom komisji egzaminacyjnej egzaminu kuratorskiego wynagrodzenie nie przysługuje, za wyjątkiem kuratorów, o których mowa w art. 79 ust.1”.</p>	<p>rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę. Jednocześnie należy podkreślić, że projektowana zmiana przepisu porządkuje dotychczasowy stan prawny określony w art. 82 u.k.s., który odsyłał do uchylonego już rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 września 2002 r. w sprawie aplikacji sądowej (Dz. U. poz. 1283). Projekt zakłada całkowitą rezygnację z wynagradzania członków komisji konkursowej na aplikację kuratorską oraz członków komisji egzaminacyjnej egzaminu kuratorskiego, bowiem udział w pracach danej komisji będzie realizowany w ramach obowiązków wynikających ze stosunku pracy łączącego danego członka komisji z jego pracodawcą. Odejście od wynagradzania członków komisji egzaminacyjnych nie stanowi <i>novum</i> albowiem obecnie takie rozwiązanie również jest praktykowane. Ponadto należy zauważyć, że podobne rozwiązanie zastosowano wobec innych grup zawodowych zatrudnionych w sądach powszechnych. Prawo o ustroju sądów powszechnych nie przewiduje wynagradzania członków komisji, przeprowadzających nabór kandydatów na stanowisko referendarza sądowego (art. 149a u.s.p.), ani też nie przewiduje wynagrodzenia dla komisji, przeprowadzającej konkurs na asystenta sędziego (art. 155a u.s.p.), pomimo iż</p>
--	--	------------------------	---	---

				waga tychże konkursów ma doniosłe znaczenie i wpływ na zwiększenie merytorycznej kadry sądownictwa powszechnego.
157.	dodanie art. 89a	MOZ KNSZZ AD REM	Dodaje się art. 89a w brzmieniu Art. 89a 1. Kuratorzy społeczni, w zakresie wykonywania obowiązków służbowych, są ubezpieczeni od następstw nieszczęśliwych wypadków. 2. Wydatki związane z ubezpieczeniem kuratorów społecznych od następstw nieszczęśliwych wypadków ponosi Skarb Państwa. 3. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania przy zawieraniu umowy ubezpieczenia kuratorów społecznych od następstw nieszczęśliwych wypadków.	Uwaga nieuwzględniona. Proponowana zmiana wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy.
158.	Dodanie zmian w art. 90	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	Proponujemy nadanie art. 90 ust. 2 następującego brzmienia: “ 2. Ryczałt za sprawowanie jednego dozoru lub nadzoru wynosi od 1% do 2,5% wynagrodzenia zasadniczego , o którym mowa w art.14 ust 1 3. należy uchylić 4. Za przeprowadzenie wywiadu w sprawie nieobjętej dozorem lub nadzorem prezes sądu rejonowego przyznaje kuratorowi społecznemu ryczałt z tytułu zwrotu kosztów w wysokości od 1% do 2,5% wynagrodzenia, o którym mowa w art.14 ust 1” Zapis art. 90 ust. 2 jest konsekwencją proponowanych zmian w art. 14 uks.	Uwaga nieuwzględniona. Proponowana zmiana wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy.
159.	dodanie zmian w art. 90	MOZ KNSZZ AD REM	W art. 90 : - skreśla się ust. 3 - ust 2 i 4 uzyskują brzmienie Ryczałt za sprawowanie jednego dozoru lub nadzoru	Uwaga nieuwzględniona. Proponowana zmiana wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy.

			<p>wynosi od 1% do 1,5% wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego.</p> <p>4. Za przeprowadzenie wywiadu w postępowaniu wykonawczym w sprawie nieobjętej dozorem lub nadzorem prezes sądu rejonowego przyznaje kuratorowi społecznemu ryczałt z tytułu zwrotu kosztów w wysokości od 1% do 1,5% wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego.</p>	
160.	<p>art. 1 pkt 61 proj. art. 90</p>	<p>Krajowa Rada Kuratorów</p>	<p>Art. 90 ust. 2 i 3 (zmiana)</p> <p>Uważamy za konieczne urealnienie kwoty ryczałtu za wykonywane czynności przez kuratorów społecznych i zawodowych, które wykraczają ponad zakres ich standardowych obowiązków. Ustawodawca zdefiniował ryczałt jako zwrot poniesionych kosztów przy wykonaniu wywiadu, udziału w kontaktach, prowadzeniu nadzoru oraz dozoru (w sposób zgodny z definicją określoną art. 151¹§4 k.p., a także art. 632 k.c.) A zatem nie ma żadnej wątpliwości, że koszt przeprowadzenia takich, czynności powinien w całości te koszty pokrywać. Wykonanie wywiadu środowiskowego, czy innych ponadstandardowych czynności z całą pewnością nie jest formą wolontariatu, gdyż wymaga od kuratora wysokich określonych przepisami prawa kwalifikacji i umiejętności, niezależnie od odpowiedzialność za jego wykonanie (w tym także dyscyplinarnej lub nawet karnej).</p> <p>Aktualny ryczałt w wysokości 81,28 zł z całą pewnością nie pokrywa kosztów związanych z</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Proponowana zmiana wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy.</p>

			<p>wykonaniem wywiadu w środowiskowego. Na średni koszt przeprowadzenia wywiadu środowiskowego składają się głównie koszty dojazdu i czasu, który kurator przeznacz na wykonanie tej czynności. Nadto w przypadku kuratora społecznego występują dodatkowe koszty dodatkowe związane z połączeniami telefonicznymi, materiałami biurowymi, zużytą energią elektryczną, zakupem i eksploatacją sprzętu komputerowego, kosztami zakupu oprogramowania czy internetu. Niejednokrotnie kurator musi udać się w miejsce przeprowadzenia wywiadu kilkakrotnie z powodu nieobecności domowników, czy innych przeszkód wpływających na jego przeprowadzenie.</p> <p>Przeprowadzenie wywiadu środowiskowego, jego opracowanie i sporządzenie sprawozdania jest czynnością czasochłonną, zajmującą nie mniej niż 6 godzin- w przypadku wywiadów stosunkowo prostych i nie wymagających wielowątkowych ustaleń (tym samym praca kuratora sądowego i poniesione przez niego koszty wycenione są na kwotę nie wyższą niż niespełna 15 złotych, wg stawki godzinowej).</p> <p>Tym samym istnieje potrzeba urealnienia wynagrodzenia za przeprowadzenie wywiadu, gdyż obecna kwota nie pokrywa kosztów ponoszonych w związku z jego przeprowadzeniem. W okresie od 2010 r. do 2021 r. stawka ryczałtu za przeprowadzenie wywiadu środowiskowego wzrosła o 7,7% (z 74,95 zł do 81,27 zł), w tym samym czasie nastąpił wzrost najniższego wynagrodzenia o 1 483 zł, tj. 112% (od kwoty 1 317 zł do 2 800 zł).</p>	
--	--	--	--	--

			<p>Wyliczenie to najlepiej obrazuje potrzebę dokonania postulowanych zmian.</p> <p>Postulujemy także zmodyfikowanie przepisu, w taki sposób, aby istniała możliwość przyznawania wynagrodzenia ryczałtowego kuratorom społecznym za wywiady zlecane na każdym etapie postępowania sądowego, o ile tylko ich zlecenie nie dotyczy spraw objętych dozorem lub nadzorem. Zmiana taka jest konieczna ze względu na stale rosnącą liczbę czynności kuratorów sądowych, zwłaszcza rodzinnych, w tej kategorii spraw.</p> <p>Art. 90</p> <p><i>1. Prezes sądu rejonowego, na wniosek kierownika zespołu, ustala i przyznaje kuratorowi społecznemu miesięczny ryczałt z tytułu zwrotu kosztów ponoszonych w związku ze sprawowanym przez niego nadzorem lub dozorem, płatny do dnia 20 każdego miesiąca.</i></p> <p><i>2. Ryczałt za sprawowanie jednego dozoru lub nadzoru wynosi od 1% do 1,5% wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego.</i></p> <p><i>3. Za przeprowadzenie wywiadu w sprawie nieobjętej dozorem lub nadzorem prezes sądu rejonowego przyznaje kuratorowi społecznemu ryczałt z tytułu zwrotu kosztów w wysokości od 1% do 1,5% wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego.</i></p>	
161.	dodanie zmian w art. 91	MOZ KNSZZ AD REM	<p>Art. 91 otrzymuje brzmienie</p> <p>1. Kuratorowi społecznemu przysługuje ryczałt tytułem zwrotu kosztów za:</p> <p>1) przeprowadzenie wywiadu środowiskowego</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>1. Postulat, aby kuratorowi zawodowemu i społecznemu przysługiwał ryczałt za odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub</p>

			<p>określonego w art. 214 § 1 Kodeksu postępowania karnego;</p> <p>2) przeprowadzenie wywiadu środowiskowego w sprawach o unieważnienie małżeństwa, ustalenie istnienia lub nieistnienia małżeństwa, rozwód, separację;</p> <p>3) obecność przy kontaktach rodziców z dziećmi, ustalonych przez sąd opiekuńczy.</p> <p>4) odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub opiece</p> <p>5) ryczałt, o którym mowa w pkt. 3 i 4, przysługuje w tej samej wysokości również za samo stawiennictwo w miejscu wykonania czynności, jeżeli do wykonania czynności nie doszło z przyczyn niezależnych od kuratora, albo wstrzymał się on od ich wykonania na podstawie obowiązujących przepisów prawa</p> <p>2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wynosi 1,5%, a w wypadku określonym w ust.1 pkt 3 i 4 - 2,5% wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego, przy czym w przypadku orzeczeń o kontaktach, tylko za obecność kuratora nie dłuższą niż 4 godziny. Za każdą kolejną godzinę obecności kuratora przy kontakcie należna kwota ryczałtu wzrasta o jeden punkt procentowy.</p> <p>3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1,2, 3a i 3b przysługuje również kuratorowi zawodowemu.</p>	<p>pozostającej pod opieką – uwzględniony. Jednocześnie należy podkreślić, że projektodawca zrezygnował z rozwiązania polegającego na przyznawaniu kierownikowi ośrodka kuratorskiego oraz kuratorom prowadzącym zajęcia w tym ośrodku dodatków funkcyjnych i zastąpił je rozwiązaniem, zgodnie z którym te osoby będą otrzymywały ryczałty.</p> <p>Biorąc to pod uwagę proponuje się następujące brzmienie art. 14 ust 5b i art. 91:</p> <p>„Art. 14. 5b. Kierownikowi ośrodka kuratorskiego przysługuje miesięczny ryczałt, płatny do dnia 20 każdego miesiąca, w wysokości 110%, natomiast kuratorowi zawodowemu prowadzącemu zajęcia w ośrodku kuratorskim - 80% kwoty bazowej, o której mowa w art. 14 ust. 1. Ryczałt ten przyznaje prezes sądu rejonowego na wniosek kierownika ośrodka kuratorskiego.;</p> <p>Art. 91. 1. Kuratorowi społecznemu przysługuje ryczałt za:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przeprowadzenie wywiadu środowiskowego określonego w art. 214 § 1 Kodeksu postępowania karnego; 2) przeprowadzenie wywiadu środowiskowego w sprawach o unieważnienie małżeństwa, ustalenie istnienia lub nieistnienia małżeństwa, rozwód, separację; 3) obecność przy kontaktach rodziców z dziećmi, ustalonych przez sąd opiekuńczy;
--	--	--	---	--

				<p>4) odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką.</p> <p>1a. Kuratorowi społecznemu przysługuje miesięczny ryczałt za prowadzenie zajęć w ośrodku kuratorskim, płatny do dnia 20 każdego miesiąca, przyznawany przez prezesa sądu rejonowego, na wniosek kierownika ośrodka kuratorskiego, w wysokości 80% kwoty bazowej, o której mowa w art. 14 ust. 1.</p> <p>2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wynosi 4%, w wypadku określonym w ust. 1 pkt 3 i 4 - 10% kwoty bazowej, o której mowa w art. 14 ust. 1.</p> <p>3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1 i 2, przysługuje również kuratorowi zawodowemu.”.</p> <p>2. W pozostałym zakresie proponowane zmiany, jako wykraczające poza materię regulowaną projektem ustawy – niewzględnione.</p>
162.	Dodanie zmian w art. 91	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>Proponujemy nadanie art. 91 następującego brzmienia: Art. 91. [Ryczałt za przeprowadzenie wywiadu środowiskowego] 1. Kuratorowi społecznemu przysługuje ryczałt tytułem zwrotu kosztów za: 1) przeprowadzenie wywiadu środowiskowego określonego w art. 214 § 1 Kodeksu postępowania karnego; 2) przeprowadzenie wywiadu środowiskowego w sprawach o unieważnienie małżeństwa, ustalenie istnienia lub nieistnienia małżeństwa, rozwód, separację; 3) obecność przy kontaktach rodziców z dziećmi, ustalonych przez sąd</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>1. Postulat, aby kuratorowi zawodowemu i społecznemu przysługiwał ryczałt za odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką – uwzględniony. Zob. odpowiedź na uwagę o nr 161 (1).</p> <p>2. W pozostałym zakresie proponowane zmiany, jako wykraczające poza materię regulowaną projektem ustawy – niewzględnione.</p>

		<p>opiekunicy. 4) odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub opiece 5) ryczałt, o którym mowa w pkt. 3 i 4, przysługuje w tej samej wysokości również za samo stawiennictwo w miejscu wykonania czynności, jeżeli do wykonania czynności nie doszło z przyczyn niezależnych od kuratora, albo wstrzymał się on od ich wykonania na podstawie obowiązujących przepisów prawa 2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wynosi 3%, a w wypadku określonym w ust. 1 pkt 3 i 4 - 5% wynagrodzenia o którym mowa w art.14 ust 1, przy czym w przypadku orzeczeń o kontaktach, tylko za obecność kuratora nie dłuższą niż 4 godziny. Za każdą kolejną godzinę obecności kuratora przy kontakcie należna kwota ryczałtu wzrasta o 2 % 3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1,2, 3a i 3b przysługuje również kuratorowi zawodowemu. Dopisanie w art. 91 ust.1 pkt . 4 jest następstwem Uchwały SN z dn. 21 października 2010 r., III CZP 107/10, w której uznano, “że kuratorowi zawodowemu uczestniczącemu w postępowaniu o odebranie osoby przysługuje ryczałt określony w art. 91 ust. 1 pkt 3 i art. 91 ust. 2 w zw. z art. 91 ust. 3 za czynności zlecone przez sąd na podstawie art. 598[6] KPC. “ W art. 91 ust. 2 OZZKS postuluje o rozszerzenie go, poprzez dodanie zapisu dotyczącego przyznania ryczałtu za obecność kuratora przy kontaktach osoby uprawnionej z małoletnimi, w zależności od długości ich trwania. Stoimy na stanowisku, że wysokość ryczałtu powinna być adekwatna i dostosowana do liczby godzin pracy kuratora. Poza tym kilkugodzinne kontakty w</p>	
--	--	---	--

			<p>weekendy muszą być na tyle zrekompensowane, aby kuratorzy społeczni byli zainteresowani ich wykonywaniem, zwłaszcza w dni wolne od pracy. W przeciwnym wypadku, w zespołach, w których wykonuje się dużą ilość takich orzeczeń, a terminy ich wykonania zazębiają się, wystąpią trudności z realizacją orzeczonych przez sąd kontaktów. Należy bowiem zauważyć, że regularne, wielogodzinne kontakty w obecności kuratora powodują istotne ograniczenie możliwości wykonywania przez niego podstawowych obowiązków służbowych, ujętych w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 czerwca 2003 r. w sprawie standardów obciążenia pracą kuratora zawodowego (Dz.U. 2003 nr 116 poz. 1100). W związku z istotnie zwiększającą się liczbą postępowań w sprawach o kontakty z udziałem kuratora sądowego przy ich wykonywaniu, i zgłaszanymi przez kuratorów sądowych trudnościami związanymi z możliwością wykonywania orzeczeń w dni ustawowo wolne od pracy (w szczególności w niedziele i święta), oraz wątpliwościami natury prawnej, zwłaszcza odnoszącymi się do konieczności regularnego wykonywania pracy w dni, które kurator powinien przeznaczać na odpoczynek i regenerację, postulujemy o przyznanie ryczałtu w przypadku orzeczeń o kontaktach, tylko za obecność kuratora nie dłuższą niż 4 godziny. w wysokości 5% wynagrodzenia, o którym mowa w art.14 ust 1. Natomiast za każdą kolejną godzinę obecności kuratora przy kontakcie należna kwota ryczałtu wzrasta o 2 % w/w wynagrodzenia.</p>	
163.	Dodanie	Krajowa Rada	Art. 91 ust. 1 i 2 (zmiana)	Uwaga częściowo uwzględniona.

	<p>zmian w art. 91</p>	<p>Kuratorów</p>	<p>Uzasadnienie dla zmian, o których mowa w art. 90 u.k.s. ma także zastosowanie do czynności, o których mowa w art 91 u.k.s. Wychodząc zarówno naprzeciw oczekiwaniom stron postępowania- postulat taki był między innymi podnoszony przez stowarzyszenia ojców, proponujemy zmianę naliczania stawek za obecność kuratora przy kontaktach rodzica z dzieckiem. Wyjściowa stawka obejmowałaby kontakt, którego czas trwania nie przekracza 4 godzin (analogiczna stawka należna byłaby w sytuacji, gdy kurator podjął czynności, a do kontaktu nie doszło z przyczyn od niego niezależnych). Za każdą kolejną godzinę kontaktu naliczane byłoby dodatkowe wynagrodzenie. Pozwoliłoby to na naliczanie wynagrodzenia stosownie do czasu trwania kontaktu. Aktualnie, strony postępowania są w takim samym stopniu obarczane odpłatnością za obecność kuratora przy kontakcie, niezależnie od tego czy trwa ona 4 czy 9 lub więcej godzin.</p> <p>Przepis został także uzupełniony o ryczałt za odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub opiece. W sposób nie budzący wątpliwości o zasadności przyznania takiego ryczałtu kuratorowi sądowemu wykonującemu odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub opiece, na zasadach określonych art. 598⁶¹² k.p.c. wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 21 października 2010 roku, podjętej w sprawie IIICZP 107/10.</p> <p>Art. 91</p> <p><i>1. Kuratorowi społecznemu przysługuje ryczałt</i></p>	<p>1. Postulat, aby kuratorowi zawodowemu i społecznemu przysługiwał ryczałt za odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub pozostającej pod opieką – uwzględniony. Zob. odpowiedź na uwagę o nr 161 (1).</p> <p>2. W pozostałym zakresie proponowane zmiany, jako wykraczające poza materię regulowaną projektem ustawy – nieuwzględnione.</p>
--	-------------------------------	-------------------------	--	--

			<p>tytułem zwrotu kosztów za: (...) 4) odebranie osoby podlegającej władzy rodzicielskiej lub opiece 5) ryczałt, o którym mowa w pkt. 3 i 4, przysługuje w tej samej wysokości również za samo stawiennictwo w miejscu wykonania czynności, jeżeli do wykonania czynności nie doszło z przyczyn niezależnych od kuratora, albo wstrzymał się on od ich wykonania na podstawie obowiązujących przepisów prawa.</p> <p>2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, wynosi 1,5%, a w wypadku określonym w ust. 1 pkt 3 i 4 - 2,5% wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego przy czym w przypadku orzeczeń o kontaktach, tylko za obecność kuratora nie dłuższą niż 4 godziny. Za każdą kolejną godzinę obecności kuratora przy kontakcie należy kwota ryczałtu wzrasta o jeden punkt procentowy.</p> <p>3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1,2,3a i 3b przysługuje również kuratorowi zawodowemu.</p>	
164.	Przepisy przejściowe – art. 2 i art. 9	Ogólnopolski Związek Zawodowy Kuratorów Sądowych	<p>1. Proponujemy wykreślenie proponowanego art. 2, konsekwentnie do przyjętego wcześniej stanowiska.</p> <p>2. Proponujemy następujące brzmienie: „Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Proponujemy zmianę z 14 dni na 3 miesiące.”.</p>	<p>W zakresie punktu 1 – uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p> <p>W zakresie punktu 2 – uwaga</p>

				<p>niewzględniona.</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p>
165.	Przepisy przejściowe	Krajowa Rada Kuratorów	<p>Art. 2 (zmiana)</p> <p>W związku z proponowaną zmianą brzmienia projektowanego art. 26 ust. 2, przepis ten należy zmienić, odnosząc jego brzmienie do wymagań, o których mowa w proponowanym brzmieniu art. 5 ust. 1 pkt 4.</p> <p>Art. 2</p> <p><i>Przepisy art. 5 ust 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art 1, w zakresie dotyczącym posiadanego wykształcenia, nie ma zastosowanie do kuratorów mianowanych przed wejściem w życie niniejszej ustawy.</i></p> <p>Art. 2a (dodanie)</p> <p>Ze względu na proponowaną zmianę brzmienia art. 31 ust. 1, przy uwzględnieniu zasady, że prawo nie działa wstecz, proponujemy wprowadzenie przepisu, który normował będzie, iż przyjęte rozwiązania nie dotyczą kuratorów delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości przed wejściem w życie niniejszej ustawy.</p> <p>Art. 2a</p> <p><i>Przepis art 31 ust 1a ustawy zmienianej w art 1, w zakresie dotyczącym wymogów wobec kuratora zawodowego delegowanego do Ministerstwa Sprawiedliwości, nie ma zastosowania do kuratorów zawodowych delegowanych do Ministerstwa</i></p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>1. Uwaga dot. zmiany przepisu przejściowego w związku z zaproponowaną zmianą brzmienia projektowanego art. 26 ust. 2 – uwzględniona. Proponuje się następujące brzmienie art. 4 projektowanej ustawy:</p> <p>„Art. 4. Przepis art. 26 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w zakresie dotyczącym nabycia przez kuratora zawodowego obywatelstwa innego państwa, ma zastosowanie do kuratorów mianowanych po wejściu w życie niniejszej ustawy.”.</p> <p>2. Postulat dodania art. 2a nie został uwzględniony z uwagi na niezaakceptowanie zaproponowanej zmiany projektowanego brzmienia art. 31 ust. 1 (zob. odpowiedź na uwagę nr 68).</p>

			<i>Sprawiedliwości przed wejściem w życie niniejszej ustawy.</i>	
166.	Przepisy przejściowe	MOZ KNSZZ AD REM	<p>• W przepisach przejściowych wykreślenie art. 2 i dodanie art. 2a</p> <p>Art. 2a. Przepis art. 31 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, w zakresie dotyczącym wymogów wobec kuratora zawodowego delegowanego do Ministerstwa Sprawiedliwości, nie ma zastosowania do kuratorów zawodowych delegowanych do Ministerstwa Sprawiedliwości przed wejściem w życie niniejszej ustawy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą – dotyczy uwagi nr 67.</p>
167.	art. 4 ust. 2	NSZZ Solidarność	<p>Projektowany art. 4 ust. 2 przewiduje rozwiązanie z kuratorem zawodowym „stosunku pracy z urzędu”.</p> <p>Projekt wprowadza nieznaną prawu pracy tryb rozwiązania stosunku pracy. Podstawą nawiązania stosunku pracy kuratora zawodowego jest mianowanie charakteryzujące się szczególną stabilizacją zatrudnienia w postaci wskazanych w ustawie przyczyn rozwiązania stosunku pracy. Natomiast w przepisach nie wyszczególniono sytuacji, w których prezes sądu okręgowego rozwiązuje stosunek pracy z kuratorem zawodowym. Poza tym niejasna jest relacja pomiędzy projektowanym art. 4 ust. 2 a innymi przepisami o rozwiązaniu stosunku pracy. Powyższą propozycję należy ocenić negatywnie z uwagi na to, iż po jej wejściu w życie może powodować wątpliwości.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Projektowany art. 4 ust. 2, co zostało wyjaśnione w uzasadnieniu projektu ustawy (s. 9-10) przyznaje prezesowi sądu okręgowego większą niż dotychczas swobodę w podejmowaniu decyzji kadrowych wobec kuratora zawodowego. Podejmując decyzje personalne prezes nie będzie musiał czekać na stosowny wniosek kuratora okręgowego, lecz będzie mógł działać z własnej inicjatywy. Projekt przewiduje również większą niezależność prezesa sądu okręgowego w zakresie możliwości rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, czego będzie mógł dokonać z urzędu, na wniosek prezesa sądu rejonowego albo kuratora okręgowego. Projektowany przepis nie wprowadza zmian w zasadach rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, a jedynie rozszerza listę podmiotów, które mogą o to wnioskować o prezesa sądu rejonowego, przyznając</p>

				<p>jednocześnie prezesowi sądu okręgowego legitymację do podejmowania czynności „z urzędu”. Zgodnie z intencją projektodawcy użyty w projektowanym art. 4 ust. 2 zwrot „rozwiązanie stosunku pracy” zastąpił wyraz „odwołuje” występujący w obecnym brzmieniu art. 4 u.k.s. Celem projektowanej zmiany było usunięcie sformułowań powodujących liczne wątpliwości interpretacyjne.</p>
168.	art. 7 pkt 4	jw.	<p>Negatywnie należy również ocenić propozycję rozszerzenia art. 7 o pkt „4) starszy kurator specjalista”.</p> <p>Wprowadzenie kolejnego stopnia awansu nie zmienia procedury awansu zawodowego kuratora sądowego. Konieczne jest zweryfikowanie procedury awansów kuratorów sądowych i wprowadzenie przejrzystych zasad w tym zakresie (jako wzór posłużyć mogą zasady obowiązujące w przypadku sekretarzy sądowych). W praktyce kuratorzy w niektórych okręgach oczekują na kolejne stopnie awansu nawet po kilkanaście lat, a wprowadzenie kolejnego stopnia awansu, który może okazać się nieosiągalny, nie będzie motywującym dla tej grupy zawodowej. W zamian za rezygnację z propozycji kolejnego stopnia zawodowego w postaci starszego kuratora specjalisty proponujemy wprowadzenie dodatku do wynagrodzenia z tytułu posiadania stopnia naukowego. Kuratorowi zawodowemu posiadającemu stopień naukowy przysługiwałby dodatek stały do wynagrodzenia zasadniczego z tytułu posiadania stopnia naukowego doktora - 10% kwoty bazowej; doktora habilitowanego 20% kwoty</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wprowadzenia dodatku do wynagrodzenia z tytułu posiadania stopnia naukowego wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>

			bazowej; profesora 30% kwoty bazowej.	
169.	art. 14 ust. 1	jw.	<p>Odnosząc się do kolejnych zmian, należy zauważyć, że uzależnienie od kwoty bazowej wysokości wynagrodzenia zasadniczego kuratorów zawodowych nie jest rozwiązaniem dla tej grupy zawodowej odpowiednim, a tak właśnie ujęto tę kwestię w projekcie w art. 14 ust. 1, który przewiduje, że „Wynagrodzenie zasadnicze kuratorów zawodowych na równorzędnych stopniach służbowych jest równe i stanowi odpowiednio do rangi stopnia służbowego wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość określa ustawa budżetowa”. Wynagrodzenie kuratora zawodowego powinno być określone na godziwym poziomie i odpowiadać trudowi wykonywanych czynności. W związku z tym, proponujemy zmianę zapisu ust. 1 i przyjęcie w przypadku wynagrodzeń kuratorów sądowych mechanizmu określania wynagrodzeń zasadniczych tak jak w przypadku sędziów przyjętego w art. 91 ust. 1c prawa o ustroju sądów powszechnych, który stanowi, że „Podstawę ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego w danym roku stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale roku poprzedniego”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja dotycząca zmiany zasad naliczania wynagrodzenia kuratorów zawodowych wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>
170.	art. 14 ust. 2a	jw.	<p>Nie do zaakceptowania jest propozycja zmian w zakresie dodatku funkcyjnego z art. 14 ust. 2a projektu, który przewiduje, że kuratorowi zawodowemu pełniącemu obowiązki kierownika ośrodka kuratorskiego przysługuje dodatek funkcyjny w wysokości 110% kwoty bazowej, natomiast kuratorowi zawodowemu prowadzącemu zajęcia w ośrodku kuratorskim w wysokości 80%</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. W odniesieniu do uwagi dotyczącej gradacji wysokości dodatków funkcyjnych dla kierownika ośrodka kuratorskiego oraz kuratorów sądowych prowadzących zajęcia w tym ośrodku należy wskazać, że projektodawca zrezygnował z rozwiązania polegającego na przyznawaniu tym kuratorom dodatków</p>

			kwoty bazowej. Nie uzasadniona jest taka gradacja wysokości dodatków, ponieważ ośrodek kuratorski może mieć np. tylko 4 wychowanków, a np. kierownik odpowiada za ponad 10 kuratorów. Propozycja uregulowania dodatku funkcyjnego w ten sposób spowoduje, że zainteresowanie pełnieniem funkcji kierownika będzie niewielkie.	funkcyjnych i zastąpił je rozwiązaniem, zgodnie z którym te osoby będą otrzymywały ryczałty.
171.	14 ust. 5a	jw.	W art. 14 dodany został ust. 5a dotyczący ryczałtu na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych w przypadkach wymagających ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych. Chociaż sam przepis należy uznać za zasadny, niepokojący jest brak określania wysokości ryczałtu. W związku z tym proponujemy, aby art. 14 ust. 5a brzmiał następująco: „Kuratorowi zawodowemu na uzasadniony wniosek kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, Prezes Sądu Rejonowego przyznaje ryczałt w wysokości od 2% - 10% wynagrodzenia zasadniczego w stawce pierwszej sędziego sądu rejonowego, powiększonego o należną składkę z tytułu ubezpieczenia społecznego na pokrycie kosztów związanych z kosztami pracy w terenie”.	Uwaga częściowo uwzględniona. Projektodawca doprecyzował projektowany przepis art. 14 ust. 5a, określając na 25% kwoty bazowej, o której mowa w art. 14 ust. 1, górną wysokość możliwego do przyznania ryczałtu na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych. Proponuje się następujące brzmienie art. 14 ust. 5a: „5a. Kuratorowi zawodowemu, w przypadkach wymagających ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych, niezależnie od dodatku terenowego, na uzasadniony wniosek kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, przekazany za pośrednictwem kuratora okręgowego, w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu, na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, może być przyznany przez prezesa sądu okręgowego ryczałt na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych, do wysokości 25% kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1”.
172.	art. 17a	jw.	Projektowany art. 17a przewiduje, że pracodawca	Uwaga nieuwzględniona.

			<p>zapewnia kuratorowi zawodowemu, na jego wniosek lub za jego zgodą, pomoc psychologiczną. Nie należy zapominać, że kuratorom sądowym należałoby zapewnić również pomoc psychiatryczną. Praca kuratora sądowego jest znacznym obciążeniem dla jego psychiki. Często prowadzone sprawy są trudne i medialne, dlatego obok pomocy psychologicznej, kuratorom należałoby zapewnić dostęp do lekarza psychiatry. Oczekiwanie na dostęp do lekarza psychiatry jest obecnie długotrwałe, a kurator sądowy potrzebuje często pomocy natychmiastowej. Warto dodać, że z badań Centralnego Instytutu Ochrony Pracy wynika, że kuratorom należy zapewnić wsparcie psychologiczne oraz psychiatryczne, a także dostęp do systemu szkoleń, m.in. o radzeniu sobie ze stresem, mediacji, komunikacji (zob. https://www.prawo.pl/prawnicy-sady/kurator-sadowy-a-warunki-jego-pracy-wyniki-badan,512082.html).</p>	<p>Uwaga, zakładająca rozszerzenie pomocy udzielanej kuratorom sądowym o pomoc psychiatryczną, pozostaje poza zakresem materii regulowanej projektem ustawy.</p>
173.	art. 18 ust. 2	jw.	<p>W art. 18 ust 2 ustawy należałoby wprowadzić obowiązek stworzenia przez Ministra Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, dodatkowego funduszu nagród dla kuratorów zawodowych, z przeznaczeniem na nagrody specjalne za osiągnięcia w pracy, w wysokości 6 % planowanych wynagrodzeń kuratorów zawodowych. Dotychczas przepis ten pozostaje „martwy” (zob. K. Stasiak [w:] Ustawa o kuratorach sądowych. Komentarz. Warszawa 2021. art. 18).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja dotycząca zmiany trybu fakultatywnego na obligatoryjny dla utworzenia przez Ministra Sprawiedliwości funduszu nagród dla kuratorów zawodowych, połączona z podwyższeniem jego wysokości do 6% planowanych wynagrodzeń kuratorów zawodowych wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>
174.	art. 26	jw.	<p>W odniesieniu do art. 26 projektu, który przewiduje wygaśnięcie stosunku pracy kuratora zawodowego wydaje się, że zbyt rygorystycznie ustawodawca</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Autor uwagi wyraził dezaprobatę dla proponowanej zmiany, ale nie przedstawił</p>

			<p>podchodzi do posiadania przez kuratora zawodowego „podwójnego” obywatelstwa. Zrozumiałe jest, że stosunek pracy kuratora wygasa w razie utraty obywatelstwa polskiego jednak w razie nabycia przez kuratora, obok obywatela polskiego, obywatelstwa obcego państwa wydaje się krokiem zbyt daleko idącym, nie przewidzianym nawet w ustawach urzędniczych np. w ustawie o służbie cywilnej.</p>	<p>żadnych argumentów przeciwko temu rozwiązaniu. Powyższe czyni niemożliwym merytoryczne odniesienie się do tej uwagi.</p>
175.	art. 31 ust. 7	jw.	<p>W odniesieniu do dodatku zadaniowego przewidzianego w projektowanym art. 31 ust. 7 proponujemy podwyższenie jego wysokości oraz ujęcie „widełkowe” oraz następujące sformułowanie: „Kuratorowi, o którym mowa w ust. 1, ze względu na charakter pracy i zakres wykonywanych zadań, przyznawany jest przez Ministra Sprawiedliwości dodatek zadaniowy w wysokości 40% -80% wynagrodzenia zasadniczego”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę. Projekt ustawy przewiduje w art. 31 ust. 7, że kuratorowi delegowanemu do Ministerstwa Sprawiedliwości przyznawany jest dodatek zadaniowy w wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego, zaś w szczególnie uzasadnionych przypadkach, związanych z rodzajem i zakresem wykonywanych zadań, dodatek ten może przekraczać 40% wynagrodzenia zasadniczego (art. 31 ust.8 projektu ustawy).</p>
176.	art. 34a ust. 2	jw.	<p>W art. 34a ust. 2 przewiduje się, że w razie zwolnienia stanowiska kuratora zawodowego, prezes sądu okręgowego, w którego okręgu stanowisko zostało zwolnione, w terminie 7 dni od dnia zwolnienia stanowiska zawiadamia o tym Ministra Sprawiedliwości. Minister Sprawiedliwości na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 1, przydziela stanowisko danemu albo innemu sądowi</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Treść projektowanej regulacji została przeniesiona z art. 34a ust. 2 do art. 42a projektu ustawy. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez</p>

			rejonowemu, przekształca je albo je znosi. Niestety przyjęcie w przepisie, iż Minister Sprawiedliwości przekształca stanowisko lub je znosi spowoduje, że niektóre jednostki utracą etaty.	projektodawcę. Projektowane rozwiązanie w zakresie gospodarowania przez Ministra Sprawiedliwości etatami kuratorskimi jest podobne do unormowania dotyczącego zarządzania zwolnionym etatami sędziowskimi (art.22a u.s.p.), referendarskimi (art. 153b u.s.p.) czy asystentów sędziego (art. 155d u.s.p.).
177.	dodanie art. 40b	jw.	Projektowany art. 40 odnosi się do powołania kierownika zespołu, a art. 40a przewiduje, że kierownika zespołu, w razie jego nieobecności, zastępuje wyznaczony przez niego kurator zawodowy, o czym kierownik zespołu informuje prezesa sądu rejonowego oraz kuratora okręgowego. Powyższe propozycje należy doprecyzować poprzez dodanie art. 40b, zgodnie z którym Prezes sądu okręgowego powołuje zastępcę kierownika zespołu. Brak zastępcy kierownika może negatywnie wpływać na organizację pracy całego zespołu.	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja ustanowienia zastępcy kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.
178.	art. 41 b ust. 2	jw.	Proponujemy następujące ujęcie art. 41 b ust. 2: Kierownik zespołu wykonuje obowiązki kuratora w wymiarze nie mniejszym niż 35 % przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób nie mniejszym niż 25% tego obciążenia.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę. Autor uwagi zaproponował inne brzmienie przepisu art. 41b ust.2, ale nie przedstawił żadnych argumentów przeciwko projektowanemu rozwiązaniu. Powyższe czyni niemożliwym merytoryczne odniesienie się do tej uwagi.
179.	art. 42 ust.	jw.	W art. 42 ust. 2 ustawy należałoby doprecyzować, iż	Uwaga nieuwzględniona.

	2		sekretariat zespołu tworzy się spośród urzędników lub pracowników sądowych, a przy jego liczbowej obsadzie uwzględnia się potrzeby zespołu tzn. 1 sekretarz na 7 kuratorów.	Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę. Autor uwagi zaproponował inne brzmienie przepisu art. 42 ust.2, ale nie przedstawił żadnych argumentów przeciwko projektowanemu rozwiązaniu. Powyższe czyni niemożliwym merytoryczne odniesienie się do tej uwagi.
180.	art. 46	jw.	W art. 46 proponujemy nie zmieniać punktu 1, w którym przewiduje się, że „Do zadań Krajowej Rady Kuratorów, w szczególności należy uchwalanie kodeksu etyki kuratora sądowego”. Dotychczasowy zapis uznajemy za odpowiedni, ponieważ prace nad kodeksem etyki to proces.	Uwaga nieuwzględniona. Słowo „uchwalenie” nie oznacza, że KRK nie będzie mogło, jeśli zajdą okoliczności to uzasadniające, zmienić uchwalony już Kodeks etyki lub uchwalić nowy. Aktualnie art. 46 pkt 8 brzmi „uchwalenie regulaminu pracy Krajowej Rady Kuratorów” i nie pojawiają się w związku z tym zarzuty, że regulamin ten nie może być zmieniany przez KRK.
181.	art. 52	jw.	Za niepokojące należy uznać projektowane zmiany art. 52 i następnych w zakresie odpowiedzialności kuratorów zawodowych. Ustawodawca wprowadza w projekcie jedynie odpowiedzialność dyscyplinarną rezygnując z odpowiedzialności porządkowej. Należy wskazać, że odpowiedzialność dyscyplinarna powinna zostać powiązana z nieprzestrzeganiem obowiązków przez kuratora. Natomiast nie wydaje się uzasadnionym rozwiązaniem wprowadzanie odpowiedzialności dyscyplinarnej również za nieprzestrzeganie zasad etyki zawodowej. Ustawodawca w projekcie całkowicie rezygnuje również z odpowiedzialności porządkowej za	Uwaga nieuwzględniona. 1. Zawody posiadające swój samorząd (tzw. zawody zaufania publicznego) w przepisach normujących zasady etyczne wiążą odpowiedzialność dyscyplinarną z zachowaniami naruszającymi zasady etyki zawodowej (zob. art. 80 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1651 z późn. zm., art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 75 z późn. zm.), art. 222 pkt 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (t.j. Dz. U. z

			przewinienia mniejszej wagi. W naszej ocenie nie jest to odpowiedni kierunek zmian. Należy zauważyć, że nawet w przepisach prawa, które przewidują zaostrożną odpowiedzialność dyscyplinarną ustawodawca pozostawia odpowiedzialność porządkową za przewinienia mniejszej wagi (np. w odniesieniu do urzędników służby cywilnej).	2021 r. poz. 850 z późn. zm.)). 2. Zgodnie z projektem przy przewinieniach mniejszej wagi nie będzie konieczne podejmowanie postępowania dyscyplinarnego (zob. rozwiązanie dot. rozmowy dyscyplinującej).
182.	art. 52 ust. 6	jw.	Projektowi należy również zarzucić zbyt nie doprecyzowanie niektórych kwestii. Np. w projektowanym art. 52 ust. 6 przewiduje się: „Kara odwołania z pełnionej funkcji oznacza odwołanie z dotychczas pełnionej funkcji”. Takie kazuistyczne wyjaśnianie niektórych kwestii należy uznać za niepoważne.	Uwaga nieuwzględniona. W ocenie projektodawcy przepis w sposób prawidłowy definiuje przedmiotowy rodzaj kary, natomiast argument „o kazuistycznym wyjaśnianiu niektórych kwestii” nie jest trafiony (zob. np. art. 134a-134f ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2021 r. poz. 1882 ze zm.). Niezależnie od powyższego, w wyniku uwag zgłoszonych do projektu, proponuje się zastąpienie pojęcia „funkcji” pojęciem „stanowisko” i nadanie ust. 6 w art. 52 następującego brzmienia: „6. Kara usunięcia z zajmowanego stanowiska oznacza usunięcie z zajmowanego dotychczas stanowiska”.
183.	52b, 52c oraz 52a ust. 2 pkt. 6	jw.	Za zbędne należy uznać w projekcie art. 52b, 52c oraz 52a ust. 2 pkt. 6.	Uwaga nieuwzględniona. Autor uwagi nie przedstawił żadnych argumentów przeciwko projektowanemu rozwiązaniu. Powyższe czyni niemożliwym merytoryczne odniesienie się do tej uwagi.
184.	art. 52g ust. 4	jw.	Ponadto projektowany art. 52g ust. 4 określa zbyt długi 8 letni okres karalności przewinienia dyscyplinarnego. Tymczasem w innych przepisach dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej jest	Uwaga częściowo uwzględniona. Postulowana zmiana brzmienia art. 52g ust.4 (obecnie projektowany art. 52e ust.4) – uwaga częściowo uwzględniona.

			to zazwyczaj okres 3 lat. Także i w przypadku kuratorów 8 letni okres uznać należy zbyt długi.	W odniesieniu do okresu przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego – projektodawca uwzględnił uwagę o nr 128, zgłoszoną przez Krajową Radę Radców Prawnych (Zestawienie uwag w toku konsultacji), skracając ten okres do lat 5.
185.	art. 31a i art. 75	jw.	W projekcie przewiduje się, że aplikacja kuratorska odbywać się będzie w Szkole Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości (projektowany art. 31a i art. 75). Proponujemy jednak, aby aplikacja kuratorska była realizowana przez Krajową Szkołę Sądownictwa i Prokuratur, z uwagi na jej prestiż i doświadczenie.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę. Autor uwagi nie przedstawił żadnych argumentów przeciwko projektowanemu rozwiązaniu. Powyższe czyni niemożliwym merytoryczne odniesienie się do tej uwagi.

**Zestawienie uwag zgłoszonych w toku opiniowania do
projektu ustawy o zmianie ustawy o kuratorach sądowych**

Lp.	jednostka redakcyjna	zgłaszający	treść uwagi	Stanowisko MS
1.	Uwaga ogólna	SO Nowy Sącz	<p>Prezes sądu okręgowego nadal powinien powoływać kierownika zespołu po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego. Nadal kurator zawodowy będzie podlegać w kwestii zatrudnienia prezesowi sądu rejonowego, co jest sprzeczne z powoływaniem go i zatrudnieniem przez prezesa sądu okręgowego. Wciąż brak projektu stałego mechanizmu realnego wzrostu wynagrodzeń oraz realnego wzrostu ryczału za użytkowanie samochodu. Nadto w ocenie kuratorów niepokojące jest pozostawienie ustalania wynagrodzenia na podstawie kwoty bazowej pomimo, iż dotychczasowa praktyka wskazuje na ułomność w tym zakresie. Projekt nadal też nie definiuje pojęcia „dodatku terenowego*” oraz nie wyjaśnia problematyki korzystania z samochodów prywatnych do celów służbowych. Brak też zapisu dot. ekwiwalentu za odzież. Poza tym projekt nie uwzględnia postulatu kuratorów w sprawie uznania zawodu kuratora jako pracy o szczególnym charakterze.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>1. Projekt ustawy nie wprowadza zmiany w zakresie sposobu powoływania kierownika zespołu, nie zmienia też mechanizmu ustalania wynagrodzenia zasadniczego kuratorów zawodowych. Przewiduje natomiast nowe rozwiązanie w postaci ryczału na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych (zob. projektowany art. 14 ust. 5a).</p> <p>2. Zagadnienie dotyczące ekwiwalentu za odzież wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p> <p>3. Postulat, dotyczący uznania zawodu kuratora jako pracy o szczególnym charakterze, wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Zakres przedmiotowy wniosku pozostaje we właściwości Ministra Rodziny i Polityki Społecznej (MRiPS).</p>
2.	Uwaga ogólna	SR Gorzów wlkp.	<p>Wnosimy o uzupełnienie art. 91 ust. 1 pkt.2 o zapis dający podstawę do przyznania ryczału</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Postulat uzupełnienia art. 91 ust. 1 pkt 2 o zapis,</p>

	Dodatkowa nowelizacja ustawy o kuratorach sądowych		<p>kuratorowi społecznemu za przeprowadzenie wywiadu zlecanego przez wydział rodzinny w postępowaniu rozpoznawczym.</p>	<p>dający podstawę do przyznania ryczałtu kuratorowi społecznemu za przeprowadzenie wywiadu zlecanego przez wydział rodzinny w postępowaniu rozpoznawczym, pozostaje poza zakresem projektowanej regulacji.</p>
3.	<p>Uwaga ogólna</p> <p>Dodatkowa nowelizacja ustawy o kuratorach sądowych</p>	SO Rybnik	<p>niezbędna jest zmiana art. 15 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych i wprowadzenie następujących zapisów:</p> <p>§ 3. O zamiarze podjęcia dodatkowego zatrudnienia, o którym mowa w § 1, a także o podjęciu innego zajęcia lub sposobu zarobkowania, kurator zawodowy zawiadamia prezesa właściwego sądu okręgowego.</p> <p>§ 4. Prezes właściwego sądu okręgowego wydaje decyzję o sprzeciwie wobec zamiaru podejmowania lub kontynuowania innego zajęcia, które przeszkadza w pełnieniu obowiązków kuratora sądowego, mogło osłabiać zaufanie do jego bezstronności lub podważać zaufanie do sądu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja dodania ust. 3 i 4 w art. 15 pozostaje poza zakresem projektowanej regulacji.</p>
4.	<p>Uwaga ogólna</p> <p>Dodatkowe nowelizacje ustawy o kuratorach sądowych</p>	SA Gdańsk	<p>dodanie ustępu 3 do artykułu 2 w brzmieniu:</p> <p>3. Kuratorzy dla dorosłych wykonujący postępowania w stosunku do osób pozbawionych wolności lub zwalnianych z zakładów karnych i aresztów śledczych są kuratorami penitencjarnymi;</p> <p>Praca z osobami, które znalazły się w tak specyficznych warunkach, jak więzienie kształtują odmienne od powszechnie przyjętego spojrzenie na świat i możliwości ponownego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycje dotyczące wyróżnienia specjalizacji kuratora penitencjarnego, rozszerzenia katalogu ochrony prawnej kuratorów oraz uregulowania czynności zlecanych w ramach asysty nad kontaktami rodzica z dzieckiem czy wymagania wykonania wywiadów środowiskowych w weekendy wykraczają poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p> <p>Zarzut dotyczący ograniczenia dotychczasowych</p>

		<p>egzystowania w środowisku wolnościowym w przyszłości. To z kolei wymaga ze strony kuratora nabycia umiejętności dogłębnego poznania jednostki w kryzysie w związku z pozbawieniem wolności, a mianowicie trafnego zdiagnozowania jej potrzeb w procesie dalszej jej readaptacji w sprawowanym dozorze. Nie sposób być dla takiej jednostki tutorem nie znając dogłębnie stanu postrzegania otaczającej go rzeczywistości i potrzeb w oparciu o posiadaną wiedzę praktyczną dotyczącą funkcjonowania instytucji więzienia. Takie możliwości poznawcze stwarza jednocześnie praca z osobami pozbawionymi wolności w ramach zadań realizowanych na podstawie art.164 Kodeksu karnego wykonawczego, ale także art. 102 pkt 7 Kodeksu karnego wykonawczego. To natomiast wymaga w pracy kuratora szerszego skupienia się na jednolitej tematyce w celu pogłębiania swojego doświadczenia i kreowania w dzisiejszej rzeczywistości coraz skuteczniejszych metod pracy z podopiecznym pozbawionym wolności oraz zwolnionym z zakładu karnego w przyszłości. Obecnie praca kuratora dla dorosłych dotyka wielu aspektów wykonywania orzeczeń w sprawach karnych i skupia się na rozlicznych zadaniach w tej dziedzinie. W ten sposób niejednokrotnie tracimy z oczu samego człowieka, na którym winniśmy się skupić w swojej codziennej pracy probacyjnej. Opisany stan sprawia, że kurator</p>	<p>kompetencji okręgowego zgromadzenia kuratorów, związanych z wyborem rzecznika dyscyplinarnego stanowi swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę. Powoływanie rzecznika dyscyplinarnego przez prezesa sądu okręgowego (projektowany art. 58 ust. 2) jest rozwiązaniem racjonalnym, gwarantującym przy tym skuteczną realizację zadań.</p>
--	--	--	--

		<p>dla dorosłych w głównej mierze może skupić się zasadniczo tylko na sprawowaniu funkcji kontrolnej wobec swoich podopiecznych. Metodyka pracy z osobą pozbawioną wolności, jak i zwolnioną z zakładu karnego w wielu aspektach jest odmienna (przynajmniej w początkowej fazie dozoru) od tej z jaką stykamy się w pracy z osobami, które nie były dotychczas klientami instytucji penitencjarnych. Te spostrzeżenie jest jednak często bagatelizowane, co sprawia że nie dostrzegamy rzeczywistych potrzeb jednostki, która opuściła zakład karny.</p> <p>Od 2015 roku daje się zaobserwować zmiany w prowadzonej polityce karnej w zakresie częstotliwości stosowania instytucji dozoru kuratora sądowego, a tym samym stosowania instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia, choć stan prawny w tym względzie nie uległ zmianie. Stosowanie przez sądy penitencjarne coraz rzadziej instytucji warunkowego zwolnienia - co ma odbicie w spadającej liczbie spraw dozorowych w tej kategorii - może prowadzić do wniosku świadczącego o malejącym zaufaniu sądów penitencjarnych do instytucji kuratora sądowego oraz instytucji dozoru. Ten niekorzystny trend może w przyszłości przesunąć ciężar pracy readaptacyjnej ze skazanym na organizacje pozarządowe i Służbę Więzienną marginalizując w ten sposób rolę Kuratorskiej Służby Sądowej. Za przykłady</p>	
--	--	---	--

		<p>takich inicjatyw ze strony wymienionych podmiotów mogą służyć próby tworzenia przez Służbę Więzienną stacjonarnych placówek readaptacyjnych dla skazanych przed upływem terminu odbycia kary, powierzanie organizacjom pozarządowym realizowanie zadań wynikających z art. 164 Kodeksu karnego wykonawczego, pomocy postpenitencjarnej, ale także dozorów wobec osób warunkowo zwalnianych z zakładów karnych.</p> <p>Przedstawiony zapis poprzez wyróżnienie specjalizacji kuratora penitencjarnego w przyszłości mógłby wzmocnić pozycję kuratora sądowego w relacjach do pozostałych instytucji skupiających się na społecznej readaptacji skazanych. Tym samym także zaznaczyłby on dominującą rolę kuratora sądowego w procesie readaptacji skazanych, a w przyszłości także całym systemie pracy z więźniem w okresie przed i po zwolnieniu z zakładu karnego. Byłby on w stanie przejąć na siebie cały wachlarz zadań związanych z udzielaniem pomocy postpenitencjarnej, wykonywania dozorów nad osobami warunkowo przedterminowo zwalnianymi z zakładów karnych, realizacją zadań wynikających z art.164 Kodeksu karnego wykonawczego, wykonywaniem dozoru elektronicznego wobec osób odbywających karę pozbawienia wolności w tym systemie oraz uprawnieniami osób pozbawionych wolności do kontaktu z kuratorem sądowym na</p>	
--	--	--	--

		<p>podstawie art. 102 pkt 7 Kodeksu karnego wykonawczego.</p> <p>Art. 9 ust. 1 stanowi, że kurator może wykonywać czynności w godzinach od 7.00 do 22.00 - bez ograniczenia co do dnia tygodnia. O ile czynności podejmowane w ramach dozorów, nadzorów, wywiadów i innych, dowolnie planowanych przez kuratora w ramach prowadzonych postępowań są zrozumiałe, o tyle czynności zlecane w ramach asysty nad kontaktami rodzica z dzieckiem, czy wymagania wykonania wywiadów środowiskowych w weekendy należy jednoznacznie uregulować w tym zakresie.</p> <p>Proponujemy rozszerzenie katalogu ochrony prawnej kuratorów (zwrotu zastępstwa procesowego), wobec których w związku z wykonywaniem czynności służbowych wniesiono prywatne akty oskarżenia, czyli de facto przed Sądem występują w roli oskarżonego. Zdaniem kuratorów zawodowych za pozytywny kierunek zmian, można uznać skrócenie kadencji kuratora okręgowego do czterech lat oraz wprowadzenie kadencyjności kierownika ZKSS.</p> <p>Kuratorzy zawodowi zdają sobie sprawę ze swego rodzaju obowiązującego aktualnie chaosu związanego z podległością służbową kuratorów zawodowych. Z tej perspektywy, podporządkowanie kuratorów zawodowych</p>	
--	--	--	--

			<p>Prezesowi Sądu Rejonowego, może okazać się rozsądnym rozwiązaniem, a właściwie ustawową egzemplifikacją obowiązującego nieformalnie stanu rzeczy.</p> <p>Zaskakującym jest, zdaniem kuratorów zawodowych, ograniczenie dotychczasowych kompetencji Okręgowego Zgromadzenia, związanych z wyborem rzecznika dyscyplinarnego. Dotychczasowa praktyka wydawała się być racjonalna oraz uzasadniona zadaniami rzecznika. Jednocześnie pozytywnie oceniają kuratorzy powoływanie zastępcy rzecznika, co rozwiązuje funkcjonującą dotychczas swego rodzaju luki systemową w postępowaniu dyscyplinarnym.</p>	
5.		SO Koszalin	<p>W proponowanych zmianach brak jest nadal odniesienia do rekompensaty ponoszonych przez kuratora okręgowego i zastępców kosztów związanych z pracą poza miejscem zamieszkania dotyczących zmiany miejsca zamieszkania lub kosztów dojazdów do miasta w którym jest siedziba sądu okręgowego. Brak takiego zapisu ogranicza środki finansowe powołanego do pełnienia tej funkcji kuratora.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p> <p>W obecnym stanie prawnym powołanie na stanowisko kuratora okręgowego bądź zastępcy kuratora okręgowego zmienia sytuację kuratora zawodowego w ten sposób, że dochodzi do zmiany pracodawcy (z sądu rejonowego na sąd okręgowy), stanowiąc podstawę do instytucjonalnego przypisania kuratora zawodowego do innej jednostki, niż tej w której był dotychczas zatrudniony. Następstwem powołania jest stała zmiana miejsca świadczenia pracy. Dojazdu do tego miejsca nie sposób traktować zatem jako podróży służbowej, skoro stanowi ona codzienny nakład starań pracownika na dotarcie do miejsca pracy, a nie dodatkowy</p>

				<p>obowiązek nałożony na pracownika przez pracodawcę w ramach obowiązku pracowniczego. Nie jest zatem podróżą służbową. W konsekwencji nie jest możliwe odesłanie na podstawie artykułu 105 u.k.s., do Kodeksu pracy.</p> <p>Czyli sprowadza się to do tego, że koszty codziennych dojazdów do pracy kurator okręgowy bądź jego zastępca (bez względu na to czy miejscem ich pracy przed powołaniem był zespół kuratorski położony w tej samej miejscowości, w której siedzibę ma sąd okręgowy czy też w innej) będą pokrywać samodzielnie.</p> <p>Projektowane przepisy nie wprowadzają regulacji w tym zakresie, jedynie w przypadku kuratora delegowanego albo przeniesionego do innej miejscowości zakładamy zwrot kosztów.</p>
6.		SO Bielsko-Biała	<p>Przedstawiony projekt nie koreluje z przedstawionymi przez MS założeniami do reformy sądownictwa, stąd nasuwa się wniosek, że może warto w nim uwzględnić te założenia, ażeby po ewentualnym uchwaleniu nie nadawała się ustawa do kolejnej nowelizacji.</p> <p>-W rozdziale 1 Przepisy ogólne brak art. dotyczącego ustanowienia dnia kuratora np. art. 2 ust.3</p> <p>Dzień 25 czerwca ustanawia się Dniem Kuratora Sądowego</p> <p>W grupie kuratorów jest dużo osób ze stopniem specjalisty. Wprowadzenie kolejnego stopnia</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycje wykraczają poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p> <p>Postulaty uwzględnienia założeń projektu ustawy zmieniającej ustawę Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustanowienia Dnia Kuratora Sądowego, zmiany zasad ustalania wynagrodzenia zasadniczego kuratorów zawodowych w odniesieniu do średniego krajowego wynagrodzenia, wprowadzenia dodatkowych kryteriów, branych pod uwagę przy przenoszeniu przez MS uwolnionych etatów – wykraczają poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>

			<p>stwarza realną możliwość i motywację do podjęcia starań w zakresie samodoskonalenia umiejętności merytorycznych ale też mobilizuje do na płaszczyźnie aktywności społecznych zrealizowania dokonań w elekcie których będzie można podjąć starania o uzyskanie wyższego stopnia. Jest to też szansa na podniesienie wynagrodzenia.</p> <p>Wynagrodzenie zasadnicze kuratorów winno być powiązane ze średnim krajowym wynagrodzeniem. Dotychczasowe wieloletnie doświadczenie, oparcie go na kwocie bazowej waloryzowanej średniorocznym wskaźnikiem wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej prowadzi do dramatycznego obniżenia w stosunku do innych zawodów prawniczych. Stąd jesteśmy przeciwni zaproponowanemu rozwiązaniu.</p> <p>Przenoszenie uwalnianych etatów uważamy za właściwą drogę do wyrównania obciążenia w kraju. Jednak musi ono odbywać się z uwzględnieniem specyfiki terenu. Nie można zabierać etatów posługując się tylko matematycznym kryterium ilości spraw. Niezbędne jest wzięcie pod uwagę powierzchni i ukształtowania terenu na którym pracuje się w danym sądzie, czy okręgu. Często w terenie wielkomiejskim kurator wykona 2-3 czynności, gdy w tym czasie w terenie gminnym inny kurator dopiero dotrze do miejsca pierwszej czynności.</p>	
7.		SO Białystok	1. Podkreślenie, że kurator sądowy jest	Uwaga nieuwzględniona.

			<p>funkcjonariuszem publicznym. Np. art. 1. „Kuratorzy sądowi, korzystając ze statusu funkcjonariuszy publicznych działających na rzecz wymiaru sprawiedliwości, realizują określone przez prawo zadania o charakterze wychowawczo-resocjalizacyjnym, diagnostycznym, profilaktycznym i kontrolnym, związane z wykonywaniem orzeczeń sądu.”.</p> <p>2. Zrównanie pionów kurateli sądowej oraz jasne wskazanie pracodawcy. Np. art. 2. dodatkowo ust. 3. i 4.</p> <p>„3. Kuratorzy sądowi równi są w prawach i obowiązkach wynikających ze statusu zawodowego.</p> <p>4. Pracodawcą kuratorów sądowych jest prezes sądu okręgowego.”.</p> <p>3. Kwestia osób najbliższych dla podopiecznych. Aktualnie brak jest na dobrą sprawę podstawy prawnej do współdziałania z osobami bliskimi, przetwarzania danych od nich pobranych, odwiedzania ich w razie potrzeby w miejsca zamieszkania - co jest rzeczywistością pracy kuratora, szczególnie w sprawach rodzinnych. Do tego dobrą praktyką byłoby w wypadku uprawnień kuratorów stosowania katalogów otwartych. Np. art. 3. ust. 1.</p> <p>„Kuratorzy sądowi wykonują swoje zadania w środowisku podopiecznych i osób im I najbliższych, między innymi w miejscach ich zamieszkania lub pobytu, na terenie</p>	<p>Propozycje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zmiany art. 1 u.k.s. poprzez podkreślenie, że kurator sądowy jest funkcjonariuszem publicznym, - zmiany art. 2 u.k.s. poprzez dostanie ust. 3 i 4 mające na celu zrównanie pionów kurateli sądowej oraz jasne wskazanie pracodawcy, - wprowadzenia podstawy prawnej do współdziałania z osobami bliskimi, przetwarzania danych od nich pobranych, odwiedzania ich w razie potrzeby w miejsca zamieszkania (zmiana art. 3 ust. 1 u.k.s.), - rozszerzenia ochrony kuratora jako funkcjonariusza publicznego i przysługującej z tego tytułu pomocy prawnej o osoby dla niego najbliższe (propozycja art. 3a ust. 1), - dodania szczególnych przepisów karnych dotyczących odpowiedzialności za wpływanie na czynności podejmowane przez kuratora jako typ szczególnie przestępstwa utrudniania czynności urzędowych, - modyfikacji art. 4 u.k.s. w zakresie zasad przenoszenia kuratora zawodowego, - zmiany roty ślubowania oraz uregulowania kwestii skutków niezłożenia ślubowania, - rozszerzenia uprawnień kuratora w zakresie przetwarzania danych osobowych (zmiana art. 9 u.k.s.) o dokumenty objęte tajemnicami zawodowymi, - wykreślenia w art. 10 u.k.s. wyrazu „stale” w odniesieniu do obowiązku podnoszenia przez kuratora zawodowego kwalifikacji zawodowych,
--	--	--	--	---

			<p>zamkniętych zakładów i placówek ich pobytu, zakładów karnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych, leczniczo-rehabilitacyjnych i innych."</p> <p>4. Ochrona kuratora jako funkcjonariusza publicznego i przysługująca z tego tytułu pomoc prawna winna być rozszerzona. Często bowiem ofiarą tzw. hejtu czy czynów zabronionych padają z tytułu wykonywanych zadań nie sami kuratorzy u i osoby im najbliższe (to samo z resztą dotyczy funkcjonariuszy policji, żołnierzy WP, żołnierzy WOT, strażników granicznych itp.), np. dzieci, zwłaszcza gdy kurator mieszka na terenie swojej działalności lub pracuje w małym środowisku. Np. art. 3a ust. 1. „Kuratorowi sądowemu lub osobie dla niego najbliższej, pokrzywdzonym przestępstwem na tle pełnionej funkcji lub w związku wykonywaniem czynności służbowych, przysługuje od pracodawcy, na wniosek kuratora, zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze strony.”.</p> <p>Uważam z resztą, że na końcu ustawy winny zostać ustanowione szczególne przepisy karne dot. odpowiedzialności za wpływanie na czynności podejmowane przez kuratora jako typ szczególny przestępstwa utrudniania czynności urzędowych.</p> <p>5. Przenoszenie kuratorów, zwłaszcza bez ich zgody, to bardzo drażliwa kwestia. Powinna</p>	<ul style="list-style-type: none"> - określenia trybu wyłączania się kuratora od czynności z ważnych przyczyn, - zmiany wzoru legitymacji kuratorska tak aby przybrała formę podobną do dowodu osobistego-wykraczając poza materię regulowaną projektowaną ustawą bądź stanowią alternatywne rozwiązania wobec propozycji przedstawionych przez projektodawcę.
--	--	--	--	--

			<p>być maksymalnie sprecyzowana, aby nie dopuścić do sytuacji, gdy przepisy prawa służyć będą osobistym rozgrywkom, co niekorzystnie wpłynęłoby na obraz, wymiaru sprawiedliwości. Dlatego np. art. 4. ust. 1. oraz dodatkowo 1 a.</p> <p>„1. Kuratora zawodowego mianuje, przenosi do innego sądu lub zespołu kuratorskiej służby sądowej w ramach tego samego okręgu sądowego albo zawiesza w pełnieniu obowiązków służbowych prezes sądu okręgowego z urzędu albo na wniosek kuratora okręgowego.</p> <p>1 a. Kuratora zawodowego przenosi do innego sądu w ramach innego okręgu sądowego prezes sądu okręgowego będący dotychczasowym pracodawcą, po porozumieniu z prezesem sądu okręgowego w okręgu którego ma pełnić obowiązki kurator, na wniosek kuratora.”.</p> <p>Ślubowanie. Pomijając rotę ślubowania, która nie odpowiada polskiej tradycji (Zazwyczaj „Ja, obywatel Rzeczypospolitej Polskiej, świadom podejmowanych obowiązków...”).</p> <p>Dodatkowo o ile proces powoływania może być zakłócony np. przez obostrzenia pandemiczne, to jest to na tyle doniosły fakt, że należy doprecyzować, że kurator składa przyrzeczenie osobiście. Należy również ustalić kwestię skutków nie złożenia ślubowania dlatego np. art. 6 ust. 2a</p> <p>..Odmowa złożenia ślubowania lub podpisu pod protokołem ślubowania równoznaczne jest</p>	
--	--	--	---	--

			<p>ze, zrzeczeniem się urzędu."</p> <p>Uprawnienia kuratora z art. 9. Kurator to szczególna grupa zawodowa, co wynika z kredytu zaufania, jakim darzy go Sąd jako swojego wysłannika w terenie. Aby 10 zbieranie informacji w terenie było rzetelne należy uprawnienia rozszerzyć m.in. o wspomniane powyżej żądanie informacji, legitymowanie czy naruszanie miru domowego nie tylko samych podopiecznych ale również osób im najbliższych - często bowiem kuratorzy i tak pracują z osobami najbliższymi, jednak podstawy prawnej ku temu brak. W kwestii przeglądania akt. dokumentów i żądania odpisów - po dziś dzień można się spotkać z galopującą ignorancją lekarzy psychiatrów, psychologów, terapeutów uzależnień, którzy nie chcą udzielać informacji, mimo że klauzula RODO z kolejnego artykułu obejmuje te dane - kwestia ta winna być również rozszerzona na dokumenty objęte tajemnicami zawodowymi, oczywiście z wyłączeniem dokumentów dokumenty objęte tajemnicami zawodowymi, oczywiście z wyłączeniem dokumentów objętych klauzulami wymagającymi poświadczenia bezpieczeństwa, wydawanego przez ABW/SKW. Co do osób najbliższych - w kwestii uprawnień związanych z RODO brakuje danych osób najbliższych, co jest w wielu przypadkach niezbędne, pozwala zasięgać innych informacji czy też poszukiwać zagubionego podopiecznego, lub też pozwala</p>	
--	--	--	---	--

			<p>odtworzyć genogram rodzin podopiecznego, co w istotny sposób przyczynia się do diagnozowania problemów podopiecznego.</p> <p>Kwestia szkoleń. W art. 10. proponuję skreślić słowo stale - charakter pracy wymusza wręcz szkolenia, a pozostawienie słowa stale może rodzić pole do prób pozbywania się osób niewygodnych z zawody pod wymyślanymi zarzutami. Kurator - jako przedstawiciel wymiaru sprawiedliwości - musi być pewny swojego zatrudnienia, w innym wypadku nie będzie miał odwagi podejmowania trudnych czynności.</p> <p>Co do obowiązków kuratora z art. 11. - do tej pory nigdzie nie określono trybu wyłączenia się kuratora od czynności z ważnych przyczyn. Dlatego proponuje dopisanie ust. 6.</p> <p>„6) złożenia wniosku o wyłączenie z wykonywania czynności w danej sprawie w wypadku, gdy osoba będącą stroną w sprawie jest dla kuratora osobą bliską lub związana jest z osobą kuratora w inny sposób, który mógłby rzutować na ocenę czynności podejmowanych przez kuratora.”.</p> <p>Wzór legitymacji służbowej. Z uwagi na terenowy charakter pracy postuluje, aby legitymacja kuratorska przybrała formę podobną do dowodu osobistego. Obecna legitymacja zaledwie po dwóch-trzech otwarciach jest wyraźnie zniszczona przez przerwana okładkę na zgięciu. Forma dowodu osobistego sprawi, że legitymacja będzie</p>	
--	--	--	--	--

			niemalże niezniszczalna, będzie wyglądała bardziej profesjonalnie i będzie mogła zawierać dodatkowe funkcje jak np. podpis elektroniczny, co w wypadku rozszerzenia tej formy podpisu w sądownictwie powszechnym istotnie przyspieszy pracę.	
8.	Uwaga ogólna	SO Zielona Góra	Zwracamy uwagę na potrzebę zmiany § 8. 1. RMS z dnia 5 października 2001 r., w sprawie ośrodków kuratorskich - tak by umożliwić pracę w nich kuratorom dla dorosłych, wśród których są osoby z odpowiednim przygotowaniem. Kuratorzy dla dorosłych byłiby cennym wsparciem ośrodków kuratorskich, albowiem są sytuacje, że powodem niepowołania ośrodka bywa fakt dużego obciążenia pracą kuratorów rodzinnych lub mała liczebność zespołu (nie ma chętnych do wykonywania zadań w ośrodku kuratorskim). Kuratorzy rodzinni wskazują również, że kadra kurateli rodzinnej jest jeszcze bardziej sfeminizowana niż kadra kurateli dla dorosłych i większy udział kuratorów mężczyzn w kadrze ośrodka kuratorskiego byłby wskazany i cenny.	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja zmiany § 8 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 października 2001 r. w sprawie ośrodków kuratorskich w celu umożliwienia pracy w ośrodkach kuratorom dla dorosłych wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.
9.	Uwagi ogólne	SR Ostrzeszów	Kuratorzy: Zwrot kosztów zastępstwa procesowego, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wydatki rzeczywiście poniesione, do wysokości stawki określonej przepisami o ponoszeniu przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata albo radcę prawnego z urzędu. 3. Zwrot kosztów zastępstwa procesowego, o	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga dotycząca kwestii zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zawiera jedynie zestawienie brzmienia projektowanego przepisu na gruncie projektu UD249 z przepisami dotyczącymi innych funkcjonariuszy. Wobec braku precyzyjnego określenia przedmiotu uwagi, nie jest możliwe odniesienie się

			<p>którym mowa w ust. 1, nie przysługuje kuratorowi sądowemu, uczestniczącemu w postępowaniu karnym w charakterze oskarżyciela posiłkowego, na rzecz którego sąd zasądził wydatki związane z ustanowieniem pełnomocnika.</p> <p>Pozostali funkcjonariusze: W przypadku braku możliwości zapewnienia ochrony prawnej przez SOP funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów ochrony prawnej, o której mowa w ust. 1, w wysokości faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy, o którym mowa w art. 162 ust. 14, obowiązującego w roku poprzedzającym dzień złożenia wniosku. 4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb postępowania oraz sposób dokumentowania przez funkcjonariusza kosztów poniesionych na ochronę prawną w przypadkach, o których mowa w ust. 3 oraz w art. 142a ust. 1 i 3, kierując się koniecznością korzystania przez funkcjonariusza z ochrony prawnej na wysokim poziomie, a także szybkiego zwrotu kosztów poniesionych przez funkcjonariusza na ochronę prawną.</p> <p><i>Mimo odnoszenia się do przepisów obowiązujących dla innych funkcjonariuszy - brak jest podobnego rozwiązania jak powyższe dla kuratorów. Jaki jest tego cel?</i></p> <p>Projektowana regulacja rozszerza kompetencje prezesa sądu okręgowego, który może</p>	<p>merytoryczne do niej.</p> <p>Uwaga dotycząca rozszerzenia kompetencji prezesa sądu okręgowego, w zakresie podejmowania decyzji kadrowych wobec kuratora zawodowego nie tylko na wniosek kuratora okręgowego, ale także z urzędu stanowi co do zasady polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę, bez wskazania racjonalnych powodów rezygnacji z zaproponowanej regulacji.</p> <p>Uwagi co do zasadności obowiązywania art. 17 ust. 2 w obecnym stanie prawnym oraz braku regulacji w zakresie wprowadzenia obligatoryjności utworzenia przez MS dodatkowego funduszu nagród dla kuratorów zawodowych, z przeznaczeniem na nagrody specjalne za osiągnięcia w pracy, wykraczają poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>
--	--	--	---	---

			<p>podejmować decyzje wobec kuratora zawodowego w postaci mianowania, przenoszenia do innego sądu lub zespołu kuratorskiej służby sądowej oraz zawieszania w czynnościach nie tylko na wniosek kuratora okręgowego, ale także z urzędu. Celem powyższych zmian jest usprawnienie i odformalizowanie procedur rozstrzygania spraw kadrowych kuratorów zawodowych oraz zwiększenie sprawności kadrowej sądów poprzez umożliwienie podejmowania szybkich decyzji personalnych</p> <p><i>Właściwa organizacja pracy kuratorów zawodowych danego okręgu przynależy do zadań kuratora okręgowego - który na bieżąco dokonuje analizy potrzeb. Podejmowanie działań kadrowych z urzędu może w gruncie rzeczy przynieść odwrotny skutek od zamierzonego usprawnienia procedur i wprowadzić chaos organizacyjny. Wniosek lub chociaż uwzględniana opinia kuratora okręgowego ugruntowuje zasadność podejmowanych decyzji kadrowych dotyczących kuratorów (a wcale nie musi mieć negatywnego wpływu na szybkość decyzji personalnych).</i></p> <p><u>zasady udzielania płatnego urlopu dla poratowania zdrowia</u></p> <p><i>Skomplikowana i długotrwała procedura uzyskania powyższego urlopu (w przebiegu ciężkich chorób, np. nowotworowych i</i></p>	
--	--	--	--	--

			<p><i>uwzględnieniu specyfiki zawodu) powodować może tak naprawdę eliminację kuratora z zawodu - mimo, iż istnieje szansa na wyleczenie i powrót do aktywności zawodowej.</i></p> <p><i>Niezrozumiałym jest dalsze pozostawienie art. 17 ust. 2 „ Urlopu dla poratowania zdrowia nie można udzielić, jeżeli kurator zawodowy z powodu choroby nie pracował nieprzerwanie przez okres roku ” Czy na taki urlop zasługuje osoba zdrowa, która jest zdolana do pracy , czy jest chora i musi np.: korzystać ze świadczeń rehabilitacyjnych? Dlaczego w innych zawodach (choćby w oświacie) uzyskanie takiego urlopu nie jest wcale ani trudne , ani skomplikowane, co sprawna , że w okresie pracy nauczyciele mogą korzystać z niego przez 36 miesięcy !!! To kolejny dowód na to, że zawód kuratora, który jest przez Centralny Instytut Ochrony Pracy, Państwowy Instytut Badawczy, wskazują na włączenie zawodu do wykazu prac o szczególnym charakterze nie jest przez Wymiar Sprawiedliwości traktowany z należnym uznaniem, a mówienie o podnoszeniu rangi i prestiżu zawodu jest czystą teorią i fikcją.</i></p> <p><i>Mimo analiz i opinii zewnętrznych stanowiących o stopniach trudności i szczególnego charakteru zawodu kuratora nadal Minister Sprawiedliwości jedynie „może” utworzyć, w drodze rozporządzenia, dodatkowy fundusz nagród dla kuratorów zawodowych, z przeznaczeniem na nagrody</i></p>	
--	--	--	--	--

			specjalne za osiągnięcia w pracy, w wysokości do 1% planowanych wynagrodzeń kuratorów zawodowych.	
10.	Uwagi ogólne	SO w Olsztynie	<p>1. Proponujemy wprowadzenie dodatku specjalnego dla delegatów do Krajowej Rady Kuratorów. Delegaci do Krajowej Rady Kuratorów wykonują swoje zadania nie mając zmniejszonych referatów, niejednokrotnie poświęcając dużo czasu celem opracowania opinii, informacji czy też biorąc udział w posiedzeniach Rady. Natomiast otrzymywane delegacje niejednokrotnie nie pokrywają nawet kosztów wyżywienia w trakcie posiedzeń Rady.</p> <p>2. Nowa ustawa o kuratorach sądowych powinna uregulować kwestię prowadzenia Ośrodków Kuratorskich przez kuratorów karnych (na ten moment rozporządzenie uprawnia wyłącznie kuratorów rodzinnych do prowadzenia ośrodków).</p> <p>3. Projekt ustawy nie uwzględnia kwestii zastępcy kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, co ma istotne znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania zespołu w sytuacji nieobecności kierownika, wynikającej z urlopu wypoczynkowego czy zwolnienia lekarskiego.</p> <p>4. Niedoprecyzowane są zasady odpowiedzialności dyscyplinarnej kuratorów, które umożliwiałyby wydalenie ze służby kuratorskiej za naruszenie prawa czy nadużycie uprawnień.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycje:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wprowadzenia dodatku specjalnego dla delegatów do Krajowej Rady Kuratorów, - uregulowania na gruncie ustawy o kuratorach sądowych kwestii prowadzenia ośrodków kuratorskich przez kuratorów karnych, - ustanowienia zastępcy kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, - doprecyzowania zasad odpowiedzialności dyscyplinarnej kuratorów, które umożliwiałyby wydalenie ze służby kuratorskiej za naruszenie prawa czy nadużycie uprawnień, wykraczają poza materię regulowaną projektowaną ustawą. <p>Uwaga dotycząca zbyt szerokiego nadzoru Ministra Sprawiedliwości nad kuratorską służbą sądową, dotyczący między innymi wyboru i powołania kuratora okręgowego czy przenoszenia etatów kuratorskich między sądami nie zawiera racjonalnej argumentacji, co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do niej.</p>

			5. Zbyt szeroki nadzór Ministra Sprawiedliwości nad kuratorską służbą sądową, dotyczący między innymi wyboru i powołania kuratora okręgowego czy przenoszenia etatów kuratorskich między sądami.	
11.	Uwagi ogólne	SO Tarnów	<p>1. Nowelizacja wprowadza de facto odpowiedzialność służbową za złamanie zasad etyki zawodowej - powinien być jasno określony katalog przewinień służbowych, a nie tak obszernie i nieprecyzyjnie, jak jest proponowane w nowelizacji;</p> <p>2. Proponowane 8 lat przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego - zdecydowanie za długi okres, postulujemy krótszy okres (1-2 lata);</p> <p>3. Proponowana (w niedopuszczalnej formie) definicja zawinonego przewinienia dyscyplinarnego (art. 52b) niesie ryzyko „masowego” wszczynania postępowań dyscyplinarnych praktycznie w każdej sytuacji;</p> <p>4. Zamach na samorządność Okręgowych Zgromadzeń - wybór Kuratora Okręgowego przez Ministra Sprawiedliwości doprowadzi do upolitycznienia tego stanowiska. Wybór Kuratora Okręgowego winien pozostać w gestii OZK;</p> <p>5. Proponujemy, by wynagrodzenie zasadnicze kuratora zawodowego w danym roku było naliczane w oparciu o średnią płacę krajową;</p> <p>6. Zaliczenie zawodu kuratora sądowego do katalogu prac wykonywanych w</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>1. W zakresie uwagi dotyczącej określenia katalogu przewinień służbowych – uwaga uwzględniona. Projektodawca zrezygnował z projektowanej treści przepisu art. 52a ust. 1-3 ustawy dokonując odpowiedniej modyfikacji projektowanej treści przepisu art. 52 ust. 1 ustawy i nadanie mu brzmienia: „<i>Kurator zawodowy ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną za oczywiste i rażące naruszenie obowiązków kuratora lub nieprzestrzeganie zasad etyki zawodowej</i>”(uwzględnienie uwagi nr 128 Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych, zgłoszonej w ramach konsultacji).</p> <p>2. W odniesieniu do okresu przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego projektodawca uwzględnił uwagę skracając ten okres do lat 5 (projektowany art. 52e ust.4)- uwaga uwzględniona (uwzględnienie uwagi nr 128 Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych, zgłoszonej w ramach konsultacji).</p> <p>3. Projektodawca zrezygnował z projektowanej treści przepisu art. 52b.</p> <p>4. Propozycja pozostawienia wyboru kuratora</p>

			<p>szczególnych warunkach;</p> <p>7. Przepis umożliwiający przyznanie ryczałtu na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych jest bardzo niezrozumiały. Jego egzekwowanie może być dowolne. Przepis powinien być doprecyzowany, aby ryczałt nie był przyznawany wyłącznie w sposób uznaniowy.</p>	<p>okręgowego w gestii okręgowego zgromadzenia kuratorów – nieuwzględniona.</p> <p>W uwadze nie wskazano racjonalnych argumentów za pozostawieniem dotychczasowej regulacji, co uniemożliwia merytoryczne stanowisko projektodawcy w tym zakresie.</p> <p>5. Propozycja zmiany zasad naliczania wynagrodzenia kuratora zawodowego w oparciu o średnią płacę krajowa – nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię projektowaną ustawą.</p> <p>6. Propozycja dotycząca zaliczenia zawodu kuratora sądowego do katalogu prac wykonywanych w szczególnych warunkach – nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą, a jej zakres przedmiotowy pozostaje we właściwości Ministra Rodziny i Polityki Społecznej (MRiPS).</p> <p>7. Uwaga dotycząca doprecyzowania zasad przyznawania ryczałtu na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych kuratora zawodowego – nieuwzględniona. Wypłata ryczałtu z tytułu ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych dotyczyć będzie sytuacji spowodowanych szczególnymi okolicznościami, powodującymi drastyczne zwiększenie kosztów ponoszonych przez kuratora zawodowego z tytułu dojazdów służbowych, będzie mieć zatem charakter okazjonalny, nie zaś okresowy. Ponadto uzależniona będzie od decyzji prezesa</p>
--	--	--	--	--

				<p>sądu okręgowego, wyłącznie w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu.</p> <p>Należy także zauważyć, że dbałość o równomierne obciążenie pracą kuratorów będzie jednym z obowiązków kuratora okręgowego (projektowany art. 37 ust. 1a) oraz kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej (projektowany art. 41 ust. 1 pkt 1a).</p> <p>Jednocześnie projektodawca postanowił określić wysokość górnej granicy możliwego do przyznania ryczału na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych.</p> <p>Proponuje się następujące brzmienie art. 14 ust. 5a:</p> <p>„5a. Kuratorowi zawodowemu, w przypadkach wymagających ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych, niezależnie od dodatku terenowego, na uzasadniony wniosek kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, przekazany za pośrednictwem kuratora okręgowego, w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu, na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, może być przyznany przez prezesa sądu okręgowego ryczałt na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych, do wysokości 15% kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1.”.</p>
12.	Uwaga ogólna	SA w Warszawie	przepisy projektowanej ustawy w zakresie postępowania dyscyplinarnego zostały zbyt	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>W odniesieniu do postulatu dotyczącego</p>

	dotycząca postępowania dyscyplinarnego		rozbudowane, natomiast zasadne byłoby powołanie zastępcy rzecznika dyscyplinarnego. Podkreślono też zasadność ustawowego określenia zawodu kuratora jako zawodu szczególnego ryzyka i nadania kuratorom dodatkowych uprawnień z tym związanych.	powołania zastępcy rzecznika dyscyplinarnego, projektodawca zrezygnował z powoływania zastępcy rzecznika dyscyplinarnego (zmiana brzmienia ust. 2 w art. 58). Postulat dotyczący określenia zawodu kuratora jako zawodu szczególnego ryzyka i nadania kuratorom dodatkowych uprawnień z tym związanych wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Zakres przedmiotowy postulatu pozostaje we właściwości Ministra Rodziny i Polityki Społecznej (MRiPS).
13.	Uwaga ogólna dot. postępowania dyscyplinarnego	SR Wieluń	Bardzo rozbudowana została instytucja odpowiedzialności dyscyplinarnej kuratorów zawodowych. Należy zaznaczyć, że zawód kuratora jest zawodem bardzo odpowiedzialnym, obciążającym psychicznie, często wymagającym podejmowania szybkich, trudnych decyzji. Nie wszystkie sytuacje, z którymi kurator ma do czynienia są szczegółowo unormowane odpowiednimi przepisami. Kurator podejmując różnego rodzaju czynności często musi kierować się własnym doświadczeniem, intuicją, mieć na względzie dobro swoich podopiecznych. Świadomość, że może on zostać praktycznie „za wszystko” pociągnięty do odpowiedzialności dyscyplinarnej, będzie dla kuratora dodatkowym stresem, obciążeniem psychicznym oraz może mieć wpływ na podejmowane przez niego działania. W projekcie ustawy używa się określenia „przewinienie dyscyplinarne” i tak naprawdę	Uwaga częściowo uwzględniona. 1. W odniesieniu do okresu przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego projektodawca uwzględnił uwagę skracając ten okres do lat 5 (projektowany art. 52e ust. 4) – uwaga uwzględniona (uwzględnienie uwagi nr 128 Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych, zgłoszonej w ramach konsultacji). 2. W odniesieniu do postulatu pozostawienia wyboru rzecznika dyscyplinarnego przez okręgowe zgromadzenie kuratorów – uwaga nieuwzględniona . 3. W odniesieniu do postulatu włączenia kuratorów zawodowych do orzekania w sprawach dyscyplinarnych w drugiej instancji, obok sędziów sądu powszechnego (sąd okręgowy) – uwaga nieuwzględniona .

			<p>„za wszystko” można będzie pociągnąć kuratora do odpowiedzialności. Naszym zdaniem nie do przyjęcia jest także zapis art. 52g ust. 4 stanowiący, iż karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło 8 lat (w aktualnej ustawie jest to jeden rok).</p> <p>Ponadto uważamy, że rzecznika dyscyplinarnego w dalszym ciągu powinno wybierać zgromadzenie okręgowe kuratorów, a nie prezes sądu okręgowego.</p> <p>Nasze wątpliwość budzi również zapis, iż w drugiej instancji postępowania dyscyplinarnego orzekać będzie sąd okręgowy w składzie trzech sędziów, a nie ma tutaj żadnego przedstawiciela kuratorów zawodowych. Według nas w spawach dotyczących kuratorów zawodowych powinni orzekać kuratorzy, gdyż to oni najlepiej znają specyfikę tego zawodu.</p>	
14.	Uwaga ogólna	SO w Olsztynie	<p>Wątpliwości budzi kwestia średniego obciążenia pracą kuratora zawodowego bez określenia konkretnych standardów. Wprowadzenie zmiennych standardów co roku prowadzi w zasadzie do usankcjonowania zadań kuratorów poza faktyczne możliwości pełnej pracy z podopiecznymi. Zasadniczą kwestią jest także konieczność uwzględnienia wywiadów środowiskowych, które na obecnym etapie zadań kuratorów stanowią zasadniczą część ich pracy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zmianie ulega ranga aktu prawnego (obwieszczenie zamiast rozporządzenia) oraz treść publikowanych danych.</p> <p><i>Ratio legis</i> projektowanych zmian zostało obszernie wyjaśnione w uzasadnieniu. Projektowany przepis art. 13 ust. 3 określa zakres publikowanych danych stanowiąc, że są to dane obejmujące średnie obciążenia pracą kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. Pod pojęciem obciążenia pracą należy rozumieć</p>

				<p>obciążenie wszystkimi zadaniami wykonywanymi przez kuratorów zawodowych, zarówno wynikającymi z ustawy o kuratorach sądowych, jak i z przepisów szczególnych, zarówno w postępowaniu przed sądem, jak i w postępowaniu wykonawczym.</p>
15.	Uwaga ogólna	SO w Olsztynie	<p>Brak doprecyzowania statusu aplikanta po ukończeniu aplikacji, a w okresie oczekiwania na wyznaczenie terminu egzaminu (egzaminy mają być wyznaczane jedynie 4 razy w roku). Czy w tej sytuacji aplikant wykonuje jakieś czynności na rzecz zespołu czy nadal ma status aplikanta?</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zasadą jest, że aplikacja kuratorska trwa rok o czym mówi art. 71 u.k.s. Okres ten może zostać wydłużony lub skrócony. Zgodnie z art. 73 ust. 1 u.k.s. prezes sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego, zatrudnia aplikanta kuratorskiego na podstawie umowy o pracę, zawartej na czas określony, uwzględniając możliwość jej rozwiązania przed upływem terminu. Niewątpliwie osoba zatrudniona na stanowisko aplikanta kuratorskiego będzie nim w czasie obowiązywania umowy o pracę, o której mowa w ww. przepisie. Do chwili zdania egzaminu kuratorskiego, osoba zatrudniona przez prezesa sądu okręgowego na podstawie umowy o pracę na czas określony utrzymuje status aplikanta kuratorskiego. Wskazuje na to również przepis art. 73 ust. 3 projektu ustawy, zgodnie z którym prezes sądu okręgowego może przedłużyć czas trwania aplikacji, na wniosek aplikanta, jeżeli aplikant nie przystąpił do egzaminu z przyczyn od niego niezależnych lub nie zdał go w pierwszym terminie. Podobnie art. 78 ust. 1 u.k.s., który wskazuje, że w chwili składania egzaminu kuratorskiego osoba taka jest aplikantem</p>

				kuratorskim.
16.	Uwaga ogólna dotycząca aplikacji kuratorskiej	SO Piotrków Trybunalski	<p>Wobec braku projektu rozporządzeń wykonawczych do proponowanych zapisów, wątpliwości budzą również zapisy dotyczące aplikacji kuratorskiej, która zgodnie z założeniami projektu w części teoretycznej organizowana jest przez Szkołę Wyższą Wymiaru Sprawiedliwości (szkolenia teoretyczne). Brak jest informacji w jakim wymiarze godzinowym miałyby się odbywać szkolenia, jak często w trakcie aplikacji miałyby się odbywać i kto ponosiłby koszty przejazdu do w/w szkoły aplikanta, mając na uwadze, że aplikanci pochodziliby z różnych części Polski. Rozwiązanie takie może doprowadzić do sytuacji, w której na stanowisko aplikanta kuratorskiego nie będzie kandydatów. Zauważyć należy, że znaczna część osób przyjmowanych na stanowisko aplikanta kuratorskiego ma za sobą już dorobek zawodowy w pokrewnych zawodach i najczęściej na stanowisko to aplikują osoby, które rozwiązują dotychczasowy stosunek pracy, w celu podjęcia aplikacji a w konsekwencji pełnienia służby kuratorskiej. Proponowane rozwiązania, nakładające dodatkowe obowiązki związane z przygotowaniem do służby mogą skutecznie zniechęcić potencjalnych kandydatów, jeżeli wymagałoby to poniesienia przez nich dodatkowych kosztów bądź wiązałoby się ze szkoleniami w znacznej niekiedy odległości od</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>1. W odniesieniu do uwagi dotyczącej braku projektów rozporządzeń aktów wykonawczych należy wskazać, że zgodnie z § 60 ust. 3 pkt 7 Uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz.1006 j.t.), jeżeli projekt ustawy przewiduje wydanie aktów wykonawczych, projekty takich aktów o podstawowym znaczeniu dla proponowanej regulacji dołącza się do wniosku o rozpatrzenie projektu ustawy przez Stały Komitet Rady Ministrów. Z przepisu tego wynika, iż obowiązek przygotowania i przedłożenia aktów wykonawczych występuje dopiero na etapie wniesienia projektu ustawy do rozpatrzenia przez Stały Komitet Rady Ministrów. Projekty aktów wykonawczych, w tym dotyczących szczegółowych warunków organizacji i trybu odbywania aplikacji kuratorskiej, zakresu zajęć teoretycznych i praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu, zostaną na ww. etapie dołączone do uzgadnianego projektu ustawy UD249.</p> <p>2. W odniesieniu do uwagi dotyczącej braku w projekcie szczegółowych rozwiązań w zakresie zapewnienia kuratorowi zawodowemu przez pracodawcę pomocy psychologicznej (projektowany art. 17a) – wykracza ona poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Należy podkreślić, iż obowiązkiem pracodawcy,</p>

			<p>ich miejsca zamieszkania.</p> <p>Na przestrzeni ostatnich kilku lat daje się bowiem zauważyć spadające zainteresowanie pracą kuratora, co widać po liczbie składanych podań w ogłaszanych konkursach. Na taki trend składa się niepewność zatrudnienia po zakończeniu aplikacji, niepewność miejsca pełnienia służby (nie od dziś wiadomym jest, że kandydowanie na etat w danym sądzie nie jest równoznaczne z miejscem późniejszego pełnienia służby), obciążenie pracą i nie tylko w wymiarze prowadzonych spraw, ale przede wszystkim ich ciężaru gatunkowego, który nie pozostaje obojętny dla codziennego funkcjonowania kuratora, stres i idące za tym wypalenie zawodowe, praca w warunkach trudnych często z narażeniem życia i zdrowia a przy tym brak wsparcia psychologicznego.</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe argumenty, a także wysokość wynagrodzenia aplikanta kuratorskiego, która nieznacznie przekracza wysokość najniższego miesięcznego wynagrodzenia, należy przypuszczać z dużym prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością, że chętnych do pełnienia służby w tym zawodzie będzie ubywało. Wracając do aspektu warunków pracy kuratora sądowego należy pochylić się nad pomysłem wsparcia psychologicznego dla kuratorów i zauważyć, że przedstawiony projekt takie wsparcie oferuje, ale tylko dla tych z nas, którzy byli poszkodowanymi w związku z wykonywanymi</p>	<p>wynikającym z przepisów Kodeksu pracy, jest zapewnienie pracownikom bezpiecznych i higienicznych warunków pracy. W tym zakresie znajdzie zastosowanie art. 105 u.k.s., stanowiący, iż w sprawach nieuregulowanych w ustawie o kuratorach sądowych wobec kuratorów zawodowych stosuje się przepisy Kodeksu pracy.</p> <p>Elementem bezpiecznej organizacji procesu pracy jest profilaktyczna ochrona zdrowia. Nawiazywanie współpracy między pracodawcą a jednostką organizacyjną prowadzącą poradnictwo psychologiczne nie zostało wprowadzone bezpośrednio uregulowane w przepisach prawa pracy, wydaje się jednak, że możliwą praktyką będzie sytuacja, w której takie poradnictwo (dodatkowo) będzie zapewniane przez placówki medyczne, realizujące jednocześnie zadania służby medycyny pracy, właściwe do wykonywania badań wstępnych, okresowych i kontrolnych pracowników, przewidziane w Kodeksie pracy, finansowane przez sądy w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu.</p> <p>3. Uwaga dotycząca uregulowania kwestii usytuowania kuratorów rodzinnych jako organu postępowania wykonawczego oraz kwestii wykorzystywania samochodów prywatnych do celów służbowych wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>
--	--	--	--	--

			<p>zadaniami, natomiast pozostali kuratorzy, który na co dzień mierzą się problemami częstokroć o sporym ciężarze gatunkowym nie są objęci takim wsparciem, czy też superwizją, która w tej pracy byłaby ogromną pomocą i wpłynęłaby na poprawę warunków pracy, zwłaszcza w świetle ostatnich wyników Centralnego Instytutu Ochrony Pracy - Państwowy Instytut Badawczy Nr 389/PZ/2021/NE dot. analizy zagrożeń związanych z pracą kuratora sądowego oraz opracowaniem zaleceń służących ich ograniczaniu. Abstrahując od powyższego, w przedstawionym projekcie brak jest również zapisów skąd sądy miałyby wziąć środki na zorganizowanie pomocy psychologicznej dla poszkodowanych kuratorów. Sytuacje trudne, presja psychiczna w pracy kuratora są niemal nieodzownym elementem pracy każdego kuratora, natomiast do zdarzeń, w których kurator poniesie szkodę na osobie lub swoim mieniu rzadziej i nie da się tych sytuacji przewidzieć a tym samym zaplanować w budżecie danego sądu. Brak jest doprecyzowania czy psycholog taki ma mieć umowę z danym sądem czy pomoc taka miałaby być refundowana po przedłożeniu przez kuratora faktur za terapię. Nie trzeba być specjalistą, aby wiedzieć, że po traumatycznym przeżyciu jedna rozmowa z psychologiem czy psychiatrą częstokroć będzie niewystarczająca, a problem będzie wymagał przepracowania go podczas kilku lub kilkunastu spotkań. Zatem w</p>	
--	--	--	--	--

			ocenie opiniodawców przepisy dotyczące wsparcia psychologicznego dla kuratorów choć bardzo potrzebne pozostaną martwym zapisem. Należy podkreślić, że ustawodawca bardzo rozbudował postępowanie dyscyplinarne wobec kuratorów i poświęcił mu w projektowanej ustawie bardzo wiele miejsca. Tym czasem nie uregulował kwestii związanych z uprawnieniami kuratorów, bardzo ważnej kwestii usytuowania kuratorów rodzinnych jako organu postępowania wykonawczego oraz kwestii wykorzystywania samochodów prywatnych do celów służbowych.	
17.	Uwaga ogólna dotycząca rozszerzenia a nowelizacji	SA Warszawa	rozważenie dodania po art. 1 art. <i>1a. Realizując ustawowe zadania kurator sądowy ma swobodę wyboru metod i środków oddziaływania, zgodnych z aktualnym stanem wiedzy z zakresu pedagogiki, psychologii i resocjalizacji oraz pracy socjalne;</i> <i>1b. W uzasadnionych przypadkach kuratorzy sądowi mogą stosować zróżnicowane formy interwencji lub prowadzić stosowane oddziaływania korekcyjno-edukacyjne oraz profilaktyczne wykorzystując również metody pracy grupowej adekwatne do zdiagnozowanych potrzeb, oparte na podejściu interdyscyplinarnym i wiedzy wynikającej z relewantnych badań.</i> W uzasadnieniu proponowanych zmian podkreślono, że osoba skazana podczas wykonywania kary wolnościowej powinna	Uwaga nieuwzględniona. 1. Propozycja dodania art. 1a, 1b, 9c, 9d, zmiany brzmienia art. 3 ust. 1 i dodania w nim ust. 1a oraz dodania w art. 91 ust. 1 pkt 3a i zmiany brzmienia ust. 2 - wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. 2. W odniesieniu do postulatu dotyczącego powołania zastępcy rzecznika dyscyplinarnego, projektodawca zrezygnował z tego rozwiązania (zmiana brzmienia ust. 2 oraz dodanie ust. 2a w art. 58, zgodnie z którym w sytuacji nieobsadzenia stanowiska rzecznika dyscyplinarnego bądź jego długotrwałej nieobecności, zadania rzecznika wykonuje sędzia wizytator, wskazany przez prezesa sądu okręgowego). 3. Postulat dotyczący określenia zawodu kuratora jako zawodu szczególnego ryzyka i

			<p>mieć szansę na odbudowanie lub wypracowanie umiejętności interpersonalnych i prospołecznych niezbędnych do funkcjonowania w rodzinie, grupie społecznej i zawodowej. Zapobieganie recydywie powinno opierać się na zmianie motywacji, nauce postrzegania rzeczywistości przez pryzmat współuczestnictwa i współodpowiedzialności społecznej, połączonych ze wzmacnianiem własnej wartości, poczuciem kontroli życia, osobistym zaangażowaniem w poprawę sytuacji własnej i swojej rodziny. W nabywaniu nowych kompetencji społecznych oraz ograniczaniu negatywnych zachowań i nawyków osób skazanych na kary wolnościowe, mogą być pomocne programy korekcyjno-edukacyjne (np. orzeczone na podstawie art. 72 § 1 pkt 6b k.k. - obowiązek uczestnictwa w oddziaływaniach korekcyjno-edukacyjnych). Zgodnie z kodeksem karnym wykonawczym nadzór nad prawidłowym wykonywaniem przez podopiecznego obowiązków probacyjnych sprawuje kurator sądowy, natomiast kontrola ścisłego wykonywania przez skazanego nałożonych na niego obowiązków ma na celu wychowawcze oddziaływanie i zapobieganie powrotowi do przestępstwa. Przeprowadzone przez Instytut Wymiaru Sprawiedliwości badania dotyczące polityki orzeczniczej sądów oraz sposobów wykonywania obowiązków probacyjnych w postaci uczestnictwa w programach</p>	<p>nadania kuratorom dodatkowych uprawnień z tym związanych wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. Zakres przedmiotowy postulatu pozostaje we właściwości Ministra Rodziny i Polityki Społecznej (MRiPS).</p>
--	--	--	---	--

		<p>korekcyjno-edukacyjnych wykazały szczególne braki w stosowaniu tych programów wobec sprawców wypadków drogowych -osób skazanych na podstawie art. 178a k.k. Z badań Instytutu przeprowadzonych w 2018 r. wynika, że wielu kuratorów zawodowych z większości okręgów sądowych prowadzi, tworzy lub koordynuje programy wychowawcze, korekcyjno-edukacyjne, resocjalizacyjne czy też profilaktyczne we współpracy z instytucjami i podmiotami zewnętrznymi oraz organizacjami pozarządowymi.</p> <p>Z powyższych względów należy podkreślić, że wyposażenie kuratorów w uprawnienie do prowadzenia takich oddziaływań mogłoby mieć wpływ na poprawę sprawności wykonania orzeczeń sądu oraz zwiększenie nadzoru nad wykonaniem obowiązków probacyjnych przez osoby poddane pieczy kuratora. Nie stanowiłoby to obowiązku kuratora lecz uprawnienie dla pracowników, których celem jest pozyskanie nowej specjalizacji, poszerzenie wiedzy, umiejętności, metod i technik pracy resocjalizacyjno-wychowawczej. Proponowany zapis byłby kompatybilny z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z 13 czerwca 2016 r. w sprawie sposobu i trybu wykonywania czynności przez kuratorów sądowych w sprawach karnych wykonawczych (Dz. U. 2016 poz. 969) - § 2. 2 oraz § 24. 1, które odnoszą się do specjalizacji zadań kuratorów z uwzględnieniem ich</p>	
--	--	--	--

			<p>predyspozycji, wykształcenia, umiejętności i przeszkolenia. Kurator zawodowy z określoną specjalizacją mniej zadań powinien wykonywać w miejscu zamieszkania podopiecznych, więcej pracując z grupą w wyznaczonym miejscu.</p> <p>W zakresie art. 3 rozważenie dodania możliwości wyboru przez kuratora miejsca realizacji ustawowych zadań:</p> <p><i>Art. 3. 1. Zawodowi kuratorzy sądowi wykonują swoje zadania w siedzibie kuratorskiej służby sądowej lub innym miejscu umożliwiającym podejmowanie zróżnicowanych form oddziaływań określonych w art. 1b, a także w środowisku podopiecznych, na terenie zamkniętych zakładów i placówek ich pobytu, w szczególności na terenie zakładów karnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz leczniczo-rehabilitacyjnych, natomiast kuratorzy społeczni w środowisku podopiecznych, na terenie zakładów zamkniętych i placówek ich pobytu, w szczególności na terenie zakładów karnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz leczniczo-rehabilitacyjnych.</i></p> <p><i>3.1a Kurator zawodowy ma swobodę wyboru miejsca realizacji ustawowych zadań, uwzględniając zdiagnozowaną sytuację podopiecznego oraz zasady bezpiecznych i higienicznych warunków pracy.</i></p> <p>Powyżej zaproponowane zmiany</p>	
--	--	--	---	--

			<p>(wytuszczonym drukiem) byłyby konsekwencją propozycji wynikającej z art. 1b oraz stanowiłyby element poprawy bezpieczeństwa pracy kuratorów sądowych.</p> <p>W zakresie art. 9 wydaje się zasadne rozważenie możliwości dodania przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy kuratorów w następującym zakresie (art. 9c i 9d):</p> <p><i>Art. 9c.1. W związku z wykonywaniem przez kuratorów sądowych pracy o szczególnym charakterze i w szczególnych warunkach, związanej z realizacją zadań o charakterze wychowawczo-resocjalizacyjnym, diagnostycznym, profilaktycznym i kontrolnym w środowisku podopiecznych oraz innych miejscach wskazanych w art. 3 ust. 1 w kontakcie z osobami mogącymi stwarzać zagrożenie dla ich zdrowia i życia, kurator ma prawo do:</i></p> <ol style="list-style-type: none"><i>1) korzystania z superwizji pracy resocjalizacyjnej, o której mowa w art. 9d,</i><i>2) świadczeń odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych,</i><i>3) dokonywania oceny i dokumentowania ryzyka zawodowego, adekwatnie do zagrożeń związanych z wykonywaną przez kuratora pracą w środowisku podopiecznych, na terenie zamkniętych zakładów i placówek ich pobytu, na terenie zakładów karnych, placówek</i>	
--	--	--	---	--

			<p><i>opiekuńczo-wychowawczych i leczniczo-rehabilitacyjnych, w kontakcie z osobami skazanymi, zdemoralizowanymi, uzależnionymi od alkoholu i innych środków odurzających oraz zapewnienie niezbędnych środków profilaktycznych zmniejszających to ryzyko,</i></p> <p><i>4) korzystania z okresowych badań lekarskich adekwatnych do wskazanego w punkcie 3 ryzyka zawodowego,</i></p> <p><i>5) wykonywania czynności w terenie przez dwóch kuratorów w celu zapewnienia asekuracji, co powinno być uwzględnione w standardach obciążenia pracą kuratorów zawodowych,</i></p> <p><i>ochrony ubezpieczeniowej zapewnionej przez skarb państwa w związku ze szczególnym charakterem służby, zagrożeniami występującymi podczas wykonywania zadań służbowych wymienionymi w art. 9c ust. 1, biorąc pod uwagę miejsce i czas pełnienia służby, wskazane w art. 3 ust. 1 i art. 13 ust. 1 i 2, a także związanej z pracą z podopiecznymi w rozumieniu art. 3 ust. 2, poprzez zagwarantowanie ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków przy wykonywaniu powierzonych zadań (NNW), szkód spowodowanych przez osoby trzecie oraz ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej (OC) wraz z ochroną prawną z uwzględnieniem wykorzystania samochodów prywatnych do celów służbowych. 2. Minister Sprawiedliwości określi w drodze</i></p>	
--	--	--	--	--

			<p>rozporządzenia szczególne zasady monitorowania zagrożeń w pracy kuratorów sądowych oraz zapewnienia bezpiecznych warunków pracy kuratorów, uwzględniające szczególny charakter służby, zagrożenia występujące podczas wykonywania zadań służbowych wymienione w art. 9c ust. 1, biorąc pod uwagę miejsce i czas pełnienia służby, wskazane w art. 3 ust. 1 i art. 13 ust. 1 i 2, a także związanej z pracą z podopiecznymi w rozumieniu art. 3 ust. 2, zasady przyznawania świadczeń odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, dokonywania oceny i dokumentowania ryzyka podczas wykonywania obowiązków przez zawodowych kuratorów sądowych, zasad zapewnienia ochrony ubezpieczeniowej zawodowym kuratorom sądowym.</p> <p>Art. 9d. 1. Superwizja pracy resocjalizacyjnej polega na ustawicznym rozwoju zawodowym kuratorów zawodowych, służącym utrzymaniu wysokiego poziomu wykonywania obowiązków służbowych, zachowaniu i wzmacnianiu kompetencji zawodowych, udzielaniu wsparcia, poszukiwaniu źródeł trudności w pracy i możliwości ich pokonywania.</p> <p>2. Superwizorem pracy resocjalizacyjnej może być osoba, która ukończyła szkolenie dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej,</p>	
--	--	--	--	--

		<p><i>przystąpiła do egzaminu, zdała egzamin i uzyskała certyfikat superwizora pracy resocjalizacyjnej.</i></p> <p>3. Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia:</p> <p>1) cele, wytyczne i standard dla superwizji pracy resocjalizacyjnej;</p> <p>2) minimum programowe dla szkolenia superwizorów pracy resocjalizacyjnej;</p> <p>3) sposób szkolenia dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej;</p> <p>4) sposób wnoszenia odpłatności za postępowanie związane z uzyskaniem certyfikatu, w tym za egzamin i egzamin poprawkowy;</p> <p>5) organizację i sposób przeprowadzania egzaminu;</p> <p>6) wzór certyfikatu superwizora pracy resocjalizacyjnej;</p> <p>7) warunki, jakie powinny spełniać podmioty ubiegające się o uzyskanie zgody na prowadzenie szkolenia dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej;</p> <p>8) sposób i warunki nadawania podmiotom ubiegającym się o uzyskanie zgody na prowadzenie szkolenia dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej uprawnień do prowadzenia szkoleń dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej;</p> <p>9) wymagania dotyczące kadry dydaktycznej szkolenia dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej;</p>	
--	--	---	--

			<p><i>10) sposób prowadzenia nadzoru merytorycznego nad szkoleniami dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej,</i></p> <p><i>- uwzględniając potrzebę zapewnienia odpowiedniego poziomu szkolenia i przygotowania superwizorów pracy resocjalizacyjnej, odpowiedniego poziomu wykonywania obowiązków służbowych przez kuratorów zawodowych, ujednolicenia wymogów dotyczących uzyskania certyfikatu superwizora, ujednolicenia wzoru certyfikatu oraz ujednolicenia wymogów prowadzenia szkoleń dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej i sposobu prowadzenia nadzoru merytorycznego nad szkoleniami dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej.</i></p> <p>Ponadto wskazano również na potrzebę dokonania zmian w obowiązującym art. 91 ustawy z 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych w ten sposób, że po punkcie 3. ustępu 1. tego artykułu dodany zostanie punkt 3a w brzmieniu</p> <p><i>„3a przeprowadzenie wywiadu w toczącym się przed sądem rodzinnym postępowaniu wyjaśniającym i rozpoznawczym”, a w konsekwencji zmianę ustępu 2 art. 91 i nadanie mu brzmienia „Ryczałt, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 3a wynosi 8% (...).”</i></p> <p>Wskazano też, że przepisy projektowanej ustawy w zakresie postępowania dyscyplinarnego zostały zbyt rozbudowane,</p>	
--	--	--	---	--

			natomiast zasadne byłoby powołanie zastępcy rzecznika dyscyplinarnego. Podkreślono też zasadność ustawowego określenia zawodu kuratora jako zawodu szczególnego ryzyka i nadania kuratorom dodatkowych uprawnień z tym związanych.	
18.	Uwaga ogólna dotycząca rozszerzenia a nowelizacji – nowelizację art. 91	SA w Warszawie	Wskazano również na potrzebę dokonania zmian w obowiązującym art. 91 ustawy z 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych w ten sposób, że po punkcie 3. ustępu 1. tego artykułu dodany zostanie punkt 3a w brzmieniu: „3a przeprowadzenie wywiadu w toczącym się przed sądem rodzinnym postępowaniu wyjaśniającym i rozpoznawczym”, a w konsekwencji zmianę ustępu 2 art. 91 i nadanie mu brzmienia „Ryczałt, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 3a wynosi 8% (...)”.	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja dodania w art. 91 ust. 1 pkt 3a i zmiany brzmienia ust. 2 (przyznanie ryczałtu w wysokości 8% za przeprowadzenie wywiadu w toczącym się przed sądem rodzinnym postępowaniu wyjaśniającym i rozpoznawczym) – wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy (zob. uwaga nr 17).
19.	Uwaga ogólna, postulat nowelizacji art. 3 ust. 1 ustawy o kuratorach sądowych	SR Konin	Propozycja przepisu : „Kuratorzy zawodowi wykonują swoje zadania w siedzibie sądu, a także w środowisku podopiecznych, także na terenie zamkniętych zakładów i placówek ich pobytu, w szczególności na terenie zakładów karnych, placówek opiekuńczo wychowawczych oraz leczniczo-rehabilitacyjnych” <u>Brak siedziby</u> zespołu kuratorskiej służby sądowej, a kuratorzy w coraz większym stopniu są zmuszeni pracować stacjonarnie z uwagi na rozbudowaną dokumentację. Brak takiego zapisu może sugerować, iż kuratorom nie ma potrzeby przygotowywania stanowiska	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja zmiany brzmienia art. 3 ust.1 u.k.s. poprzez wskazanie, że kuratorzy zawodowi wykonują swoje zadania w siedzibie sądu - wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Należy zauważyć, iż projekt ustawy zakłada dodanie ust. 3 i ust.4 w art. 39, które precyzują, iż siedzibą zespołu kuratorskiej służby sądowej jest miejscowość, w której siedzibę ma sąd rejonowy. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, za zgodą Ministra Sprawiedliwości, dopuszcza się wskazanie innej miejscowości niż miejscowość, w której siedzibę ma sąd

			pracy w sądzie.	rejonowy, jako siedziby zespołu.
20.	Uwaga ogólna, postulat nowelizacji art. 1 ustawy o kuratorach sądowych	SA w Warszawie	<p>Propozycja rozważenia dodania po art. 1 ustawy o kuratorach sądowych art. 1a i 1b w następującym brzmieniu:</p> <p>„1a. Realizując ustawowe zadania kurator sądowy ma swobodę wyboru metod i środków oddziaływania, zgodnych z aktualnym stanem wiedzy z zakresu pedagogiki, psychologii i resocjalizacji oraz pracy socjalne;</p> <p>1b. W uzasadnionych przypadkach kuratorzy sądowi mogą stosować zróżnicowane formy interwencji lub prowadzić stosowane oddziaływania korekcyjno-edukacyjne oraz profilaktyczne wykorzystując również metody pracy grupowej adekwatne do zdiagnozowanych potrzeb, oparte na podejściu interdyscyplinarnym i wiedzy wynikającej z relewantnych badań”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja dodania art. 1a i 1b – wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy (zob. uwaga nr 17) .</p>
21.	Uwaga ogólna, postulat nowelizacji art. 3 ustawy o kuratorach sądowych	SA w Warszawie	<p>Rozważenie dodania możliwości wyboru przez kuratora miejsca realizacji ustawowych zadań:</p> <p>„Art. 3. 1. Zawodowi kuratorzy sądowi wykonują swoje zadania w siedzibie kuratorskiej służby sądowej lub innym miejscu umożliwiającym podejmowanie zróżnicowanych form oddziaływań określonych w art. 1b, a także w środowisku podopiecznych, na terenie zamkniętych zakładów i placówek ich pobytu, w szczególności na terenie zakładów karnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz leczniczo-rehabilitacyjnych, natomiast kuratorzy społeczni w środowisku</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja zmiany brzmienia art. 3 ust. 1 i dodania w nim ust. 1a – wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy (zob. uwaga nr 17).</p>

			<p>podopiecznych, na terenie zakładów zamkniętych i placowej ich pobytu, w szczególności na terenie zakładów karnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz leczniczo-rehabilitacyjnych.</p> <p>3.1 a Kurator zawodowy ma swobodę wyboru miejsca realizacji ustawowych zadań, uwzględniając zdiagnozowaną sytuację podopiecznego oraz zasady bezpiecznych i higienicznych warunków pracy.”.</p>	
22.	<p>Uwaga ogólna, postulat nowelizacji art. 9 ustawy o kuratorach sądowych</p>	SA w Warszawie	<p>Rozważenie możliwości dodania przepisów dotyczących bezpieczeństwa i higieny pracy kuratorów w następującym zakresie (art. 9c i 9d):</p> <p>„Art. 9c.1. W związku z wykonywaniem przez kuratorów sądowych pracy o szczególnym charakterze i w szczególnych warunkach, związanej z realizacją zadań o charakterze wychowawczo-resocjalizacyjnym, diagnostycznym, profilaktycznym i kontrolnym w środowisku podopiecznych oraz innych miejscach wskazanych w art. 3 ust. 1 w kontakcie z osobami mogącymi stwarzać zagrożenie dla ich zdrowia i życia, kurator ma prawo do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) korzystania z superwizji pracy resocjalizacyjnej, o której mowa w art. 9d, 2) świadczeń odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, 3) dokonywania oceny i dokumentowania 	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja dodania art. 9c i 9d – wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy (zob. uwaga nr 17).</p>

			<p>ryzyka zawodowego, adekwatnie do zagrożeń związanych z wykonywaną przez kuratora pracą w środowisku podopiecznych, na terenie zamkniętych zakładów i placówek ich pobytu, na terenie zakładów karnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych i leczniczo-rehabilitacyjnych, w kontakcie z osobami skazanymi, zdemoralizowanymi, uzależnionymi od alkoholu i innych środków odurzających oraz zapewnienie niezbędnych środków profilaktycznych zmniejszających to ryzyko,</p> <p>4) korzystania z okresowych badań lekarskich adekwatnych do wskazanego w punkcie 3 ryzyka zawodowego,</p> <p>5) wykonywania czynności w terenie przez dwóch kuratorów w celu zapewnienia asekuracji, co powinno być uwzględnione w standardach obciążenia pracą kuratorów zawodowych,</p> <p>6) ochrony ubezpieczeniowej zapewnionej przez skarb państwa w związku ze szczególnym charakterem służby, zagrożeniami występującymi podczas wykonywania zadań służbowych wymienionymi w art. 9c ust. 1, biorąc pod uwagę miejsce i czas pełnienia służby, wskazane w art. 3 ust. 1 i art. 13 ust. 1 i 2, a także związanej z pracą z podopiecznymi w rozumieniu art. 3 ust. 2, poprzez zagwarantowanie ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków przy wykonywaniu</p>	
--	--	--	---	--

		<p>powierzonych zadań (NNW), szkód spowodowanych przez osoby trzecie oraz ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej (OC) wraz z ochroną prawną z uwzględnieniem wykorzystania samochodów prywatnych do celów służbowych.</p> <p>2. Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady monitorowania zagrożeń w pracy kuratorów sądowych oraz zapewnienia bezpiecznych warunków pracy kuratorów, uwzględniające szczególnie charakter służby, zagrożenia występujące podczas wykonywania zadań służbowych wymienione w art. 9c ust. 1, biorąc pod uwagę miejsce i czas pełnienia służby, wskazane w art. 3 ust. 1 i art. 13 ust. 1 i 2, a także związanej z pracą z podopiecznymi w rozumieniu art. 3 ust. 2, zasady przyznawania świadczeń odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku z wykonywaniem obowiązków służbowych, dokonywania oceny i dokumentowania ryzyka podczas wykonywania obowiązków przez zawodowych kuratorów sądowych, zasad zapewnienia ochrony ubezpieczeniowej zawodowym kuratorom sądowym.</p> <p>Art. 9d. 1. Superwizja pracy resocjalizacyjnej polega na ustawicznym rozwoju zawodowym kuratorów zawodowych, służącym utrzymaniu wysokiego poziomu wykonywania obowiązków służbowych, zachowaniu i</p>	
--	--	---	--

		<p>wzmacnianiu kompetencji zawodowych, udzielaniu wsparcia, poszukiwaniu źródeł trudności w pracy i możliwości ich pokonywania.</p> <p>2. Superwizorem pracy resocjalizacyjnej może być osoba, która ukończyła szkolenie dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej, przystąpiła do egzaminu, zdała egzamin i uzyskała certyfikat superwizora pracy resocjalizacyjnej.</p> <p>3. Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cele, wytyczne i standard dla superwizji pracy resocjalizacyjnej; 2) minimum programowe dla szkolenia superwizorów pracy resocjalizacyjnej; 3) sposób szkolenia dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej; 4) sposób wnoszenia odpłatności za postępowanie związane z uzyskaniem certyfikatu, w tym za egzamin i egzamin poprawkowy; 5) organizację i sposób przeprowadzania egzaminu; 6) wzór certyfikatu superwizora pracy resocjalizacyjnej; 5) warunki, jakie powinny spełniać podmioty ubiegające się o uzyskanie zgody na prowadzenie szkolenia dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej; 6) sposób i warunki nadawania podmiotom 	
--	--	---	--

			<p>ubiegającym się o uzyskanie zgody na prowadzenie szkolenia dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej uprawnień do prowadzenia szkoleń dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej;</p> <p>7) wymagania dotyczące kadry dydaktycznej szkolenia dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej;</p> <p>10) sposób prowadzenia nadzoru merytorycznego nad szkoleniami dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej, uwzględniając potrzebę zapewnienia odpowiedniego poziomu szkolenia i przygotowania superwizorów pracy resocjalizacyjnej, odpowiedniego poziomu wykonywania obowiązków służbowych przez kuratorów zawodowych, ujednolicenia wymogów dotyczących uzyskania certyfikatu superwizora, ujednolicenia wzoru certyfikatu oraz ujednolicenia wymogów prowadzenia szkoleń dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej i sposobu prowadzenia nadzoru merytorycznego nad szkoleniami dla superwizorów pracy resocjalizacyjnej.”.</p>	
23.	art. 1 pkt 1 proj. art. 3a	SR dla Łodzi- Śródmieście	Zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu karnym, w którym uczestniczył w charakterze pokrzywdzonego lub oskarżyciela posiłkowego - oceniam pozytywnie. Oczekiwany rozwiązaniem byłoby objęcie kuratorów obowiązkowym ubezpieczeniem, jak w innych zawodach	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja objęcia kuratorów obowiązkowym ubezpieczeniem, gwarantującym pomoc prawną, gdy kurator występuje w roli osoby oskarżonej - wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy.

			prawniczych, gwarantującym pomoc prawną również wtedy, gdy kurator występuje w roli osoby oskarżonej w sytuacji, gdy dotyczy to zdarzeń związanych z pełnieniem funkcji kuratora. Z takimi pozwami kuratorzy też się spotykają.	
24.		SO Kielce	Dodanie art. 3a należy pozytywnie ocenić, jednakże biorąc pod uwagę coraz częściej zdarzające się sytuacje prowadzenia przeciwko kuratorom postępowań karnych i cywilnych, na wnioski stron/podopiecznych, wobec których kurator podejmował czynności służbowe na zlecenie sądu/prokuratury, za uzasadnione należy uznać rozszerzenie zapisu o możliwość występowania o zwrot kosztów zastępstwa procesowego, również w takich przypadkach.	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Regulacja dotycząca zwrotu kosztów zastępstwa procesowego została przeniesiona do art. 17b projektu ustawy.
25.		SO Nowy Sącz	Zwrot kosztów dla kuratora jako osoby pozwanej - powinien być również uwzględniony w postępowaniu cywilnym.	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Regulacja dotycząca zwrotu kosztów zastępstwa procesowego została przeniesiona do art. 17b projektu ustawy.
26.		SO Przemyśl	Co do zasady przepis słuszny, jednakże martwiący jest niski próg wysokości zwrotów kosztów zastępstwa procesowego. W projektowanym przepisie ustawodawca ogranicza wysokość tych wydatków do stawek określonych w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości: - z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, - z	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Regulacja dotycząca zwrotu kosztów zastępstwa procesowego została przeniesiona do art. 17b projektu ustawy.

			<p>dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.</p> <p>Ustawodawca przyrównuje w tym przypadku sytuację kuratorów sądowych do grupy funkcjonariuszy publicznych: m.in. policji, straży granicznej, służby więziennej. We wszystkich ustawach dotyczących tych grup próg pomocy został określony na poziomie faktycznie poniesionych kosztów, nie wyższej niż czterokrotność przeciętnego uposażenia funkcjonariuszy.</p> <p>Należy przy tym jedyne zwrócić uwagę, iż Naczelna Rada Adwokacka wystąpiła niedawno do Ministerstwa Sprawiedliwości w sprawie kulejącego systemu pomocy prawnej z urzędu, a także nieodpłatnej pomocy prawnej oraz problemu rażąco niskich stawek z urzędu</p>	
27.	art. 1 pkt 2 proj. art. 4	SO Piotrków Trybunalski	Brak jest doprecyzowania, który prezes jest właściwy do podejmowania czynności z zakresu stosunku pracy wobec aplikanta kuratorskiego.	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga dotycząca braku doprecyzowania w art. 4, który prezes jest właściwy do podejmowania czynności z zakresu stosunku pracy wobec aplikanta kuratorskiego – niezasadna.</p> <p>Systematyka ustawy o kuratorskiej służbie sądowej umiejscawia regulacje dotyczące aplikantów kuratorskich w Rozdziale 6 ustawy „Aplikanci kuratorscy”, niezasadnym jest zatem sytuowanie tych zagadnień w art. 4 ustawy, który co do zasady określa kompetencje w zakresie podejmowania kluczowych decyzji kadrowych dotyczących kuratorów</p>

				<p>zawodowych.</p> <p>Należy przy tym zauważyć, iż art. 73 ust. 1 ustawy wyraźnie określa, iż to prezes sądu okręgowego zatrudnia aplikanta kuratorskiego na podstawie umowy o pracę, zawartej na czas określony. Zgodnie z art. 3 Kodeksu pracy „pracodawcą” jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniają one pracowników. Za pracodawcę będącego jednostką organizacyjną czynności z zakresu prawa pracy dokonuje osoba lub organ zarządzający albo inna wyznaczona do tego osoba (art. 3¹ Kodeksu pracy), zatem czynności z zakresu stosunku pracy podejmuje wobec aplikanta kuratorskiego prezes sądu okręgowego.</p>
28.		SA Wrocław	<p>- na jakich przesłankach i na jakiej podstawie winien być złożony wniosek o rozwiązanie stosunku pracy, czy złożenie wniosku winno być poprzedzone postępowaniem dyscyplinarnym, czy ewentualnie wypadkiem uniemożliwiającym dalszą pracę na danym stanowisku, chorobą czy też innymi przesłankami szczególnymi (jeśli tak to jakimi?), czy na obecnych zasadach, a rozszerzono jedynie listę podmiotów, które mogą o to wnioskować,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Projektowany art. 4 ust. 2, co zostało wyjaśnione w uzasadnieniu projektu ustawy (s. 9-10) przyznaje prezesowi sądu okręgowego większą niż dotychczas swobodę w podejmowaniu decyzji kadrowych wobec kuratora zawodowego. Podejmując decyzje personalne prezes nie będzie musiał czekać na stosowny wniosek kuratora okręgowego, lecz będzie mógł działać z własnej inicjatywy. Projekt przewiduje również większą niezależność prezesa sądu okręgowego w zakresie możliwości rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, czego będzie mógł dokonać z urzędu, na wniosek prezesa sądu rejonowego albo kuratora okręgowego. Projektowany przepis nie</p>

				<p>wprowadza zmian w zasadach rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, a jedynie rozszerza listę podmiotów, które mogą o to wnioskować o prezesa sądu rejonowego, przyznając jednocześnie prezesowi sądu okręgowego legitymacje do podejmowania czynności „z urzędu”. iż zgodnie z intencją projektodawcy użyty w projektowanym art. 4 ust. 2 zwrot „rozwiązanie stosunku pracy” zastąpił wyraz „odwołuje” występujący w obecnym brzmieniu art. 4 u.k.s. Celem projektowanej zmiany było usunięcie sformułowań powodujących liczne wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>Jak wskazuje się w doktrynie, w obecnym stanie prawnym odwołanie kuratora zawodowego, o którym mowa w art. 4, należy utożsamiać z rozwiązaniem z nim stosunku pracy. Pojęcie to jest jednak trochę mylące, gdyż w ustawie o kuratorach sądowych występuje też w kontekście odwołania kuratora okręgowego (art. 36 ust. 4 u.k.s.), zastępcy kuratora okręgowego (art. 36 ust. 7 u.k.s.), kierownika zespołu (art. 40 ust. 1 u.k.s.). We wskazanych wymienionych przypadkach jest przeciwstawione powołaniu na wymienione stanowiska. Ponadto, gdyby w art. 4 użyto tego terminu w kontekście odwołania z wymienionych stanowisk, to powinno być w nim też wymienione pojęcie „powołania”. W końcu trudno kogoś „odwoływać” jeżeli wcześniej się go nie „powołało”. Ponieważ w komentowanym</p>
--	--	--	--	---

				<p>artykule ten termin nie występuje, więc nie można go utożsamiać z odwołaniem kuratora z któregoś z wymienionych stanowisk. Poza tym nie trudno zauważyć, iż odwołanie kuratora okręgowego nie będzie się odbywało na jego wnioski, ale na skutek zrzeczenia się przez niego funkcji lub, po spełnieniu dodatkowych warunków, gdy nie wypełnia obowiązków nałożonych przez ustawę (art. 36 ust. 4 u.k.s.)...(…). Użycie terminu „odwołania” w kontekście rozwiązania z kuratorem stosunku pracy najprawdopodobniej wynika z poszukiwania takiej formuły, która w maksymalnie skondensowany sposób nazwie kluczowe decyzje kadrowe podejmowane przez prezesa sądu okręgowego wobec kuratora zawodowego. W tym kontekście termin „odwołanie”, jako przeciwieństwo „mianowania”, wydał się trafny. Niestety został on też użyty, w dalszej części ustawy, w innym znaczeniu, stąd niekiedy pojawiają się problemy z jego rozumieniem (...). Ponieważ pojęcie „odwołanie”, użyte w art. 4 u.k.s., oznacza rozwiązanie z kuratorem stosunku pracy, dlatego nie wymaga już innych pism czy też decyzji. W szczególności nie wymaga dodatkowego „odwołania” go ze stanowiska kuratora (mimo rozwiązania stosunku pracy). Kuratorem zawodowym jest się tak długo, jak długo, na podstawie stosunku pracy, wykonuje się ten zawód. Z momentem rozwiązania (ustania) stosunku pracy, przestaje się być kuratorem</p>
--	--	--	--	--

				<p>zawodowym (K. Stasiak, Komentarz do art. 4 ustawy o kuratorach sądowych, LEX/el).</p> <p>Należy zauważyć przy tym, iż przesłanki do rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym wynikają z innych przepisów ustawy (art. 27 ust. 1 oraz art. 32).</p>
29.		SA Gdańsk	<p>należałoby określić czy rozwiązanie przez prezesa sądu okręgowego stosunku pracy ma charakter obligatoryjny czy też fakultatywny. Wydaje się, iż stosowny wniosek pochodzący od kuratora okręgowego lub prezesa sądu rejonowego nie wiąże prezesa sądu okręgowego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>W odniesieniu do uwagi iż w art. 4 należałoby określić czy rozwiązanie przez prezesa sądu okręgowego stosunku pracy ma charakter obligatoryjny czy też fakultatywny, albowiem wydaje się, iż stosowny wniosek pochodzący od kuratora okręgowego lub prezesa sądu rejonowego nie wiąże prezesa sądu okręgowego, należy na wstępie wskazać, iż zgodnie z intencją projektodawcy użyty w projektowanym art. 4 ust.2 zwrot „rozwiązanie stosunku pracy” zastąpił wyraz „odwołuje” występujący w obecnym brzmieniu art. 4 u.k.s. Celem projektowanej zmiany było usunięcie sformułowań powodujących liczne wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>Jak wskazuje się w doktrynie, w obecnym stanie prawnym odwołanie kuratora zawodowego, o którym mowa w art. 4, należy utożsamiać z rozwiązaniem z nim stosunku pracy. Pojęcie to jest jednak trochę mylące, gdyż w ustawie o kuratorach sądowych występuje też w kontekście odwołania kuratora okręgowego (art. 36 ust. 4 u.k.s.), zastępcy kuratora okręgowego (art. 36</p>

				<p>ust. 7 u.k.s.), kierownika zespołu (art. 40 ust. 1 u.k.s.). We wskazanych wymienionych przypadkach jest przeciwstawione powołaniu na wymienione stanowiska. Ponadto, gdyby w art. 4 użyto tego terminu w kontekście odwołania z wymienionych stanowisk, to powinno być w nim też wymienione pojęcie „powołania”. W końcu trudno kogoś „odwoływać” jeżeli wcześniej się go nie „powołało”. Ponieważ w komentowanym artykule ten termin nie występuje, więc nie można go utożsamiać z odwołaniem kuratora z któregoś z wymienionych stanowisk. Poza tym nie trudno zauważyć, iż odwołanie kuratora okręgowego nie będzie się odbywało na jego wniosek, ale na skutek zrzeczenia się przez niego funkcji lub, po spełnieniu dodatkowych warunków, gdy nie wypełnia obowiązków nałożonych przez ustawę (art. 36 ust. 4 u.k.s.)(...). Użycie terminu „odwołania” w kontekście rozwiązania z kuratorem stosunku pracy najprawdopodobniej wynika z poszukiwania takiej formuły, która w maksymalnie skondensowany sposób nazwie kluczowe decyzje kadrowe podejmowane przez prezesa sądu okręgowego wobec kuratora zawodowego. W tym kontekście termin „odwołanie”, jako przeciwieństwo „mianowania”, wydał się trafny. Niestety został on też użyty, w dalszej części ustawy, w innym znaczeniu, stąd niekiedy pojawiają się problemy z jego rozumieniem (...). Ponieważ pojęcie „odwołanie”, użyte w art. 4 u.k.s., oznacza</p>
--	--	--	--	--

				<p>rozwiązanie z kuratorem stosunku pracy, dlatego nie wymaga już innych pism czy też decyzji. W szczególności nie wymaga dodatkowego „odwołania” go ze stanowiska kuratora (mimo rozwiązania stosunku pracy). Kuratorem zawodowym jest się tak długo, jak długo, na podstawie stosunku pracy, wykonuje się ten zawód. Z momentem rozwiązania (ustania) stosunku pracy, przestaje się być kuratorem zawodowym (...). Prezes sądu okręgowego wnioskiem kuratora okręgowego jest związany jedynie w sensie formalnym oraz, w pewnym zakresie, także w sensie merytorycznym. Oznacza to, iż bez takiego wniosku nie może podjąć decyzji wymienionych w art. 4. Natomiast jego złożenie powoduje możliwość podjęcia decyzji merytorycznej, ale jej zakres jest ograniczony do zaakceptowania wniosku lub jego „odrzućenia” (K. Stasiak, Komentarz do art. 4 ustawy o kuratorach sądowych, LEX/el).</p> <p>Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać, iż w świetle projektowanego przepisu art. 4 ust. 2 wniosek uprawnionych podmiotów tj. prezesa sądu rejonowego i kuratora okręgowego w przedmiocie rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, nie wiąże formalnie prezesa sądu okręgowego i nie wywołuje skutku w postaci obligatoryjnego rozwiązania stosunku pracy.</p>
30.		SA Wrocław	<p>W art. 4 proponuje się brzmienie: „Art. 4. 1. Kuratora zawodowego mianuje, przenosi do</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną</p>

			<p>innego sądu lub zespołu kuratorskiej służby sądowej prezes sądu okręgowego na wniosek kuratora okręgowego lub na wniosek zainteresowanego kuratora zawodowego; Proponuje się dodanie pkt. 2 w cyt. artykule: 2. Kuratora zawodowego zawiesza w pełnieniu obowiązków służbowych prezes sądu okręgowego z urzędu lub na wniosek kuratora okręgowego, jeżeli wobec kuratora zawodowego wszczęto postępowanie dyscyplinarne, bądź kurator zawodowy został tymczasowo aresztowany. W okresie zawieszenia kurator zachowuje prawo do wynagrodzenia.</p> <p>Art. 4 pkt. 4 Czynności z zakresu stosunku pracy podejmuje wobec kuratora zawodowego prezes sądu okręgowego.</p>	projektem ustawy.
31.		SO W Olsztynie	<p>W art. 4 projektu wskazano, iż „Prezes sądu okręgowego rozwiązuje z kuratorem zawodowym stosunek pracy z urzędu, na wniosek prezesa sądu rejonowego albo kuratora okręgowego”. Zapis ten wymaga doprecyzowania w zakresie okoliczności rozwiązania stosunku pracy. Doprecyzowanie jest niezbędne celem ustalenia okoliczności, w jakich może dojść do rozwiązania stosunku pracy chociażby z urzędu, czy np. do rozwiązania takiego stosunku w tejże formie może dojść np. „poprzez utratę zaufania do pracownika” czy tylko i wyłącznie na zasadach katalogu określonego w Ustawie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zob. uwagi nr 28 i 29. Projektowany art. 4 ust.2, co zostało wyjaśnione w uzasadnieniu projektu ustawy (s. 9-10) przyznaje prezesowi sądu okręgowego większą niż dotychczas swobodę w podejmowaniu decyzji kadrowych wobec kuratora zawodowego. Podejmując decyzje personalne prezes nie będzie musiał czekać na stosowny wniosek kuratora okręgowego, lecz będzie mógł działać z własnej inicjatywy. Projekt przewiduje również większą niezależność prezesa sądu okręgowego w zakresie możliwości rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, czego będzie mógł dokonać z urzędu, na wniosek</p>

				<p>prezesa sądu rejonowego albo kuratora okręgowego. Projektowany przepis nie wprowadza zmian w zasadach rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, a jedynie rozszerza listę podmiotów, które mogą o to wnioskować o prezesa sądu rejonowego, przyznając jednocześnie prezesowi sądu okręgowego legitymacje do podejmowania czynności „z urzędu”. iż zgodnie z intencją projektodawcy użyty w projektowanym art. 4 ust.2 zwrot „rozwiązanie stosunku pracy” zastąpił wyraz „odwołuje” występujący w obecnym brzmieniu art. 4 u.k.s. Celem projektowanej zmiany było usunięcie sformułowań powodujących liczne wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>Jak wskazuje się w doktrynie, w obecnym stanie prawnym odwołanie kuratora zawodowego, o którym mowa w art. 4, należy utożsamiać z rozwiązaniem z nim stosunku pracy. Pojęcie to jest jednak trochę mylące, gdyż w ustawie o kuratorach sądowych występuje też w kontekście odwołania kuratora okręgowego (art. 36 ust. 4 u.k.s.), zastępcy kuratora okręgowego (art. 36 ust. 7 u.k.s.), kierownika zespołu (art. 40 ust. 1 u.k.s.). We wskazanych wymienionych przypadkach jest przeciwstawione powołaniu na wymienione stanowiska. Ponadto, gdyby w art. 4 użyto tego terminu w kontekście odwołania z wymienionych stanowisk, to powinno być w nim też wymienione pojęcie „powołania”. W końcu</p>
--	--	--	--	--

				<p>trudno kogoś „odwoływać” jeżeli wcześniej się go nie „powołało”. Ponieważ w komentowanym artykule ten termin nie występuje, więc nie można go utożsamiać z odwołaniem kuratora z któregoś z wymienionych stanowisk. Poza tym nie trudno zauważyć, iż odwołanie kuratora okręgowego nie będzie się odbywało na jego wniosek, ale na skutek zrzeczenia się przez niego funkcji lub, po spełnieniu dodatkowych warunków, gdy nie wypełnia obowiązków nałożonych przez ustawę (art. 36 ust. 4 u.k.s.) (...). Użycie terminu „odwołania” w kontekście rozwiązania z kuratorem stosunku pracy najprawdopodobniej wynika z poszukiwania takiej formuły, która w maksymalnie skondensowany sposób nazwie kluczowe decyzje kadrowe podejmowane przez prezesa sądu okręgowego wobec kuratora zawodowego. W tym kontekście termin „odwołanie”, jako przeciwieństwo „mianowania”, wydał się trafny. Niestety został on też użyty, w dalszej części ustawy, w innym znaczeniu, stąd niekiedy pojawiają się problemy z jego rozumieniem (...). Ponieważ pojęcie „odwołanie”, użyte w art. 4 u.k.s., oznacza rozwiązanie z kuratorem stosunku pracy, dlatego nie wymaga już innych pism czy też decyzji. W szczególności nie wymaga dodatkowego „odwołania” go ze stanowiska kuratora (mimo rozwiązania stosunku pracy). Kuratorem zawodowym jest się tak długo, jak długo, na podstawie stosunku pracy, wykonuje się ten zawód. Z momentem</p>
--	--	--	--	---

				<p>rozwiązania (ustania) stosunku pracy, przestaje się być kuratorem zawodowym (K. Stasiak, Komentarz do art.4 ustawy o kuratorach sądowych, LEX/el).</p> <p>Należy zauważyć przy tym, iż przesłanki do rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym wynikają z innych przepisów ustawy (art. 27 ust. 1 oraz art. 32).</p>
32.		SO Przemysł	<p>Ustawodawca wskazuje na liczne wątpliwości interpretacyjne, które dotyczyły ustalenia właściwego organu do podejmowania decyzji kadrowych w sprawach kuratorskiej służby sądowej. Proponowane zmiany raczej pogłębiają te kontrowersje. Obok prezesa sądu okręgowego oraz kuratora okręgowego do podmiotów odpowiedzialnych za te decyzje dodano prezesa sądu rejonowego. Wedle proponowanych przepisów każdy z tych organów będzie mógł np. wystąpić w wnioskiem o rozwiązanie stosunku pracy z kuratorem.</p> <p>Wydaje się, iż decyzje kadrowe dotyczące kuratorskiej służby sądowej powinny spoczywać w całości w rękach prezesa sądu okręgowego, który posiada całościową koncepcję zarządzania okręgiem. Będzie to zgodne z obecnym modelem i dobrze funkcjonującą praktyką. Co więcej, pokrywać się będzie z proponowaną w dalszej części projektu kwestią wewnętrznego nadzoru administracyjnego nad działalnością</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zob. uwagi nr 28, 29 i 31.</p> <p>Projektowany art. 4 ust. 2, co zostało wyjaśnione w uzasadnienie projektu ustawy (s. 9-10) przyznaje prezesowi sądu okręgowego większą niż dotychczas swobodę w podejmowaniu decyzji kadrowych wobec kuratora zawodowego. Podejmując decyzje personalne prezes nie będzie musiał czekać na stosowny wniosek kuratora okręgowego, lecz będzie mógł działać z własnej inicjatywy. Projekt przewiduje również większą niezależność prezesa sądu okręgowego w zakresie możliwości rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, czego będzie mógł dokonać z urzędu, na wniosek prezesa sądu rejonowego albo kuratora okręgowego. Projektowany przepis nie wprowadza zmian w zasadach rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, a jedynie rozszerza listę podmiotów, które mogą o to wnioskować o prezesa sądu rejonowego, przyznając jednocześnie prezesowi sądu okręgowego legitymacje do podejmowania</p>

			<p>kuratorskiej służby sądowej w danym okręgu (kuratorzy sądowi -> kurator okręgowy -> prezes sądu okręgowego).</p> <p>Na prezesie sądu rejonowego powinny spoczywać tylko inne obowiązki wynikające ze stosunku pracy (wypłata wynagrodzenia, udzielanie urlopu wypoczynkowego, organizacja stanowiska pracy, itp.).</p>	<p>czynności „z urzędu”. iż zgodnie z intencją projektodawcy użyty w projektowanym art. 4 ust.2 zwrot „rozwiązanie stosunku pracy” zastąpił wyraz „odwołuje” występujący w obecnym brzmieniu art. 4 u.k.s. Celem projektowanej zmiany było usunięcie sformułowań powodujących liczne wątpliwości interpretacyjne.</p> <p>Projektowana zmiana nie ogranicza decyzyjności prezesa sądu okręgowego w sprawach personalnych dotyczących kuratorów zawodowych.</p>
33.		SO Zielona Góra	<p>Proponujemy rozszerzyć brzmienie wskazanego artykułu poprzez dodanie po „prezes sądu okręgowego” - po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego</p> <p>Art. 4 ust. 2 j/w, by decyzja o rozwiązaniu stosunku pracy na wniosek prezesa sądu rejonowego podejmowana była po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego. W obu sytuacjach kurator okręgowy odpowiedzialny za funkcjonowanie służby kuratorskiej w okręgu i reprezentację kuratorów, winien móc przedstawić swoje stanowisko w sprawach kadrowych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja zmiany projektowanego art. 4 ust. 1 i 2 poprzez dodanie po wyrazach „prezes sądu okręgowego” – zwrotu „po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego” – wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy.</p>
34.		SR Konin	<p>Propozycja brzmienia art. 4 ust. 1: „Kuratora zawodowego mianuje, przenosi do innego sądu lub zespołu kuratorskiej służby sądowej albo zawiesza w pełnieniu obowiązków służbowych prezes sądu okręgowego na wniosek kuratora okręgowego.”</p> <p>Wykreślamy słowo „ z urzędu ” albowiem jest</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja zmiany projektowanego art. 4 ust.1 poprzez wykreślenie zwrotu „z urzędu” – wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy.</p>

			ano zbyt ogólne i sugeruje pominięcie kuratora okręgowego.	
35.		SO Koszalin	W ustępie 2 powinno nastąpić doprecyzowanie przyczyny rozwiązania takiego stosunku pracy.	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zob. uwagi nr 28, 29, 31 i 32.</p> <p>Projektowany art. 4 ust. 2, co zostało wyjaśnione w uzasadnieniu projektu ustawy (s. 9-10) przyznaje prezesowi sądu okręgowego większą niż dotychczas swobodę w podejmowaniu decyzji kadrowych wobec kuratora zawodowego. Podejmując decyzje personalne prezes nie będzie musiał czekać na stosowny wniosek kuratora okręgowego, lecz będzie mógł działać z własnej inicjatywy. Projekt przewiduje również większą niezależność prezesa sądu okręgowego w zakresie możliwości rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, czego będzie mógł dokonać z urzędu, na wniosek prezesa sądu rejonowego albo kuratora okręgowego. Projektowany przepis nie wprowadza zmian w zasadach rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, a jedynie rozszerza listę podmiotów, które mogą o to wnioskować o prezesa sądu rejonowego, przyznając jednocześnie prezesowi sądu okręgowego legitymacje do podejmowania czynności „z urzędu”. iż zgodnie z intencją projektodawcy użyty w projektowanym art. 4 ust.2 zwrot „rozwiązanie stosunku pracy” zastąpił wyraz „odwołuje” występujący w obecnym brzmieniu art. 4 u.k.s. Celem projektowanej zmiany było usunięcie sformułowań powodujących liczne wątpliwości</p>

				<p>interpretacyjne.</p> <p>Jak wskazuje się w doktrynie, w obecnym stanie prawnym odwołanie kuratora zawodowego, o którym mowa w art. 4, należy utożsamiać z rozwiązaniem z nim stosunku pracy. Pojęcie to jest jednak trochę mylące, gdyż w ustawie o kuratorach sądowych występuje też w kontekście odwołania kuratora okręgowego (art. 36 ust. 4 u.k.s.), zastępcy kuratora okręgowego (art. 36 ust. 7 u.k.s.), kierownika zespołu (art. 40 ust. 1 u.k.s.). We wskazanych wymienionych przypadkach jest przeciwstawione powołaniu na wymienione stanowiska. Ponadto, gdyby w art. 4 użyto tego terminu w kontekście odwołania z wymienionych stanowisk, to powinno być w nim też wymienione pojęcie „powołania”. W końcu trudno kogoś „odwoływać” jeżeli wcześniej się go nie „powołało”. Ponieważ w komentowanym artykule ten termin nie występuje, więc nie można go utożsamiać z odwołaniem kuratora z któregoś z wymienionych stanowisk. Poza tym nie trudno zauważyć, iż odwołanie kuratora okręgowego nie będzie się odbywało na jego wnioski, ale na skutek zrzeczenia się przez niego funkcji lub, po spełnieniu dodatkowych warunków, gdy nie wypełnia obowiązków nałożonych przez ustawę (art. 36 ust. 4 u.k.s.)(...). Użycie terminu „odwołania” w kontekście rozwiązania z kuratorem stosunku pracy najprawdopodobniej wynika z poszukiwania takiej formuły, która w</p>
--	--	--	--	---

				<p>maksymalnie skondensowany sposób nazwie kluczowe decyzje kadrowe podejmowane przez prezesa sądu okręgowego wobec kuratora zawodowego. W tym kontekście termin „odwołanie”, jako przeciwieństwo „mianowania”, wydał się trafny. Niestety został on też użyty, w dalszej części ustawy, w innym znaczeniu, stąd niekiedy pojawiają się problemy z jego rozumieniem (...). Ponieważ pojęcie „odwołanie”, użyte w art. 4 u.k.s., oznacza rozwiązanie z kuratorem stosunku pracy, dlatego nie wymaga już innych pism czy też decyzji. W szczególności nie wymaga dodatkowego „odwołania” go ze stanowiska kuratora (mimo rozwiązania stosunku pracy). Kuratorem zawodowym jest się tak długo, jak długo, na podstawie stosunku pracy, wykonuje się ten zawód. Z momentem rozwiązania (ustania) stosunku pracy, przestaje się być kuratorem zawodowym (K. Stasiak, Komentarz do art. 4 ustawy o kuratorach sądowych, LEX/el).</p> <p>Należy zauważyć przy tym, iż przesłanki do rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym wynikają z innych przepisów ustawy (art. 27 ust. 1 oraz art. 32).</p>
36.	art. 1 pkt 3 proj. art. 5	SR dla Łodzi- Śródmieście	Pozostawienie możliwości zwolnienia od obowiązku odbycia aplikacji kuratorskiej i złożenia egzaminu kuratorskiego oceniam negatywnie.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga nie zawiera racjonalnego uzasadnienia, co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do niej.
37.	art. 1 pkt 4 proj. art. 7	SR dla Łodzi- Śródmieście	Wprowadzenie kolejnego stopnia służbowego „starszego kuratora specjalisty” - oceniam	Uwaga nieuwzględniona. W odróżnieniu od pozostałych stopni

			<p>pozytywnie. Negatywnie oceniam zapowiedzi dotyczące zapowiadanej skali przyznawania tego stopnia - 4 osoby rocznie w skali całego kraju. To świadczy o krzywdzącym spojrzeniu na naszą służbę.</p>	<p>służbowych stopień „starszego kuratora specjalisty” będzie nadawany przez Ministra Sprawiedliwości, co ma podkreślić jego szczególny charakter. Możliwość uzyskania nowego stopnia służbowego w świetle projektowanych przepisów będzie fakultatywna i uzależniona od spełnienia przez kuratora specjalistę (dotychczas najwyższy stopień awansu służbowego) przesłanki wyróżniającej się pracy, przy czym należy wskazać, że ta przesłanka odnosi się do „wyróżniania się” na tle pracy pozostałych kuratorów zawodowych, a przede wszystkim tych posiadających stopień „kuratora specjalisty”. Zakłada się, że awans będzie swego rodzaju „ukoronowaniem” kariery kuratorskiej. Zmiana w proponowanym brzmieniu art. 8 ust. 1a polegająca na zastąpieniu wyrazu „nadaje” wyrazami „może nadać” ma na celu podkreślenie, że nie jest to kolejny stopień na ścieżce awansu, tylko ultrafakultatywne wyróżnienie za szczególne zasługi.</p>
38.		SR Sulęcín	<p>- art. 7 pkt 4 oraz art. 8 ust. 1 i 1 a - opiniujemy pozytywnie dodanie kolejnego stopnia służbowego, tj. „starszy kurator specjalista”, jednak proponujemy dodanie precyzyjnych kryteriów określających zasady przyznania w/w stopnia służbowego, postulujemy, aby był on przydzielany na podobnych zasadach jak pozostałe stopnie służbowe.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zob. uwaga nr 37. W odróżnieniu od pozostałych stopni służbowych stopień „starszego kuratora specjalisty” będzie nadawany przez Ministra Sprawiedliwości, co ma podkreślić jego szczególny charakter. Możliwość uzyskania nowego stopnia służbowego w świetle projektowanych przepisów będzie fakultatywna i uzależniona od spełnienia przez kuratora specjalistę (dotychczas najwyższy stopień</p>

				awansu służbowego) przesłanki wyróżniającej się pracy, przy czym należy wskazać, że ta przesłanka odnosi się do „wyróżniania się” na tle pracy pozostałych kuratorów zawodowych, a przede wszystkim tych posiadających stopień „kuratora specjalisty”. Zakłada się, że awans będzie swego rodzaju „ukoronowaniem” kariery kuratorskiej. Zmiana w proponowanym brzmieniu art. 8 ust. 1a polegająca na zastąpieniu wyrazu „nadaje” wyrazami „może nadać” ma na celu podkreślenie, że nie jest to kolejny stopień na ścieżce awansu, tylko ultrafakultatywne wyróżnienie za szczególne zasługi.
39.		SO Częstochowa	wykreślić punkt 4) starszy kurator specjalista	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga nie zawiera racjonalnego uzasadnienia, co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do niej.
40.		SO Koszalin	Proponowany starszy stopień kuratora specjalisty jest jak najbardziej zasadny ale jako jeden ze stopni awansowania kuratorów w karierze zawodowej a nie tak jak się to zakłada , że ma być przyznawany w zawężonym zakresie co by wskazywało raczej na formę odznaczenia a nie stopnia zawodowego	Uwaga nieuwzględniona. Zob. uwagi nr 37 i 38. W odróżnieniu od pozostałych stopni służbowych stopień „starszego kuratora specjalisty” będzie nadawany przez Ministra Sprawiedliwości, co ma podkreślić jego szczególny charakter. Możliwość uzyskania nowego stopnia służbowego w świetle projektowanych przepisów będzie fakultatywna i uzależniona od spełnienia przez kuratora specjalistę (dotychczas najwyższy stopień awansu służbowego) przesłanki wyróżniającej się pracy, przy czym należy wskazać, że ta przesłanka odnosi się do „wyróżniania się” na tle pracy pozostałych kuratorów zawodowych, a

				<p>przede wszystkim tych posiadających stopień „kuratora specjalisty”. Zakłada się, że awans będzie swego rodzaju „ukoronowaniem” kariery kuratorskiej. Zmiana w proponowanym brzmieniu art. 8 ust. 1a polegająca na zastąpieniu wyrazu „nadaje” wyrazami „może nadać” ma na celu podkreślenie, że nie jest to kolejny stopień na ścieżce awansu, tylko ultrafakultatywne wyróżnienie za szczególne zasługi.</p>
41.			<p>Wymagania stawiane kuratorom zawodowym. Z uwagi na charakter pełnionych obowiązków i ścisły związek z wymiarem sprawiedliwości, wysoce wskazanym byłoby doprecyzowanie kwestii obywatelstwa. Określenie przysługujących praw również różni się od cenzusów przyjmowanych w innych aktach prawnych. Jeżeli chodzi o wymóg wykształcenia - zaproponowane nazewnictwo nie odpowiada aktualnej systematyce działów szkolnictwa wyższego. Dlatego proponuję w art. 5.</p> <p>„1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw publicznych i obywatelskich</p> <p>(...)</p> <p>4) ukończył wyższe studia magisterskie z zakresu nauk pedagogiczno-psychologicznych, socjologicznych lub prawnych albo inne studia magisterskie i podyplomowe z zakresu nauk społecznych:</p>	<p>Uwagi częściowo uwzględnione.</p> <p>1. Propozycja doprecyzowania kwestii obywatelstwa i zmiany brzmienia projektowanego art. 5 ust. 1 pkt 1 poprzez zapis: „1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw publicznych i obywatelskich” – uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Proponuje się nadanie w art. 5 ust. 1 pkt 1 następującego brzmienia:</p> <p>„1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich;”.</p> <p>(uwzględnienie uwagi nr 58 Ośrodka Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych, zgłoszonej w ramach konsultacji).</p> <p>2. Propozycja dostosowania nazewnictwa odpowiadającego aktualnej systematyce działów szkolnictwa wyższego, poprzez nadanie projektowanemu art. 5 ust. 1 pkt 4 brzmienia: „4) ukończył wyższe studia magisterskie z zakresu nauk pedagogiczno-psychologicznych,</p>

				<p>socjologicznych lub prawnych albo inne studia magisterskie i podyplomowe z zakresu nauk społecznych” – uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Proponuje się nadanie w art. 5 ust. 1 pkt 4 następującego brzmienia:</p> <p>„4) posiada wykształcenie wyższe magisterskie z zakresu przynajmniej jednej z następujących dyscyplin naukowych: psychologia, pedagogika, socjologia lub prawo albo inne wykształcenie wyższe magisterskie i studia podyplomowe z zakresu przynajmniej jednej z następujących dyscyplin naukowych: psychologia, pedagogika, socjologia lub prawo;”.</p>
42.		SO w Olsztynie	<p>W art. 7 projektu wskazano kolejny stopień służby - starszy kurator specjalista. Brak jest jasnych kryteriów uzyskania tego stopnia zawodowego, a wskazanie jedynie przesłanki „wyróżniającej się pracy” jest zbyt mało precyzyjne i może ostatecznie prowadzić do zbyt swobodnej oceny i interpretacji. Ponadto jako jedyny stopień służbowy jest nadawany przez Ministra Sprawiedliwości, a wszystkie inne przez Prezesa sądu okręgowego. Przyjęcie granicy awansu na starszego kuratora specjalistę w wysokości do 1% rocznie spośród wszystkich kuratorów specjalistów znacznie ogranicza ścieżkę awansową.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zob. uwagi nr 37, 38, 40.</p> <p>W odróżnieniu od pozostałych stopni służbowych stopień „starszego kuratora specjalisty” będzie nadawany przez Ministra Sprawiedliwości, co ma podkreślić jego szczególny charakter. Możliwość uzyskania nowego stopnia służbowego w świetle projektowanych przepisów będzie fakultatywna i uzależniona od spełnienia przez kuratora specjalistę (dotychczas najwyższy stopień awansu służbowego) przesłanki wyróżniającej się pracy, przy czym należy wskazać, że ta przesłanka odnosi się do „wyróżniania się” na tle pracy pozostałych kuratorów zawodowych, a przede wszystkim tych posiadających stopień „kuratora specjalisty”. Zakłada się, że awans będzie swego rodzaju „ukoronowaniem” kariery</p>

				<p>kuratorskiej. Zmiana w proponowanym brzmieniu art. 8 ust. 1a polegająca na zastąpieniu wyrazu „nadaje” wyrazami „może nadać” ma na celu podkreślenie, że nie jest to kolejny stopień na ścieżce awansu, tylko ultrafakultatywne wyróżnienie za szczególne zasługi.</p>
43.		SO Nowy Sącz	<p>Zapis w projekcie dot. nadania kolejnego stopnia służbowego nie precyzuje kryteriów „wyróżniającej się pracy”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zob. uwagi nr 37, 38, 40, 42. W odróżnieniu od pozostałych stopni służbowych stopień „starszego kuratora specjalisty” będzie nadawany przez Ministra Sprawiedliwości, co ma podkreślić jego szczególny charakter. Możliwość uzyskania nowego stopnia służbowego w świetle projektowanych przepisów będzie fakultatywna i uzależniona od spełnienia przez kuratora specjalistę (dotychczas najwyższy stopień awansu służbowego) przesłanki wyróżniającej się pracy, przy czym należy wskazać, że ta przesłanka odnosi się do „wyróżniania się” na tle pracy pozostałych kuratorów zawodowych, a przede wszystkim tych posiadających stopień „kuratora specjalisty”. Zakłada się, że awans będzie swego rodzaju „ukoronowaniem” kariery kuratorskiej. Zmiana w proponowanym brzmieniu art. 8 ust. 1a polegająca na zastąpieniu wyrazu „nadaje” wyrazami „może nadać” ma na celu podkreślenie, że nie jest to kolejny stopień na ścieżce awansu, tylko ultrafakultatywne wyróżnienie za szczególne zasługi.</p>
44.		SO Suwałki	<p>Do pkt 4 - starszy kurator specjalista - należałoby sprecyzować za jakie osiągnięcia w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zob. uwagi nr 37, 38, 40, 42, 43.</p>

			pracy zawodowej zostaje nadany w/w stopień służbowy.	W odróżnieniu od pozostałych stopni służbowych stopień „starszego kuratora specjalisty” będzie nadawany przez Ministra Sprawiedliwości, co ma podkreślić jego szczególny charakter. Możliwość uzyskania nowego stopnia służbowego w świetle projektowanych przepisów będzie fakultatywna i uzależniona od spełnienia przez kuratora specjalistę (dotychczas najwyższy stopień awansu służbowego) przesłanki wyróżniającej się pracy, przy czym należy wskazać, że ta przesłanka odnosi się do „wyróżniania się” na tle pracy pozostałych kuratorów zawodowych, a przede wszystkim tych posiadających stopień „kuratora specjalisty”. Zakłada się, że awans będzie swego rodzaju „ukoronowaniem” kariery kuratorskiej. Zmiana w proponowanym brzmieniu art. 8 ust. 1a polegająca na zastąpieniu wyrazu „nadaje” wyrazami „może nadać” ma na celu podkreślenie, że nie jest to kolejny stopień na ścieżce awansu, tylko ultrafakultatywne wyróżnienie za szczególne zasługi.
45.		SO Zielona Góra	Dodanie nowego stopnia, „starszego kuratora specjalisty” powinno być możliwym do osiągnięcia awansem dla wyróżniającej się grupy kuratorów, co przy założeniu że awans uzyskają 4 osoby rocznie ma charakter demotywujący a nawet fikcyjny (około 0,08% kadry kuratorskiej w Polsce). Prestiżowy charakter uzyskania tego stopnia powinien zabezpieczać faktyczną możliwość docenienia i wyróżnienia przez Ministra Sprawiedliwości	Uwaga nieuwzględniona. Zob. uwagi nr 37, 38, 40, 42-44. W odróżnieniu od pozostałych stopni służbowych stopień „starszego kuratora specjalisty” będzie nadawany przez Ministra Sprawiedliwości, co ma podkreślić jego szczególny charakter. Możliwość uzyskania nowego stopnia służbowego w świetle projektowanych przepisów będzie fakultatywna i uzależniona od spełnienia przez kuratora

			najlepiej pracujących przynajmniej w ilości 1-2 osób z okręgu rocznie.	specjalistę (dotychczas najwyższy stopień awansu służbowego) przesłanki wyróżniającej się pracy, przy czym należy wskazać, że ta przesłanka odnosi się do „wyróżniania się” na tle pracy pozostałych kuratorów zawodowych, a przede wszystkim tych posiadających stopień „kuratora specjalisty”. Zakłada się, że awans będzie swego rodzaju „ukoronowaniem” kariery kuratorskiej. Zmiana w proponowanym brzmieniu art. 8 ust. 1a polegająca na zastąpieniu wyrazu „nadaje” wyrazami „może nadać” ma na celu podkreślenie, że nie jest to kolejny stopień na ścieżce awansu, tylko ultrafakultatywne wyróżnienie za szczególne zasługi.
46.	art. 1 pkt 5 proj. art. 8	SO Piotrków Trybunalski	Nadanie kolejnego stopnia służbowego tj. starszego kuratora specjalisty przypisany jest Ministrowi Sprawiedliwości uważamy, że ta procedura w „trybie” specjalnym budzi ogromne wątpliwości, przy obecnie poważnych problemach z awansowaniem kuratorów na wyższe stopnie służbowe, spowodowanych brakiem środków finansowych.	Uwaga nieuwzględniona. Zob. uwagi nr 37, 38, 40, 42-45. W odróżnieniu od pozostałych stopni służbowych stopień „starszego kuratora specjalisty” będzie nadawany przez Ministra Sprawiedliwości, co ma podkreślić jego szczególny charakter. Możliwość uzyskania nowego stopnia służbowego w świetle projektowanych przepisów będzie fakultatywna i uzależniona od spełnienia przez kuratora specjalistę (dotychczas najwyższy stopień awansu służbowego) przesłanki wyróżniającej się pracy, przy czym należy wskazać, że ta przesłanka odnosi się do „wyróżniania się” na tle pracy pozostałych kuratorów zawodowych, a przede wszystkim tych posiadających stopień „kuratora specjalisty”. Zakłada się, że awans będzie swego rodzaju „ukoronowaniem” kariery

				<p>kuratorskiej. Zmiana w proponowanym brzmieniu art. 8 ust. 1a polegająca na zastąpieniu wyrazu „nadaje” wyrazami „może nadać” ma na celu podkreślenie, że nie jest to kolejny stopień na ścieżce awansu, tylko ultrafakultatywne wyróżnienie za szczególne zasługi.</p>
47.		SA Gdańsk	<p>W regulacji dotyczącej art. 8 ust. 1 wydaje się celem ustawodawcy zapewnienie obligatoryjnego awansu. Wydaje się jednak wątpliwe wobec aktualnej polityki kadrowo płacowej aby uwzględnianie wniosków awansowych oderwane było od ilości środków przekazanych na awanse. Może to powodować jak obecnie pomimo spełnienia przesłanek formalnych brak możliwości awansowania kuratorów na wyższy stopień służbowy.</p> <p>W zakresie proponowanej treści art. 8 ust. 1 a warto wskazać, iż brak jest kryteriów poza wyróżniającą się służbą uzasadniających przyznanie stopnia służbowego starszego kuratora specjalisty.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>1. Uwaga dotycząca art. 8 ust.1 projektu w kwestii wątpliwości co do możliwości finansowych dla zabezpieczenia obligatoryjnych awansów kuratorów zawodowych – nieuwzględniona.</p> <p>Zaproponowane zmiany, co zostało wyjaśnione w uzasadnieniu projektu ustawy (s.10-11), przewidują pozostawienie prezesowi sądu okręgowego prerogatywy związanej z nadawaniem stopni służbowych: kuratora zawodowego, starszego kuratora zawodowego i kuratora specjalisty, przyznając mu jednocześnie kompetencję do podejmowania czynności związanych z awansem z urzędu oraz poszerzając katalog podmiotów uprawnionych do wnioskowania o awans zawodowy kuratora. Prezes sądu okręgowego nadaje zatem stopień służbowy na wniosek uprawnionego podmiotu, tj. kuratora okręgowego albo prezesa sądu rejonowego, kierownika zespołu lub zainteresowanego kuratora zawodowego, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego, bądź też z urzędu, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego.</p> <p>Projekt ustawy nie wprowadza obligatoryjnego</p>

				<p>charakteru nadania kuratorowi wyższego stopnia służbowego, w tym zakresie nie dokonano żadnych zmian w brzmieniu art. 8 ust. 2 u.k.s. Awans kuratora zawodowego pozostaje nadal fakultatywny, samo spełnienie przesłanek ustawowych (upływ 3 lat od poprzedniego awansu oraz wyróżniający charakter pracy kuratora w tym okresie) nie powoduje powstania obowiązku awansowania go na wyższy stopień służbowy.</p> <p>2. Uwaga dotycząca braku kryteriów uzasadniających przyznanie stopnia służbowego starszego kuratora specjalisty – niewzględniona.</p> <p>Zob. uwagi nr 37, 38, 40, 42-45.</p> <p>W odróżnieniu od pozostałych stopni służbowych stopień „starszego kuratora specjalisty” będzie nadawany przez Ministra Sprawiedliwości, co ma podkreślić jego szczególny charakter. Możliwość uzyskania nowego stopnia służbowego w świetle projektowanych przepisów będzie fakultatywna i uzależniona od spełnienia przez kuratora specjalistę (dotychczas najwyższy stopień awansu służbowego) przesłanki wyróżniającej się pracy, przy czym należy wskazać, że ta przesłanka odnosi się do „wyróżniania się” na tle pracy pozostałych kuratorów zawodowych, a przede wszystkim tych posiadających stopień „kuratora specjalisty”. Zakłada się, że awans będzie swego rodzaju „ukoronowaniem” kariery kuratorskiej. Zmiana w proponowanym</p>
--	--	--	--	--

				brzmieniu art. 8 ust. 1a polegająca na zastąpieniu wyrazu „nadaje” wyrazami „może nadać” ma na celu podkreślenie, że nie jest to kolejny stopień na ścieżce awansu, tylko ultrafakultatywne wyróżnienie za szczególne zasługi.
48.		SO Częstochowa	wykreślić punkt 3)	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykreślenia pkt 3 w art. 8 ust. 1 projektu ustawy – nieuwzględniona . Uwaga nie zawiera racjonalnego uzasadnienia, co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do niej.
49.		SA Wrocław	- Czy musi upłynąć okres m.in. trzech lat od poprzedniego awansu, jeśli tak, jak będzie liczony okres wobec kuratorów specjalistów, którzy otrzymali awans np.3, 5 czy 10 lat temu oraz jakie kryteria/wymagania musi spełnić kurator, aby wobec jego osoby został złożony wniosek o awans na starszego kuratora specjalistę, kwestii tych nie sprecyzowano w ustawie, co może budzić wątpliwości zarówno wśród podmiotów wnioskujących, które winny wiedzieć jakimi kryteriami należy się kierować przy składaniu wniosku, jak i samych kuratorów, aby zachodziła transparentność w tym zakresie	Uwaga nieuwzględniona. Zob. uwaga nr 47. Projekt ustawy w art. 8 ust. 1 poszerza katalog podmiotów uprawnionych do wnioskowania o awans zawodowy kuratora. Prezes sądu okręgowego nadaje zatem stopień służbowy na wniosek uprawnionego podmiotu, tj. kuratora okręgowego albo prezesa sądu rejonowego, kierownika zespołu lub zainteresowanego kuratora zawodowego, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego, bądź też z urzędu, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego. Należy podkreślić, że projektodawca nie wprowadza żadnych modyfikacji w brzmieniu art. 8 ust.2 u.k.s. , zatem w dalszym nadanie kuratorowi wyższego stopnia awansu zawodowego możliwe jest przy spełnieniu dwóch przesłanek: upływu 3 lat od poprzedniego awansu oraz wyróżniającego charakteru pracy kuratora w tym okresie.
50.		SO Białystok	Jasność kryteriów awansowych. Im większa	Uwaga nieuwzględniona.

			<p>dowolność, tym większe pole do nadużyć i budowania negatywnego wizerunku wymiaru sprawiedliwości. Dlatego też uważam, że Minister Sprawiedliwości nie powinien móc z urzędu nadawać stopnia starszego kuratora specjalisty - inaczej bowiem jest ryzyko, że stopnia tego dostąpią jedynie Ci oddelegowani do pracy w MS, a nic to przecież jest istotą pracy kuratora. Zaszczyt ten powinien dotyczyć wyłącznie kuratorów liniowych. Co do samego stopnia - uważam to za dobry kierunek. Dla ludzi młodych perspektywa wysokiej drabiny awansowej może być zachętą do rozwoju w ramach danej grupy czy pozostania w zawodzie. Co do ust. 2. i określenia „w szczególnie uzasadnionych przypadkach” - proponuję skreślić słowo szczególnie, gdyż jest ono zbyt nieprecyzyjne, jego interpretacja zależeć będzie od indywidualnego rozumienia tego określenia. Znacznie nie ułatwi to możliwości awansu i nie pociągnie za sobą skutków finansowych - kuratorzy to zbyt mała w skali kraju grupa zawodowa.</p>	<p>Zob. uwagi nr 37, 38, 40, 42-45.</p> <p>W odróżnieniu od pozostałych stopni służbowych stopień „starszego kuratora specjalisty” będzie nadawany przez Ministra Sprawiedliwości, co ma podkreślić jego szczególny charakter. Możliwość uzyskania nowego stopnia służbowego w świetle projektowanych przepisów będzie fakultatywna i uzależniona od spełnienia przez kuratora specjalistę (dotychczas najwyższy stopień awansu służbowego) przesłanki wyróżniającej się pracy, przy czym należy wskazać, że ta przesłanka odnosi się do „wyróżniania się” na tle pracy pozostałych kuratorów zawodowych, a przede wszystkim tych posiadających stopień „kuratora specjalisty”. Zakłada się, że awans będzie swego rodzaju „ukoronowaniem” kariery kuratorskiej. Zmiana w proponowanym brzmieniu art. 8 ust. 1a polegająca na zastąpieniu wyrazu „nadaje” wyrazami „może nadać” ma na celu podkreślenie, że nie jest to kolejny stopień na ścieżce awansu, tylko ultrafakultatywne wyróżnienie za szczególne zasługi. Niezasadne przy tym wydaje się postulat by ten stopień awansu dotyczył wyłącznie tzw. kuratorów liniowych.</p> <p>Ścieżka awansowa jest jednolita dla wszystkich kuratorów zawodowych, bez względu na zajmowane stanowiska „funkcyjne”, projekt ustawy w żaden sposób nie różnicuje w tym zakresie sytuacji kuratora zawodowego.</p>
51.		SO Suwałki	pozostawić nadanie w/w stopnia jak w art. 7	Uwaga nieuwzględniona.

			pkt 1-3	<p>Propozycja skreślenia projektowanego pkt 4 w art.7 ustalającego nowy stopień służbowy „starszego kuratora specjalisty” – niewzględzona.</p> <p>Uwaga nie zawiera racjonalnego uzasadnienia co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do niej.</p>
52.		SR Konin	<p>Propozycja brzmienia art. 8 ust. 1: „Stopnie służbowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 nadaje prezes sądu okręgowego”.</p> <p>Mianowanie kuratora na stopień starszego kuratora specjalisty także powinien nadawać Prezes Sądu Okręgowego po zaciągnięciu opinii Kuratora okręgowego. Bowiem Minister Sprawiedliwości wie o pracy danego kuratora najmniej.</p>	<p>Uwaga niewzględzona.</p> <p>Propozycja zmiany organu nadającego nowoprojektowany, czwarty stopień służbowy „starszego kuratora specjalisty” z Ministra Sprawiedliwości na prezesa sądu okręgowego – niewzględzona.</p> <p>Zob. uwagi nr 37, 38, 40, 42-45, 47, 50.</p> <p>W odróżnieniu od pozostałych stopni służbowych stopień „starszego kuratora specjalisty” będzie nadawany przez Ministra Sprawiedliwości, co ma podkreślić jego szczególny charakter. Możliwość uzyskania nowego stopnia służbowego w świetle projektowanych przepisów będzie fakultatywna i uzależniona od spełnienia przez kuratora specjalistę (dotychczas najwyższy stopień awansu służbowego) przesłanki wyróżniającej się pracy, przy czym należy wskazać, że ta przesłanka odnosi się do „wyróżniania się” na tle pracy pozostałych kuratorów zawodowych, a przede wszystkim tych posiadających stopień „kuratora specjalisty”. Zakłada się, że awans będzie swego rodzaju „ukoronowaniem” kariery kuratorskiej. Zmiana w proponowanym brzmieniu art. 8 ust. 1a polegająca na zastąpieniu</p>

				wyrazu „nadaje” wyrazami „może nadać” ma na celu podkreślenie, że nie jest to kolejny stopień na ścieżce awansu, tylko ultrafakultatywne wyróżnienie za szczególne zasługi.
53.		SO w Olsztynie	Art. 8 ust. 1a - w ocenie kuratorów kolejny stopień zawodowy powinien być nadawany także przez prezesa sądu okręgowego	Uwaga nieuwzględniona Zob. uwaga nr 52.
54.	art. 1 pkt 6 proj. art. 13. ust. 3	SO Piotrków Trybunalski	Brak jest wpisu czy do średniego obciążenia pracą kuratora zawodowego zostanie doliczona liczba wykonanych przez kuratorów wywiadów środowiskowych. Odejście od rozporządzenia dotyczącego standardów obciążenia, a zastąpienie go „obwieszczeniem o danych obejmujących średnie obciążenie” spowoduje nieograniczony wpływ zadań dla kuratorów zawodowych, a co za tym idzie brak możliwości prawidłowego wykonania oraz odniesienia się do pewnych ram.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga sprowadza się do polemiki z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem odejścia od rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, określającego standardy obciążenia pracą kuratora zawodowego. Czas pracy kuratora zawodowego określony jest wymiarem jego zadań, co powoduje że kurator zobligowany jest wykonać każde przydzielone do wykonania zadanie. Należy podkreślić, że projektodawca wprowadził mechanizm dbałości o równomierne obciążenie pracą kuratorów na każdym etapie sprawowanego nadzoru. Dbłość o równomierne obciążenie pracą kuratorów będzie jednym z obowiązków kuratora okręgowego (projektowany art. 37 ust. 1a) oraz kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej (projektowany art. 41 ust. 1 pkt 1a). Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu (str. 24): „Mając na uwadze konieczność zagwarantowania przejrzystości w zakresie aktualnych obciążeń pracą kuratorów zawodowych, projekt wprowadza rozwiązanie polegające na ogłaszaniu przez Ministra Sprawiedliwości do 30 września, w Dzienniku

				<p>Urzędowym Ministra Sprawiedliwości, danych obejmujących średnie obciążenia pracą kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. Informacje te będą sporządzane na podstawie danych statystycznych o działalności kuratorskiej służby sądowej, pozyskiwanych w ramach statystyki publicznej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 955).</p> <p>W odniesieniu do sporządzania informacji statystycznych dotyczących kuratorskiej służby sądowej należy mieć na uwadze § 1 pkt 27 i 28 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 stycznia 2021 r. w sprawie wzorów formularzy statystycznych w sądach powszechnych i wojskowych (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z 2021 r. poz. 4), który wprowadza formularze statystyczne: MS-S40o - sprawozdanie z działalności kuratorskiej służby sądowej i MS-S40r - sprawozdanie z działalności kuratorskiej służby sądowej. Powyższe dane będą obejmowały informacje o wykonywanych przez kuratorów zadaniach, których rozporządzenie o standardach nie obejmuje albo określa je jako „inne sprawy”, np. przeprowadzone wywiady środowiskowe (...). „Te informacje pozwolą dokonać ich porównania z aktualnymi obciążeniami pracą kuratorów zawodowych w poszczególnych zespołach, umożliwiając osobom odpowiedzialnym za funkcjonowanie</p>
--	--	--	--	--

				kuratorskiej służby sądowej, poczynając od prezesa sądu okręgowego, poprzez kuratora okręgowego, a kończąc na kierowniku ze społu, właściwe wywiązywanie się z obowiązku dbania o równomierne obciążenie pracą kuratorów w zespole, a także między poszczególnymi zespołami tej służby w okręgu.”
55.		SA Wrocław	brak informacji o standardach obciążenia pracą. Art. 13 ust. 1 - proponuje się zmianę dotychczasowej ustawy przez nadanie mu następującej treści: Czas pracy kuratora zawodowego określony jest wymiarem jego zadań w rozumieniu art. 140 kodeksu pracy. Pojawiło się wiele rozbieżnych interpretacji w/w przepisu w okresie obowiązywania ustawy o kuratorach. Niektórzy komentatorzy znajdowali analogie pracy kuratora do pracy sędziego w zakresie zadaniowego czasu pracy, wykluczając zastosowanie kodeksu pracy. Jest to nieuprawnione porównanie z uwagi na to, że kurator nie jest w stanie w żaden sposób kształtować swojego obciążenia pracą, terminów, ani sposobu wykonania zarządzeń sądów itp.	Uwaga nieuwzględniona. Autorzy uwagi wskazują na brak informacji o standardach obciążenia pracą. Szczegółowe uzasadnienie zmiany art. 13 ust. 3 zostało zawarte w uzasadnieniu do projektu ustawy. Propozycja zmiany treści art. 13 ust. 1 – pozostaje poza materią uregulowaną projektem.
56.		SR Sulęcín	- brak określenia na podstawie jakich kryteriów będzie wyznaczane średnie obciążenie pracą kuratorów.	Uwaga nieuwzględniona. Autorzy uwagi wskazują na brak określenia, na podstawie jakich kryteriów będzie wyznaczane średnie obciążenie pracą kuratorów – uwaga niezasadna albowiem szczegółowo zawarto te informacje w uzasadnieniu do projektu (str. 24).
57.		SO Bielsko-Biała	Proponowane brzmienie art. 13 ust. 3 budzi mój zdecydowany sprzeciw. Rzeczywiście od	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem

			<p>kilku lat jest potrzeba wypracowania nowych standardów obciążenia pracą(wielokrotne postulaty środowiska kuratorskiego nie zyskują zrozumienia w ministerstwie). Winno to nastąpić jednak w porozumieniu z KRK, związkami zawodowymi i stowarzyszeniami kuratorskimi czyli szeroko rozumianym środowiskiem zawodowym kuratorów. Krajowa Rada Kuratorów dysponuje propozycjami dobrych rozwiązań tej kwestii. Od wielu lat środowisko kuratorskie postuluje ażeby wywiady zlecane kuratorom, jako czynności mocno pracochłonne, były w większym stopniu niż to ma miejsce aktualnie brane pod uwagę przy omawianym obciążeniu. Tym bardziej, że wywiady stanowią zasadniczą część pracy kuratora, często uniemożliwiają rzetelne i terminowe wykonanie innych spraw. Samo obwieszczenie do 30 września w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości danych obejmujących średnie obciążenie pracą kuratora zawodowego dla dorosłych oraz rodzinnego wg stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego nie rozwiązuje problemu</p> <p>Zmiana zapisu ust. 3 i zostawienie ust. 1 mówiącego o czasie pracy kuratora mierzonego obowiązkami wytrąca nam argument z rąk, iż mamy czegoś za dużo i nie z lenistwa, lecz z nadmiaru nie dajemy rady podjąć wszystkich czynności określonych np. w rozporządzeniu w sprawie sposobu i trybu wykonywania</p>	<p>zapropionowanym przez projektodawcę w art. 13 ust. 3 oraz wyraża obawę o wysokie obciążenie pracą w chwili rezygnacji z rozporządzenia o standardach. Szczegółowe uzasadnienie zmiany art. 13 ust. 3 zostało zawarte w uzasadnieniu do projektu ustawy. Dodatkowo należy podkreślić, że obecnie obowiązujące rozporządzenie o standardach obciążenia pracą nie określa limitów spraw, jakie kurator ma w swoim referacie do wykonania.</p> <p>Uwaga w zakresie dopisania do art. 14 ust. 2 delegata do KRK pozostaje poza materią regulowaną przez projekt.</p>
--	--	--	--	--

			<p>czynności w sprawach karnych. Ja ciągle czegoś nie daję rady zrobić na czas i dokonuję wyboru czego. Jednak zawsze mogę bronić się zwiększonym obciążeniem. Jeżeli tego nie będzie, to kiepsko widzę naszą przyszłość. Standardy obciążenia pracą są potrzebne dla każdego kuratora dla jasnego spojrzenia na swój referat i odpowiedzi na pytanie czy ilość spraw którą ma jest możliwa do wykonania w okresie miesięcznym. W każdym rodzaju spraw kurator ma inne wytyczne do wykonania, nie realizowanie ich uruchomi mocno rozbudowaną w tym projekcie procedurę postępowania dyscyplinarnego, a nie o to przecież chyba chodzi, ażeby tak obciążyć kuratorów, iż wykonanie rzetelne tej pracy nie będzie możliwe. Już nierzadko obecnie mamy przykłady, że długotrwały nadmiar obowiązków doprowadza do pomyłek, frustracji, wypalenia zawodowego. W art. 14 ust.2 do tych osób winno się dopisać delegata do KRK</p> <p>W art. 14 ust. 4 projektu ustawy mowa jest o możliwości przyznania dodatku specjalnego z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków. Również z tej perspektywy nieodzowne jest opracowanie standardów obciążenia i opublikowanie w drodze rozporządzenia przez MS.</p>	
58.		SO w Olsztynie	<p>Art. 13 ust. 3 - niecelowy zapis ze względu na to, że tak długi okres czasu od 31 grudnia do 30 września roku następnego może powodować to,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 13.</p>

			<p>że sytuacja w zespołach dotycząca obciążenia mogła ulec znaczącej zmianie. Ewentualne decyzje podejmowane na podstawie odległych danych mogą być krzywdzące dla kuratorów;</p>	<p>ust. 3 oraz wyraża obawę, iż publikacja obwieszczenia będzie dokonywana tylko raz w roku.</p> <p>Należy podkreślić, że projektodawca wprowadził mechanizm dbałości o równomierne obciążenie pracą kuratorów na każdym etapie sprawowanego nadzoru. Dbałość o równomierne obciążenie pracą kuratorów będzie jednym z obowiązków kuratora okręgowego (projektowany art. 37 ust. 1a) oraz kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej (projektowany art. 41 ust. 1 pkt 1a). W związku z powyższym zmiany w zakresie regulacji standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych i wprowadzenie obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości, wydawanego raz w roku, nie spowodują dowolności w obciążaniu pracą poszczególnych kuratorów, gdyż równomierne obciążenie pracą będzie zabezpieczone stosownymi narzędziami kontrolnymi na każdym etapie sprawowanego nadzoru nad kuratorską służbą sądową.</p>
59.			<p>Obciążanie pracą kuratora w art. 13. W wypadku pionu rodzinnego, zdecydowaną większość obowiązków stanowią jednorazowe wywiady środowiskowe, do tej pory nie ujęte w obciążeniu. Sytuacja ta prowadzi do istotnych nierówności między pionami, jest przyczynkiem do konfliktów. Natomiast ze strony urzędników Ministerstwa Sprawiedliwości nie znających realiów pracy kuratorów sądowych obecny stan jest</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 13. ust. 3 oraz wyraża obawę o wysokie obciążenie pracą w chwili rezygnacji z rozporządzenia o standardach, które aktualnie przez autora uwagi rozumiane jest jako rozporządzenie określające limity obciążenia sprawami.</p> <p>Szczegółowe uzasadnienie zmiany art. 13 ust. 3 zostało zawarte w uzasadnieniu do projektu</p>

			<p>wykorzystywany w negocjacjach płacowych. Dodatkowo uważam również, że np. j obecny limit spraw osobistych dla kuratorów rodzinnych (25 spraw) jest dramatycznie wysoka, realnie nie pozwala poświęcić każdemu podopiecznemu wystarczającej ilości czasu. Gdyby limit określony był na poziomie 15 sytuacja byłaby zgoła inna, dopuszczam jednak limit 20 spraw osobistych. Rozumiem, że za tą kwestią idzie etatyzacja i model kurateli (społeczno-zawodowej czy też zawodowo-społecznej), jednak bez istotnych inwestycji w wymiar sprawiedliwości (zwłaszcza w liczbę etatów asystentów, urzędników, kuratorów, wynagrodzenia, środki niezbędne do wykonywania pracy) nie da się przyspieszyć działania sądów i zmiana struktury wymiaru sprawiedliwości niczego tutaj nie zmieni.</p>	<p>ustawy. Dodatkowo należy podkreślić, że obecnie obowiązujące rozporządzenie o standardach obciążenia pracą nie określa limitów spraw, jakie kurator ma w swoim referacie do wykonania.</p>
60.		SR Konin	<p>Propozycja brzmienia art. 13 ust. 3 „<i>Minister Sprawiedliwości po zaciągnięciu opinii Krajowej Rady Kuratorów ogłasza do 30 września, w drodze obwieszczenia w dzienniku Urzędowym Ministra Sprawiedliwości dane obejmujące średnie obciążenie pracą kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.</i>”.</p> <p>Ten zapis ma na celu wyeliminowanie matematycznego czytania rubryk statystycznych. Wiemy ile spraw ucieka ze statystyk np. krótkie kary ograniczenia</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Autor uwagi proponuje uzupełnienie projektowanego art. 13. ust. 3 w ten sposób, że „<u>Minister Sprawiedliwości po zaciągnięciu opinii Krajowej Rady Kuratorów</u> ogłasza do 30 września, w drodze obwieszczenia w dzienniku Urzędowym Ministra Sprawiedliwości dane obejmujące średnie obciążenie pracą kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego”.</p> <p>Propozycja podlega odrzuceniu, ponieważ jak wskazano w uzasadnieniu do projektu dane</p>

			<p>wolności czy też w pionie rodzinnych kontakty czy przymusowe odebrania (598) Statystyki mówią jedynie ile było i ile jest a co działa się w środku nie bardzo jest do uchwycenia.</p>	<p>obejmujące średnie obciążenia pracą kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego, według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego, będą przekazywane na podstawie sporządzanych sprawozdań statystycznych o działalności kuratorskiej służby sądowej, pozyskiwanych w ramach statystyki publicznej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 955).</p> <p>W odniesieniu do sporządzania informacji statystycznych dotyczących kuratorskiej służby sądowej należy mieć na uwadze § 1 pkt 27 i 28 zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 stycznia 2021 r. w sprawie wzorów formularzy statystycznych w sądach powszechnych i wojskowych (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. z 2021 r. poz. 4), który wprowadza formularze statystyczne: MS-S40o - sprawozdanie z działalności kuratorskiej służby sądowej i MS-S40r - sprawozdanie z działalności kuratorskiej służby sądowej. Powyższe dane będą obejmowały informacje o wykonywanych przez kuratorów zadaniach, których rozporządzenie o standardach nie obejmuje albo określa je jako „inne sprawy”, np. przeprowadzone wywiady środowiskowe. Nadto należy podkreślić, że w przypadku wprowadzenia do obrotu prawnego nowych zadań dla kuratorskiej służby sądowej formularze statystyczne będą podlegały uzupełnieniu w tym zakresie. Końcowo należy wskazać, że dbałość o równomierne obciążenie</p>
--	--	--	--	---

				pracą kuratorów będzie jednym z obowiązków kuratora okręgowego (projektowany art. 37 ust. 1a) oraz kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej (projektowany art. 41 ust. 1 pkt 1a). Powyższe uzasadnia brak podstaw do uzupełnienia przepisu zgodnie z propozycją autora uwagi.
61.		SO Zielona Góra	Całkowite odejście od określenia indywidualnego obciążenia pracą kuratora może doprowadzić do sytuacji jaka miała już miejsce w przeszłości tj. przeciążenia obowiązkami co negatywnie odbiło się na jakości pracy, odbiło się na kondycji psychofizycznej kuratorów. Wykonywane przez kuratorów zadania obwarowane są terminami i konkretnymi obowiązkami co powoduje, że kuratorzy nie zarządzają samodzielnie czasem organizacji pracy.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z zaproponowaną w projekcie zmianą art. 13 ust. 3.
62.		SR Ostrzeszów	Zmiana brzmienia art. 13 ust. 3 ustawy polegająca na wprowadzeniu rozwiązania, zgodnie z którym Minister Sprawiedliwości ogłasza do 30 września, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Sprawiedliwości, dane obejmujące średnie obciążenia pracą kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. <i>Rozporządzenie jest aktem prawa powszechnie obowiązującego, które w granicach upoważnienia ustawowego, może bezpośrednio wpływać na prawa i obowiązki podmiotów</i>	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z zaproponowaną w projekcie zmianą art. 13 ust. 3. Rozważania autora uwagi dotyczące czasu pracy kuratora pozostają poza materią regulowaną projektem. W zakresie szczegółowych zasad przyznawania dodatków specjalnych zostanie wydane rozporządzenie, o którym mowa w art. 14 ust. 7 projektu, uwzględniające projektowane zmiany.

			<p>prawa.</p> <p><i>Obwieszczenie jest sposobem informowania o określonych faktach, często faktach mających znaczenie prawne, obwieszczenie jednak samo z siebie nie może być podstawą dla obciążania podmiotów prawa obowiązkami ani podstawą ich uprawnień.</i></p> <p><i>Samo obwieszczenie będzie więc tylko i wyłącznie informacją a nie istotnym elementem polityki kadrowej regulującym standardy pracy kuratora (a zawierającym wszystkie zadania wykonywane przez kuratorów). Może być podstawą relokacji etatów - / taki wydaje się być zamiar projektodawcy co wskazują kolejne zapisy - a <u>nie będzie uwzględniał stabilności zatrudnienia dla indywidualnego kuratora</u> - co przy możliwości podejmowania decyzji kadrowych wobec kuratora z urzędu (dotyczących przeniesienia do innego Sądu) może powodować podejmowanie decyzji tzw. organizacyjnych, w sposób intencjonalny a nie merytoryczny. <u>Nowe przepisy/standardy dotyczące obciążenia pracą kuratorów są niezbędne, ale w celu umożliwienia efektywnej pracy (dostosowanej do możliwości psychofizycznych i czasowych) a nie wykonywania ruchów informacyjnych, których wyrazem jest obwieszczenie.</u></i></p> <p>W związku z powyższym Jeżeli w konkretnym sądzie rejonowym ilość orzeczeń podlegających wykonaniu, przypadających na kuratora zawodowego jest niższa lub wyższa</p>	
--	--	--	--	--

			<p>niż określony w rozporządzeniu standard, to taka sytuacja nie stoi w sprzeczności z przepisami omawianego rozporządzenia. Należy w szczególności podkreślić, że zawodowy kurator sądowy nie może odmówić wykonania orzeczeń sądowych jeżeli jego referat przekracza określone standardem normy"; — czas pracy kuratora zawodowego określony jest wymiarem jego zadań, tak jak w regulacjach dotyczących innych grup zawodowych wykonujących obowiązki służbowe w takim systemie czasu pracy, np. sędziowie, prokuratorzy;</p> <p><i>Interpretacja powyższa nie uwzględnia przepisów kodeksu pracy - w zakresie wymiaru czasu pracy, zachowania ogólnych zasad dotyczących ochrony bezpieczeństwa i zdrowia pracowników.</i></p> <p>Zgodnie z projektem kuratorowi zawodowemu może być (z zależności od czego ? to powinno być obligatoryjne) przyznany na czas określony dodatek specjalny z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych, w szczególności za zastępowanie osoby długotrwale nieobecnej w pracy (...) do wysokości 40% (?) wynagrodzenia zasadniczego.</p> <p><i>Zastępowanie osoby długotrwale nieobecnej w pracy wiąże się z przejęciem jej wszystkich obowiązków - dodatek specjalny w kwocie 40% wydaje się być nieproporcjonalny do zakresu przejętych działań.</i></p>	
--	--	--	--	--

63.		SO Przemysł	Likwidacja standardów obciążenia pracą kuratora zawodowego wydaje się być niebezpieczna, w wielu kontekstach. O ile potrzeba zmian rozporządzenia dotyczącego standardów była pożądana i wyczekiwana przez środowisko (choćby kwestia objęcia standardami wywiadów środowiskowych), to ich likwidacja budzi uzasadnione obawy. Są one uzasadnione szczególnie, gdy weźmie się pod uwagę stanowisko ministerstwa dotyczące czasu pracy kuratora, wedle którego system zadaniowego czasu pracy z ustawy o kuratorach nie podlega normom z art. 129 § 1 k.p. Takie stanowisko rodzi błędne przekonanie, że zadania nałożone na kuratora można dowolnie zwiększać, a kurator zobowiązany jest je wykonać. Wymiar zadań kuratora zawodowego powinien bowiem być tak ustalony, aby czas pracy kuratora nie przekraczał norm określonych przez Kodeks pracy.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z zaproponowaną w projekcie zmianą art. 13 ust. 3.
64.		SR dla Łodzi-Śródmieście	Wykreślenie delegacji dla Ministra Sprawiedliwości do wydania Rozporządzenia o standardach obciążenia pracą i zastąpienie jej wydawaniem corocznego obwieszczenia o obciążeniu kuratorów pracą wg stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. Jestem za zachowaniem dotychczasowego zapisu i jednoczesnego dokonania zmian w dotychczasowym Rozporządzeniu z roku 2003. Obawy budzi m.in. możliwe przejście od obciążenia pracą do obciążenia zadaniami,	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z zaproponowaną w projekcie zmianą art. 13 ust. 3.

			<p>możliwość nieuwzględniania spraw zakończonych w okresie, ignorowanie dostępnego czasu pracy, nie uwzględnienie w porównaniach z innymi grupami zawodowymi (zawartych w uzasadnieniu projektu) terminowego charakteru pracy kuratora (w służbie kuratorskiej nie występuje pojęcie zaległości), brak szczegółowego wykazu spraw, które będą uwzględniane. Dowolność interpretacji tego co stanowi o obciążeniu stanowi zagrożenie dla deklarowanego celu nowelizacji - wyrównania obciążeń kuratorów pracą w skali kraju.</p>	
65.		SO Kielce	<p>Ustalenie terminu ogłoszenia przez Ministra Sprawiedliwości, w drodze obwieszczenia, danych dotyczących średniego obciążenia pracą kuratorów, do dnia 30 września „według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego”, należy uznać za termin zbyt odległy, zważywszy na dynamikę zmian w obciążeniu kuratorów, za uzasadniony należałoby uznać termin najpóźniej do dnia 31 marca.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Autor uwagi zarzuca zbyt odległy termin ogłoszenia przez Ministra Sprawiedliwości obwieszczenia danych obejmujących średnie obciążenia pracą, kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. Zmiany w zakresie regulacji standardów obciążenia pracą kuratorów zawodowych w drodze obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości wydawanego raz w roku nie spowodują dowolności w obciążaniu pracą poszczególnych kuratorów, bo równomierne obciążenie pracą będzie zabezpieczone stosownymi narzędziami kontrolnymi na każdym etapie sprawowanego nadzoru nad kuratorską służbą sądową. Dbałość o równomierne obciążenie pracą kuratorów będzie jednym z obowiązków kuratora</p>

				okręgowego (projektowany art. 37 ust. 1a) oraz kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej (projektowany art. 41 ust. 1 pkt 1a).
66.		SO Nowy Sącz	Proponujemy dodać do obciążenia wywiady środowiskowe. Brak nowelizacji w kwestii obciążenia kuratorów, nadal brak stanowiska w kwestii obciążenia wywiadami, które pomimo części składowej pracy kuratora nie wliczają się do standardów obciążeń.	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga wyraża obawę o wyeliminowanie wywiadów jako zadań obciążających pracą. Jak wskazano w uzasadnieniu do projektu (str. 24): „Mając na uwadze konieczność zagwarantowania przejrzystości w zakresie aktualnych obciążeń pracą kuratorów zawodowych, projekt wprowadza rozwiązanie polegające na ogłaszaniu przez Ministra Sprawiedliwości do 30 września, w Dzienniku Urzędowym Ministra Sprawiedliwości, danych obejmujących średnie obciążenia pracą, w tym także wywiadami środowiskowymi kuratora zawodowego dla dorosłych oraz kuratora zawodowego rodzinnego według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. Informacje te będą sporządzane na podstawie danych statystycznych o działalności kuratorskiej służby sądowej, pozyskiwanych w ramach statystyki publicznej na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 955)”. Powyższe rozwiązanie nie eliminuje wywiadów środowiskowych z katalogu zadań obciążających kuratorów zawodowych.</p>
67.	art. 1 pkt 7 proj. art. 14	SO Piotrków Trybunalski	Wiadomym jest, że dodatek terenowy jest formą rekompensaty za czynności kuratora wykonywane przez niego w terenie obejmującym zakres jego właściwości	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Wyplata ryczałtu z tytułu ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych dotyczyć będzie sytuacji</p>

			<p>miejscowej. Każdy okręg cechuje inna specyfika pracy terenowej. Zdarzają się okręgi, w których w jednym zespole jedni kuratorzy wykonują zadania na terenie jednej gminy, inni mają dzielnice a jeszcze inni dzielnice i kawałek gminy. Oczywistym jest, że korzystanie z samochodu prywatnego w każdej z tych sytuacji jest zróżnicowane i zasadnym jest uwzględnienie powyższych czynników w zaproponowanym ryczałcie na pokrycie zwiększonych kosztów służbowych kuratora. W dalszej części projektodawca dookreślił co może mieć wpływ na przyznanie takiego ryczałtu i tutaj już posłużył się dość niejasnym pojęciem „ponadprzeciętnego” używania samochodu prywatnego do celów służbowych, które z kolei powoduje „drastyczne” zwiększenie kosztów ponoszonych przez kuratora w odniesieniu do pozostałych kuratorów w zespole. Te niejasne sformułowania są furtką do nie uwzględniania wniosków kierowników zespołów przez prezesa sądu okręgowego, który może w sposób dowolny interpretować zwroty „ponadprzeciętne” i „drastyczne”. Kolejne wątpliwości budzi czasookres przyznania takiego ryczałtu. Przy dynamice obciążeń i relokacji kuratorów, a także podejmowanych przez kierowników zmian właściwości miejscowej poszczególnych kuratorów, celem wyrównywania obciążeń między kuratorami, rodzi się pytanie czy owa „ponadprzeciętność”</p>	<p>spowodowanych szczególnymi okolicznościami, powodującymi drastyczne zwiększenie – na tle pozostałych kuratorów zawodowych w zespole – kosztów ponoszonych przez kuratora zawodowego z tytułu dojazdów służbowych. Te drastycznie większe koszty należy odnosić do kosztów ponoszonych przez pozostałych kuratorów zawodowych w zespole. Trzeba przy tym pamiętać, że dbałość o równomierne obciążenie pracą kuratorów będzie jednym z obowiązków kuratora okręgowego (projektowany art. 37 ust. 1a) oraz kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej (projektowany art. 41 ust. 1 pkt 1a). Ryczałt z tytułu ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych będzie miał zatem charakter okazjonalny, nie zaś okresowy. Ponadto jego wypłata będzie uzależniona od decyzji prezesa sądu okręgowego, na wydanie której decydujący wpływ będą miały dostępne środki finansowe w planie finansowym sądu. Jednocześnie należy wskazać, że projektodawca doprecyzował projektowany przepis art. 14 ust. 5a, określając na 15% kwoty bazowej, o której mowa w art. 14 ust. 1, górną wysokość możliwego do przyznania ryczałtu na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych. Proponuje się następujące brzmienie art. 14 ust. 5a:</p> <p>„5a. Kuratorowi zawodowemu, w przypadkach wymagających ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów</p>
--	--	--	--	--

			<p>i „drastyczność" ma mieć charakter stały czy okresowy, Nie zrozumiałe jest dla nas różnicowanie wysokości dodatku za pracę w terenie kierownikom zespołów w zależności od wielkości zespołów.</p>	<p>służbowych, niezależnie od dodatku terenowego, na uzasadniony wniosek kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, przekazany za pośrednictwem kuratora okręgowego, w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu, na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, może być przyznany przez prezesa sądu okręgowego ryczałt na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych, do wysokości 15% kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1.”.</p>
68.		SA Gdańsk	<p>Uwagi należy odnieść do ust. 14 art. 4. Wydaje się niezasadne pominięcie w możliwości przyznawania dodatków specjalnych kuratora okręgowego i jego zastępcy (zastępców). W przypadku proponowanych zmian w funkcjonowaniu kurateli oraz braku jakichkolwiek informacji w zakresie zmiany wysokości dodatku funkcyjnego dla kuratora okręgowego i jego zastępcy doprowadzi to do sytuacji w której część kuratorów (kierownik ośrodka, kurator prowadzący zajęcia w ośrodku, rzecznik dyscyplinarny, kierownik Zespołu) de facto będzie otrzymywać wyższe wynagrodzenie niż kuratorów okręgowy. Projektodawca wskazuje w uzasadnieniu , iż w przypadku kuratorów delegowanych do pełnienia czynności w Ministerstwie Sprawiedliwości oraz do pełnienia zadań wykładowcy w Uczelni ich wynagrodzenie nie może być niższe niż wynagrodzenie kuratora</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Jak wskazuje uzasadnienie projektu za przyjęciem rozwiązania, zgodnie z którym kuratorowi okręgowemu, zastępcy kuratora okręgowego oraz kuratorowi delegowanemu z sądu rejonowego do sądu okręgowego nie przyznaje się tego dodatku specjalnego z tytułu pełnienia tych funkcji, przemawia brzmienie art. 37 ust. 2 pkt 15 u.k.s. Wprost stanowi on, że do zakresu działania kuratora okręgowego w szczególności należy wykonywanie innych czynności zleconych przez prezesa sądu okręgowego. Wykładnia literalna ww. przepisu jednoznacznie prowadzi do wniosku, że jakiegokolwiek czynności zlecone kuratorowi okręgowemu lub jego zastępcy przez prezesa sądu okręgowego nie uzasadniają przyznania dodatku specjalnego. Z uwagi na to, że nikt inny nie może zlecać ww. kuratorom funkcyjnym czynności, to nie ma podstaw do przyznawania</p>

			<p>okręgowego. Zakłada jednak, iż wynagrodzenie kuratora okręgowego ma być lub może być niższe niż części kuratorów w okręgu pomimo zmiany zakresu zadań, sposobu powoływania i zwiększenia odpowiedzialności kuratora okręgowego. O ile zatem projektodawca nie przewiduje innego sposobu rozwiązania kwestii wynagrodzeń może to spowodować niemożność powołania najbardziej wykwalifikowanej kadry do pełnienia funkcji kuratora okręgowego. Warto wskazać, iż nawet w obecnym stanie prawnym dodatek specjalny dla kuratora okręgowego lub jego zastępcy często decyduje o różnicy w wynagrodzeniach kuratorów w okręgu. Co istotne nie każdy kurator okręgowy i jego zastępca mają ustalone dodatki funkcyjne w najwyższych wartościach odpowiednio 110 i 70 % kwoty bazowej.</p>	<p>im dodatków specjalnych za czynności podejmowane w sądzie okręgowym. Ponadto na konieczność wprowadzenia powyższych zmian wskazują nieprawidłowości w zakresie zasadności i trybu przyznawania dodatków specjalnych kuratorom okręgowym i ich zastępcom ze środków przeznaczonych na wynagrodzenia osobowe zawodowych kuratorów sądowych oraz pojawiające się problemy związane z finansowaniem dodatków specjalnych dla kuratorów zawodowych za prowadzenie zajęć w ośrodkach kuratorskich.</p>
69.		SO Koszalin	<p>W ustępie 4 proponowane jest przyznanie dodatków specjalnych kuratorom z wyłączeniem kuratora okręgowego i zastępcy, nie wzięto jednak pod uwagę długotrwałej nieobecności kuratora okręgowego lub zastępcy bowiem w przypadku dwuosobowego składu biura kuratora okręgowego pozostający w pracy kurator przejmuje wszystkie obowiązki nieobecnego w pracy kuratora.</p> <p>W ustępie 5 należałoby doprecyzować czym jest dodatek terenowy gdyż od początku jego wprowadzenia kuratorzy postulują aby był traktowany jako dodatek za trudną pracę w terenie a nie zwrot kosztów za dojazdy w teren.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>1. Zob. odpowiedź na uwagę nr 68.</p> <p>Ponadto należy wskazać, że projekt regulacji nie wprowadza zmiany w art. 38 ust. 2 ustawy o kuratorach sądowych, który może mieć zastosowanie w przypadku długotrwałej nieobecności kuratora okręgowego albo jego zastępcy. Ponadto zgodnie z projektowanym art. 36a ust. 1 zmienianej ustawy Minister Sprawiedliwości, mając na uwadze stan osobowy kadry kuratorskiej w okręgu, może powołać zastępcę kuratora okręgowego, a jeżeli uzna to za konieczne – dwóch zastępców kuratora okręgowego.</p>

			W ustępie 5a - wyjazdy w teren powinny być pokrywane w ramach delegacji służbowej	2. Postulat dotyczący doprecyzowania, czym jest dodatek terenowy, wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.
70.		SR Ostrzeszów	<p>Należy uznać za uzasadnioną projektowaną regulację, przewidującą - obok funkcjonującego dodatku terenowego, w przypadku ponadprzeciętnych obciążeń - możliwość uzyskania przez kuratora zawodowego ryczałtu na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych. Możliwość taka związana jest z koniecznością ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych, np. z częstym i regularnym wykonywaniem czynności służbowych na rozległym obszarze, pozbawionym dostępu do komunikacji publicznej lub z utrudnionym dostępem do tej komunikacji. Pod przesłanką ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych należy rozumieć drastycznie większe koszty ponoszone przez danego kuratora, w związku z realizacją czynności służbowych, w odniesieniu do kosztów ponoszonych przez pozostałych kuratorów zawodowych w tym zespole.</p> <p><i>Wykonywanie czynności przez kuratorów poza terenem wielkomiejskim praktycznie zawsze wiąże się z koniecznością korzystania z samochodu prywatnego (brak transportu publicznego, właściwa organizacja czasowa wykonywanych zadań uwzględniająca ilość</i></p>	<p>Uwagi nieuwzględnione.</p> <p>1. Uwaga, zgodnie z którą przepis art. 14 ust. 5a będzie przepisem martwym – nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 67.</p> <p>2. Uwaga odnosząca się do braku uregulowań dotyczących dodatkowego, płatnego przez pracodawcę ubezpieczenia za korzystanie z samochodu własnego jako formy zabezpieczenia mienia prywatnego używanego dla celów służbowych – nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p> <p>3. Uwaga dot. dyskryminacji kierowników zespołów w związku z projektowaną wysokością dodatków terenowych dla tych kuratorów – nieuwzględniona.</p> <p>Nowym rozwiązaniem, jakie wprowadza projekt regulacji, jest określenie miesięcznego obciążenia kierownika zespołu obowiązkami kuratora w wymiarze nie mniejszym niż 50 % przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób nie mniejszym niż 35% tego obciążenia. Wymiar ten związany jest bezpośrednio z projektowaną wysokością otrzymywanego przez kierownika zespołu dodatku za pracę terenową, który wynosi 25% kwoty bazowej, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób – 17,5% kwoty</p>

			<p><i>zleconych czynności). Biorąc pod uwagę konieczność równomiernego obciążenia pracą praktycznie każdy kurator w Zespole wykonuje czynności w terenie dojeżdżając tam swoim samochodem. Ograniczenie przepisu do udowodnienia <u>drastycznie większych kosztów</u> ponoszonych przez danego kuratora, w związku z realizacją czynności służbowych, w odniesieniu do kosztów ponoszonych przez pozostałych kuratorów zawodowych <u>w tym zespole</u> powoduje, że będzie to przepis martwy funkcjonujący jako formalne a nie realne wsparcie kuratorów w rzeczywistości ponoszonych kosztach. Nadto brak jest uregulowań dotyczących chociażby dodatkowego, płatnego przez pracodawcę ubezpieczenia za korzystanie z samochodu własnego jako formy zabezpieczenia mienia prywatnego używanego dla celów służbowych. Przepis spowoduje chaos i może być konfliktogenny. Czy taki był zamysł projektodawcy?</i></p> <p><i>Nadto jeśli chodzi o dodatki terenowe-obciążenie kierownika Zespołu to minimum 50% obciążenia kuratorów zawodowych (czyli wykonywanie co najmniej 50% spraw), podczas, gdy dodatek terenowy ograniczony został do 25%. To graniczy już z dyskryminacją kierowników zespołów.</i></p>	<p>bazowej. Stosownie do projektowanego art. 14 ust. 5 u.k.s. kuratorowi zawodowemu przysługuje dodatek za pracę terenową, w wysokości 50% kwoty bazowej, z tym że kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej dodatek taki przysługuje w wysokości w wysokości 25% kwoty bazowej (czyli w wysokości 50% dodatku terenowego, jaki przysługuje kuratorowi „liniowemu”), a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób – 17,5% kwoty bazowej (czyli w wysokości 35% dodatku terenowego, jaki przysługuje kuratorowi „liniowemu”).</p>
71.		SO w Olsztynie	<p>1. W art. 14 dodatek funkcyjny dla Kierownika Ośrodka Kuratorskiego i kuratora prowadzącego zajęcia jest niewspółmiernie</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione.</p> <p>1. Odnosząc się do uwagi, dotyczącej niewspółmiernie wysokiego do wykonywanej</p>

			<p>wysoki do wykonywanej pracy i w stosunku do dodatków dla Kuratora Okręgowego i jego zastępcy. Ustawodawca winien umożliwić gradację wysokości tego dodatku od ilości wykonywanej pracy na rzecz ośrodka kuratorskiego. Niezrozumiały jest brak możliwości przyznania dodatku specjalnego dla Kuratora Okręgowego i jego zastępcy w przypadku zwiększenia obowiązków służbowych.</p> <p>2. Niejasne jest także przyznanie mniejszego dodatku terenowego (17,5%) kierownikowi w zespole liczącym co najmniej 10 osób i ustalenia dodatku terenowego na poziomie 25% w zespołach mniejszych. Doprecyzowania wymaga także, w jakiej wysokości będzie przyznany dodatek funkcyjny dla Kierownika Zespołu i czy będzie to rekompensowało zmniejszone wynagrodzenie z uwagi na pomniejszenie dodatku terenowego z uwagi na pełnioną funkcję. Ostatecznie może to doprowadzić do sytuacji, że kurator specjalista w danym zespole będzie uzyskiwał większe wynagrodzenie niż kierownik tego zespołu.</p> <p>3. Olbrzymie uwagi środowiska budzi w art. 5 stwierdzenie „ponadprzeciętne używanie samochodu prywatnego”. Zapis ten jest szczególnie nieprecyzyjny i pozwalający na dowolną interpretację. Pojawia się również pytania czy w związku z ponadprzeciętnym użytkowaniem pojazdu i koniecznością w związku z tym zawarcia dodatkowej umowy na</p>	<p>pracy oraz w stosunku do dodatków dla kuratora okręgowego i jego zastępcy dodatku funkcyjnego dla kierownika ośrodka kuratorskiego i kuratora prowadzącego zajęcia w tym ośrodku, trzeba zauważyć, że kurator zawodowy, będący jednocześnie kierownikiem ośrodka kuratorskiego czy prowadzącym w nim zajęcia, realizuje te zadania obok swoich obowiązków kuratora zawodowego. Pełnienie tej funkcji nie zwalnia kuratora zawodowego z jego obowiązków członka zespołu kuratorskiego, a stanowi dodatkowe, istotne obciążenie. Kurator – kierownik ośrodka kuratorskiego, poza swoimi standardowymi obowiązkami, związanymi z wykonywaniem zadań w zespole kuratorskim, wykonuje szereg czynności związanych z organizowaniem i koordynowaniem pracy ośrodka, a także prowadzi zajęcia z uczestnikami w wymiarze 6 godzin zegarowych tygodniowo. Praca w ośrodku kuratorskim, zarówno dla jego kierownika, jak i dla pozostałych kuratorów zawodowych, którym powierzono obowiązki w ośrodku, stanowi dodatkowe obciążenie. Jednocześnie należy podkreślić, że projektodawca zrezygnował z rozwiązania polegającego na przyznawaniu kierownikowi ośrodka kuratorskiego oraz kuratorom prowadzącym zajęcia w tym ośrodku dodatków funkcyjnych i zastąpił je rozwiązaniem, zgodnie z którym te osoby będą otrzymywały ryczałty. Jeżeli chodzi o brak możliwości przyznania dodatku specjalnego dla kuratora okręgowego i</p>
--	--	--	---	---

			<p>korzystanie z pojazdu prywatnego, używanie tego pojazdu co do zasady nie powinno być poprzedzone zawarciem takiej umowy. Nadto ustawodawca wskazuje, że kurator ma dowolność (w uzasadnieniu do Ustawy) w wyborze środka komunikacji w związku z wykonywaniem zadań służbowych. Stwierdzenie to jest rażąco nieobiektywne, gdyż o ile w dużych aglomeracjach miejskich istnieje możliwość wykorzystania komunikacji publicznej o tyle też w okręgach sądowych, w których przeważają gminy wiejskie, komunikacja publiczna niejednokrotnie nie istnieje w ogóle. Zatem idąc tokiem wskazanym w uzasadnieniu do projektu wykonywanie zadań służbowych bez posiadania pojazdu (a nie ma takiego wymogu) w tychże miejscach byłoby niemożliwe, a co więcej dyskryminacja w zatrudnieniu osoby nie posiadającej prawa jazdy czy też pojazdu, jest całkowicie niedopuszczalna. Nadto obecnie ustalona wysokość dodatku terenowego jest niewspółmiernie niska do obecnych cen elementów eksploatacyjnych pojazdów czy też cen paliwa.</p> <p>4. Art. 14 ust. 5 - dodatek za pracę terenową powinien być uszczegółowiony konkretnymi kryteriami. Istotne jest, czy jest to dodatek za trudną pracę w terenie, czy stanowi zwrot poniesionych przez kuratora kosztów, między innymi dojazdów na czynności w terenie. Obniżenie dodatku terenowego kierownikowi</p>	<p>jego zastępcy w przypadku zwiększenia obowiązków służbowych – zob. odpowiedź na uwagę nr 68.</p> <p>2. Odnosząc się do uwagi dot. dodatku terenowego dla kierownika należy wskazać, że projekt przewiduje nie jego zmniejszenie, ale zwiększenie z 12,5% kwoty bazowej odpowiednio do 17,5% albo 25% kwoty bazowej. W zakresie wyjaśnień dot. projektowanych wysokości dodatku terenowego – zob. odpowiedź na uwagę nr 70 (3).</p> <p>3. Wyjaśnienia dot. ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego – zob. odpowiedź na uwagę nr 67.</p> <p>4. Postulat uszczegółowienia dodatku za pracę terenową konkretnymi kryteriami pozostaje poza zakresem projektowanej regulacji.</p> <p>Uwaga, zgodnie z którą obniżenie dodatku terenowego kierownikowi zespołu powinno pociągnąć konsekwencje w podniesieniu dodatku funkcyjnego – nieuwzględniona. Projekt nie przewiduje obniżenia tylko zwiększenie wysokości dodatku za pracę terenową. Jednocześnie zakłada jego zróżnicowanie w zależności od stanu osobowego zespołu. Odnosząc się do zagadnienia związanego z dodatkiem funkcyjnym dla kierownika zespołu należy wskazać, że tę kwestię reguluje załącznik nr 2 „Tabela stanowisk oraz odpowiadających im stawek dodatku funkcyjnego” do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie wynagrodzeń kuratorów zawodowych i</p>
--	--	--	--	--

			<p>zespołu powinno pociągnąć konsekwencje w podniesieniu dodatku funkcyjnego (większy zespół -więcej pracy biurowej).</p> <p>5. Art. 14 ust. 5a — obligatoryjnie powinien przysługiwać większy dodatek terenowy kuratorowi, który wykonuje czynności przekraczające standardy. W standardach muszą być ujęte także wywiady środowiskowe ze wszystkich rodzajów postępowań. Żadna grupa zawodowa nie wykonuje obowiązków służbowych ponosząc koszty z własnych środków finansowych.</p> <p>6. Doprecyzowania wymaga kwestia wykorzystywania przez kuratorów zawodowych samochodów prywatnych co celów służbowych. Wątpliwości budzi unormowanie "ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych, niezależnie od dodatku terenowego", zawarte w art. 14 pkt 5a projektu ustawy.</p>	<p>aplikantów kuratorskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 145 ze zm.), zgodnie z którym kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej przysługuje dodatek funkcyjny w przedziale 30-50% kwoty bazowej. Istnieje zatem prawna możliwość różnicowania dodatku funkcyjnego dla kierownika.</p> <p>5. Postulat dot. obligatoryjnego przysługiwania większego dodatku terenowego kuratorowi, który wykonuje czynności przekraczające standardy – nieuwzględniony.</p> <p>Postulat w części zakładającej utrzymanie standardów obciążenia pracą jest sprzeczny z projektem, natomiast różnicowanie wysokości otrzymywanego dodatku za pracę terenową w zależności ilości wykonanych czynności wykracza poza zakres projektowanej regulacji.</p> <p>Na marginesie należy wskazać, że dbałość o równomierne obciążenie pracą kuratorów będzie jednym z obowiązków kuratora okręgowego (projektowany art. 37 ust. 1a) oraz kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej (projektowany art. 41 ust. 1 pkt 1a).</p> <p>6. Uwaga dot. doprecyzowania wymaga kwestia wykorzystywania przez kuratorów zawodowych samochodów prywatnych co celów służbowych – zob. odpowiedź na uwagę nr 67.</p>
72.		SO Częstochowa	<p>doprecyzowanie dodatku za pracę w terenie w wysokości 50% kwoty bazowej -każdy Sąd ma inną właściwość terytorialną -miasto a wieś, odległości do pracy w terenie od siedziby Sądu</p> <p>doprecyzowanie- co oznacza- ponadprzeciętne</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione.</p> <p>1. Doprecyzowanie dodatku za pracę w terenie w wysokości 50% kwoty bazowej – postulat pozostaje poza zakresem projektowanej regulacji.</p>

			używanie samochodu prywatnego do celów służbowych	2. Doprecyzowanie, co oznacza „ponadprzeciętne” używanie samochodu prywatnego do celów służbowych – zob. odpowiedź na uwagę nr 67.
73.		SO Białystok	<p>Co do ust. 1b - niezbędna jest obowiązkowa, coroczna waloryzacja. Bez tego bowiem obowiązku doszło do obecnej sytuacji, gdzie dysproporcja między zarobkami kuratora a zdecydowanie mniej wymagającymi stanowiskami np. w handlu zmniejszyła się dramatycznie na przestrzeni ostatnich dziesięciu lat.</p> <p>Kwestia art. 14 ust. 5a i zwrotu kosztów związanych z pracą w terenie. Uważam, że najmniej niesprawiedliwe byłoby utrzymanie obecnego rozwiązania, jednak ze zwiększeniem wymiaru dodatku z 50% kwoty bazowej do 120%. Uniknie się w ten sposób kwestii rozliczania kilometrów, różnicowania, podpisywania umów o używanie aut, uniknie się również problemu badań lekarskich dla kierowców. Problemem zignorowanym na forum kuratorskim, który ja dobitnie sygnalizowałem, jest również dziejąca się na naszych oczach rewolucja w motoryzacji, która dotknie dotkliwie kuratorów koszty transportu wzrosną bowiem bez względu na to kto czym porusza się w terenie. Nie oszukujmy się, ale istotna część pracy kuratora odbywa się na terenach wiejskich, gdzie komunikacji publicznej nie ma. Kurator musi posiadać autonomiczny środek transportu. Bez tego</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione.</p> <p>1. Postulat dotyczący obowiązkowej, corocznej waloryzacji kwoty bazowej wykracza poza zakres projektowanej regulacji.</p> <p>2. Zwiększenie wymiaru dodatku z 50% kwoty bazowej do 120% wykracza poza zakres projektowanej regulacji.</p>

			<p>kuratela padnie. Podam swój przykład - do najdalszej wsi w gminie Jaświły leżącej w moim referacie mam 70 km i to liczone od miejsca zamieszkania, nie pracy (gdybym liczył od pracy kilometrąż wzrósłby do 81). Aktualnie kuratora z dużym trudem stać jest na zakup np. nowego auta segmentu B raz na dziesięć lat (zwykłej Dacii Sandero w ubogiej wersji za 52.000 złotych). Tym bardziej nie będzie go stać - przy obecnej pensji i wymiarze dodatku - na kupno, utrzymanie i serwisowanie auta elektrycznego czy wodorowego. A taka rzeczywistość motoryzacyjna czeka nas już niedługo - UE postuluje zakaz rejestracji nowych aut spalinowych od 2035 roku, niektóre kraje członkowskie chcą to wprowadzić wcześniej, a <u>polski projekt samochodu elektrycznego Izera w zeszłym tygodniu upadł.</u></p>	
74.		SR dla Łodzi-Śródmieście	<p>Uzależnienie wynagrodzenia zasadniczego od kwoty bazowej, której wysokość określa ustawa budżetowa jest dla służby kuratorskiej niekorzystne. Znacznie korzystniejszą zasadą byłoby uzależnienie jej od przeciętnego wynagrodzenia w drugim kwartale roku poprzedniego, ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa. Zarówno w dotychczasowych zapisach jak i w propozycji nowelizacji podejmowane są jedynie sposoby i warunki przenoszenia kuratorów. Brak jest zapisów dotyczących minimalizowania tego</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione.</p> <p>1. Postulat uzależnienia wynagrodzenia zasadniczego od przeciętnego wynagrodzenia w drugim kwartale roku poprzedniego wykracza poza zakres projektowanej regulacji.</p> <p>2. Postulaty dotyczące kryteriów przenoszenia kuratorów zawodowych, sposobów minimalizowania tego zjawiska oraz planowania działań w zakresie etatyzacji stanowią w istocie alternatywną propozycję uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniami zaproponowanymi przez projektodawcę.</p>

			<p>zjawiska przenoszenia, np. uwzględniania w przydzielaniu stanowisk struktury demograficznej. Jedynym kryterium jest aktualne obciążenie zadaniami - art. 34a propozycji. W mojej ocenie jest to niewystarczające rozwiązanie, co najmniej z dwóch powodów. Po pierwsze w przeszłości na tej właśnie zasadzie - obciążenia zadaniami (czytaj - stan spraw na dzień) dokonano doetatyzowania służby kuratorskiej. Skutki w postaci drastycznego zróżnicowania obciążenia w poszczególnych okręgach utrzymują się do dzisiaj. Dysponuję zagregowanymi danymi dotyczącymi różnic w obciążeniach w poszczególnych okręgach w latach 2010-2020. W analizie obciążenia pracą należy moim zdaniem uwzględnić również sprawy zakończone w okresie statystycznym. Więcej na ten temat przy opisie art. 13 dotyczącego standardów. Drugim ważnym czynnikiem jest struktura demograficzna. Przydzielanie stanowisk powinno ten czynnik koniecznie uwzględniać. Dzięki temu doświadczeni kuratorzy będą mogli przed odejściem wyszkolić nowych adeptów w zawodzie. Przydzielanie etatów powinno być skutkiem planowanych działań z kilkuletnim wyprzedzeniem. Szczególnie jest to ważne ze względu na przewidywany w ciągu najbliższych kilku lat bardzo duży szczyt demograficzny kuratorów, którzy uzyskają uprawnienia emerytalne. Planowanie działań w</p>	
--	--	--	--	--

			zakresie etatyzacji powinno też uwzględniać przewidywane potrzeby w zakresie poszczególnych pionów kurateli. Najgorszym bowiem rozwiązaniem jest przenoszenie krzyżowe - do innego sądu i innego zespołu, zwłaszcza wbrew woli osoby przenoszonej. Szczególny też niepokój budzi zapis art. 34a ust. 2 mówiący o możliwości przekształcania lub wręcz znoszenia stanowisk kuratorskich. W mojej ocenie brakuje zapisu o możliwości utworzenia nowego stanowiska. Problem skrajnych obciążeń powinien być właśnie rozwiązany poprzez doetatyzowania służby.	
75.		SR Konin	<p>Propozycja brzmienia art. 14.</p> <p>1b <i>„Wynagrodzenie zasadnicze kuratorów zawodowych na równorzędnych stopniach służbowych jest równe i stanowi odpowiednio do rangi stopnia służbowego wielokrotność kwoty bazowej, której wysokość stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale roku poprzedniego, ogłoszone w dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.</i></p> <p><i>Jeżeli przeciętne wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 jest niższe od przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za drugi kwartał roku poprzedzającego - przyjmuje się podstawę ustalania wynagrodzenia zasadniczego w dotychczasowej wysokości.”</i></p> <p>Mamy w pamięci stojącą przez dziewięć kolejnych lat kwotę bazową i wówczas realne</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione.</p> <p>1. Postulat uzależnienia wynagrodzenia zasadniczego kuratorów zawodowych od kwoty bazowej, której wysokość stanowi przeciętne wynagrodzenie w drugim kwartale roku poprzedniego, ogłoszone w dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski, wykracza poza zakres projektowanej regulacji.</p> <p>2. Przyznanie delegatowi Krajowej Rady Kuratorów dodatku funkcyjnego wykracza poza zakres projektowanej regulacji.</p> <p>3. Postulat utrzymania możliwości otrzymywania przez kuratora okręgowego dodatku specjalnego jest sprzeczny z rozwiązaniem przyjętym przez projektodawcę. Zob. odpowiedź na uwagę nr 68.</p> <p>4. Postulat dotyczący zastąpienia dodatku za pracę terenową dodatkiem służbowym (bądź</p>

			<p>pensje kuratorów bardzo się zmniejszyły. Taki zapis zapewni proporcjonalny wzrost wynagrodzenia do wzrostu kosztów i cen.</p> <p>2. <i>Kuratorowi okręgowemu, zastępcy kuratora okręgowego, kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej, kuratorowi, o którym mowa w srt.36b ust. 1 oraz kuratorowi o którym mowa w ark 38 ust. 2 , rzecznikowi dyscyplinarnemu i zastępcy rzecznika dyscyplinarnego, delegatowi Krajowej Rady Kuratorów przysługuje dodatek funkcyjny, stanowiący procent kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1</i></p> <p>Dopisek to delegat KRK, który to bardzo często wykonuje bardzo dużą, pracę, musi być dyspozycyjny, musi reprezentować dany okręg w Radzie, który większości przypadków pracuje społecznie.</p> <p>4. <i>Kuratorowi zawodowemu może być przyznany na czas określony dodatek specjalny z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych, w szczególności za zastępowanie osoby długotrwale nieobecnej w pracy lub wykonywanie innych czynności poza zwykłym zakresem obowiązków, do wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego, w ramach środków określonych na wynagrodzenia osobowe kuratorów zawodowych.</i></p> <p>Kurator okręgowy nie powinien być pominięty w tych dodatkach albowiem może on też zastępować swojego zastępcę czy odwrotnie. Także będzie miał zwiększone obowiązki.</p> <p>5. <i>Kuratorowi zawodowemu za wykonywanie</i></p>	<p>dotatkem za uciążliwą pracę) wykracza poza zakres projektowanej regulacji.</p> <p>Na wymiar wykonywanych obowiązków kuratora przez kierownika zespołu i wysokość otrzymywanego przez niego dodatku za pracę terenową wpływ będzie miała liczebność zespołu. Żadnego znaczenia w tym zakresie nie będzie miało kierowanie zespołem, w którym wykonywane są zarówno orzeczenia w sprawach karnych, jak i w sprawach rodzinnych i nieletnich.</p> <p>5. Propozycja uregulowania kwestii związanych z kosztami używania samochodów prywatnych stanowi w istocie alternatywną propozycję uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p> <p>6. Postulat uregulowania ekwiwalentu za odzież i obuwie używane w związku z realizacją zadań poza budynkiem sądu wykracza poza zakres projektowanej regulacji.</p>
--	--	--	---	---

			<p><i>obowiązków służbowych w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, poza siedzibą sądu, w zmiennych warunkach atmosferycznych, w terenie zagrożonym wysokim poziomem patologii, w szczególności w miejscu zamieszkania podopiecznych i pracy w stałym i bezpośrednim kontakcie z osobami o znacznym stopniu demoralizacji przysługuje dodatek w wysokości 50% kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1 z tym, że kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej dodatek taki przysługuje w wysokości 20 % kwoty bazowej.</i></p> <p>Nie nazywalibyśmy tego dodatku „terenowym” niech to będzie dodatek np, służbowy bądź po prostu dodatek za uciążliwą pracę. Tak, aby słowo „terenowy” nie kojarzyło się głównie ze zwrotem kosztów przejazdu przede wszystkim własnymi samochodami.</p> <p>Bardzo niekorzystny zapis w tym punkcie dotyczy różnicowania dodatku dla kierowników w zależności od liczebności zespołu. (Ma to swoją konsekwencje w obciążeniu). Twórcy tej ustawy zapomnieli , że są też zespoły mieszane. Kierownik prócz zadań , które wykonuje osobiście nadzory/ dozory, musi swoje czynności wykonywać w stosunku do pionu rodzinnego i pionu karnego. Ponadto kierownik reprezentuje kuratorów w przeróżnych przedsięwzięciach jak konferencje, narady, szkolenia itp. Sam też podobne organizuje, co wiąże się ze stresem i</p>	
--	--	--	--	--

			<p>uciążliwością pracy w szerokim tego słowa znaczenia.</p> <p>5a. <i>Kuratorowi zawodowemu przysługuje comiesięczny zwrot kosztów przejazdu w związku z wykonywaniem czynności służbowych poza siedzibą sądu. Koszty te są zwracane w formie ryczałtu o którym mowa w przepisach o podróżach służbowych pracownika na terenie kraju. W przypadku kiedy kurator korzysta z komunikacji miejskiej, przysługuje mu ryczałt w najniższej stawce.</i></p> <p>Jest to bardzo prosty zapis, który w łatwy sposób uregulowałby kwestie związane z kosztami używania samochodów prywatnych Na dzień dzisiejszy to jest kwota 250,- zł. przy samochodach do 1.6 poj. silnika oraz 400,-zł powyżej 1,6 poj. silnika. Te zapisy , które proponuje nam ustawodawca nie są do przyjęcia albowiem są aż cztery argumenty aby kurator takiego dodatku nie otrzymał:</p> <ul style="list-style-type: none"> -w przypadku nadprzeciętnego używania - co to znaczy i jak to obliczyć i uzasadnić ? - w ramach dostępnych środków finansowych..., - nigdy takich nie ma zbyt dużo -na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów żaden prezes takiej umowy nie podpisze - może być przyznany — może czyli wcale nie musi!!!! <p>5b. <i>Kuratorowi zawodowemu raz w roku przysługuje ekwiwalent za odzież i obuwie używane w związku z realizacją zadań poza</i></p>	
--	--	--	--	--

			<p><i>budynkiem sadu, w wysokości 30% kwoty bazowej o której mowa w ust. 1</i></p> <p>Zapis taki ujednolicił by w całym kraju wysokość ekwiwalentu, który do tej pory albo nie jest wypłacany albo w zależności od okręgu jest wypłacany w skrajnie różnych, wysokościach. Na dzień bieżący byłaby to kwota 609,59 przy kwocie bazowej 2031,96.</p>	
76.		SA Wrocław	<p>zamiast dotychczasowej kwoty bazowej, proponuje się proporcjonalne odniesienie do średniej krajowej. Kuratorowi zawodowemu powinno przysługiwać godziwe wynagrodzenie, które ma istotne znaczenie dla utrzymania rangi zawodu i stabilności w zakresie odpowiedniej, profesjonalnej kadry. Utrzymanie przyzwoitego statusu społecznego - kuratora zawodowego, ma istotne znaczenie dla jego postrzegania przez społeczeństwo, a w szczególności podopiecznych sądu.</p> <p>Wskazana w projekcie wysokość dodatku funkcyjnego dla kierownika ośrodka kuratorskiego jak i kuratora prowadzącego zajęcia w ośrodku kuratorskim powoduje znaczną dysproporcję w wynagrodzeniach między kuratorami. Na uwagę zasługuje nie samo prowadzenie ośrodka kuratorskiego, ale również ilość wychowanków w samym ośrodku, która powinna mieć decydujący wpływ na ewentualną wysokość dodatku specjalnego.</p> <p>Należałoby zatem zwrócić uwagę na jasne</p>	<p>Uwagi nieuwzględnione.</p> <p>1. Propozycja zastąpienia dotychczasowej kwoty bazowej proporcjonalnym odniesieniem się do średniej krajowej wykracza poza zakres projektowanej regulacji.</p> <p>2. Uwaga, zgodnie z którą wysokość dodatku funkcyjnego dla kierownika ośrodka kuratorskiego, jak i kuratora prowadzącego zajęcia w ośrodku kuratorskim, powoduje znaczną dysproporcję w wynagrodzeniach między kuratorami – nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 71 (1).</p> <p>Uzależnienie wysokości dodatku od ilości wychowanków w samym ośrodku sprzeczne z projektowanym rozwiązaniem.</p>

			zasady przyznawania wynagrodzenia dla personelu prowadzącego ośrodki, powiązane z ilością wychowanków. Proponowany dodatek w postaci dodatku funkcyjnego jest nietrafioną formą wynagrodzenia. Słusznym byłoby wprowadzenie zapisu o obligatoryjnym przyznaniu dodatku specjalnego za prowadzenie ośrodka kuratorskiego (adekwatnie do ilości wychowanków i w związku z tym nakładu pracy) lub przyjęcie rozwiązania wyodrębnionego funduszu na finansowanie ośrodków kuratorskich	
77.	proj. art. 14 ust. 2	SO Kielce	Wątpliwości budzi przyznanie na stałe dodatku funkcyjnego rzecznikowi dyscyplinarnemu i zastępcy rzecznika dyscyplinarnego; zważywszy na okresowe podejmowanie czynności, za bardziej uzasadnione byłoby przyznanie dodatku funkcyjnego „w okresie, w którym wykonują zadania związane z powierzoną funkcją”.	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja zastąpienia „stałego” dodatku funkcyjnego dla rzecznika dyscyplinarnego i zastępcy rzecznika dyscyplinarnego dodatkiem funkcyjnym „w okresie, w którym wykonują zadania związane z powierzoną funkcją” nie zasługuje na uwzględnienie.</p> <p>Dodatek dla rzecznika dyscyplinarnego powinien być – jak to właśnie jest w przypadku dodatku funkcyjnego – świadczeniem o charakterze stałym, gdyż wiąże się z pełnioną funkcją, a nie z ilością zrealizowanych obowiązków. Ponadto obligatoryjność przyznania tego świadczenia wpłynie motywująco na kandydatów gotowych pełnić te funkcje, pozwalając prezesowi sądu okręgowego powołać najlepszych z nich.</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że projektodawca zrezygnował z rozwiązania zakładającego powoływanie zastępcy rzecznika dyscyplinarnego, dokonując zmian brzmienia</p>

				ust. 2 oraz dodanie ust. 2a w art. 58, zgodnie z którym w przypadku nieobsadzenia stanowiska rzecznika dyscyplinarnego albo jego długotrwałej nieobecności, jego zadania wykonuje sędzia wizytator, wskazany przez prezesa sądu okręgowego.
78.		SO Kraków	Biorąc pod uwagę, że liczba kuratorów zawodowych w poszczególnych zespołach jest zróżnicowana (są zespoły np. 4 osobowe, jak i zespoły 14-15 osobowe) zasadne jest, aby dodatek funkcyjny dla kierowników uzależnić proporcjonalnie od ilości osób w zespołach kuratorskich.	Uwaga nieuwzględniona. Odnosząc się do zagadnienia związanego z dodatkiem funkcyjnym dla kierownika zespołu należy wskazać, że tę kwestię reguluje załącznik nr 2 „Tabela stanowisk oraz odpowiadających im stawek dodatku funkcyjnego” do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie wynagrodzeń kuratorów zawodowych i aplikantów kuratorskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 145 ze zm.), zgodnie z którym kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej przysługuje dodatek funkcyjny w przedziale 30-50% kwoty bazowej. Istnieje zatem prawna możliwość różnicowania dodatku funkcyjnego dla kierownika.
79.	proj. art. 14 ust. 2a	SO Kielce	Wątpliwości budzi wysokość proponowanych dodatków dla kierownika ośrodka kuratorskiego na 110% - czyli tyle ile wynosi maksymalna wysokość dodatku funkcyjnego dla kuratora okręgowego; a na 80% kuratorowi zawodowemu prowadzącemu zajęcia w ośrodku kuratorskim - więcej niż maksymalna wysokość dodatku funkcyjnego dla zastępcy kuratora okręgowego - obecnie 70%. Doceniając ważność zadań wykonywanych przez kuratorów w ramach pracy w ośrodku	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 71 (1).

			<p>kuratorskim, nie można zapomnieć o odpowiedzialności i znacznie szerszym zakresie zadań spoczywających na kuratorze okręgowym i zastępcach kuratora okręgowego. Wysokość dodatku przyznawana kuratorom pracującym w ośrodkach kuratorskich powinna być adekwatna do zakresu wykonywanych zadań, przy zachowaniu proporcji w odniesieniu do zakresu zadań kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego.</p>	
80.	proj. art. 14 ust. 4	SO Kielce	<p>Za nieuzasadniony należy uznać zapis wyłączający kuratora okręgowego i zastępcę kuratora okręgowego z możliwości przyznania dodatku specjalnego „z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych, w szczególności za zastępowanie osoby długotrwale nieobecnej w pracy lub wykonywanie innych czynności poza zwykłym zakresem obowiązków”, gdyż w praktyce sytuacje takich zastępstw zdarzają się, co powoduje znaczące zwiększenie się zakresu wykonywanych zadań - np. w sytuacji pobytu kuratora okręgowego na długoterminowym zwolnieniu lekarskim, obowiązki należące do zakresu jego zadań wykonuje zastępca kuratora okręgowego lub w sytuacji długoterminowej nieobecności zastępcy kuratora okręgowego, zadania przejmuje kurator okręgowy. Jednocześnie dodać należy, że w praktyce zdarzają się sytuacje okresowego zwiększenia zakresu zadań kuratora okręgowego, o zadania wykraczające poza ustawowy zakres</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagi nr 68 i 69 (1).</p>

			obowiązków.	
81.		SA Wrocław	<p>Brak podstaw do wyłączenia kuratora okręgowego, kuratora, o którym mowa w art. 36b ust. 1, oraz kuratora, o którym mowa w art. 38 ust. 2, z możliwości otrzymania dodatku specjalnego w okolicznościach, o których mowa w w/w zapisie. W przypadku braków kadrowych w biurze kuratora okręgowego oraz braku obsługi biurowej kuratora okręgowego, taka rekompensata w postaci dodatku specjalnego powinna być możliwa. Wyłączenie kuratora okręgowego z możliwości otrzymania dodatku specjalnego jest odbierane jako pewnego rodzaju dyskryminacja.</p> <p>Dodać należy, że aktualnie obowiązuje zapis o obowiązkowej obsłudze dla kuratora okręgowego (art. 38), w wielu okręgach jednak nie jest realizowany</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagi nr 68 i 69 (1).</p>
82.		SR Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu	<p>Zmienić na „kuratorowi zawodowemu może być przyznany na czas określony dodatek specjalny z tytułu (...)”. Wskazana w projekcie regulacja pozostawi zarobek kuratora okręgowego czy jego zastępców, osób delegowanych w spłaszczonej strukturze zarobków w stosunku do pozostałych w okręgu kuratorów zawodowych. Konieczne wydaje się rozważenie zmiany możliwości przyznania tym osobom dodatku specjalnego, albo zwiększenie dodatku funkcyjnego i nadanie takiego uprawnienia osobie delegowanej do kuratora okręgowego. Nieuregulowana wydaje się być też kwestia braku ustalenia w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. W odniesieniu do postulatu zmiany brzmienia przepisu art. 14 ust. 4 – zob. odpowiedź na uwagi nr 68 i 69 (1). 2. Zarzut nieuregulowania kwestii braku dodatku terenowego w przypadku delegowania osoby w całości do wykonywania pracy na rzecz kuratora okręgowego – niezasadny. Zob. projektowany art. 14 ust. 5.

			przypadku delegowania osoby w całości co wykonywania pracy na rzecz kuratora okręgowego dodatku terenowego.	
83.		SA Warszawa	Postulat wykreślenia „z wyjątkiem kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kuratora, o którym mowa w art. 36b ust. 1 oraz kuratora, o którym mowa w art. 38 ust. 2”;	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagi nr 68 i 69 (1).
84.		SO Zielona Góra	Wyłączenie kuratorów okręgowych i zastępców z możliwości przyznania im dodatku specjalnego ma charakter dyskryminujący, albowiem osoby te również mogą zostać obciążone dodatkowymi obowiązkami służbowymi tj. zastępstwa za nieobecnego kuratora okręgowego czy zastępcy, wykonywanie czynności biurowych pod nieobecność sekretarza, bądź braku możliwości przesunięcia innego pracownika biurowego do pracy w sekretariacie.	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagi nr 68 i 69 (1).
85.		SO Kraków	Wprowadzono zmianę która, dotyczy sposobu procentowego naliczania dodatku specjalnego tj. wyłącznie od kwoty wynagrodzenia zasadniczego. Celowość takiego rozwiązania, zdaniem projektodawcy uzasadniona jest sprawiedliwym wynagradzaniem za wykonywanie takiej samej ilości dodatkowych czynności przez kuratorów sprawujących funkcje oraz nie sprawujących funkcji. Zauważyć należy, że w okresie zwiększenia obowiązków służbowych, który uprawnia do możliwość przyznania dodatku specjalnego, kurator pełniący funkcję nie przestaje jej pełnić w tym okresie, dlatego przyjęte uzasadnienie	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagi 1. Postulat utrzymania rozwiązania, zgodnie z którym dodatek specjalny naliczany byłby od wynagrodzenia zasadniczego powiększonego o kwotę przyznanego dodatku funkcyjnego – nieuwzględniony. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za utrzymaniem tego rozwiązania. 2. Uwaga dot. braku możliwości przyznania dodatku specjalnego kuratorom realizującym zadania na obszarze sądu okręgowego tj. kuratorowi okręgowemu, zastępcy kuratora okręgowego, oraz kuratorowi delegowanemu z

			<p>wyduje się być błędne. Faktycznie bowiem wówczas jest on w większym zakresie obciążony pracą. Sprawiedliwym wydaje się obecnie funkcjonujące rozwiązanie naliczenia procentowego dodatku specjalnego od wynagrodzenia zasadniczego powiększonego o kwotę należnego dodatku funkcyjnego.</p> <p>Wprowadzono zmianę braku możliwości przyznania dodatku specjalnego kuratorom realizującym zadania na obszarze sądu okręgowego tj. kuratorowi okręgowemu, zastępcy kuratora okręgowego, oraz kuratorowi delegowanemu z sądu rejonowego do sądu okręgowego. Projektowana zmiana nie jest dobra. Zakłada się, że nie będzie powodu, który uzasadniał by przyznanie dodatku specjalnego wobec wymienionych osób, bowiem aktualny zakres działań kuratora okręgowego obliguje go do wykonywaniu innych (wszystkich] czynności zleczanych przez prezesa sądu okręgowego. Nie można jednak wykluczyć, takich okoliczności spowodowanych dynamiką życia społecznego w których wykonywanie zadań zleconych przez prezesa sądu okręgowego będzie wymagało, różnego nakładu pracy, na tle innych okręgów. Dla takich sytuacji możliwość przyznanie dodatku specjalnego na czas określony jest uzasadniona. Dlatego warto taką utrzymać i wskazane jest by zabezpieczyć środki w planowanym budżecie na dodatki specjalne tak, by były one obligatoryjnie przyznawane w przypadku</p>	<p>sądu rejonowego do sądu okręgowego – niewwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagi nr 68 i 69 (1).</p>
--	--	--	---	--

			zwiększenia obowiązków służbowych.	
86.		SA w Warszawie	W art. 14f wykreślono „z wyjątkiem kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego, kuratora, o którym mowa w art. 36b ust. 1 oraz kuratora, o którym mowa w art. 38 ust. 2”.	Uwaga nieuwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagi nr 68 i 69 (1).
87.	proj. art. 14 ust. 5	SO Piotrków Trybunalski	W przypadku zawieszenia kuratora w pełnieniu obowiązków przy prowadzeniu wobec niego postępowania dyscyplinarnego nie powinni wiązać się z automatycznym obniżeniem jego wynagrodzenia (dodatku terenowego), gdyż na tym etapie nie jest przesądzona jego wina. Zatem, wynagrodzenie to powinno wyrównane być po pozytywnym dla niego zakończeniu postępowania - zwiększenie obciążenia kierownika zespołu z 25% do 50% (lub 35%) przy jednoczesnym pozostawieniu dodatku terenowego na poziomie 25% czy też 17,5% będzie dużym obciążeniem dla kierownika, który już teraz przytłoczony jest biurokracją, a w okresach wzmożonych wizytacji, lustracji, kontroli czy też w okresach statystycznych jest skoncentrowany na wypełnianiu tabel, odpisywaniu na szereg pism urzędowych i służbowych, na bieżącym nadzorowaniu pracy podległych mu kuratorów i sekretariatu, obciążanie go dodatkowymi sprawami może w konsekwencji doprowadzić do spadku wydajności na jakiegokolwiek płaszczyźnie i w konsekwencji do braku chętnych do pełnienia tej funkcji, zwłaszcza, że dodatek funkcyjny w żaden sposób nie rekompensuje pracy w terenie	Uwaga nieuwzględniona. 1. Uwaga dot. projektowanego rozwiązania, zgodnie z którym w okresie zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych nie przysługuje dodatek za pracę terenową – nieuwzględniona. Projektowana regulacja wprowadza przepis wyłączający uprawnienie do dodatku terenowego w sytuacjach, w których kurator zawodowy czynności terenowych – z istoty rzeczy – nie podejmuje. Z taką właśnie sytuacją mamy do czynienia w przypadku, gdy prezes sądu zawiesi w pełnieniu obowiązków służbowych kuratora zawodowego, wobec którego zostało wszczęte postępowanie dyscyplinarne. Ponadto autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów przemawiających za rezygnacją z projektowanego rozwiązania. 2. Uwaga dot. obciążenia pracą i wysokości dodatku terenowego kierownika zespołu – nieuwzględniona. Zob. odpowiedzi na uwagi nr 70 (3) i 71 (2). Ponadto stosownie do projektowanego art. 14 ust. 4 kierownik zespołu znajduje się w kręgu kuratorów zawodowych, którym może być przyznany na czas określony dodatek specjalny z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków

			na projektowanym poziomie.	służbowych.
88.		SO Katowice	<p>Uwagi wymaga, że dodatek ten za podstawowe zadanie ma pokrycie kosztów prowadzenia przez kuratora czynności w terenie, a nadal jednakże w żaden sposób nie odnosi się do pokrycia niedogodności pracy w terenie. Kuratorzy domagają się przyznania jako stałego składnika wynagrodzenia świadczenia pieniężnego za uciążliwą i niebezpieczną pracę w terenie, związaną z charakterem pracy kuratora zawodowego, podobnie jak w przypadku Policji i Służby Więziennej. Domagamy się ponadto wpisania zawodu kuratora sądowego na listę zawodów wysokiego ryzyka, podobnie ponownie jak to ma miejsce w przypadku Policji i Służby Więziennej, gdyż wykonujemy pracę szczególnie niebezpieczną, jesteśmy narażeni na czynniki biologiczne, chorobotwórcze, agresję ze strony podopiecznych i osób trzecich, wypadki komunikacyjne w trakcie wykonywania zadań służbowych w terenie. Charakter pracy kuratorów zawodowych jednoznacznie wskazuje, że kurator wykonuje zadania w terenie, jak i budynku sądu. Wyraźnego zaznaczenia w Ustawie wymaga określenie, że miejscem pracy kuratora jest zarówno budynek sądu, jak również środowisko i teren w który kurator udał się w związku z pełnionymi zadaniami, ale także droga do i z tego miejsca (obecne oraz projektowane przepisy, nadal nie regulują tej</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Przedstawione propozycje zmian wykraczają poza materię regulowaną projektowaną ustawą.</p>

			<p>kwestii, co znacząco utrudnia kuratorom staranie się o należne świadczenia związane z wypadkami w pracy oraz ochrony kuratora w terenie). Kuratorzy traktowani są jako pracownicy administracyjni, w skierowaniach na badania okresowe jako wyłączny czynnik zagrożenia, wskazuje się pracę przy komputerze, nie wspominając nic o czynnikach biologicznych, chemicznych, zagrożeniach ze strony zwierząt, agresji ze strony podopiecznych i ich rodzin.</p>	
89.		SA Wrocław	<p>Niepokój budzi projektowany zapis o zwiększaniu obciążenia kierownika zespołu z 25% do 50% (lub 35%) przy czym przysługujący dodatek terenowy będzie przysługiwał w wysokości 25 % lub 17,5%. W chwili obecnej na kierowniku spoczywa już i tak dużo bardzo obciążających czasowo zadań. Dodatkowe obciążanie kierownika może spowodować pogorszenie jakości wykonywanych zadań nadzorczych, a przy projektowanej wysokości dodatku funkcyjnego spowodować brak odpowiednich osób chętnych do pełnienia tej funkcji. W związku z tym może należałoby analogicznie zróżnicować dodatek funkcyjny dla kierowników w zależności od liczby osób w zespole.</p> <p>Art. 14.5 w zw. z art. 41 ust 2 Dodatek dla kierownika zespołu powinien być uzależniony i przyznawany na podstawie rzeczywistego obciążenia kierownika sprawami w stosunku do członków zespołu. Istnieją bowiem zespoły</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>1. W ocenie projektodawcy proponowane zwiększenie obciążenia kierownika, dotyczące wykonywania obowiązków kuratora, nie spowoduje pogorszenia jakości wykonywanych przez niego zadań. Natomiast autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów przemawiających za słusnością postawionej przez niego tezy.</p> <p>Projektowana regulacja nie dokonuje zmian w wysokości dodatku funkcyjnego dla kierownika. Wysokość tego dodatku reguluje załącznik nr 2 „Tabela stanowisk oraz odpowiadających im stawek dodatku funkcyjnego” do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie wynagrodzeń kuratorów zawodowych i aplikantów kuratorskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 145 ze zm.), zgodnie z którym kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej przysługuje dodatek funkcyjny w przedziale 30-50% kwoty bazowej. Istnieje zatem prawna możliwość</p>

			<p>kuratorskiej służby sądowej, w których obciążenie sprawami wręcz „wymusza” prowadzenie przez kierownika większej ilości spraw, albowiem obciążenie całego zespołu jest na tyle wysokie, że kierownik sam prowadzi więcej niż 50% przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu w okręgu. Może także zaistnieć sytuacja, że kierownik sam chce prowadzić więcej spraw, to czy nie może mieć wtedy zwiększonego dodatku.</p> <p>Nadal pozostaje nieuregulowana kwestia dodatku za pracę w terenie, który powinno zastąpić się dodatkiem za trudne czy uciążliwe warunki pracy, podobnie jak jest to w wielu innych zawodach - zawód nauczyciela czy wychowawcy w zakładzie poprawczym. Jeżeli dodatek terenowy miałby być urealniony i miałby stanowić zwrot kosztów poniesionych za pracę w terenie, powinien podlegać waloryzacji każdego roku.</p>	<p>różnicowania dodatku funkcyjnego dla kierownika.</p> <p>Jednocześnie należy wskazać, że stosownie do projektowanego art. 14 ust. 4 kierownik zespołu znajduje się w kręgu kuratorów zawodowych, którym może być przyznany na czas określony dodatek specjalny z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych.</p> <p>2. Postulaty dotyczące zastąpienia dodatku za pracę terenową dodatkiem za trudne czy uciążliwe warunki pracy oraz określenia, iż ten dodatek podlega waloryzacji każdego roku, pozostają poza zakresem projektowanej regulacji.</p>
90.		SR Sulęcín	<p>- proponujemy ustalenie jednolitego dodatku terenowego przysługującego kierownikowi zespołu na poziomie 25% kwoty bazowej - niezrozumiałe jest dla nas rozróżnienie na dwie stawki 17,5% oraz 25% w zależności od liczby kuratorów w zespole.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę. Ponadto nie zawiera ona żadnego uzasadnienia, przez co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do niej.</p>
91.		SR Gorzów Wlkp.	<p>W art. 14 ust. 5 proponuje się przyznanie kierownikowi zespołu dodatku terenowego w wysokości 25% kwoty bazowej, co jak wynika</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą</p>

			<p>z uzasadnienia projektu ma związek z propozycją zawartą w art. 41 ust. 2 , czyli określeniem obciążenia kierownika na poziomie nie mniejszym niż 50% przeciętnego obciążenia kuratora zawodowego.</p> <p>Biorąc pod uwagę podstawy do otrzymania wspomnianego dodatku, czyli koszty związane z pracą w terenie (głównie dojazdy), uważamy, że jego wysokość powinna mieścić się na poziomie 50% kwoty bazowej (proporcjonalnie do wysokości jaka przysługuje kuratorowi zawodowemu).</p>	<p>swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p> <p>Zob. odpowiedzi na uwagi nr 70 (3) i 71 (2).</p>
92.		SO Kraków	<p>Zasadne jest, aby dodatek terenowy dla kierowników ustalić na stałym poziomie, przy takim zapisie kierownik dużego zespołu, przy stałym dodatku funkcyjnym, będzie otrzymywał niższe wynagrodzenie niż kierownik zespołu poniżej 10 osób w zespole.</p> <p>Dodatek terenowy dla kierowników ustalić na stałym poziomie, przy takim zapisie kierownik dużego zespołu przy stałym dodatku funkcyjnym (takim samym dla zespołu do 10 osób i powyżej 10 osób) realnie będzie otrzymywał niższe wynagrodzenie niż kierownik zespołu poniżej 10 osób w zespole.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p> <p>Zob. odpowiedzi na uwagi nr 70 (3), 71 (2) i 89 (1).</p>
93.	proj. art. 14 ust. 5a	SR Wieluń	<p>Doprecyzowania wymaga sformułowanie „ponadprzeciętne używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, niezależnie od dodatku terenowego”. Pozostawienie tego przepisu w obecnym kształcie będzie rodziło wiele wątpliwości (np. w jakich okolicznościach dodatek taki może zostać</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zob. uwaga nr 67 oraz uwaga nr 11 Konsultacje.</p> <p>Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p> <p>Wyplata ryczałtu z tytułu ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych dotyczyć będzie sytuacji</p>

			<p>przyznany) i w praktyce może on być przepisem martwym.</p>	<p>spowodowanych szczególnymi, wyjątkowymi okolicznościami, powodującymi drastycznie zwiększenie – na tle pozostałych kuratorów zawodowych w zespole – kosztów ponoszonych przez kuratora zawodowego z tytułu dojazdów służbowych. Te drastycznie większe koszty należy odnosić do kosztów ponoszonych przez pozostałych kuratorów zawodowych w zespole. Trzeba przy tym pamiętać, że dbałość o równomierne obciążenie pracą kuratorów będzie jednym z obowiązków kuratora okręgowego (projektowany art. 37 ust. 1a) oraz kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej (projektowany art. 41 ust. 1 pkt 1a). Ryczałt z tytułu ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych będzie mieć zatem charakter okazjonalny, nie zaś okresowy. Ponadto jego wypłata będzie uzależniona od decyzji prezesa sądu okręgowego, na wydanie której decydujący wpływ będą miały dostępne środki finansowe w planie finansowym sądu. Jednocześnie należy wskazać, że projektodawca doprecyzował projektowany przepis art. 14 ust. 5a, określając na 15% kwoty bazowej, o której mowa w art. 14 ust. 1, górną wysokość możliwego do przyznania ryczałtu na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych. Proponuje się następujące brzmienie art. 14 ust. 5a: „5a. Kuratorowi zawodowemu, w przypadkach wymagających ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych,</p>
--	--	--	---	--

				niezależnie od dodatku terenowego, na uzasadniony wniosek kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, przekazany za pośrednictwem kuratora okręgowego, w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu, na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, może być przyznany przez prezesa sądu okręgowego ryczałt na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych, do wysokości 15% kwoty bazowej, o której mowa w ust. 1.”.
94.		SO Katowice	W zakresie kosztów pracy w terenie, projektowana zmiana (art. 14 ust. 5a Projektu) wprowadza wprawdzie w bardzo ograniczonym zakresie, pewne możliwości ubiegania się przez kuratora o zwrot poniesionych kosztów pracy w terenie z tą jednakże uwagą, że projektowana zmiana będzie bardzo trudna to osiągnięcia - po pierwsze nie jest znany nam przypadek posiadania przez kuratora samochodu służbowego, a zatem każdy samochód jest prywatną własnością i ulega amortyzacji w wyniku używania go do celów służbowych. Po drugie wskazano, że można starać się o ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów służbowych, ale tylko w razie ponadprzeciętnego używania samochodu, co ponownie będzie niezmiernie trudne do udowodnienia i zarazem niesprawiedliwe wobec kuratorów, używających auta jedynie przeciętnie, które także trzeba posiadać, tankować, ubezpieczać.	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 14 ust. 5a projektu.</p> <p>Zob. odpowiedź na uwagę nr 93.</p> <p>Uwaga dotycząca obligatoryjnego przyznania dodatku specjalnego w sytuacji zastępstwa osoby nieobecnej w służbie powyżej 1 miesiąca – nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga wykracza poza materię regulowaną w projekcie albowiem nowelizacja nie zakłada zmiany trybu przyznawania dodatku specjalnego z fakultatywnego na obligatoryjny. Natomiast w zakresie szczegółowych zasad przyznawania dodatków specjalnych zostanie wydane rozporządzenie, o którym mowa w art. 14 ust. 7 projektu, uwzględniające projektowane zmiany.</p>

			<p>Po trzecie natomiast możliwość wypłaty takiego ryczałtu, w przypadku jego przyznania, uzależniono od możliwości finansowych sądu i planów finansowych, co w rezultacie doprowadzi do zasłaniania się dyscypliną finansową czy priorytetami finansowymi sądów w odmowach wypłaty takiego ryczałtu kuratorowi.</p> <p>obecnie projekt przewiduje uznaniowe przyznanie dodatku specjalnego (może być przyznany) za wykonywanie dodatkowych obowiązków dodatkowo uzależnione od posiadanych środków na wynagrodzenia dla kuratorów osobowych.</p> <p>Należałoby uznać za obligatoryjne przyznanie takiego dodatku w sytuacji zastępstwa osoby nieobecnej w służbie powyżej 1 miesiąca. Kurator lub kuratorzy zastępujący osobę nieobecną np. urlop macierzyński, faktycznie wykonują więcej pracy szczególnie w terenie i ponoszą dodatkowe wydatki związane z pracą w terenie. Jeżeli kurator nieobecny nie otrzymuje wynagrodzenia ze środków sądu to powinno być ono przekazane kuratorowi lub kuratorom, którzy faktycznie wykonują pracę nieobecnego kuratora. art.14 pkt 4 — określenie granicy 10 kuratorów zawodowych w zespole do obniżenia kierownikowi dodatku terenowego z 25% do 17,5% jest niesprawiedliwe. Wysokość dodatku terenowego kierownika nie powinna być</p>	<p>Uwaga dotycząca dodatku terenowego dla kierownika – niewzględiona.</p> <p>Należy wskazać, że projekt przewiduje nie zmniejszenie dodatku terenowego dla kierownika zespołu, ale jego zwiększenie z 12,5% kwoty bazowej odpowiednio do 17,5% albo 25% kwoty bazowej. W zakresie wyjaśnień dot. projektowanych wysokości dodatku terenowego – zob. odpowiedź na uwagę nr 70 (3) oraz 71.</p>
--	--	--	--	--

			określana ilością kuratorów w zespole. Różnica 1 osoby więcej w zespole powoduje spadek dodatku terenowego kierownika aż o 7,5%. Wysokość dodatku terenowego kierownika zależy od ilości np. przeprowadzanych wywiadów w terenie. Przy zespole 10 osobowym (razem z kierownikiem) w momencie nieobecności 2 kuratorów ilość wykonywanej pracy w terenie . wzrasta.	
95.		SA Wrocław	jeżeli nie będzie precyzyjnie określone co oznacza użyte w art. 14 ust 5 a określenie „ponadprzeciętne używanie samochodu”, to należy zastanowić się, czy dodatek za pracę terenową nie powinien wynosić więcej niż 50%. Od roku 2001 znacznie wzrosły koszty eksploatacji przez kuratora własnego samochodu /opłata za paliwo, części, naprawę itp./ a w ślad za tym idzie wzrost kosztów pracy w terenie. Należy rozważyć zawieranie umowy z kuratorem zawodowym, o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych. Kuratorowi zawodowemu, w przypadkach wymagających używania samochodu prywatnego do celów służbowych, niezależnie od otrzymywanego dodatku terenowego, na uzasadniony wniosek kuratora zawodowego w kuratorskiej służbie sądowej w ramach wygospodarowanych na ten cel środków finansowych w planie finansowym sądu, na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, może być przyznany przez prezesa sądu rejonowego	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 14 ust. 5a projektu oraz zawiera dodatkowe rozwiązanie w zakresie przyznawania ryczałtów związanych z dojazdem. Zob. odpowiedź na uwagę nr 93.

		<p>ryczałt na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych." Niedookreślone pojęcie „ponadprzeciętne używanie samochodu" i kiedy będziemy mówić o zwiększonych kosztach dojazdów służbowych. Czy będą ustalone kryteria jasno to określające. Pozostawienie zapisu w takiej formie budzi obawy o bardzo różną interpretację przepisu w poszczególnych sądach i okręgach. Może także z uwagi na brak precyzji w jego sformułowaniu pozostać tzw. „martwym przepisem". Wszyscy kuratorzy korzystają z prywatnych samochodów, gdyż każdy ma w swoim referacie gminę, a brak połączenia komunikacją publiczną uniemożliwia dotarcie do wielu miejscowości, gdzie kurator musi wykonać czynności służbowe. Nadmienić należy, że kuratorzy od wielu lat podnoszą problem braku uregulowań prawnych związanych z użytkowaniem samochodów prywatnych do celów służbowych, proponujemy rozwiązanie, aby za każdy wykonany wywiad i dozór przyznawano ryczałt kuratorowi zawodowemu w zależności od odległości (wg stawki kilometrowej za używanie prywatnego samochodu do celów służbowych), jedynie w przypadku braku możliwości wykonania zarządzenia w w/w sprawach za pośrednictwem komunikacji publicznej. Listę ryczałtów przedkładałby Kierownik Zespołu wraz z uzasadnieniem prezesowi Sądu Rejonowego, analogicznie, jak w przypadku</p>	
--	--	---	--

			<p>kuratorów społecznych.</p> <p>- jak należy rozumieć ponadprzeciętne użycie samochodu prywatnego do celów służbowych, jak liczyć przeciętne użycie, czy ilość kilometrów, czy teren na którym działa kurator, gdyż całkiem inne będzie użycie samochodu w dużych miastach, a całkiem inne gdy dany kurator ma w obrębie swojego działania gminy, brak sprecyzowanych kryteriów co może budzić wątpliwości interpretacyjne i niejednorodność w stosowaniu tego przepisu,</p>	
96.		SA Wrocław	<p>Proponowany ustęp w żaden sposób nie reguluje problemu używania przez kuratorów prywatnych samochodów do celów służbowych, ponieważ sprawa ta nigdy nie została uregulowana żadnymi przepisami. W związku z powyższym nie można określić czym jest „przeciętne używanie samochodu prywatnego do celów służbowych”, tym bardziej trudno jest określić czym będzie forma „ponadprzeciętna”. Jest to słowo nieprecyzyjne - budzi obawę, że spowoduje różną interpretację w każdym sądzie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 14 ust. 5a projektu.</p> <p>Zob. odpowiedź na uwagę nr 93.</p>
97.		SR Sulęcín	<p>- proponujemy doprecyzowanie określenia „ponadprzeciętne używanie samochodu prywatnego do celów służbowych.</p> <p>Poza tym proponujemy, aby jednoznacznie określić charakterystykę dodatku terenowego — poprzez uznanie w/w dodatku jako rekompensatę za pracę warunkach uciążliwych (praca w terenie, choroby zakaźne, itp.), oraz</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 14 ust. 5a projektu oraz zawiera propozycje zmiany regulacji w zakresie przyznawania dodatku terenowego, co pozostaje poza zakresem nowelizacji.</p> <p>Zob. odpowiedź na uwagę nr 93.</p>

			<p> dodanie przepisów, które określałyby wysokość zwrotu kosztów związanych z samym zakupem paliwa oraz amortyzacją prywatnych samochodów wykorzystywanych do celów służbowych.</p> <p> W przeciwnym przypadku proponujemy zmiany w art. 14 ust. 5 poprzez określenie realnego poziomu dodatku terenowego dostosowanego m.in. do obecnych kosztów amortyzacji pojazdów samochodowych oraz cen paliw - na przełomie blisko 20 lat funkcjonowania ustawy o kuratorach sądowych wysokość dodatku terenowego wzrosła niewspółmiernie do wzrostu kosztów związanych z wykonywaniem czynności w terenie (cena paliwa, koszt amortyzacji pojazdu).</p>	
98.		SR Gorzów Wlkp.	<p> Propozycja zawarta w art. 14 ust. 5a, tj. dotycząca możliwości ubiegania się przez kuratora o przyznanie ryczałtu na pokrycie kosztów wynikających z ponad miarowych dojazdów służbowych w naszej ocenie powinna zawierać konkretne źródło finansowania, takie które będzie uwzględnione w planie w budżetowym, w przeciwnym bądź razie zapis ten może okazać się martwy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p> Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 14 ust. 5a projektu.</p> <p> Zob. odpowiedź na uwagę nr 93.</p>
99.		SA Gdańsk	<p> Wątpliwość budzi kwestia zwrotu kosztów za używanie samochodu prywatnego do celów służbowych. W naszej ocenie niejasne jest co oznacza sformułowanie: „<i>ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych niezależnie od dodatku</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p> Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 14 ust. 5a projektu.</p> <p> Zob. odpowiedź na uwagę nr 93.</p>

			<p>terenowego" ? Kiedy one występują? Czy ponadprzeciętne to ponad standardy obciążenia pracą kuratora? Czy dwa wywiady wyjazdowe w tygodniu to normalnie a trzy to już me? Co oznacza .. w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu, na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych. Czy te środki będą zagwarantowane, czy i kiedy wypłacane?</p>	
100.		SA Gdańsk	<p>W zakresie regulacji art. 14 ust. 5a wątpliwości budzi sposób ustalenia ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych niezależnie od dodatku terenowego. Wszyscy bowiem kuratorzy zatrudnieni w sądach rejonowych korzystają z prywatnych pojazdów. Kryterium ponadprzeciętnego używania jest pojęciem niejasnym. Ponadto zapis odwołujący się do możliwości finansowych sądu w tym zakresie powodować może, iż de facto brak będzie możliwości przyznania kuratorowi ryczałtu nawet pomimo spełnienia kryterium ponadprzeciętnego używania pojazdu prywatnego do celów służbowych.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 14 ust. 5a projektu. Zob. odpowiedź na uwagę nr 93.</p>
101.		SO Białsko-Biała	<p>Brzmienie art. 14 ust. 5a jest nie do przyjęcia, wprowadza bowiem nie funkcjonujące w innych aktach prawnych i nie zdefiniowane w tym projekcie określenie ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych. Punktem wyjścia do właściwego sformułowania tego brzmienia jest uznanie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 14 ust. 5a projektu. Zob. odpowiedź na uwagę nr 93.</p>

		<p>faktu, iż kuratorzy sądowi są jedyną grupą zawodową wykonującą czynności służbowe z użyciem prywatnego środka transportu jakim jest ich samochód (Do niedawna podobna sytuacja była z <i>telefonami</i> komórkowymi). Bez takiego <i>rozwiązania we</i> właściwości Sądu Rejonowego w Żywcu część zadań nie mogłaby być wykonana wcale, a znaczna część byłaby wykonana w terminach znacznie późniejszych niż określone przez ustawodawcę i wskazane przez Sąd. Jeżeli w większych aglomeracjach miejskich kurator ma wybór to w terenach gminnych użycie samochodu prywatnego jest koniecznością. Dodatkowo pozostawienie decyzji przyznania dodatku w sytuacji posiadania środków w budżecie sądu na wyjściu czyni ten ustęp fikcyjnym. Proponuje się zapis następujący jak wyjściowy do dyskusji:</p> <p>..Kuratorowi zawodowemu, w przypadkach wymagających używania samochodu prywatnego do celów służbowych niezależnie od dodatku terenowego, na uzasadniony wniosek kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, przekazany za pośrednictwem kuratora okręgowego, na podstawie umowy o używanie samochodu prywatnego do celów służbowych jest przyznawany przez Prezesa SO ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów służbowych i <i>amortyzacji</i> samochodu, ze środków zabezpieczonych przez Ministerstwo Sprawiedliwości, do 30 dnia miesiąca."</p>	
--	--	---	--

			Wysokość ryczałtu zostanie określona w rozporządzeniu ministra sprawiedliwości np. na wzór rozwiązań obowiązujących w Policji).	
102.		SO Suwałki	należałoby dokładnie określić w jakich okolicznościach kuratorowi przysługuje ryczałt na pokrycie zwiększonych kosztów dojazdów służbowych, co uważa się za ponadprzeciętne użycie samochodu prywatnego do celów służbowych (w ocenie kuratorów to częste wyjazdy do najbardziej odległych gmin na terenie działania kuratora)	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 14 ust. 5a projektu. Zob. odpowiedź na uwagę nr 93.
103.		SO Zielona Góra	Sformułowanie „ <i>ponadprzeciętne użycie samochodu prywatnego do celów służbowych</i> ” jest dalece niedookreślone i może budzić nadużycia interpretacyjne.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 14 ust. 5a projektu. Zob. odpowiedź na uwagę nr 93.
104.		SO Przemyśl	Proponowany przepis (ust. 5a) nie spotkał się z aprobatą środowiska kuratorskiego. Po pierwsze wprowadza bardzo nieprecyzyjne i nieostre określenie „ponadprzeciętnego” używania samochodu do celów służbowych w kontekście możliwości uzyskania ryczałtu na pokrycie kosztów dojazdów służbowych. Słowo „ponadprzeciętny” zgodnie ze słownikiem języka polskiego oznacza „lepszy od przeciętnego, przekraczający określoną normę”. Pytanie, gdzie w ustawie szukać takiej „normy”. Ustawa nie zawiera przepisu dotyczącego używania przez kuratora zawodowego prywatnego auta do celów służbowych, nie istnieje przepis nakładający na kuratora taki obowiązek. To kolejny problem.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 14 ust. 5a projektu. Zob. odpowiedź na uwagę nr 93.

		<p>Przepis ponadto wprowadza obowiązek podpisania umowy o używanie samochodów do celów służbowych, ale z konstrukcji przepisu wynika, iż dotyczy to jedynie przypadków, gdy kurator będzie zabiegał o uzyskanie wspomnianego ryczałtu.</p> <p>Problemy te wynikają głównie z dwóch kwestii: - w ocenie kuratorów mylnie interpretuje się charakter „dodatku terenowego”; - widoczny jest brak pomysłu na racjonalne i sprawiedliwe rozwiązanie kwestii pokrycia kosztów pracy kuratora zawodowego w terenie oraz sposobu poruszania się przez kuratora po terenie.</p> <p>Projektodawca w uzasadnieniu twierdzi, iż celem dodatku terenowego jest zrekompensowanie wydatków kuratora zawodowego związanych z wykonywaniem obowiązków w terenie, w szczególności kosztów przemieszczania się do miejsca zamieszkania podopiecznych, rodzin objętych nadzorem kuratorskim. To twierdzenie nie znajduje odzwierciedlenia w faktach. Konstrukcja tego dodatku oraz fakt, iż jest składnikiem wynagrodzenia kurator zawodowego, wskazuje wyraźnie, iż pełni on funkcję specjalnego wynagrodzenia za uciążliwość pracy w terenie. Ponadto to po stronie pracodawcy leży obowiązek ponoszenia wszelkich kosztów związanych z pracą, nie może tego obowiązku przerzucać na pracownika.</p>	
--	--	--	--

			Wspomniane wyżej kwestie dotyczące kosztów pracy kuratora zawodowego oraz sposobu poruszania się przez kuratora po terenie wymagają konkretnych rozwiązań i przepisów. Potrzeba jednak wspólnych prac ministerstwa oraz środowiska kuratorów sądowych, by wypracować optymalne rozwiązania, które całościowo zajmą się tą materią.	
105.		SR Ostrów Wlkp.	Niezrozumiałym jest zapis "ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego". Zdecydowana większość wykonywanych przez kuratorów zawodowych czynności w terenie wymaga korzystania z prywatnego samochodu.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 14 ust. 5a projektu. Zob. odpowiedź na uwagę nr 93.
106.		SO Kraków	Doprecyzowania wymaga co oznacza określenie „ponadprzeciętne używanie samochodu prywatnego do celów służbowych”. Warto również zwrócić uwagę że brak jest nadal regulacji używania prywatnego samochodu- kto ma zawierać z kuratorem umowę na używanie prywatnego samochodu, kto będzie w takiej sytuacji finansował ubezpieczenie samochodu- używanie samochodu do celów służbowych wiąże się z wyższą kwotą ubezpieczenia. Należy podnieść, że kuratorzy wykonując czynności w terenie korzystają z samochodów prywatnych i jest to podyktowane faktem, iż często zlecone czynności służbowe zlokalizowane są na terenie gminnym, z bardzo ograniczoną komunikacją publiczną. Wnioski o przyznanie takiego ryczałtu winny	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 14 ust. 5a projektu. Zob. odpowiedź na uwagę nr 93.

			<p>być sporządzane przez kuratora zawodowego, który użytkuje samochód w celach służbowych, doprecyzowania wymaga zapis „wymagający ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego..”, czy w świetle tego zapisu użytkowanie samochodu w celach służbowych w granicach miasta Krakowa jest „ponadprzeciętnym”, może należałoby tą kwestę inaczej rozwiązać, np. przyznać stały ryczałt wszystkim kuratorom, którzy użytkują prywatny samochód do celów służbowych.</p>	
107.		SO Kielce	<p>Wątpliwości budzi niedoprecyzowane i możliwe do uznaniowej interpretacji brzmienie przepisu: „w przypadkach wymagających ponadprzeciętnego używania samochodu prywatnego do celów służbowych”. W rzeczywistości kuratorzy sądowi są jedyną grupą zawodową używającą samochodów prywatnych do celów służbowych, przy jednoczesnym braku formalnego uregulowania takiego stanu faktycznego. Sytuacja powinna być uregulowana formalnie poprzez podpisanie z pracodawcami stosownych umów regulujących tę sytuację, przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniego ubezpieczenia uwzględniającego specyfikę wykonywanych zadań, eksploatację pojazdu, itp.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 14 ust. 5a projektu. Zob. odpowiedź na uwagę nr 93.</p>
108.		SO Nowy Sącz	<p>Należałoby sprecyzować sformułowanie co oznacza „ponadprzeciętne” używanie samochodu prywatnego do celów służbowych, kiedy i w</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę w art. 14 ust. 5a projektu.</p>

			jakiej sytuacji ma ono miejsce.	Zob. odpowiedź na uwagę nr 93.
109.	art. 1 pkt 9 proj. art. 17a	SO Kraków	Wprowadzenie takiego uregulowania jest bardzo potrzebne, choć należy dodać w jakim zakresie ta pomoc byłaby udzielana, np. kto finansuje porady prywatne, lub w jaki sposób kurator może uzyskać pomoc w szybkim czasie z NFZ.	Uwaga nieuwzględniona. Zob. uwaga nr 16 (2). Uwaga dotyczy wątpliwości interpretacyjnych projektowanego przepisu art. 17a w zakresie zapewnienia kuratorowi zawodowemu przez pracodawcę pomocy psychologicznej (projektowany art. 17a). Należy podkreślić, iż obowiązkiem pracodawcy, wynikającym z przepisów Kodeksu pracy (art. 207 § 1 i 2), jest zapewnienie pracownikom bezpiecznych i higienicznych warunków pracy. W tym zakresie znajdzie zastosowanie art. 105 u.k.s., stanowiący, iż w sprawach nieuregulowanych w ustawie o kuratorach sądowych wobec kuratorów zawodowych stosuje się przepisy Kodeksu pracy. O sposobie realizacji pomocy psychologicznej decydować będzie pracodawca kuratora zawodowego (sąd rejonowy, a w odniesieniu do kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego – sąd okręgowy), a w stosunku do kuratora społecznego – sąd rejonowy, w którym pełni on swoją funkcję (projektowany art. 87a ust. 1) – w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu.
110.		SO Suwałki	art. 17a proponuje się brzmienie: „Pracodawca zapewnia kuratorowi zawodowemu, na jego wniosek lub za jego zgodą, pomoc psychologiczną lub superwizję. Kuratorowi społecznemu taką pomoc zapewnia sąd rejonowy, w którym pełni on swoją funkcję.”;	Uwaga nieuwzględniona. 1. Propozycja zmiany brzmienia projektowanego art. 17a poprzez nałożenie na pracodawcę kuratora zawodowego obowiązku zapewnienia superwizji – niewuzględniona . Propozycja wykracza poza materię regulowaną

			art. 31b ust. 2 - usunięcie zapisu delegowanie kuratora „nawet bez jego zgody	projektem ustawy. 3. Propozycja usunięcia w art. 31b ust. 2 projektu zapisu „nawet bez jego zgody” – niewwzględniona. Uwaga nie zawiera racjonalnego uzasadnienia, co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do niej.
111.		SR Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu	Dodać: „pracodawca zapewnia kuratorowi zawodowemu superwizję wykonywanych zadań”. Wskazana regulacja zapobiegłaby popełnianiu błędów w wykonywaniu zawodu, a także spowodowała odciążanie od rozwiązywania problemów zawodowych, wspierania kuratorów zawodowych i koniecznej z punktu widzenia wykonywania zawodu zwanego z czynnikiem ludzkim analizie prowadzonych postępowań i spraw.	Uwaga niewwzględniona. Zob. uwaga nr 110. Propozycja zmiany brzmienia projektowanego art. 17a poprzez nałożenie na pracodawcę kuratora zawodowego obowiązku zapewnienia superwizji – niewwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy.
112.		SA Wrocław	jakimi przesłankami się kierować przy przyznaniu pomocy psychologicznej, czy wystarczający jest sam wniosek, czy pracodawca jest uprawniony do oceny zasadności wniosku, nadto odnośnie kuratorów społecznych jeżeli pomoc psychologiczną ma zapewniać sąd rejonowy, w którym kurator społeczny pełni funkcję, to czy na ten cel będą przyznane określone środki, gdyż kurator społeczny zazwyczaj nie jest pracownikiem sądu, a liczba kuratorów społecznych jest znaczna, szczególnie w pionie rodzinnym, a także czy w przypadku kuratorów społecznych pomoc może być udzielana z urzędu i jakie skutki, gdy kurator zarówno społeczny, jak i	Uwaga niewwzględniona. Zob. uwagi nr 16 (2) i 109. Uwaga dotyczy wątpliwości interpretacyjnych projektowanego przepisu art. 17a w zakresie zapewnienia kuratorowi zawodowemu i społecznemu pomocy psychologicznej (projektowany art. 17a oraz art. 87a ust.1). Należy podkreślić, iż obowiązkiem pracodawcy, wynikającym z przepisów Kodeksu pracy (art. 207 § 1 i 2), jest zapewnienie pracownikom bezpiecznych i higienicznych warunków pracy. W tym zakresie znajdzie zastosowanie art. 105 u.k.s. stanowiący, iż w sprawach nieuregulowanych w ustawie o kuratorach sądowych wobec kuratorów zawodowych stosuje

			zawodowy odmówi pomocy udzielonej z urzędu	<p>się przepisy Kodeksu pracy.</p> <p>O sposobie realizacji pomocy psychologicznej decydować będzie pracodawca kuratora zawodowego (sąd rejonowy, a w odniesieniu do kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego – sąd okręgowy), a w stosunku do kuratora społecznego – sąd rejonowy, w którym pełni on swoją funkcję (projektowany art. 87a ust. 1) – w ramach dostępnych środków finansowych w planie finansowym sądu.</p> <p>Zgodnie z brzmieniem projektowanego art. 87a ust. 1 kuratorowi społecznemu sąd rejonowy, w który pełni on swoją funkcję, ma obowiązek zapewnić pomoc psychologiczną na jego wniosek lub za jego zgodą. Projekt ustawy nie przewiduje sytuacji, w której sąd rejonowy podejmie działania „z urzędu”, bez zgody kuratora społecznego. Przyjęcie pomocy psychologicznej przez kuratora społecznego jest dobrowolne, uzależnione od jego zgody. Odmowa zatem przyjęcia pomocy oferowanej przez sąd rejonowy (niezainicjowanej wnioskiem kuratora społecznego) nie powoduje żadnych konsekwencji dla kuratora społecznego, poza faktem, iż pomoc takowa nie zostanie udzielona.</p>
113.		SO Zielona Góra	Proponujemy następujące brzmienie - <i>pracodawca zapewnia kuratorom zawodowym i społecznym dostęp do bezpłatnej pomocy psychologicznej] której celem jest Zapewnienie bezpieczeństwa wykonywanych zadań. Ze względu na charakter wykonywanej pracy,</i>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja zmiany brzmienia projektowanego art. 17a – nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja stanowi alternatywne brzmienie projektowanego przepisu, zawiera niewłaściwe sformułowanie, iż pracodawca zapewnia pomoc</p>

			<p>obciążenie emocjonalne, zwiększone ryzyko wypalenia zawodowego kuratorzy powinni mieć możliwość dostępu do pomocy psychologicznej bez konieczności raportowania pracodawcy o korzystaniu z tej pomocy. Obecnie funkcjonują już niektórych sądach rozwiązania, kiedy to pracodawca (w osobie dyrektora sądu) zawiera umowę-zlecenie z placówką na świadczenie pomocy psychologicznej na rzecz kuratorów. Placówka otrzymuje listę uprawnionych do korzystania z pomocy kuratorów, którzy kontaktują się bezpośrednio z placówką. Płatność za usługę psychologiczną odbywa się na zasadzie wystawienia faktury za faktycznie wykonaną przez specjalistów usługę.</p>	<p>psychologiczną kuratorowi społecznemu. Należy podkreślić, że kurator społeczny pełni swoją funkcję społecznie, nie łączy go z sądem stosunek pracy, a zatem sąd rejonowy nie jest dla kuratora społecznego pracodawcą.</p>
114.	art. 1 pkt 11 proj. art. 24 ust. 2	SR Konin	<p>Propozycja: „Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1, nie może trwać dłużej niż 3 miesiące”.</p> <p>Przepis ten nie powinien być zmieniony albowiem zawieszenie kuratora może trwać bardzo długo ale sprawy wykonawcze będą musieli wykonywać inni kuratorzy, Przy dużym obciążeniu w tym względzie może być to problematyczne. Ponadto będzie się to wiązało z dodatkowymi kosztami wynikającymi z art. 14.2 tejże ustawy</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Zob. uwaga nr 12 RCL – Tabela uwag-Uzgodnienia.</p> <p>Projektodawca zaproponował następujące brzmienie ust. 2 w art. 24:</p> <p>„2. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1, nie powinno trwać dłużej niż 3 miesiące; na wniosek kuratora okręgowego lub z urzędu może zostać przedłużone na czas określony, nie dłużej jednak niż do prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego.”.</p>
115.		SA Gdańsk	<p>W zakresie proponowanej treści art. 24 ust. 2 wskazać należy, iż uzależnienie zawieszenia od prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego w obu instancjach może powodować długotrwałe zawieszenie kuratora</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Zob. uwaga nr 114.</p> <p>(Zob. uwaga nr 12 RCL – Tabela uwag-Uzgodnienia)</p> <p>Projektodawca zaproponował następujące</p>

			<p>w zależności do czasu trwania postępowania. Proponowany byłby zapis ograniczający zawieszenie w takim przypadku maksymalnie do 3 lub 6 miesięcy co miałyby wpływ na szybsze zakończenie postępowania.</p>	<p>brzmienie ust. 2 w art. 24: „2. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1, nie powinno trwać dłużej niż 3 miesiące; na wniosek kuratora okręgowego lub z urzędu może zostać przedłużone na czas określony, nie dłużej jednak niż do prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego.”.</p>
116.	<p>art. 1 pkt 13 proj. art. 26</p>	SO Kraków	<p>Wątpliwości budzi zapis, że stosunek pracy z kuratorem zawodowym wygasa m.in. z dniem nabycia przez niego obywatelstwa innego państwa. Projektowany przepis wyłącza z grona kuratorów osoby z podwójnym obywatelstwem, co może nosić znamiona dyskryminacji. Pozostawić jedynie zapis - „<i>Stosunek pracy z kuratorem zawodowym wygasa z dniem utraty przez niego obywatelstwa polskiego</i>”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zob. uwaga nr 7 – Dodatkowe uwagi RCL. Propozycja zmiany brzmienia art. 26 ust.2 i usunięcia zapisu dotyczącego okoliczności nabycia obywatelstwa innego państwa jako przesłanki do wygaśnięcia stosunku pracy z kuratorem zawodowym – nieuwzględniona. W związku z projektowaną zmianą brzmienia przepisu art. 26 ust. 2 zasła konieczność uzupełnienia art. 5 ust. 1 pkt 1 o wyraz „wyłącznie”. Zaproponowano następujące brzmienie przepisu art. 5 ust. 1 pkt 1: „1) posiada wyłącznie obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich”.</p> <p>Jeśli chodzi o wprowadzenie wymogu wyłączności obywatelstwa polskiego, projektodawca miał na względzie tożsame wymaganie stawiane kandydatom na sędziów sądów powszechnych, o którym mowa w art. 61 § 1 pkt 1 u.s.p., aczkolwiek przy uwzględnieniu różnic statusu obu funkcjonariuszy. Mając na uwadze, że stosunek służbowy kuratora</p>

				<p>zawodowego kreowany jest aktem mianowania przez prezesa sądu okręgowego oraz wymaga złożenia ślubowania o szczególnej doniosłości prawnej (por. art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1), należy wyrazić przekonanie, że w tej sytuacji mamy do czynienia ze stosunkiem służbowym stanowiącym zatrudnienie w administracji publicznej w rozumieniu wyjątku, o którym mowa w art. 45 ust. 4 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE C 326 z dnia 26 października 2012 r.:</p> <p>„Zgodnie z art. 45 ust. 1 TFUE, zapewnia się swobodę przepływu pracowników wewnątrz Unii. Swoboda ta obejmuje zniesienie wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową między pracownikami Państw Członkowskich w zakresie zatrudnienia, wynagrodzenia i innych warunków pracy (ust. 2). Z zastrzeżeniem ograniczeń uzasadnionych względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego i zdrowia publicznego, swoboda ta obejmuje prawo</p> <p>a) ubiegania się o rzeczywiście oferowane miejsca pracy;</p> <p>b) swobodnego przemieszczania się w tym celu po terytorium Państw Członkowskich;</p> <p>c) przebywania w jednym z Państw Członkowskich w celu podjęcia tam pracy, zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi dotyczącymi zatrudniania pracowników tego Państwa; d) pozostawania na terytorium Państwa</p>
--	--	--	--	--

				Członkowskiego po ustaniu zatrudnienia, na warunkach ustalonych przez Komisję w rozporządzeniach (ust. 3). Postanowienia niniejszego artykułu nie mają zastosowania do zatrudnienia w administracji publicznej (ust. 4).
117.		SA Gdańsk	W zakresie ust 2 wskazać należy, iż posiadanie przez kuratora również innego obywatelstwa obok polskiego nie powinno stanowić przyczyny wygaśnięcia stosunku pracy.	Uwaga nieuwzględniona. Zob. uwaga nr 116 oraz uwaga nr 7 – Dodatkowe uwagi RCL.
118.	art. 1 pkt 14 projektowany art. 27 ust. 1	SA w Warszawie	Wskazano na zbyt długi okres wyznaczania rekontroli w sytuacji nie podjęcia działań ze strony kuratora w celu poprawienia poziomu pracy, co może prowadzić do dalszych nieprawidłowości.	Uwaga nieuwzględniona. W zakresie przepisów dotyczących rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, w art. 27 ust. 1 pkt 1 proponuje się zmianę polegającą na wydłużeniu okresu na dokonanie ponownej oceny pracy kuratora po otrzymaniu przez niego pierwszej oceny negatywnej. Proponuje się, by ocena ta nie mogła być dokonana przed upływem roku od sporządzenia poprzedniej oceny (obecnie okres ten wynosi 4 miesiące). Ponadto określony został termin do dokonania ponownej oceny pracy kuratora zawodowego do 2 lat od sporządzenia poprzedniej oceny. Biorąc pod uwagę skutki podwójnej negatywnej oceny pracy kuratora zawodowego, ocena ta powinna obejmować wszystkie aspekty pracy kuratora. Najbardziej optymalnym wydaje się zatem, by druga kontrola i ocena pracy kuratora nastąpiły po upływie 1 roku, a maksymalnie do 2 lat od wystawienia pierwszej negatywnej oceny (s. 32 uzasadnienia projektu ustawy). Podwójna negatywna ocena pracy kuratora zawodowego będzie okolicznością uzasadniającą

				<p>wypowiedzenie jego stosunku pracy pod warunkiem, że odstęp między tymi ocenami nie będzie krótszy niż 1 rok, przy czym okres 1 roku odnosi się do sformułowania oceny, nie zaś do samego terminu rozpoczęcia bądź zakończenia kontroli.</p> <p>Jak słusznie zauważa się w doktrynie, dokonywanie oceny jest pewnym procesem, który obejmuje określony okres. W zależności od zakresu przeprowadzanej kontroli może on trwać dłużej lub krócej. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się sprawozdanie i dopiero w nim można sformułować ocenę pracy kuratora. (...) Optymalne jest, aby druga kontrola i ocena pracy kuratora nastąpiła po upływie od 6 do 12 miesięcy (z wyjątkiem sytuacji, gdy kuratora przez dłuższy czas nie ma w pracy) od wystawienia pierwszej negatywnej oceny, gdyż dopiero wówczas można dostrzec, czy nastąpiła poprawa w pracy kuratora i czy ma ona charakter trwały (zob. K. Stasiak, Komentarz do art. 27 ustawy o kuratorach sądowych, Teza nr 3, LEX/el).</p>
119.	proj. art. 27. ust. 1 pkt 2	SO Piotrków Trybunalski	Należy utrzymać obowiązujący przepis „na inne stanowisko” z uwagi na fakt, że kurator w celu zachowania możliwości dalszej pracy może zdecydować się na przyjęcie innego stanowiska pracy, a nie od razu automatycznie wypowiedzenia, jeżeli nie będzie dla niego pracy na stanowisku kuratora zawodowego.	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zgodnie z założeniem projektu ustawy zniesienie sądu lub jego reorganizacja stanowi okoliczność uzasadniającą rozwiązanie stosunku pracy z kuratorem w drodze wypowiedzenia, pod warunkiem, że nie będzie możliwe przeniesienie kuratora do innego sądu rejonowego w tym samym okręgu. Zaznaczyć przy tym należy, że chodzi tu o przeniesienie wyłącznie na</p>

				<p>stanowisko kuratora, nie zaś na każde stanowisko, z czym mamy do czynienia w obecnym stanie prawnym.</p> <p>Zarówno obecne jak i projektowane brzmienie przepisu stanowi konstrukcję wyważoną, uwzględniającą z jednej strony dyspozycyjność kuratora zawodowego, a z drugiej wzmożoną ochronę jego stosunku pracy.</p> <p>Wykształcenie, doświadczenie zawodowe kuratora, specyfika wykonywanych zadań, zaangażowanie środków finansowych po stronie sądu okręgowego w przygotowanie do wykonywania zawodu kuratora (aplikacja kuratorska), sprawiają, że w interesie wymiaru sprawiedliwości leży, by taka osoba, pomimo zmian strukturalnych i organizacyjnych, nadal mogła kontynuować ten zawód.</p> <p>Uznanie, iż nie ma możliwości przeniesienia kuratora do innego sądu rejonowego, może nastąpić jedynie wówczas, gdy zostanie stwierdzone, że w wyniku zmian w organizacji sądownictwa lub zniesienia danego sądu etat kuratora zawodowego został zniesiony bądź przekształcony i jednocześnie brak jest wolnego etatu w innym sądzie rejonowym w obszarze właściwości danego sądu okręgowego. Jednocześnie wykazanie braku możliwości przeniesienia kuratora na inne stanowisko leży po stronie pracodawcy (por. wyrok NSA w Warszawie z 16.12.1999 r., II SA 1320/99, LEX nr 46594 oraz wyrok NSA w Warszawie z 17.09.1999 r., II SA 1159/99, LEX nr 46596).</p>
--	--	--	--	--

120.		SR Sulęcín	- proponujemy usunięcie słów „w tym samym okręgu”, aby w razie zniesienia sądu możliwe było przeniesienie kuratora nie tylko w ramach jednego okręgu. Byłoby to racjonalne rozwiązanie, zwłaszcza w sytuacji gdy w innym okręgu sądowym istnieje potrzeba zatrudnienia kuratora w danym momencie. Poza tym nie trzeba byłoby ponosić kosztów związanych z przygotowaniem merytorycznym oraz praktycznym osoby do pracy kuratora zawodowego.	Uwaga nieuwzględniona. Proponowana zmiana polegająca na wykreśleniu w art. 27 ust. 1 pkt 2 słów „w tym samym okręgu”, co rozszerzałoby możliwość przeniesienia kuratora zawodowego do innego okręgu, wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą i jest sprzeczne z <i>ratio legis</i> projektu ustawy, który nie przewiduje w tym zakresie zmiany.
121.			- proponujemy usunięcie słów „w tym samym okręgu”, aby w razie zniesienia sądu możliwe było przeniesienie kuratora nie tylko w ramach jednego okręgu. Byłoby to racjonalne rozwiązanie, zwłaszcza w sytuacji gdy w innym okręgu sądowym istnieje potrzeba zatrudnienia kuratora w danym momencie. Poza tym nie trzeba byłoby ponosić kosztów związanych z przygotowaniem merytorycznym oraz praktycznym osoby do pracy kuratora zawodowego.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga tożsama z uwagą nr 120.
122.		SO Zielona Góra	Zauważamy potrzebę zmiany proponowanego okresu na przeprowadzenie ponownej oceny kuratora wskazując minimalny okres: ponowna ocena powinna być przeprowadzona po upływie 6 miesięcy i nie później niż po upływie 2 lat. Proponujemy rozszerzenie zapisu dot. rozwiązania stosunku pracy w związku ze zniesieniem bądź reorganizacją pracy „i odmowy lub braku możliwości przeniesienia	Uwaga nieuwzględniona. 1. W odniesieniu do propozycji zmiany brzmienia projektowanego art. 27 ust.1 pkt 1 poprzez wprowadzenie minimalnego okresu do przeprowadzenia ponownej oceny w wymiarze 6 miesięcy – uwaga nieuwzględniona (zob. uwaga nr 118). W zakresie przepisów dotyczących rozwiązania stosunku pracy z kuratorem zawodowym, w art. 27 ust.1 pkt 1 proponuje się zmianę polegającą

			<p><i>kuratora do innego okręgu".</i></p>	<p>na wydłużeniu okresu na dokonanie ponownej oceny pracy kuratora po otrzymaniu przez niego pierwszej oceny negatywnej. Proponuje się, by ocena ta nie mogła być dokonana przed upływem roku od sporządzenia poprzedniej oceny (obecnie okres ten wynosi 4 miesiące). Ponadto określony został termin do dokonania ponownej oceny pracy kuratora zawodowego do 2 lat od sporządzenia poprzedniej oceny. Biorąc pod uwagę skutki podwójnej negatywnej oceny pracy kuratora zawodowego, ocena ta powinna obejmować wszystkie aspekty pracy kuratora. Najbardziej optymalnym wydaje się zatem, by druga kontrola i ocena pracy kuratora nastąpiły po upływie 1 roku, a maksymalnie do 2 lat od wystawienia pierwszej negatywnej oceny (s. 32 uzasadnienia projektu ustawy).</p> <p>Podwójna negatywna ocena pracy kuratora zawodowego będzie okolicznością uzasadniającą wypowiedzenie jego stosunku pracy pod warunkiem, że odstęp między tymi ocenami nie będzie krótszy niż 1 rok, przy czym okres 1 roku odnosi się do sformułowania oceny, nie zaś do samego terminu rozpoczęcia bądź zakończenia kontroli.</p> <p>Jak słusznie zauważa się w doktrynie, dokonywanie oceny jest pewnym procesem, który obejmuje określony okres. W zależności od zakresu przeprowadzanej kontroli może on trwać dłużej lub krócej. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się sprawozdanie i dopiero w nim można sformułować ocenę pracy kuratora.</p>
--	--	--	---	---

				<p>(...) Optymalne jest, aby druga kontrola i ocena pracy kuratora nastąpiła po upływie od 6 do 12 miesięcy (z wyjątkiem sytuacji, gdy kuratora przez dłuższy czas nie ma w pracy) od wystawienia pierwszej negatywnej oceny, gdyż dopiero wówczas można dostrzec, czy nastąpiła poprawa w pracy kuratora i czy ma ona charakter trwały (zob. K. Stasiak, Komentarz do art.27 ustawy o kuratorach sądowych, Teza nr 3, LEX/el).</p> <p>2. Proponowana zmiana polegająca na dodaniu w art. 27 ust. 1 pkt 2 słów „i odmowy lub braku możliwości przeniesienia kuratora do innego okręgu”, wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą i jest sprzeczne z <i>ratio legis</i> projektu ustawy, który nie przewiduje w tym zakresie zmiany.</p>
123.		SA Warszawa	wskazano na zbyt długi okres wyznaczania rekontroli w sytuacji nie podjęcia działań ze strony kuratora w celu poprawienia poziomu pracy, co może prowadzić do dalszych nieprawidłowości;	<p>Uwaga nieuwzględniona. Zob. uwaga nr 118.</p>
124.		SO Kraków	Wprowadzono zmianę w pkt. 2. Rozwiązanie stosunku pracy z kuratorem może nastąpić, w drodze wypowiedzenia, w razie (pkt.2) zniesienia sądu lub jego reorganizacji, jeżeli nie jest możliwe przeniesienie kuratora do innego sądu rejonowego w tym samym okręgu. Zasadnym wydaje się dodanie <u>lub innym okręgu</u> . Stworzy to możliwość kontynuowania pracy zawodowej kuratorom których po reorganizacji lub zniesienia sądu nie	<p>Uwaga nieuwzględniona. Proponowana zmiana polegająca na dodaniu w art. 27 ust. 1 pkt 2 słów „lub innym okręgu”, co rozszerzałoby możliwość przeniesienia kuratora zawodowego do innego okręgu, wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą i jest sprzeczne z <i>ratio legis</i> projektu ustawy, który nie przewiduje w tym zakresie zmiany.</p>

			<p>ma możliwe przeniesienia celem kontynuowania pracy w obszarze tego samego okręgu. Obecny zapis ustawy nie zawiera takiej możliwości, brak jej także w powyższym projekcie lecz wydaje się on zasadny i korzystny dla kuratorów w sytuacji reformowania struktur wymiaru sprawiedliwości. W sytuacji zniesienia sądu lub jego reorganizacji, warunkiem rozwiązania stosunku pracy z kuratorem będzie brak możliwości przeniesienia go do pracy na stanowisku kuratora zawodowego w tym samym <i>lub innym okręgu</i>.</p>	
125.	art. 1 pkt 17 proj. art. 31	RS Ostrzeszów	<p>Art. 31. w którym mówi się o zasadach delegowania kuratora zawodowego do pracy w ministerstwie dotyczy możliwości zrealizowania swoich ambicji i robienia kariery nie zawsze idących w parze z doświadczeniem czy wiedzą kuratora. Warunki finansowe i zaporowe przepisy (kurator nie wraca na swoje stanowisko) po ustaniu delegowania nie są ani uwieńczeniem dobrze pojętej kariery zawodowej , ani forma docenienia doświadczenia i wiedzy delegowanego kuratora. Ponadto mówi się jedynie , że: „przyznawany jest przez Ministra Sprawiedliwości dodatek zadaniowy w wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego, zatem pozostałe koszty: utrzymania poza miejscem zamieszkania kurator musi ponieść sam. Podobnie w art. 31 a.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniami. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania.</p>
126.		SO w Olsztynie	Art. 31.1- Delegacje do MS powinny być	Uwaga nieuwzględniona.

			określone czasowo.	Zgodnie z art. 31 ust. 1 projektu ustawy delegowanie kuratora zawodowego do Ministerstwa Sprawiedliwości będzie następować na czas określony, nie dłuższy niż 2 lata, albo na czas nieokreślony. Uwaga zatem jest niezasadna.
127.	Art. 31 pkt 18 proj. art. 31b		Art. 31b.2 - delegacja kuratora w niedookreślonym zwrocie „interes wymiaru sprawiedliwości” nie może mieć miejsca, gdyż może prowadzić do nadużyć.	Uwaga nieuwzględniona. Autor uwagi nie przedstawił racjonalnych argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania, co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do niej.
128.		SA Gdańsk	W zakresie art. 31 b należy podnieść, iż pomimo możliwości delegowania przepis nie przewiduje obligatoryjnego pokrycia przez sąd dodatkowych kosztów jakie kurator poniesie na skutek delegowania. Łatwo można wyobrazić sobie sytuacje w której kurator delegowany jest do sądu na przeciwległej części okręgu co powodować może konieczność dojazdów nawet i o kilkaset kilometrów.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga dot. pominięcia kwestii zwrotu uzasadnionych kosztów delegowania jest niezasadna . Podstawę rozstrzygnięcia w zakresie zwrotu uzasadnionych kosztów delegowania stanowić będzie art. 77 ⁵ § 1 k.p. w związku z art. 105 u.k.s. Sytuacja kuratora zawodowego delegowanego w trybie art. 31b, przez przyznanie kosztów delegacji jest, jak się wydaje, podobna do sytuacji kuratora delegowanego do sądu okręgowego do pomocy kuratorowi okręgowemu przy wykonywaniu jego zadań (art. 38 ust. 2). Zgodnie ze stanowiskiem Departamentu Kadr i Organizacji Sądów Powszechnych i Wojskowych z dnia 05.11.2021 r. w sprawie o znaku DWOiP-VI.024.11.2021 „(...) Przyjęte w art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167 – dalej: „u.k.s.”) rozwiązanie dotyczące możliwości delegowania kuratora zawodowego z

				<p>sądu rejonowego do sądu okręgowego określa wyłącznie cel delegowania, jakim ma być udzielenie pomocy kuratorowi okręgowemu przy wykonywaniu jego zadań. Przepisy u.k.s. nie zawierają jednak przepisów określających warunki i zasady takiego delegowania. W tym zakresie, na zasadzie wynikającej z art. 105 u.k.s., zastosowanie znajdą przepisy kodeksu pracy.</p> <p>Delegowanie do wykonywania określonych zadań, poza stałym miejscem pracy nie oznacza, że następuje zmiana pracodawcy. Pracodawcą kuratora delegowanego do sądu okręgowego jest nadal sąd rejonowy. Zatem rozliczenie kosztów przejazdu kuratora, o jakim mowa w piśmie, powinno nastąpić zdaniem tegoż Departamentu, stosownie do treści rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 167), zaś podstawę formalną do odbycia takiej podróży stanowić będzie polecenie przejazdu, które wystawiane i rozliczane jest przez pracodawcę, czyli sąd rejonowy, w którym kurator ma stałe miejsce pracy”.</p>
129.		SO Bielsko-Biała	Art. 31 b ust. 2 - W mojej ocenie przed delegowaniem kuratora do wykonywania zadań w innym sądzie rejonowym powinna być wyrażona zgoda tego kuratora. Należy bowiem	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja uwzględnienia w art. 31b ust. 2 wyrażenia zgody kuratora na delegowanie – niezasadna. Autor uwagi nie przedstawił</p>

			brać pod uwagę kwestie osobiste i rodzinne kuratora przed podjęciem takiej decyzji oraz możliwości dojazdu do innego sądu.	przekonujących argumentów za uwzględnieniem tego rozwiązania.
130.		SO Białystok	<p>Art. 31b 2. Jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości delegowanie kuratora do wykonywania zadań kuratora zawodowego w innym sadzie rejonowym może nastąpić nawet bez jego zgody, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy. Delegowanie kuratora bez jego zgody może być powtórzone nie wcześniej niż po upływie 3 lat. - proponujemy wykreślenie.</p> <p><i>Specyfika pracy kuratora jest zupełnie odmienna od pracy administracyjnej. Opiera się na współpracy z podopiecznymi, zdobyciu ich zaufania, dzięki któremu można stopniowo wypracować jakiegokolwiek zmiany w funkcjonowaniu tych rodzin, podopiecznych. Dlatego też przenoszenie kuratora „na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy” nie ma logicznego uzasadnienia.</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykreślenia ust. 2 w projektowanym art. 31b – niezasadna. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za uwzględnieniem tego rozwiązania.</p>
131.		SO w Olsztynie	<p>Art. 31b ust. 2 - delegowanie na okres 6 miesięcy bez zgody kuratora jest zbyt daleko idące. Nie wskazano nadto czy dotyczy to jedynie tego samego okręgu sądowego czy też może nastąpić między okręgami. Brak informacji o pokryciu kosztów takiego delegowania, w tym kosztów zakwaterowania w innej miejscowości ewentualnie dojazdów czy też określenia dodatku za rozłąkę.</p>	<p>Uwaga 131 Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>1. Uwaga dotycząca możliwości delegowania kuratora mimo braku jego zgody (art. 31b ust. 2) co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniami. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania.</p> <p>2. Uwaga dot. pominięcia kwestii zwrotu uzasadnionych kosztów delegowania jest</p>

				<p>niezasadna (zob. uwaga nr 128).</p> <p>Podstawę rozstrzygnięcia w zakresie zwrotu uzasadnionych kosztów delegowania stanowiąc będzie art. 77⁵ § 1 k.p. w związku z art. 105 u.k.s. Sytuacja kuratora zawodowego delegowanego w trybie art. 31b, przez pryzmat kosztów delegacji jest, jak się wydaje, podobna do sytuacji kuratora delegowanego do sądu okręgowego do pomocy kuratorowi okręgowemu przy wykonywaniu jego zadań (art. 38 ust. 2).</p> <p>Zgodnie ze stanowiskiem Departamentu Kadr i Organizacji Sądów Powszechnych i Wojskowych z dnia 05.11.2021 r. w sprawie o znaku DWOiP-VI.024.11.2021 „(...) Przyjęte w art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167 – dalej: „u.k.s.”) rozwiązanie dotyczące możliwości delegowania kuratora zawodowego z sądu rejonowego do sądu okręgowego określa wyłącznie cel delegowania, jakim ma być udzielenie pomocy kuratorowi okręgowemu przy wykonywaniu jego zadań. Przepisy u.k.s. nie zawierają jednak przepisów określających warunki i zasady takiego delegowania. W tym zakresie, na zasadzie wynikającej z art. 105 u.k.s., zastosowanie znajdują przepisy kodeksu pracy. Delegowanie do wykonywania określonych zadań, poza stałym miejscem pracy nie oznacza, że następuje zmiana pracodawcy. Pracodawcą kuratora delegowanego do sądu okręgowego jest nadal sąd rejonowy. Zatem rozliczenie kosztów przejazdu kuratora, o jakim</p>
--	--	--	--	--

				<p>mowa w piśmie, powinno nastąpić zdaniem tutejszego Departamentu, stosownie do treści rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 167), zaś podstawę formalną do odbycia takiej podróży stanowić będzie polecenie przejazdu, które wystawiane i rozliczane jest przez pracodawcę, czyli sąd rejonowy, w którym kurator ma stałe miejsce pracy”.</p>
132.		SO Suwałki	usunięcie zapisu delegowanie kuratora „nawet bez jego zgody”	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja usunięcia w art. 31b ust. 2 projektu ustawy zapisu „nawet bez jego zgody” nie została w żaden sposób uzasadniona. Autor uwagi nie przedstawił argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania, co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do niej.</p>
133.	proj. art. 31b ust. 2	SO Nowy Sącz	Brak precyzyjnych kryteriów delegowania	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga zawierająca stwierdzenie, że brak jest precyzyjnych kryteriów delegowania w art. 31b ust. 2 projektu ustawy nie została w żaden sposób uzasadniona. Autor uwagi nie przedstawił argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania, co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do niej.</p>
134.	proj. art. 31b ust. 2	SO Piotrków Trybunalski	Należy zwrócić uwagę na określenie czasu delegowania kuratora do wykonywania zadań w innym sądzie rejonowym. Tak krótki okres jak 6 miesięcy nie pozwala dobrze zaznajomić	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wydłużenia okresu delegacji z 6 miesięcy do 1 roku – niezasadna. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za</p>

			się ze specyfiką pracy w danym sądzie. Nie powoduje to prawdziwego wsparcia dla zespołu potrzebującego kuratora. Powinno się go ograniczyć do 1 roku np. na czas trwania aplikacji kuratorskiej.	uwzględnieniem tego rozwiązania.
135.		SR Sulęcín	- opiniujemy negatywie możliwość delegowania kuratora do wykonywania zadań w innym sądzie rejonowym bez jego zgody, jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości, zwłaszcza, że sformułowanie „jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości”, jest tak mało precyzyjnie i może być różnie interpretowane.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniami. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania.
136.		SR Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu	„jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości delegowanie do wykonywania zadań kuratora w innym sądzie rejonowym może nastąpić nawet bez jego zgody na okres nie dłuższy, niż 6 miesięcy” zmienić ha „może nastąpić po uzyskaniu zgody zainteresowanego”. Wskazana regulacja pozostaje w korelacji z wysokim dyskomfortem pracy, komplikacjami życia rodzinnego każdego z kuratorów zawodowych, a w efekcie spadkiem wydajności w pracy, wypaleniem zawodowym, czy podjęciem decyzji o zwolnieniu.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniami. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania.
137.	proj. art. 31c	SR Konin	Propozycja: „Czynności organizacyjne wynikające z delegowania kuratora spoczywają na kuratorze okręgowym.” Jest to bardzo ważny zapis, który konkretyzuje kto jest odpowiedzialny za szereg kwestii	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja dodania art. 31c wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego

			wynikających z przeniesienia kuratora. Do kogo ten kurator ma się zwracać o wyjaśnienia czy pomoc. Sądy. w których były dokonywane przesunięcia czy oddelegowania wiedzą na jakie trudności napotyka się w tych kwestiach choćby ubezpieczenie grupowe itp.	rozwiązania.
138.		SO Kielce	Za zasadne należałoby uznać co najmniej zasięgnięcie opinii kuratora okręgowego.	Uwaga nieuwzględniona. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania.
139.	art. 1 pkt 21 proj. art. 34 ust. 1	SO Piotrków Trybunalski	Należy dookreślić diety jako ekwiwalent zwiększonych kosztów oraz zwrot kosztów w tym: przejazdów, dojazdów, noclegów.	Uwaga uwzględniona. Proponuje się zmianę brzmienia ust. 1 w art. 34 projektu na następujący: „Art. 34. 1. Jeżeli jest to konieczne ze względu na szczególne potrzeby sądu, kuratora można przenieść do innego zespołu kuratorskiego albo sądu rejonowego położonego w tej albo innej miejscowości w tym samym okręgu sądowym, zachowując dotychczasowe wynagrodzenie.”; - oraz dodanie ust. 4b w art. 34 w brzmieniu: „4b. W razie przeniesienia kuratora do innej miejscowości, przysługuje mu zwrot uzasadnionych kosztów przeniesienia, diety i zwrot kosztów podróży, z wyjątkiem przypadku, gdy przeniesienie nastąpiło na wniosek kuratora”.
140.		SO Suwałki	dodać zapis „za zgodą kuratora”	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja dodania w art. 34 ust. 1 projektu zapisu „za zgodą kuratora” wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego

				rozwiązania.
141.		SR Sulęcín	- w razie przeniesienia kuratora do innego zespołu kuratorskiego albo sądu rejonowego położonego w innej miejscowości poza zwrotem uzasadnionych kosztów przeniesienia, proponujemy dodanie „w tym diety oraz zwrot kosztów dojazdu”.	Uwaga częściowo uwzględniona. Proponuje się zmianę brzmienia ust. 1 w art. 34 projektu na następujący: „Art. 34. 1. Jeżeli jest to konieczne ze względu na szczególne potrzeby sądu, kuratora można przenieść do innego zespołu kuratorskiego albo sądu rejonowego położonego w tej albo innej miejscowości w tym samym okręgu sądowym, zachowując dotychczasowe wynagrodzenie.”; - oraz dodanie ust. 4b w art. 34 w brzmieniu: „4b. W razie przeniesienia kuratora do innej miejscowości, przysługuje mu zwrot uzasadnionych kosztów przeniesienia, diety i zwrot kosztów podróży, z wyjątkiem przypadku, gdy przeniesienie nastąpiło na wniosek kuratora.”.
142.		SO Przemyśl	Negatywnie należy ocenić wykreślenie z projektowanego przepisu sformułowania „diety i zwrot kosztów podróży”. Nie zawsze bowiem przeniesienie kuratora do innego sądu rejonowego w innej miejscowości łączyć się będzie ze zmianą zamieszkania.	Uwaga uwzględniona. Zob. uwaga nr 139.
143.		SR Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu	Kuratorowi przeniesionemu do pracy w sądzie położonym w innej miejscowości przysługuje zwrot uzasadnionych kosztów przeniesienia, „dodać : lub diety i kosztów podróży w przypadku realizowania pracy przez kuratora w formie dojazdów do nowego miejsca pracy.	Uwaga częściowo uwzględniona. Zob. uwaga nr 141.
144.		SR Konin	Propozycja „Jeżeli jest to konieczne ze względu na szczególne potrzeby sądu, kuratora	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykreślenia zwrotu „uzasadnionych”

			<p>można przenieść do innego zespołu kuratorskiego albo sądu rejonowego położonego w tej albo innej miejscowości w tym samym okręgu sądowym, zachowując dotychczasowe wynagrodzenie. Kuratorowi przeniesionemu do pracy w sądzie położonym w innej miejscowości przysługuje zwrot kosztów przeniesienia.”</p> <p>Skreślamy tutaj uzasadnionych albowiem sugeruje to dowolność w ocenie a chodzi o zwrot kosztów dojazdu bądź wynajmu lokum.</p>	<p>w ust. 1 art. 34 projektu ustawy uznana za niezasadną.</p> <p>Projektodawca proponuje zmianę brzmienia ust. 1 w art. 34 projektu na następujący:</p> <p>„Art. 34. 1. Jeżeli jest to konieczne ze względu na szczególne potrzeby sądu, kuratora można przenieść do innego zespołu kuratorskiego albo sądu rejonowego położonego w tej albo innej miejscowości w tym samym okręgu sądowym, zachowując dotychczasowe wynagrodzenie.”;</p> <p>- oraz dodanie ust. 4b w art. 34 w brzmieniu:</p> <p>„4b. W razie przeniesienia kuratora do innej miejscowości, przysługuje mu zwrot uzasadnionych kosztów przeniesienia, diety i zwrot kosztów podróży, z wyjątkiem przypadku, gdy przeniesienie nastąpiło na wniosek kuratora.”.</p>
145.		SO Zielona Góra	<p>Zaproponowana: zmiana poprzez usunięcie „diety i kosztów podróży” ogranicza gotowość kuratorów i ich zgodę na przeniesienie do innego sądu rejonowego. Może to skutkować odpływem odpowiednio przygotowanej kadry ze względu na dodatkowo ponoszone koszty pracy.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>Zob. uwaga nr 139.</p> <p>Proponuje się zmianę brzmienia ust.1 w art. 34 projektu na następujący:</p> <p>„Art. 34. 1. Jeżeli jest to konieczne ze względu na szczególne potrzeby sądu, kuratora można przenieść do innego zespołu kuratorskiego albo sądu rejonowego położonego w tej albo innej miejscowości w tym samym okręgu sądowym, zachowując dotychczasowe wynagrodzenie.”;</p> <p>- oraz dodanie ust. 4b w art. 34 w brzmieniu:</p> <p>„4b. W razie przeniesienia kuratora do innej miejscowości, przysługuje mu zwrot</p>

				uzasadnionych kosztów przeniesienia, diety i zwrot kosztów podróży, z wyjątkiem przypadku, gdy przeniesienie nastąpiło na wniosek kuratora.”.
146.		SO Kraków	Brak konieczności uzyskania zgody kuratora przenoszonego do innego zespołu. Ewentualny zapis - „po zasięgnięciu opinii kuratora”.	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja dodania art. 34 ust.1 projektu ustawy zapisu „po zasięgnięciu opinii kuratora” wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania.
147.		SA Wrocław	Art. 34 - przeniesienia kuratora o których mowa w art. dokonywał Prezes Sądu Okręgowego lub na wniosek Prezesa Sądu Rejonowego, w którym jest zatrudniony w porozumieniu z Prezesem Sądu Rejonowego, do którego kurator ma być przeniesiony. Przeniesienie kuratora do innego Sądu powinno zawsze odbywać się za zgodą kuratora. Art. 34 ust 1 - powinno się sprecyzować szczegółowo, co dla ustawodawcy oznacza stwierdzenie „uzasadnione koszty przeniesienia” Art. 34 ust 3 -należy rozważyć czy w tym przypadku nie jest zasadne uwzględnienie również opinii prezesa sądu rejonowego, w którym przenoszony kurator dotychczas pracował, albowiem to prezes tego sądu ma największą wiedzę o obciążeniu pracą swojego kuratora i zespołu, w którym pracował a także powinien mieć możliwość wypowiedzenia się w przedmiocie zasadności przeniesienia jego	Uwaga częściowo uwzględniona. 1. Propozycja określenia w art. 34 projektu ustawy, iż przeniesienie kuratora powinno odbywać się zawsze za jego zgoda – uwaga nieuwzględniona. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania. 2. Postulat szczegółowego sprecyzowania zwrotu „uzasadnione koszty przeniesienia” w art. 34 ust. 1 projektu ustawy – uwaga nieuwzględniona. 3. Postulat uwzględnienia w art. 34 ust. 3 projektu ustawy opinii prezesa sądu rejonowego, w którym przenoszony kurator dotychczas pracował – uwaga uwzględniona. Proponuje się zmianę brzmienia ust.3 w art. 34 projektu na następujący: „3. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 1 i 2, dokonuje prezes sądu okręgowego w porozumieniu z prezesami sądów rejonowych,

			pracownika do innego sądu.	między którymi ma nastąpić przeniesienie”.
148.	proj. art. 34 ust. 1 i 2	SR Wieluń	To kurator okręgowy powinien mieć wpływ na przydzielanie etatów kuratorskich w ramach danego okręgu, gdyż wie, jakie jest zapotrzebowanie na etaty kuratorskie w poszczególnych zespołach danego okręgu.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem.
149.	proj. art. 34 ust. 1-3	SO Kielce	Za zasadne należałoby uznać co najmniej zasięgnięcie opinii kuratora okręgowego.	Uwaga nieuwzględniona. Zob. uwaga nr 138. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania.
150.		SA Wrocław	<u>Art. 34</u> ust. 1-3 otrzymują brzmienie: „1. Jeżeli jest to konieczne ze względu na szczególne potrzeby sądu kuratora można przenieść do innego zespołu kuratorskiego albo sądu rejonowego położonego w tej albo innej miejscowości w tym samym okręgu sądowym, zachowując dotychczasowe wynagrodzenie. Kuratorowi przeniesionemu do pracy w sądzie położonym w innej miejscowości przysługuje zwrot uzasadnionych kosztów przeniesienia. 2. Na wniosek kuratora można przenieść go do innego zespołu kuratorskiego albo sądu rejonowego położonego w tej albo innej miejscowości w tym samym okręgu sądowym. 3. Przeniesienia, o którym mowa w ust. 1 i 2, dokonuje prezes sądu okręgowego, w którym kurator jest zatrudniony w porozumieniu z prezesem sądu rejonowego, do którego kurator ma być przeniesiony.”, po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga dotycząca potrzeby opiniowania zmian kadrowych z kuratorem okręgowym stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania. Należy zauważyć, że w obecnie obowiązującym brzmieniu art. 34 ust. 1-3 u.k.s. również nie występuje element opiniowania decyzji o przeniesieniu kuratora zawodowego z kuratorem okręgowym.

			<p>Na wniosek kuratora Minister Sprawiedliwości może przenieść go do sądu rejonowego w innym okręgu sądowym, w tej albo innej apelacji."</p> <p>W powyższych przepisach brak jest wzmianki o potrzebie konsultowania/opiniowania istotnych zmian kadrowych z Kuratorem Okręgowym, który w pierwszej linii odpowiedzialny jest za funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej w danym okręgu.</p>	
151.	proj. art. 34 ust. 3	SR Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu	<p>Prezes sądu okręgowego po uzyskaniu informacji o przydzieleniu nowego stanowiska organizuje w drodze konkursu nabór na stanowisko kuratora zawodowego albo aplikanta." Zmienić; na : nabór na stanowisko aplikanta.</p> <p>Wskazany w projekcie zapis niesie ryzyko zatrudniania osób być może posiadających wiedzę, ale nie sprawdzonych w realizacji bardzo specyficznych działań podejmowanych przez kuratorów, które w ocenie środowiska powinny być nabywane poprzez naukę.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja zmiany brzmienia ust. 3 w art. 34a projektu ustawy w zakresie usunięcia możliwości naboru na stanowisko kuratora zawodowego – niezasadna.</p> <p>Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania. Uwaga, jak się wydaje, wynika z niezrozumienia istoty naboru na stanowisko kuratora zawodowego. Jak wskazano w uzasadnieniu projektu ustawy (s. 42) projekt przewiduje dwa sposoby obsadzenia wolnego stanowiska w kuratorskiej służbie sądowej. Prezes sądu okręgowego, po uzyskaniu informacji o przydzieleniu nowego stanowiska, będzie mógł zdecydować, czy nabór na to stanowisko odbędzie się w drodze konkursu na kuratora zawodowego czy też w drodze konkursu na aplikację kuratorską.</p> <p>Celem konkursu na kuratora zawodowego będzie wyłonienie najlepszego kandydata, który spełnia przesłanki określone w art. 5 ust. 1 pkt 1-</p>

				<p>6, w tym odbył aplikację kuratorską i zdał egzamin kuratorski.</p> <p>Wskazane zatem w uwadze ryzyko zatrudniania tychże osób nie znajduje uzasadnienia, tym bardziej, że organizowanie konkursów na kuratora zawodowego jest praktykowane przez prezesów sądów okręgowych w obecnie obowiązującym stanie prawnym.</p> <p>W związku z uwzględnieniem uwagi nr 15 RCL w trybie uzgodnień (zob. uwaga nr 15 w Tabeli uwag z uzgodnień), projektodawca dokonał zmiany w systematyce projektu ustawy poprzez usunięcie projektowanego art. 34a i przeniesienie treści art. 34a ust. 3 do art. 5a, w brzmieniu:</p> <p>„Art. 5a. Prezes sądu okręgowego po uzyskaniu od Ministra Sprawiedliwości informacji o przydzieleniu nowego stanowiska kuratorskiego organizuje w drodze konkursu nabór na stanowisko kuratora zawodowego albo aplikację kuratorską.”.</p>
152.	art. 1 pkt 22 proj. art. 34a	SO Piotrków Trybunalski	<p>Uprawnienia Ministra Sprawiedliwości do przydzielania nowych etatów kuratorskich nie może opierać się jedynie na danych statystycznych z uwagi na niewykazywanie w formularzach statystycznych wszystkich zadań kuratorskich oraz brak wiedzy dotyczącej faktycznej obsady w danym zespole, np. długotrwałe zwolnienia lekarskie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga stanowi polemikę z zaproponowanym w projekcie rozwiązaniem.</p> <p>Należy podkreślić, że przy dokonywaniu analizy obciążenia pracą kuratorów zawodowych w danym sądzie brane są pod uwagę wykonywane przez nich zadania, wymienione w sprawozdaniu z działalności kuratorskiej służby sądowej – MS-S40r, tym wywiady środowiskowe oraz o udział kuratora przy kontaktach rodziców z dziećmi.</p> <p>Autor uwagi nie precyzuje, jakie zadania kuratorskie jego zdaniem nie są ujmowane w</p>

				<p> sprawozdaniu MS-S40r, zatem nie jest możliwym merytoryczne odniesienie się do uwagi.</p> <p> Treść projektowanego przepisu art. 34a ust. 1 i 2 projektu ustawy została przeniesiona do projektowanego art. 42a ust. 1 i 2.</p>
153.		SA Wrocław	<p>Wykonywanie uprawnień Ministra Sprawiedliwości dotyczące podejmowania decyzji o pozostawieniu lub relokacji etatów nie powinno być oparte jedynie o wskazywane dane statystyczne. Należy brać pod uwagę wszystkie faktycznie wykonywane przez kuratorów zadania, a także posiadać wiedzę na temat faktycznej obsady w danym zespole (długotrwałe nieobecności spowodowane urlopami macierzyńskimi, wychowawczymi, czy też zwolnieniami lekarskimi).</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Zob. uwaga nr 152.</p>
154.		SO Nowy Sącz	<p>W razie zwolnienia stanowiska kuratora zawodowego nie powinno być ono przydzielone innemu sądowi rejonowemu, tylko powinno pozostać w tym samym sądzie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą, nadto autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania.</p> <p>Treść projektowanego przepisu art. 34a ust. 1 i 2 projektu ustawy została przeniesiona do projektowanego art. 42a ust. 1 i 2.</p>
155.		SO Tarnów	<p>W proponowanym przepisie art. 34a w ust. 2 usunąć zapis, że Minister Sprawiedliwości znosi stanowiska kuratorskie w razie ich zwolnienia</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą, nadto autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania.</p> <p>Treść projektowanego przepisu art. 34a ust. 1 i 2</p>

				projekt ustawy została przeniesiona do projektowanego art. 42a ust. 1 i 2.
156.	proj. art. 34a ust. 3	SR Ostrów Wlkp.	Na czym polega równica w konkursach? czy kuratorzy zawodowi chcąc np. uzyskać przeniesienie do innego sądu, poza okręgiem sądu macierzystego, będą musieli barć udział w konkursie?	Brak uwag do projektowanego przepisu. Treść projektowanego przepisu art. 34a ust. 3 projektu ustawy została przeniesiona do projektowanego art. 5a. W kwestii wątpliwości co do różnicy pomiędzy konkursem na stanowisko kuratora zawodowego albo aplikację kuratorską – zob. uwaga nr 151.
157.	art. 1 pkt 23 proj. art. 35	SO w Olsztynie	1. W art. 35 ust. 4 należałoby dodać, że do czasu rozstrzygnięcia odwołania przez Ministra Sprawiedliwości kurator wykonuje czynności w dotychczasowym sądzie. 2. Art. 35 (w całości) - zbyt duża ingerencja MS w sprawy kontrolne kurateli na danym terenie Sądu, co spowoduje marginalizowanie decyzji Prezesów Sądów Okręgowych dotyczących Kuratorów im podległych.	Uwaga nieuwzględniona. 1. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą. 2. Brak racjonalnego uzasadnienia zgłoszonej uwagi uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do niej. Cel wprowadzenia projektowanych zmian został szczegółowo wyjaśniony w uzasadnieniu projektu.
158.		SA Gdańsk	Zaproponowany model instytucji kuratora okręgowego odbiera mu wyłączną inicjatywę oraz obligatoryjność uzyskania opinii z jego strony w węzłowych aspektach organizacji i pracy kuratorów w okręgu sądu. Jego opinia w zakresie wnioskowania o nadanie wyższego stopnia służbowego, przeniesienia kuratora do innego sądu lub zespołu w świetle proponowanych rozwiązań może być całkowicie pomijana przez prezesa sądu okręgowego, Ministra Sprawiedliwości. Nawet w trakcie stwierdzenia nieprawidłowości w funkcjonowaniu kuratorskiej służby sądowej w danym sądzie rejonowym prezes tego sądu	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi co do zasady polemikę z zaproponowanymi w projekcie rozwiązaniami. Postulaty dotyczące szeroko pojętego wzmocnienia roli kuratora okręgowego w procesie decyzyjnym w stosunku do kuratorów w okręgu – nieuwzględnione. Cel wprowadzenia projektowanych zmian został szczegółowo wyjaśniony w uzasadnieniu projektu.

			<p>może pominąć kuratora okręgowego zawiadamiając o stwierdzonych nieprawidłowościach bezpośrednio prezesa sądu okręgowego. Kurator okręgowy został całkowicie pominięty w udziale nad określaniem kierunków wewnętrznego nadzoru przez prezesa sądu apelacyjnego (art.35a ust.4). Kurator okręgowy reprezentując kuratorów okręgu na zewnątrz winien zachować kompetencje decyzyjne na dotychczasowym poziomie. Nie powinien być pomijany w procesie decyzyjnym w stosunku do kuratorów okręgu. Winien mieć prawo do obligatoryjnego opiniowania decyzji prezesa sądu okręgowego, oraz ustawowo zapewnione prawo do inicjowania zmian organizacyjnych na poziomie okręgu. Powinien także na prawach opiniodawcy uczestniczyć w kreowaniu kierunków wewnętrznego nadzoru nad służbą kuratorską w okręgu w ramach sprawowanego nadzoru przez prezesa sądu apelacyjnego.</p>	
159.	art. 1 pkt 24 proj. art. 35a i 35b	SR dla Łodzi-Śródmieście	<p>Propozycje przedstawione w art. 35a i 35b zawierają bardzo rozbudowaną strukturę hierarchicznego nadzoru nad służbą kuratorską. Zarówno w art. 35a ust. 1 pkt 3 jak i art. 35b ust. 2 pkt 3 odnoszą się do równomierności obciążenia pracą kuratorów sądowych. Brak jasnych kryteriów oceny tego obciążenia jest tutaj kluczowy. Praca i zadania to nie są synonimy.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi co do zasady polemikę z zaproponowanymi w projekcie rozwiązaniami w zakresie modelu nadzoru nad służbą kuratorską. Uwaga dotycząca braku jasnych kryteriów oceny obciążenia pracą kuratorów sądowych – niezasadna. Cele zmiany w zakresie regulacji dot. standardów obciążenia pracą oraz nadzór nad równomiernym obciążeniem pracą kuratorów zawodowych zostały szczegółowo omówione w</p>

				uzasadnieniu projektu (s. 17-24).
160.	proj. art. 35a ust. 9	SR Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu	Wizytację lub lustrację obejmującą działalność kuratora okręgowego lub jego zastępcy przeprowadza sędzia wizytator wyznaczony przez prezesa sądu okręgowego albo prezesa sądu apelacyjnego" na „przeprowadza wydelegowany pracownik Ministerstwa na wniosek prezesa sądu okręgowego , prezesa sądu apelacyjnego bądź na wniosek Ministra”. Wskazane rozwiązanie służyłoby rzetelności przeprowadzonej kontroli związanej z wykonywaniem zadań kuratora okręgowego, o których wskazany w projekcie wizytator może nie posiadać.	Uwaga nieuwzględniona. Postulat zmiany podmiotu przeprowadzającego wizytację lub lustrację obejmującą działalność kuratora okręgowego i jego zastępcy z sędziego wizytatora na pracownika Ministerstwa Sprawiedliwości – niewzględniony . Autor uwagi nie przedstawił racjonalnych i przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania.
161.	art. 1 pkt 25 projektowany art. 36	SA w Warszawie	W odniesieniu do projektu zmiany art. 36 zgłoszono postulat utrzymania w całości art. 36 obowiązującej ustawy z 27 lipca 2001 r., a w związku z tym utrzymania brzmienia art. 51 obowiązującej ustawy.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniami. Autor postuluje pozostawienie przepisu art. 36 w niezmienionym kształcie.
162.			„Art. 36. 1. Kuratora okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród kuratorów zawodowych okręgu, w którym pełni on służbę albo spoza tego okręgu ". Zgodnie z dotychczasowymi przepisami, kurator okręgowy powoływany był przez Prezesa Sądu Okręgowego spośród kandydatów wyłonionych przez okręgowe zgromadzenie kuratorów i taka forma daje gwarancję wyboru osoby najbardziej odpowiedniej na to stanowisko, dającej gwarancję odpowiedniego wykonywania zadań, ponieważ znanej i ocenianej dotychczas	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniami. Autor wyraża niezrozumienie dla wprowadzonego rozwiązania kadencyjności kuratora okręgowego.

		<p>przez zwierzchników w danym okręgu. Proponowana forma powołania kuratora okręgowego jest sprzeczna z zasadą samorządności grupy zawodowej i godzi w wolę wyboru większości zgromadzenia kuratorskiego. Niepokój budzi także możliwość powołania do tej funkcji kuratora spoza okręgu, który nie będzie znał specyfiki pracy w danym okręgu ani współpracowników - taka sytuacja mogłaby być dopuszczalna jedynie w przypadku braku kandydatów do pełnienia funkcji Kuratora Okręgowego z danego okręgu.</p> <p><u>Art. 36 ust. 2</u></p> <p>Niezrozumiałe jest ograniczanie kadencji kuratora okręgowego do 2, a także wprowadzanie zakazu pełnienia funkcji kuratora okręgowego, zastępcy, albo kuratora , o którym mowa w art. 38 ust. 2, przed upływem sześciu lat od zakończenia pełnienia tej funkcji. Niezrozumiałe, w sytuacji gdy kurator wykonywał swoje zadania na tym stanowisku w sposób prawidłowy.</p> <p><u>Art. 36</u></p> <p>5. Minister Sprawiedliwości może zawiesić kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków służbowych, jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie niewypełniania przez niego obowiązków nałożonych przez ustawę. Przepis art. 24 ust. 2 stosuje się odpowiednio.</p> <p>6. Minister Sprawiedliwości przed powołaniem, odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków</p>	
--	--	---	--

			<p>służbowych może zasięgnąć opinii okręgowego zgromadzenia kuratorów.</p> <p>Proponowany art. 37 ust. 1 tej samej ustawy mówi o tym, że kurator okręgowy odpowiada przed prezesem sądu okręgowego za funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej, wydaje się więc właściwym, żeby to właśnie prezes posiadał uprawnienia które w powyższych przepisach daje się Ministrowi Sprawiedliwości.</p> <p>Sformułowanie „może zasięgnąć” dot. opinii okręgowego zgromadzenia kuratorów odbiera kuratorom prawo do wypowiedzenia się w ważnej dla nich kwestii. Stosowne byłoby utrzymanie dotychczasowego sformułowania: „zasięga”.</p>	
163.		SO Katowice	<p>Kuratorzy nie zgadzają się z projektowanym zapisem, art. 36 ust. 1, zgodnie z którym kuratora okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości, a dodatkowo może to być kurator spoza danego okręgu sądowego. Tym samym taki kurator okręgowy będzie całkowicie podległy Ministrowi i nie będzie podejmował niezależnych decyzji oraz troski o stan służby kuratorskiej w okręgu. W naszej ocenie zasadnym jest pozostawienie obecnego brzmienia art. 36 Ustawy, zgodnie z którym, kurator okręgowy jest powoływany przez Prezesa Sądu Okręgowego, spośród kandydatów wyłonionych przez Zgromadzenie Okręgowego kuratorów danego okręgu sądowego. Pozbawienie możliwości wpływu</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga stanowi swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę i wyraża niezadowolenie z zaproponowanych rozwiązań.</p>

			<p>kuratorów z danego okręgu na wybór swojego reprezentanta budzi nasze obawy oraz sprzeciw.</p>	
164.		SO Częstochowa	<p>wykreślenie zmiany dot. powołania kuratora okręgowego- pozostawienie bez zmian - zgodnie z obowiązującą ustawą o kuratorach</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Autor uwagi wnosi o rezygnację z zaproponowanego rozwiązania.</p>
165.		SR Sulęcín	<p>- opiniujemy negatywnie sposób powoływania kuratora okręgowego przez Ministra Sprawiedliwości. Proponujemy dotychczas funkcjonujący model wyboru poprzez wybór kandydatów przez okręgowe zgromadzenie kuratorów, następnie przedłożenie listy kandydatów prezesowi sądu okręgowego, który dokonuje wyboru spośród przedłożonych kandydatów.</p> <p>Większość członków zespołu opowiedziała się również za zniesieniem ograniczenia pełnienia funkcji kuratora okręgowego do dwóch kadencji. Jeśli osoba posiada odpowiednie kwalifikacje, właściwie wykonuje swoje obowiązki nie widzimy powodów takich ograniczeń.</p> <p>Opiniujemy negatywnie sposób odwoływania kuratora okręgowego przez Ministra Sprawiedliwości - proponujemy pozostawienia dotychczas funkcjonujących przepisów dot. odwoływania kuratora okręgowego przez prezesa sądu okręgowego po zaciągnięciu opinii okręgowego zgromadzenia kuratorów.</p> <p>W/w zapisy pozwolą na zachowanie dotychczas funkcjonującego modelu kurateli</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę i wyraża niezadowolone z zaproponowanych rozwiązań.</p>

			sądowej opartej w znacznej mierze na samorządzie kuratorskim. To kuratorzy danego okręgu mają najwyższą wiedzę w zakresie kompetencji potencjalnych kandydatów na kuratorów okręgowych.	
166.		SR Gorzów Wlkp.	Nie zgadzamy się z propozycją powoływania kuratora okręgowego przez Ministra Sprawiedliwości o jakiej mówi art. 36 ust. 1. Postulujemy, aby wybór kuratora okręgowego przebiegał na dotychczasowych zasadach, tj. na Okręgowym Zgromadzeniu Kuratorów . Wiedza, jak i codzienny kontakt z potencjalnym kandydatem w naszej ocenie powinna uprawniać środowisko kuratorskie do wskazania osoby, która posiada atrybuty do pełnienia tej funkcji (przygotowanie merytoryczne, umiejętności kierownicze, organizacyjne i predyspozycje osobowościowe).	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę i wyraża niezadowolone z zaproponowanych rozwiązań.
167.		SA Gdańsk	Art. 36 wprowadza zmianę w zakresie sposobu powoływania kuratora okręgowego. Wątpliwości należy podnieść co do sposobu zawieszenia kuratora okręgowego. Kompetencja ta winna należeć do prezesa sądu okręgowego. Wątpliwości budzi również fakt ograniczenia możliwości powołania do pełnienia funkcji kuratora okręgowego dotychczasowego zastępcy kuratora okręgowego lub kuratora delegowanego. Brak jest również informacji dlaczego projektodawca przyjął długość	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę rozwiązaniem.

			<p>kadencji kuratora okręgowego wynoszącą akurat 4 lata.</p> <p>Wątpliwości budzi również zapis art. 36, a uwzględniający możliwość powołania kuratora okręgowego spoza danego okręgu - nieznajomość środowiska i kadry kuratorów sądowych z danego okręgu, może być znaczącym utrudnieniem dla pełnienia tej funkcji. Zasadnym wydaje się być również nie fakultatywne, a obligatoryjne zasięgnięcie opinii prezesa sądu okręgowego oraz okręgowego zgromadzenia kuratorów - przed powołaniem, odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego i zastępcy kuratora okręgowego.</p>	
168.		SO Bielsko-Biała	<p>Proponowane brzmienie art. 36 budzi wiele zastrzeżeń. Niezrozumiały jest powód pozbawienia kuratorów danego okręgu wpływu na wybór kuratora okręgowego. Dlaczego zrywać z dobrą praktyką wybierania na stanowisko człowieka rzetelnego, kompetentnego, cieszącego się uznaniem w środowisku kuratorskim danego okręgu? Czy nie można wypracować rozwiązania, w którym KO-go powołuje MS spośród kandydatów wskazanych przez Okręgowe Zgromadzenie Kuratorów? A jeżeli już Minister Sprawiedliwości powołuje na stanowisko kuratora okręgowego to z czego wynika zmiana długości kadencji i ich ograniczenie do dwóch? Pozostawienie obecnego brzmienia znacząco marginalizuje obszar samorządności kuratorskiej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga stanowi swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę, wyraża niezadowolenie z przyjętych rozwiązań i wskazuje na zmarginalizowanie samorządu kuratorskiego.</p>

169.		SO w Olsztynie	<p>1. Proponujemy, aby art. 36 projektu Ustawy pozostał w niezmienionej formie ustawy obowiązującej. Zapis z projektu ustawy ogranicza samorządność kuratorską w stopniu znacznym. Nie trafiony jest argument, że Minister musi kształtować politykę kadrową na poziomie kuratora okręgowego zwłaszcza, że obecnie Prezesi Sądów Okręgowych są wskazywani przez Ministra Sprawiedliwości przed, którymi to właśnie Kurator Okręgowy odpowiada za funkcjonowanie służby w danym okręgu sądowym i w tym zakresie jest realizowany szeroki nadzór i kontrola przez Prezesa Sądu Okręgowego. Ponadto brak sprecyzowania kto i w jakim trybie przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości kandydatów na kuratora okręgowego. Brak zapisów dotyczących kto jest uprawniony do złożenia wniosku o mianowanie zastępcy kuratora okręgowego.</p> <p>2. Wątpliwości budzi funkcja zastępcy kierownika jako kuratora wskazanego spośród członków zespołu, która o ile została wskazana w projekcie ustawy to brak jest informacji o jego kompetencjach, usankcjonowaniu, odpowiedzialności czy też możliwości przyznania mu dodatku jak kierownikowi. Zastępca kierownika winien być powołany bezpośrednio po powołaniu Kierownika jako konkretna osoba, gdyż wątpliwości budzi fakt, czy przy każdej nieobecności kierownika może on wskazywać innego kuratora na swojego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Autor uwagi wnosi o pozostawienie art. 36 projektu w niezmienionej formie.</p> <p>Uwaga stanowi swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę oraz wyraża niezadowolenie z przyjętych rozwiązań.</p> <p>Autor uwagi wnosi także o formalne ustanowienia funkcji zastępcy kierownika zespołu. Propozycja ustanowienia stanowiska zastępcy kierownika zespołu – nieuwzględniona.</p> <p>Ustanowienie takiego stanowiska nie wydaje się racjonalne, szczególnie w zespołach o niskiej obsadzie osobowej.</p>
------	--	----------------	--	--

			<p>zastępcę.</p> <p>3. Art. 36 - nie powinni być wybierani Kuratorami Okręgowymi przy danym Sądzie Okręgowym kuratorzy z poza okręgu, gdyż nie znają specyfiki pracy danego okręgu i może powodować to konflikty personalne.</p>	
170.		SO Suwałki	<p>proponuje się zmienić art. 36 ust. 1 w ten sposób by wybór kandydatów na kuratora okręgowego był dokonywany nadal poprzez okręgowe zgromadzenie kuratorów, tylko i wyłącznie spośród kuratorów pełniących służbę w danym okręgu; ewentualnie proponuje się art. 36 w brzmieniu:</p> <p>„Kuratora okręgowego powołuje Minister Sprawiedliwości spośród kuratorów zawodowych - kandydatów wybranych przez okręgowe zgromadzenia kuratorów ze swego grona, bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy członków zgromadzenia okręgu, w którym pełni on służbę lub w przypadku niewyłonienia kandydatów ze swego okręgu przez kolejne dwa zgromadzenia, Minister może powołać kuratora okręgowego spoza tego okręgu”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga stanowi swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p>
171.	art. 1 pkt 25 proj. art. 36 ust. 1	SO Piotrków Trybunalski	<p>Projekt zarówno w części dotyczącej powołania i odwołania kuratora okręgowego jak i udziału zgromadzenia w wyborze rzecznika dyscyplinarnego, członka sądu dyscyplinarnego drugiej instancji prowadzi w rezultacie do likwidacji samorządu kuratorskiego i pośrednio prowadzi do scentralizowania kurateli czyli pełnego</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga stanowi swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę i stanowi zarzut likwidacji samorządu kuratorskiego.</p>

			uzależnienia od Ministra Sprawiedliwości. Kurator Okręgowy powinien otrzymywać zwrot kosztów dojazdu i innych poniesionych kosztów, jeżeli w związku z pełnioną funkcją jest przeniesiony z Sądu Rejonowego znajdującego się poza siedzibą Sądu Okręgowego.	
172.		SA Wrocław	nasuwa się oczywiste pytanie czy i jaka jest potrzeba i zasadność, aby kuratora okręgowego powoływał do pełnienia funkcji Minister Sprawiedliwości i to bez zasięgnięcia jakiegokolwiek opinii a tym bardziej opinii okręgowego zgromadzenia kuratorów. Czy nie spowoduje to zbyt wielkiego obciążenia dla Ministra Sprawiedliwości, który nie zna i nie ma możliwości poznania wszystkich kuratorów i wyłonienia spośród nich odpowiedniego kandydata. Wydaje się zasadnym pozostawienie zapisu w obecnej formie, albowiem okręgowe zgromadzenie kuratorów posiada najlepszą i najbardziej rzetelną wiedzę na temat kuratorów wykonujących swoje obowiązki w danym okręgu i najlepiej wiedzą kto wykazuje się profesjonalną wiedzą i bogatym doświadczeniem w służbie, ma umiejętności społeczne i wykazuje wysokie kompetencje dotyczące umiejętności społecznych i interpersonalnych oraz zarządzania zasobami ludzkimi i przez to opinia okręgowego zgromadzenia kuratorów wydaje się być bardzo istotna. Praktyka taka przez wiele lat bardzo dobrze się sprawdzała.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga stanowi swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę. Rozwiązanie polegające na powoływaniu kuratora okręgowego przez Ministra Sprawiedliwości zostało wyjaśnione w uzasadnieniu do projektu.

			Ponadto powinny zostać wykreślone słowa „ spoza tego okręgu” .	
173.		SR Sulęcín	proponujemy zmianę dot. powoływania zastępcy kuratora okręgowego przez prezesa sądu okręgowego w miejsce Ministra Sprawiedliwości.	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja zmiany powoływania zastępcy kuratora okręgowego przez prezesa sądu okręgowego w miejsce Ministra Sprawiedliwości bez uzasadnienia. Brak możliwości odniesienia się do propozycji z uwagi na brak uzasadnienia propozycji.
174.		SO Kraków	Powinien pozostać zapis dotychczasowy ,tak aby to kuratorzy wybierali spośród kuratorów zawodowych z danego okręgu kuratora okręgowego. Procedurę powołania kuratora okręgowego pozostawić jak dotychczas, pozostawić uprawnienia okręgowego zgromadzenia kuratorów na przedstawienie wyłonionych przez zgromadzenie kandydatów, pozostawić uprawnienia prezesa sądu okręgowego, który na wniosek kuratora okręgowego, powoływałby zastępcę kuratora okręgowego dla dorosłych i zastępcę kuratora okręgowego rodzinnego.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniami.
175.		SR Konin	Propozycja: „Kuratora Okręgowego powołuje .Minister Sprawiedliwości spośród kuratorów zawodowych z okręgu w którym pełni on służbę na wniosek prezesa sądu okręgowego”. Uważamy, że zmiany są tak daleko idące w kwestii kuratora okręgowego, że powoływanie kuratora okręgowego spoza okręgu, w którym pracuje, nie jest celowe i zapewne utrudni prace kuratorom liniowym, albowiem każdy	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązania. Rozwiązanie polegające na powoływaniu kuratora okręgowego przez Ministra Sprawiedliwości zostało wyjaśnione w uzasadnieniu do projektu.

			teren jest inny i ma własną specyfikę . Dobrze by było aby kurator okręgowy znał te kwestie.	
176.		SO Zielona Góra	Proponujemy zapis: <i>kuratora okręgowego powołuje' Minister Sprawiedliwości spośród kandydatów wyłonionych przez zgromadzenie okręgowe kuratorów danego okręgu lub kandydatów wskazanych przez Prezesa Sądu Okręgowego.</i>	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. Brak możliwości odniesienia się do propozycji z uwagi na brak jej uzasadnienia.
177.		SO Nowy Sącz	Zmniejszenie rangi zgromadzenia kuratorów oraz kompetencji kuratora okręgowego. Wybór kuratora okręgowego bez faktycznego udziału zgromadzenia kuratorów i pominięciem prezesa sądu okręgowego. Kurator okręgowy winien być wybierany spośród kuratorów danego okręgu. Wybór kuratora okręgowego nadal powinien pozostać w gestii zgromadzenia kuratorów okręgowych i po powołaniu przez prezesa sądu okręgowego.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem.
178.		SO Tarnów	Proponowane zmiany tego artykułu budzą zastrzeżenie dotyczące pominięcia okręgowego zgromadzenia kuratorów, a ponadto fakt, że Minister Sprawiedliwości będzie mógł powołać na Kuratora Okręgowego kuratora zawodowego także spoza okręgu.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem.
179.		SR Ostrów Wlkp.	Wątpliwości budzi stwierdzenie "spoza okręgu". Oznacza to, ograniczenie rangi i możliwości okręgowego zgromadzenia kuratorów, które wskazywało kandydatów na stanowisku kuratora okręgowego.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem.
180.			Wątpliwości nasuwa brak wskazania źródeł kandydatur na to stanowisko; ponadto zastrzeżenia budzi zapis przewidujący	Uwaga nieuwzględniona. W zakresie wątpliwości braku wskazania źródeł kandydatur na stanowisko kuratora okręgowego

			<p>możliwość powołania kuratora okręgowego spośród kuratorów spoza danego okręgu, przede wszystkim z uwagi na brak znajomości realiów i specyfiki danego okręgu. Wskazane byłoby, aby kurator okręgowy był powoływany przez Ministra Sprawiedliwości, ale na wniosek Prezesa Sądu Okręgowego np. spośród kandydatów wyłonionych przez okręgowe zgromadzenie kuratorów sądowych danego okręgu sądowego, a przynajmniej zaopiniowanych przez okręgowe zgromadzenie.</p>	<p>należy zauważyć, że projekt ustawy przewiduje w art. 36 ust. 6 fakultatywną możliwość zasięgnięcia opinii samorządu kuratorskiego (okręgowe zgromadzenie kuratorów) przed powołaniem, odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków. Zaproponowane rozwiązanie częściowo powiela obecną procedurę powołania kuratora okręgowego, zmieniając jedynie organ uprawniony do powołania kuratora okręgowego, z prezesa sądu okręgowego (stan obecny) na Ministra Sprawiedliwości.</p>
181.		SR dla Łodzi-Śródmieście	<p>Projektowany ust. 1 oznacza dalsze ograniczenie samorządności kuratorów, co należy zaopiniować negatywnie, zwłaszcza w zakresie możliwości powołania kuratora spoza okręgu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie wyrażeniem negatywnej opinii o zaproponowanym rozwiązaniu, bez szczegółowego uzasadnienia.</p>
182.	proj. art. 36 ust. 1 i 2	SR Wieluń	<p>Kuratora okręgowego - tak jak dotychczas - powinien powoływać prezes sądu okręgowego spośród kandydatów wybranych przez okręgowe zgromadzenie kuratorów ze swego grona. Przedstawiony w projekcie ustawy sposób powoływania kuratora okręgowego ogranicza rangę zgromadzenia okręgowego kuratorów, a także prezesa sądu okręgowego. Odbiera kuratorom zawodowym możliwość jakiegokolwiek wpływu na to, kto zostanie kuratorem okręgowym. Zastrzeżenia dotyczą także ograniczenia możliwości wyboru kuratora okręgowego tylko na dwie kadencje po cztery lata. Obecnie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem.</p>

			obowiązujące w tym zakresie przepisy powinny pozostać w niezmienionym kształcie.	
183.		SO Bielsko-Biała	Art. 36 ust. 1 i ust. 2 - Niepojętym jest, aby na wybór kuratora okręgowego nie mieli wpływu kuratorzy danego okręgu. Przepisy związane z jego wyborem nie powinny ulec zmianie, gdyż to kuratorzy danego okręgu powinni wybierać swojego reprezentanta, a zatem człowieka który ma nie tylko wysokie kompetencje merytoryczne, ale darzą go także zaufaniem. Jeśli natomiast kuratora okręgowego miałby powoływać Minister Sprawiedliwości, to kurator powinien na ten wybór wyrazić zgodę. Poza tym nieuzasadnione jest ograniczanie pełnienia funkcji kuratora okręgowego do dwóch kadencji. Osoba sprawująca tę funkcję prawidłowo powinna mieć możliwość pełnienia jej tak długo, jak długo będzie wyrażała na to zgodę, po wcześniejszym zarekomendowaniu jej przez środowisko kuratorskie danego okręgu.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. Projekt przyznaje określone władztwo Ministra Sprawiedliwości w zakresie podejmowania decyzji kadrowych wobec kuratorów zawodowych. Uprawnienie takie jest spójne z jego kompetencjami, albowiem Minister jest organem odpowiadającym „za zapewnienie właściwego funkcjonowania sądownictwa powszechnego w wymiarze administracyjnym”. Odnosząc się do wątpliwości autora uwagi dotyczącej wyrażania zgody kuratora na powołanie go na stanowisko kuratora okręgowego, należy zauważyć, że projekt ustawy przewiduje w art. 36 ust. 6 fakultatywną możliwość zasięgnięcia opinii samorządu kuratorskiego (okręgowe zgromadzenie kuratorów) przed powołaniem, odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków. Nadto zgodnie z art. 36 ust. 4 Minister Sprawiedliwości odwołuje kuratora okręgowego, jeśli ten zrzekł się stanowiska. Powyższe rozwiązania dają możliwość wyrażenia woli kuratora w zakresie podejmowanych wobec niego decyzji kadrowych.
184.	proj. art. 36 ust. 2	SO Piotrków Trybunalski	Projektowany przepis ogranicza kadencję kuratora okręgowego oraz zabrania mu	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z

			wykonywania funkcji przez kolejne 6 lat. Wydaje się to nieuzasadnione w przypadku, kiedy kurator okręgowy prawidłowo kieruje służbą kuratorską w okręgu i wywiązuje się z powierzonych zadań.	proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem.
185.		SO Zielona Góra	Proponujemy pozostawienie aktualnej sześcioletniej kadencji kuratora okręgowego. Oceniając efektywność pełnienia funkcji kuratora okręgowego okres sześcioletniej kadencji jest czasem adekwatnym.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem.
186.	proj. art. 36 ust. 1	SR dla Łodzi-Śródmieście	Projektowany art. 37 ust. 1a należy zaopiniować negatywnie. Pojęcie równomiernego obciążenia nie zostało nigdzie zdefiniowane. Przyjęcie równolicznego obciążenia sprawami oznaczałoby odejście od funkcjonujących w niektórych zespołach specjalizacji; Prawdopodobnie projektowane równomierne obciążenie byłoby realizowane oddzielnie dla obydwóch pionów. Nie uwzględnia terytorialnej rozległości terenów działania. Projektowany zapis o ewentualnym ryczałcie za dojazdy możliwy jest tylko przy drastycznych zespołu. Nie mniej ważnym aspektem związanym z funkcjonowaniem sekretariatów jest zakres obowiązków. Analogia do instrukcji sądowej odnosi się do sekretariatów w wydziałach i nie uwzględnia specyfiki potrzeb zespołów.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. W zakresie równomiernego obciążenia pracą patrz uwaga 54.
187.	proj. art. 36 ust. 6	SO Zielona Góra	Proponujemy wykreślić słowo „może” i wpisać „ <i>zasięga opinii okręgowego zgromadzenia kuratorów oraz prezesa sądu okręgowego</i> ”.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem bez wskazania uzasadnienia

				propozycji.
188.		SA Wrocław	zapis powinien być zmieniony z „może” na „musi” lub „winien obligatoryjnie”, albowiem ucina to możliwość powołania, odwołania lub zawieszenia w pełnieniu funkcji kuratora okręgowego bez wyjaśnienia i podania uzasadnienia takiej decyzji.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. Projekt przyznaje określone władztwo Ministra Sprawiedliwości w zakresie podejmowania decyzji kadrowych wobec kuratorów zawodowych. Uprawnienie takie jest spójne z jego kompetencjami, albowiem Minister jest organem odpowiadającym „za zapewnienie właściwego funkcjonowania sądownictwa powszechnego w wymiarze administracyjnym”.
189.		SA Warszawa	postulat utrzymania w całości art. 36 obowiązującej ustawy z 27 lipca 2001 r., a w związku z tym utrzymania brzmienia art. 51 obowiązującej ustawy;	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem.
190.		SR Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu	„Minister Sprawiedliwości przed powołaniem, odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków służbowych - może zasięgać opinii okręgowego zgromadzenie kuratorów” zmienić na „zasięga opinii okręgowego zgromadzenia kuratorów”. Wskazane rozwiązanie wydaje się być konieczne z uwagi na charakter organu jakim jest okręgowo zgromadzenie kuratorów.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem.
191.		SR Konin	Propozycja: „Minister Sprawiedliwości przed powołaniem, odwołaniem albo zawieszeniem kuratora okręgowego w pełnieniu obowiązków służbowych zaciąga opinii okręgowego zgromadzenia kuratorów.”	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem bez wskazania uzasadnienia propozycji.

			Zmiana na zasięga a nie może zasięgnąć	
192.	art. 1 pkt 26 proj. art. 36a	SO Kielce	Wątpliwości nasuwa brak wskazania źródeł kandydatur na to stanowisko oraz możliwość powołania osoby spoza danego okręgu. Wskazane byłoby, aby zastępca kuratora okręgowego był powoływany przez Ministra Sprawiedliwości, ale na wniosek kuratora okręgowego zaopiniowany przez Prezesa Sądu Okręgowego lub na wniosek Prezesa Sądu Okręgowego po wskazaniu kandydatur przez kuratora okręgowego. Za uzasadnione należy uznać wskazanie liczby kuratorów w okręgu, uzasadniającej powołanie dwóch zastępców kuratora okręgowego np. powołanie drugiego zastępcy kuratora okręgowego przy liczbie etatów kuratorskich przekraczającej 100 etatów w okręgu.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. W zakresie wątpliwości braku wskazania źródeł kandydatur na stanowisko kuratora okręgowego patrz uwaga 80.
193.		SA Wrocław	zapis powinien wskazywać na konieczność powoływania minimum 1-go zastępcy kuratora okręgowego ze wskazaniem, aby był to kurator wywodzący się z innego pionu niż kurator okręgowy. Takie rozwiązanie przyczyni się do faktycznego rozłożenia pracy kuratorów okręgowych i pozwoli na równomierne zarządzanie obydwoma pionami kurateli	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem.
194.		SR Konin	Propozycja: „Prezes Sądu Okręgowego może powołać zastępcę kuratora okręgowego...” W naszym przekonaniu, to Prezes Sądu Okręgowego zna najlepiej obciążenie praca kuratora Okręgowego w swoim rejonie i to Prezes powinien takie decyzje podejmować.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem.
195.	art. 1 pkt	SR Poznań	Wskazane byłoby ewentualne dodanie po	Uwaga nieuwzględniona.

	26 proj. art. 36b	Grunwald i Jeżyce dla Poznania	słowach „nie dłuższy niż 6 miesięcy”, jednorazowo i to z uwagi na konieczność realizowania zadań ustawowych przez instytucję kuratora okręgowego.	Propozycja zmiany projektowanego przepisu art. 36b ust. 2 nie została uzasadniona. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania.
196.	art. 1 pkt 27 proj. art. 37	SO Nowy Sącz	Zmniejszenie rangi zgromadzenia kuratorów oraz kompetencji kuratora okręgowego. Wybór kuratora okręgowego bez faktycznego udziału zgromadzenia kuratorów i pominięciem prezesa sądu okręgowego. Kurator okręgowy winien być wybierany spośród kuratorów danego okręgu. Wybór kuratora okręgowego nadal powinien pozostać w gestii zgromadzenia kuratorów okręgowych i po powołaniu przez prezesa sądu okręgowego.	Uwaga nieuwzględniona. Postulat pozostawienia wyboru kuratora okręgowego przez prezesa sądu okręgowego spośród kuratorów danego okręgu przez zgromadzenie okręgowe kuratorów – niewzględniony. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za nie wprowadzaniem zmian do obowiązującego stanu prawnego. Cele projektowanych zmian w tym zakresie zostały wyjaśnione w uzasadnieniu do projektu ustawy.
197.	art. 1 pkt 29 proj. art. 39	SO Kraków	Określić maksymalną liczbę kuratorów w zespołach.	Uwaga nieuwzględniona. Postulat wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy.
198.		SA Wrocław	Art. 39 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu: „3. Siedzibą zespołu jest miejscowość, w której siedzibę ma sąd rejonowy. 4. W szczególnie uzasadnionych wypadkach, za zgodą Ministra Sprawiedliwości, dopuszcza się wskazanie innej miejscowości niż miejscowość, w której siedzibę ma sąd rejonowy, jako siedziby zespołu.”: - jak to należy rozumieć .	Brak uwag do projektowanego przepisu.
199.	Art. 1 pkt 30 proj. art. 40	SO w Olsztynie	1) Art. 40 - zastrza kryteria zostania Kierownikiem Zespołu Kuratorskiego z powodu rozszerzenia katalogu stopni kuratorskich i kryteriów ich przyznawania. W praktyce może to skutkować tym, iż będzie utrudniona droga awansu i zostania	Uwaga nieuwzględniona. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za rezygnacją z proponowanego rozwiązania. W związku z wprowadzeniem nowego, czwartego stopnia służbowego – starszego

			<p>Kierownikiem Zespołu ludzi młodym, którzy nie będą posiadali stopnia zawodowego starszego kuratora specjalisty lub kuratora specjalisty, lub nie będą spełniali wymogów do ich nadania w danym czasie, pomimo tego, że będą najlepszymi kandydatami na to stanowisko. Stopień starszego kuratora zawodowego de facto drugiej kolejności predysponuje ich w pełnieniu tej funkcji.</p>	<p>kuratora specjalisty, konieczna jest zmiana dostosowująca w zakresie warunków formalnych, jakie ma spełniać kandydat na kuratora okręgowego. Zakłada się zatem, że kierownikiem zespołu kuratorskiej służby sądowej może być ten, kto posiada stopień starszego kuratora specjalisty albo kuratora specjalisty, a wyjątkowo – stopień starszego kuratora zawodowego.</p> <p>Twierdzenie, iż projektowana zmiana w art. 40 zaostreza kryteria zostania kierownikiem zespołu, utrudnia drogę awansu ludzi młodym, wydaje się nieuprawnione. Projektowana zmiana ma wyłącznie charakter dostosowawczy i nie wprowadza dodatkowych kryteriów, których spełnienie jest warunkiem formalnym powołania na stanowisko kierownika zespołu.</p>
200.		SA Wrocław	<p>Proponowane przepisy nadal pomijają możliwość powoływania zastępcy kierownika, a także kwestie gratyfikacji, czy też okresowego zmniejszenia liczby zadań wykonywanych przez wyznaczonego do zastępstwa kuratora zawodowego.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy.</p> <p>Kuratorowi zawodowemu, który zastępuje kierownika zespołu w czasie jego nieobecności (projektowany art. 40a), może być przyznany dodatek specjalny, o którym mowa w art. 14 ust. 4 projektu ustawy, z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych, w szczególności za zastępowanie osoby długotrwale nieobecnej w pracy lub wykonywanie innych czynności poza zwykłym zakresem obowiązków, do wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego.</p>
201.		SO Koszalin	<p>zasadnym byłoby powoływanie do pełnienia</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p>

			funkcji kierownika zespołu w oparciu o dotychczasowe przepisy	Zob. uwaga nr 200. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy.
202.	art. 1 pkt 31 proj. art. 40a	SO Piotrków Trybunalski	Brak wprowadzenia funkcji zastępcy kierownika zespołu, brak kwestii gratyfikacji finansowej lub okresowego zmniejszenia obciążenia pracą w trakcie pełnienia zastępstwa kierownika zespołu.	Uwaga nieuwzględniona. Zob. uwaga nr 200 i 201. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Kuratorowi zawodowemu, który zastępuje kierownika zespołu w czasie jego nieobecności (projektowany art. 40a), może być przyznany dodatek specjalny, o którym mowa w art. 14 ust. 4 projektu ustawy, z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych, w szczególności za zastępowanie osoby długotrwale nieobecnej w pracy lub wykonywanie innych czynności poza zwykłym zakresem obowiązków, do wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego.
203.		SA Wrocław	propozycja aby zastępcę kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej powoływać na stałe, przy zastosowaniu kryteriów powołania kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej i kadencyjności, gdy uzasadnione jest to ilością kuratorów w zespole, mając na uwadze bieżące obciążenie, podobnie jak przy powoływaniu zastępców przewodniczących wydziałów	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Autor uwagi nie przedstawił argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania.
204.		SO Suwałki	proponuje się zmienić w ten sposób, iż projektowany zapis zastąpić treścią „ustała się stałego zastępcę kierownika zespołu do wykonywania czynności podczas nieobecności kierownika”	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Autor uwagi nie przedstawił argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania.

205.		SA Wrocław	<p>wydaje się zasadnym, aby w artykule tym było wyraźnie wskazane, że osoba zastępująca kierownika to zastępca kierownika i aby miał on za swoją funkcję przyznany proporcjonalny dodatek za podejmowane czynności.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Autor uwagi nie przedstawił argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania. Kuratorowi zawodowemu, który zastępuje kierownika zespołu w czasie jego nieobecności (projektowany art. 40a), może być przyznany dodatek specjalny, o którym mowa w art. 14 ust. 4 projektu ustawy, z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych, w szczególności za zastępowanie osoby długotrwale nieobecnej w pracy lub wykonywanie innych czynności poza zwykłym zakresem obowiązków, do wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego.</p>
206.		SR Gorzów Wlkp.	<p>Art. 40 a, mówiący o możliwości zastępowania kierownika zespołu przez kuratora zawodowego w niczym nie zmienia dotychczasowej praktyki.. Zapis ten jest nieprecyzyjny i faktycznie nie zabezpiecza nieobecności kierownika, chociażby w przypadku konieczności pełnienia za niego zastępstwa w okresie statystycznym. Wskazanie kuratora zastępującego kierownika powinno wiązać się z nadaniem jemu konkretnych uprawnień a wraz z zwiększeniem obowiązków gratyfikacją finansową w postaci dodatku funkcyjnego. Skoro w projekcie dostrzega się możliwość przyznania dodatku funkcyjnego dla rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępcy uważamy, że takie</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania. Kuratorowi zawodowemu, który zastępuje kierownika zespołu w czasie jego nieobecności (projektowany art. 40a), może być przyznany dodatek specjalny, o którym mowa w art. 14 ust. 4 projektu ustawy, z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych, w szczególności za zastępowanie osoby długotrwale nieobecnej w pracy lub wykonywanie innych czynności poza zwykłym zakresem obowiązków, do wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego.</p>

			zabezpieczenie powinno zaistnieć i w tym przypadku.	
207.		SO Zielona Góra	Proponujemy zmienić zapis: „Kierownik zespołu powołuje zastępcę który przejmuje wykonywanie obowiązków pod jego nieobecność”	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Autor uwagi nie przedstawił argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania.
208.		SR Poznań Grunwald i Jeżyce dla Poznania	„Kierownika zespołu w razie jego nieobecności zastępuje wyznaczony przez niego kurator zawodowy, o czym kierownik zespołu informuje prezesa sądu rejonowego oraz kuratora okręgowego” - wykreślenie kuratora okręgowego . Kompetencje udzielania urlopów pozostają w gestii prezesa sądu rejonowego, w tym informowania o zastępstwie. Przekazywanie informacji kuratorowi okręgowemu jest w cenie środowiska formą biurokratyzowania urzędu kuratora okręgowego i przejmowania przez niego czynności biurowych.	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykreślenia w projektowanym art. 40 kuratora okręgowego, którego (obok prezesa sądu rejonowego) kierownik zespołu ma obowiązek poinformować o wyznaczeniu kuratora zawodowego zastępującego go w razie nieobecności – niezasadna. Autor uwagi nie przedstawił racjonalnych argumentów, uzasadniających rezygnację z proponowanego rozwiązania. Należy zauważyć, że kurator okręgowy odpowiada przed prezesem sądu okręgowego za funkcjonowanie kuratorskiej służby sądowej w okręgu. Do zadań kuratora okręgowego, określonych w art. 37 ust. 2 u.k.s. należy m.in. nadzór nad pracą kierowników zespołów oraz koordynowanie działalności kuratorów sądowych, obejmujące współdziałanie i współpracę zespołów kuratorskich i kuratorów zawodowych między sobą. Powyższe determinuje zasadność projektowanej zmiany.
209.		SR Konin	Propozycja: „Kierownika zespołu, w razie jego nieobecności, zastępuje jego zastępca powołany przez prezesa sądu okręgowego na wniosek kierownika zespołu po akceptacji	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem

			<p>prezesa sądu rejonowego i kuratora okręgowego, Z tytułu zwiększonych obowiązków służbowych zastępcy kierownika przysługuje dodatek specjalny.”</p> <p>Proponowany zapis dotyczący zastępowania kierownika przez wyznaczonego kuratora zawodowego jest tak nieklarowny i stwarza odpowiedzialności za wykonywanie czynności kierownika. W dodatku przy takim zapisie, nikt z kuratorów nie będzie chciał zastępować kierownika i dokładać sobie obowiązków.</p>	<p>proponowanego rozwiązania.</p> <p>Kuratorowi zawodowemu, który zastępuje kierownika zespołu w czasie jego nieobecności (projektowany art. 40a), może być przyznany dodatek specjalny, o którym mowa w art. 14 ust. 4 projektu ustawy, z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych, w szczególności za zastępowanie osoby długotrwale nieobecnej w pracy lub wykonywanie innych czynności poza zwykłym zakresem obowiązków, do wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego.</p>
210.		SO Przemysł	<p>Nadal oczekiwana jest zmiana przepisów dotyczących możliwości powołania zastępcy kierownika zespołu. Postulat ten nie stracił na znaczeniu, potrzeba taka wynika głównie z ilości obowiązków, które pozostają w kompetencji kierownika.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania.</p>
211.		SO Kraków	<p>Ustanowić zastępcę kierownika zespołu, który w razie nieobecności kierownika przejmuje jego obowiązki jak i jego uprawnienia , a na czas zastępstwa będzie otrzymywał ustalony dodatek.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania.</p> <p>Kuratorowi zawodowemu, który zastępuje kierownika zespołu w czasie jego nieobecności (projektowany art. 40a), może być przyznany dodatek specjalny, o którym mowa w art. 14 ust. 4 projektu ustawy, z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych, w szczególności za zastępowanie osoby długotrwale nieobecnej w pracy lub wykonywanie innych czynności poza zwykłym</p>

				zakresem obowiązków, do wysokości 40% wynagrodzenia zasadniczego.
212.	art. 1 pkt 32 proj. art 41 ust. 2	SR Brzeziny	Zastrzeżenie budzi zmiana dotycząca określenia obciążenia kierownika Zespołu, biorąc pod uwagę jedynie liczebność zespołu. Projekt nie bierze pod uwagę specyfiki zadań kierownika w zespołach łączonych wykonujących orzeczenia w sprawach karnych oraz rodzinnych i nieletnich. Kierownik w takich zespołach wykonuje podwójną pracę we wszystkich aspektach - robi zestawienia statystyczne dla obu pionów, wszelkie lustracje i wizytacje również wykonuje dla obu pionów, więc automatycznie wykonuje dwa razy więcej czynności niż kierownik w zespole rodzinnym czy karnym. Zasadnym byłoby dodanie w ust. 2 kryterium rodzaju zespołu (łączony czy nie) obok liczebności, przy ustalaniu obciążenia obowiązkami kuratora kierownika Zespołu.	Uwaga nieuwzględniona. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za wprowadzeniem proponowanego rozwiązania. Nadto należy zauważyć, że argument szczególnego obciążenia kierownika zespołu połączonego w wyniku podwójnej pracy w związku z przeprowadzaniem wizytacji i lustracji jest niezasadny. Przeprowadzanie wizytacji i lustracji należy wyłącznie do kompetencji kuratora okręgowego.
213.		SA Wrocław	<u>Art. 41</u> b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Kierownik zespołu wykonuje obowiązki kuratora w wymiarze nie mniejszym niż 50 % przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób nie mniejszym niż 35% tego obciążenia.”; Propozycja zwiększenia obciążenia kierownika zespołu z 25% do 50% przeciętnego obciążenia, sugeruje, że w obecnym stanie kierownik mimo zatrudnienia w pełnym	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania. Nowością przewidzianą w projekcie (projektowany art. 41 ust. 2) jest określenie miesięcznego obciążenia kierownika zespołu obowiązkami kuratora w wymiarze nie mniejszym niż 50 % przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu, a w

			<p>wymiarze czasu pracy, wykonuje swoje obowiązki w wymiarze zmniejszonym. Czy Ministerstwo Sprawiedliwości przed stworzeniem niniejszego projektu pochyliło się nad zbadaniem obciążenia kierownika wszelkiego rodzaju obowiązkami? Kierownik oprócz zadań związanych z nadzorowaniem pracy zespołu oraz sekretariatu oraz pełnieniem obowiązków jako kurator zawodowy reprezentuje też zespół na zewnątrz, co łączy się z licznymi kontaktami z władzami sądu, placówkami współpracującymi z kuratorami, odpowiedziami na pisma, zapytania itp. Sformułowanie „nie mniejszym” dodatkowo może sugerować, że od kierownika będzie można oczekiwać obciążenia większego niż 50%.</p> <p>- kierownik zespołu poza prowadzeniem spraw takich jak każdy członek zespołu ma jeszcze do wykonania wiele innych obowiązków co wiąże się z niemożliwością sprawowania merytorycznych czynności na poziomie 50% spraw przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu. Chcąc dobrze wykonać powierzone czynności kierownik zespołu musi mieć znacznie mniejsze obciążenie sprawami własnymi / dozorami itp./.</p>	<p>przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób nie mniejszym niż 35% tego obciążenia. Wymiar ten związany będzie bezpośrednio z wysokością otrzymywanego przez kierownika zespołu dodatku za pracę terenową, który wynosi 25% kwoty bazowej, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób – 17,5% kwoty bazowej.</p> <p>W obecnie obowiązującym stanie prawnym wielkość obciążenia kierownika zespołu obowiązkami kuratora nie została wprost określona. Zgodnie brzmieniem art. 41 ust. 2 u.k.s., kierownik zespołu wykonuje obowiązki kuratora w wymiarze umożliwiającym należyte wykonywanie zadań przewidzianych dla kierownika, przy czym wysokość dodatku terenowego dla kierownika zespołu kuratorskiego została ustalona na 12,5% kwoty bazowej, tj. $\frac{1}{4}$ wielkości dodatku terenowego przysługującego kuratorowi zawodowemu. Zgodnie z poglądem wyrażonym w doktrynie, norma ta wskazywałaby, że kierownik zespołu powinien mieć obciążenie w wymiarze $\frac{1}{4}$ obciążenia kuratora zawodowego. Należałoby to jednak rozumieć w ten sposób, że kierownik zespołu powinien mieć obciążenie obowiązkami kuratora w wymiarze dostosowanym do prawidłowego wykonywania zadań kierownika zespołu, ale nie mniejsze niż $\frac{1}{4}$ obciążenia kuratora zawodowego (zob. K. Stasiak, Komentarz art. 41 do ustawy o kuratorach sądowych, Teza 15, LEX/el).</p>
--	--	--	--	--

				Projekt ustawy określa wprost wielkość obciążenia kierownika zespołu obowiązkami kuratora, tj. w wymiarze nie mniejszym niż 50 % przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu. Jednakże w przypadku większych liczebnie zespołów (nie mniej niż 10 osób) projekt zakłada mniejsze obciążenie tymi obowiązkami, tj. nie mniej niż 35% przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu.
214.		SR Sulęcín	- proponujemy, aby kierownik zespołu wykonywał obowiązki kuratora w wymiarze nie mniejszym niż 35% przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób 25% Zakres obowiązków kierownika zespołu (bieżąca dekretacja spraw wpływających, zakończonych, sprawozdań z dozoru, spraw innych, sporządzanie list ryczałtów kuratorów społecznych, sprawozdania statystyczne, bieżące organizowanie pracy zespołu, inne obowiązki), jest zbyt wysoki, aby określać wykonywanie obowiązków kuratora zawodowego na poziomie 50% oraz 35% w zespołach co najmniej 10 osobowych.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.
215.		SO Częstochowa	wykreślenie zmiany dot. wymiaru obciążenia obowiązków Kierownika nie mniejszym niż 50%- pozostawienie bez zmian -zgodnie z obowiązującą ustawą o kuratorach, aby Kierownik mógł należycie wykonywać zadania.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania.

216.		SR Konin	<p>Propozycja: „Kierownik zespołu wykonuje obowiązki kuratora w wymiarze nie mniejszym niż 25% przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu.”</p> <p>Kierownik nie jest w stanie rzetelnie i uczciwie wykonywać 50% przeciętnego obciążenia. Twórcy tej ustawy zapomnieli, że są też zespoły mieszane. Kierownik prócz zadań, które wykonuje osobiście nadzory/ dozory, musi swoje czynności wykonywać w stosunku do pionu rodzinnego i pionu karnego. W przypadku, kiedy kierownik pracuje w pionie rodzinnym i nadzoruje pracę kuratorów obydwu pionów nie będzie fizycznie w stanie prawidłowo i rzetelnie wykonywać swoich obowiązków. Przepisy prawa karnego wykonawczego nakładają na kierownika wiele obowiązków szczegółowych, nadto sprawowanie nadzorów opiekuńczych, gdzie zaangażowanie jest ogromne pozwala na wyciągnięcie wniosków, że kierownikiem będzie się za karę. Katalog zadań i obowiązków kierownika jest tak duży, że nie będzie on w stanie należycie wykonywać wszystkich obowiązków.</p> <p>Analogicznie do dodatku za prace uciążliwą, który wynosiłby 20 % obciążenie kierownika winno wynosić ¼.</p> <p>Według opinii kierowników z wielu sądów, gdzie kurator rodzinny pełni funkcje kierownika w zespole mieszanym, praca jest bardzo trudna, czasochłonna i wyczerpująca.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.</p> <p>Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania.</p>
------	--	----------	--	---

			<p>Tacy Kierownicy są zmuszeni do pełnego oddania swoim obowiązkom często pracując w dużo większym wymiarze, także w domu. To muszą być specjaliści zarówno z prawa karnego jaki z rodzinnego. A przecież Ci ludzie też mają własne życie i własne rodziny.</p> <p>Liczebność zespołu nie powinna stanowić kryterium w sprawie obciążenia kierownika, Przykładowo 9 - cio osobowy zespół mieszany i 11-sto osobowy zespół jednego pionu. Gdzie kierownik ma więcej pracy? Gdzie jest zobowiązany do większej aktywności?</p>	
217.		SO Zielona Góra	<p>Pozostawienie limitu obciążenia kierownika na obecnym poziomie. Zwiększenie kierownikowi obowiązków związanych z pracą terenową doprowadzi do nieprawidłowego nadzoru nad pracą zespołu. Już dziś kierownicy Wykonują czynności organizacyjne wymagające ich codziennej obecności w sądzie.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania.</p>
218.		SO Kraków	<p>Biorąc pod uwagę zakres obowiązków wynikających z pełnienia funkcji kierowania zespołu, proponowane obciążenie - 50%, 35% może utrudniać bądź uniemożliwić należyte wykonywanie zadań. Wykonywanie przez kierownika zespołu obowiązków w wymiarze nie mniejszym niż 50 % przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób nie mniejszym niż 35% tego obciążenia może stanowić bardzo duże utrudnienie w pogodzeniu zadań wynikających z kierowania zespołem i zadań wynikających z</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania.</p>

			<p>prowadzonych spraw jako kurator zawodowy. Wprowadzono zmianę mówiącą, że kierownik zespołu wykonuje obowiązki kuratora w wymiarze nie mniejszym niż 50% przeciętnego obciążenia przypadającego na członka zespołu, a w przypadku zespołu liczącego co najmniej 10 osób nie mniejszym niż 35% tego obciążenia. Takie sztywne określenie poziomu obciążenia mając na uwadze inne obowiązki kuratora oraz różnorodność zespołów kuratorskich nie jest dobre. Właściwym wydaje się pozostawienie poprzedniego zapisu który mówi o tym, że kierownik obowiązki kuratora wykonuje w wymiarze umożliwiającym należyte wykonywanie zadań przepisanych kierownikowi zespołu.</p>	
219.		SR Łowicz	<p>Zastrzeżenia budzi zmiana art. 41 ust. 2 dotycząca określenia obciążenia obowiązków kierownika zespołu, biorąc jedynie pod uwagę liczebność zespołu. Projekt nie bierze pod uwagę specyfiki zadań kierownika zespołu w zespołach łączonych wykonujących orzeczenia w sprawach karnych oraz w sprawach rodzinnych i nieletnich. W zespole łączonym kierownik wykonuje podwójną pracę we wszystkich jego aspektach- wykonuje zestawienia statystyczne dla obu pionów, przeprowadza lustracje, wizytacje, czynności kontrolne oraz realizuje inne zadania nadzorcze dla obu pionów u dwóch różnych obszarach prawa karnego i cywilnego, a tym samym wykonuje dwa razy więcej czynności niż</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania. Nadto należy zauważyć, że argument szczególnego obciążenia kierownika zespołu połączonego w wyniku podwójnej pracy w związku z przeprowadzaniem wizytacji i lustracji jest niezasadny. Przeprowadzanie wizytacji i lustracji należy wyłącznie do kompetencji kuratora okręgowego.</p>

			kierownik w zespole rodzinnym czy karnym. W związku z powyższym zasadnym byłoby dodanie w ust. 2 kryterium rodzaju zespołu (łączony czy nie) obok liczebności, ustalając stosowne obciążenia obowiązkami kuratora-kierownika zespołu.	
220.		SR Wieluń	Obciążenie kierownika zespołu obowiązkami kuratora w wymiarze zaproponowanym w projekcie ustawy, przy tak licznych obowiązkach kierownika, jest zbyt wysokie. Kierownik zespołu wykonuje tak dużą i tak różnorodną ilość zadań, że nie będzie w stanie pogodzić obowiązków kierownika z obowiązkami kuratora zawodowego.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania.
221.	art. 1 pkt 33 lit. a projektowany art. 42 ust. 2	SA w Warszawie	Odnosnie do art. 42 ust. 2 w projektowanym brzmieniu, podkreślono, że w dbałości o prawidłowe wykonywanie licznych obowiązków kierownika zespołu, zbyt duże obciążenia go obowiązkami kuratora zawodowego może mieć wpływ na należyte wykonywanie tych obowiązków.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania.
222.		SO Bielsko-Biała	Art. 42 - Sekretariatem zespołu powinien kierować kierownik sekretariatu, nawet wówczas, gdy jego obsada jest jednoosobowa. Art. 42 - Należałoby umożliwić pracownikom sekretariatu zespołu kuratorskiego możliwość awansu na kierownika sekretariatu, który współpracowałby z kierownikiem zespołu i odpowiadał za prowadzenie biurowości zespołu, powinna być także wyższa gratyfikacja finansowa takiego pracownika ze względu na odpowiedzialność za zadania jakie	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy. Należy jednocześnie podkreślić, że projekt ustawy uchyla ust. 3 w art. 42, zgodnie z którym w przypadku utworzenia sekretariatu zespołu kuratorskiej służby sądowej, jego pracami kieruje kierownik zespołu. Zgodnie z projektowaną zmianą brzmienia ust. 1 i 2 w art. 42, w zespole kuratorskiej służby sądowej tworzy się sekretariat spośród

			<p>miałby wykonywać.</p> <p>Nowelizacja ustawy jest właściwym momentem ażeby zasygnalizować ważną potrzebę sekretariatu kuratorskiego. Sekretariatem powinien kierować kierownik sekretariatu, nawet jak obsada jest w nim jednoosobowa. Perspektywa awansu na stanowisko kierownicze daje rękojmię zainteresowania tą pracą większej grupy urzędników, a tym samym wyłonienia najlepszej merytorycznie osoby.</p>	<p>urzędników lub pracowników sądowych, a przy jego ilościowej obsadzie uwzględnienia się potrzeby zespołu. Z kolei do obowiązków kierownika zespołu należeć będzie nadzorowanie pracy sekretariatu zespołu (projektowany art. 41 ust. 1 pkt 13).</p>
223.	<p>art. 1 pkt 33 proj. art. 42 ust. 2 i 3</p>	SR Konin	<p>Propozycja: „2. Obsługę sekretarską sekretariatu ZKSS tworzą pracownicy bezpośrednio przynależni to tegoż sekretariatu. 2. Nadzór nad pracą sekretariatu o którym mowa w ust. 1 sprawuje kierownik zespołu.”</p> <p>Konkretny zapis, z którego wynika, że jest sekretariat i do niego przypisany urzędnik jest niezbędny. Dotychczasowe rozwiązania gdzie w sekretariatach kuratorskich pracują oddelegowani urzędnicy innych wydziałów nie sprawdza się i daje możliwość przemija zabierania czy zamiany, co nie sprzyja dobrej organizacji pracy zespołu stawia też w bardzo niewygodnej sytuacji oddelegowanego pracownika.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania.</p>
224.		SA Warszawa	<p>podkreślono, że w dbałości o prawidłowe wykonywanie licznych obowiązków kierownika zespołu, zbyt duże obciążenia go obowiązkami kuratora zawodowego może mieć wpływ na należyte wykonywanie tych obowiązków;</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za zmianą proponowanego rozwiązania.</p>

225.		SA Wrocław	<p>zastrzeżenia budzi konieczność tworzenia sekretariatu dla każdego zespołu kuratorskiej służby sądowej, gdyż może dojść do sytuacji, że sekretariaty ZKSS będą miały mniejsze obciążenie od sekretariatów pracujących dla danych wydziałów, konieczność przesunięcia pracowników z wydziałów, bez wzmocnienia etatowego, a tak jest w chwili obecnej, gdyż etaty urzędnicze obsługujące sekretariaty ZKSS są wliczane w etaty wydziałów karnych lub rodzinnych i nieletnich w zależności od pionu ZKSS, co może doprowadzić do nierównomiernego obciążenia pracą urzędników, zaś tworzenie sekretariatów z zatrudnionym na 0,5 etatu pracownikiem np. w I i II ZKSS dla dorosłych aby uzyskać 1 etat jest zabiegiem fikcyjnym aby spełnić jedynie wymogi ustawy, ale nie zmieni nic w strukturze dotychczasowego funkcjonowania, lepiej aby przepis miał brzmienie , że można utworzyć dla każdego ZKSS sekretariat w zależności od wielkości zespołu i obciążenia, aby dyrektor sądu mógł zbadać rzeczywiste potrzeby danego sądu w tym zakresie,</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga dotycząca zasadności tworzenia sekretariatu dla każdego zespołu kuratorskiej służby sądowej i zawarta propozycja rozwiązania, opartego na <u>fakultatywnym tworzeniu sekretariatu</u> w zależności od wielkości zespołu i obciążenia – nieuwzględniona.</p> <p>Proponuje się zmianę brzmienia art. 42 ust. 1 na następujący: „Art. 42. 1. W zespole kuratorskiej służby sądowej tworzy się sekretariat”.</p> <p>Ponadto zaproponowano zmianę brzmienia przepisu przejściowego art. 5 poprzez dodanie ust. 1 oraz przeniesienie treści ust. 2 w wersji z dnia 22.11.2021 r. do ust. 2 w następującej treści: „2. W zespole kuratorskiej służby sądowej, w którym nie ma sekretariatu zespołu, w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie ustawy, tworzy się sekretariat zespołu na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1”.</p>
226.	art. 1 pkt 33 proj. art. 42	SO w Olsztynie	<p>Art. 42 - tworzenie sekretariatów zespołów jest dobrym rozwiązaniem ustawowym, jednakże doprecyzowania wymaga stwierdzenie, że czynności biurowe na rzecz kuratorów zespołu wykonuje jedynie powołany sekretariat. Brak informacji czy powołuje się kierownika sekretariatu zgodnie z Regulaminem Urzędowania Sądów Powszechnych</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektem ustawy.</p>

			(analogicznie jak w innych Wydziałach).	
227.	art. 1 pkt 37 proj. art. 51 ust. 1	SO Nowy Sącz	Zmniejszenie rangi zgromadzenia kuratorów oraz kompetencji kuratora okręgowego. Wybór kuratora okręgowego bez faktycznego udziału zgromadzenia kuratorów i pominięciem prezesa sądu okręgowego. Kurator okręgowy winien być wybierany spośród kuratorów danego okręgu. Wybór kuratora okręgowego nadal powinien pozostać w gestii zgromadzenia kuratorów okręgowych i po powołaniu przez prezesa sądu okręgowego.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za pozostawieniem dotychczasowych rozwiązań.
228.		SA Wrocław	Art. 51 ust 1 - do zadań okręgowego zgromadzenia kuratorów powinno nadal należeć : 1. wybór rzecznika dyscyplinarnego / taką funkcję nie może pełnić osoba przypadkowa i jeśli nie będzie jej wybierało okręgowe zgromadzenie kuratorów to powinny być określone precyzyjne wymogi kto może zostać do tej funkcji powołany - zapewne osoba ta nie może mieć krótkiego stażu pracy i musi mieć nieskazitelny charakter i odznaczać się predyspozycjami psychicznymi/. Wydaje się zasadne, że to okręgowe zgromadzenie kuratorów może najlepiej wybrać kandydata do pełnienia tej funkcji, gdyż zna poszczególne osoby i ich predyspozycje do pełnienia tak odpowiedzialnej funkcji, 2. wyrażanie opinii o kandydacie na kuratora okręgowego, 3. wyrażanie opinii w przedmiocie odwołania kuratora okręgowego.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga w zakresie pozostawienia dotychczasowych kompetencji okręgowego zgromadzenia kuratorów – nieuwzględniona. Autor uwagi nie przedstawił racjonalnych argumentów za pozostawieniem dotychczasowych rozwiązań.

229.	art. 1 pkt 37 proj. art. 51 ust. 1 pkt 4		Brak precyzyjnego określenia jakich spraw osobowych ma dotyczyć art. 51 ust. 1 pkt. 4;	Uwaga nieuwzględniona. Projekt ustawy nadaje nowe brzmienie art. 51 ust. 1, jednakże nie dokonuje ingerencji w zakresie przedstawionym w uwadze. Art. 51 ust. 1 pkt 4 projektu ustawy z dnia 22.11.2021 r. stanowi powtórzenie art. 51 ust. 1 pkt 7 u.k.s.
230.		SO Kraków	Zasadne jest dopisanie, że do zadań zgromadzenia należy również -wybór rzecznika dyscyplinarnego lub wybór kandydatów do pełnienia funkcji rzecznika dyscyplinarnego - wyrażenie opinii w przedmiocie odwołania kuratora okręgowego	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za pozostawieniem dotychczasowych rozwiązań.
231.		SA Wrocław	Należałoby dodać zapis: Do zadań okręgowego zgromadzenia kuratorów należy wybór minimum 2 kandydatów do przedstawienia Ministrowi Sprawiedliwości do powołania na funkcję kuratora okręgowego. Należałoby również pozostawić zapis dot. wyboru rzecznika dyscyplinarnego przez okręgowe zgromadzenie kuratorów a nie prezesa sądu okręgowego.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za pozostawieniem dotychczasowych rozwiązań.
232.		SO Zielona Góra	Proponujemy dodanie pkt. 2: „ <i>wyłanianie w drodze uchwały i opiniowanie na wniosek Ministra Sprawiedliwości kandydata lub kandydatów na kuratora okręgowego</i> ”. proponujemy dodanie pkt. 3 „ <i>Wyłanianie w drodze, uchwały i opiniowanie na wniosek Prezesa Sądu Okręgowego kandydata lub kandydatów na Rzecznika Dyscyplinarnego i Zastępców</i> ”.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za pozostawieniem dotychczasowych rozwiązań.
233.		SA Gdańsk	Art. 51 oznacza zdecydowane ograniczenie roli	Uwaga nieuwzględniona.

			samorządu zawodowego kuratorów. Wobec aktualnie brzmiących przepisów jest to zdecydowanie niekorzystny zapis dla kuratorskiej służby sądowej.	Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za pozostawieniem dotychczasowych rozwiązań.
234.	art. 1 pkt 37 proj. art. 51 ust. 1 i 2	SR Konin	Propozycja: 1. Kurator zawodowy ponosi odpowiedzialność porządkową albo dyscyplinarną za naruszenie obowiązków kuratora lub nieprzestrzeganie zasad etyki zawodowej. 2. Karę porządkową za przewinienie mniejszej wagi stanowi upomnienie. W naszym przekonaniu kara porządkowa powinna pozostać albowiem zastosowanie jej w przypadkach kiedy przewinienie jest mniejszej wagi pozwala na nie wszczynanie całej procedury dyscyplinarnej a stanowi swojego rodzaju ostrzeżenie dla kuratora.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga co do zasady stanowi polemikę z proponowanym w projekcie ustawy rozwiązaniem. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za pozostawieniem dotychczasowych rozwiązań.
235.	art. 1 pkt 39 proj. art. 52	SA Gdańsk	W zakresie art. 52 wskazać należy, iż uzależnienie odpowiedzialności dyscyplinarnej kuratora od przestrzegania zasad etyki zawodowej wymaga określenia ram dotyczących zasad etycznych w samej ustawie i uchwalenia nowego Kodeksu Etyki Kuratora Sądowego, którego dotychczasowe brzmienie przy mocnym naginaniu przepisów kodeksu etyki powodować będzie niemożność realizacji zadań przez kuratorów pełniących funkcje, zwłaszcza związane z oceną pracy innych kuratorów .	Uwaga nieuwzględniona. Zawody posiadające swój samorząd (tzw. zawody zaufania publicznego) w przepisach normujących zasady etyczne wiążą odpowiedzialność dyscyplinarną z zachowaniami naruszającymi zasady etyki zawodowej (zob. art. 80 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1651 z późn. zm., art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 75 z późn. zm.)), art. 222 pkt 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 850 z późn. zm.)). Niezrozumiałą wydaje się propozycja

				określenia ram dotyczących zasad etycznych w samej ustawie. Przyjęcie takiego rozwiązania czyniłoby iluzorycznym uprawnienie Krajowej Rady Kuratorów do uchwalenia kodeksu etyki kuratora sądowego (zob. projektowany art. 46 ust. 1 pkt 1), sprowadzającym się jedynie do uszczegółowienia, a nie określenia zasad etycznych obowiązujących kuratorów. Właściwym adresatem postulatu dotyczącego uchwalenia nowego kodeksu etyki kuratora sądowego nie jest projektodawca, tylko organ samorządu kuratorskiego, jakim jest Krajowa Rada Kuratorów.
236.	art. 1 pkt 40 proj. art. 52a	SO Piotrków Trybunalski	Ocenianie „przekroczenia uprawnień określonych w przepisach prawa” może być bardzo subiektywne dlatego powinno być oparte na jasno określonych zasadach. Samo wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec kuratora wiąże się z dużą dotkliwością finansową.	Uwaga częściowo uwzględniona. Projektodawca zrezygnował z wprowadzenia do ustawy przepisu definiującego pojęcie naruszenia obowiązków kuratora oraz przepisu zawierającego katalog otwarty zachowań polegających na naruszeniu obowiązków kuratora.
237.		SR Sulęcín	- mając na uwadze nienormowany czas pracy kuratora wnosimy o doprecyzowanie zapisu „w czasie służby” - tj. w czasie dyżuru w sądzie, w trakcie czynności w terenie, w trakcie wykonywania innych czynności służbowych. /	Uwaga częściowo uwzględniona. Projektodawca zrezygnował z wprowadzenia do ustawy przepisu definiującego pojęcie naruszenia obowiązków kuratora oraz przepisu zawierającego katalog otwarty zachowań polegających na naruszeniu obowiązków kuratora.
238.		SA Wrocław	Artykuł 52a pkt.2.5 projektu - wątpliwość co do interpretacji - "Stawianie się do służby w stanie nietrzeźwości albo po spożyciu alkoholu lub po użyciu podobnie działającego środka, pełnienie jej w takim stanie" - zapis jak	Uwaga częściowo uwzględniona. Projektodawca zrezygnował z wprowadzenia do ustawy przepisu definiującego pojęcie naruszenia obowiązków kuratora oraz przepisu zawierającego katalog otwarty zachowań

			<p>najbardziej zasadny. Jak interpretować jednak dalszy ciąg tego ustępu mówiący: "spożywanie alkoholu (lub używanie podobnie działającego środka) w czasie służby". Artykuł 9 obecnie obowiązującej ustawy (który nie ma być w projekcie zmieniony) mówi, że kurator może odwiedzać osoby objęte postępowaniem w godzinach od 07:00 do 22:00. Czy cały ten czas jest rozumiany jako służba? Czy kurator poza tym, że pełni obowiązki służbowe nie pozostaje również po prostu człowiekiem, który ma prawo do dowolnej formy odpoczynku, o ile nie jest ona szkodliwa społecznie?</p> <p>Art. 52a - Brak definicji przewinienia dyscyplinarnego, o którym mowa w kolejnych ustępach artykułu. Proponujemy dodanie słowa „zawinionemu” niewykonaniu obowiązków wynikających z przepisów prawa. W art. 52 a ust. 2 pkt. 2 proponuje się, aby zastąpić: wykonanie obowiązku służbowego z rażącym zaniedbaniem.</p> <p>Pierwotne brzmienie artykułu daje możliwość pociągnięcia do odpowiedzialności dyscyplinarnej nawet za najdrobniejsze przewinienie i w przypadku tylko jednego błędnie wykonanego obowiązku służbowego. Pozwala to także dowolnie interpretować słowo „nieprawidłowy”.</p>	<p>polegających na naruszeniu obowiązków kuratora.</p>
239.		SA Gdańsk	<p>Zapis definiujący w art. 52a. naruszenie obowiązków kuratora jest nieprecyzyjny w szczególności w zapisie ust. 2 pkt 2 wymienionego przepisu. Stanowi on bowiem</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. 1. Projektodawca zrezygnował z wprowadzenia do ustawy przepisu definiującego pojęcie naruszenia obowiązków kuratora oraz przepisu</p>

			<p>niczym nieograniczony zbiór zachowań, który mogą podlegać negatywnej ocenie przez osobę przełożoną. Wprowadzenie powyższego katalogu do ustawy winno w sposób precyzyjny określać definicję „<i>wykonywania obowiązków w sposób nieprawidłowy</i>”.</p> <p>W proponowanym przepisie art. 52a ust. 6 można przyjąć, że każda skarga (nawet z gruntu obowiązujących przepisów nieuprawniona złożona na ręce prezesa sądu, kierownika zespołu, kuratora okręgowego) nawet jeśli będzie anonimowa zostanie potraktowana w kategoriach domniemania popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez kuratora swoim działaniem lub brakiem działania. To z kolei niemal zawsze będzie wskazywało na potrzebę przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego przez rzecznika dyscyplinarnego kuratorów.</p> <p>Przyjęcie przytoczonego rozwiązania będzie skutkowało liczną liczbą postępowań wyjaśniających także w warunkach całkowitej bezzasadności złożonej skargi - także w formie anonimu. Prezes sądu okręgowego bowiem chcąc ustalić jej zasadność niemal zawsze będzie się posiłkował postępowaniem wyjaśniającym w celu uzyskania ostatecznej odpowiedzi. To z kolei zdecydowanie negatywnie będzie wpływało na atmosferę pracy w zespole oraz stosunek do powierzonych zadań.</p>	<p>zawierającego katalog otwarty zachowań polegających na naruszeniu obowiązków kuratora.</p> <p>2. Zarzut dot. przepisu art. 52a ust. 6 – nieuwzględniony.</p> <p>Zgodnie z projektem osobą, która zarządza przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego przez rzecznika dyscyplinarnego, jest prezes sądu okręgowego. Trudno sobie zatem wyobrazić sytuację, że nie jest on informowany o skargach dotyczących działalności kuratorów. Jednocześnie należy wskazać, że prezes sądu okręgowego wydaje wspomniane zarządzenie, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie popełnienia przez kuratora zawodowego przewinienia dyscyplinarnego. Natomiast w przypadku oczywistej bezzasadności skargi nie zajdzie potrzeba przeprowadzania postępowania wyjaśniającego przez rzecznika dyscyplinarnego.</p>
240.		SA Gdańsk	W zakresie art. 52 a - 52 g wskazać należy, iż	Uwaga częściowo uwzględniona.

			<p>wprowadzają one zupełnie nowe ramy postępowania dyscyplinarnego. Szczególnie wątpliwości budzi treść art. 52 c ust. na mocy którego kurator zawodowy odpowiada dyscyplinarnie za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego za granicą. Warto wskazać, iż kurator zawodowy nie wykonuje obowiązków służbowych poza granicami kraju oraz poza właściwością Sądu Rejonowego lub Sądu Okręgowego w którym jest zatrudniony. De facto oznacza to odpowiedzialność za popełnienie czynów poza służbą w życiu prywatnym. Projekt ustawy nie określa, iż odpowiedzialności dyscyplinarnej podlega kurator za naruszenie godności zawodu tak jak występuje to w przypadku sędziów, prokuratorów czy radców prawnych. Novum stanowi określenie, iż w sprawach dyscyplinarnych w II instancji orzeka sąd okręgowy w składzie 3 - osobowym. Oznacza to przeniesienie części orzekania do sądów powszechnych podobnie jak w przypadku nauczycieli. Nie wydaje się być to rozwiązaniem korzystnym dla kuratorskiej służby sądowej.</p>	<p>1. Uwaga dot. art. 52c ust. 5, na mocy którego kurator zawodowy odpowiada dyscyplinarnie za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego za granicą – uwzględniona. Projektodawca zrezygnował z wprowadzenia do ustawy przepisu art. 52c w brzmieniu zgłoszonym do opiniowania.</p> <p>2. Uwaga zawierająca stwierdzenie o niekorzystności dla kuratorskiej służby sądowej rozwiązania, zgodnie z którym w sprawach dyscyplinarnych w II instancji orzeka sąd okręgowy w składzie 3-osobowym – niewzględniona. Ze względu na brak konkretnych argumentów w przedstawionej uwadze, nie jest możliwe merytoryczne odniesienie się do niej.</p>
241.		SR dla Łodzi-Śródmieście	<p>Wnoszę o wykreślenie w projektowanym zapisie art. 52a ust. 2 punktu 5 - „stawienie się do służby w stanie nietrzeźwości albo po spożyciu alkoholu lub po użyciu podobnie działającego środka, pełnienie jej w takim stanie, a także spożywanie alkoholu lub używanie podobnie działającego środka w</p>	<p>Uwaga uwzględniona. Projektodawca zrezygnował z wprowadzenia do ustawy przepisu art. 52a w brzmieniu zgłoszonym do opiniowania.</p>

			czasie służby". Wprowadzenie do ustawy o zawodzie kuratora sądowego tego zapisu jest niedopuszczalne.	
242.		SO w Olsztynie	Art. 52a pkt. 2 ust 2. - w ww. punkcie określenie słowa „nieprawidłowy" rozszerza katalog czynności, za które może być pociągnięty kurator do odpowiedzialności. Należałoby słowo „nieprawidłowy" określić katalogiem czynności, które pracodawca uznaje za nieprawidłowe. Gdyż takie określenie może prowadzić do nadinterpretacji ze strony przełożonych wobec kuratora.	Uwaga częściowo uwzględniona. Projektodawca zrezygnował z wprowadzenia do ustawy przepisu art. 52a w brzmieniu zgłoszonym do opiniowania.
243.	proj. art. 52a ust. 2 pkt 2 i 6	SO Zielona Góra	proponujemy wykreślenie całego proponowanego punktu ponieważ zapis „ <i>wykonywanie obowiązku służbowego w sposób nieprawidłowy</i> " jest zbyt ogólny, ocena przewinienia niewynikającego z przepisów prawa kuratora może być nadinterpretowana na niekorzyść kuratora. W pkt 6 proponujemy dopisanie zapisu dot. ujawnienia informacji „osobom nieuprawnionym"	Uwaga częściowo uwzględniona. Projektodawca zrezygnował z wprowadzenia do ustawy przepisu art. 52a w brzmieniu zgłoszonym do opiniowania.
244.	proj. art. 52b ust. 2	SR Konin	WYKRESLIC! Zapis ten jest skonstruowany w taki sposób, że można każdego kuratora posądzić że powinien przewidzieć. Pracujemy w takich warunkach i często w emocjach pod Wpływem impulsu i zastanawianie się nad każdym gestem byłoby niecelowe. Są ku temu odpowiednie narzędzia Np. w kodeksie karnym. że nie potrzeba tutaj aż tak tego opisywać.	Uwaga uwzględniona. Postulat dotyczący wykreślenia przepisu art. 52b ust. 2 w brzmieniu zgłoszonym do opiniowania został uwzględniony, ale nie ze względu na argumentację zaprezentowaną przez autora uwagi. Projektodawca zrezygnował z wprowadzenia do ustawy w/w przepisu mając na względzie uwagę zgłoszoną przez Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych

				(uwaga nr 128 Tabela-Uzgodnienia).
245.	proj. art. 52c	SR dla Łodzi-Śródmieście	Zastrzeżenie budzi zapis projektowanego art. 52c ust. 5 dotyczący „popęlnienia przewinienia dyscyplinarnego za granicą”. Brak jest odniesienia do tego zapisu również w Uzasadnieniu do projektu.	Uwaga uwzględniona. Projektodawca zrezygnował z wprowadzenia do ustawy przepisu art. 52c w brzmieniu zgłoszonym do opiniowania.
246.	52c ust. 3	SR Konin	WYKRESLIĆ! Zapis ten jest skonstruowany w taki sposób, że można każdego kuratora posądzić że powinien przewidzieć. Pracujemy w takich warunkach i często w emocjach pod Wpływem impulsu i zastanawianie się nad każdym gestem byłoby niecelowe. Są ku temu odpowiednie narzędzia Np. w kodeksie karnym. że nie potrzeba tutaj aż tak tego opisywać.	Uwaga uwzględniona. Postulat dotyczący wykreślenia przepisu art. 52c ust. 3 w brzmieniu zgłoszonym do opiniowania został uwzględniony, ale nie ze względu na argumentację zaprezentowaną przez autora uwagi. Projektodawca zrezygnował z wprowadzenia do ustawy w/w przepisu mając na względzie uwagę zgłoszoną przez Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych (uwaga nr 128 Tabela-Uzgodnienia).
247.	proj. art. 52d ust. 5	SR dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (KSS)	Przepis brzmi „okoliczności o których mowa w ust. 1-3, uwzględnia się wyłącznie w stosunku do kuratora zawodowego, którego om dotyczą.” powinno być: w ust 1-4	Uwaga uwzględniona.
248.	proj. art. 52g ust. 2	SR dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (KSS)	Art. 52 g ustęp 2 stanowi, że „Nie przeprowadza się postępowania wyjaśniającego po upływie 90 dni od dnia powzięcia wiadomości o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego”. Przepis ten stoi w sprzeczności z art 58g ust. 8. Jeżeli prezes sądu okręgowego zarządzi przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego po 85 dniach od powzięcia wiadomości o możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, to jaki termin obowiązuje rzecznika	Uwaga uwzględniona.

			dyscyplinarnego? 30 dni, czy 5 dni? Proponuję następujące brzmienie art. 58 g ust. 2 „Nie wszczyna się postępowania wyjaśniającego po upływie 90 dni od dnia powzięcia wiadomości o możliwości popełnienie przewinienia dyscyplinarnego”.	
249.	proj. art. 52g ust. 4	SO Suwałki	proponuje się zmianę brzmienia zdania pierwszego na zapis o treści "Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęły 3 lata";	Uwaga częściowo uwzględniona. Projektodawca dokonał zmiany okresu przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego z 8 na 5 lat, mając na względzie uwagę zgłoszoną przez Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych (uwaga nr 128 Tabela-Uzgodnienia).
250.	proj. art. 52g ust. 4	SR Ostrów Wlkp.	Termin 8 lat jest zbyt długi	Uwaga uwzględniona. Projektodawca dokonał zmiany okresu przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego z 8 na 5 lat, mając na względzie uwagę zgłoszoną przez Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych (uwaga nr 128 Tabela-Uzgodnienia).
251.	proj. art. 52g ust. 4	SR dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (KSS)	Art 52 g ust. 4 wprowadza jeden termin przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego dla wszystkich etapów postępowania. Termin ten wynosi 8 lat od chwili popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Takie ujęcie terminu powieli trudności interpretacyjne dotyczące terminu przedawnienia który obowiązuje w obecnie obowiązującej ustawie. Ponadto będzie skutkowało tym, że będzie można postawić kuratorowi zarzut za przewinienie	Uwaga nieuwzględniona. Projektodawca dokonał zmiany okresu przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego z 8 na 5 lat, mając na względzie uwagę zgłoszoną przez Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych (uwaga nr 128 Tabela-Uzgodnienia).

		<p>dyscyplinarne, które miało miejsce 6, 7 a nawet 8 lat temu, co nie będzie służyło dobru kurateli. Proponuję następujące brzmienie ust. 4: „Karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od jego popełnienia upłynęły 3 lata. Jeżeli w okresie tym wszczęto postępowanie wyjaśniające, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje z upływem 3 lat.”</p> <p>- takie brzmienie przepisu spowoduje, że kuratorowi będzie można postawić zarzuty za przewinienia popełnione w ciągu 3 ostatnich lat. (termin taki obowiązuje przy przestępstwach ściganych z oskarżenia prywatnego. Skoro nie można ścigać za takie przestępstwo po upływie 3 lat, wydaje się słusznym aby nie ścigać kuratora za przewinienie dyscyplinarne jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęły 3 lata. Delikt dyscyplinarny nie może być surowiej ścigany niż przestępstwo karne)</p> <p>- wydaje mi się, że proponowany przeze mnie termin 3 letni na przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego i dwuinstancyjnego postępowania dyscyplinarnego jest terminem wystarczającym, do wnikliwego rozpoznania sprawy a zarazem nie stwarza zagrożenia przewlekłości postępowania zwłaszcza, że w proponowanej noweli sądem dyscyplinarnym II instancji jest sąd okręgowy który powinien wydać orzeczenie w terminie 3 miesięcy.</p>	
--	--	--	--

252.		SO Zielona Góra	Proponujemy nie wprowadzać zmiany do art. dotyczącego ustania karalności przewinienia dyscyplinarnego, proponowany okres 8 lat uniemożliwi kuratorowi rzetelną obronę uwzględniając wszystkie możliwe okoliczności podejmowanych przez niego działań.	Uwaga nieuwzględniona. Projektodawca dokonał zmiany okresu przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego z 8 na 5 lat, mając na względzie uwagę zgłoszoną przez Ośrodek Badań, Studiów i Legislacji Krajowej Rady Radców Prawnych (uwaga nr 128 Tabela-Uzgodnienia).
253.	proj. art. 52g ust. 8	SR dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (KSS)	<p>Art. 52g ust. 8 stanowi, że postępowanie wyjaśniające należy zakończyć w terminie 30 dni od dnia wydania przez prezesa sądu okręgowego zarządzenia o przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, a w przypadku sprawy zawilej termin ten za zgodą prezesa sądu okręgowego może być przedłużony na czas oznaczony nie dłuższy niż 6 miesięcy. Wprowadzony termin 30 dniowy jest terminem nierealnym!!!!!!</p> <p>Celem postępowania wyjaśniającego zgodnie z art 52g ust. 7 jest ustalenie czy czyn został popełniony, czy kurator jest sprawcą czynu, wyjaśnienie przyczyn i okoliczności popełnienia czynu oraz zebranie i utrwalenie dowodów w sprawie.</p> <p>Często samo pozyskanie akt kuratorskich z zespołu kuratorskiego trwa dłużej niż miesiąc. Gdzie zatem jest czas na przeanalizowanie tych akt, przesłuchanie ewentualnych świadków, odebranie wyjaśnień od obwinionego kuratora? W projekcie art. 63 ust. 4 daje sądowi dyscyplinarnemu II instancji termin 3 miesięcy na rozpoznanie sprawy. Sąd dyscyplinarny II instancji ma więc trzykrotnie dłuższy czas niż</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p> <p>1. Uwaga dot. wydłużenia do 3 miesięcy terminu na przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego – uwzględniona.</p> <p>2. Postulat, aby w sprawach zawilych za zgodą prezesa sądu okręgowego postępowanie wyjaśniające mogło być przedłużone na czas oznaczony, nie dłuższy niż 9 miesięcy – uwzględniony.</p>

			rzecznik dyscyplinarny a orzeka na podstawie już zgromadzonych i utrwalonych dowodów. Proponuję aby w art 52g ust. 8 termin na przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego wydłużyć do co najmniej 3 miesięcy, a w sprawach zawiłych za zgodą prezesa sądu okręgowego na czas oznaczony nie dłuższy niż 9 miesięcy.	
254.	proj. art. 52g ust. 16	SR Poznań Grunwald i Jeżyce dla Poznania	„wniesienie sprzeciwu (prezesa sądu Okręgowego) jest równoznaczne z obowiązkiem wystąpienia przez rzecznika dyscyplinarnego do sądu dyscyplinarnego w z wnioskiem o ukaranie, a wskazania prezesa sądu okręgowego co do dalszego toku postępowania są wiążące dla rzecznika dyscyplinarnego". Wskazane rozwiązanie może wyłączać niezależność rzecznika dyscyplinarnego .	Uwaga nieuwzględniona. Zgodnie z projektowaną regulacją rzecznik dyscyplinarny w przedmiotowym zakresie jest związany poleceniami organu, który go powołał. Natomiast autor uwagi nie przedstawił żadnych argumentów przemawiających za przyznaniem rzecznikowi dyscyplinarnemu atrybutu niezależności, co czyni niemożliwym merytoryczne odniesienie się do niej.
255.	art. 1 pkt 42 proj. art. 54 ust. 1 pkt 2	SR Konin	Propozycja: „w drugiej instancji- sąd okręgowy w składzie 3 osobowym”. Obecnie jest w składzie 3 sędziów.	Brak uwagi do projektowanego przepisu.
256.	art. 1 pkt 46 proj. art. 58 ust. 2	SO Nowy Sącz	Brak zgody ze strony kuratorów zawodowych na ograniczenie udziału samorządu kuratorskiego do wskazania kandydata na rzecznika dyscyplinarnego oraz kuratora okręgowego.	Uwaga nieuwzględniona. Autor uwagi nie przedstawił żadnych merytorycznych argumentów przemawiających za zasadnością utrzymania rozwiązania, zgodnie z którym rzecznika dyscyplinarnego wybiera okręgowe zgromadzenie kuratorów.
257.		SO Kraków	Zasadne jest uwzględnienie zapisu, że rzecznika dyscyplinarnego, zastępcę lub zastępców rzecznika dyscyplinarnego powołuje na 4 letnią kadencję prezes sądu okręgowego,	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem

			spośród kandydatów wybranych przez okręgowe zgromadzenie kuratorów.	zaproponowanym przez projektodawcę.
258.		SA Wrocław	wnosi się, aby przepis pozostał niezmieniony i aby rzecznika dyscyplinarnego wybierało okręgowe zgromadzenie kuratorów spośród swoich członków. Zasadnym wydaje się, aby zadania te wykonywał w zastępstwie kurator wybrany przez okręgowe zgromadzenia kuratorów	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.
259.		SR Poznań Grunwald i Jeżyce dla Poznania	Dodanie: spośród przynajmniej 2 kandydatów wybranych przez okręgowe zgromadzenie kuratorów z uwagi na niezależność wskazanego urzędu. Jeżeli stanowisko rzecznika dyscyplinarnego nie jest obsadzone, jego zadania wykonuje kurator z okręgu zaproponowany jako kandydat podczas wyboru, chyba że nie ma takiej możliwości. Wówczas na stanowisko wybierany jest tymczasowo kurator spośród kuratorów danego okręgu.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.
260.		SR Konin	Propozycja: „Rzecznika dyscyplinarnego, zastępcę albo zastępców rzecznika dyscyplinarnego powołuje na 4- letnią kadencję prezes sądu okręgowego spośród kuratorów zawodowych, wyłonionych przez zgromadzenie okręgowe w danym okręgu.” Konsekwencja art. 51.1. 6	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.
261.		SO Zielona Góra	Proponujemy dodanie <i>„po zasięgnięciu opinii zgromadzenia okręgowego kuratorów ”,</i>	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę.

262.	art. 1 pkt 51 proj. art. 61e	SR dla Łodzi-Śródmieście	Zastrzeżenia budzi zapis projektowanego art. 61e zdanie drugie „Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie było wszczęte, rzecznik dyscyplinarne podejmuje czynności dyscyplinarne, choćby w postępowaniu karnym został wydany wyrok uniewinniający.”	Uwaga nieuwzględniona. Autor uwagi nie sprecyzował zastrzeżeń, jakie w jego ocenie budzi projektowane rozwiązanie, co czyni niemożliwym merytoryczne odniesienie się do niej.
263.		SA Wrocław	po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego przeciwko kuratorowi zawodowemu, sąd lub prokurator przesyła akta sprawy właściwemu rzecznikowi dyscyplinarne. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie było wszczęte, rzecznik dyscyplinarne podejmuje czynności dyscyplinarne, choćby w postępowaniu karnym został wydany wyrok uniewinniający. Niepokój budzi prowadzenie dwóch postępowań w stosunku do kuratora. „(••) Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie było wszczęte, rzecznik dyscyplinarne podejmuje czynności dyscyplinarne, <u>choćby w postępowaniu karnym został wydany wyrok uniewinniający.</u> ” Zapis ten prowadzi do powielania czynności już wykonanych, a nawet może sugerować podważanie wyroków niezawisłych sądów.	Uwaga nieuwzględniona. Projektowany przepis art. 61 w brzmieniu zgłoszonym do opiniowania ma brzmienie analogiczne do art. 120 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2072 ze zm.). W postanowienie z dnia 18 lutego 2009 r. w sprawie o sygn. akt SNO 8/09 (LEX nr 725091) Sąd Najwyższy stanął na stanowisku , że „Ocena popełnienia przewinienia dyscyplinarne jako czynu bezprawnego, zawinonego i noszącego ładunek społecznej szkodliwości dotyczącego wykonywania służby sędziowskiej lub godności pełnionego urzędu musi być samoistna, niezależna od ocen dokonywanych w postępowaniu karnym, w związku z czym dany czyn - prawnie obojętny z punktu widzenia prawa karnego - może być kwalifikowany i "samodzielnie" osądzony jako przewinienie dyscyplinarne. Postawiona teza znajduje dodatkowe potwierdzenie w treści art. 120 § 1 ustawy o ustroju sądów powszechnych, który stwierdza wyraźnie, że wyrok uniewinniający wydany w postępowaniu karnym nie przeszkadza podjęciu czynności dyscyplinarne, a w konsekwencji wydaniu

				<p>przez sąd dyscyplinarny wyroku skazującego. Przepis ten, łącznie z art. 119 ustawy o ustroju sądów powszechnych, wskazuje, że postępowania karne i dyscyplinarne mają charakter autonomiczny także wtedy, gdy dotyczą tego samego czynu. Jest przy tym oczywiste, że zgodnie z art. 8 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy o ustroju sądów powszechnych w postępowaniu dyscyplinarnym sąd rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu.”</p> <p>Biorąc powyższe pod uwagę należy stwierdzić, że projektowany przepis świadczy o odrębności postępowania dyscyplinarnego i karnego, a nie prowadzi do powielania czynności już wykonanych czy podważania wyroków niezawisłych sądów.</p>
264.	art. 1 pkt 53 proj. art. 63 ust. 3	SO Kraków	Sąd drugiej instancji pozostawić tak jak obecnie przy Ministrze Sprawiedliwości.	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Autor uwagi wyraził pogląd, zgodnie z którym należy utrzymać sąd drugiej instancji działający przy Ministrze Sprawiedliwości. Nie sprecyzował jednak zastrzeżeń, jakie w jego ocenie budzi projektowane rozwiązanie, co czyni niemożliwym merytoryczne odniesienie się do tej uwagi.</p>
265.		SR Poznań Grunwald i Jeżyce dla Poznania	Po słowach sąd okręgowy, dodać: „z innej właściwości” w celu zapobieżenia ewentualnym zniekształceniom, naciskom, itp.	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę. W odniesieniu do sądu okręgowego jako</p>

				projektowanego sądu dyscyplinarnego drugiej instancji nie wydaje się trafionym argument o konieczności dodania w przepisie art. 63 ust. 3 wyrazów: „z innej właściwości” w celu zapobieżenia ewentualnym zniekształceniom, naciskom, itp.
266.		SA Gdańsk	W art. 63 ust.2 projektodawca przewidział możliwość wniesienie odwołania od orzeczenia sądu dyscyplinarnego I instancji do sądu okręgowego. Jednocześnie ustalono termin instrukcyjny 3 miesiące na rozpatrzenie odwołania. W warunkach, gdy inicjatorem postępowania wyjaśniającego, a później w konsekwencji dyscyplinarnego jest prezes sądu okręgowego - orzekać w II instancji winien sąd apelacyjny a nie sąd okręgowy, którego pracą kieruje także prezes sądu okręgowego. Przyjęta konstrukcja postępowania odwoławczego w ramach odpowiedzialności dyscyplinarnej kuratorów rodzi obawę braku bezstronności ze strony sądu odwoławczego w procesie orzekania o winie lub jej braku ze strony obwinionego.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga jest w istocie alternatywną propozycją uregulowania przedmiotowej materii, stanowiącą swego rodzaju polemikę z rozwiązaniem zaproponowanym przez projektodawcę. W odniesieniu do sądu okręgowego jako projektowanego sądu dyscyplinarnego drugiej instancji nie wydaje się uzasadniona obawa o „braku bezstronności ze strony sądu odwoławczego w procesie orzekania o winie lub jej braku ze strony obwinionego”.
267.	art. 1 pkt 60 uchylenie ust. 2 w art.70	SR Ostrów Wlkp.	Zrezygnowanie z możliwości skrócenia aplikacji kuratorskiej w uzasadnionych przypadkach może być utrudnieniem tam gdzie potrzebny jest kurator zawodowy by zmniejszyć obciążenie zespołów kuratorskich , w których kuratorzy są nadmiernie przeciążeni wykonywanymi czynnościami.	Uwaga nieuwzględniona. Autor uwagi nie przedstawił przekonujących argumentów za utrzymaniem rozwiązania zakładającego możliwość skrócenia aplikacji kuratorskiej. Z pewnością za taki argument nie można uznać utrudnienia związanego z tym, że „potrzebny jest kurator zawodowy by zmniejszyć obciążenie zespołów kuratorskich, w których kuratorzy są nadmiernie przeciążeni

				wykonywanymi czynnościami”. W ocenie projektodawcy, mającego na względzie dbałość o jak najlepszy poziom przygotowania merytorycznego kandydatów do służby kuratorskiej, aplikant kuratorski powinien odbyć aplikację w całości. Obniżenie jakości wyszkolenia aplikanta kuratorskiego może bowiem skutkować obniżeniem jakości realizowanych zadań przez przyszłego kuratora zawodowego.
268.		SA Gdańsk	Art. 70 ust. 1 pkt 2 przewiduje usunięcie z akt osobowych kuratora informacji o ukaraniu karą przewidzianą w art. 52 ust. 3 pkt 5 - po upływie 5 lat, od jej uprawomocnienia. Z kolei art. 52 ust. 7 przewiduje, iż kara wydalenia ze służby kuratorskiej oznacza zwolnienie ze służby kuratorskiej, a jej wymierzenie pociąga za sobą utratę możliwości ponownego ubiegania się o przyjęcie do służby kuratorskiej przez okres 10 lat. Wobec różnych okresów do usunięcia informacji z akt osobowych zakazu ubiegania się o przyjęcia do służby kuratorskiej przepisy te wymagają stosownego dostosowania. Stoi to również w sprzeczności z art. 70 ust. 2 na mocy którego w szczególnie uzasadnionych wypadkach prezes sądu okręgowego, na wniosek ukaranego, może zarządzić usunięcie orzeczeń po upływie połowy odpowiednich terminów określonych w art. 70 ust. ust. 1. De facto zatem orzeczenie mogłoby być usunięte w przypadku kary wydalenia ze służby kuratorskiej po upływie 2, 5 roku a zakaz	Uwaga uwzględniona. Projekt regulacji przewiduje, iż kara wydalenia ze służby kuratorskiej oznacza zwolnienie ze służby kuratorskiej, a jej wymierzenie pociąga za sobą utratę możliwości ponownego ubiegania się o przyjęcie do służby kuratorskiej przez okres 10 lat. W celu dostosowania tego okresu do okresu, po upływie którego następuje usunięcie informacji o wymierzeniu kary wydalenia ze służby kuratorskiej z akt osobowych proponuje się dokonanie następującej zmiany w brzmieniu art. 70: a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: 1) odpisu orzeczenia sądu dyscyplinarnego o ukaraniu karą porządkową upomnienia – po roku od jej uprawomocnienia; 2) odpisu orzeczenia sądu dyscyplinarnego o ukaraniu karą przewidzianą w art. 52 ust. 3 pkt 2-4 – po upływie 2 lat, a karą przewidzianą w art. 52 ust. 3 pkt 5 – po upływie 10 lat, od jej uprawomocnienia.”,

			<p>obejmowałyby okres kolejnych 7 lat i 6 miesięcy.</p>	<p>b) ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. W szczególnie uzasadnionym wypadku prezes sądu okręgowego, na wniosek ukaranego, może zarządzić usunięcie z jego akt osobowych orzeczenia o ukaraniu jedną z kar, o których mowa w art. 52 ust. 3 pkt 2-4, po upływie połowy odpowiednich terminów określonych w ust. 1.”.</p> <p>Powyższa propozycja zakłada, iż prezes sądu okręgowego nie będzie miał możliwości zarządzenia usunięcia z akt osobowych kuratora orzeczenia o ukaraniu karą wydalenia ze służby kuratorskiej przed upływem terminu dotyczącym tej kary, o którym mowa w projektowanym art. 70 ust. 1 pkt 2.</p>
269.		SA Gdańsk	<p>Art. 73 ust.3 wydaje się być konsekwencją sposobu ukształtowania warunków odbywania aplikacji. Skoro aplikacja ma trwać 1 rok a egzamin kuratorski wobec treści art. 80 ust. 1 a i ust. 2 przeprowadzany jest w najbliższym terminie po zakończeniu aplikacji wydaje się możliwe, iż w przypadku gdy aplikant odbywał aplikację w okresie od stycznia do grudnia w danym roku to możliwe jest jego przystąpienie do egzaminu w pierwszym kwartale roku następnego. Powoduje to sytuacje, w której aplikant po zakończeniu aplikacji przestawałby być aplikantem a jego stosunek pracy ulegałby rozwiązaniu. Zapis art. 73 ust. 3 powodowałby jednak, iż w części przypadków aplikacja trwałaby dłużej niż rok co nie wydaje się być</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona.</p> <p>Stosownie do art. 71 u.k.s. aplikacja kuratorska trwa rok. Zgodnie z projektem aplikant przystępuje do egzaminu w pierwszym możliwym terminie po ukończeniu aplikacji kuratorskiej (art. 80 ust. 1b). Egzamin kuratorski przeprowadza się 4 razy w roku (art. 80 ust. 1), w ostatnich tygodniach każdego kwartału (art. 80 ust. 1a). Zatem w celu zrationalizowania opisanego wyżej procesu, którego celem jest wyszkolenie i przeegzaminowanie kandydata na kuratora zawodowego, należy zatrudnić aplikanta w jak najbardziej optymalnym momencie w odniesieniu do wyznaczonych terminów egzaminu kuratorskiego.</p> <p>Osoba, która w myśl projektowanego art. 80</p>

			dobrym rozwiązaniem.	<p>ust. 1c formalnie ukończyła aplikację, w dalszym ciągu posiada status aplikanta. Status ten zmienia się dopiero w chwili mianowania kuratorem zawodowym.</p> <p>Mając na względzie zgłoszoną uwagę proponuje się, w celu wyeliminowania pojawiających się wątpliwości:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dodanie ust. 1a w art. 73 o następującym brzmieniu: <ul style="list-style-type: none"> „1a. Przy określeniu czasu trwania umowy, o której mowa w ust. 1, bierze się pod uwagę okres trwania aplikacji, czas niezbędny do przystąpienia do egzaminu kuratorskiego i uzyskania jego wyniku.”; - zmianę ust. 3 w 73 poprzez nadanie mu następującego brzmienia: <ul style="list-style-type: none"> „3. Prezes sądu okręgowego może przedłużyć czas trwania umowy, o której mowa w ust. 1, na wniosek aplikanta, na czas nie dłuższy niż 6 miesięcy, jeżeli aplikant nie przystąpił do egzaminu z przyczyn od niego niezależnych lub nie zdał go w pierwszym terminie.”.
270.	art. 1 pkt 61 proj. art. 75	SO w Olsztynie	Art. 75 pkt 2 - dotychczasowy system kształcenia kuratorów jednoznacznie pokazał, iż obecna forma odbywania aplikacji jest wystarczająca. Ustawa o kuratorach określa wykształcenie kierunkowe kuratorów. Kuratorska Służba Sądowa dotychczas odznaczała się profesjonalnym przygotowaniem do prowadzonych spraw. Nabór na aplikacje oraz przebieg aplikacji	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Uwaga zmierza do utrzymania obowiązującego stanu prawnego, jednakże nie zawiera przekonującego uzasadnienia. Jednocześnie należy podkreślić, że organizowanie przez Uczelnię zajęć teoretycznych w ramach aplikacji kuratorskiej umożliwi uczestnictwo w tych zajęciach wszystkim aplikantom kuratorskim w kraju na</p>

			powinien bazować na dotychczasowych rozwiązaniach.	szczeblu centralnym. Takie rozwiązanie przyczyni się do zapewnienia wysokiego poziomu merytorycznego zajęć. Natomiast jednolity poziom kształcenia zapewni przyszłym kuratorom zawodowym należyte przygotowanie do realizacji powierzanych zadań.
271.		SA Gdańsk	Art. 75 ust. 2a - 2 c wprowadza nowe zasady szkolenia teoretycznego aplikantów poprzez przeniesienie szkolenia do Szkoły Wyższej Wymiaru Sprawiedliwości. Wydaje się bardziej zasadna koncepcja już stosowana w praktyce poprzez organizowanie połączonych szkoleń w okręgach sądowych, względnie przeniesienia szkolenia na poziom ośrodków szkoleniowych organizowanych w ramach właściwości sądów apelacyjnych. Art. 75 ust. 3 - 4 stanowi usankcjonowanie sposobu odbywania szkolenia praktycznego aplikantów kuratorskich. W tym zakresie zapisy te należy uznać za pozytywne. Warto podkreślić, iż dla całości zapisów konieczna byłaby analiza aktu wykonawczego określonego w art. 75 ust. 5.	Uwaga nieuwzględniona. Organizowanie przez Uczelnię zajęć teoretycznych w ramach aplikacji kuratorskiej umożliwi uczestnictwo w tych zajęciach wszystkim aplikantom kuratorskim w kraju na szczeblu centralnym. Takie rozwiązanie przyczyni się do zapewnienia wysokiego poziomu merytorycznego zajęć. Natomiast jednolity poziom kształcenia zapewni przyszłym kuratorom zawodowym należyte przygotowanie do realizacji powierzanych zadań.
272.		SO Suwałki	proponuje się zapis w brzmieniu: "aplikant kuratorski odbywa szkolenie praktyczne i teoretyczne w zespole kuratorskim". Zajęcia teoretyczne realizowane przez Uczelnię, będą obciążeniem dla aplikanta, co może zmniejszyć ilość kandydatów na stanowisko kuratora zawodowego.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga zmierza do utrzymania obowiązującego stanu prawnego, przy czym nie zawiera przekonującego uzasadnienia.
273.	art. 1 pkt 61	SR Wieluń	Wątpliwości budzi także zapis art. 75 ust. 2, zgodnie z którym zajęcia teoretyczne w ramach	Uwaga nieuwzględniona. 1. Odnosząc się do uwagi o braku

	proj. art. 75 ust. 2		<p>aplikacji kuratorskiej mają być realizowane przez Uczelnię. W samym projekcie ustawy brak jest doprecyzowania, jak takie zajęcia miałyby wyglądać, w jaki sposób miałyby być zorganizowane, gdzie miałyby się odbywać. Można przypuszczać, że odbywałyby się one w jednym z dużych ośrodków na terenie kraju, więc istniałaby konieczność dojazdu aplikantów, często z odległych rejonów. Uważamy, że dotychczasowa forma aplikacji spełnia swoją rolę. Aplikant kuratorski odbywający aplikację pod patronatem kuratora zawodowego, jest przez niego przygotowywany do pracy w zawodzie kuratora, zarówno pod względem praktycznym jak i teoretycznym.</p>	<p>doprecyzowania, jak miałyby wyglądać zajęcia w ramach aplikacji, w jaki sposób miałyby być zorganizowane i gdzie miałyby się odbywać, należy wskazać, że te zagadnienia zostaną uszczegółowione w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości, do wydania którego delegację zawiera projektowany art. 75 ust. 9.</p> <p>2. W pozostałym zakresie uwaga zmierza do utrzymania obowiązującego stanu prawnego, przy czym nie zawiera przekonującego uzasadnienia.</p>
274.	art. 1 pkt 62 proj. art. 77	SO Bielsko-Biała	<ul style="list-style-type: none"> • Art.77 niezrozumiałe jest, że do zatrudnionych aplikantów kuratorskich nie stosuje się art. 14 ust 6 	Uwaga uwzględniona.
275.	art. 1 pkt 64 proj. art. 79	SR Poznań Grunwald i Jeżyce dla Poznania	<p>Po słowach (...) przedstawiciela Krajowej Rady Kuratorów” dodać praktyka kuratora zawodowego. Wskazane rozwiązanie byłoby doprecyzowaniem oczekiwań wobec kuratora zdającego egzamin, a co za tym stanowiłoby dodatkową wartość weryfikacyjną kandydata.</p>	Uwaga nieuwzględniona. Propozycja wykracza poza materię regulowaną projektowaną ustawą.
276.		SA Wrocław	<p><u>Art. 79</u> ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie: „1. Komisja egzaminacyjna składa się z przewodniczącego, którym jest Rektor - Komendant Uczelni, bądź wyznaczony przez niego członek senatu Uczelni, oraz 4 członków: 1 przedstawiciela Uczelni, 2 przedstawicieli Ministra</p>	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga zmierza do utrzymania obowiązującego stanu prawnego, przy czym nie zawiera przekonującego uzasadnienia.

			<p>Sprawiedliwości i 1 przedstawiciela Krajowej Rady Kuratorów.</p> <p>Z propozycji wynika, że czeka nas centralizacja egzaminu (można się domyślać że także sposób przygotowania teoretycznego aplikanta do zawodu). Przy obecnej tendencji malejącej, jeśli chodzi o zainteresowanie naszym zawodem, sposób egzaminowania skutecznie „odstraszy” niewielką już ilość chętnych.</p>	
277.	art. 1 pkt 65 proj. art. 80	SR Ostrów Wlkp.	<p>Zgodnie z przepisem egzamin kuratorski przeprowadza się cztery razy w roku. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej wyznacza termin egzaminu kuratorskiego w ostatnim tygodniu każdego kwartału. Aplikant przystępuje do egzaminu w pierwszym możliwym terminie po ukończeniu aplikacji</p> <p>Czy zatem aplikacja kuratorska będzie zaczynać się również w ostatnim tygodniu każdego kwartału? czy ustanie umowa o pracę aplikanta kuratorskiego jeśli zakończy on aplikację np. w pierwszym miesiącu danego kwartału? czy też jego aplikacja będzie przedłużona do czasu przystąpienia do egzaminu?</p>	Uwaga częściowo uwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 269.
278.		SA Wrocław	<p>rodzi się zapytanie w myśl tego zapisu na jakim stanowisku będzie zatrudniony aplikant kuratorski, który ukończy aplikację kuratorską w październiku danego roku a termin egzaminu będzie mu wyznaczony na grudzień danego roku / zgodnie z art. 80 ust 1 e/ Czy osoba taka nadal będzie aplikantem kuratorskim / przez okres tych 2 miesięcy/ i czy przysługuje jej</p>	Uwaga częściowo uwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 269.

			wynagrodzenie skoro ukończyła aplikację kuratorską o czym w myśl przepisu art. 80 ust 1 c należy poinformować Rektora - Komendanta Uczelni w terminie 7 dni.	
279.		SA Wrocław	<p><u>Art. 80</u> ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Egzamin kuratorski przeprowadza się 4 razy w roku.” po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1c w brzmieniu: „1a. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej wyznacza termin egzaminu kuratorskiego w ostatnim tygodniu każdego kwartału. 1b. Aplikant przystępuje do egzaminu w pierwszym możliwym terminie po ukończeniu aplikacji kuratorskiej. Zmiana przepisów dotyczących egzaminowania w tym zakresie będzie powodowała konieczność sztucznego wydłużania lub skracania aplikacji w związku z faktem konieczności oczekiwania na termin egzaminu.</p>	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 269.</p>
280.		SO Kraków	Niewłocznie po odbyciu aplikacji wyznaczać termin egzaminu, jeśli egzamin taki będzie odbywał się raz na kwartał, może dochodzić do takiej sytuacji, że po zakończeniu aplikacji, aplikant będzie oczekiwał na egzamin 2-2,5 miesiąca, a w trakcie oczekiwania na egzamin nie będzie podejmował obowiązków kuratora.	<p>Uwaga częściowo uwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 269.</p>
281.		SO Nowy Sącz	Powinien otrzymać brzmienie; „egzamin kuratorski przeprowadza się w razie zaistnienia potrzeby, nic częściej niż 4 razy w roku.	<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga prezentuje rozwiązanie alternatywne do projektowanego, natomiast nie zawiera żadnych argumentów przemawiających za jej przyjęciem, przez co uniemożliwia merytoryczne odniesienie</p>

				się do niej.
282.	proj. art. 80 ust. 1	SR Konin	Obawę budzi fakt, iż 4 razy w roku egzamin może pociągać za sobą konsekwencje zatrudnienia aplikanta. Kiedy aplikacja np. zakończy się -2 miesiące przed wyznaczeniem terminu egzaminu a aplikant nie był zwolniony wcześniej z aplikacji, Zakończył aplikacje i czeka na termin egzaminu. Kto wówczas będzie go zatrudniał i na jakich zasadach. Tu należałoby doprecyzować.	Uwaga uwzględniona. Zob. odpowiedź na uwagę nr 269.
283.	art. 1 pkt 66 proj. art. 82	SO zielona Góra	proponujemy nadać brzmienie „ <i>Kuratorowi zawodowemu będącemu członkiem komisji konkursowej na aplikację</i> ”.	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga prezentuje rozwiązanie alternatywne do projektowanego, natomiast nie zawiera żadnych argumentów przemawiających za jej przyjęciem, przez co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do niej.
284.	Art. 3	SO Kraków	W przypadku wejścia nowej ustawy, w przepisach końcowych zawrzeć zapis dotyczący ukończenia kadencji kuratora okręgowego, zastępcy kuratora okręgowego. Kurator Okręgowy i zastępca pełnią swoje obowiązki do końca kadencji	Uwaga nieuwzględniona. Uwaga prezentuje rozwiązanie alternatywne do projektowanego, natomiast nie zawiera żadnych argumentów przemawiających za jej przyjęciem, przez co uniemożliwia merytoryczne odniesienie się do niej.
285.	Dodanie przepisu przejściowego	SR dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (KSS)	W przepisach przejściowych należy dodać art. 8a który by stanowił, że „okres przedawnienia określony w art. 52g ust. 4 dotyczy popełnionych przewinień dyscyplinarnych po wejściu ustawy w życie. Do przewinień dyscyplinarnych popełnionych przed wejściem nowelizacji ustawy w życie, stosuje się dotychczasowy termin, który stanowi, że nie wszczyna się postępowania wyjaśniającego jeżeli od popełnienia przewinienia	Uwaga uwzględniona. Proponuję się dodanie przepisu przejściowego w brzmieniu: „Art. 10. Okres przedawnienia karalności przewinienia dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 52e ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do przewinień dyscyplinarnych popełnionych po wejściu w życie niniejszej ustawy.”.

			dyscyplinarnego upłynął rok.” Przyjęcie innego rozwiązania prawnego spowoduje nierówność wobec prawa.	
--	--	--	---	--

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia

w sprawie wynagrodzeń kuratorów zawodowych i aplikantów kuratorskich

Na podstawie art. 14 ust. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167 oraz z 2022 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) mnożniki wynagrodzenia zasadniczego kuratorów zawodowych i aplikantów kuratorskich;
- 2) stawki dodatku funkcyjnego;
- 3) stawki dodatku patronackiego;
- 4) szczegółowe warunki przyznawania dodatku patronackiego i dodatku specjalnego.

§ 2. Ustala się wynagrodzenie zasadnicze kuratorów zawodowych, zwanych dalej „kuratorami”, oraz aplikantów kuratorskich przy zastosowaniu mnożników kwoty bazowej, zwanej dalej „kwotą bazową”, o której mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych, zwanej dalej „ustawą”, określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Stanowiska oraz odpowiadające im stawki dodatku funkcyjnego wyrażone w procentach kwoty bazowej określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Kuratorowi, sprawującemu patronat nad jednym aplikantem kuratorskim przez okres nie krótszy niż miesiąc, przysługuje dodatek patronacki w wysokości 0,10 kwoty bazowej za każdy miesiąc sprawowania patronatu, a za następnych aplikantów – w wysokości 0,05 kwoty bazowej za każdego aplikanta, jednak nie więcej niż 0,20 kwoty bazowej za wszystkich aplikantów łącznie.

2. Przerwa w sprawowaniu patronatu z powodu nieobecności patrona lub aplikanta, trwająca dłużej niż 10 dni roboczych, powoduje utratę prawa do dodatku za tego aplikanta w danym miesiącu.

§ 5. Rzecznikowi dyscyplinarnemu przyznaje się dodatek specjalny za okres, w którym podejmował czynności w co najmniej jednym postępowaniu dyscyplinarnym.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie wynagrodzeń kuratorów zawodowych i aplikantów kuratorskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 145 i 1968).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

PREZES RADY MINISTRÓW

Załączniki
do rozporządzenia
Rady Ministrów
z dnia
(poz.)

Załącznik nr 1

**TABELA MNOŻNIKÓW KWOTY BAZOWEJ DLA STOPNI SŁUŻBOWYCH
KURATORÓW ZAWODOWYCH, TYTUŁU HONOROWEGO
DYPLOMOWANEGO KURATORA SPECJALISTY ORAZ DLA APLIKANTÓW
KURATORSKICH**

Lp.		Mnożnik kwoty bazowej
1	Dyplomowany kurator specjalista	3,16
2	Kurator specjalista	2,86
3	Starszy kurator zawodowy	2,56
4	Kurator zawodowy	2,26
5	Aplikant kuratorski	1,53

**TABELA STANOWISK ORAZ ODPOWIADAJĄCYCH IM STAWEK DODATKU
FUNKCYJNEGO**

Lp.	Stanowisko	Procent kwoty bazowej
1	Kurator okręgowy	70-110
2	Zastępca kuratora okręgowego	50-70
3	Kierownik zespołu kuratorskiej służby sądowej	30-50
5	Kurator, o którym mowa w art. 37b ust. 1 ustawy	70-110
6	Kurator, o którym mowa w art. 38 ust. 2 ustawy	50-70

UZASADNIENIE

W aktualnym stanie prawnym zasady wynagradzania kuratorów zawodowych regulują przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167 oraz z 2002 r. poz.), zwanej dalej „ustawą”, oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie wynagrodzeń kuratorów zawodowych i aplikantów kuratorskich (Dz. U. z 2020 r. poz. 145, z późn. zm.), realizującego upoważnienie ustawowe zawarte w art. 14 ust. 7 ustawy.

Wydanie przez Radę Ministrów nowego rozporządzenia w sprawie wynagrodzeń kuratorów zawodowych i aplikantów kuratorskich wynika z następujących rozwiązań, wprowadzonych ustawą z dnia r. o zmianie ustawy o kuratorach sądowych (Dz. U. poz.):

- 1) przyjęciu możliwości nadania kuratorowi specjalście tytułu honorowego dyplomowanego kuratora specjalisty;
- 2) uznaniu, że dodatek funkcyjny przysługuje nie tylko kuratorowi okręgowemu, jego zastępcy i kierownikowi zespołu kuratorskiej służby sądowej, ale także kuratorowi delegowanemu z sądu rejonowego do sądu okręgowego (na podstawie art. 37b ust. 1 albo art. 38 ust. 2 ustawy);
- 3) określeniu, iż dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 14 ust. 7 ustawy zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie nowelizacji ustawy.

W odniesieniu do aktualnie obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie wynagrodzeń kuratorów zawodowych i aplikantów kuratorskich projekt rozporządzenia przewiduje:

- 1) w § 3 usunięcie treści ust. 2, bowiem zachowanie tego przepisu skutkowałoby powieleniem normy, określonej w znowelizowanym art. 14 ust. 5 ustawy;
- 2) nadanie ust. 2 w § 4 nowego brzmienia, zgodnie z którym przerwa w sprawowaniu patronatu z powodu nieobecności patrona lub aplikanta, trwająca dłużej niż 10 dni roboczych, powoduje utratę prawa do dodatku za tego aplikanta w danym miesiącu. Wydłużenie okresu nieobecności patrona lub aplikanta z 7 do 10 dni roboczych gwarantuje kuratorowi prawo do dodatku w sytuacji sprawowania przez niego patronatu przez ponad połowę dni roboczych w miesiącu. Brak w przepisie wyrazu „jednego” przed wyrazem „aplikanta” nie wpływa na treść normy w nim zawartej;

- 3) nadanie § 5 nowego brzmienia, zgodnie z którym rzecznikowi dyscyplinarnemu przyznaje się dodatek specjalny za okres, w którym podejmował czynności w co najmniej jednym postępowaniu dyscyplinarnym;
- 4) zmianę brzmienia tytułu załącznika nr 1 do rozporządzenia na następujące: „TABELA MNOŻNIKÓW KWOTY BAZOWEJ DLA STOPNI SŁUŻBOWYCH KURATORÓW ZAWODOWYCH, TYTUŁU HONOROWEGO DYPLOMOWANEGO KURATORA SPECJALISTY ORAZ DLA APLIKANTÓW KURATORSKICH”;
- 5) zmianę załącznika nr 1 do rozporządzenia, w którym oprócz dotychczasowych stopni służbowych uwzględniony został tytuł honorowy dyplomowanego kuratora specjalisty. Różnica pomiędzy poszczególnymi stopniami awansu oraz między tytułem honorowym dyplomowanego kuratora specjalisty a stopniem kuratora specjalisty, z wyjątkiem aplikanta kuratorskiego, wynosi 0,3, zatem – w ocenie projektodawcy – zasadnym jest przyjęcie wysokości mnożnika kwoty bazowej dla tytułu honorowego w wysokości wyższej o tę samą wartość względem stopnia kuratora specjalisty, czyli 3,16;
- 6) zmianę załącznika nr 2 do rozporządzenia, w którym uwzględnione zostały następujące stanowiska oraz odpowiadające im stawki dodatku funkcyjnego:
 - a) kurator, o którym mowa w art. 37b ust. 1 ustawy, otrzymuje dodatek funkcyjny w takiej wysokości, jak kurator okręgowy, tj. w przedziale 70%-110% kwoty bazowej;
 - b) kurator, o którym mowa w art. 38 ust. 2 ustawy, otrzymuje dodatek funkcyjny w takiej wysokości, jak zastępca kuratora okręgowego, tj. w przedziale 50%-70% kwoty bazowej.

Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie w dniu

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie będzie wymagał notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 708).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r. poz. 348).

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do interwencji legislacyjnej środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie sposobu i trybu sprawowania nadzoru administracyjnego nad działalnością
kuratorów sądowych**

Na podstawie art. 35d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167 oraz z 2022 r. poz. ...) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy sposób i tryb sprawowania nadzoru administracyjnego nad działalnością kuratorów sądowych;
- 2) sposób dokumentowania czynności nadzorczych.

§ 2. Czynności nadzorcze powinny być przeprowadzane w sposób sprawny i niezakłócający bieżącej pracy kuratora okręgowego lub zespołu kuratorskiej służby sądowej.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych.

Rozdział 2

Nadzór wewnętrzny

§ 4. Prezes sądu apelacyjnego ustala kierunki wewnętrznego nadzoru administracyjnego, o których mowa w art. 35a ust. 4 pkt 1 ustawy, uwzględniając ogólne kierunki wewnętrznego nadzoru administracyjnego, o których mowa w art. 35b ust. 2 pkt 1 ustawy, i przedstawia je prezesom sądów okręgowych działających na obszarze apelacji.

§ 5. 1. Prezes sądu okręgowego, mając na względzie ustalone przez prezesa sądu apelacyjnego kierunki wewnętrznego nadzoru administracyjnego, o których mowa w § 4, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego, sporządza roczny plan nadzorczy działalności kuratorów sądowych w okręgu, zwany dalej „planem nadzorczym”, obejmujący działalność kuratorów dla dorosłych i kuratorów rodzinnych.

2. Prezes sądu okręgowego przedstawia plan nadzorczy do zatwierdzenia prezesowi sądu apelacyjnego, który w terminie 7 dni może wnieść do niego wiążące uwagi.

3. Plan nadzorczy, zatwierdzony przez prezesa sądu apelacyjnego, przekazuje się do wiadomości kuratorom zawodowym.

4. Przepisy ust. 2-3 stosuje się odpowiednio do zmiany planu nadzorczego.

§ 6. 1. Plan nadzorczy obejmuje przeprowadzenie wizytacji lub lustracji.

2. W planie nadzorczym wskazuje się terminy przeprowadzenia poszczególnych czynności nadzorczych, a w przypadku lustracji – także ich zakres.

3. Wizytację, obejmującą pełną działalność kuratora okręgowego lub zespołu kuratorskiej służby sądowej, przeprowadza się co najmniej raz w okresie 4-letnim.

§ 7. 1. Prezes sądu apelacyjnego i prezes sądu okręgowego wydają, w razie potrzeby, zarządzenia zmierzające do usprawnienia toku wewnętrznego urzędowania kuratora okręgowego, zespołu kuratorskiej służby sądowej lub podniesienia efektywności i poziomu kultury organizacji pracy kuratorów sądowych, zwane dalej „zarządzeniami nadzorczymi”.

2. Zarządzenie nadzorcze przedstawia się odpowiednio prezesowi sądu okręgowego, prezesowi sądu rejonowego lub kuratorowi okręgowemu, zakreślając termin do udzielenia informacji o sposobie jego wykonania.

§ 8. Powierzenie czynności nadzorczej, w szczególności wyznaczenie sędziego wizytatora, następuje w drodze zarządzenia prezesa sądu apelacyjnego albo prezesa sądu okręgowego.

§ 9. 1. O wizytacji zawiadamia się:

- 1) wizytowanego kuratora okręgowego albo
 - 2) prezesa sądu rejonowego – w przypadku wizytacji obejmującej działalność zespołu kuratorskiej służby sądowej,
- co najmniej na 30 dni przed przystąpieniem do jej przeprowadzenia.

2. W zawiadomieniu o wizytacji wskazuje się:

- 1) wizytowanego kuratora okręgowego albo wizytowany zespół kuratorskiej służby sądowej;
- 2) termin rozpoczęcia wizytacji;
- 3) sędziego wizytatora, kuratora okręgowego lub zastępcę kuratora okręgowego, zwanego dalej „wizytatorem”, któremu powierzono przeprowadzenie wizytacji.

§ 10. 1. Protokół wizytacji obejmującej działalność kuratora okręgowego powinien zawierać:

- 1) wskazanie terminu przeprowadzenia wizytacji;
- 2) wskazanie zakresu czasowego wizytacji;
- 3) warunki pracy, na które składają się warunki lokalowe, wyposażenie w sprzęt biurowy, sekretariat kuratora okręgowego;
- 4) opis prowadzonej dokumentacji;
- 5) dokonane ustalenia w zakresie zadań realizowanych przez kuratora okręgowego;
- 6) szczegółową ocenę pracy kuratora okręgowego;
- 7) wskazanie uchybień;
- 8) zalecenia pokontrolne;
- 9) datę sporządzenia oraz podpis wizytatora.

2. Protokół wizytacji obejmującej działalność zespołu kuratorskiej służby sądowej powinien zawierać:

- 1) wskazanie terminu przeprowadzenia wizytacji;
- 2) wskazanie zakresu czasowego wizytacji;
- 3) analizę stanu kadry kuratorów zawodowych i kuratorów społecznych, zawierającą w szczególności ilość etatów kuratorów zawodowych, aktualną obsadę oraz ilość kuratorów społecznych;
- 4) opis organizacji pracy, na którą składa się:
 - a) podział terenu pracy,
 - b) dni dyżurów członków zespołu,
 - c) prowadzona dokumentacja w zespole w postaci wykazów, kontrolek, skorowidzów alfabetycznych i innych urządzeń ewidencyjnych;
- 5) warunki pracy, na które składają się warunki lokalowe, wyposażenie w sprzęt biurowy, sekretariat zespołu;
- 6) obciążenie pracą zespołu oraz poszczególnych członków zespołu ze wskazaniem rodzajów realizowanych zadań;
- 7) szkolenia, doksztalcanie i osiągnięcia członków zespołu;
- 8) szczegółową ocenę pracy kierownika zespołu;
- 9) szczegółową ocenę pracy poszczególnych kuratorów zawodowych, w tym również czynności podejmowanych przy udziale kuratorów społecznych;
- 10) wskazanie uchybień;

- 11) zalecenia pokontrolne;
- 12) ogólną ocenę pracy zespołu;
- 13) datę sporządzenia oraz podpis wizytatora.

§ 11. 1. W ramach wizytacji wizytator może zwołać naradę w celu omówienia zagadnień będących jej przedmiotem.

2. Wizytator sporządza i przedstawia protokół wizytacji prezesowi sądu okręgowego w terminie 30 dni od dnia zakończenia wizytacji. Prezes sądu okręgowego doręcza odpis protokołu odpowiednio:

- 1) wizytowanemu kuratorowi okręgowemu albo
- 2) właściwemu prezesowi sądu rejonowego, który za pośrednictwem kierownika zespołu przekazuje go kuratorom zawodowym wizytowanego zespołu kuratorskiej służby sądowej.

3. W terminie 21 dni od dnia doręczenia odpisu protokołu, odpowiednio wizytowany kurator okręgowy albo kierownik zespołu lub kuratorzy zawodowi wizytowanego zespołu kuratorskiej służby sądowej, za pośrednictwem kierownika zespołu, mają prawo zgłosić na piśmie uwagi i zastrzeżenia do treści protokołu.

4. Wizytator ma obowiązek ustosunkowania się na piśmie do zgłoszonych uwag i zastrzeżeń w terminie wskazanym przez prezesa sądu okręgowego. Stanowisko wizytatora doręcza się odpowiednio wizytowanemu kuratorowi okręgowemu albo prezesowi sądu rejonowego, który niezwłocznie umożliwia zapoznanie się z jego treścią kuratorom zawodowym wizytowanego zespołu kuratorskiej służby sądowej.

5. Prezes sądu okręgowego może zwołać naradę w celu omówienia wyników wizytacji, w szczególności w przypadku, gdy wyniki wizytacji wskazują na możliwość wydania zarządzeń nadzorczych. Naradę przeprowadza się z udziałem wizytatora, a z jej przebiegu sporządza się protokół.

6. Uwagi i zastrzeżenia, o których mowa w ust. 3, stanowisko wizytatora oraz protokół narady, o której mowa w ust. 5, załącza się do protokołu wizytacji.

§ 12. Jeżeli odpowiedzialnym za przeprowadzenie wizytacji był prezes sądu okręgowego, protokół wizytacji oraz informację o zarządzeniach nadzorczych i sposobie ich wykonania, przedstawia się niezwłocznie prezesowi sądu apelacyjnego.

§ 13. O lustracji przeprowadzanej zgodnie z planem nadzorczym zawiadamia się co najmniej 14 dni przed przystąpieniem do jej przeprowadzenia. Do lustracji przepisy § 9-12 stosuje się odpowiednio.

§ 14. Badanie terminowości wykonywania obowiązków przez kuratorów sądowych w poszczególnych sprawach przeprowadza się w szczególności przy wykorzystaniu elektronicznych systemów ewidencyjnych.

§ 15. 1. Wizytator sporządza sprawozdanie z przeprowadzonych przez siebie w danym roku wizytacji i lustracji oraz przekazuje je prezesowi sądu okręgowego do dnia 15 stycznia każdego roku.

2. Prezes sądu okręgowego może zażądać od wizytatora uzupełnienia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.

§ 16. 1. Prezes sądu okręgowego, na podstawie sprawozdań, o których mowa w § 15 ust. 1, sporządza sprawozdanie z realizacji rocznego planu nadzorczego i przedkłada je do zatwierdzenia prezesowi sądu apelacyjnego w terminie do dnia 15 lutego każdego roku.

2. Prezes sądu apelacyjnego może zażądać od prezesa sądu okręgowego uzupełnienia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.

Rozdział 3

Nadzór zewnętrzny

§ 17. 1. Minister Sprawiedliwości sprawuje zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratorów sądowych osobiście oraz przez służbę nadzoru wyodrębnioną w Ministerstwie Sprawiedliwości.

2. Służbę nadzoru wyodrębnioną w Ministerstwie Sprawiedliwości stanowią w szczególności kuratorzy zawodowi, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy.

§ 18. 1. Ogólne kierunki wewnętrznego nadzoru administracyjnego, o których mowa w art. 35b ust. 2 pkt 1 ustawy, ustala się uwzględniając w szczególności wyniki analizy, obejmującej sprawozdania z realizacji rocznych planów nadzorczych oraz informacje statystyczne dotyczące działalności kuratorów sądowych.

2. Ogólne kierunki wewnętrznego nadzoru administracyjnego mogą obejmować także odrębne zalecenia odnoszące się do działalności kuratorów sądowych na obszarze poszczególnych apelacji lub okręgów sądowych.

§ 19. Prezes sądu apelacyjnego, nie później niż do końca kwietnia każdego roku, przesyła Ministrowi Sprawiedliwości sprawozdanie, o którym mowa w art. 35a ust. 1 pkt 2 ustawy. Minister Sprawiedliwości może zarządzić uzupełnienie sprawozdania lub złożenie pisemnych wyjaśnień do przedstawionego sprawozdania.

§ 20. Minister Sprawiedliwości może zobowiązać prezesa sądu apelacyjnego do przesłania odpisu protokołu z wizytacji lub lustracji działalności kuratora okręgowego lub zespołu kuratorskiej służby sądowej wraz ze sprawozdaniem z wykonania zaleceń pokontrolnych, a po zapoznaniu się ze sprawozdaniem, może żądać wyjaśnień bądź uzupełnienia jego treści.

§ 21. W ramach kontroli wykonywania obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów apelacyjnych Minister Sprawiedliwości może żądać od prezesa sądu apelacyjnego przedstawienia, w określonym terminie, informacji lub dokumentów dotyczących wykonywania tych obowiązków.

§ 22. 1. W zarządzeniu o przeprowadzeniu lustracji, o którym mowa w art. 35b ust. 3 ustawy, Minister Sprawiedliwości poleca prezesowi sądu apelacyjnego wyznaczenie sędziego wizytatora, któremu powierza się jej przeprowadzenie.

2. Na wniosek sędziego wizytatora Minister Sprawiedliwości może przedłużyć termin przeprowadzenia lustracji lub zmienić jej zakres.

3. Po zakończeniu lustracji prezes sądu apelacyjnego przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości protokół lustracji.

4. Minister Sprawiedliwości może, w terminie 14 dni od dnia przedstawienia mu protokołu lustracji, zgłosić uwagi do sposobu przeprowadzenia lustracji lub treści protokołu. Pismo zawierające uwagi załącza się do protokołu.

5. W przypadku zarządzenia przez Ministra Sprawiedliwości uzupełnienia protokołu lustracji prezes sądu apelacyjnego przedstawia uzupełniony protokół w terminie 21 dni od dnia doręczenia żądania.

6. Po przeprowadzeniu lustracji, w razie potrzeby, Minister Sprawiedliwości wydaje zarządzenia nadzorcze i przedstawia je prezesowi sądu apelacyjnego.

7. Do lustracji zarządzonej przez Ministra Sprawiedliwości przepisy § 9-11 stosuje się odpowiednio.

§ 23. Minister Sprawiedliwości co najmniej raz w roku zwołuje naradę z kuratorami okręgowymi, w celu omówienia zagadnień związanych ze sprawowaniem nadzoru nad działalnością kuratorów sądowych.

Rozdział 4

Sposób dokumentowania czynności nadzorczych

§ 24. Zarządzenia, zawiadomienia, żądania i inne dokumenty związane z czynnościami nadzorczymi sporządza się w postaci papierowej; dokumenty można doręczyć również drogą elektroniczną.

§ 25. Z przebiegu wizytacji albo lustracji sporządza się protokół. Przeprowadzenie innych czynności nadzorczych dokumentuje się w formie notatki urzędowej.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie trybu sprawowania nadzoru administracyjnego nad działalnością kuratorów sądowych stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 35d ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167 oraz z 2022 r. poz.), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z tym przepisem Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb sprawowania nadzoru administracyjnego nad działalnością kuratorów sądowych, a także sposób dokumentowania czynności nadzorczych, mając na uwadze zapewnienie sprawności i skuteczności nadzoru oraz zapewnienie prawidłowego wykonywania czynności nadzorczych.

Powyższe upoważnienie ustawowe, jak i proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania, związane są z istotnymi zmianami, polegającymi na wprowadzeniu modelu skutecznego nadzoru nad działalnością kuratorów sądowych, wskazaniu organów uprawnionych do wykonywania tego nadzoru oraz określeniu zakresu tego nadzoru.

Przepisy rozporządzenia zostały usystematyzowane w czterech rozdziałach dedykowanych: przepisom ogólnym (Rozdział 1), nadzorowi wewnętrznemu (Rozdział 2), nadzorowi zewnętrznemu (Rozdział 3) oraz sposobowi dokumentowania czynności nadzorczych (Rozdział 4).

W przepisach ogólnych projektu, oprócz wskazania zakresu tej regulacji, określono, że czynności nadzorcze powinny być przeprowadzane w sposób sprawny i niezakłócający bieżącej pracy kuratora okręgowego lub zespołu kuratorskiej służby sądowej.

W rozdziale dotyczącym nadzoru wewnętrznego projekt zakłada, iż prezes sądu apelacyjnego – uwzględniając ogólne kierunki wewnętrznego nadzoru administracyjnego określone przez Ministra Sprawiedliwości – ustala kierunki wewnętrznego nadzoru administracyjnego. Następnie przedstawia je prezesom sądów okręgowych działających na obszarze apelacji.

Zgodnie z projektem prezes sądu okręgowego, po zasięgnięciu opinii kuratora okręgowego, sporządza roczny plan nadzorczy działalności kuratorów sądowych w okręgu, zwany dalej „planem nadzorczym”, obejmujący działalność kuratorów dla dorosłych i kuratorów rodzinnych. Plan nadzorczy obejmuje przeprowadzenie wizytacji lub lustracji. W planie tym wskazuje się terminy przeprowadzenia poszczególnych czynności nadzorczych, a w przypadku lustracji – także ich zakres. Przy czym należy podkreślić, że wizytację,

obejmującą pełną działalność kuratora okręgowego lub zespołu kuratorskiej służby sądowej, przeprowadza się co najmniej raz w okresie 4-letnim. Prezes sądu okręgowego przedstawia plan nadzorczy do zatwierdzenia prezesowi sądu apelacyjnego, który w terminie 7 dni może wnieść do niego wiążące uwagi. Plan nadzorczy, zatwierdzony przez prezesa sądu apelacyjnego, przekazuje się do wiadomości kuratorom zawodowym. Przepisy dotyczące sporządzenia planu nadzorczego stosuje się odpowiednio do jego zmiany.

Zgodnie z projektowanymi przepisami prezes sądu apelacyjnego i prezes sądu okręgowego wydają, w razie potrzeby, zarządzenia nadzorcze, które mają na celu usprawnienie toku wewnętrznego urzędowania kuratora okręgowego, zespołu kuratorskiej służby sądowej lub podniesienia efektywności i poziomu kultury organizacji pracy. Natomiast powierzenie czynności nadzorczej, w szczególności wyznaczenie sędziego wizytatora, następuje w drodze zarządzenia prezesa sądu okręgowego albo prezesa sądu apelacyjnego.

Projekt regulacji zakłada, że o wizytacji zawiadamia się wizytowanego kuratora okręgowego albo prezesa sądu rejonowego – w przypadku wizytacji obejmującej działalność zespołu kuratorskiej służby sądowej, co najmniej na 30 dni przed przystąpieniem do jej przeprowadzenia. W zawiadomieniu o wizytacji wskazuje się wizytowanego kuratora okręgowego albo wizytowany zespół kuratorskiej służby sądowej, termin rozpoczęcia wizytacji oraz wizytatora (tj. sędziego wizytatora lub kuratora okręgowego lub zastępcę kuratora okręgowego), któremu powierzono przeprowadzenie wizytacji.

Zgodnie z projektem z przebiegu wizytacji należy sporządzić protokół. Protokół wizytacji obejmującej działalność kuratora okręgowego powinien zawierać: wskazanie terminu przeprowadzenia wizytacji, wskazanie zakresu czasowego wizytacji, warunki pracy (w tym warunki lokalowe, wyposażenie w sprzęt biurowy, sekretariat kuratora okręgowego), opis prowadzonej dokumentacji, dokonane ustalenia w zakresie zadań realizowanych przez kuratora okręgowego, szczegółową ocenę pracy kuratora okręgowego, wskazanie uchybień, zalecenia pokontrolne, datę sporządzenia oraz podpis wizytatora. Natomiast protokół wizytacji obejmującej działalność zespołu kuratorskiej służby sądowej powinien zawierać: wskazanie terminu przeprowadzenia wizytacji, wskazanie zakresu czasowego wizytacji, analizę stanu kadry kuratorów zawodowych i kuratorów społecznych, zawierającą w szczególności ilość etatów kuratorów zawodowych, aktualną obsadę oraz ilość kuratorów społecznych, opis organizacji pracy (w tym podział terenu pracy, dni dyżurów członków zespołu i prowadzona dokumentacja w zespole w postaci wykazów, kontrolek, skorowidzów alfabetycznych i innych

urządzeń ewidencyjnych, warunki pracy (w tym warunki lokalowe, wyposażenie w sprzęt biurowy, sekretariat zespołu), obciążenie pracą zespołu oraz poszczególnych członków zespołu ze wskazaniem rodzajów realizowanych zadań, szkolenia, doksztalcanie i osiągnięcia członków zespołu, szczegółową ocenę pracy kierownika zespołu, szczegółową ocenę pracy poszczególnych kuratorów zawodowych, w tym również czynności podejmowanych przy udziale kuratorów społecznych, wskazanie uchybień, zalecenia pokontrolne, ogólną ocenę pracy zespołu, datę sporządzenia oraz podpis wizytatora.

Projekt przewiduje, że w ramach wizytacji wizytator może zwołać naradę w celu omówienia zagadnień będących jej przedmiotem. Wizytator sporządza i przedstawia protokół wizytacji prezesowi sądu okręgowego w terminie 30 dni od dnia zakończenia wizytacji. Natomiast prezes sądu okręgowego doręcza odpis protokołu wizytowanemu kuratorowi okręgowemu albo właściwemu prezesowi sądu rejonowego, który za pośrednictwem kierownika zespołu przekazuje go kuratorom zawodowym wizytowanego zespołu kuratorskiej służby sądowej. W terminie 21 dni od dnia doręczenia odpisu protokołu, wizytowany kurator okręgowy albo kierownik zespołu lub kuratorzy zawodowi wizytowanego zespołu kuratorskiej służby sądowej, za pośrednictwem kierownika zespołu, mają prawo zgłosić na piśmie uwagi i zastrzeżenia do treści protokołu. Wizytator ma obowiązek ustosunkowania się na piśmie do zgłoszonych uwag i zastrzeżeń w terminie wskazanym przez prezesa sądu okręgowego. Stanowisko wizytatora doręcza się odpowiednio wizytowanemu kuratorowi okręgowemu albo prezesowi sądu rejonowego, który niezwłocznie umożliwia zapoznanie się z jego treścią kuratorom zawodowym wizytowanego zespołu kuratorskiej służby sądowej.

Zgodnie z projektowaną regulacją prezes sądu okręgowego może zwołać naradę w celu omówienia wyników wizytacji, w szczególności w przypadku, gdy wyniki wizytacji wskazują na możliwość wydania zarządzeń nadzorczych. Naradę przeprowadza się z udziałem wizytatora, a z jej przebiegu sporządza się protokół. Uwagi i zastrzeżenia do treści protokołu, stanowisko wizytatora oraz protokół narady załącza się do protokołu wizytacji. Natomiast zarządzenie nadzorcze przedstawia się odpowiednio prezesowi sądu rejonowego, kuratorowi okręgowemu albo sędziemu wizytatorowi, wskazując termin przedstawienia informacji o sposobie jego wykonania. Jeżeli odpowiedzialnym za przeprowadzenie wizytacji był prezes sądu okręgowego, protokół wizytacji oraz informację o zarządzeniach nadzorczych i sposobie ich wykonania, przedstawia się niezwłocznie prezesowi sądu apelacyjnego.

Stosownie do projektowanych przepisów do lustracji stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wizytacji z tą różnicą, że o lustracji przeprowadzanej zgodnie z planem nadzorczym zawiadamia się co najmniej 14 dni przed przystąpieniem do jej przeprowadzenia.

Badanie terminowości wykonywania obowiązków przez kuratorów sądowych w poszczególnych sprawach przeprowadza się w szczególności przy wykorzystaniu elektronicznych systemów ewidencyjnych.

Projekt przewiduje, że wizytator sporządza sprawozdanie z przeprowadzonych przez siebie w danym roku wizytacji i lustracji oraz przekazuje je prezesowi sądu okręgowego do dnia 15 stycznia każdego roku. Prezes sądu okręgowego może zażądać od wizytatora uzupełnienia sprawozdania. Prezes sądu okręgowego, na podstawie sprawozdań z wizytacji i lustracji, sporządza sprawozdanie z realizacji rocznego planu nadzorczego i przedkłada je do zatwierdzenia prezesowi sądu apelacyjnego w terminie do dnia 15 lutego każdego roku. Prezes sądu apelacyjnego może zażądać od prezesa sądu okręgowego uzupełnienia tego sprawozdania.

W rozdziale dotyczącym nadzoru wewnętrznego projekt zakłada, iż Minister Sprawiedliwości sprawuje zewnętrzny nadzór administracyjny nad działalnością kuratorów sądowych osobiście oraz przez służbę nadzoru wyodrębnioną w Ministerstwie Sprawiedliwości. Służbę nadzoru wyodrębnioną w Ministerstwie Sprawiedliwości stanowią w szczególności kuratorzy zawodowi, o których mowa w art. 31 ust. 1 ustawy.

Ogólne kierunki wewnętrznego nadzoru administracyjnego ustala się uwzględniając w szczególności wyniki analizy, obejmującej sprawozdania z realizacji rocznych planów nadzorczych oraz informacje statystyczne dotyczące działalności kuratorów sądowych. Ogólne kierunki wewnętrznego nadzoru administracyjnego mogą obejmować także odrębne zalecenia odnoszące się do działalności kuratorów sądowych na obszarze poszczególnych apelacji lub okręgów sądowych.

Zgodnie z projektem regulacji prezes sądu apelacyjnego, nie później niż do końca kwietnia każdego roku, przesyła Ministrowi Sprawiedliwości sprawozdanie z realizacji rocznego planu nadzorczego. Minister Sprawiedliwości może zarządzić uzupełnienie tego sprawozdania lub złożenie pisemnych wyjaśnień do przedstawionego sprawozdania. Minister Sprawiedliwości może także zobowiązać prezesa sądu apelacyjnego do przesłania odpisu protokołu z wizytacji lub lustracji działalności kuratora okręgowego lub zespołu kuratorskiej

służby sądowej wraz ze sprawozdaniem z wykonania zaleceń pokontrolnych, a po zapoznaniu się ze sprawozdaniem, może żądać wyjaśnień bądź uzupełnienia jego treści.

W ramach kontroli wykonywania obowiązków nadzorczych przez prezesów sądów apelacyjnych Minister Sprawiedliwości może żądać od prezesa sądu apelacyjnego przedstawienia, w określonym terminie, informacji lub dokumentów dotyczących wykonywania tych obowiązków.

Zgodnie z art. 35b ust. 3 ustawy w przypadku stwierdzenia istotnych uchybień w działalności kuratorów sądowych w danym okręgu lub niewykonania zarządzeń nadzorczych, Minister Sprawiedliwości może zarządzić przeprowadzenie lustracji działalności nadzorczej prezesa sądu okręgowego lub przeprowadzenie lustracji działalności kuratora okręgowego lub zespołu kuratorskiej służby sądowej. Projekt regulacji precyzuje, że w takim zarządzeniu Minister Sprawiedliwości poleca prezesowi sądu apelacyjnego wyznaczenie sędziego wizytatora, któremu powierza się jej przeprowadzenie. Na wniosek sędziego wizytatora Minister Sprawiedliwości może przedłużyć termin przeprowadzenia lustracji lub zmienić jej zakres.

Projekt zakłada, że po zakończeniu lustracji prezes sądu apelacyjnego przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości protokół lustracji. Minister Sprawiedliwości może, w terminie 14 dni od dnia przedstawienia mu protokołu lustracji, zgłosić uwagi do sposobu przeprowadzenia lustracji lub treści protokołu. Pismo zawierające uwagi załącza się do protokołu. W przypadku zarządzenia przez Ministra Sprawiedliwości uzupełnienia protokołu lustracji prezes sądu apelacyjnego przedstawia uzupełniony protokół w terminie 21 dni od dnia doręczenia żądania. Po przeprowadzeniu lustracji, w razie potrzeby, Minister Sprawiedliwości wydaje zarządzenia nadzorcze i przedstawia je prezesowi sądu apelacyjnego. Do lustracji zarządzonej przez Ministra Sprawiedliwości odpowiednio stosuje się wskazane przepisy dotyczące wizytacji.

Zgodnie z projektowaną regulacją Minister Sprawiedliwości co najmniej raz w roku zwołuje naradę z kuratorami okręgowymi, w celu omówienia zagadnień związanych ze sprawowaniem nadzoru nad działalnością kuratorów sądowych.

W rozdziale dotyczącym nadzoru wewnętrznego projekt zakłada, iż zarządzenia, zawiadomienia, żądania i inne dokumenty związane z czynnościami nadzorczymi sporządza się na piśmie; dokumenty można doręczyć również drogą elektroniczną. Z przebiegu wizytacji

albo lustracji sporządza się protokół. Przeprowadzenie innych czynności nadzorczych dokumentuje się w formie notatki urzędowej.

Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie w dniu

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie będzie wymagał notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 708).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r. poz. 348).

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do interwencji legislacyjnej środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie szczegółowego sposobu i trybu przeprowadzania konkursu
na aplikację kuratorską**

Na podstawie art. 72 ust. 16 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167 oraz z 2022 r. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy sposób i tryb przeprowadzania konkursu na aplikację kuratorską, zwanego dalej „konkursem”;
- 2) sposób i tryb działania komisji konkursowej, zwanej dalej „komisją”;
- 3) przebieg konkursu;
- 4) zakres wiedzy podlegającej sprawdzeniu w trakcie konkursu;
- 5) szczegółowy zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi na aplikanta kuratorskiego, zwanego dalej „kandydatem”.

§ 2. 1. Prezes sądu okręgowego wyznacza termin i miejsce konkursu, a następnie informuje o konkursie co najmniej na 30 dni przed jego rozpoczęciem.

2. Ogłoszenie o konkursie powinno zawierać:

- 1) nazwę i adres sądu;
- 2) oznaczenie konkursu;
- 3) określenie liczby wolnych stanowisk aplikanta kuratorskiego w poszczególnych sądach rejonowych;
- 4) termin i miejsce przeprowadzenia konkursu;
- 5) określenie wymaganych dokumentów, o których mowa w § 3 ust. 1;
- 6) termin, miejsce i sposób złożenia przez kandydata zgłoszenia o przystąpieniu do konkursu, zwanego dalej „zgłoszeniem”;
- 7) informacje o wymaganiach związanych ze stanowiskiem aplikanta, wynikających z art. 5 ust. 1 pkt 1–4 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku o kuratorach sądowych, zwanej dalej „ustawą”.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, nie może być krótszy niż 14 dni od dnia opublikowania ogłoszenia o konkursie w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu, na stronie internetowej sądu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

§ 3. 1. Do zgłoszenia kandydat dołącza:

- 1) wniosek o zatrudnienie na stanowisku aplikanta kuratorskiego;
- 2) życiorys i informację o przebiegu pracy zawodowej;
- 3) oświadczenie o spełnianiu warunków określonych w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy;
- 4) oświadczenie, że nie jest prowadzone przeciwko niemu postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe;
- 5) oryginały lub urzędowo poświadczone odpisy dokumentów potwierdzających ukończenie wyższych studiów magisterskich z zakresu nauk pedagogiczno-psychologicznych, socjologicznych lub prawnych albo innych wyższych studiów magisterskich i studiów podyplomowych z zakresu nauk pedagogiczno-psychologicznych, socjologicznych lub prawnych;
- 6) zaświadczenie lekarskie o zdolności kandydata do pełnienia obowiązków kuratora zawodowego;
- 7) oświadczenie o wyrażeniu zgody na przetwarzanie danych osobowych dla celów rekrutacji w ramach konkursu.

2. Do zgłoszenia kandydat może dodatkowo dołączyć:

- 1) oryginały lub urzędowo poświadczone odpisy certyfikatów, dyplomów, świadectw potwierdzających uzyskanie dodatkowych kwalifikacji zawodowych oraz świadectw pracy;
- 2) w przypadku pełnienia funkcji sądowego kuratora społecznego – opinię kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, w którym tę funkcję pełnił.

3. Kandydat składa wymagane dokumenty, opatrzone oznaczeniem konkursu, bezpośrednio w siedzibie sądu okręgowego albo przesyła je za pośrednictwem operatora pocztowego. W przypadku przesłania dokumentów za pośrednictwem operatora pocztowego za datę ich złożenia uważa się datę nadania przesyłki w placówce pocztowej operatora.

4. Zgłoszenia kandydatów przyjmuje prezes sądu okręgowego w terminie wskazanym w ogłoszeniu o konkursie.

§ 4. 1. Prezes sądu okręgowego, nie później niż na 7 dni przed terminem rozpoczęcia konkursu, powołuje komisję.

2. Pracami komisji kieruje przewodniczący, który spośród członków komisji wyznacza sekretarza.

§ 5. Członkowie komisji przed rozpoczęciem prac zespołu składają pisemne oświadczenie, iż nie zachodzą w ich przypadku przesłanki wyłączenia, o których mowa w art. 72 ust. 5 ustawy

§ 6. 1. Pierwszy etap konkursu polega na ocenie:

- 1) czy zgłoszenie kandydata spełnia wymogi formalne określone w § 3 ust. 1 i 3;
- 2) czy kandydat spełnia wymogi formalne określone w art. 5 ust. 1 pkt 1-4 ustawy.

2. Komisja, po dokonaniu czynności, o których mowa w ust. 1, ustala listę kandydatów dopuszczonych do drugiego etapu konkursu i przekazuje ją prezesowi sądu okręgowego, który umieszcza ją, nie później niż na 7 dni przed terminem rozpoczęcia drugiego etapu konkursu, w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu, na stronie internetowej sądu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Lista, o której mowa w ust. 2, zawiera imiona i nazwiska kandydatów.

§ 7. Komisja przygotowuje 30 pytań testowych i 2 pytania opisowe, o których mowa w § 6 pkt 2, mając na względzie konieczność sprawdzenia wiedzy kandydatów z zakresu obejmującego znajomość:

- 1) Konstytucji RP;
- 2) funkcjonowania i organizacji kuratorskiej służby sądowej;
- 3) podstaw prawa rodzinnego i karnego, w szczególności dotyczących wykonywania orzeczeń sądowych;
- 4) podstaw pedagogiki i psychologii;
- 5) zasad etyki kuratora sądowego.

§ 8. 1. Drugi etap konkursu, o którym mowa w art. 72 ust. 8 pkt 2 ustawy, trwa 90 minut i odbywa się w wydzielonej sali, w warunkach zapewniających kandydatom samodzielną pracę, w obecności i pod nadzorem co najmniej dwóch członków komisji.

2. Kandydaci nie mogą korzystać z żadnych opracowań, mogących służyć pomocą przy rozwiązywaniu zadań. Nie mogą także komunikować się z innymi osobami, ani posiadać urządzeń służących do przekazu, odbioru lub rejestracji informacji.

3. Opuszczenie sali jest dopuszczalne w wyjątkowych wypadkach, pod nadzorem członka komisji wskazanego przez przewodniczącego komisji.

4. Prace konkursowe są kodowane, a ich odkodowanie następuje z chwilą sprawdzenia wszystkich prac konkursowych.

§ 9. Każda praca konkursowa jest sprawdzana przez dwóch członków komisji. Za każde prawidłowe rozwiązanie pytania testowego komisja przyznaje 1 punkt. Odpowiedź na pytanie opisowe komisja ocenia w skali od 0 do 5 punktów.

§ 10. Do trzeciego etapu konkursu dopuszczani są kandydaci, którzy w drugim etapie konkursu uzyskali co najmniej 26 punktów, w tym co najmniej 2 punkty z odpowiedzi na pytanie opisowe.

§ 11. 1. Komisja ustala listę kandydatów dopuszczonych do trzeciego etapu konkursu i przekazuje ją prezesowi sądu okręgowego, który umieszcza listę, nie później niż na 7 dni przed terminem rozpoczęcia trzeciego etapu konkursu, w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu, stronie internetowej sądu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej.

2. Lista, o której mowa w ust.1, zawiera imiona i nazwiska kandydatów.

§ 12. Podczas trzeciego etapu konkursu komisja sprawdza predyspozycje kandydata do wykonywania pracy na stanowisku, na które jest przeprowadzany konkurs i ocenia je w skali od 0 do 20 punktów, przy czym każdy z członków komisji przyznaje od 0 do 5 punktów. Komisja sprawdza i ocenia umiejętności interpersonalne kandydata, w szczególności umiejętność: prowadzenia rozmowy, przekonywującego uzasadniania swoich opinii i twierdzeń, logicznego myślenia i podejmowania decyzji oraz poziom wiedzy ogólnej i kultury osobistej.

§ 13. Komisja niezwłocznie oblicza liczbę punktów uzyskanych w trakcie konkursu przez poszczególnych kandydatów.

§ 14. Protokół przebiegu konkursu wraz z dokumentacją komisja przekazuje niezwłocznie prezesowi sądu okręgowego.

§ 15. 1. Informacja o wynikach konkursu zawiera w szczególności:

- 1) imiona i nazwiska osób biorących udział w konkursie;
- 2) imiona i nazwiska oraz wyniki kandydatów wybranych lub imię i nazwisko oraz wynik kandydata wybranego na stanowisko, na które przeprowadzany był konkurs albo informację, że żaden z kandydatów nie uzyskał wymaganej liczby punktów, o której mowa w § 10;

- 3) rezerwową listę kandydatów oraz wyniki kandydatów znajdujących się na tej liście albo informację, że taka lista nie została sporządzona.

§ 16. Informację o wynikach konkursu prezes sądu okręgowego przedstawia prezesowi sądu apelacyjnego, z wyjątkiem sytuacji, o której mowa w § 13.

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem.....

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 72 ust. 8 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167 oraz z 2022 r. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z tym przepisem Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób i tryb przeprowadzenia konkursu na aplikację kuratorską, w szczególności sposób i tryb działania komisji konkursowej, etapy i przebieg konkursu, a także zakres i sposób udostępniania informacji kandydatowi, mając na względzie konieczność określenia zakresu wiedzy podlegającej sprawdzeniu w trakcie konkursu, zapewnienia sprawnego i obiektywnego przeprowadzenia naboru oraz dokonania wyboru najlepszych kandydatów.

Projektowana regulacja zakłada, że prezes sądu okręgowego wyznacza termin i miejsce konkursu na aplikację kuratorską, zwanego dalej „konkursem”, a następnie informuje o tym konkursie co najmniej na 30 dni przed jego rozpoczęciem. Ogłoszenie o konkursie powinno zawierać nazwę i adres sądu, oznaczenie konkursu, określenie liczby wolnych stanowisk aplikanta kuratorskiego w poszczególnych sądach rejonowych, termin i miejsce przeprowadzenia konkursu, określenie wymaganych dokumentów, termin, miejsce i sposób złożenia przez kandydata zgłoszenia o przystąpieniu do konkursu oraz informacje o wymaganiach związanych ze stanowiskiem aplikanta, wynikających z art. 5 ust. 1 pkt 1-4 ustawy.

Projekt wskazuje dokumenty, które kandydat powinien obligatoryjnie załączyć do zgłoszenia, tj. wniosek o zatrudnienie na stanowisku aplikanta kuratorskiego, życiorys i informację o przebiegu pracy zawodowej, oświadczenie o spełnianiu warunków określonych w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy, oświadczenie, że nie jest prowadzone przeciwko niemu postępowanie o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe, oryginały lub urzędowo poświadczone odpisy dokumentów potwierdzających ukończenie wyższych studiów magisterskich z zakresu nauk pedagogiczno-psychologicznych, socjologicznych lub prawnych albo innych wyższych studiów magisterskich i studiów podyplomowych z zakresu nauk pedagogiczno-psychologicznych, socjologicznych lub prawnych, zaświadczenie lekarskie o zdolności kandydata do pełnienia obowiązków kuratora zawodowego, jak również oświadczenie o wyrażeniu zgody na przetwarzanie danych osobowych dla celów rekrutacji w ramach konkursu.

Ponadto projekt wymienia dokumenty, które kandydat może fakultatywnie dołączyć do zgłoszenia, tj. oryginały lub urzędowo poświadczone odpisy certyfikatów, dyplomów, świadectw potwierdzających uzyskanie dodatkowych kwalifikacji zawodowych oraz świadectw pracy, natomiast w przypadku pełnienia funkcji sądowego kuratora społecznego – opinię kierownika zespołu kuratorskiej służby sądowej, w którym tę funkcję pełnił.

Kandydat składa wymagane dokumenty, opatrzone oznaczeniem konkursu, bezpośrednio w siedzibie sądu okręgowego albo przesyła je za pośrednictwem operatora pocztowego. W przypadku przesłania dokumentów za pośrednictwem operatora pocztowego za datę ich złożenia uważa się datę nadania przesyłki w placówce pocztowej operatora. Zgłoszenia kandydatów przyjmuje prezes sądu okręgowego w terminie wskazanym w ogłoszeniu o konkursie.

Projekt przewiduje, że prezes sądu okręgowego, nie później niż na 7 dni przed terminem rozpoczęcia konkursu, powołuje komisję. Pracami komisji kieruje przewodniczący, który spośród członków komisji wyznacza sekretarza.

Jeśli chodzi o grupę przepisów gwarantujących obiektywizm i bezstronność czynności podejmowanych przez komisję, projekt przewiduje, że członek komisji zostaje wyłączonej z udziału w jej pracach, jeżeli kandydat pozostaje z nim w stosunku małżeństwa lub we wspólnym pożyciu, pokrewieństwa albo powinowactwa do trzeciego stopnia, przysposobienia, opieki lub kurateli oraz osobistym tego rodzaju, że mogłyby wywołać wątpliwości co do jego obiektywizmu.

Proponuje się również regulację, w myśl której powody wyłączenia trwają pomimo ustania małżeństwa, przysposobienia, opieki lub kurateli. Natomiast członkowie komisji przed rozpoczęciem prac zespołu składają pisemne oświadczenie, iż nie zachodzą w ich przypadku w/w przesłanki wyłączenia.

Projekt zakłada, że konkurs składa się z trzech etapów:

pierwszego – obejmującego wstępną weryfikację zgłoszeń kandydatów pod kątem spełnienia wymogów formalnych przystąpienia do konkursu;

drugiego – pisemnego, polegającego na rozwiązaniu testu, składającego się z 30 pytań jednokrotnego wyboru oraz udzieleniu odpowiedzi na jedno z dwóch pytań opisowych;

trzeciego – rozmowy kwalifikacyjnej.

Pierwszy etap konkursu polega na ocenie spełnienia wymogów formalnych przez kandydata oraz przez jego zgłoszenie. Po dokonaniu tej oceny komisja ustala listę kandydatów dopuszczonych do drugiego etapu konkursu i przekazuje ją prezesowi sądu okręgowego, który umieszcza ją, nie później niż na 7 dni przed terminem rozpoczęcia drugiego etapu konkursu, w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu, na stronie internetowej sądu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej. Lista ta zawiera imiona i nazwiska kandydatów.

W celu realizacji drugiego etapu konkursu komisja przygotowuje 30 pytań testowych i 2 pytania opisowe. Zakres wiedzy podlegającej sprawdzeniu obejmuje znajomość Konstytucji RP, funkcjonowania i organizacji kuratorskiej służby sądowej, podstaw prawa rodzinnego i karnego (w szczególności dotyczących wykonywania orzeczeń sądowych), podstaw pedagogiki i psychologii oraz zasad etyki kuratora sądowego.

Proponuje się również regulację, w myśl której drugi etap konkursu trwa 90 minut i odbywa się w wydzielonej sali, w warunkach zapewniających kandydatom samodzielną pracę, w obecności i pod nadzorem co najmniej dwóch członków komisji. Kandydaci nie mogą korzystać z żadnych opracowań, mogących służyć pomocą przy rozwiązywaniu zadań. Nie mogą także komunikować się z innymi osobami, ani posiadać urządzeń służących do przekazu, odbioru lub rejestracji informacji. Opuszczenie sali jest dopuszczalne w wyjątkowych wypadkach, pod nadzorem członka komisji wskazanego przez przewodniczącego komisji.

Zgodnie z projektem prace konkursowe są kodowane, a ich odkodowanie następuje z chwilą sprawdzenia wszystkich prac konkursowych. Każda praca konkursowa jest sprawdzana przez dwóch członków komisji. Za każde prawidłowe rozwiązanie pytania testowego komisja przyznaje 1 punkt. Odpowiedź na pytanie opisowe komisja ocenia w skali od 0 do 5 punktów.

Projekt zakłada, że do trzeciego etapu konkursu dopuszczani są kandydaci, którzy w drugim etapie konkursu uzyskali co najmniej 26 punktów, w tym co najmniej 2 punkty z odpowiedzi na pytanie opisowe. Komisja ustala listę kandydatów dopuszczonych do trzeciego etapu konkursu i przekazuje ją prezesowi sądu okręgowego, który umieszcza listę, nie później niż na 7 dni przed terminem rozpoczęcia trzeciego etapu konkursu, w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu, stronie internetowej sądu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej. Ta lista, podobnie jak lista dotycząca osób dopuszczonych do drugiego etapu konkursu, zawiera również imiona i nazwiska kandydatów.

Zakłada się, że jeżeli żaden z kandydatów nie został dopuszczony do trzeciego etapu konkursu, prezes sądu okręgowego zarządza przeprowadzenie kolejnego konkursu.

Zgodnie z projektem podczas trzeciego etapu konkursu komisja sprawdza predyspozycje kandydata do wykonywania pracy na stanowisku, na które jest przeprowadzany konkurs i ocenia je w skali od 0 do 20 punktów, przy czym każdy z członków komisji przyznaje od 0 do 5 punktów. Komisja sprawdza i ocenia umiejętności interpersonalne kandydata, w szczególności umiejętność: prowadzenia rozmowy, przekonywującego uzasadniania swoich opinii i twierdzeń, logicznego myślenia i podejmowania decyzji oraz poziom wiedzy ogólnej i kultury osobistej. Komisja niezwłocznie oblicza liczbę punktów uzyskanych w trakcie konkursu przez poszczególnych kandydatów. Do zatrudnienia na stanowisku aplikanta kuratorskiego zostaje zakwalifikowany kandydat, który w trakcie konkursu uzyskał najwyższą liczbę punktów. W razie uzyskania przez dwóch lub więcej kandydatów tej samej liczby punktów komisja dokonuje w drodze głosowania wyboru kandydata, biorąc pod uwagę dodatkowe kwalifikacje, wynikające z dokumentów dołączonych do wniosku, przydatne do wykonywania pracy na stanowisku aplikanta kuratorskiego. Przewodniczący komisji sporządza pisemne uzasadnienie wyboru kandydata, wskazując w szczególności, które dodatkowe osiągnięcia i kwalifikacje kandydatów wzięto pod uwagę. Przy ustalaniu listy kandydatów zakwalifikowanych do zatrudnienia, jeżeli konkurs był przeprowadzony na więcej niż jedno stanowisko aplikanta kuratorskiego, oraz przy wyłanianiu rezerwowej listy kandydatów stosuje się odpowiednio wskazane w projekcie przepisy.

Proponuje się regulację, w myśl której sekretarz komisji sporządza protokół przebiegu konkursu obejmujący w szczególności imiona i nazwiska kandydatów, którzy przystąpili do konkursu, wyniki uzyskane przez poszczególnych kandydatów oraz wskazanie kandydata albo listy kandydatów zakwalifikowanych do zatrudnienia, a jeżeli komisja wyłoniła rezerwową listę kandydatów – także wskazanie tej listy.

Projekt regulacji zakłada, że protokół przebiegu konkursu wraz z dokumentacją komisja przekazuje niezwłocznie prezesowi sądu okręgowego. Informację o wynikach konkursu prezes sądu okręgowego umieszcza w miejscu powszechnie dostępnym w siedzibie sądu, na stronie internetowej sądu oraz w Biuletynie Informacji Publicznej. Informacja o wynikach konkursu zawiera w szczególności imiona i nazwiska osób biorących udział w konkursie, imiona i nazwiska oraz wyniki kandydatów wybranych lub imię i nazwisko oraz wynik kandydata wybranego na stanowisko, na które przeprowadzany był konkurs albo informację, że żaden

z kandydatów nie uzyskał wymaganej liczby punktów, rezerwową listę kandydatów oraz wyniki kandydatów znajdujących się na tej liście albo informację, że taka lista nie została sporządzona. Kandydatowi, po okazaniu dokumentu tożsamości, udostępnia się do wglądu w sekretariacie prezesa sądu okręgowego protokół przebiegu konkursu w części obejmującej jego wyniki i oceny. Natomiast informację o wynikach konkursu prezes sądu okręgowego przedstawia prezesowi sądu apelacyjnego.

Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie w dniu

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie będzie wymagał notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 708).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r. poz. 348).

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do interwencji legislacyjnej środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia

**w sprawie szczegółowych warunków organizacji i trybu odbywania aplikacji
kuratorskiej**

Na podstawie art. 75 ust. 12 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167 oraz z 2022 r. poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa organizację i sposób odbywania aplikacji kuratorskiej, zakres zajęć teoretycznych i szkolenia praktycznego oraz wzór dokumentu potwierdzającego odbycie aplikacji kuratorskiej.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o ustawie, należy przez to rozumieć ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych, zwaną dalej „ustawą”.

§ 2. Program zajęć teoretycznych, o którym mowa w art. 75 ust. 3 ustawy, obejmuje zajęcia podzielone na moduły oraz zakres tematyczny każdego modułu.

§ 3. Uczelnia realizuje zajęcia teoretyczne z wykorzystaniem platformy e-learningowej oraz w trybie stacjonarnym w formie zjazdu, który odbywa się raz w ciągu całego cyklu szkolenia aplikanta.

§ 4. 1. Uczelnia przekazuje aplikantowi, za pośrednictwem prezesa sądu okręgowego, dane niezbędne do korzystania z materiałów szkoleniowych znajdujących się na platformie e-learningowej.

2. Prezes sądu rejonowego, w którym aplikant odbywa szkolenie praktyczne, zapewnia aplikantowi środki techniczne niezbędne do korzystania z platformy e-learningowej.

§ 5. 1. Termin i miejsce zjazdu wyznacza Rektor–Komendant Uczelni.

2. Rektor–Komendant Uczelni informuje aplikanta, za pośrednictwem prezesa sądu okręgowego, o terminie i miejscu zjazdu nie później niż 30 dni przed planowanym terminem zjazdu.

3. Prezes sądu rejonowego, w którym aplikant odbywa szkolenie praktyczne, umożliwia aplikantowi uczestnictwo w zjeździe.

§ 6. Zajęcia teoretyczne obejmują w szczególności:

- 1) ustrój sądów powszechnych i organizację wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych;
- 2) zasady organizacji i funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej;
- 3) wybrane zagadnienia z zakresu prawa karnego materialnego, prawa karnego procesowego oraz prawa karnego wykonawczego;
- 4) wybrane zagadnienia z zakresu postępowania cywilnego, prawa rodzinnego oraz postępowania w sprawach nieletnich;
- 5) pedagogiczne podstawy postępowania z podopiecznym;
- 6) metodykę pracy kuratora sądowego;
- 7) zasady współpracy kuratora sądowego z innymi służbami i organizacjami pozarządowymi w ramach realizacji obowiązków;
- 8) etyczne aspekty pracy kuratora sądowego.

§ 7. 1. Udział w zajęciach teoretycznych uważa się za zrealizowany przez aplikanta, jeżeli jego uczestnictwo w zajęciach wyniosło 100%.

2. Nieobecność aplikanta w zjeździe w uzasadnionych przypadkach wynikających w szczególności z choroby albo innych niemożliwych do przewidzenia zdarzeń losowych, może zostać usprawiedliwiona. W takich przypadkach udział aplikanta w zajęciach teoretycznych uznaje się za zrealizowany.

3. W celu usprawiedliwienia nieobecności w zjeździe aplikant, drogą służbową, składa do Rektora – Komendanta Uczelni wniosek o usprawiedliwienie nieobecności, który opiniuje prezes sądu okręgowego i przesyła w terminie 14 dni od zakończenia zjazdu do Rektora – Komendanta Uczelni.

4. Weryfikacja udziału w zajęciach teoretycznych odbywa się poprzez potwierdzenie przez aplikanta swojej obecności na platformie e-learningowej.

5. Aplikant może wziąć udział w danej jednostce lekcyjnej na platformie e-learningowej wielokrotnie.

§ 8. Rektor-Komendant Uczelni przesyła prezesowi sądu okręgowego informację o zrealizowaniu przez aplikanta kuratorskiego obowiązku, o którym mowa w § 7.

§ 9. Kierownik zespołu informuje kuratora okręgowego o wyznaczeniu patrona aplikanta kuratorskiego.

§ 10. Patron aplikanta kuratorskiego ustala, w porozumieniu z kierownikiem zespołu, plan szkolenia praktycznego, odpowiednio w zakresie dotyczącym wykonywania orzeczeń w sprawach karnych albo w zakresie wykonywania orzeczeń w sprawach rodzinnych i nieletnich, który akceptuje kurator okręgowy.

§ 11. Aplikant kuratorski odbywa szkolenie praktyczne i teoretyczne w dni robocze od poniedziałku do piątku. Zajęcia teoretyczne na platformie e-learningowej aplikant kuratorski realizuje w terminach uzgodnionych z patronem i kierownikiem zespołu.

§ 12. Kurator okręgowy podejmuje działania zmierzające do umożliwienia aplikantom kuratorskim odbycia praktyk w zamkniętych zakładach i placówkach pobytu podopiecznych, w szczególności na terenie zakładów karnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz leczniczo-rehabilitacyjnych.

§ 13. Szkolenie praktyczne obejmuje:

- 1) poznanie rejonu pracy kuratorskiej;
- 2) zapoznanie się z urządzeniami ewidencyjnymi prowadzonymi w zespole kuratorskim; udział w rozprawach i posiedzeniach sądu;
- 3) zapoznanie się z działalnością placówek o charakterze diagnostycznym, opiekuńczo-wychowawczym, profilaktyczno-resocjalizacyjnym, terapeutycznym i penitencjarnym;
- 4) poznanie techniki przeprowadzania i sporządzania wywiadów środowiskowych;
- 5) zasady tworzenia dokumentacji, której sporządzanie należy do zadań kuratora zawodowego;
- 6) nabycie umiejętności praktycznych w zakresie pracy z podopiecznymi.

§ 14. Po zakończeniu szkolenia obejmującego praktyczne przygotowanie do zawodu każdy z patronów sporządza pisemną opinię o aplikancie kuratorskim i za pośrednictwem kuratora okręgowego przekazuje ją prezesowi sądu okręgowego.

§ 15. Prezes sądu okręgowego, w terminie 7 dni od uzyskania informacji o zrealizowaniu przez aplikanta kuratorskiego obowiązku udziału w zajęciach teoretycznych i opinii patronów o aplikancie kuratorskim, wydaje potwierdzenie odbycia aplikacji kuratorskiej, którego wzór określa załącznik do rozporządzenia.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem.....

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Sprawiedliwości
z dnia
(Dz. U. poz.)

WZÓR

potwierdzenie odbycia aplikacji kuratorskiej

*Pieczęć Sądu Okręgowego,
w okręgu którego odbyła się
aplikacja kuratorska*

potwierdzenie
odbycia aplikacji kuratorskiej

Pan(i)

(imiona i nazwisko)

syn/córka

.....
.....
(imię ojca)

urodzony(a) dnia w

.....
(data urodzenia)

.....
(miejsce urodzenia)

Odbył(a) aplikację kuratorską w okresie od do

.....
w Sądzie Rejonowym w

.....

Patronami aplikacji byli

.....

.....

(imiona i nazwiska)

....., dnia

(miejsce i data wystawienia dokumentu)

.....

(podpis prezesa sądu okręgowego)

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 75 ust. 9 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. z 2020 r. poz. 167 oraz z 2022 r. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”. Zgodnie z tym przepisem Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki organizacji i tryb odbywania aplikacji kuratorskiej, zakres zajęć teoretycznych i praktycznego przygotowania do wykonywania zawodu oraz wzór dokumentu potwierdzającego odbycie aplikacji kuratorskiej, mając na względzie konieczność jednolitej i obiektywnej oceny wiedzy i kwalifikacji aplikantów.

Stosownie do art. 75 ust. 3 ustawy Rektor – Komendant Uczelni, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1064, 1728 i 2448), zwanej dalej „Uczelnią”, w porozumieniu z Krajową Radą Kuratorów, opracowuje program zajęć teoretycznych, a następnie przedstawia go Ministrowi Sprawiedliwości, który w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania może wnieść wiążące uwagi. Projekt rozporządzenia zakłada, że Rektor – Komendant Uczelni, po uwzględnieniu uwag Ministra Sprawiedliwości do programu zajęć teoretycznych, przekazuje ten program prezesom sądów okręgowych i Krajowej Radzie Kuratorów.

Zgodnie z projektowaną regulacją program zajęć teoretycznych obejmuje zajęcia podzielone na moduły oraz zakres tematyczny każdego modułu. Uczelnia realizuje zajęcia teoretyczne z wykorzystaniem platformy e-learningowej oraz w trybie stacjonarnym w formie zjazdu, który odbywa się raz w ciągu całego cyklu szkolenia aplikanta.

Uczelnia przekazuje aplikantowi, za pośrednictwem prezesa sądu okręgowego, dane niezbędne do korzystania z materiałów szkoleniowych znajdujących się na platformie e-learningowej. Prezes sądu rejonowego, w którym aplikant odbywa szkolenie praktyczne, zapewnia aplikantowi środki techniczne niezbędne do korzystania z platformy e-learningowej. Realizowanie zajęć teoretycznych z wykorzystaniem platformy e-learningowej ograniczy koszty związane z organizacją aplikacji kuratorskiej, natomiast samym aplikantom pozwoli zaoszczędzić czas oraz dostosować termin i tempo nauki do indywidualnych możliwości i potrzeb, zapewniając przy jednolity poziom kształcenia dla wszystkich aplikantów w kraju.

Ponadto w ramach realizacji zajęć teoretycznych Uczelnia raz w ciągu cyklu szkolenia zorganizuje zjazd w trybie stacjonarnym, w którym ma obowiązek wziąć udział każdy aplikant.

O terminie oraz miejscu odbycia zjazdu Rektor – Komendant Uczelni informuje aplikanta za pośrednictwem prezesa sądu okręgowego nie później niż na 30 dni przed planowanym terminem zjazdu. Udział w zjeździe jest obowiązkowy, ale w szczególnie uzasadnionych okolicznościach, wynikających np. z choroby lub innych nieprzewidzianych zdarzeń losowych, nieobecność aplikanta w zjeździe może zostać usprawiedliwiona przez Rektora – Komendanta Uczelni. W tym celu aplikant składa drogą służbową stosowny wniosek, w którym wyjaśnia powód nieobecności w zjeździe, w marę możliwości dokumentując przedstawione okoliczności. Taki wniosek aplikanta opiniuje prezes sądu okręgowego i w ciągu 14 dni od zakończenia zjazdu przekazuje Rektorowi – Komendantowi Uczelni.

Stosownie do projektowanej regulacji zajęcia teoretyczne, które dzielone są na moduły, obejmują w szczególności: ustrój sądów powszechnych i organizację wewnętrznego urzędowania sądów powszechnych, zasady organizacji i funkcjonowania kuratorskiej służby sądowej, wybrane zagadnienia z zakresu prawa karnego materialnego, prawa karnego procesowego oraz prawa karnego wykonawczego, wybrane zagadnienia z zakresu postępowania cywilnego, prawa rodzinnego oraz postępowania w sprawach nieletnich, pedagogiczne podstawy postępowania z podopiecznym, metodykę pracy kuratora sądowego, zasady współpracy kuratora sądowego z innymi służbami i organizacjami pozarządowymi w ramach realizacji obowiązków oraz etyczne aspekty pracy kuratora sądowego.

Projekt nakłada na aplikanta obowiązek udziału w zajęciach teoretycznych. Zakłada się, że udział w zajęciach teoretycznych jest zrealizowany przez aplikanta, jeżeli jego obecność na zajęciach wyniosła 100%. Warunkiem zaliczenia części teoretycznej szkolenia jest także uczestnictwo w jednym w całym cyklu szkolenia zjeździe stacjonarnym, przy czym w ważnych przyczyn, uzasadnionych szczególnym okolicznościami Rektor – Komendant uczelni może usprawiedliwić nieobecność aplikanta na zjeździe. W takim przypadku, mimo nieobecności na zjeździe, zaliczenie przez aplikanta 100% zajęć w ramach e-learningu będzie oznaczało zrealizowanie części teoretycznej szkolenia.

W odniesieniu do praktycznego przygotowania do zawodu projektowana regulacja przewiduje, że kierownik zespołu kuratorskiego informuje kuratora okręgowego o wyznaczeniu patrona aplikanta. Natomiast patron aplikanta ustala, w porozumieniu z kuratorem okręgowym, plan szkolenia praktycznego w zakresie danego pionu kurateli. Aplikant odbywa szkolenie praktyczne w dni robocze od poniedziałku do piątku, z wyjątkiem

czasu, który jest niezbędny do realizacji przez niego obowiązku udziału w zajęciach teoretycznych, w terminach ustalanych w porozumieniu z patronem i kierownikiem zespołu.

Projekt regulacji zakłada, że szkolenie praktyczne obejmuje: poznanie rejonu pracy kuratorskiej, zapoznanie się z urządzeniami ewidencyjnymi prowadzonymi w zespole kuratorskim, udział w rozprawach i posiedzeniach sądu, zapoznanie się z działalnością placówek o charakterze diagnostycznym, opiekuńczo-wychowawczym, profilaktyczno-resocjalizacyjnym, terapeutycznym i penitencjarnym, poznanie techniki przeprowadzania i sporządzania wywiadów środowiskowych, zasady tworzenia dokumentacji, której sporządzanie należy do zadań kuratora zawodowego oraz nabycie umiejętności praktycznych w zakresie pracy z podopiecznymi.

Przewiduje się ponadto, że w celu zagwarantowania jak najlepszego praktycznego przygotowania do zawodu kurator okręgowy podejmuje działania zmierzające do umożliwienia aplikantom odbycia praktyk w zamkniętych zakładach i placówkach pobytu podopiecznych, w szczególności na terenie zakładów karnych, placówek opiekuńczo-wychowawczych oraz leczniczo-rehabilitacyjnych.

Projekt zakłada, że Rektor – Komendant Uczelni informuje prezesa sądu okręgowego o zrealizowaniu przez aplikanta obowiązku udziału w zajęciach teoretycznych. Po zakończeniu szkolenia obejmującego praktyczne przygotowanie do zawodu każdy z patronów sporządza pisemną opinię o aplikancie i za pośrednictwem kuratora okręgowego przekazuje ją prezesowi sądu okręgowego. W terminie 7 dni od uzyskania tych informacji prezes sądu okręgowego wydaje potwierdzenie odbycia aplikacji kuratorskiej, którego wzór określa załącznik do rozporządzenia.

Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie w dniu

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie będzie wymagał notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 708).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2022 r. poz. 348).

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do interwencji legislacyjnej środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.